

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

EX LIBRIS

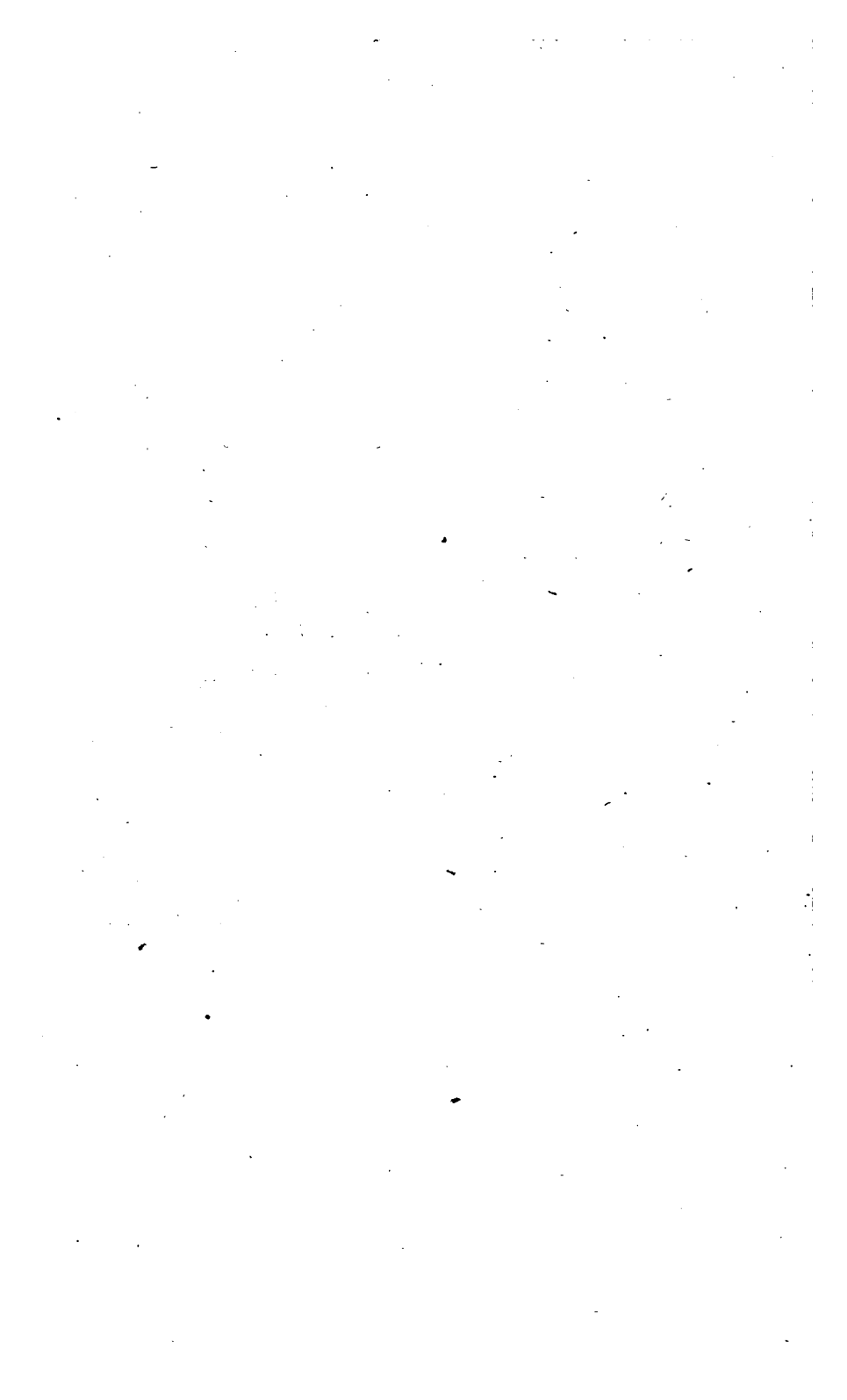
ALBRECHT
MENDELSSOHN
BARTHOLDY.

~~ONS. 162 d 9~~

Vet. Ger. III B. 85

HOMERI CARMINA

CVM BREVI ANNOTATIONE

ACCEDUNT

VARIAE LECTIONES ET OBSERVA-
TIONES VETERVM GRAMMATICO-
RVM CVM NOSTRAE AETATIS
CRITICA

CURANTE

C. G. HEYNE

TOMVS SECVNDVS

LIPSIAE
IN LIBRARIA WEIDMANNIA
LONDINI
APVD I. PAYNE ET MACKINLAY
MDCCCII

HOMERI
ILIADS

CVM

BREVI ANNOTATIONE

CVRANTE

C. G. HEYNE

VOLVMEN SECVNDVM

LIB. XIII—XXIV

LIPSIAE
IN LIBRARIA WEIDMANNIA
LONDINI
APVD L. PAYNE ET MACKINLAY
MDCCCII

Τ Η Σ Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ

Ρ Α Ψ Ω Ι Δ Ι Α Ν

ΑΡΓΥΜΕΝΤΥΜ.

Trojanis, qui in castra Achinorum irruperant, sua fortuna uti iussis a Ioue ad alias curas auerso, Neptunus opportunitatem speculatus, ad Troiam profiscitur, et assumpta Calchantis specie primo Aiaces, tum ceteros Achinos, ad pugnandum hortatur et noua virtute incendit 1—125. Ita circa Aiacem copiae consilipatae phalange facta Hectori occurrunt. Oritur graue praelium, in quo exponendo totus liber consumitur. Primo He-

ctor a phalange repulsus, suos ad vires exerendas hortatur 142 — 155. Meriones hasta in Deiphobum frustra coniecta ad tentorium abit hastam aliam petiturus — 169. Interea variae sunt caedes, in his Amphimachi; nepotis sui caede exacerbatus Neptunus Idomeneum adit, Thoantis persona assumpta eum hortatur ad pugnandum — 239. Idomeneus armatus cum Merione in pugnam redit, et quidem versus laeuam — 329. Pugna recrudescit — 362. Idomeneus necat Othryoneum — 382. inde Asium — 401. Deiphobus ab eo aberrans hasta ferit Hypsenorem — 423. Idomeneus Alcathoum; inde ferociens Deiphobum superbis dictis vellicat — 454. quem Aenea arcesso in se procedere videns, Merionen cum aliis aduocat, — 488. Ita circa Deiphobum et Aeneam in vnum conueniunt fortissimi ex Troianis. Certatur acerrime de Alcathoi corpore abducendo et spoliando 496 sq. ad 673. Congrediuntur Idomeneus et Aeneas, caeduntur Oenomaus 506 — Ascalaphus 518 et, noua super huius exuuiis pugna exorta, Aphareus 541 — Thoon 545 — Adamas 560 — Deipyrus 576 — Deiphobus a Merione vulneratus pugna excedit 526 — 539. Helenus vulneratur a Menelao 581 — 600. nec non Philander et Harpalion 601 — 659. Euchenor a Paride 660 — 673. Hector ignarus quid in sinistro navium cornu ageretur, interea acriter pugnat; non minus fortiter resistunt Aiaces; etiam in eo res erat, vt Hectori esset cedendum: — 724. cum Polydamantis consilio fortissimos ex Troianis ad se arcessit; conglobati Achiuos adoriuntur Troiani — 808. nec tamen vel sic Aiaces loco cedunt — ad f.

Attendendum est in toto libro ad situm castrorum et navium Achiuorum, quem poeta ubique a parte Achiuorum declarare videtur. Troiani in castra irruerant a laeua parte, non sui agminis, sed Achiuorum; nam ipsi dextro suo cornu laeuam castrorum partem adorti erant. Cum irrupissent Troiani, pluribus locis pugnatur; acerrime tamen, qua Hector incedebat, cui Aiaces oblite-

rant, (126. 136 sq. 679 sq.) paullo remotius a laeuo cornu, versus mediam aciem; at in extremo laeuo cornu altera fortissimorum virorum pugna fiebat circa Deiphobum, Helenum, Paridem, Idomeneo cum Merione eo profecto ἐπ' ἀριστέρα νηῶν (326. 675. 765) cuius vocis respectu alter locus, in quo Hector contra Aiaces cum quibus hic erant Boeoti, Athenienses — 681. 685 sqq. pugnat, ἐν μέσσοις νηυσί (312.) fuisse declaratur: Singulatim exposita videbis ad 46. 310. 330. 675. 681. 765.

Deorum ministerium hoc libro non nisi per episodica interponitur. Ioue qui in Ida sedebat inde a Λ, 182: ad alias terrarum partes conuerso, furtiva Neptuni profectio splendide ornata in ipso libri exordio. Neptunus Calchantis speciem mentitus Aiaces hortatur ad pugnam; abeuntem deum agnoscunt Aiaces 43—83. inde Neptunus hortatur alios — 125. et Amphimacho caelo Idomeneum Thoantis specie indutus 206—239. Ita Neptunus clam pugnantium Achiuorum ardorem incendit; Alcaionum stupore defixum tradit occidendum Idomeneo, 434. 5. constitutum tamen a Ioue erat, vt hac pugna superiores essent Troiani 345—360.

Ζεὺς δ' ἐπεὶ οὖν Τρῳάας τε καὶ Ἑκτορά νηυσὶ πέλασσε,
 τοὺς μὲν ἔα παρὰ τῇσι πόνον τ' ἐχέμεν καὶ οἷζύν
 νῶλεμέας· αὐτὸς δὲ πάλιν τρέπεν ὅσσε Φαιενῶ,

Ingenium poetae ex his aestima. Res nunc eo erat adducta, ut vallo a Troianis disiecto et castris captis, aut arcessendus esset Achilles. aut discessus a Troia parandus. Prius illud consiliis Iouis parari noramus; placato igitur, ut arma iungeret, Achille omnia erant ad finem perducta. Enimvero antequam ad illud deventum esset, quanta rerum varietas interposita est! Primo auerso Ioue Neptunus, Achivis studens, pugnam restituit; quod antea ausus non erat facere, Jl. Θ, 208—211. ex Iouis interdicto Jl. Θ, 7 sq. Quod autem sublime aliquid in eo esse videtur, Ioue tantum oculos auertente res aliter cedere, ad nostros sensus statuitur, non ex Homeri sensu: qui ad humanum morem res deorum attemperavit.

1—9. Rebus eo adductis, ut, quod voluerat, Troiani in castra irrupissent, Iupiter ad alias curas auer-

titur. Hoc suo more poeta ita narrat, ut alia terrarum loca memoret, ad quae Iupiter se conuerterit prospicienda. In animum revocandum est ex Jl. Λ, 181 sq. Iouem in Idae vertice sedentem pugnam adhuc esse moderatum; prospexerat ille versus mare, nunc *dox* flexit oculos (hoc est πάλιν τρέπε νόσφιν v. Obfl.) ab occidente versus septentrionem; occurrunt adeo oculis *Thracēs, Mysi, Sarmatae*. Iam loca nobilitatus est memoratōne horum populorum, eorumque sedium. *Thracēs* utique late tenebant oram continentis Europae. *Mysi* illo tempore tenuerunt loca supra eos versus, forte cis et trans, Istrum. Fuerunt illi et ipsi e Thracum stirpe, et vtrunque in Asiae et Europae oris habitaverunt. v. Obfl. et sup. ad B, 858. Supra eos in borealibus terris habitaverunt populi, quos quo nomine proprio designarit, in controuersiam abiit, aliis

γῶφιν ἔφ' ἵπποπόλων Θρηκῶν καθορώμενος αἶαν,
 Μυσῶν τ' ἀγχεμαίων, καὶ ἀγαυῶν Ἰππημολγῶν 5
 γλακτοφάγων, ἀβίων τε, δικαιοτάτων ἀνδρώπων.
 ἐς Τροίην δ' οὐ πάμπαν ἔτι τρέπεν ὅσσα φασινώ :

Agauos, aliis *Hippemolgos*, aliis *Abios* dictos contentibus. At nomen proprium nullum ex his esse potuit; sunt mera epitheta et praedicata barbarorum, quos suo nomine non designat, quorum forte nec erat illo tempore nomen illud commune *Sarmatarum*; Nomina illa, quae totum genus designant, serius exeunt inter homines. Barbari enim habitant per tribus; nomina singulis sua imposita; eaque horrida. Solent itaque exteri aut a primis incolis, quos adiere, toti populo ac terrae nomen, plerumque corruptum, imponere, aut ex vitae cultusque memorabili aliqua parte nomen fingere: ut h. l. Vix quoque nomen *Sarmatarum* ab ipsis populis usurpatum fuit, sed *inter accolae* primo usu frequentatum. At declarantur *barbari* nominibus a *vitae usu* petitis: et *γλακτοφάγοι* sunt, *Ἰππημολγοί*

quod *lacte equino* aut etiam pulte vel farina equino lacte admixto (ut Plin. XVIII, 11. l. 24. cf. Strabo VII, p. 478 C.) vesciebantur, noto more; quem antiquissimum gentis fuisse ex h. l. constat. porro *ἄβιοι*, quod cum notionem certam non haberet, varie interpretati sunt veteres. v. Obsl. Probabile sit, designari *vitae simplicitatem*, quaecunque tandem illa fuit; siue ut communibus omnes bonis vterentur, siue quod agris saltem pascuisue communibus, siue propter paupertatem, cum nec certas sedes haberent et in plaustis viuerent: *εὐταλεις τοὺς βήους*, ἀπ' ὀλίγων εὐταλῶς ζῶντας. *iustitia* celebrantur, *δικαιοτάτοι ἀνδράπων*. laus ea *Sarmatarum*, ut aliorum barbarorum, etiam e Scythis, et Germanis; partim a comparatione ductum, partim in inuidiam populorum mitiore cultu utentium dictum, qui bonarum rerum copiis

οὐ γὰρ ὄγ' ἀθανάτων τιν' ἐέλπετο ὃν κατὰ θυμόν
ἐλθόντ', ἣ Τρώεσσιν ἀρηγέμεν, ἣ Δαναοῖσιν.

Οὐ δ' ἀλαοσκοπὴν εἶχε, κρείων Ἑνοσίχθων 10
καὶ γὰρ ὁ Θάκυμάζων ἦστο, πτόλεμόν τε μάχην τε
ὑψοῦ ἐπ' ἀκροτάτης κορυφῆς Σάμου ὑλήεσσης
Θρηϊκίης· ἐνθεν γὰρ ἐφαίνετο πάντα μὲν Ἴδη,
φαίνετο δὲ Περίαιμόιο πόλεις, καὶ νῆες Ἀχαιῶν.
Ἄνδ' ἄρ' ὄγ' ἐξ' ἀλὸς ἔζετ' ἰὼν, ἐλέαιρα δ' Ἀχαιῶν 15

8 TUN EFELPETO FON nisi fuit TINA FEL-
PETO FON

ad cupiditates et iniurias
pellici solent; cum contra
in ista vitae simplicitate ac
tenuitate ne quidem sit quod
cupiditates hominum stimu-
let. — 8. οὐ γὰρ ἐέλπετο
ὃν κατὰ θυμόν, non vere-
batur. — 10. οὐδ' ἀλαοσκο-
πὴν. Neque tamen hoc
non vidit Neptunus. v.
Obfl. h. e. bene Iouem ad
alia esse intentum observa-
vit Neptunus. — 11. Sede-
bat ille *spectans* pugnam:
quandoquidem dii ex sensu
istorum hominum delectari
dicuntur spectaculo virtutis
pugnantium. Non necesse
erat poetae monere de eius
discessu ex Olympo, vbi se-
debat Θ, 200. ad humanum
autem morem, vt alia, ac-
commodatum et hoc, quod
dii, aliis diis, inprimis po-

tentioribus, ad alia auersis
et clam iis, aliquid exsequi
solent, vt in Odyssea absen-
te apud Aethiopes Neptuno
Minerva reducit Vlysem.
— 12. Erat in Samothrace,
opposita Troadi, mons Saos
vel Saoce, e quo loca ad
Troiam prospici poterant.
cf. Obfl. — 15. Ἄνδ' ἄρ'
ὄγ' ἐξ' ἀλὸς ἔζετ' ἰὼν, con-
federat iam ante, e mari
egressus. Nunc autem con-
specto remissione Iouis ani-
mo, *confestim* de monte
descendit. Locus qui sequi-
tur sublimitatem habet con-
fessione multorum: inprimis
Longini c. 5. f. 9. Imitan-
tur eum plures; etiam in
singulis partibus, v. 18.
quod terra sub *incessu* con-
tremiscit; vt Apollon. II,
681. Apolline ad Hyperbo-

Τρωσὶν θαυμαμένους, Διὶ δὲ κρατερῶς ἐνεμέσσα.
 αὐτίκα δ' ἐξ ὄρεος κατεβήσεται πανπαλόεντος,
 κραίπνᾳ ποσὶ προβιβᾶς· τρέμε δ' οὐρεα μακρὰ καὶ ὕλη
 ποσσὶν ὑπ' αἰθανάτοισι Ποσειδάωνος ἰόντος.
 τρεῖς μὲν ὀρέξατ' ἑὸν, τὸ δὲ τέτατον, ἵκετο τέκμων, 20
 Αἰγᾶς· ἔνθα δὲ οἱ κλυτὰ δώματα βένθεσι λίμνης,
 χρῦσεα, μαρμαίροντα τετύχεται, ἄφθιτα αἰεὶ.

17 antea κατεβήσεται. 21 ΔΕ FOI 22 ἄφθιτα αἰεὶ. v. Obfl.

reos ex Lycia proficiscente:
 ἢ δ' ὑπὸ ποσσὶ στέλετο νῆσος
 ὕλη, κλύζεν δ' ἐπὶ κύματα
 χέρσῃ. Alii *trinos gressus*,
 quibus iter a Samothrace
 ad Aegae absoluitur; inprimis
 Pindarus, quem iam
 Eustath. comparavit, P. III,
 75 vbi Apollo βῆκατι δ'
 ἐν πρώτῳ statim locum, quo
 tetenderat, attigit. Ad The-
 tidis natatum Statius trans-
 tulit, parum feliciter, A-
 chill. I, 99. *Τερ κομάτῃ
 manu, liquidum ter gres-
 sibz aequor Repulit; et
 niveas feriunt vada Thes-
 sula plantas.* — 20. ὀρέξα-
 το, ὠρμάτο. fecit tres gres-
 sus; quarto gressu attigerat
 locum, quo tetenderat, Ae-
 gas. Magna res et mirabi-
 lis ad sensum animi: nec
 tamen ei ita immorandum,
 vt aut gressus, aut pedum
 intervallum, aut soleas me-

tiri vestis; ita enim εἰς τὸ
 παιδαριῶδες ipsum illud ὕ-
 ψος recideret; subsistendum
 est in primo phantasiae im-
 pulsu ex rei miraculo. —
 21. Αἰγᾶς. sive Euboeae. si-
 ve Insulae ad Euboeam:
 nam Aegae Aegaeiae non vi-
 dentur profectioni dirigē-
 dae satis respondere: v.
 Obfl. Aegae Euboeae vrbz
 ad Euripum mihi videntur
 etiam propterea maxime
 convenire, quod ipsi vorti-
 ces Euripi aestuantis opī-
 nioni fidem facere potue-
 runt, esse dei maris domum
 in maris inter cautes et pro-
 funda abyssio. Est Neptuni
 palatium sub vndis, alibi
 indefinito, nunc definito in
 loco: Sic in mari Aegaeo
 est Nerei domus: Apollon.
 IV, 771 sq. et Penei fluviū
 regia ap. Virgil. Ge. IV, 363
 sq. vbi cf. Excurf. — 22.

ἐνθ' ἐλθὼν, ὑπ' ὅχλοφί τιτύσκειτο χαλκόποδ' ἵππων,
 ὠκυπέτα, χρυσέησιν ἐθείρησι κομόωντε.
 χρυσὸν δ' αὐτὸς ἔδυνε περὶ χροῖ· γέντο δ' ἰμάσθλην. 25
 χρυσεῖην, ἐψπικτον, εὐὸ δ' ἐπεβήσαστο δίφρου·
 βῆ δ' ἐλάων ἐπὶ κύματ'· ἄταλλε δὲ κῆτε' ὑπ' αὐτοῦ

24 ΧΡΥΣΕΗΣΙΣΙ ΦΕΘΕΙΡΗΣΙ

26 ΕΒΕΦΟΤ

vulg. ἐπεβήσαστο. 27 Vulgg. ὑπ' αὐτῶ.

22. ἄφθιτα αἰεὶ. habet regia Neptuni laudem a firmitate et duratione; est enim cauerna in maris fundo inter scopulos et in petris excavatis. Simili sensu Chironis antrum est ἄφθιτον ἄντρον ap. Pindar. I, VIII, 89. ex ibi veteres accipiunt θεσπεσίον, θεῖον. v. ibi V. L. in noua edit. Ita ap. eund. quae aurea sunt, sunt ἄφθιτα, ex duratione: vellus aureum, ἄφθιτος στρωμνὴ, P. IV, 410. et fulmen a Cyclopiibus procusum, ἄφθιτον ἔργον ap. Apollon. I, 730. ipse Iupiter ἄφθιτος Pindar. P. IV, 518. cf. sup. Notam ad B, 466. Obll. ad B, 447.

Quod autem, antequam a Samothrace, Ilio propiore, in Troadem statim proficiscatur, Aegae prius adit, eo fieri censeo consilio, ut

habitu, qui deum deceat, armatus et curru inuectus, in re tam ardua, legentium mentibus obiciatur; verbo, phantasma dei ita est splendidius et potentius. Sic supra Θ, 43 Iupiter, cum ad Idam se confert, ad prospiciendum ex monte: χρυσὸν δ' αὐτὸς ἔδυνε sq. In hoc enim poeta, non tam artifex, quam ingeniosissimus poeta est, quod ad feriendos sensus dilectu et iudicio est felicissimus. Commenta veterum v. in Obll. ad v. 10.

23. τιτύσκειτο ἵππων. ἔταινε, proprie τοὺς ἰμάντας, iungendo eos currui. v. Θ, 41. vbi et χαλκόποδες de robore. et ibid. 43 γέντο, αἶλετο. — 27. ἄταλλε, ἐσκήρτα. v. Obll. Nobilis est hic locus, multis poetis exemplo futurus, in his Apol-

πάντοθεν ἐκ κευθμῶν, οὐδ' ἠγνοίησεν ἀνάντα·
 γηθοσύνη δὲ θάλασσα δύσκατα. τὰ δὲ πέτοντο
 ἕμιφα μάλ', οὐδ' ὑπένερθε δαίνετο χάλκεος ἄζων·
 τὸν δ' ἐς Ἀχαιῶν νῆας εὐσκαρδοι φέρον ἵπποι. 3ε

Ἔστι δὲ τι σπέος εὐρὺ βαθείης βένθεσι λίμνης,
 μερσηγὺς Τενέδοιο καὶ Ἰμβρου παιπαλοέσσης·
 ἐνθ' ἵππους ἔστησε Ποσειδάων ἐνοσίχθων.

28 ΟΤΑ ΗΓΝΟΙΗΞΕ ΦΑΝΑΚΤΑ

lonio, inprimisque Virgilio Aen. V, 818 sq. Petita res e communi antiquorum hominum opinione de effectibus et signis praesentiae deorum; quae postea in mera fignenta et phantasmata poetarum adhibuere; accedentibus quoque iis, quae aduentu principum hilaritatem publicam testari solebant. Sunt adeo etiam in his diuersae rationes, nec confundendae. — 29. Ipsum mare sensit dominum suum inuehi, et exultando sulcum fecit sponte currui, quae ille incederet. — 30. οὐδ' ὑπένερθε. Summae cursus celeritatis notatio, a multis poetis ex h. l. et ex altero T, 227 sqq. petita, tanto probabilior nunc, quia de equis deorum agitur; non de hominum equis, ut ap. Apollon. I, 179 sq. et Aen.

VII, 806 sq. ad quem loc. vide. Ita passim ea, quae antiquiores recte mythica oratione extulerant, de rebus diuinis mente tantum concipiendis, seriores poetae transtulerunt ita, ut in hyperbolam ea verterentur, aut in meam formulam poeticam.

32. Ἔστι δὲ τι σπέος. Stabulum et equis equis Neptuni in fundo maris parari, mirum non est; sed, cur inter Imbrum et Tenedum designetur locus, quae-
 ras. Suspiciari licet, fuisse ibi locum in mari notum propter mirabiles aquarum vortices, altam abyssum, inter cautes latentes, testantes. Nulla tamen est suspicionis auctoritas. — 34. ἐνθ' ἵππους. Currum reliquit Neptunus, antequam Troadem peruenierat, quo-

λύσας ἐξ ὀχέων, παρὰ δ' αἰμβρόσιον βάλεν εἶδαι 35
 ἔδμεναι· ἀμφὶ δὲ πύσσιν πέδας ἔβαλε χρυσεῖαι,
 ἐρρήκτους, ἀλύτους, ὅφρ' ἔμπεδον αὖθι μένοιεν
 νοστήσαντα ἄνακτα· ὁ δ' ἐς στρατὸν ὤχετ' Ἀχαιῶν.

Τρῶες δὲ Φλογὶ ἴσοι ἀολλέες ἢ Δυέλλη,

Ἐκτορι Πριεμίδῃ ἄμοτον μεμαῶτες ἔποντο, 40

ἄβρομοι, αὐτὰρ αἶψ' ἔλποντο δὲ ἦσας Ἀχαιῶν

αἰρήσειν, κτενέειν δὲ παρ' αὐτόφιν πάντας Ἀχαιούς.

ἀλλὰ Ποσειδάων γαῖήοχος, ἐννοσίγαιος,

Ἀργεῖους ὠτρύνει, βαθείης ἐξ ἁλὸς ἐλθὼν,

εἰαγμένος· Καλ' ἔχοντι δέμας καὶ ἀτειρέα Φωνήν· 45

Αἰάντε πρῶτ' ἠπρόσφιν, μεμαῶτε καὶ αὐτὰ

Αἰάντε, σφῶν μὲν τε σωσέτε λαὸν Ἀχαιῶν,

38 ΝΟΣΤΗΣΑΝΤΑ ἘΝΑΚΤΑ 39 ΦΛΟΓΗ ΠΙ-

ΣΟΙ· 41 ΑΨΙΑΧΟΙ ΕΛΠΟΝΤΟ 45 ΕΙΡΕΑ-

ΜΕΝΟΣ 47 σφῶν, non σφῶν μὲν τε pro παρ' αὐτόφιν

nam non interisse pugnae
 volebat nomine manifestio,
 verum mutata persona et
 Calchantis specie assumpta
 Archiūs hortari ad pugnan-
 dum: cf. ad E, 773. — 35.
 αἰμβρόσιον εἶδαι, equi dei
 alicuius, etiam de diuino
 pabulo fuit cogitandum; ni-
 hil amplius argutandum.

39. Τρῶες δὲ Φλογὶ ἴσοι.

— 125. Pugnant Troiani

circa Hectorem summā vi
 annisi, cum Neptunus, Cal-
 chantis formam mentitus,
 hortatur primo Aiaces, 43

— 82. tum alios ex Achil-
 vis, 83—125.

41. ἄβρομοι, ἄγαν βρο-
 μούντες, βρέμοντες. αὐτα-

χοι, ἄγαν ἄχοντες. v. Obfl.

Fremitum et clamorem, qui

Troianis pugnam ineuntibus

sollennis erat, vidimus sup.

Γ, pr. — 42. παρ' αὐτόφιν.

παρ' αὐτῷ sc. τῷ χώρῳ. v.

Obfl. — ἀτειρέα Φωνήν. for-

tem, validam ut non facile

vociferando deficiat aut de-

bilitetur; h. l. tamen sim-

pliciter ornat epitheton. Ite-

rum P, 555. et X, 227. De

ἀλκῆς μνησαμένα, μὴδὲ κρυεροῖο φόβοιο.
 ἄλλῃ μὲν γὰρ ἔγων' οὐ δαΐδω χεῖρας ἀόπτους
 Τρώων, οἳ μέγα πτεῖχος ὑπερκατέβησαν ὀμίλῳ· 50
 ἔξουσι γὰρ ἀπάντας εὐκνήμιδες Ἀχαιοί·
 τῇ δὲ δὴ αἰνάτατον περιδείδια, μή τι πάθωμαι,
 ἧ ῥ' ὄγ' ὁ Λυσσώδης, Φλεγὸν ἔπειλός, ἡγεμονεύει
 Ἐκτώρ, ὃς Διὸς εὐχεται ἔρισθ' ἐνέος πάϊς εἶναι.

53 ΦΛΟΓΙ ΦΕΙΚΕΛΟΣ

voce v. ad Γ, 60. ἀρόητος erat B, 490. — 48. Apparet, Aiacem cum Teucro a parte valli, ad quam tuendam a Menestheo vocatus erat (M, 331—370) se recepisse in castra media, qua Hector impressionem fecerat, ut ei obfisteret.

47. Vos duo soli, Aiaces, Achinos internecione eripere potestis, si hac parte, qua Hector irrupit, fortiter pugnabitis. — 54. Ἐκτώρ, ὃς Διὸς εὐχεται πάϊς εἶναι. non, puto quasi hoc vociferando nunc professus sit; sed simpliciter, qui sibi videtur, plus quam humana virtute, pugnare, tanquam θεοφιλῆς aliquis. Notabilis antiqua loquendi ratio a mita animorum persuasionem ducta, quicquid quacunque tandem in re emineat, dei alicuius opera et manu prae-

stari aut effici: Eius persuasionis vsum inf. 825 videbimus: Αἱ γὰρ ἔγων' εἰς. eminere enim inter omnes mortales necesse est eum, qui Ioue natus sit, facile credas. Iam pro eo, quod nos diceremus, videri aliquem sibi esse ceteris mortalibus superiorem; vel facere aliquem opinionem de se, ut alii eum putent esse ultra humanam sortem aliqua in re, ut virtute bellica, praestantem, hoc ita effertur: videri eum sibi esse immortalē, a Ioue natum: h. e. ultra conditionem humanam positum. Huic formae loquendi assueti posteriores tot fabulas excogitarunt de heroibus et viris magnis e diis natis: et de ipso Hectore ex Apolline nato: v. Schol. br. ad Γ, 314. Schol. Lycophr,

σφῶν δ' ὧδε θεῶν τις ἐνὶ φρεσὶ ποιήσaiεν, 55
αὐτῷ δ' ἐσταίμενοι κρατερῆς, καὶ ἀναγκέμεν ἄλλους·
σῶ κε καὶ ἐσσύμενόν περ ἐρωήσaiετ' ἀπὸ νηῶν
ὠκυπύρων, εἰ καὶ μιν Ὀλύμπιος αἰκὸς ἐγείρει.

Ἦ, καὶ σκηπανίῳ γαμήοχος ἔννοστος γαμῶς
ἀμφοτέρω κεκοπῶς πλῆσε μένος κρατερῶ, 60
γῆνα δὲ θῆκεν ἐλαφρά, πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθεῖν,
αὐτὸς δ', ὥστ' ἱερῆ ὠκύπτερος ὄρετο πέτεσθαι,
ὅς ῥά τ' ἀπ' αἰγίλιπος πέτρης περιμήκεος ἀρξείη
θρμήσῃ πεδίοιο διώκειν ὄνεον ἄλλο
ὥς ἀπὸ τῶν ἦιξε Ποσειδάων ἐνοσίχθων. 65

64 θρμήσει erat.

266. Not. ad Apollod. p. 759. Ut tamen Διὸς παῖς sit. idem. vac. Διὶ φίλος, vsu non probari puto. Est h. l. nihil amplius vl. 54 quam, quod nos vulgari oratione diceremus, Hector, qui nunc videtur virtutem hominis excedere. Quanto potentio-rem, et epicis phantasmatibus aptiorem putabimus fuisse priscorum hominum sermonem! — 55. Notabile hoc, ποιῶντιν ἐν φρεσίν, vel ἐμποιῶντιν ἐν φρεσίν, pro ὑποθέσθαι, de monitu, quod et θέσθαι ἐν φρεσὶ. Sic Il. T, 121 ἔπος τί τοι ἐν φρεσὶ θήσω. et hoc saepius occurrit. Etiam Eustath. h. l. θήσω εἰς νῦν.

59. σκηπανίῳ, σκήπτρῳ. Notabilis vsus scipionis seu baculi de quo γ. Obsl. — 62. αὐτὸς δ' ὥς ἱερῆ. leni et celeri incassu, quo fiebat, ut confestim ille oculis se subduceret, qualis veri Calchantis non fuisset, agnitus est dens ab Aiace Oilei. Id enim, quod nos dicimus, visum seu spectrum evanuisse, si ad sensum commode reddendum est, vix aliter potest reddi quam per celeritatem discessus et motus. Itaque ex hoc ἀρίγνατοι θεοί. vl. 72. cf. Obsl. Comparatio itaque h. l. tantum in celeritate motus ad sensum cernentis est ponenda. — 65. ἐν τοῖν, inter

τοῖν δ' ἔγνω πρόσθεν Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας,
αἶψα δ' ἄρ' Αἴαντα προσέφη Τελαμώνιον υἱόν·

Αἴαν, ἐπεὶ τις νῶϊ θεῶν, οἷ' Ὀλυμπον ἔχουσι,
μάντεϊ εἰδόμενος κέλεται παρὰ νηυσὶ μάχεσθαι· —

οὐ δ' ὄγε Κάλχας ἐστὶ, θεοπρέπτος οἰωνιστής· 70

ἔχνια γὰρ μετόπισθε ποδῶν ἤδ' ἐκ κνημῶν

ρεῖ' ἔγνων ἀπιόντος, ἀρήγνωτοι δὲ θεοὶ περ·

καὶ δ' ἐμοὶ αὐτῶ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι

παλλὸν ἐφορμάται πολεμίζειν ἢ δὲ μάχεσθαι,

μαιμῶσι δ' ἔνερθε πόδες καὶ χεῖρες ὑπερθε. 75

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Τελαμώνιος Αἴας·

οὕτω νῦν καὶ ἐμοὶ περὶ δούρατι χεῖρες ῥαπτοὶ

μαιμῶσι, καὶ μοι μένος ὥρορε· νέρθε δὲ ποσσὶν

ἔσσυμαι ἀμφοτέρωσι· μενοιῶω δὲ καὶ οἶος

69 ΜΑΝΤΕΙ ΦΕΙΔΟΜΕΝΟΣ

duo hos. — 67. αἶψα δ' ἄρ'. statimque adeo, proinde. Clarke. νῶϊ κέλεται, cum casu tertio, nos hortantur.

68. ἐπεὶ τις — deest apodosis: agedum pugnemus fortiter: quandoquidem deus aliquis nos hortatur ad pugnandum. cf. Obfl. — 71. ἔχνια γὰρ — gressum lenem ac celerem ex vl. 62. non, vestigia ac plantas. ρεῖα fungi potest et cum ἔγνων et cum ἀπιόντος. proboprius. cf. Obfl. — 75. μαι-

μῶν, ὄρμῶν, de pedum et manuum impetu ad animi impetum pariter sponte semouentium, praeclare est ad sensum pronuntiatum. Minus potenter ad sensum, ἐναργῶς tamen, Virgilius Aen. IX, 186 aut pugnam aut aliud iamdudum invadere magnum Mens agitat mihi, nec placida contenta quiete est. — 78. καὶ μοι μένος ὥρορε, pro γίνεται, ὀρμάται, etiam meam virtutem concitari, inflammari, sentio.

Ἐκτορι Πριαμίδῃ ἄμοτον μεμαῶτι μάχεσθαι. 80

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
 χάρμῃ γηθόσυναι, τὴν σφι θεὸς ἔμβαλε θυμῷ.
 τόφρα δὲ τοὺς ὅπιθεν Γαιήοχος ὥρσεν Ἀχαιοὺς,
 εἰ παρὰ νηυσὶ θάῃσιν ἀνέψυχον φίλον ἦτορ.
 τῶν ῥ' ἅμα τ' ἀργαλέῳ καμάτῳ φίλα χυτὰ λέλυντο,
 καὶ σφιν ἄχος κατὰ θυμὸν ἐγίνετο, δερκομένοισι 86
 Τρῶας, τοὶ μέγα τεῖχος ὑπερκατέβησαν ὀμίλῳ.
 τοὺς οἷγ' εἰσορόωντες, ὑπ' ὀφρύσι δάκρυα λείβον.
 αὖ γὰρ ἔφαν φεύξεσθαι ὑπ' ἐκ κακοῦ. ἀλλ' Ἐνοσίχθων
 ρεῖα μετεισάμενος κρατερὰς ὥτρυνε Φάλαγγας. 90
 Τεῦκρον ἐπὶ πρῶτον καὶ Λήϊτον ἤλθε κελεύων,
 Πηνέλεόν θ' ἦρωα, Θόαντά τε, Διήπερόν τε,
 Μηριόνην τε, καὶ Ἀντίλοχον, μῆστωρας αὐτῆς.
 τοὺς οὔγ' ἐποτρύνων, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

94 FEΠEA

82. χάρμῃ γηθόσυναι. accipio proprie, ut sit ἡ προθυμία εἰς τὴν χάρμην, τὴν μάχην. v. Obfl. Est ipsum illud *μαιμῶν* vl. 77. Conuenit Latinorum *gestire*, *gestu* exultationem vel cupiditatem et ardorem declarante.

83—125. Neptunus ceteros quoque Achiuos ad fortiter pugnandum hortatur. Oratio bene est argumentis et causis, quae moueant, instructa.

83. τοὺς ὅπιθεν, qui longius versus mare fugerant, ibique recipiebant se, ἀνέψυχον εαυτούς. — 85. τῶν ῥα. τούτων ἄρα. hi et viribus erant exhausti et dolore animi percussi. — 90. ρεῖα malim ad ὥτρυνε referre; ad potentiam dei hoc spectat. Sic etiam faciendum inf. P, 285. Sic quod. Ernestii statuebat. — 91. *Λεῖtus* et *Penelopeus*, Boeotorum duces, (B, 494) *Thoas*, Aetolorum, (B, 638)

Αἰδῶς, Ἀργεῖοι, κοῦροι νέοι, ὕμνιν ἔγωγε 95
 μαρναμένοισι πέποιθα σωσέμεναι νέας ἀμαί·
 εἰ δ' ὑμεῖς πολέμοιο μεθήσετε λευγαλέα,
 νῦν δὴ εἶδεται ἡμᾶς, ὑπὸ Τρῶεσσι δαμῆναι.
 ὦ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὄρωμαι,
 δεινόν, ὃ οὐ ποτ' ἔγωγε τελευτήσεσθαι ἔφασκον, 100
 Τρῶας ἐφ' ἡμετέρας ἵεναι νέας· οἱ τοπᾶρος περ
 Φυζακινῆς ἐλάφοισιν εἰκесάν, αἶτε καθ' ὕλην
 θῶν, πορδαλίων τε, λύκων τ' ἥια πέλοντα,
 αὐτῶς ἡλάσκουσαι, ἀνάλκιδες, οὐδ' ἐπὶ χάερη·
 ὥτ' Τρῶες τὸ πρὶν γε μένος καὶ χεῖρας Ἀχαιῶν 105
 μῖμνεν οὐκ ἐθέλεσκον ἐναντίον, οὐδ' ἠβαιόν·
 νῦν δέ, ἑκάς πόλιος, κοίλῃς ἐπὶ νηυσὶ, μάχονται,
 ἡγεμόνος κακότητι, μεθημοσύνησὶ τε λαῶν,

95 ΦΕΙΔΕΤΑΙ 102 ΕΛΑΦΟΙΣΙ ΕΕΦΟΙΚΕΣΑΝ
 107 ΝΤΝ ΔΕ ΕΕΚΑΣ. vulg. νῦν δ' ἐκαστ.

Deiyrus inter principes memoratus quoque I, 83. *Meriones*, Idomenei θερᾶπων, et *Antilochus* Nestoris f. — κελεύων, idem quod ὀτρύνων, ἐπετρύνων vl. 94. — 95. αἰδῶς sc. ἔστω, αἰδέσθε. pudorem servate. (non, pudeat vos!) vos estis illi, quibus fortiter pugnantibus confido naues nos nostras servare posse. At si — 96. πέποιθα. Monet Clarke, esse, confido, non, confidebam. — 100. τελευτήσεσθαι simpl. euenturum

esse, locum esse habiturum. 103. λύκων ἥια, ἐλώρια, praeda. v, Obfl. — 104. αὐτῶς ἡλάσκουσαι temere vagantes, tanquam consilii inopes et pauidae. οὐδ' ἐπὶ χάερη sc. οὔσαι. οὐκ ἐπὶ, εἰς, πρὸς, μάχην. οὐ μάχιμοι. non ad pugnam idonei. v, Obfl. — 108. ἡγεμόνος κακότητι, δαίλῃ, ignavia Agamemnonis, qui virtute sua hanc fugam auertere debet. Hoc sensu, aut de calamitate, κακότης in Homericis fere positum depre-

οἱ, κείνω ἐρίσαντες, ἀμυνέμεν οὐκ ἐθέλουσι
 νηῶν ὠκυπέτρων, ἀλλὰ κτείνονται ἀν' αὐτάς. 110
 ἀλλ' εἰ δὴ καὶ πάμπαν ἐτήτυμον αἰτίος ἐστίν
 ἦρος Ἀτρεΐδης, εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων,
 οὐκ ἐκ' ἀπητήμησε ποδάρεα Πηλεΐωνα·
 ἡμέας γ' οὐπὼς ἐστὶ μεδιέμεναι πολέμοιο,
 ἀλλ' ἀκνώμεθα θᾶσσον· ἀνεσταί τοι φρένες ἐσθλῶν.
 ὑμεῖς δ' οὐκέτι καλὰ μεδίετε· θούριδος ἀλκῆς, 116
 πάντες ἄριστοι ἔοντες ἀνὰ στρατόν, οὐδ' ἂν ἔγωγε
 ἀνδρὶ μαχεσσάμην, ὅστις πολέμοιο μεδίει,
 Ἄλγρος ἰὼν· ὑμῖν δὲ νεμεσσωμαι πέρι κῆρι.

118 Vulg. μεδίει.

henditur; latius dictum accipi posset, ducis vitio et culpa, vt. forte Od. Ω, 454 ἡμετέρη κακότητι, Φίλοι, τὰ δὲ ἔργα γέγοντο. — 109. κείνω ἐρίσαντες, μεμφόμενοι Ἀγαμέμνονι. — 110. non student propulsare hostes a nauibus: ἀμύνειν ἀπὸ τῶν νηῶν. ἀλλὰ κτείνονται ἀν' αὐτάς, de eo dictum quod futurum erat.

111. ἀλλ' εἰ δὴ, at sane, etiamfi. Clarke. — 113. οὐκ ἐκ' ἀπητήμησε, simpl. pro ἡτήμησε, iniuria affecit. — 115. ἀλλ' ἀκνώμεθα θᾶσσον, iniuriam ei factam reparando eius iram placeamus: nam hoc est ἀκνεῖσθαι; v. Obsl. placabili est animo,

tanquam vir bonus ac generosus. Praeclare hoc in sententiam generalem versum. Ceterum nunc inde vl. 111 sq. primo aperta conquestio occurrit de Agamemnonis stultitia et iniuria, qua Achillem affecerat. — 116. ἡμεῖς δὲ οὐ καλῶς μεδίετε, οὐ καλὸν ἐστίν, ἡμᾶς μεδιέναι, τῆς μάχης, pro hac ponit ἀλκὴν, virtutem in pugnando. — 117. Infermiori viribus homini, caloni, gregario, equidem haud indignaturus essem, si eum remissum pugnando viderem; at vobis (scil. qui satis validi et fortes estis,) vel maxime succenseo animo meo. μαχεσσάμην, nunc

ὦ πέποινες, τάχα δὴ τι κακὸν πειθήσεται μείζον 120
τῆδε μεθ'ημοσύνη. ἀλλ' ἐν φρεσὶ θέσθε ἔκαστος
αἰδῶ καὶ νέμεσιν· δὴ γὰρ μέγα νείκος ὄρωρεν.

Ἐκτὼρ δὴ παρὰ νηυσὶ βοὴν ἀγαθὸς πολεμίζει
καρτερὸς· ἔρῃξεν δὲ πύλας καὶ μακρὸν ὄχῃα.

Ὡς ῥα κελευτιῶν Γαίηρχος ὤρσεν Ἀχαιοὺς. 125
ἀμφὶ δ' ἄρ' Αἴαντας δοιοὺς ἴσταντο Φάλαγγες
καρτερῶν, ὥς οὐτ' ἂν κεν Ἄρης ὀνόσαιτο μετελθὼν,
οὔτε κ' Ἀθηναίη λαοσσόος· οἱ γὰρ ἄριστοι
κρινθέντες Τρῳάς τε καὶ Ἐκτόρα δῖον ἔμιμνον,

121 ΘΕΣΘΕ ΠΕΚΑΣΤΟΣ

μέχεσθαι est μέμφεσθαι, aus est praeclatus vi senten-
ἔπει. λυγρός, opp. ἄριστος, tiarum et ornamentis. Red.
v. 117. νέμεσθαι ἐν κῆ- it autem poeta ad vii.
ρι, περί, περισσῶς. — 120. 81. 2.
Mox sane — certe enim — 127. ὥς οὐδ' ἂν κεν ὀνό-
Hector nempe — “ Clarke. σαιτο, μέμφαιτο, Ἄρης καὶ
τάχα seu, mox, seu, for- Ἀθηναίη. scil. ἀλλὰ θαυμά-
san; nil refert; modo sen- σειεν ἄν. Iterum inf. P,
tentiam teneas: verendum 398. 9 οὐδέ κ' Ἄρης λαοσ-
esse, ne hac Achiuorum in- σός, οὐδέ κ' Ἀθήνη τὸν γὰρ
ertia ad extremam perni- ἰδοῦσ' ὀνόσαιτ', οὐδ' εἰ μάλα
ciem et fugam res addu- μιν χόλος ἦκοι. quandoqui-
cantur. — 122. αἰδῶ καὶ νέ- dem dii oblectantur adspe-
μεσιν istum, pudorem ex- ctu virtutis et pugnae; ut
interio sensu; hunc ex alio- iam aliquoties vidimus. De
rum iudicio, reprehensione, forma loquendi v. sup. ad
obinigatione, insectatione. Δ, 539. Est turma pugna-
v. ObII. torum tam praeclara, ut
ipse Mars et Minerva eam

126—155. Circa Aiaces
conglobati Achiini Hectorem
terpiumunt irruentem. Lo-
Hom. Il. Vol. II

esset probatura et laudatu-
ra. cf. inf. ad 287. — 128.
Minerva λαοσσός, quae ad

φράξαντες δόρυ δουρί, σάκος σάκει προδελύμενα·
 ἀσπίς αἶρ' ἀσπίδ' ἔρειδε, κόρυς κόρυν, ἀνέρα δ' αἶν
 ψαῦον δ' ἱππίοκοι κόρυδες λαμπροῖσι φάλοισι
 νεύοντων ὥς πυκνοὶ ἐφέστασαν ἀλλήλοισιν·
 ἔγχεα δὲ πτύσσοντο θρασυαῶν ἀπὸ χειρῶν

134 Vulg. δ' ἐπύσσοντο.

*bellum aut pugnam copias
 excitat.* v. Obfl.

130 sqq. Versus nobiles
 de phalange; non tamen de
 Macedonica cogitandum cum
 Schol. B. (cui ipse Polyb.
 XVIII, 12 tres hos versus
 ad eam commodè transfert)
 aut cum Eustathio de πλιν-
 θίω; sed de ordinibus den-
 sis et bene firmatis. Infra
 152 est πυργήδον· appellant
 quoque συνασπισμὸν. De
 praestantissimis his versis. cf.
 Obfl. — Φράξαντες δόρυ δου-
 ρί. Expeditius est, quod
 inf. P, 268 legimus Φρα-
 χθέντες σάκοι χαλκήρασι.
 Hoc loco non est, quasi al-
 ter alterius hastam sua ha-
 sta contigerit; sed Φράσσεν
 est πυκνοῦν, quasi hastam
 apposita hasta alia densare;
 quo ordo hastarum tam
 densus sit, ut hastae crebrae
 in ordinibus promineant.
 Idem mox ἐρείδων· σάκει
 προδελύμενα ita adnoto et

iuncto altero alteri scui
 ut sibi mutuo scuta pro se
 do esse, cui inniterent
 videri possent; sunt ad
 σέπη· ἄλλο ἐπ' ἄλλω, ἐπὶ
 λήλα, adeoque πυκνά. v.
 meñ Obfl. — 131. ἔρει-
 fulciebat, sustinebat, p
 vulgari, attingebat; admi-
 nus erat clipeus clipeo a-
 tissime. Variavit poeta or-
 tionem cum posset pergeri
 φράξαντες — ἀσπίδ' ἀσπ-
 ρί, κόρυν κόρυδι etc. — 132
 κόρυδες λαμπροῖσι φάλοισι
 galeae quae habent splen-
 dentes conos, in quorum
 αὐλοῖς vel αὐλίσκοις infixu
 erat ὁ λόφος. hae. κόρυδι
 ἱππίοκοι, alias ἱπποδασεῖαι
 equis cristis, λόφοις, or-
 natae, adeoque ipsae cri-
 stae, καὶ αὐτὰς, ὑπὸντο ἀλλή-
 λων, (v. Obfl.) νεύοντων
 (αὐτῶν.)

134. ἔγχεα δὲ πτύσσοντο
 σιόμενα, κραδαινόμενα,
 κυμαίνοντα, cristabant, se ita

σειόμεν· οἱ δ' ἰδυὺς φρόνεον, μέμασαν δὲ μάχεσθαι.
 Τρῶες δὲ προὔτυψαν αἰολλῆες, ἦρχε δ' ἄρ' Ἐκτωρ 136
 ἀντικρὺ μεμαώς· ὀλοοῖτροχος ὡς ἀπὸ πέτρης,
 ὅτε κατὰ στεφάνης ποταμὸς χειμάρρῳ ὥσῃ,
 βῆξας ἀσπέτῳ ὄμβρῳ ἀναιθέος ἔχματα πέτρης,

137 ΟΛΟΟΪΤΡΟΧΟΣ

vt extrema fere coire vide-
 rentur. de ballis longis,
 non emissis, sed motis ac
 vibratis. ἀπὸ pro διδ. —
 135. ἰδυὺς φρόνεον, pro vul-
 γari ἐφρόνεον ἵνα ἰδυὺς. —
 136. προὔτυψαν, *procurre-*
bant. v. Obsf. ἦρχε δ' ἄρ
 — duxit eos, *ut diximus,*
 Hector. Clarke.
 137. Comparatio præcla-
 ra impetus vastarum virium
 et animi ingentis. Est au-
 tem ea ex eo genere, quo
 in ipsa amplificatione ali-
 quid subiicitur, quod no-
 vum comparationis momen-
 tum suppeditat, vt h. l. pri-
 ma comparatio est ruentis
 cum impetu; ὀλοοῖτροχος ὡς
 ἀπὸ πέτρης sc. ἀντικρὺ μέ-
 μαε. subsequitur altera, si-
 lentis impetum saxi, post-
 quam in planitiem delatum
 est, itaque subiicitur: ὡς
 Ἐκτωρ εἰὼς μεν. Est au-
 tem ὀλοοῖτροχος. sc. πέτρος
 qui cum strage rerum ob-
 viarum ruit. v. Obsf. Ex-
 pressis locum Virgil. Aen.
 XII. 643 sq. et iam olim
 Hesiod. Sc. Herc. 374 sq.
 qui pro commentario esse
 potest: Ὡς δ' ὅτ' ἀφ' ὑψη-
 λῆς κορυφῆς ὄρεος μεγάλου
 Πέτραι ἀποθρώσκουσιν ἐπ'
 ἀλλήλοις τε πέσωσι, Πολλὰ
 δὲ δρυὺς ὑψίστοιμοι πολλὰ δέ
 τε πῦλαι Ἀγχιρῶ τε ταυῖ-
 βιζοι βῆγνυνται ὑπ' αὐτῶν
 Ῥίμφα κυλινδομένων, εἰὼς
 πεδίουδ' ἀφίκωνται. Ὡς οἱ
 ἐπ' ἀλλήλοισι πέσου μέγα
 κεκλήγοντες. Et iterum 437
 Ὡς δ' ὅτ' ἀπὸ μεγάλου πέ-
 τρη πρῶτως δροῦσα, Μακρὰ
 τ' ἀποθρώσκουσα κυλίνδεται,
 ἥτε δὲ ἡχὴ Ἐρχεται ἐμμε-
 μαυῖα, πάγος δὲ οἱ ἀντεβό-
 λησεν, Ὑψηλός, τῷ δὲ συν-
 ενέμεται ἔνθα μιν ἴσχει.
 Add. Quint. I, 694 sq. ex
 imitatione Homeri. — 138.
 κατὰ στεφάνης, ab extre-
 ma montis ora. — 139.
 ἀναιθέος πέτρης, *ingentis,*

ὑψι τ' ἀναθρόσκειν πέτεται, κτυπεί δὲ θ' ὑπ' αὐ-
 ῆλη· ὁ δ' ἀσφαλῆως θείει ἔμπροσθεν, ὅφρ' ἀν' ἵκηται ἰ-
 σόπεδον, τότε δ' οὔτι κυλινδεται, ἐσσύμενός περ·
 ὥς Ἐκτωρ εἰώς μὲν ἀπείλει, μέχρι θαλάσσης·
 βρεῖάδ' ἐλεύσεσθαι κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 κτείνων· ἀλλ' ὅτε δὴ πυκινῆς ἐνέκυρσε Φάλαγξι, ἰ-
 στῇ ῥα μάλ' ἐγχερίμφθεις· οἱ δ' ἀντίοι υἱὲς Ἀχαι-
 νύσσοντες ξίφεσσι τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν,
 ὥσαν ἀπὸ σφείων· ὁ δὲ χασσαίμενος πελεμήχθῃ,
 ἦυσεν δὲ διαπρῦσιον Τρῳέεσσι γεγωνώς·

Τρῳῆες, καὶ Λύκιοι, καὶ Δαίρδανοι ἀγχιμαχηταί, ἰ-
 παρμένετ'· οὗτοι δὴρὸν ἐμὲ στήθεσιν Ἀχαιοῖ,
 καὶ μάλα πυργηδὸν σφέας αὐτοὺς ἀετύναντες·

142 FISOΠΕΔΟΝ

unde ductum Virgilianum: 143. εἰώς, pro τέως.
fertur in abruptum magno χρι τινός. ἀπείλει μέχρι.
mons improbus actu. Quod λάσσης ἐλεύσεσθαι, βρεῖα
sequitur, Exultatque solo, ἐλεύσεσθαι ἐπὶ κλισίας.
est ὑψι τ' ἀναθρόσκειν πέ- νῆας. Sic quodammodo
τεται, ταχέως φέρεται. Sch. pedias. sed v. Obfl. — ἰ
 br. ἔχματα, terram et alia, κτείνων, *caedendo*, c
 quibus retinetur laxum ter- *strage* Achiuorum. — ἰ
 rae affixum: τὰ συνεχόμενα *ἐγχερίμφθεις*, quasi illis
 et συνεχόντα. — 141. ἀσφα- *repressus ἐσσύμενός περ.*
 λῆως, ita vt nihil ruerem *148. χασσαίμενος πελεμήχ.*
 sustineat ac moretur, ἀνεμ- *vndique* turba vrgenti
 ποδίστως. (vt nihil faciat eum *prellus* hastis vndique p
 σφάλλεσθαι, ita vt nec of- *satur recedendo.* v. Obfl.
 fendat et aberrèt) — 142. *152. πυργηδόν*, respi
 τότε δ' οὔτι. noua propo- *phalangem, ordinibus di*
 sitio pro: ἔτε, σῶ, οὐ κυλιν- *sis ac firmatis incedenti*
 δεται, subsistit in motu.

ἀλλ', οἶόν, χάσονται ὑπ' ἔγχεος, εἰ ἐτέον με
ῶρσε θεῶν ὤριστος, ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης.

Ἦρ εἰπὼν, ὠτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου. 155
Δηϊφοβος δ' ἐν ταῖσι μέγα φρονέων ἐβεβήκει
Πριαμίδης, πρόσθεν δ' ἔχεν ἀσπίδα πάντοσ' εἰσὴν,
κῦφα ποσὶ προβιβὰς, καὶ ὑπασπίδια προποδίζων.
Μηριόνης δ' αὐτοῖο τιτύσκετο δουρὶ Φαιωνῆ,
καὶ βάλεν, οὐδ' ἀφάμαρτε, κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἰσὴν
ταυρεῖν, τῆς δ' οὔτι δῆλασεν, ἀλλὰ πολὺ πρὶν 161
ἐν καυλῷ ἔαγῃ δολιχὸν δόρυ· Δηϊφοβος δὲ
ἀσπίδα ταυρεῖν σχεῖθ' ἀπὸ ἔο, δεῖσε δὲ θυμῷ
ἔγχος Μηριόναο δαΐφρονος· αὐτὰρ ὃ γ' ἦρως

155 FEIΠΩΝ — ΜΕΝΟΣ ΘΥΜΟΝ ΤΕ ΕΚΑ-
ΣΤΟΤ 157 ΕΦΙΣΗΝ 160 ΕΦΙΣΗΝ 162 ΕΝ
ΚΑΤΩΙ ΕΑΓΗ 163 ΑΠΟ ΕΕΟ

126 sq. — 153. ὑπ' ἔγχεος
vi saepe pro διὰ, cum signi-
ficatione necessitatis cui suc-
cumbitur, εἰ ἐτέον με ῶρσε
Iupiter, per omen et osien-
tum sup. ad M, 236.

156 — 205. Nunc ipsa pu-
gna enarratur per potiora
facinora ornate exposita Me-
rionis, Teucris, utriusque
Aiacis; ex altera parte Dei-
phobi. Versus 156 sq. ἐν-
αργεῖς sunt.

158. Deiphobus κῦφα
ποσὶ προβιβὰς, καὶ ὑπασπί-
δια προποδίζων. dubia et
controuersa est verborum

interpretatio: v. V. L. Prae-
feram notionem incessus le-
vis, agilis, adeoque animo-
si, cum alacritate, et sine
trepidatione; itaque cernis
eum pedem ante pedem
ponere, ὑπασπίδια, pro ὑ-
πασπιδίως, h. e. ὑπὸ τῆς ἀ-
σπίδος, qua corpus ille te-
gebat. — 161. ἀσπίδα ταυ-
ρεῖν, corio tauri inducto,
quātoquidem βούν iam
saepe pro corio dictum vi-
dimus. — 162. Meriones
οὐ δῆλασε τὸ δόρυ διὰ τῆς
ἀσπίδος, ἀλλὰ τὸ δόρυ ἔαγῃ.
— 163. δεῖσε δὲ pro γάρ.

ἀψ' ἐτάξαν· εἰς ἔθνος ἐχάζετο, χῶσατο δ' αἰνῶς 165
 ἀμφοτέρων, νῆψ τε, καὶ ἔγχεος, ὃ ξυνέαξε
 βῆ δ' ἵναί παρὰ τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 εἰσόμενος ὄρου μακρὸν, ὃ οἱ κλισίῃφι λείλειπτο.
 οἱ δ' ἄλλοι μάρναντο, βοή δ' ὥσβεστος ὀρώρει.

Τεῦκρος δὲ πρῶτος Τελαμῶνιος ἀνδρὰ κατέκτα 170
 Ἰμβριον αἰχμητήν, πολυπύπου Μέντορος υἱόν·
 ναῖε δὲ Πηδαίον, πρὶν εἰλθεῖν υἱὰς Ἀχαιῶν,
 κούρην δὲ Πριάμοιο τόδην ἔχε Μηδειακάτην·
 αὐτὰρ ἐπεὶ Δαναῶν νέες ἦλθον ἀμφιέλισσαι,
 ἀψ' εἰς Ἴλιον ἦλθε, μετέπρεπε δὲ Τρώεσσι 175
 ναῖε δὲ παρ' Πριάμῳ· ὃ δὲ μὴ τίεν ἴσα τέκεσσι.
 τὸν δ' υἱὸς Τελαμῶνος ὑπ' οὐατος ἔγχει μακρῷ
 κῆρ', ἐκ δ' ἔσπασεν ἔγχος· ὃ δ' αὐτ' ἔπεσε, μέλῃ ὥς,
 ἥτ' ὄρεος κορυφῇ ἔκαθεν περιφαινόμενοι

165. ΕΣ ΕΘΝΟΣ 166. ΕΥΝΕΡΑΞΕ 168. ΙΟ
 ΦΟΙ 172 f. πρὶν γ' ἔχσιν 174 ΑΜΦΙΕΛΙΣΣΑΙ
 175 ΕΣ ΦΙΛΙΟΝ 176 ΤΙΕ ΦΙΣΑ 179 ΠΕΚΑ-
 ΘΕΝ

— 165. χῶσατο, νῆψ τε
 καὶ ἔγχεος, i. ἐνεκα i. περί.
 sed eo sensu, ut sit, pro-
 pter ereptam victoriam et
 frustra emissam ac fra-
 ctam hastam.

170—181. Teucer hasta
 perimit Imbrium.

172. Imbrius inhabitauit
 Πηδαίον· non alibi me-
 moratum oppidum; τόπος
 οὐκ ἐπίσημος περί του τὰ

κατὰ Τροίαν, ut Eustathii
 verbis utar. Μεδειακάτῃ
 inemoratur quoque ap. A-
 pollod. III, 12, 5. Expressa
 illa erat in Polygnoti tabu-
 la ap. Pausan. X, 26 p. 861
 f. ubi additur: ἐξελίσθαι δὲ
 εἰς Πηδαίον πόλιν Φησὶν αὐ-
 τὴν Ὀμηρὸς Ἰμβρίῳ, Μέν-
 τορος παίδι, ἀνδρὶ συνοικου-
 σαν. — 177. τὸν δ' ἱμνος,
 inquam, hunc utique.
 Clarke.

χαλκῷ ταμινόμενη τέρενα χθονὶ φύλλα πελάσσει· 180
 ὥς πέσεν· ἀμφὶ δὲ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῷ.
 Τεῦκρος δ' ὠρμήθη, μεμαῶς ἀπὸ τεύχεα δῦσαι·
 Ἐκτωρ δ' ἐρμηθέντες ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ·
 ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος
 τυτθάν· ὁ δ' Ἀμφίμαχον, Κτεάτην υἱ' Ἀυτογέωνος, 185
 νισσομένον πόλεμόνδε, κατὰ σκῆθος βάλε δουρί·
 δούπησε δὲ πεσὼν, αἰράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
 Ἐκτωρ δ' ὠρμήθη κόρυθα κρατάφοις ἀραρυῖαν
 κρατὸς ἀφαρπάξαι μεγαλήτορος Ἀμφιμάχοιο·
 Αἴας δ' ἐρμηθέντες ἐρέξατο δουρὶ φαεινῷ 190
 Ἐκτορος· ἀλλ' οὔπη· χροῶς εἵσατο, πᾶς δ' ἄρα χαλκῷ
 σμερδαλέω κεκάλυφθ'· ὁ δ' ἄρ' ἀσπίδος ὀμφαλὸν οὔτα,
 ὥς τε δὲ μιν σφίνει μέγала· ὁ δὲ χάσσειτ' ἐπίσσω
 περὶ ἄμφοτέρων· τοὺς δ' ἐξείρευσαν Ἀχαιοί.

181 ΔΕ· FOF 184 ΑΝΤΑ· FIDQN 190 Vulg. διὰ
 τῆς. 191 ΧΡΩΣ· FEISATO Vulg. χροῶς.

182—187. Cum Teucen
 Imprium spoliare velle, He-
 ctor in eum hastam emittit,
 quae ab eo vitata Amphimachum ferit.

185. *Amphimachus* Ctea-
 ti f. Actoris nepos. v. B,
 620. 1. Δ, 749. Cum Ctea-
 tus vulgo a Neptuno natus
 habitus esset, paullo post
 207 eundem Amphimachum
Neptuni nepotem dici vi-
 debimus. Ducebat autem
 Eleos. — 186. νισσομένον

πόλεμόνδε. a. nauihus. in
 pugnam progressum.

188—205. Hector Am-
 phimachum, spoliaturus Aia-
 cis hasta percussus recedit.
 Spoliantur ab Achivis caeli.

191. οὔπη· χροῶς εἵσατο,
 nusquam nuda corporis para-
 conspicui poterat: πᾶς δ' ἄ-
 ρα totus quippe, totus nepo-
 te, ut diximus. Clarke.
 Scil. est utique, δῆ. — 192.
 οὔτα, nunc simpl. percussit.

Ἀμφίμαχον μὲν ἄρα Στίχιος, διὸς καὶ Μενεσθεύς, 195
 ἔρχετο Ἀθηναίαν, κόμισαν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν·
 Ἰμβριον αὐτ' Αἶαντε, μεμαότες θούριδος αἰκῆς.
 ὥστε δὴ αἶγα-λέαντε, κυνῶν ὑπὸ καρχαροδόντων
 ἀρπάζαντε, φέροντο ἀνὰ ξυπήϊα πυκνά,
 ὕψου ὑπὲρ γαίης μετὰ γαμφηλῶν ἔχοντε 200
 ὥς ῥα τὸν ὕψου ἔχοντε, δῶν Αἶαντε κορυφαίαν
 πύχυν στυλῆν· κεφαλὴν δ' αἰπάλῃς ἀπὲρ δειρῆς
 κόψεν Οἰλιάδης, κεχολωμένος Ἀμφιμάχοιο·
 ἦκε δὲ μιν σφαιρηδὸν ἐλίζόμενος δι' ὀμίλου,
 Ἔκτορι δὲ προπάροιθε ποδῶν πέσον ἐν κοινήσι. 205
 Καὶ τότε δὴ πέρι κῆρι Ποσειδάων ἐχολώθη,
 ὠανοῖο πεσάντος ἐν αἰνῇ δηϊότητι.

196 Vulg. κατὰ 204 σφαιρηδὸν ἐλίζόμενος. v. Obfl.

— 195. ἄρα. *Scilicet*. Clarke. — *Stichius* Athenien-
 sis. cf. inf. 691. *Mene-
 stheus* Athen. dux sup. B,
 652. — 197. μεμαότες θού-
 ριδος αἰκῆς pro μάχης. v.
 Obfl. — 198. κυνῶν ὑπὸ ἀρ-
 πάζαντε, quod serius ὑφαρ-
 πάζειν τοῖς κυσὶ. Videtur
 de capra siluestri esse acci-
 piendum. ἔχλον αἶγα Δ.
 105 dixerat. — ὕψου ὑπὲρ
 γαίης. puta hunc esse morem
 ferarum in praeda auferen-
 da. — 201. ὥς ῥα τὸν —
 sic, inquam, nunc. Clarke.

commotus; iterum, nunc
 sub Thoantis persona, Achi-
 vos ad pugnandumhorta-
 tur, inque his Idomeneum
 sibi obuium factum.

206. ἐχολώθη πέρι (πε-
 ρισσῶς, valde ἐν) κῆρι. —

207. ὠανοῖο. Amphimachi,
 e Cteato naui. Erat Acto-
 ris filius Cteatus, vulgo ta-
 men Neptuni dictus. v. ad
 185. Apparet hoc quoque
 exemplo, nomen, quod, an-
 tiquissimo vsu, praedicatum
 virtutis erat, vt diceretur
 aliquis dei filius, iam tum
 abiisse in sensum mythicum,
 vt poeta eum, quem ipse

206—239. Neptunus, ne-
 cō nepotis, Amphimachi,

βῆ δ' ἵναί παρὰ τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 ὀτρυνέων Δαίμονες, Τρώεσσι δὲ κῆδ' ἐνέτευχεν.
 Ἰδομενεὺς δ' ἄρ' αἰοὶ δουρικλυτὸς ἀντιβόλησεν, 210
 ἐρχόμενος παρ' ἐταίρου, δ' οἱ νέον ἐκ πολέμοιο
 ἦλθε, κατ' ἡγήνην βεβλημένους ὅττι χαλκῷ
 τὸν μὲν ἐταῖροι ἔνεκσαν, ὃ δ' ἡτρώος ἐπιτείλας
 ἦεν ἐκ κλισίης· ἔτι γὰρ πολέμοιο μενέαια
 ἀντιάσιν· τὸν δὲ προσέφη κρείων Ἑυσίχθων, 215
 εἰσάμενος φθογγῇ· Ἀνδραμόνας υἱὶ Θόαντι,
 ὃς πάσῃ Πλευρώνι καὶ αἰωνῇ Καλυδῶνι,
 Αἰτωλοῖσιν ἀνάσσει, θεὸς δ' ὥς τιετο δῆμῳ·
 Ἰδομενεῦ, Κρητῶν βουλήφορε, ποῦ τοι ἀπειλαί;
 οἴχονταί, τὰς Τρώσιν ἀπειλεῖν υἱὲς Ἀχαιῶν; 220
 Τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεὺς, Κρητῶν ἀγὸς, ἀντίον ἤδα·
 ὦ Θόαν, οὔτις ἀνὴρ νῦν γ' αἵτίας, ῥασον ἔγωγε
 γιγνώσκω· πάντες γὰρ ἐπιστάμεθα πτολεμίζειν·

210 APA FOI 211 IO FOI 216 FEISAMH
 NOZ 218 AITΩΛΟΙΣΙ FANAZZE

veri patri nomine paullo ante appellauerat, mox Neptuni filiam appellaret, tantquam vere ex eo genitum, ita ut eius mortem pater deus vlcisceretur. — 211. παρ' ἐταίρου, praeter Homericum morem, nomen non appositum est. Notat et Sch. B. Omnino Idomenei nulla mentio in pugna facta inde a Λ, 510. δ' οἱ ἦλθε qui reportatus fuerat o pugna. ut et ex 213 patet τὸν μὲν ἐταῖροι ἔνεκσαν. h. e. ἐκ μάχης ἐξήγαγον. 214. ex amici tentoria prodians in eo erat ut iterum in pugnam rediret; sed antea ad petendam ex suo tentorio hastam proficiscendum ipsi erat, quo videbitur. 240. eum peruenisse. — 216. Thoanti. de qua iam B, 638 sq.

οὔτε τῶν δέος ἰσχεῖ ἀνήμερον, οὔτε τις ἀνὰ
 εἰκὼν, ἀνδύεται, πάλερον κακόν· ἀλλὰ που αὐτὸν ἀν-
 πάντοι δὴ φίλον εἶναι ὑπερμενέει Κρονίων,
 νωνύμους ἀπαλῶσαι ἀπ' Ἑργεσθ' ἐνθάδ' Ἀχαιοῖς.
 ἀλλὰ, Θόαν· καὶ γὰρ τὸ πάρος μεγαλήτης ἦσθα,
 ὀτρύνεις δὲ καὶ ἄλλον, ὅθι μεθάντα ἴδῃαι·
 τῷ νῦν μήτ' ἀπόληγε, κέλευέ τε Φωτὶ ἐκίσσῃ.
 Ἴ· Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Ποσειδάων ἐνὸς ἰχθῶν·
 Ἰδομενεῦ, μὴ κείνος εὐνῆς ἔτι νοστήσειεν
 ἐκ Τροίης, ἀλλ' αὖθι κυνῶν μέλπηθρα γενήσθαι,
 ὅς τις ἐπ' ἡματι τῷδε ἐκὼν μεθίσσι μάχεσθαι,
 ἀλλ' ἄγε, τεύχεα δ' εὖρο λαβὼν ἴθι· ταῦτα δ' ἄμα χρεὶ
 σπεύδειν· αἶψ' ὄφελός τι γενόμεθα καὶ δὴ ἔγχε. 236
 συμφερτὴ δ' ἀρετὴ πέλει ἀνδρῶν, καὶ μάλα θυγερῶν.

229 ΜΕΘΙΕΝΤΑ· ΤΙΔΗΑΙ 230 ΦΩΤΙ· ΦΕΚΑ-
 ΕΤΩΙ 234 ΤΩΙΔΕ· ΦΕΚΩΝ

224. δέος ἀνήμερον, vt Lat. exanimans. v. Obsl. noma· ὅνῃ εἰκὼν, vt Lat. victus ignavia, ὀνῶν, pugnam aegumipofam subterfugiti De· ἀνδύεσθαι v. Obsl. 225. ἀλλὰ που. sed, vt vepifinitile est. sed, quantum conitcere est. 226. μέλλει. δοκε. 230. μήτ' ἀπόληγε sc. μάχης vel μαχόμενος. 233. κυνῶν μέλπηθρα, μέλπηθρον, καίγνιον· ludo· btiunt. 235. ταῦτα δ' ἡμα χρεὶ σπεύδειν· χρεὶ ἡμα

σπεύδειν ταῦτα ἡμα oportet hanc i propositari, parari, pariter ab utroque. — 236. αἶψ' ὄφελός τι γενόμεθα. ap, h. e. ut, prodest, aliqua modo possumus sc. ad fortunam pugnam in alteram partem inclinandam. — 237. συμφερτὴ δ' ἀ. Verbozium loquimur ad si oratio plena haec esset: ἀνδρῶν, καὶ μάλα θυγερῶν, ἀρετὴ γίγεται, εἰς συμφερτὴ γ. b. e. εἰς οἱ ἄνδρες συμφέρωσι αὐτήν. Eft etiam imbellium heripimur. vintus aliqua, si mo-

χειρὶ λαβὼν ἐτίναξεν ἀπ' αὐγλῆντος Ὀλύμπου,
 δακνὺς σῆμα βροτῶν, ἀρίζηλοι δὲ αἱ αὐγαί·
 ὥς τοῦ χαλκὸς ἔλαμπε περὶ πτήθεσσι θείοντος. 245
 Μηριόνης δ' ἄρα οἱ, θεράπων εὖς, ἀντεβόλησεν,
 ἐγγὺς ἔτι κλισίῃσι· μετὰ γάρ· δόρυ χαλκεῶν ἦν
 οἰσόμενος· τὸν δὲ προσέφη σθένος Ἰδομενῆος·

Μηριόνη, Μόλου υἱέ, πόδας ταχύ, φίλταθ' ἐταίρων,
 τίπτ' ἤλθες πόλεμόν τε λιπὼν καὶ φηϊοτῆτα; 250
 ἢ τι βέβληται, βέλας δὲ σε τείρει ἀκωκή;
 ἢ τέ τιν' ἀγγελίης μετ' ἐμ' ἤλυθες; οὐδὲ τοι αὐτὸς
 ἦρθαι ἐνὶ κλισίῃσι λιλαιόμηναι, ἀλλὰ μάχεσθαι.
 Τὸν δ' αὖ Μηριόνης πεπνυμένος ἀντίον ἤρδ'·
 Ἰδομενεῦ, Κρητῶν βουληφόρε χαλκοχιτώνων, 255
 ἐρχομαι, εἴ τι τοι ἔγχος ἐνὶ κλισίῃσι λέλειπται,

244 ΔΕ FOI 246 APA FOI 252 Vulg. οὐδὲ τι αὐ-
 τὸς

ret, Iupiter tonuit σῆμα τι-
 θεις Τρώεσσι, μάχης ἐτα-
 ραλκία νίκην, Θ., 170. 171.
 246. M. δ' ἄρα. Merio-
 nes autem ut dictum est.
 Clarke. Idem nunc demum
 quaerit, quis θεράπων sit.
 Vid. notam ad Z., 18. —
 247. μετὰ γὰρ δόρυ· χ. ἦν
 sup. 167. — 251. ἢ τι βέ-
 βληται, κατὰ μέρος τι σώμα-
 τος. v. Obll. — ἢ τέ τιν' ἀγ-
 γελίης. ἢ ἀγγελίης τινὸς ἔ-
 νεκα ἦλθες μετ' ἐμέ; sc.
 ad reuocandum Idomeneum
 in pugnam. — 253. At et

ipse sponte mea prope
 reditum faciam. (sup. 163.)
 — 256. εἴ τι τοι ἔγχος. ac-
 cipitur τοι. tibi. Ita Merio-
 nes statim ad Idomenei ten-
 torium tendebat. Potest ta-
 men, et sic Koeppen acco-
 petat, καὶ ἔτι νῦν, nam
 Meriones, videtur ad suum
 tentorium pergere voluisse;
 ut ἐνὶ κλισίῃσιν sit, ἡμεῖς
 At Idomeneus, copiam ha-
 starum sibi superesse profa-
 tus, ut ex iis seligat hastam,
 inuitare eum videtur. Me-
 riones, etsi 467 nec sibi de-

οἰσόμενος· τό νυ γαῖρ κατεάξαμεν, ὃ πρὶν ἔχεσπον,
 ἀσπίδα Διὶ Φόβοιο βαλὼν ὑπερηνερέοντας.

Τὸν δ' αὖ τ' Ἰδομενεύς, Κρητῶν ἀγός, ἀντίον ἡῦδα·
 δούρατά γ', αἶψ' ἐδέλυσθαι, καὶ ἐν, καὶ εἴκοσι δῆεις, 260
 ἵσταότ' ἐν κλισίῃ πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα,

Τρώϊα, τὰ κταμένων ἀποαἰνύμαι· οὐ γὰρ οἶω
 ἀνδρῶν δυσμενέων ἐκὰς ἱστάμενος πολεμίζειν.

τῷ μοι δούρατά τ' ἐστὶ, καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι,
 καὶ κόρυθες, καὶ θώρηκες λάμπρον γανόωντες. 265

Τὸν δ' αὖ Μηριόνης πεπρωμένος ἀντίον ἡῦδα·
 καὶ τοι ἐμοὶ παρά τε κλισίῃ καὶ νηὶ μελαίνῃ
 πόλλ' ἔναρα Τρώων· ἀλλ' οὐ σχεδὸν ἐστὶν ἐλέσθαι.
 εὐδὲ γὰρ οὐδ' ἐμέ Φημι λελασμένον ἔμμεναι ἀλκῆς,
 ἀλλὰ μετὰ πρῶτοις μάχην ἀνὰ κυδιάνειραν 270
 ἵσταμαι, ὅπποτε νεῖκος ὀρώρηται πολέμοιο.

257 ΚΑΤΕΦΑΞΑΜΕΝ 260 ΚΑΙ ΦΕΙΚΟΣΙ vel
 ΚΑΙ ΕΦΕΙΚΟΣΙ 263 ΦΕΚΑΣ 264 Vulg. δού-
 ρατά ἐστὶ.

esse earum coriam praefatus Idomenei beneficium usurpat. — 257. κατεάξαμεν — ἔχεσπον· βαλὼν. De hac enallage numeri v. Obfl. — 261. πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα. paries qui lucem excipit, anterior, sine in vestibulo, sine in ipso δῶρατι. luce per fores admitta. Dictum ad Θ, 435. — 263. ait se esse ἀγχεμαχον. — 265. θώρηκες

λάμπρον γανόωντες. γανῶν nunc renidere. v. Obfl. — 266—274. Meriones, non quod sibi ipsi desint hastae, sed quod tentorium longius ablit, excusat, quod facurus est, et ex Idomenei tentorio statim hastam petat. 269. λελασμένον ἀλκῆς, qui non habet, qui caret; ut contra μῆσθαι ἀρετῆς. — 271. νεῖκος πολέμοιο, Φυλῆδος, ἔριδος, pro μάχῃ

ἄλλαν· πού τινα μᾶλλον Ἀχαιῶν χερσὶν ἔκτανται
 λήθω μαρνάμενος, σὲ δὲ ἴδμεναι αὐτὸν εἶω.
 Ἴν' δ' αὖτ' Ἰδομενεὺς, Κρήτων ἀγῶν, ἀντίον ἦν δὲ
 οὐδ' ἀρετὴν εἰδὼς ἔσσι· τί σε χρεὶ ταῦτα λέγεσθαι; 275
 εἰ γὰρ ὡν παρὰ νηυσὶ λεγόμεθα πάντες ἄριστοι
 ἐς λόχον, ἔνθα μάλιστα ἀρετὴ διαείδεται ἀνδρῶν,
 ἐνθ' ὃ τε δειλὸς αἰεὶ, ὅτ' ἂν αἰχμητὴς, ἐξεφαιάνθη·
 τοῦ μὲν γὰρ τε κακοῦ τρέπεται χρεὶς ἀλλοδὺς ἄλλη·
 οὐδὲ οἱ ἀτρέμας ἦσθαι ἐρητύει· ἐν Φρεσὶ θυμὸς, 280
 ἀλλὰ μετοκλάζει, καὶ ἐπ' ἀμφοτέρους πόδας ἵκει·

273 ΣΕ ΔΕ ΕΙΔΜΕΝΑΙ. 274 Vulg. τὸν δ' αὖ γ.
 275 FOIA 277 ΔΙΑΦΕΙΔΕΤΑΙ 280 ΟΥΔΕ
 FOI

ἐγείρεται. — 273. σὲ δέ, quia tanquam θοράκην ei
 eius laevo pugnare solet.

274—294. Ita Idome-
 neus, ne diffidere videatur
 Merionis virtuti, aberrat in
 longum sermonem, proba-
 tam eam esse et in infidiis
 et in acie.

276. Nolim iungere (eum
 Sch. br.) λεγόμεθα παρὰ
 νηυσὶν, sed πάντας ἄριστον
 παρὰ νηυσὶ.

277—286. Infidiis, τῷ
 λόχῳ, virtus viri, inditio
 priscae aetatis, vel maxime
 spectari solet. v. Not. ad A.
 227. 8. Nec male ad h. l.
 disputat Koeppen. — διαφ-
 εῖται, perspicitur, cogitur

scitur. v. Obfl. — 279. ἄλ-
 λουδὺς ἄλλῃ, pro ἄλλοτε ἄλ-
 λως. vt Enstath.

280. 281 οὐδὲ εἰ ἀτρέμας
 ἦσθαι — mutat ille subinde
 statum corporis prae anxie-
 tate, subsidens in infidiis,
 substratis cruribus, modo in
 hoc modo in illud genu in-
 clinatus. οὐδὲ θυμὸς ἐρητύει-
 ται οἱ ἐν Φρεσὶ, non constat
 mens, non tranquilla manet,
 (sed in varias partes incerta
 rapitur) (ὥστε) ἦσθαι ἀτρέμας,
 ita ut sede sua se contineat
 quietam. Ἀλλασοῦν ἐρητύεται
 θυμὸς irascentium, vif sup.
 I, 458. — 281. μετοκλάζει
 alternis gestibus mutando
 subfiliis modo vni, modo

ἐν δὲ τέ οἱ κραδίη μεγάλη στέρνοισι πατάσσει,
 κῆρας ὀϊομένω· πάταγος δὲ τε γίνετ' ὀδόντων·
 τοῦ δ' ἀγαθοῦ οὐτ' ἄρ' τρέπεται χρώς, οὔτε τι λίην
 ταρβεί, ἐπειδὴν πρῶτον ἐρίζηται λόχον ἀνδρῶν, 285
 ἀρεῇαι δὲ τάχιστα μιγήμεναι ἐν δαί λυγρῇ·
 οὐδὲ κεν ἔνδα τεόν γε μένος καὶ χεῖρας ὄνοϊτό·
 εἰ περ γάρ κε βλεῖο πονεύμενος, ἢ τυπείης,
 οὐκ ἂν ἐν αὐχέν' ὅπισθε πέσοι βέλος, οὐδ' ἐνὶ νώτῳ,
 ἀλλὰ κεν ἢ στέρνων, ἢ νηδύος ἀντιάσσει, 290
 πρόσσω ἰέμενιο, μετὰ προμάχων ὀαριστύν.
 ἀλλ' ἄγε, μηκέτι ταῦτα λεγώμεθα, νηπύτιοι ὦς,
 ἑσταότες, μή πού τις ὑπερφιάλως νεμεσῇ·
 ἀλλὰ σύ γε κλισίῃνδε κιῶν ἔλευ ὀβριμῶν ἔγχεος.
 ὧς φάτο· Μηριόνης δὲ, θοῶ ἀτάλαντος Ἄρηι, 295
 καρπαλίμως κλισίῃνδε ἀνείλετο χάλκεον ἔγχεος,
 βῆ δὲ μετ' Ἰδομενίῃα, μέγα πτολέμοιο μεμνηλῶς.

282 ΕΝ ΔΕ ΤΕΙ ΕΟΙ

291 FIEMENOIO

alieni cunei infidet. cf. Obll. coram, vir. fortis. in statu corporis, etsi molestus, perleuerat constanter. — 285. ἐπειδὴν πρῶτον. ex quo semel. cum primam. vt laetia. Sch. br.: ἐπὶ αὐτῇ παρθεσθῇ ἐν τῇ ἐνέδρῃ, ἵζηται εἰς λόχον. — 287. ὄνοϊτό sc. τις. v. Obll. — 288. βλεῖο πονεύμενος. βληθεῖς μαχόμενος. v. Obll. — 289. non inhonesto vulnere percussus est; sed. — 290. ἀντιάσει

vulnere. τὸ βέλος ἀντιάσει στέρνων, — 291. μετὰ προμάχων ὀαριστύν. in conflietu, congressu eorum qui ante primam aciem pugnant. — 293. ὑπερφιάλως iniquest. cf. Obll.

295 — 305. Idomeneus cum Merione in pugnam procedit. Res egregie ornata comparatione Martiae cum Terrore in pugnam prodeuntis.

297. μέγα πτολέμοιο με-

οἷος δὲ βροτολογὸς ἄρης πόλεμόνδε μέτεισι,
 τῷ δὲ Φόβος, Φίλος υἱός, ἅμα κρατερός καὶ ἀναρβής,
 ἔσπετο, ὅστ' ἐφόβησε ταλαίφρονά περ πολέμιστήν· 300
 τῷ μὲν ἄρ' ἐκ Θρῆκης Ἐφύρους μετὰ Θωρήσσεσθον,
 ἢ μετὰ Φλέγυας μεγαλήτορας· οὐδ' ἄρα τάγῃ
 ἔκλυον ἀμφοτέρων, ἑτέροισι δὲ κῦδος ἔδωκαν·
 τοῖοι Μηριόνης τε καὶ Ἰδομενεύς, ἀγροὶ ἀνδρῶν,
 ἦσαν ἐς πόλεμον, κεκρυμμένοι αἴθοπι χαλκῷ. 305
 τὸν καὶ Μηριόνης πρότερος πρὸς μῦθον ἔειπε·

300 f. ἔσπεται, ὅστε φόβησε

306. EF EINE

μηλῶς. toto animo in pugnam intentus, de pugna sollicitus. cf. Obfl. — 299. Φόβος Martis f. v. ad O, 119. — ὅς τ' ἐφόβησε, Φοβῆ, terrendo in fugam coniiicit. — 301. 2. Ἐφύρους μετὰ — ἢ μετὰ Φλέγυας. Comparisonem constituit ingressus Martis qualis procedit Mars cum Phobo, talis Idomeneus cum Merione. Reliqua ad ornatum faciunt. Perpetua Martis sedes Thracia, quam tum inhabitabant barbari bellicosi. Procedunt illi, dum pugna committenda est, quam ad certum genus reuocavit; est pugna Ephyrorum aut Phlegyarum adfuturi illi et auxiliaturi sunt alterutri parti. Valet et hoc ad or-

natum, quod nondum constitutum apud se habent Mars et Terror, utri aciei victoriam largiantur: id quod ad pugnae initia spectat. Debet autem poeta agere de bello inter Ephyras et Phlegyas, finitimos populos Thessaliae, moto; nam subicit, utrinque inuocatum Martem ad pugnam procedere. — 303. ἔκλυον pro κλύουσιν, ἀλλὰ δίδουσι νίκην τοῖς ἑτέροις, etsi utrinque inuocatus Mars alterutri tantum victoriam largitur.

306 — 309. Deliberatione inter Merionem et Idomeneum facta, in quam pugnae partem procedant, tandem ad laetiam castrorum partem proficiscuntur. De

Δευκαλίδῃ; πῇ τ' αἶε μέμονας καταδύναι ὄμιλον;
 ἢ ἐπὶ δεξιόφιν; πάντος στρατοῦ, ἢ αἰνὰ μέσσοις,
 ἢ ἐπ' ἀριστερόφιν; ἐπεὶ οὐκ ὅθι ἔλπομαι οὕτω
 δεύεσθαι πολέμοισ' καρηκομόωντας Ἀχαιούς. 310
 Τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεὺς, Κρητῶν ἀγὼς, ἀντίον ἦδ' αὖ
 ἠυσὶ μὲν ἐν μέσσησιν αἰμύνειν εἰσὶ καὶ ἄλλοι,
 Αἰάντης τε δῶω, Τεῦκρός δ', ὃς ἀρίστος Ἀχαιῶν
 τοξοσύνη, ἀγαθὸς δὲ καὶ ἐν σταδίῃ ὑσμίνῃ
 οἷ μιν ἄδην ἐλώσσι καὶ ἐσσύμενον πολέμοιο, 315

309 ΟΤΠΟΘΙ ΞΕΛΠΟΜΑΙ

hac colloquentium facundia
 monitum sup. ad 239. Quod
 autem dramatice, per ser-
 mones, haec exponit, in eo
 poetae laus praecipue cer-
 nitur.

308. 9. ἐπὶ δεξιόφιν pro
 ἐπὶ τὸ δεξιόν. et ἐπὶ τὸ ἀ-
 ριστερόν. v. Obfl. — 309.
 310: ἐπεὶ οὐκ ὅθι. quando-
 quidem in nulla alia aciei
 parte puto tam inferiores
 esse pugnando Achiuos, δεύ-
 εσθαι κατὰ τοῦ πολέμοιο, ἐν
 τῷ καταμύζειν, μάχεσθαι,
 quam in laeva. nam hic
 Hector in castra irruperat
 et pugnabat; ibique Aiaces
 stabant: vñ patet vf. 46.
 80. ad eosque confluxerant
 alii e principibus 83 sqq.
 Repete animo locorum fi-
 tum ex K, 112. 3. M, 118

Hom. Il. Vol. II

et al. et vide Excurs. I. ad
 M. (XII.) de ταρχομάχια.

312. ἐν μέσσησι νηυσὶ, in
 mediis castris, ante naues,
 seu inter vallum et naues,
 quo Hector pervenerat, ex
 quo in castra irruperat: Oc-
 currebant ei Aiaces cum
 Teucro et principibus aliis,
 vt modo dixi. Ab hoc lo-
 co versus laeuam castrorum
 partem pergit Idomeneus,
 qua maxime urgebantur A-
 chiui. — 314. ἐν σταδίῃ
 ὑσμίνῃ, μάχῃ, pugna flata-
 ria, in qua hastae vsus est.
 — 315. οἷ μιν ἐλώσιν (ἐς)
 ἄδην, εἰς κόρον, πολέμοιο,
 καὶ (καίπερ) ἐσσύμενον. Vñ
 nunc legitur, verba sic, vt
 feci, sunt iungenda. qui il-
 lum adducant ad caedum
 pugnandi, fatigant et ad

Ἐκτορα Πριαμίδην, καὶ εἰ μάλα καρτερός ἐστιν.
 αἰπὺ οἱ ἐσσεῖται, μάλα περ μεμαῶτι μάχεσθαι,
 πείνων νικήσαντι μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους,
 γῆρας ἐνιπρῆσαι, ὅτε μὴ αὐτός γε Κρονίων
 ἐμβαίλοι αἰδόμενον δαλὸν νήσσοι Δοῖσιν. 320
 ἀνδρὶ δὲ κ' οὐκ εἴξει μέγας Τελαμώνιος Λῆας,
 ὅς θνητός τ' εἴη, καὶ ἔδοι Δημήτερος ἀκτῆν,
 χαλκῷ τε ῥηκτός, μεγάλοισι τε χερμαδίοισιν·
 οὐδ' ἂν Ἀχιλλῇ ῥηξήνορι χωρήσειεν,
 ἐν γ' αὐτοστανδῇ· ποσὶ δ' οὕτως ἐστὶν ἐρίζειν. 325
 νῶϊν δ' ὧδ' ἐπ' ἀριστερ' ἔχε στρατοῦ, ὄφρα τάχιστα
 εἶδομεν, ἥε τῷ εὖχος ὀρέζομεν, ἥε τις ἡμῖν.
 Ὡς φάτο· Μηριόνης δὲ, Δοῶν ἀτάλαντος Ἀρηῃ,
 ἦρχ' ἴμεν, ὄφρ' ἀφίκοντο κατὰ στρατόν, ἧ μιν ἀνώγει.

317 ΑΙΠΤ ΦΟΙ 327 ΦΕΙΔΟΜΕΝ

incitas redigant, et si essu-
 μενον (πολέμου ἔνεκα) *ruen-*
tem ad pugnamdu. Nam
 multo minus cum usu ver-
 borum conuenit, vt ἐλᾶν sit
 fugare, agitare, vel κλονεῖν,
 qui illum satis, (κατ') ἄδην,
 repellant, reprimant.

322. 3. qui mortalis sit
 et vulnerari possit. — 325.
 ποσὶ δ' οὕτως et si ei cedat
 pedum velocitate. s. cui so-
 lo cursu inferior est; nam
 est ποδῶκης Ἀχιλλεύς. spe-
 ctabatur autem pedum ve-
 locitas in procurriendo ante

ordines, inter promachos,
 ad incurrendum, ad repe-
 tendam hastam iactam, in
 persequendo hoste. — 326.
 νῶϊν δ' ὧδ' ἐπ' ἀριστερὰ στρα-
 τοῦ ἔχε. tende hic ad lae-
 vam nostri, ἡμῶν, (κατὰ
 τοῦ) στρατοῦ, aut, quod
 malim: tende mihi, ἡμῖν,
 ad laeuam castrorum. est
 enim νῶϊν casus secundus et
 tertius, ἔχειν, pro ὀρμᾶσθαι,
 ἵεσθαι. — 329. ἧ μιν ἀνώγει
 scil. ἵεσθαι, ἔχειν.

330. Profectus Idome-
 neus cum Merione versus

οἱ δ', ὡς Ἰδομενῆα ἴδον, Φλογὶ εἵκελον ἀλκὴν, 330
 αὐτὸν καὶ θερσάποντα σὺν ἔντεσι θαιδάλεοις,
 πεκλόμενοι καὶ θ' ὅμιλον ἐπ' αὐτῷ πάντες ἔβησαν·
 τῶν δ' ὁμὸν ἴστατο νεῖκος; ἐπὶ πρύμνησι κέεσσιν.
 ὡς δ' ὅθ' ὑπὸ λογέων ἀνέμων σπέρχωνσιν ἄελλαι
 ἥματι τῷ, ὅτε τε πλείστη κόνις ἀμφὶ κελεύθους, 335
 οἱ τ' ἄμυδις κονίης μεγάλην ἴστασιν ὁμίχλην·
 ὥς ἄρα τῶν ὁμός' ἦλθε μάχη, μέμασαν δ' ἐνὶ θυμῷ

330 IDOMENHA FIDON ΦΛΟΓΙ ΕΪΚΕΛΟΝ

sinistram, pugnat acerrime runt cuncti. — 333. ἐπὶ
 ab ea parte. Persequitur πρύμνησι κέεσσι. in interval-
 eam pugnam poeta vsque lo inter vallum et naues;
 ad vl. 673: vbi ad Hecto- ante naues, quantum puppēs
 rem redit. Narratur primo in terram spectabant.
 pugna ipsa, Iouisque et Ne-
 ptuni interuentus; tum a
 vl. 361—383 Othryonei cae-
 des per Idomeneum facta.

330. οἱ δ' ὡς. sunt Troia-
 ni. Φλογὶ εἵκελον ἀλκὴν;
 non nunc dictum, vt vl.
 245. et vl. c. de Hectore P;
 88. propter armorum col-
 lusionem; adiectum enim
 est ἀλκὴν· sed de virtute,
 motu et impetu pugnantis;
 solent haec comparari cum
 igni late proxima vastante;
 vt in illo: ὡς οἱ μὲν μάρ-
 ναντο δέμας πυρὸς αἰθομέ-
 νου. — 332. πεκλόμενοι καὶ θ'
 ὅμιλον. mutuo se cohortan-
 do in pugna in eum invue-
 runt cuncti. — 333. ἐπὶ
 πρύμνησι κέεσσι. in interval-
 lo inter vallum et naues;
 ante naues, quantum puppēs
 in terram spectabant.
 334. 337. Vtraque acies
 inuicem miscetur sic, vt
 ventorum procellae colliguntur
 in eundem turbinem.
 Quod vl. 335. 6. puluis
 concitatur, non compara-
 tionem facit, sed ad com-
 parationem ornandam ad-
 iectum pūta. σπέρχωνσιν
 vel, concitant puluerem, vel,
 quod malim, se, h. e. riuunt.
 — 336. οἱ τ' sc. ἄνεμοι. —
 337. ὡς ἄρα τῶν ὁμός' ἦλ-
 θε μάχη. sic hōrum confli-
 ctus fiebat; talis erat; ὡς
 οἱ τοὶ ἦλθον ὁμόςε, συνῆλ-
 θον, μαχόμενοι· μέμασαν δ'
 ἐνὶ θυμῷ, et totō animo
 ruebant in caedes mutuās.

ἀλλήλους καὶ ὁμίλον ἐναιρέμεν ὅξει χαλκῷ·
 ἔφριξε δὲ μάχη Φθισίμβροτος ἐγχείησι
 μακρῆς, ὥς εἶχον ταμεσίχροα· ἔσσε δ' αἶμαρδεν 340
 αὐγὴ χαλκείη κορύδων ἀπὸ λαμπομενάων,
 θωρήκων τε νεοσμήκτων, σάκων τε Φαιειῶν,
 ἔρχομένων ἄμυδις· μάλα κε θρασυκάρδιος εἴη,
 ὅς τότε γηθήσειεν ἰδὼν πόνον, οὐδ' ἀνέχοιτο.
 Τῷ δ', ἀμφὶς φρονέοντε, δύω Κρέονι υἱὲ Κραταίῳ 345
 ἀνδράσιν ἡρώεσσι τετεύχεται ἄλγεα λυγρά.
 Ζεὺς μὲν ἄρα Τρώεσσι καὶ Ἑκτορι βούλετο νίκην,
 κυδαίων Ἀχιλῆα πόδας ταχύν· οὐ δ' ὄγε πάμπαν
 ἤθελε λαὸν ὀλέσθαι Ἀχαιῶν Ἰλίοθι πρό·
 ἄλλα θέτιν κύδαινε καὶ υἱέα κατετρώθυμον. 350

344 ΓΗΘΗΣΕΙΕ ΦΙΔΩΝ 349 ΑΧΑΙΙΚΟΝ ΦΙ-
 ΔΙΟΘΙ ΠΡΟ. fuit ΑΧΑΙΩΝ

cum hoc arte conjuncta proprie enim talis aspectus
 sunt seqq. et, quae post ea, mouet horrore et miseratione:
 quae ad ornandam et de- ἀπαχέσθαι, λυπεῖσθαι,
 clarandam rem interposita inf. 352 ἄχθεσθαι.
 sunt, finem faciunt, v. 343. 345. τῷ δ', ἀμφὶς φρο-
 4. μάλα κε θρασυκάρδιος εἴη νέοντε, diuersas partes tuen-
 — propter has caedes et tes. Alias νόσι φρονεῖν.
 vulnera ferocissimus quisque Oppositum est ὁμοφρονεῖν.
 animo commotus fuisset pu- — 346. τετεύχεται ἄλγεα
 gnae ad aspectu. — 343. ἐρ- λυγρά. ἔτευχον illi, pararunt
 χομένων ἄμυδις, συνελθόν- mala, foeda, vulnera et cae-
 των. μάλα κε θρασυκάρδιος des, pugnantes. — 347.
 εἴη. debet esse animo du- Ζεὺς μὲν ἄρα Τρώεσσι. Di-
 ro, inhumano, atroce. ut fertius nunc Iouis consilium
 is ad aspectu vulnerum et cae- aperitur, quam adhuc fa-
 dium non cohorruiisset; po- ctum erat: vid. ad A. 5.
 fuit generalius; ἀνέχοιτο. — 350. κύδαινε, κυδαίνε

Ἀργείους δὲ Ποσειδάων ὀρόθυνε μετελθὼν
 λάθρη, ὑπεξαναδύς πολὺν αἰὼς· ἤχθετο γὰρ ῥα
 Τρωσὶν δαμναμένους, Διὶ δὲ κρατερῶς ἐναντίσσαι.
 ἣ μὰν ἀμφοτέροισιν ὁμὸν γένος, ἦδ' ἴα πάτρη,
 ἀλλὰ Ζεὺς πρότερος γεγόνει καὶ πλείονα ἦδη. 355
 τῷ ῥα καὶ ἀμφοδὴν μὲν ἀλεξέμεναι αἰλέεινε,
 λάθρη δ' αἰὲν ἔγειρε κατὰ στρατὸν, ἀνδρὶ ἑοικώς.

355 ΠΑΕΙΟΝΑ ΦΗΙΔΗΙ
 ΚΩΞ

357 ΑΝΔΡΙ ΕΕΦΟΙ-

ἤθελε, deae dignitatem vindicando, dum ulciscitur iniuriam filio factam.

351. 2. Neptunus, non nunc demum ἐξαναδύς αἰὼς, sed iam sup. 31. ergo rede: Neptunus, qui eo consilio e mari emerferat, ὀρόθυνε Ἀχαιοὺς, et retraho huc, ut feci λάθρη, nam et sequitur vs. 357 λάθρη δ' αἰὲν ἔγειρε. ἤχθετο γὰρ ῥα (διὰ τοὺς Ἀχαιοὺς) δαμναμένους Τρωσὶν (ὑπὸ τῶν Τρώων.) ἤχθετο γὰρ ῥα. „dolebat enim ut dixi.“ Clarke. — 354. ἣ μὰν ἀμφοτέροισι — ἴα πάτρη, siſps, gens, eadem. — 355. πλείονα ἦδη. ex antiquo sermone et populorum rudiorum, stiamnum obtinente, iudicio et vsu, declaratio sollemnis aetatis maturae aut

senectutis, a rerum peritia et experientia, qua iuvenilem aetatem antecedit; cf. inf. T, 218. 219. Φ, 449. sq. Od. B, 16. Abiit res ita in usum vulgarem, ut etiam is, qui maior natu esset fratre, etsi paucorum annorum intervallo, iisdem verbis declararetur, ut h. l. Iupiter. — 356. τῷ ῥα καὶ non ad ultima est referendum, quod πλείονα ἦδη, sed quod maior natu frater erat: huic enim, ex more illarum aetatum, reverentia debetur; adsunt huic Erinnyes, si a fratre natu minore, iniuria ei fiat: v. inf. O, 204.

357. λάθρη δ' αἰὲν ἔγειρε scil. τοὺς Ἀχαιοὺς κατὰ στρατὸν, aut, quod malim, ἔγειρε μάχην, πόλεμον, μένος, νεῖκος, quae fere so-

ὅς θ' αὖ νέον πολέμοιο μετὰ κλέος εἰληλούθει·
 ἦτεε δὲ Πριάμοιο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην, 365
 Κασσάνδρην, ἀνάεδνον· ὑπέσχετο δὲ μέγα ἔργον,
 ἐκ Τροίης ἀέκοντας ἀπώσσειν υἱὰς Ἀχαιῶν·
 τῷ δ' ὁ γέρον Πριάμος ὑπὸ τ' ἔσχετο, καὶ κατένευσεν
 δασέμεναι· ὁ δὲ μάργατο, ὑποσχεσέσθαι πιδήσας.
 Ἰδομενεὺς δ' αὐτοῖο τίτυσκετο δοῦρι Φαεινῶ, 370
 καὶ βάλεν ὕψι βιβάντα τυχαῖν· οὐδ' ἤρκεσε θάρηξ
 χάλκεος, ὃν φορέεσκε, μέσθ' ἐν γαστρὶ πῆξε·
 δούπησε δὲ πεσών· ὁ δ' ἐπεύξατο, Φώνησέν τε·

Ὁ θρῦνονεῦ, πέρι δὴ σε βροτῶν αἰνίζομαι ἀπάντων,
 εἰ ἔτεόν δὴ πάντα τελευτήσεις, ὅσ' ὑπέσχετο 375
 Δαρδανίδῃ Πριάμῳ· ὁ δ' ὑπέσχετο θυγατέρα ἦν.
 καὶ κέ τοι ἡμεῖς ταῦτά γ' ὑποσχόμενοι τελέσοιμεν·

365 ΦΕΙΔΟΣ 366 ΑΝΑΦΕΔΟΝ — ΜΕΓΑ ΠΕΡ-
 ΓΟΝ 367 ΑΦΕΚΟΝΤΑΣ 376 ΘΤΓΑΤΕΡΑ
 ΦΗΝ

364. πολέμοιο μετὰ κλέος *puni capto.* — 365. ἦτεε *audita fama da-*
 εἰληλούθει. *bello.* Sane eum *nuper*
denuum aduenisse, *bello* iam
 per tantos annos protratto,
 mirari licet; sed in poeta,
 in quem *in rebus ornan-*
dis subtilitas historica non
 cadit, talia virgere velle in-
 eptum esset. Potuit tamen
 iam ante multos annos ei
 innotuisse bellum inter Achi-
 vos et Troianos; et tamen
 nuper demum venisse Tro-
 iam, consilio hoc nunc de-
 δέ. *petierat autem.* — 366.
 ἀνάεδνον. *sub* vt ipse nulla
 ἔδνα daret, sine vt nulla
 acciperet. Antiquiores prius
 sequuntur. — 369. ὑποσχε-
 σέσθαι πιδήσας erectus spe
 Cassandrae sibi pactae. —
 370. (κατ') αὐτοῖο τίτυσκε-
 το. et τυχαῖν sc. αὐτοῦ. non
 τυχαῖν βιβάντα. — 374. αἰ-
 νίζομαι, praedicandum elle
 censeo, vel praedicabo. Ce-
 terum ferocia heroum in-
 genia in hac irrisione et

δοῖμεν δ' Ἀτρεΐδαο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην,
 Ἄργεος ἐξαγαγόντες, ὀπιούμεν· εἴ κε σὺν ἄμμιν
 Ἰλίου ἐκπέρας εὖ νοιόμενον πτολίεθρον. 380
 ἀλλ' ἔπευ, ἄφρ' ἐπὶ νηυσὶ συνώμεθα ποτοπόροισιν
 ἀμφὶ γάμῳ· ἐπεὶ αὐτοὶ ἐδνώταί κακοὶ εἰμέν.

Ὡς εἰπὼν, ποδὸς εἴλκε κατὰ κρατερὴν ὕσμινην
 ἦρως Ἰδομενεύς. τῷ δ' Ἄσιος ἦλθεν ἀμύντωρ,
 πεζὸς πρόσθ' ἵππων· τῷ δὲ πρὸντε κατ' ὤμων 385
 αἰὲν ἔχ' ἠνίοχος θερσίπων· ὁ δὲ ἵετο θυμῷ
 Ἰδομενεῖα βαλεῖν· ὁ δὲ μιν φθάμενος βάλε δουρὶ
 λαίμον' ὑπ' ἀνδρεῶνα, διὰ πρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασεν.
 ἦριπε δ', ὡς ὅτε τις δρυὶς ἦριπεν, ἢ ἀχερωΐς,
 ἢ πίτυς βλωδρῇ, τήν τ' οὐρεσὶ τέκτονες ἄνδρες 390

378 ΦΕΙΔ'ΟΣ 380 ΠΙΛΙΟΥ 382 ΕΦΕΛΩΤΑΙ
 383 ΦΕΙΠΩΝ 386 ΤΟ ΔΕ ΦΙΕΤΟ

sarcasmo, immanitatem arguente, ad meliores mores, multo minus ad sapientiam meliorem, non alio exigenda, facile sentis. — 381, ὄφρα συνώμεθα ἀμφὶ γάμῳ paciscamur. nam συμβαίνει, committuntur in unum locum et sermonem, qui paciscuntur. v. Ohl.

383 — 410. Idomeneo, Oithyonei corpus abstractūro, occurrit Asius, sed Idomenei hasta transfixus cadit; tum auriga eius caeso equos abigit Antiochus.

383. εἶλκεν (ἐκ) ποδός, per turbam pugnantium, ut eam spoliaret. — 385. πρὸς θ' ἵππων, descenderrat curru. (v. M., 110. sq.) Asius, et equos a tergo habebat; idem ille, qui antea curru solus inuahi volebat, in castra per vallum. — 388. βάλε μιν (κατὰ) λαίμον', in gutture supra mento.

389. Ἄσις ingentem corporis speciem memorauerat supra M., 136 μέγαν Ἄσιον. — ἀχερωΐς, populus alba. v. V. L. — 390. βλωδρῇ,

ἔξεταμον πελέκεσσι νηήκεσι, νήϊον εἶναι
 ὥς ὁ πρόσθ' ἵππων καὶ δίφρου κείτο τανυσθεῖς,
 βεβρυχῶς, κόνιος δεδραγμένος αἵματοτόσσης.
 ἐκ δὲ οἱ ἠνίοχος πλήγῃ φρένας, ἄς πάρος εἶχεν
 οὐδ' ὄγε τόλμησεν, δῆϊων ὑπὸ χεῖρας· ἀλύζας, 395
 ἅψ ἵππους στρέψαι· τὸν δ' Ἀντίλοχος μενεχαέρμης
 δουρὶ μέσσην περὶόνησε τυχῶν· οὐδ' ἤκεσε θώρηξ
 χάλκεος, ὃν φορέεσκε, μέσση δ' ἐν γαστέρι· πῆξεν.
 αὐτὰρ ὄγ' ἀσθμαίνων εὐεργέος ἔκπεσε δίφρου
 ἵππους δ' Ἀντίλοχος, μεγαδύμου Νέστορος υἱός, 400
 ἔξελασε Τρώων μετ' εὐκνήμιδας Ἀχαιοῦς.

Διφάβος δὲ μάλα σχεδὸν ἤλυθεν Ἰδομενῆος,
 Ἀσίου ἀχνύμενος, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ·
 ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος
 Ἰδομενέως· κρύφθη γὰρ ὑπ' ἀσπίδι πάντοσ' εἴση, 405
 τὴν αἶψ' ἄγε θινῶσι βοῶν καὶ νώροπι χαλκῷ
 δινωτὴν φορέεσκε, δῶα κανόνεσσ' ἀεραεῦσαι·

394 EE ΔΕ· FOI 399· ETTERTHOΣ 404 ANTA
 FIAΩN 405 EFIZHI

proceras vultus. — 393. βεβρυχῶς *deputibus frendens*
 v. V, L. — 394. ἐξεπλάγη
 τὰς φρένας, ὃν ἠνίοχος αὐτοῦ.
 — 395. Proprie deb. οὐκ
 ἐτόλμησεν ἵππους ἅψ στρέ-
 ψας ὑπαλύξαι χεῖρας δῆϊων.

402—412. Deiphobus Ae-
 lii caedem ulturus hastam
 in Idomeneum emittit, quae
 ab illo evitata, ferit Hy-
 plenorem, Hippasii f. homi-

nem aliunde non notum;
 qui tamen inter principes
 Pyliorum esse debuit.

407. τὴν δὲ δινωτὴν φο-
 ρέεσκε κυκλοταρῇ, *rotunda*
simpliciter, δῶα κανό-
 νεσσ' ἀεραεῦσαι, *εἰχουσιν δύο*
κανόνες ἀερότας, duabus
 virgis ex aere cauo clipei
 praetextis, quibus insertum
 erat brachium ad regendum
 clipeum, v. sup. ad Θ, 193.

τῇ ὑπο παῖς ἐάλη, τὸ δ' ὑπὲρ πῦρτο χαλκλέον ἔγχος
καρφαλέον δὲ οἱ ἀσπίς ἐπιθρέξαντος αὔσεν
ἔγχος. οὐ δ' ἄλλιον βὰ βαρείης. χεῖρὸς ἀφῆκεν, 410
ἀλλ' ἔβαλ' Ἰππασίδην Ἰψήνορα, ποιμένα λαῶν,
ἦπαρ ὑπὸ πραπίδων, εἴδαρ δ' ὑπὸ γούνατ' ἔλυσε.
Δηϊφωβος δ' ἔκπαγλον ἐπεύξατο, μακρὸν αὔσας·

Οὐ μὰν αὐτ' ἀτίτος κεῖτ' Ἀσῖος· ἀλλὰ ἔφημι,
εἰς Ἀἰδὸς περ ἰόντα πυλάετ' αὖ κρατεροῖο, 415
γηθήσειν κατὰ θυμὸν· ἐπεὶ δ' αἱ οἱ ὅπασσα πομπὴν.

Ὡς ἔφατ'· Ἀργείοισι δ' ἄχος γένετ' εὐζαμένοιο·
Ἀντιλόχῳ δὲ μάλιστα δαίφρονι θυμὸν ὄρεν·
ἀλλ' οὐδ', ἀχνύμενός περ, εὖ αἰμέλησεν ἑταίρου,
ἀλλὰ θεῶν περίβη, καὶ οἱ σάκος ἀμφεκάλυψε. 420
τὸν μὲν ἔπειθ' ὑποδύντε δῶα ἐρήρες ἑταῖροι,

Μηκιστεὺς, Ἐχίσιο παῖς, καὶ Δῖος Ἀλάστωρ,
νῆας ἐπὶ γλαφύρας φερέτην, βαρεὰ στενάχοντα·
Ἰδομενεὺς δ' οὐ λῆγε μένος μέγα· ἔτο δ' αἶψ'
ἢ τινα Τρώων ἐρεβενῇ νυκτὶ καλύψαι, 425

408 ΕΦΑΛΗ 409 ΔΕ ΦΟΙ 414 ΑΛΛΑ ΕΒ 416
ΡΑ ΦΟΙ 420 ΦΟΙ 424 ΜΕΓΑ ΦΕΒΕΤΟ

— 408. ἐάλη. συνεστάλη. συνεστράφη. *se collegit in arma.* v. Obfl. — 409. καρφαλέον αὔσεν de certo genere soni acuti. vt Virgil. *aridus fragor.* ἐπιθρέξαντος, *hasta superuolante ad extremam oram clipei.* ita vt auræ percussu resonaret aes.

Hypsenore caelo gloriantē Antilochus Hypsenoris caesi corpus inuenit et in castra reportat.

420. περίβη. περιέβη *intendi.* caussa. v. Obfl. — 422. Idem homines sup. Θ, 333 memorati.

423—444. Idomeneus caedit Alcathoum.

413—423. Deiphobo de

ἢ αὐτὸς δουπῆσαι, ἀμύνων λοιγὸν Ἀχαιοῖς.
 ἐνδ' Αἰσυήταο Διοτρεφῆος φίλον υἱὸν
 ἦρ' Ἀλκαῖδον — γαμβρὸς δ' ἦν Ἀγχίσαιο·
 πρεσβυτάτην δ' ὥππευ θυγατρῶν Ἰπποδάμειαν,
 τὴν πέρι κῆρι φίλησε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ 430
 ἐν μεγάρῳ· πᾶσαν γὰρ ὀμηλικίην ἐκέκαστο
 κάλλει, καὶ ἔργοισιν, ἰδὲ φρεσὶ· τοῦνεκα καὶ μιν
 γῆμεν ἀνὴρ ὤριστος ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ· —
 τὸν τόδ' ὑπ' Ἰδομενῆϊ Ποσειδάων ἐδάμασσε,
 δέλτας ὅσσοι φαιναὶ, πέδησε δὲ φαίδιμα γυῖα. 435
 οὔτε γὰρ ἐξοπίαω φυγέειν δύνατ', οὔτ' αἰλέασθαι·
 ἀλλ', ὥστε στήλην, ἣ δένδρεον ὑψιπέτηλον,
 ἀτρέμας ἑσταότα, στήθεος μέσον οὔτασε δούρι
 ἦρως Ἰδομενεύς, ῥήξεν δὲ οἱ ἀμφὶ χιτῶνα

432 FEPFOIΣI 439 PHZEN ΔE FOI

427. *Alcathous, Aesyo-* letitia et prudentia. — 434.
tae f. eiusdem forte, cuius Ποσειδάων ἐδάμασσε μιν. E-
 tumulus memoratur B, 793. picum inuentum, quod Ne-
 ad quem loc. vide. Duxer- ptiuno hoc tribuitur, ut inf.
 rat *Hippodamiam*, Anchi- Π, 791/ Apollini, cum Pa-
 sae f. Aeneae sororem: cf. troclus viribus exhaustus de-
 Exc. I* ad lib. IX: Aenei- liquium patitur; h. i. stu-
 dis. pore corripitur Alcathous e

430. *πέρι, περισσῶς v. V.* repentino malo: vertigine
 L. 431. *ἐν μεγάρῳ, οὔσαν,* captus de loco decedere ne-
 adeoque *adhuc virginem,* quit. — 439. *ἀμφιέβρηξεν*
 antequam ducta erat. Hoc οἱ χιτῶνα χ. lorica m per-
 voluit Ernesti. rupit hasta. — tum lorica

431. *πᾶσαν γὰρ ὀμη-* 441. *αὔον αὔσεν, vt 409*
λικίην. κατὰ πάσας ὀμηλι- *παρφάλλον, acutè, ὅθι. πε-*
κας ipsa erat insignis, σπι- *ρισρακόμενος (σύν) δούρι. τε-*
nebat, ἐκέκαστο, fortima, lo- *ρσχιζόμενος, διαβρήγνύμενος.*

χάλκεον, ἔς οἱ πρόσθεν ἀπὸ χροῶς ἤρκει ὀλεθρον, 440
 δὴ τότε γ' αὖτον αὖσεν, ἐρεϊκόμενος περὶ δουρί.
 δούπησε δὲ πεσών, δόρυ δ' ἐν κραδίῃ ἐπεπήγει,
 ἥ ῥά οἱ, ἀσπαίρουσα, καὶ οὐρίαχον πελέμιζεν
 ἔγχεος· ἔνθα δ' ἔπειτ' ἀφίει μένος ὕβριμος Ἄρης·
 Ἰδομενεὺς δ' ἐκπαύλαν ἐπεύξατο, μακρὸν αὖσας· 445
 Διμήφοβ', ἥ ἄρα δὴ τι εἴσκομεν ἄξιον εἶναι,

440 ΙΟΣ ΦΟΙ 443 ΠΗ ΡΑ ΦΟΙ. vulg. πελέμιζεν. 446
 ΔΗ ΤΙ ΦΕΙΣΚΟΜΕΝ.

— 441, αὖς thorax haud dubie. — 443. ἥ ῥα οἱ. Ordo: ἥ ῥα καὶ, ἀσπαίρουσά οἱ, πελέμιζεν οὐρίαχον. *cat.* eius palpitans tremefaciebat etiam ipsam inferiorem hastae cuspidem. Quod an vere narratum sit, v. Obfl. — 444. ἔνθα δ' ἔπειτ' ἀφίει μένος ὕβριμος Ἄρης. Difficile est, sententiam verborum satis expedire. μένος esse potest Martis: ita est: *tum vano Mars, remisit vim suam*; potest esse Alcathoi, ita vero ἀφίει esset, *dimisit vitam eius Mars*; tandem μένος hastae, impetus, quo ferebatur hastia; et, de hac μένος accipere iubet alter locus Π. 613, ita sensus: *tunc Mars impetum hastae, fecit remittere se ac cessare*: quae esset simplicissima interpre-

tatio: v. Obfl. Ita tamen ἀφίειναι transitive vix recte dicitur. Xeteres Ἄρην accipere dictum, pro σίδηρος, vi sit ipsa hasta. Est sane insolens natio; videtur tamen posse defendi, quatenus ad Martem referuntur omnia quae in pugna fiunt; acies, pugna ipsa, virtus, caedes, ergo et arma, quibus caedes inferitur.

445 — 455. Idomeneus gloriatur de Alcathoo caeso, cum itritione Deiphobi.

446. ἥ ἄρα δὴ τι εἴσκομεν, vel: nunc utique consilio, vel interrogando: *an probabiliter existimo? ἀξιου εἶναι*, scil. χρῆμα, h. e. ἀντάξιον, ἀεμίπαρاندαν. *rem esse*, compensationis loca hoc esse, *τρεῖς ἐνός ἀντιπρόσδαι*, quod tres pro uno caesi sint: tres

τρεῖς ἐνὸς ἀντιπεφάσθαι, ἐπεὶ σύ περ εὐχεσθαι οὕτως;
δαιμόνι; ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἐναντίος ἴστασ' ἐμεῖο,
ὄφρα ἴδῃ, οἷος Ἰηνὸς γόνος ἐνθάδ' ἰκάνω·

ὅς πρῶτος Μίνωα τέκε· Κρήτη ἐπίουρον· 450

Μίνως δ' αὖ τέκεθ' υἱὸν ἀμύμονα Δευκαλίωνα·
Δευκαλίων δ' ἐμὰ τέκετ', πολλὰς ἀνδρῶσιν ἀνακτὰς
Κρήτη ἐν· εὐρείῃ· νῦν δ' ἐνθάδε νῆες ἔνεικαν,
σοὶ τε κακὸν, καὶ πατρὶ, καὶ ἄλλοισι, Τρώεσσι.

Ὡς φάτο· Δειφφοβὸς δὲ διάνδιχα μερμήριζεν, 455

ἢ τινα πού Τρώων ἐταρίσσαιτο μεγαθύμων,
ἀψ' ἀναχωρήσας· ἢ πειρήσaiτο καὶ οἷος.

Ὡδὲ δὲ οἱ φρονέοντε, δοάσσατο κέρδιον εἶναι,*

βῆναι ἐπ' Αἰνείαδ'· τὸν δ' ὕστατον εὗρεν ὁμίλου

447 Vulg. αὐτως.

449 ΟΦΡΑ ΦΙΔΗΙ.

vulg. ἴδῃ.

452 ΑΝΔΡΕΣΣΙ· ΦΑΝΑΚΤΑ

458 ΔΕ ΦΟΙ

Troiani, Othryoneus, Asius, Alcatheus, pro vno ex Achivis Hypsenore a Deiphobo caeso. τι pro κατά τι, adiungendum τῷ, ἐλπομεν, quod bene Ernæsti monet. Inf. E, 471 ἢ δὴ οὐχ οὗτος ἄνῃρ Προδοήνορος ἀντιπεφάσθαι ἄξιος; qui aequiparari possit cum Prothoenore caeso; — 449. Locus de Idomenæi stirpe notandus, ad quem provocant viri docti. — 450. ἐπίουρον, regem, ἀρχαντα. v. Obsl. Confunditur Minos I et II. multo senior; quo in errore

præiuit Homerus multis aliis, etiam Apollod. III, 1. ad q. vide. Observatus error passim a chronographis,

455—469. Deiphobus socium sibi aduersus Idomeneum adiungit Aeneam.

457. πειρήσaiτο sc. τοῦ Ἰδομενέως an solus cum Idomeneo congredetur. —

459. Simultas Aeneam inter et Priamum inter obscuriores narrationes referenda: orta forte ex eo, quod sibi insidias ab opibus Aeneæ timebat Priamus. v. ad Virgil. Aen. IX Exc. I*

ἔσταότ' αἰεὶ γὰρ Πριάμῳ ἐπεμύνηε διαί, 460
 οὔνεκ' ἄρ', ἐσθλὸν ἔόντα μετ' ἀνδράσιν, οὐ τι τίεσκον·
 ἀγχοῦ δ' ἰστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Αἰνεῖα, Τρώων βουληφόρε, νῦν σε μάλα χρὴ
 γαμβρῷ ἀμυνέμεναι, εἵπερ τί σε κῆδος ἰκάνει.
 ἀλλ' ἔπευ, Ἀλκαῖδ' ἔπαμύνομεν, ὅς σε πάρος γε 465
 γαμβρὸς ἔων ἔθρεψε, δόμοις ἐνι, τυτθὸν ἔόντα·
 τὸν δέ τοι Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἐξενάρηξεν.

Ὡς φάτο· τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινε·
 βῆ δὲ μετ' Ἰδομενῆα, μέγα πτολέμοιο μεμηλώς.
 ἀλλ' οὐκ Ἰδομενῆα φόβος λάβει, τηλύγετον ὥς, 470
 ἀλλ' ἔμεν', αἷς ὅτε τις σὺς αὔρεσιν αἰαὶ πεποιδώς,
 ὅστε μένει κολοσυρτὸν ἐπερχόμενον πολὺν ἀνδρῶν
 χῶρῳ ἐν οἰοπόλῳ, Φρίσσει δὲ τε νῶτον ὑπερθεῖν·
 ὀφθαλμῶ δ' ἄρα οἱ πυρὶ λάμπετον· αὐτὰρ ὀδόντας
 θήγει, ἀλέξασθαι μεμαώς κύνας ἠδὲ καὶ ἀνδρας. 475
 ὧς μένεν Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς, οὐδ' ὑπεχώρει,

462. ἸΣΤΑΜΕΝΟΣ ΕΠΗΕΑ

465 Vulg. πάρος περ

474 ΑΡΑ ΕΟΙ

464. γαμβρῷ. nunc soror-
 ris marito; vt sup. 428. 9.
 vidimus. ἀμύνειν autem ei
 debet, ne eius corpus ipso
 lietur. — 469. μέγα πτολέ-
 μοιο μεμηλώς. *flagrans cu-
 piditate pugnandi iam sup.*
 297.

470 — 495. Idomeneus
 imperterritus manet in sta-
 tione, sociosque et ipse ar-
 cessit.

470. τηλύγετον ὥς. *tan-
 quam puerum tenellum.*
 — 472. κολοσυρτὸν ἀνδρῶν
turbam venantium μένει,
ex natura apri, in statu ex-
cipit, sustinet, manet. cf.
sup. M, 146 sqq. — 476.
ἔμενεν Αἰνεῖαν Idomeneus.
Ascalaphus Martis f. erat
inter duces Boeotorum, B,
512 habitus inter fortissi-
mos, etiam accensus castro-

Αἰνείαν ἐπιόντα βοῇ θάρον· αὖτε δ' ἐταίρους,
 Ἀσκάλαφόν τ' ἐσθρῶν, Ἀφαρῆά τε, Δηίπυρόν τε,
 Μηριόνην τε, καὶ Ἀντίλοχον, μάλιστα αὐτῆς·
 τοὺς οὐ γὰρ ἐποτρύνων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 480

Δεῦτε, Φίλοι, καὶ μ' οἶω ἀμύνετε· δεῖδ' αὖτε αἰνῶς
 Αἰνείαν ἐπιόντα πόδας ταχύν, ὃς μοι ἔπεισιν·
 ὃς μάλα καρτερός ἐστὶ μάχῃ ἐνὶ φῶτας ἐναίρειν·
 καὶ δ' ἔχει ἥβης ἄνθος, ὃ τε κράτος ἐστὶ μέγιστον.
 εἰ γὰρ ὀμηλική γε γυνοίμεθα τῶδ' ἐπὶ θυμῷ, 485
 αἰψὰ κεν ἢ φέροιτο μέγα κράτος, ἢ φερόμην.

Ὡς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα πάντες, ἕνα φρεσὶ θυμὸν ἔχον-
 πλησίοι ἔστησαν, σάκε ὥμοισι κλίναντες. [τες,
 Αἰνείας δ' ἐτέρωθεν ἐκέκλετο οἷς ἐτάροισι,
 Δηήφοβόν τε, Πάριν τ' ἐσθρῶν, καὶ Ἀγηνόρα δῖον, 490
 οἳ οἱ αἶμα ἡγεμόνες Τρώων ἔσαν· αὐτὰρ ἔπειτα
 λαοὶ ἔπονδ', ὥσει τε μετὰ κτίλον ἔσπετο μῆλα
 πόμην ἐκ βοτάνης· γάνυται δ' ἄρα τε φρένα ποιμήν·

480 FEPHA 481 Vulg. ἀμύνατε 485 Vulg. ὀμηλική
 γεγυνοίμεθα et τῶδ' ἐπὶ θυμῷ. 489 ΕΚΕΚΛΕΤΟ
 FOIS 491 FOI FOI FAM

rum excubiis I, 82 cum de me aut ego de ipso au-
 Aphareo et Deipyro cae- ferrem h. statim congressu-
 lus inf. 518. Aphareus Ca- rus essem. — 488. σάκε
 letoris f. caelus ab Aeneas ὥμοισι κλίναντες admonen-
 inf. 541. memoratus iam in- do. Faciunt συνασπισμὸν,
 ter promachos I, 83. Dei. v. sup. ad Λ, 592.
 pyrus: de quo sup. 92. Cae- 490. Agenor Antenoris
 lus ab Heleno inf. 576. f. Λ, 59. — 493. πόμην
 — 485. ὀμηλική. εἰ ὀμηλι- ἐκ βοτάνης. Paslu facto
 B. αἰψα κεν, σὺν τῷδε θυμῷ. rotum ductae. μεθέσπετο
 illi — 486. aut ipse victoriam sequi solent κτίλον. Ornat

ὥς Αἰνείας θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι γεγήθει,
 ὥς ἴδε λαῶν ἔθνος ἐπισπόμενον ἰδοῖ αὐτῶ. 495
 οἱ δ' ἀμφ' Ἀλκιδόω αὐτοσχεδὸν ὠρμήθησαν
 μακροῖσι ζυστοῖσι· περὶ στήθεσσι δὲ χαλκὸς
 σμερδαλέον κονάβιζε, τίτυσκομένων κατ' ὄμιλον
 ἀλλήλων· δύο δ' ἄνδρες Ἀρηίοι ἐξοχὸν ἄλλων,
 Αἰνείας τε, καὶ Ἰδομενεύς, ἀτάλαντοι Ἀρηί, 500
 ἔεντ' ἀλλήλων ταμέειν χεῖρά νηλεὶ χαλκῶ.
 Αἰνείας δὲ πρῶτος ἀκόντισεν Ἰδομενῆος·
 ἀλλ' ὁ μὲν ἅντα ἰδὼν ἠλεύατο χαλκεὸν ἔγχος·
 αἰχμὴ δ' Αἰνείας κραδαινομένη κατὰ γαίης
 ᾤχετ', ἵεπει δ' ἄλλιον στιβαρῆς ἀπὸ χειρὸς ὄρουσεν. 505
 Ἰδομενεύς δ' ἄρα Οἰνόμαον βάλε γαστέρα μέσσην·
 ῥήξε δὲ θώρηκος γυῖαλον, διὰ δ' ἔντερα χαλκὸς
 ἦφυσ'· ὁ δ' ἐν κονίῃσι πεσὼν ἔλε γαῖαν ἀγροστῶ.

495 FIDE — FEONOS EPIΣΠOMENON FEOI
 ATTΩI. 501 FIENT 503 ANTA FIDON
 506 APA FOINOMAEON

et amplificat adiectum: γά-
 νυται etc. Elicit simul inde
 poeta novam comparatio-
 nem. — 494. γεγήθει. bene
 comparat Koeppen καρδιῶν
 λαοῖσι sup. B, 479 et Hesiod.
 Sc. H. 26. 27. laetatur fe-
 rociente cum superbia co-
 pias intuens.

496 — 515. Circa Alcá-
 thoí (caeli 427.) corpus
 pugnatur; congregiuntur I-
 domeneus et Aeneas: hic
 frustra emissa hasta, ille fe-

rit Oenomaum; nec tamen
 spoliatur.

498. τίτυσκομένων. hasta
 petentibus atque ideo fe-
 rientibus illis se inuicem.
 — 504. terrae infixæ est ha-
 sta sic vt aliquamdiu con-
 tremisceret. v. Obfl.

506. Oenomaus erat in-
 ter principes cum Aíio ca-
 sta oppugnantes M, 140.

— 507. θώρηκος γυῖαλον,
 cauum thoracis omninoque
 thoracem. v. Obfl. χαλκός

Ἰδομένης δ' ἐπὶ μὲν νέκυος δολιχόσκιον ἔγχεος
 ἰσπύσας, οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἄλλα δυνήσατο τεύχεα καλά
 ὤμοις ἐφελίσθαι· ἐπείγετο γὰρ βελέεσσιν. 511
 οὐ γὰρ ἔτ' ἐμπέδα γυῖα ποδῶν ἦν ὀρμηθέντι,
 οὐτ' ἄρ' ἐπαίξαι μεθ' ἐνὶ βέλος, οὐτ' ἀλέασθαι.
 τῷ ἔα καὶ ἐν σταδίῃ μὲν ἀμύνετο νηλεὲς ἥμαρ,
 τρεῖσαι δ' οὐκέτι ἔμφοι πόδες φέρον ἐκ πολέμοιο. 515
 τοῦ δὲ βάδην αἰπιάοντας αἰκόντισσε δουρὶ Φαιεῖνῳ
 Διήφοβος· δὴ γὰρ οἱ ἔχε κόντον ἐμμένους αἰεὶ
 ἀλλ' ὄγκαι τὰδ' αἵμαρται, ὃ δ' Ἀσκάλαφον βάλε δου-
 ρὸν Ἐνυαλίῳ, δι' ὧμου δ' ὄβριμον ἔγχεος [εἰ]
 ἔσχε· ὃ δ' ἐν κοίῃσι πεσὼν ἔλε γαῖαν αἰγροῦ. 520
 οὐδ' ἄρα πῶ τι πέπυστο βριήπυος ὄβριμος Ἀρης
 νῖος ἰοῖο πεσόντος ἐνὶ κρείττερῃ ὑδμίνῃ
 ἀλλ' ὄγ' ἄρ' ὤκρω Ὀλύμπῳ ὑπὸ χερσίνεσσιν ἐφέεσσιν

513 META FON 517 GAP FOI

ἀφ' οὗτος τὰ ἔνταρα vt iterum filium. — 517. ἔχε κόντον, inf. 517. fecit vt effluerent. quod antea hasta ab eo ab-
 Sup. Δ, 525 ἐπὶ δ' ἄρα τῷ errauerat; 404 dum contra
 ἐν χόντῳ χαμαὶ χολάδας Idomeneus tres Trōianos
 — 513. οὐτ' ἄρ' — οὐτ' ἴε! prostrauerat 447. — 518.
 ὥστε ἐπαίξαι — ὥστε ἀλέα- Ascalaphus sup. 478. ὃ
 σθαι. — 515. ὥς δὲ τρεῖς Boeotorum ducibus B, 512.
 ἐν recedere o pugna, et Quatē 521—525 adiliun-
 in ordines suos se recipere, tur, spectant inf. ad O, 110
 quoties maior hostium via sq. — 521. βριήπυος Ἀρης.
 ingruens sustineri non posset, μεγάλφωος v. V. L. —
 516—525. Idomeneum 523. ὤκρω Ὀλύμπῳ ὑπὸ
 recedentem Deiphobus ha- χερ. νέφεσσιν Ergo nunc su-
 ra petit; aberrans ab eo per Olympo nubes sunt, et
 Ascalaphum flernat. 524. 525
 Hom. II. Vol. II

ἦτο, Διὸς βουλῇσιν ἐλθόντα, ἔρχατο περ ἄλλοι
 αἰθάναντο θεοὶ ἦσαν ἐεργόμενοι καλέμοιο. 525
 οἱ δ' ἀμφ' Ἀσκαλάφου ρυτίσχεδον αἰετὴν ἔθισαν
 Διήφοβος μὲν ἀπ' Ἀσκαλάφου πύληκα φάειν
 ἦε παρὰ Μηριόνης δὲ θάω ἀτάλακτος ἄρη
 δουρὶ βραχίονα τήψεν ἐπάλμενος, ἐν δ' ἄρα χεῖρας
 αὐλῶπις τὸν ῥά λεια χαμαὶ βάμβησος πεσοῦσα. 530
 Μηριόνης δ' ἐξαυτὶς ἐπάλμενος, αἰγυπὶς ὡς
 ἐξέρυσσε περὶ νῶτο βραχίονος ὄβριμν' ἔγχος
 ἄψ' δ' ἐτάρον εἰς ἔθνος ἐχάζετο, τὸν δὲ Πολίτας
 αὐτοκασιγνήτας, περὶ μέσσω χεῖρε τιτήνας.
 ἐξῆγε πολέμοιο δυσυχέος, ὅφρα καὶ ἵππους 535
 ὠκέας, οἳ οἱ ὅππῃδ' ἐμάχετο καὶ πτολέμοιο
 ἔστασαν, ἥνιοχόν τε καὶ ἄμματα ποικίλ' ἔχοντες
 οἳ τὸν γε περὶ ἅστυ φέρον βαρεῖα στήθεσιν ἄντα.

524 ΕΦΕΛΜΕΝΟΣ vel ΒΟΤΑΗΙΣΙ ΕΦΕΛΜΕΝΟΣ

525 ΕΦΕΡΓΟΜΕΝΟΙ 533 ΕΣ ΦΕΘΝΟΣ 536

+ΟΙ ΦΟΙ 538 ΠΡΟΤΙ ΕΑΣΤΤ

ad Il. A. Exc. de Olym.

524. Mars autem

cum ceteris diis aberat, ar-

cebatur a pugna, e Iouis

mandato sup. Δ, 75 sq. in-

de ab Il. O. pr. ἐλθόντα,

non inclusus, συγκαλεισμέ-

νος, vt. reddunt, sed coer-

citus, exclusus, a pugna,

quod mox εφεργόμενος (ἐπ-

αὐτῷ) πολέμοιο, μάχης ve-

titio, ne pugnae diu se in-

terproponeret.

525. ΕΦΕΡΓΟΜΕΝΟΙ

533. ΕΣ ΦΕΘΝΟΣ

536. Πολίτας

538. ΠΡΟΤΙ ΕΑΣΤΤ

ad Il. B. 182. est galea

fistulata aluedio, cui infe-

ristur crista, ἄσφος.

533. Πολίτας frater Dei-

phobi, Priami f. Supra B.

291. αὐτῶν δὲ Δειφφῶν.

ad Il. A. Exc. de Olym.

526. 539. Pugnatu de

Ascalapho spoliando, Dei-

phobus galeam eius abstu-

lerat; vulneratus vis, a Me-

tione pugna excedit.

536. αὐλῶπις τὸν ῥά λεια.

v. ad Il. B. 182. est galea

fistulata aluedio, cui infe-

ristur crista, ἄσφος.

533. Πολίτας frater Dei-

phobi, Priami f. Supra B.

291. αὐτῶν δὲ Δειφφῶν.

ad Il. B. 182. est galea

fistulata aluedio, cui infe-

ristur crista, ἄσφος.

533. Πολίτας frater Dei-

phobi, Priami f. Supra B.

291. αὐτῶν δὲ Δειφφῶν.

ad Il. B. 182. est galea

fistulata aluedio, cui infe-

ristur crista, ἄσφος.

533. Πολίτας frater Dei-

phobi, Priami f. Supra B.

291. αὐτῶν δὲ Δειφφῶν.

τειρόμενον· κατὰ δ' αἷμα νεοτάτου ἔρβει χειρὸς.
οἱ δ' ἄλλοι μαινάντο, βοή δ' ἄβυσσος ὀρώρει. 540
Ἀπείας δ' Ἀφαιῆα Καλητορίδην ἐπορούσας,
λαμὸν τύψ', ἐπὶ οἱ τετραμμένον, ὅξει δουρί·
ἐκλήθη δ' ἐτέρωσα κάρη, ἐπὶ δ' ἀσπίς ἐάφθη,
καὶ κόρυς· ἀμφὶ δέ οἱ θανάτος χύτο θυμοκραίστης.
Ἀντίλοχος δὲ Θόωνα μεταστρεφθέντα δοκεύσας, 545
αὐτὰς ἐπαίχας· ἀπὸ δὲ φλέβα πᾶσαν ἔκερσεν,
ἥτ' ἀνὰ νῶτα θένουσα διαμπερές, αὐχέν' ἰκάνει·
τὴν ἀπὸ πᾶσαν ἔκερσεν· ὁ δ' ὕπτιος ἐν κονίῃσι
κάππεσεν, ἀμφω χεῖρα φίλοις ἐτάροισι πετάσσας.
Ἀντίλοχος δ' ἐπόρουσε, καὶ αἶνυτο τεύχε' ἀπ' ὤμων,
παπταίων· Τρῶες δὲ περιστάδον ἄλλοθεν ἄλλος 551
οὕτωςον σάκος εὐρὺ παναίολον· οὐδὲ δύναντο

542 ΕΠΙ ΦΟΙ 544 ΔΕ ΦΟΙ

540—544. Aeneas *Apha-* tantur veteres, atque ab 2.
reum caedit, Caletoris f. πεσθαι ducunt, v. Obfl.
iam 476 memoratum. 545—559. Thoonem ter-

543. ἐπὶ δ' ἀσπίς ἐάφθη.
ἐφάφθη, συνήφθη. vt ἐφῆ-
τρο Z, 241. Clipeus balteo,
galea loro sub mento, alli-
gata tenebatur, ἐξήρτητο.
haque capite in alteram
partem inclinato, clipeus et
galea eandem in partem fe-
rebantur et corpori admoue-
bantur adhaerescetes. De
voce ἐπὶ — ἐάφθη, quam
e. contexto varie interpre-

gum praebentem Antilochus,
Nestoris f. Interimit et spo-
liat, fortiter pugnans.

546. φλέβα — ἥτ' ἀνὰ
νῶτα θένουσα (κατὰ τὰ νῶτα
τσταμένη, secundum spinam
dorsi procurrens v. Obfl.)
ἀνατρέχουσα διαμπερές αὐ-
χέν' ἰκάνει. *venam iugula-*
rem innuit. hanc ἀπέκερσε
hasta transuersa. — 551.
Putat Antilochum inclinatam
ad corpus spoliandum τε.

εἶσω ἐπιγράψαι τέρενα χεῖρα νηλεῖ χαλκῷ
 Ἀντιλόχου· πέρι γάρ βα Ποσειδάων ἐνοστήσαν
 Νέστορος υἱὸν ἔρυτο, καὶ ἐν πολλοῖσι βίλεσσιν. 555
 οὐ μὲν γὰρ πατ' ἀνευ δῆϊων ἦν, ἀλλὰ κατ' αὐτοὺς
 στρωφᾷτ'· οὐδὲ οἱ ἔγχος ἔχ' ἀτρέμας, ἀλλὰ μάλ' αἰεὶ
 σεῖόμενον ἐλέλικτο· τιτύσκετο δὲ Φρεσὶν ἦσιν,
 ἧ τευ ἀκοντίσσαι, ἧὲ σχεδὸν ὀρμηθεῖναι.
 ἀλλ' οὐ λῆθ' Ἀδάμαντα τιτύσκόμενος κατ' ὄμιλον 560
 Ἀσιάδην, ὅς οἱ οὐτα σάκος μέσον ὀξεί χαλκῷ,
 ἐγγρύθεν ὀρμηθεῖς· ἀμενήνασεν δὲ οἱ αἰχμῇ
 κυανοχαῖτα Ποσειδάων, βιότοιο μεγάρας.
 καὶ τὸ μὲν αὐτοῦ μεῖν, ὥστε σκῶλος πυρὶ καυστός,
 ἐν σάκει Ἀντιλόχοιο, τὸ δ' ἥμισυ κεῖτ' ἐπὶ γαίης· 565
 αἶψ' δ' ἐτάφην εἰς ἔδνος ἐχάζετο, Κῆρ' ἀλγείναν·

557 ΟΤΔΕ ΦΟΙ 558 ΣΕΙΟΜΕΝΟΝ ΠΕΡΕΛΙ-
 ΚΤΟ ΦΡΕΣΙ ΨΗΙΣΙ 561 ΤΟΣ ΦΟΙ ΟΤΤΑ.
 leg. ΤΟ ΦΟΙ. δ. οἱ γ. Οββ. 562 ΔΕ ΦΟΙ 566 ΕΣ
 ΠΕΘΝΟΣ

ille suum tergum scuto. — στοχάζεσθαι ad animum re-
 553. ἐπιγράψαι vt Δ, 139. fertur.
 ἐπιξέσαι intra scutum, sub 560—575. Adamas fru-
 scuto, corpus. — 554. Ne- stra hastam in Antilochum
 ptunus Antilochum tuetur emiserat; eum, recedentem
 Nelei, aul, respectu. — aduerso corpore, hasta tra-
 557. ἔγχος οἱ αἰεὶ ἐσείετο. iicit Meriones.
 pro hoc dictum, σεῖόμενον 562. Neptunus hastae vim
 ἐλίσσετο, ἐλικοτο. v. Obfl, et impetum frangit, retun-
 — 558. τιτύσκετο. hoc vno dit; βιότοιο μεγάρας, auer-
 loco est intendebat animo, tens eam a vita Antilochi,
 parabat. Koeppen laudat h. e. vetans ne eum Ada-
 Hesiod. Theog. 209 τιταί- mas vita priuaret. v. Obfl.
 νοῦτας μέγα ἔργον ῥέξαι. Sic — 564. hasta scuto illisa,

Μηριόνης δ' αἰπιόνας μετασκόμενος βάλε δουρὶ
αἰδοίων τε μασηγυῖ καὶ ὀμφαλαῦ· ἐνθα μάλιστα
γίγνεται ἄρης αἰσχυρὸς οἰζυράσι βροτοῖσιν·
ἐνθα οἱ ἔγχος ἔπηξεν· ὁ δ' ἐσπόμενος, περὶ δουρὶ 570
ἥσπαιε, ὥς ὅτε βούς, τὸν τ' οὐρεσι βουκόλοι ἀνδρες
ἰλλάσιν οὐκ ἐθέλοντας βίη δήσαντες ἄγουσιν·
ὥς ὁ τυπεῖς ἥσπαιε, μίνυνδά περ, οὔτε μάλα δὴν,
ὄφρα οἱ ἐκ χροῶς ἔγχος ἀντισπείσας ἐγγυδάει ἰλθῶν·
ἥως Μηριόνης· τὸν δὲ σκότες ὄσσε κάλυψε. 575
Δηῖπυρον δ' Ἐλεναὶ ἔκφει σχεδὸν ἤλασσε κόρη
Θρηάκῳ, μεγάλῳ, ἀπὸ δὲ τρυφαίῃσιν ἀραξεν·
ἡ μὲν ἀποπλαγχθεῖσα, χαμαὶ πέσσε· καὶ τις Ἀχαιοῖν
μαρναμένων μετὰ ποσσὶ κυλινδαμένην ἐκόμισας·
τὸν δὲ κατ' ὀφθαλμοῖν ἐρεβενή νύξ ἐκάλυψεν. 580
Ἀτρεΐδην δ' ἄχος εἶλε, βοὴν ἀγαθὴν Μενέλαον·

570 ENΘΑ FOI 572 FΙΛΛΑΣΙΝ 574 ΟΦΡΑ
FOI 575 Vulg. ἄσε· ἐκάλυψε.

nec tamen alte in corpus
penetrans, haerens in scu-
to mole sua diffracta, partim
infixa scuto haeret, τὸ μὲν
ἡμῖν αὐτοῦ μῆνε, altera
pars defracta in terra ia-
cet. — 567. 8. in inguine,
quo loco vulnus maximos
dolores creat, nec est
Adamantem aduersus ultu
recessisse. — 570. ἐσπόμενος
in vulnus cadens, hoc est,
in eam partem, qua hasta
adacta erat: cf. Obfl. —

572. ἰλλάσιν loris seu funi-
bus, ὅτε, σιλεῖται. v. Obfl. I
576—580. Δοῖργυς, δὴ
quod v. sup. ad 476. caedi-
tur ab Helano. Basis Thra-
cici v. 577. certa forma
esse debuit v. Obfl. Percus-
sum autem ense et ruptum
erat vnum e loris, quibus
sub mento colligatis galea
firmata erat; nisi statuas et-
iam sine corrigiis galeam
interdum fuisse aptatam.
581—600. Menelaus cum

βῆ δ' ἐπαπιλήσας Ἑλένη ἦραι ἄνακτι,
 ὀξὺ δέξυ πρᾶδάων· ὁ δὲ τόξου πῆχυν ἀνείλε·
 τῷ δ' αἶρ' ὀμαρτήτην, ὁ μὲν ἔγχει ὀξυόεντι
 ἔτ' ἀκοντίσσαι, ὁ δ' ἀπὸ νευρῆφιν διατῶ· 585

Πριαμίδης μὲν ἔπειτα κατὰ στῆθος βάλεν ἰῶ·
 Δωρῆκος γυάλον, ἀπὸ δ' ἔπατο πικρὸς οἰστός·
 ὡς δ' ὅτ' ἀπὸ πλατὺς πτυόφι μεγαλήν κατ' αἰλῶν
 θρώσκουσι κύαμοι μετανόχρως, ἢ ἐρεβνῶν,
 πνοιῇ ὑπὸ λιγυρῇ καὶ λιμνητῆρσι ἐρωῇ· 590
 ὡς ἀπὸ Δωρῆκος Μενέλαος κυδαίρειο,
 πολλὸν ἀποπλαγῆσαι, ἑκάς ἔπατο πικρὸς οἰστός·
 Ἀτρεΐδης δ' αἶρα χεῖρα, βοῇν ἰσχυρὰ Μενέλαος,
 τὴν βάλεν, ἣ ῥ' ἔχε τόξον εὐξον· ἐν δ' αἶρα τόξον
 ἀντικρὺ διὰ χεῖρος ἐλήλατο χαλκῶν ἔγχος· 595
 αἶψ' δ' ἐκάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, Κῆρ' αἰλσεῖναι,
 χεῖρα παρακρεμάσας· τὸ δ' ἐφέλκετο μέλινον ἔγχος·

582 ΕΗΡΩΙ FANAKTI

θρώσκουσι.

592 FEKAZ

585 FIET

589 Vulg.

596 EZ FEONOS

Heleno congressus, sagitta
 eius nullo cum vulnere
 ictus, manum eius vulne-
 rat: tuam Heleni vulnus ab
 Agemore obligatur.

584. ὀμαρτήτην, ambo-
 rum idemque facere sunt
 annisi.

588—592. Comparatio
 sagittae ab aere defilientis
 cum leguminibus a venti-
 lebro defilientibus. Locus

verborum ornamentis et di-
 gnitate in re tenui memo-
 rabilis.

594. 5. ἐν δ' αἶρα τόξον.
 Translati iungere ἔγχος ἐλή-
 λατο ἀντικρὺ διὰ χεῖρος· ἐν
 τόξῳ· ἡ χεὶρ ἐν τόξῳ εἶσα,
 pro ἡ χεὶρ ἐν τόξῳ· τόξον ἐχάσας.
 Longius enim petiit, effi-
 si sagitta, manu traiecit,
 in ipsam hastile fixa, fuisse
 putatur.

καὶ τὸ μὲν ἐκ χειρὸς ἔρυσσε μέγα θυμὸς Ἀργήνων,
 αὐτὴν δὲ ζυνέδησεν εὐστρόφα οἶος αἰώτω,
 σφενδύῃ, ἣν ἄρα οἱ θεράπων ἔχε ποιμένι λαῶν. 600
 Πεισάνδρος δ' ἰδὺς Μενελάου κυδαλίμοιο
 ἦε τὸν δ' ἄγε Μοῖρ᾽ αἰεὶ κακῇ θανάτοιο τέλοςδε,
 σοί, Μενέλαε, δαμῆναι ἐν αἰνῇ θηιοτήτι.
 οἱ δ' ὅτε θῆ σχεδὸν ἦσαν, ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 Ἀτρεΐδης μὲν αἶμαρτε, πάρα δὲ οὐδ' ἐτράπετ' ἐγχεος. 605
 Πεισάνδρος δὲ σάκος Μενελάου κυδαλίμοιο
 εὐτασεν, οὐδὲ διὰ πρὸ δυνήσατο χαλκὸν ἐλάσσει.
 ἔσχεθε γὰρ σάκος εὐρύς, κατεκλώσθη δ' ἐν καυλῶ
 ἐγχεος· ὁ δὲ Φρεσὶν ἦσι χάρη, καὶ ἔελπετο νίκην.
 Ἀτρεΐδης δὲ, ἐρωσσάμενος ξίφος ἀργυροῦν, 610
 ἦλτ' ἐπὶ Πεισάνδρῳ· δ' αὖτ' ὑπ' ἀσπίδος εἶλετο καλὴν
 ἄρσιν ἐν χαλκῷ, ἐλαίῳ, ἀμφὶ πελεκῶ.

608 ΕΚ ΧΕΙΡΟΣ ΕΡΥΣΣΕ 604 ΑΡΑ ΤΟΙ 605
 Vulg. ἡρωῶ ΠΑΡΑ ΔΕ ΤΟΙ 608 Vulg. ἔσχετο.
 609 ΘΗΕΣΙ ΕΗΕΣΗΝ ΕΡΕΔΗΕΤΟ 610 ΔΕ ΕΕ
 ΕΤΣΣΑΜΕΝΟΣ

598. *Agēnēx*, Apenhoris
 l. vid. 490. — 599. αἰὼς αἰ-
 ωτώ, simpliciter, *fascia la-*
nea. v. Obfl. — 600. ἣν
 ἄρα *quae*, ut fieri solet.
 Clarke. quam quidem ὁ θε-
 ράπων αὐτοῦ tenebat.

601 24619. Menelaus et
 Pisander congressi. Occidi-
 tur *Pisandēr*, non alibi me-
 moratus; diuersus ab alio,
 et ipso e Troianis, Antima-
 chi filio sup. Λ, 122 sq. De

versus et tertius, dux Myr-
 midonum Π, 193.

603. σοί, M. ὑπὸ σου ut
 saepe. — 605. παρετράπετο
quertit se. quod Clarke no-
 tauit. Vidimus iam supra
 Λ, 233. — 608. ἐν καυλῶ.
 ut iam sup. 162 qua parte
 hostile ferro immisum est.

611. ἐφῆλτο Πεισάνδρῳ.
armato εἰς αὐτόν. — 612.
 Exemplum pugnatoris inter
 Troianos *ferre* instructi.

μακρῶ, εὐξέσται· ἅμα δ' ἀλλήλων ἰφίκεντο.
 ἦτοι ὁ μὲν κόρυθος Φάλον ἤλασεν ἱπποδασιῆς
 ἄκρον ὑπὸ λόφον αὐτόν· ὁ δὲ πρσιόντα, μέτωπον, 615
 ξινὸς ὑπὲρ πυμάτης· λάκε δ' ὀστέα, τὰ δὲ οἱ ὄσσε
 παρὲς ποσὶν αἵματόεντα χαμαὶ πέσον ἐν κονίῳ·
 ἰδνώθη δὲ πεσών· ὁ δὲ λαῖζ ἐν στήθεσι βαίνων,
 τεύχεά τ' ἐξεναίριζε, καὶ εὐχάμετος ἔπος ηὔδα·
 Δείψεται θνη οὐτα γε νέας Δαναῶν ταχυπόλων, 620
 Τρῶες ὑπερφιάλοι, δεινῆς ἀκορητοὶ αὐτῆς.
 ἄλλης μὲν λῶβης τε καὶ αἵσχεος οὐκ ἐπιδεινείς.

613 ΔΕ ΦΟΒ 619 ΕΞΠΟΞ

cum manubrio oleagineo, deri potest; verum Mene-
 γέλεκκω. Inf. O, 711 πρ-
 λέμεσαι καὶ ἀβύνηι pugnan-
 tes videbimus. — 613, εφί-
 κοντο (κατ') ἀλλήλων. non
 solum συνῆλθον, quod esset
 ἀφίκοντο, sed, se invicem
 ferierunt. — 614. κόρυθος
 Φάλον, conum in vertice,
 cui inferitur ὁ λόφος. v. sup.
 ad Γ, 371. — 616. τῷ δὲ
 εἰ ὄσσε humor oculorum
 cum sanguine permixtus pro-
 fluxit. — 618. ἰδνώθη δὲ
 πεσών. retro prolapsus ca-
 pite reclinato.

620 — 639. Increpat Me-
 nelæus Troianos e pugna
 non recedentes, sed in me-
 dia castra irruentes. Ob-
 surgatio hæc per se ieiuna
 et tantum non ridicula vi-

deri potest; verum Mene-
 laus hæc alio modo pro-
 nuntiavit: Nunc tandem, cae-
 su Pisandro post alios, ar-
 bitrabor impetum Troiano.
 cum in media castra repres-
 sum iri; cumque his, ille,
 iniuriarum a Træianis illa-
 tarum dolore exardescens,
 reliqua ipsis flagitia expro-
 brat. Accipio ergo λείψεται
 et 630 σχήσεσθε non pro
 imperatîvo, sed: Nunc, alio
 per alium caelo, ultimo lo-
 co Pisandro, sano a navi-
 bus discedetis, puto.

621. Troiani, periuri et
 rebelles. ἀκόρητοι αὐτῆς. ex
 usu loquendi Homericæ: v.
 mox vs. 635. — 622. ἄλ-
 λης μὲν λῶβης. — respon-
 dent 628 νῦν αὐτ'. οὐκ

ἦν ἐμὲ λαβήσασθε, καπαὶ κύνες· οὐδὲ τι θυμῷ
 Ζητὸς ἐριζρεμέτεω χαλεπὴν ἐδδείσατε μῆνιν
 ξενίου· ὅσπε ποτ' ὕμμι διαφθέρσει πάλιν αἰσθήν. 625
 οἱ μὲν κουριδίην ἄλαχον καὶ κτήματα πολλὰ
 μάλ' ὄχρεσθ' ἀνάγοντες, ἐπεὶ φιλέεσθε παρ' αὐτῇ
 ἣν αὐτ' ἐν νηυσὶ μενεαίνετε ποτοπόροισι
 πῦρ ὅλον βαλέειν, κτείνειν δ' ἤρωας Ἀχαιοὺς·
 ἀλλὰ ποδὶ σχήσεσθε, καὶ ἐσσύμενοι περ, Ἄρηος. 630
 Ζεὺ πάτερ, ἥ τέ σέ φασι περὶ φρένας ἔμμεναι ἄλλον
 ἀνδρῶν ἢ δὲ θεῶν· αἴα δ' ἐκ ταύδε πάντα πέλονται·
 οἷον δὴ ἄνδρεςσι χαρίζεαι ὑβριστῆσι,
 Τρωσὶν, τῶν μένος αἰὲν ἀτάσθαλον, οὐδὲ δύνανται
 Φυλέπιδος κορέσασθαι ὁμοίου πολέμοιο. 635
 πάντων μὲν κόρος ἐστὶ, καὶ ὕπνου, καὶ φιλότῃτος,

623 ολοφον Benti. 635 f. ὁμοιοφί πολέμοιο.

ἐπίδουε. qui nihil reliquum
 fecistis ut aliquid addi pos-
 sit; qui cumulate omnes
 iniuriæ et contumelias ge-
 nus iam antea mihi intu-
 listis, v. Obsl. — 626, καὶ
 κτήματα πολλὰ, v. sup. ad
 Γ, 70. — 627. ἐπεὶ. φιλέ-
 εσθε παρ' αὐτῇ. φιλέεσθε,
 ξενίας ἐτύχετε, vt recte Sch,
 br. — 630. At forte pugn-
 puto, tot caedibus proma-
 chorum deterri, a pu-
 gnando desistatis, cf. ad
 620.

632. αἴα δ' ἐκ, vt alibi,
 ἐκ Διός, pro ἐκ, ἐν Διῷ.

τιο homine, voluntate. —
 633. αἰὲν, pro ὡς, pro eo
 quod indulget; vt soles in-
 dulgere, aut, vide, quam,
 quomodo, per exclamatio-
 nem nouam. Expositio
 cum Ioue grauis et rudium
 hominum sensibus ignoscen-
 da. — 634. Τρωσὶν τῶν μ.
 pro οἱ αἰὲν ἀτάσθαλοι εἰσι.
 636—639. Aliena hæc
 a nostris notionibus, pror-
 sus ex vsu Homérico sunt
 accipiendæ. Appetitur pu-
 gna a pugnaturs et pugna-
 cibus; itaque et *satietas*
 locum habet: quatenus *seff*

μολπῆς τε γλυκέρης, καὶ ἀμύμωνος ὀρχηθμοῖο,
τῶν πέρ τις καὶ μάλλον ἐέλδοται ἐξ ἔθρον εἶναι,
ἢ πολέμου· Τρῶες δὲ μάχης ἀλόφῃτοί εἰσιν.

Ὡς εἰπὼν, τὰ μὲν ἔντε ἀπὸ χροῶς αἵματόεντα θάδ
συνήσας, ἑτάροισι δίδου Μενέλαος ἀμύμων,
αὐτὸς δ' αὐτ' ἐξ αὐτῶν ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθη.
ἔνθα οἱ υἱὸς ἐκάλτο Πυλαίμενεος βασιλῆος,
Ἄρπαιών, ὃ βᾶ πατρὶ φίλῳ ἐπέτ' ἠτολεμίζων
ἔς Τροίην· οὐδ' αὐτίς ἀφίκετο πατρίδα γαίαν. 643
ὃς βᾶ τότε Ἀτρεΐδω μέσον σάκος οὐτάσσει δουρὶ
ἐγγύθεν, οὐδὲ διὰ πρὸς δυνήσατο χαλκὸν ἐλάσσαι
ἀψ' ὃ· ἑτάρω εἰς ἔθνος ἐχάζετο, Κῆρ' ἀλλεΐνων,
πάντοσε παπταίνων, μὴ τις χροῶς χαλκῷ ἐπαύρη.

638 ΕΦΕΛΔΒΤΑΙ 640 ΦΒΙΗΩΝ 643 ΕΝΘΑ
ΦΟΙ 648 ΕΣ ΦΕΘΝΟΣ

*pugnando decedunt et ad
castra sua reuertuntur. v.
ad E. 388. H. 117. E-
iam incindiatarum re-
rum, quas cupide aliquis
appetioris, ut eis se
pleret, suscipit tamen fa-
stidium; et Troiani pugna,
re iam parum desiderabi-
li, exsatiari nequeunt; pul-
gnandi studio in exhausto te-
nentur, nunquam pugna
selli excedunt, pugnant per-
tinaciter. Virgilius reddidit:
quos nulla fatigant
Praelia, nec victi possunt
absistere bello Aen. XI,*

308. vii et Sc. Herc. 118.
4. λιλαιόμενοι πολέμῳ Φυ-
λόπιδα θήσκειν. τὰ σφιν πα-
λὺ φιλοτέρᾳ Δολίχης *pugnare*
ipsis incindiatis est quare
epulati. —

640 — 659. Menelaum
spoliato Πηέδρο receden-
tem dum Ἄρπαιῳ hasta pe-
uit, ipse a Merione sagitta
traiectus absportatur. *Har-
pako* Pylaemenis filius, qui
dux erat Παφλαγονum: B,
851. caelus Pylaemenes E,
576. Et comes ad Troiam
venerat filius.

Μηριόνης δ' ἀπιδόντος ἦε χαλκήρε' εἰσέτη' 650
καὶ ῥ' ἔβαλε γλαυτὸν κατὰ δεξιόφ' αὐστέρ εἰσέτη' 651
ἀντικρὺ δακ' κύστιν ὑπ' ὀστέον ἐξεπέρησεν
ἐξόμενος δ' ἀκ' αὐδ', Φίλων ἐν χερσὶν ἐπέσφιν
θυμὸν ἀποπνείων, ὥστε σκαλῆξ', ἐπὶ γαίῃ
κεῖτο καθεῖς· ἐν δ' αἶμα μέλαιν' ῥέε, δευὰ δὲ γαῖαν. 653
τὸν μὲν Παφλαγονέος μεγαλήτορες ἀμφιπένοντο
εἰς διφρὺν δ' ἀνέσαντες ἄγον· προτὶ Ἴλιον ἔστη
ἀχλὺ μιναι· μετὰ δ' ὀφ' Πύττῃς κτε, δάκρυα λείβων
ποιή δ' οὐτις παιδὸς ἐργαίετο τεθνεώτας.

Τοῦ δὲ Πάρις μάλα θυμὸν ἀποκταμένοιο χολώθη·
ζῆλος γὰρ αἶ' ἦν, πολλοὶ μετὰ Παφλαγονέοισι. 661
τοῦ ὅγε χαόμενος προΐει χαλκήρε' οἰστόν·

ἦν δὲ τις Εὐχήμερ, Πολυιδίου μάντιο υἱός,
ἀφνειός τ', ἀγαθός τε, Κορυδαδί· οἰκίαν ναίων,
εἰς ῥ' εὐ εἰδώς Κῆρ' ὀλοῆν, ἐπὶ νηὸς ἔβαινε· 665

652. Vulg. κατὰ κύστιν 657. ΠΒΩΤΙ· ΕΙΛΙΔΙΟΝ 660
ΓΑΡ ΦΟΙ 663. ΠΟΛΥΤΕΙΔΙΟΥ· νηὶ δὲ Πολυιδίου
664. ΚΟΡΙΝΘΟΟΙ· ΦΟΙΚΙΑ 665. ΕΙΛΙΔΟΣ· νηὶ
ὀλοφῆν Bendl.

650. ἦε εἰσέτη' (κατὰ) ἀπιδόντος. εἰς ἀπιδόντα. — 653. καθεζόμενος αὐδ', ἀποπνείων θυμὸν ἐν χερσὶν ἐπέσφιν, κατὰ γαίῃς, ἐπὶ γαίῃ, ὥστε σκαλῆξ'. Comparatio cum lambris in eo spectatur, quod rigens et extensus iacet cum antea sedisset corpore incurvato. — 659. ποιή δ' οὐτις· nemo ullus est caedens illi. Sed hoc

non convenit cum seqq. va Obff.

660—674. Paris Eucher notem; Polyidii vatis filium telo transfigit.

663. Polyidius μάντις; Coerani si notus reuocato in vitam Glaucō Minois filio. Eodem vsus erat formii de Pegaso domando interprete Bellerophōn ap. Pindar. Ol. XIII, 105. De

πολλὰν γὰρ οἱ εἶπε γέρον ἀγαθὸς Πολυεύδης,
 νοῦσον ὑπ' ἀργαλήν φθίσθαι εἰς ἐν μεγάροισιν,
 ἢ μετ' Ἀχαιῶν νηυσὶν ὑπὸ Τρώεσσι δαμῆναι.
 τῷ δ' αἶμα τ' ἀργαλήν θωὴν ἀλέεινεν Ἀχαιῶν,
 νοῦσόν τε στυγερήν, ἵνα μὴ πᾶσιν ἄλγεα θυμῷ 670
 ἐὼν βαλ' ὑπὸ γναθμοῖο καὶ οὐσάκας· ὅπως δὲ θυμὸς
 ᾗχ' ἀπὸ μελέων, στυγερὰ δ' αἶρα μιν σκύτος εἶλεν.
 Ὡς οἱ μὲν μένοντο, δέμας περὶ αἰδομένοισι·
 ἔκτορ δ' οὐκ ἐπέκυστο Διὶ φίλος, οὐδὲ τι φῆναι,
 ὅττι ῥά οἱ πᾶν ἐπ' αἰεστεραὶ δηῶντο 675

666 ΓΑΡ ΦΟΙ ΕΦΕΙΠΕ — ΠΟΛΥΕΥΔΟΣ 667
 ΦΟΙΣ. ΕΝ. 670 Vulg. φάσθαι. 674 ΟΥΔΕ ΤΙ ΦΗΝΑΙ.
 ΔΗ 675 ΙΟΤΙ ΡΑ ΦΟΙ

eo v. Not. ad Apollod. p. Agamemnoni. sup. B, 570.
 544 sq. 666. πολλὰν γὰρ οἱ εἶπε γέρον — Pa-
 ter filio praedixerat, fatale res experiretur, h. e. ut ex-
 ei esse ut aut gravi morbo pers. maneret malorum ex
 afflictus domi moriatur, aut morbo.
 ad Troiam profectus pugna 673—722. Nec minus
 cadat. ἢ φθίσθαι — ἢ δα-
 μῆναι. Optione sibi data
 ille, tanquam vir fortis, pugnare, ingruentes Troia-
 praetulit alterum, ut ante norum copias fortiter susti-
 Troiam pugna occumberet, nent, ita ut neutrolibet
 τῷ, ita, evitavit ille duo huius res succedat.
 mala. — 669. θωὴν ἀλέει-
 νεν Ἀχαιῶν. Apparet hinc,
 iam tum cogi potuisse ho-
 mines ad militiam, et fuisse
 se, multam τῆς ἀστρατείας.
 quod et Eustath. monuit.
 Verebat autem Corinthios
 tollendam esse avaritiam. At

λαὶ ὑπ' Ἀργείων, τάχα δ' ἂν καὶ κῦδες Ἀχαιῶν
 ἔπλετο· τοῖος γὰρ γαῖήσχος Ἐνοσίχθων
 ἔτρεν Ἀργείους, πρὸς δὲ σθάνει αὐτὸς ἄμυνεν·
 ἀλλ' ἔχεν, ἣ τὰ πρῶτα πύλας καὶ τεῖχος ἱσάλλτο,
 ῥηζάμενος Δαναῶν πυκινὰς στίχας ἀσπιστάων. 680
 ἦν δ' ἔσαν Αἰαντὸς τε νέες καὶ Πρώτεσιλάου,

nihil tum est, quod satis
 conveniat. Ergo *sinistra*
navium dicta est ex Achi-
 vorum aestimatione: illa ad
 Simoentem spectabat. He-
 ctor pugnabat in *media*
aciō, adversus Aiaces et
 Teucrum: sup. 312 *νηὸν*
μὲν ἐν μέσσησιν ἀμύνειν ἐ-
σι καὶ ἄλλοι, Αἰαντὲς τε
ὧν Τεῦκρος τε — quod ta-
 men ipsum non de medijs
 castris intelligi posse supra
 ad 312 monui; sed medium
 oppositum esse *extremas*
parti, adeoque *loca* desti-
 gnare *ab hac versus media*
castra tendentia. In illa
extrema sinistri Achivio-
 rum cornu parte pugna-
 rat adhuc Marte hortatore,
 Idomeneus 326 sq. De his,
 quae ibi gesta fuerant, nar-
 ratum est vsque ad v. 673.
 Sunt in his potiora: quod
 Aeneas caeditur ab Idome-
 neo; quem Deiphobus vl-
 turus arcessit Aeneam, qui
 Paridem, Agenorem, Hele-

num habet socios; Helenum
 Menelaus vulnerat, Pisan-
 drum et Harpalionem cas-
 dit; Paris vicissim Euchenor-
 rem: Nunc poeta *ad He-*
ctorem redit: quem non
 minus ab Achivjs premi vi-
 debimus, quorum virtutem
 Aiaces inflammant. Tum
 ab illa sinistra parte arces-
 santur ab Hectore fortissi-
 mi, Polydamantis consilio
 754 sqq. Erat inter eos Pa-
 ris μάχη ἐπ' ἀριστερά πύ-
 λαις 765. Per hos pugna
 adversus Aiaces restituitur.

676. καὶ ὅτι τάχα καὶ ἔ-
 πλετο ἂν κῦδες Ἀχαιῶν et
 quod parum aberat, quin
 superiores fierent Achivi;
 adeo enim Neptunus eos
 incitabat et insuper sua vi
 adjuvabat. — 679. ἣ τὰ
 πρῶτα. sup. M. extr. —
 681. ἦν δ' ἔσαν. Si narrata
 haec cōtēpares: necesse est
 navium ordines non ad ex-
 tremum castrorum cornu
 pertinuisse, quod ant. 81

θῖν' ἔθ' ἄλως πρὸς αἰὲς εἰδυμένα· αὐτὰρ ὑπερθε
 τεῖχος ἐδεδμητ' ἡδ' ἀμαλῶτατον· ἔνθα μάλιστα
 ζαχρηεῖς γιγνώσκοντο μάχῃ αὐτοῖ τε καὶ ἵπποι·
 ἔνθα δ' ἑ Βοιωτοὶ καὶ Ἴωνες ἐπ' ἐχίτασιν, 685
 Δακχοὶ, καὶ Φυλίοι, καὶ Φαιδιμάχοντες Ἐπειοί,
 σπουδῇ ἐπαρσέντα νεῶν ἔχον· οὐδ' ἔδυναντο
 ὥσαι ἀπὸ σφείων Φλογι-εἵκελον Ἐκτορα δῖον·
 οἱ μὲν Ἀθηναίων προλελεγμένοι· ἐν δ' αἶρα τοῖσιν

682 FEIPTMENAI

687; Vulg. οὐδ' ἐδύναντο

688

ΦΛΟΓΙ ΕΪΚΕΛΟΝ

moentem attingebat, aut et-
 iam ulteriorem ripam ver-
 sus Rhodentem occupabat;
 sed aliquantum inde versus
 mediam aciem, litto-
 ralem occupasse. Ajacis na-
 ves, quas laeum cornu te-
 nuisse satis constat, (Θ,
 224) primae et extremae
 ab hac parte stabant; tum
 Protefilai navibus; quas ite-
 rum memorat O, 705, et
 ante eas vallum erat humi-
 lius quam ceteris partibus.
 — 684. ἔνθα μάλιστα ζα-
 χρηεῖς ἐγίναντο ἢ μάχῃ, vel
 ἐμάχοντο ζαχρηῶς, αὐτοῖ τε
 καὶ ἵπποι, ergo et curribus
 vsq. sunt in his castrorum
 angustis? Merito hoc mira-
 bimur; inprimis cum M,
 894q. ex Polydamantis prae-
 cepto, omnes currus ante

foffam relictis essent. Conf.
 inf. ad 749 Obfl.

685. Hic Hectorem re-
 profferunt Boeoti, Iones,
 Locri, Phthii et Epei, qui
 illic ordines suos tenebant;
 nec tamen eum potuerunt lo-
 co pellere. Spectat locus
 ad ordinem turmarum in
 acie, qui non multum ab-
 fuisse videtur ab ordine na-
 vium in statione. — Iones
 sunt Athenienses. v. Obfl.
 — 686. Phthii ex Achaeo-
 rum stirpe, sunt qui cum
 Protefilao aduenerant; cum
 iis forte Philoctetis copiae.
 v. Obfl. — Epei non qui
 ex Elide venerant, qui sub
 ducebantur quatuor. (JL B,
 615. — 624) habebantur;
 sed qui Echinades incolen-

ἦρχ' υἱὸς Πρωῶν, Μενεσθεύς· οἱ δ' ἅμ' ἔπαντο 690
 Φεῖδας τε, Στυχίας τε, Βίας τ' εὖς· αὐτὰρ Ἐπειῶν
 Φυλαῖδης τε Μόγης, Ἀμφίων τε, Δρακίος τε.
 πρὸ Φθίων δὲ, Μέδων τε, μενεπτόλεμός τε Περσέως.
 ἦτοι ὁ μὲν, νόθος υἱὸς Οἰλῆος· Διότρε
 ἴσκει Μέδων, Δίοντος ἀδελφεοῦ· αὐτὰρ ἔναιεν 695
 ἐν Φυλακῇ γαίης ἀπὸ πατρίδας, ἄνδρες κατακτίες,
 γνωτὸν μητρὸς Ἐπειρίδας, ἣν ἔχ' Οἰλεύς·
 αὐτὰρ ὁ, Φιλοκτήτης παῖς τοῦ Φυλακίδαο·
 οἱ μὲν πρὸ Φθίων μεγαθύμων θωρηχθέντες,
 ναῦφιν ἀμυνόμενοι, μετὰ Βοιωτῶν ἐμάχοντο. 700
 Λίας δ' οὐκέτι πάνπαν, Οἰλῆος παῖς υἱός,

698. ATTAP. 49 ΕΠΙΦΙΛΑΚΙΩ.

hant: ibid. 625. sqq. Bene hoc vidit Koeppeh.

690. *Menestheus*, Petei f. sup. B, 752, iam aliquoties memoratus inter promachos; E. trinis nominibus *Stichius* sup. N, 195 est memoratus.

692. *Meges* Phylei f. sup. B, 627. *Dulichionenses* ducebant, cum ceterarum Echinadum incolis: quos *Epeos* fuisse ex h. l. apparet; nec mirum, quandoquidem *Meges* ipse ex Elide erat eripundus, *Augas* nepos, v. ad B, 627. Duo eius locos haud memini alibi legi.

693. *Phylis* ducunt *Me-*

ges: et *Perdarcas*, hic, quidem *Iphicli* f. *Phylaci*: v. B, 704 sqq. et Notata. *Medon* autem *Oilei* f. notus, eoquo *Aiacis* minoris frater, in *Philoctatae* locum successerat ducendis copiis a *Methone* aliisque *Thafla*, hic locis: sup. B, 726 sq. Egerat a patria domo, itaque a *Loxide*, caelo fracto nuberet, *Enopidis*, mater eius fuerat. *Rheues* B, 728. — πρὸ Φθίων, hoc, ἐμάχοντο, quod subiicitur, mox 699 οἱ μὲν πρὸ Φθίων, — ἐμάχοντο, 701 — 7. *Ajax* uterque aliter, ad alterius latus con-

ἴστατ' ἀπ' Αἴαντος Τελαμωνίου οὐδ' ἠβαίον·
 ἀλλ' ὥστ' ἐν νειῷ βόε σίναπε πηκτὸν ἄροτρον,
 ἴσον θυμὸν ἔχοντε, τιταίνετον· ἀμφὶ δ' ἄρα σφι
 πρυμνοῖσι κεράεσσι πολὺς ἀνάκηκίει ἰδρώς· 705
 τῷ μὲν τε ζυγὸν αἶον εὐχέον ἀμφοῖς ἔργει.
 ἰεμένω κατὰ ὄλκα· τέμει δέ τε τέλσον ἀρούρης·
 ὥς τῷ, παρβεβαῶντε μάλ' ἴστασιν ἀλλήλοισιν.
 ἀλλ' ἦτοι Τελαμωνιάδῃ πολλοὶ τε καὶ ἐσθλοὶ
 λαοὶ ἔπονθ' ἔταροι, οἳ οἱ σάκος ἔχοντεχοντο, 710

703 ΒΟΕ ΦΟΙΝΟΠΕ 704 ΡΙΣΟΝ 706 ΕΦΕΡ-
 ΓΕΙ 707 ΦΙΕΜΕΝΟ ΚΑΤΑ ΕΩΛΚΑ /Vulg.
 τίμνω. 710 ΦΟΙ ΦΟΙ

iunctis viribus pugnant;
 comparatione a bouum iugo
 petita. Nexus autem sum-
 ma: ἀλλ' ὥστε βόε ἄροτρον
 τιταίνετον, ὥς τῷ παρβέστα-
 σαν ἀλλήλοισιν παρβεβαῶντε.
 — 702. οὐχ ἀφίστατο τοῦ
 Αἴαντος. — 704. δ. ἀμφὶ
 κεράεσσι, quia taurorum
 cornibus religata sunt lora
 iugalia. πρυμνοῖσι imis, ima
 ad frontem parte cornuum.
 v. Obfl. ἄρα, ut fieri so-
 let. Clarke. — 706. Iugum
 unum utrumque taurum
 coniungere putandum est;
 sed capite utriusque diuersa
 iugi parte inserto; puta for-
 mam esse — Ita οἶον
 ζυγὸν, μόνον, ἐν, ἀμφοῖς ἐ-
 ἔργει, coniungit eos: — 707.

Oratio inde a 703 ita lun-
 genda: ἀλλ' ὥστε βόε ἄρο-
 τρον τιταίνετον, τέμει δέ τε
 (τοῦτο τὸ ἄροτρον) τέλσον
 ἀρούρης. vt interposita sint
 reliqua ἀμφὶ δ' ἄρα σφιν
 — ἰεμένω κατὰ ὄλκα ad
 ornandum. Cuiusmodi hy-
 perbata seu parentheses iam
 aliquoties vidimus, vt E,
 398—402. J, 551—559.
 — 708. παρβεβαῶντε. quod
 alias de iis qui eodem cur-
 ru adsunt aurigae et pu-
 gnant; nunc in ordinibus:
 quod vñtatis est παραστῆ-
 ναι, vnde παραστῆτης in or-
 dine, et hoc ipso loco πα-
 ρέστασαν.

709—712. Ajax Telamo-
 nius comites circa se habe-

ὀππότε μιν κάματος τε καὶ ἰδρὼς γούναθ' ἴκοιτο.
 οὐ δ' ἄρ' Ὀϊλιάδῃ μεγαλήτορι Λοκροὶ ἔποντο·
 οὐ γάρ σφι σταδίῃ ὑσμίνῃ μίμνε φίλον κῆρ·
 οὐ γὰρ ἔχον κέρυθας χαλκῆρεας ἵπποδαμείας,
 εὐδ' ἔχον ἀσπίδας εὐκύνους καὶ μελίχρῃ δουρα· 715
 ἀλλ' ἄρα τόξοισι καὶ ἑστέροφασιν αὐτῶν
 Ἴλιον εἰς αἶμ' ἔποντο, σπασαίμεναι δ' αἶψα
 ταρφέα βάλλοντες, Τρώων ῥήγνυντο Φαίλαγγας,
 δὴ ἔα τόθ' οἱ μὲν ἀκρόσθε, αὖν ἔντεσι δαιδαλέοισι,
 μάραντο Τρῶσιν τε καὶ Ἑκτορι χαλκοκορυστῇ· 720

717 FIDION

bat, Oilei filius solus erat.
 Nam Locri 713 — 718 leuiter armati sagittis et fundis utebantur. Ita 719 — 722 Troiani eminus sagittis, minus hastis petiti, in magnum discrimen etiam hac parte, qua Hector pugnat, erant adducti.

711. ὀππότε κάματος καὶ ἰδρὼς μιν κατὰ τὰ γούναθ' ἴκοιτο. ἴκοιτο. παθίκοιτο. Vno adhuc loco simile legitur de fame: ἵνα μὴ μιν λιμὸς ἀτερπῆς γούναθ' ἴκηται. quod 348 simpliciter ἵνα μὴ μιν λιμὸς ἴκηται et 165 γυῖα βαρύνεται, ἥδ' ἐκίχαι δόφα τε καὶ λιμὸς, λύεσθαι γούνατα, κάμπτεσθαι γούνατα frequenter oc-

Hom. Jh. Vol. II

currunt. βλάβεται δέ τε γούνατ' ἴαντι.

713. Locri leuiter armati erant; quippe qui omnino horridiore vitae cultu utebantur quam alii Hellenes. Solet autem armorum usus emendari et perfici eum vita hominum artibus expedita. v. Obll. οὐ γὰρ ἔμμενον ἐν σταδίῃ μάχῃ, οὐχ' ὑπέμμενον τὴν συστάδην μάχην. Sch. br. Scilicet μέμνειν absolute, in statu manere.

716. ἀλλ' ἄρα. sed, quod inermium et statariae pugnae imperitorum est, sagittis et fundis utentes adveniant. Nam ita πεποσθὼς dici, iam aliquoties monitum: statim ad B, 588.

719. Δὴ ἔα τόθ' οἱ μὲν;

E

οἱ δ' ὅπιδεν βάλλοντες ἐλαίνδανον· οὐδ' ἔτι χάρις
Τρῶες μίμνησκοντο· συνεκλόνεον γὰρ οἶσθα.

Ἐνθα κε λευγαλέως νηῶν ἀπο καὶ κλισιάων
Τρῶες ἐχώρησαν προτὶ Ἴλιον ἡνέμοσσαι,
εἰ μὴ Πουλυδάμας θρασὺν Ἑκτορα εἶπε παραστάς 725

Ἐκτορ, ἀμήχανός ἐσσι παραβήτοισι πιδένθαι.
οὐνεκά τοι πτερί δῶκε θεὸς πολέμηια ἔργα,
τοῦνεκά καὶ βουλῇ ἐθέλεις πτερί ἴδμεναι ἄλλων;

721 Vulg οὐδέ τι 724 ΠΡΟΤΙ ΦΙΛΙΟΝ 725 F E-
ΚΤΟΡΑ ΦΕΙΝΕ 727. 730 ΠΟΛΕΜΗΙΑ ΠΕΡΓΑ
728 ΠΕΡΙ ΦΙΔΜΕΝΑΙ vulg. περιέμεναι

Et tunc quidem, iuxta
idem pugnandi consuetudi-
nem. *Clarke.* σύν ὄντες pu-
gant h. l. qui hastis et clipeis
pugnant, ἐπλῆται. — 721.
οὐδ' ἔτι χάρις Τρῶες ἐμ-
μνήσκοντο. non amplius pu-
gnare poterant, quippe
arma expedire non lice-
bat, ingruentibus sagittis,
sed scutis capita erant te-
genda; ita ordinibus ruptis,
et impetu represso tumultu-
abantur. συνεκλόνεον αὐ-
τοὺς οἶσθα. Opportunum
ad hanc rem voc. κλονεῖν
et συγκελεῖν.

723—753. Ἐνθα κε. at-
que hic, hoc in rerum po-
situ, cum utroque loco Tro-
iani ab Achiivis premeren-
tur, Troianis de receptu
cogitandum fuisset non li-

ne clade accepta: nisi —
Polydamas prudenter mo-
net Hectorem, arcendos
esse aliquot e fortissimis
Troianorum, vt. globo fa-
cto Aiacēs de loco pellant;
quo facto deliberandum es-
se omnino, utram in consi-
lio, naues aggrediendi, per-
sistant an recedant, v. Obff.

726. ἀμήχανός ἐσσι πιδέ-
σθαι παραβήτοισι. pro ἀμή-
χανόν ἐστί σοι, πείσεται
τοῖς παραβήτοισιν. vt cedas
monitis. τὰ παραβήτῃ, ἃ
παραβῆται ἄλλος τις, παρη-
γορεῖ, παραινεῖ. v. Obff. —
Respicit autem locum M,
216. vbi, ostento obiecto,
monet Polydamas: μὴ ἵσταν
Δαναοῖσι μαχησόμενοι περὶ
νηῶν. Iterat idem consilium
inf. Σ, 253. — 727. 8. οὐ-

ἀλλ' οὕτως ἅμα πάντα δυνήσεται αὐτὸς ἐλθεῖν·
 ἄλλω μὲν γὰρ ἔδωκε θεὸς πολέμῃα ἔργα· 730
 ἄλλω δ' ὄρχηστὴν, ἐτέρῳ κίθαριν καὶ αἰολὴν·
 ἄλλω δ' ἐν στήθεσσι τίθει νόον εὐρύππα Ζεὺς
 ἰσθλὸν, τοῦ δέ τε πολλοὶ ἐπαυρίσκοντ' ἄνθρωποι·
 καὶ τε πόλεις ἐσάωσε, μάλιστα δέ κ' αὐτὸς ἀνέγνω
 αὐτὰρ ἐγὼν ἔξεω, ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα. 735
 πάντα γὰρ σε πᾶσι στέφανος πολέμοιο δέδωκε·
 Τῶες δὲ μεγάθυμοι, ἐπεὶ κατὰ τεῦχος ἔβησαν,
 αἱ μὲν ἀφροσῶσι σὺν τεύχεσσιν, οἱ δὲ μάχονται

νεα θεὸς δῶκε τοι πέρι
 (περὶ ἄλλων) πολέμῃα ἔρ-
 γα, τούνεκα ἐθέλεις καὶ τε-
 ρὶ ἄλλων ἰθὺμαι (ἐν) βου-
 λῇ. quia deus tibi dedit
 prae aliis facultatem pu-
 gnandi, propterea etiam ti-
 bi arrogas, esse prudentio-
 rem consilio. cf. Obf. Dat
 deus πολέμῃα ἔργα, πράγ-
 ματα, pro facultate et arte
 pugnaendi, virtute bellica,
 ut deus δῶκε τινι in lqq.
 731 ὄρχηστὴν, κίθαριν, αἰ-
 ολὴν, facultatem et artem
 saltandi, canendique citha-
 ra et voca. Sic Demodo-
 co θεὸς πέρι δῶκεν αἰολὴν
 τερπνὴν, Od. Θ, 44. —
 729 δυνήσεται αὐτὸς ἐλθεῖν.
 αὐτὸς, εὐ μόνος ἔχειν com-
 παρῆς — 732. τίθει νόον ἐν
 στήθεσσι θεός, αὐτ' ἐνστί-
 θει νόον στήθεσιν. est bona

mens, prudentia; quod paul-
 lo ante erat, πέρι ἰθὺμαι
 ἄλλων βουλῇ. — 733. τοῦ
 δέ τε πολλοὶ, οὗ νόου ἐσθλοῦ,
 ἐπαυρίσκονται πολλοὶ ἄνθρω-
 ποι. e qua prudentia multa
 utilitates (bonorum consi-
 liorum) capiunt. — 734.
 καὶ τε πόλεις ἐσάωσε. etiam
 totas civitates ille in statu
 continet, servat, σαρῖ οὗτος;
 cui νόον ἐσθλὸν δῶκε θεός.
 μάλιστα δὲ καὶ αὐτὸς ἀνέ-
 γνω, pro ἀναγινώσκει, γι-
 νώσκει, experitur, scil. τὸ
 ἐπαυρίσκεισθαι τοῦ νόου ἐσθ-
 λοῦ, h. e. ἐπαυρίσκει καὶ
 αὐτός. fructum prudentiae
 habet praecipue ipse, agen-
 do scilicet omnia prudenter.
 Sed v. de toto versu Obf.
 736. πάντα γὰρ pro δῆ.
 στέφανος πολέμοιο, τῶν πο-
 λεμούντων, περιδότης α. h.

παυρῶντες πλεόνεστοι, κεδαιθέντες κατὰ νῆας.
 ἀλλ' ἀναχασσάμενος κάλει ἐνθάδε πάντας ἀρίστους
 ἔνθεν δ' ἂν μάλα πᾶσαν ἐπιφρασθαίμεθα βουλήν· 741
 ἥ κεν ἐνὶ νῆεσσι πολυκλήϊσι πέσωμεν,
 αἱ κ' ἐθέλῃσι θεὸς δόμεναι κράτος, ἥ κεν ἔπειτα
 παρ νηῶν ἔλθοιμεν ἀπήμονες. ἥ γὰρ ἔγωγε
 δεῖδω, μὴ τὸ χθιδὸν ἀποστήσονται Ἀχαιοὶ 745
 χρεῖος, ἐπεὶ παρὰ νηυσὶν αὐτῆς αὐτὸς πολέμοιο
 μίμνει, ὃν οὐκέτι πάγχυ μάχης σχήσεσθαι ὦλ.
 ὣς φάτο Πουλυδάμας· αὖτε δ' ἔκτορι μῦθός ἀπήμων·

748 FAΔΒ

ὁ πόλεμος, ἡ μάχη, αἱ μα-
 χόμενοι. pugna feruet circa
 te, quatenus eum circumdat
 pugnantium turba: v. Obll.
 — 740. Non consilio ha-
 bendo vocari fortissimos cen-
 lendus est Polydamas velle;
 sed ad eum locum, ubi ei
 εἰστοί τῶν Ἀχαιῶν συνεκλέ-
 νον αὐτοῦς, v. 721. 722,
 conuocare suadet fortissimos
 Troianorum: scilicet vt con-
 globati impressionem faciant
 (vt fieri videbimus 795. sq.)
 et pertrumpant hostium tur-
 mam. Sciangenda igitur
 sunt seqq. v. 741. vt sit:
 et tunc videbimus quoque
 nos, quid porro agendum
 sit. πᾶσαν βουλήν, totam
 rem, de qua deliberandum

est, de rerum summa di-
 spiciemus. — 742. ἥ κεν —
 ἥ κεν ἔπειτα. supple αἱ κ'.
 ἐθέλῃσι θεὸς δόμεναι κράτος,
 si superiores facti fuerimus
 pugnando, ei ἥ ἐπιπρωμέν.
 κεν νῆεσσι, ἥ ἔλθοιμεν κεν.
 ἔπειτα παρὰ νηῶν ἀπήμονες,
 vtrūq. adoriamur naues ip-
 sas, an recedamus, dum ad-
 huc sumus incolumes.

745. μὴ τὸ χθιδὸν χρεῖος.
 ἀποστήσονται. vereor ne re-
 pendant debitum heri con-
 tractum, i. e. cladem, quae
 ipsa illata est, nobis, vt ipsa
 vicissim stragem nostratūta
 faciant, atque ita nobis
 quasi persoluant, quod pro
 illa clade accepta debent.

αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμαῖζε,
καὶ μιν φωνήσας, ἔπεια πτερύοντα προσήυδα· 750

Πουλυδάμα, σὺ μὲν αὐτοῦ ἐρύκαμα πάντας ἀρίστους·
αὐτὰρ ἐγὼ κεῖτ' εἶμι, καὶ ἀντίῳ πολέμοιο·
πῆρα δ' ἐλεύσομαι αὐτίς, ἔπην, εὖ τοῖς ἐπιτείλω.

Ἥ ῥα, καὶ ὠρμήθη, ὄρεϊ νιφένκι δοικώς,
χειληγώς, διαὶ δὲ Τρώων πέτετ' ἠδ' ἐπικούρων. 755

750 ΕΠΕΡΑ 754 ΝΙΦΕΝΤΙ ΔΟΙΚΩΣ

749. ἐξ ὀχέων ἄλτο. Hec-
tor Hector curram se in ca-
stra sequi iusserat. v. Obsl.

752. τῇσι καὶ ἀντιῳ προ-
futuris: ego illic me conse-
cravi, et pugnātibz me
immiscebo, illa aciei parte,
qua fortissimos, ut eos huc
connoceam, reperero. κεῖσε,
ἐπ' ἀριστερά, ut sup. 675
vidimus. ἀντιῳ πολέμου,
τῆς μάχης, τῶν μαχομένων.

753. ἐπὴν τοῖς εὖ επι-
τείλω. vbi iis imperavero;
ut huc conveniant v. sup.
ad 675.

753 — 787. Hector ad
laevam castrorum partem
progressus, ad eum locum,
vnde discesserat, convenire
pugnantes inbet, ut con-
globati impetum in Achiuos
faciant. Vbi autem videt

magnam fortissimorum viro-
rum stragem factam, Pari-
dem acerba increpat, mox
eo comite adscito ad pristi-
num locum, redit.

754. ἦρε' νιφέντι δοικώς.
„Similitudo, hic desumpta
partim ex corporis proceri-
tate et robore, partim, ex
galeae splendore et cristae
altitudine.“ Clarke. vereor,
ne hoc sit auram captare.
Equidem tantum de proce-
ra corporis specie cogita-
bam. Ceterum praeclare ad
sensum, lectoris vll. 754. 5.
se habent: cum miratione.
Hectorem incedentem cer-
nimus. Contra Virgilius
nimium auxille videtur phan-
tasma Aen. XII, 701. Ae-
neas: *Quantus Athos, aut
quantus Egeus, aut ipse
coruscis. Quum fremit ili-
cibus, quantus, gaudetque*

οἱ δ' ἐς Πανδοίδην ἀγαπήνορα Πουλυδάμαντα
 πάντες ἐπεσσεύοντ', ἐπεὶ Ἑκτορος ἔκλυον αὐδὴν.
 αὐτὰρ ὁ Δηφοβὸν τε, βῆν δ' Ἑλένοιο ἄνακτος,
 Ἀσιάδην τ' Ἀδάμαντα, καὶ Ἄσιον Τρτάκου υἱόν,
 Φοῖτα ἀνὰ προμάχους διζήμενος, εἴ ποὺ ἐφεύροι. 760
 τοὺς δ' εὖρ' οὐκέτι πάμπαν ἀπήμονας, οὐδ' ἀνολέθρους
 ἀλλ' οἱ μὲν δὴ, νηυσὶν ἐπὶ πρύμνησιν Ἀχαιῶν
 χερσὶν ὑπ' Ἀργείων κέατο ψυχὰς ὀλέσαντες.
 οἱ δ' ἐν τείχει ἔσαν βεβλημένοι, οὐτάμενοί τε.
 τὸν δὲ ταῖχ' εὖρε μάχης ἐπ' ἀριστερᾷ δακρυέεσθης 765
 δῖον Ἀλέξανδρον, Ἑλένης πόσιν ἠυκόμοιο,
 θαρσύνονθ' ἐταίρους, καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι.
 αἰγχοῦ δ' ἰστάμενος προσέφη αἰσχροῖς ἐπέεσσιν·

756 ΠΕΛΕΝΟΙΟ ΦΑΝΑΚΤΟΣ 768 ΠΕΠΕΡΞΣΙ

niuali Vertice se attol-
lens pater Apenninus ad
auras. — 756. Audito He-
 ctoris iussu ad eum locum
 confluunt, quo Polydamas
 ut coniunctis viribus repri-
 merent Achinos, convocari
 Troianos dispersim pugnan-
 tes iusserat. Adiungit se his
 Paris. Quae sequuntur, tan-
 tum episodii loco habenda
 sunt. Circumspicit Hector
 alios ex promachis, quos
 desiderat. — 758. *Deipho-*
bus sup. 526 — 539 a Me-
 rione vulneratus, *Helenus*
 a Menelao, 581 — 600. *A-*
damas caesus ab Antilocho

Nestoris f. 560 — 575. *Asius*
 ab Idomeneo 384 sq.

761. τοὺς δ' εὖρε, h. l.
 rescipit. αὐ πάμπαν ἀπήμο-
 νας οὐδ' ἀνολέθρους a con-
 tracti negatione, ut saepe:
 ut statim A, 330 h. *compe-*
rit eos partim vulneratos
esse, partim caesos. — 764.
 ἐν τείχει. *intra castra:*
 non opponitur, sed est idem
 quod *antes ἐπὶ νηυσὶν.*

765. μάχης ἐπ' ἀριστερᾷ,
 pugnat Paris in extrema
 parte sinistri cornu: cf. Not.
 675. 753 et ad pr. N.

Δύσπαρι, ἴδος ἀριστε, γυναιμαίνες, ἡπεροπενταί,
 πῶ τοι Δηΐφοβός τε, βίη θ' Ἐλένοιο ἀνακτος, 770
 Ἀγιάδης τ' Ἀδάμας, ἦδ' Ἀσιοῦ Τρτάκου υἱός;
 πῶ δέ τοι Ὀθρυονεύς; νῦν ὦλετο πᾶσα κατ' αἵρης
 Ἴλιος αἰπεινή· νῦν τοι σῶς αἰπὺς ὀλεθρος.

Τῶν δ' αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής·
 Ἔκτορ· ἐπεὶ τοι θυμὸς ἀναιΐτιον αἰτιμάσθαι 775
 ἄλλοτε δήποτε μᾶλλον ἐρωῆσαι πολέμοιο
 μέλλω· ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ πάνπαν ἀνάλκιδα γείνατο μήτηρ.
 ἔξ οὗ γὰρ παρὰ νηυσὶ μάχην ἤγειρας ἐταίρων,

769 ΔΥΣΠΑΡΙ ΦΕΙΔΟΣ 770 ΕΛΕΝΟΙΟ ΓΑ-
 ΝΑΚΤΟΣ 773 ΕΙΛΙΟΣ 774 ΠΡΟΣΕΦΕΙΠΕ
 — ΘΕΟΦΕΙΔΗΣ 776 Vulg. πολέμοιο.

769. Δύσπαρι. Totus ver-
 sus iam lectus Γ, 39. Quod
 nos diceremus: Indigne ho-
 mo, perditus, Paris, nonni-
 si forma insignis, ceterum
 mulierose et pudori femina-
 rum insidians. — 772. O-
 thryoneus caesus ab Idome-
 neo erat 363 — κατ' αἵρης,
 enersa est penitus. v. Obfl.
 Virgilio *a vertice*: alia
 ruunt *a culmine*. — 773.
 νῦν τοι σῶς αἰπὺς ὀλεθρος,
 graue, magnum excidium.
 Illi nunc, *certissimum*, para-
 tum est. v. Obfl.

775. 6. Obiurgas me in-
 iuria; semper enim hac in
 aciei parte fortiter pugnaui.
 Est hic iterum vsus ellipti-

cus in ἐπεὶ, quandoquidem
 me immerito incusas, *dixam*
quod res est; de quo di-
 ctum ad Γ, 59. cf. sup. ad
 63. — ἐρωῆσαι. accurate
 debebat esse *ἐραχμέναι*. *Alia*
tempore forte magis potui
videri a pugna me subdu-
xisse; scil. non vero nunc.
 h. e. si forte alias. — non
 tamen nunc. *quandoquidem*
natura virtutem mihi non
denegauit. Nostro more
 sententia sic effertur: *Num-*
quam tam fortiter pugna-
vi sine intermissione quam
nunc; neque ceteroqui im-
bellis homo sum. — 778.
 ἔξ οὗ γὰρ — vel omnino,
 ex quo pugna in castris

ἐκ τοῦδ' ἐνθάδ' ἔόντες ὁμιλέομεν Δαναοῖσι
 νωλεμέας. ἔταροι δὲ κατέκταθεν, οὓς σὺ μεταλλάξ. 780
 οἷα Διήφοβός τε, βίη δ' Ἑλένοιο ἄνακτος,
 οἵχεσθον, μακρῆσι τετυμμένω ἐγχαίησιν,
 ἀμφοτέρω κατὰ χεῖρα· φόνον δ' ἤμυνε Κρονίων.
 νῦν δ' ἄρ' ἔ, ὅππῃ σε κραδίη θυμός τε κελεύει·
 ἡμεῖς δ' ἐμμεμαῶτες ἄμ' ἐφόμεθ', οὐδὲ τι φημι 785
 ἀλκήης δευήσεσθαι, ὅση δύναμις γε πάρεσσι·
 παρὶς δύναμιν δ' οὐκ ἔστι καὶ ἐσσύμενον πολεμίζειν.

Ὡς εἰπὼν παρῆπεισεν ἀδελφειοῦ Φρένας ἦρας·
 βῶν δ' ἔμην, ἐνθα μάλιστα μάχῃ καὶ φύλασις ἦεν
 ἀμφὶ τε Κεβριόνην, καὶ αἰνύμονα Πολυδάμαντα, 790
 Φάλκην, Ὀρθαῖόν τε, καὶ ἀντίθεον Πολυφῆτην,
 Πάλμυν τ', Ἀσκανίον τε, Μόρυν δ' οὐ' Ἰπποτίωνος·
 οἳ δ' ἐξ Ἀσκανίης ἐριβώλακος ἦλθον ἀμοιβοί

781 ἙΛΕΝΟΙΟ ΦΑΝΑΚΤΟΣ 787 Vulg. πολεμίζειν.
 788 ΦΕΙΠΩΝ 791 Vulg. Πολυφῆτην.

Achivorum fit; vel ex quo
 tu hac aciei parte ad na-
 ves pugnam facis, παρὰ νη-
 σὶ μάχην ἡγειρας ἑταίρων.

78α. i. vide ad 770.

786, οὐδὲ τι φημι — (ἡ
 μᾶς) δευήσεσθαι ἀλκή. ex-
 eremus virtutem pro viri-
 bus nostris. v. Obfl. — 787.
 καὶ ἐσσύμενον, ἢ καίπερ
 προθυμούμενον.

788—809. Postquam o-
 mnes vndique principes ad
 Polydamantem confluerant,
 Troianos confertis ordini-

bus Hector antecedens ad-
 versus Achivos ducit, et ut
 libro sequ. videbimus, de
 loco cedere cogit.

790. Cebrionem iam vi-
 dimus aliquoties, Hectoris
 fratrem Θ, 318 et aurigam
 ibid. et Λ, 522. Π, 727.
 caesum a Patroclo, Π, 738.
 Reliqui obscuri. Phalces et
 Morys caesi inf. Ε, 513. 514.
 Venerant ex Alcania, My-
 siae, circa Nicaeam, quae
 postea fuit. v. Obfl. — 793.
 ἀμοιβοί, ἐκ ἐκδοχῆς. v.

ἦοι τῇ προτέρῃ τότε δὲ Ζεὺς ὥρσε μάχασθαι.
οἱ δ' ἴααν, ἀργαλέων ἀνέμων ἀπ' αἰαντοῖ ἀέλλη, 795
ἦ ῥά θ' ὑπὸ βροντῆς πατρὸς Διὸς εἶσι πέδονδε,
θεοπέσι δ' ὁμάδων ἀλὶ μίσγεται, ἐν δὲ τε πολλὰ
κύματα παφλαῖζοντα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
κυρτὰ, φαληριώοντα, πρὸ μὲν τ' ἄλλ', αὐτὰρ ἐπ' ἄλλας
ὥς Τρῶες πρὸ μὲν ἄλλοι ἀρηρότες, αὐτὰρ ἐπ' ἄλλοι
χαλκῷ μαρμαίροντες, ἅμ' ἠγεμόνεσσιν ἔποντο· 802
ἔκτωρ δ' ἠγεῖτο, βροτολογῶ ἴσος Ἀχῆϊ,
Πριαμίδης· πρὸ ἔθεν δ' ἔχεν ὠσπίδα πάντοσ' εἰσὴν,
ῥίνεσι πεκινῇ· πολλὸς δ' ἐπελήλατο χαλκός·
ἀμφὶ δὲ οἱ κροτάφοισι φαεινὴ σείετο πῆληξ· 805
πάντη δ' ἀμφὶ Φάλαγγας ἐπειρᾶτο προποδίζων.

802 FIZOS

803 PRO

FEQEN

— EFIZHN

805

AE FOI

Obfl. Notabile hoc, quod tam bene instituta iam tum res militaris fuit, ut ex lociorum terris missi alii in fessorum locum succederent. 795—801. Splendida, et iam verbis et grandifona oratione, comparatio ingruentis turmae cum turbine ventorum. Laudata propter τὸ ἐναργές etiam veteribus, imprimis in hoc quod τὰ ἄψυχα facit κινούμενα καὶ ζῶντα. Aristot. Rhet. III. 11. cf. Eustath. — Est autem comparatio duplex; exorsus poeta a vehementi

impetu, subiungit 800 celeritatem ordinum ut fluctuum. — 797. ἐν δὲ τε, pro ἐν ἄλλ' δέ. sc. γίνονται, vel ὀρίνονται, ex voce μίσγεται, nisi hoc ipsum repeteret. — 799. Φαληριώοντα. eandentes spruma fluminis. v. Obfl. — 800. Troiani instructi turmatim incedebant; nam ordines aliis locis his fuisse negantur. Mox attende de Hectore dicta idonea ad viri speciem oculis animoque obiciendam; figitur legentis mens in elio, in galea, in incessu.

εἰ πως οἱ εἴξαιαν ὑπασπίδια προβιβῶντα.

ἄλλ' αὖ σύγχευ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν.

Αἴας δὲ πρῶτος προκαλέσσετο, μακρὰ βιβάσθων

Δαυμόνιε, σχεδὸν ἔλθ' ἐπὶ τῇ δειδίσσεαι αὐτὰς 810

Ἀργείους; αὐτὰι τι μάχης αἰδοῦμενοι εἰμὲν,

ὦλλὰ Διὸς μῶστιγι κακῇ ἐδάμηνεν Ἀχαιοί.

ἦ θὴν πού τοι θυμὸς ἐέλπεται ἐξαλαπάξαι
ῥῆκε' ἄφαρ δὲ τε χεῖρες ἀμύνειν ἐπὶ καὶ ἡμῖν.

ἦ κε πολὺ φθασὴ εὖ νομιομένη πόλις ὑμῇ 815

χερσὶν ὅφ' ἡμετέρῃσιν αἰλοῦσά τε, περδαμένη τε.

σοὶ δ' αὐτῷ Φημί σχεδὸν ἔμμεναι, ἐπὶ τότε Φεύγων

ἄρῃσιν Διὶ πάτρει καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισι,

θάσσεας ἰσθῆκεν ἔμμεναι καλλιτέργας ἵππους,

εἰ σε πρόλινδ' εἴσουσι, κενόντες πεδίοιο. 820

807 FOI 810 al. οὕτως. 813 ΕΡΕΛΗΝΕΤΑΙ 816
ΙΗΜΕΤΕΡΗΙΣΙ ΕΛΛΟΤΣΑ

806. 807. ἐπεφάτο, τῶν
τη ἀμφὶ φάλαγγας, προκο-
δίζων, αἶ πως. Similis locus
Iap. 157 πρόσθεν δ' ἔχεν
ἐνπίδα, — καὶ ὑπὸ καὶ προ-
βίβας, καὶ ὑπασπίδια προ-
ποδίζων. — 808. non tamen
metum incussit Achivis, ut
ordines relinquerent: vade
prox Hectorem frustra dei-
δίσσεσθαι Achivos dicit A-
jax.

et minatur fugam; summan-
tur dicta ostento.

812. Διὸς μῶστιγι κακῇ
ἐδάμηνεν. Phantasma hoc
paullo insolentius Iouis fla-
gello homines insequentis
et ad exitium adigentis vi-
dimus iam M, 37. et ad e.
l. vide. — 813. ἄφαρ δὲ τε
χ. et illico intelliges et
nobis esse manus. cf. Obfl.
— 815. πολὺ πρότερον ἐλά-
σσεται. — 817. σχεδὸν ἔμμε-
ναι tibi instare hoc, h. tem-
pus haud longe abfore,
quo fugam circumspicias.

809—823. Ajax provo-
cat Hectorem ad pugnan-
dam propius accedendo,

Ὡς ἄρα οἱ εἰπόντι ἐπέπτατο δεξιὸς ἔχεις,
αἰεὶ τοὺς ὑψιπέτης ἐπὶ δ' ἰαχε λυγρὸς Ἀχαιῶν,
δάρυμνος οἰονῶ· ἔδ' ἀμείβετο Φαίδιμος Ἔκτωρ·

Λίαν ἀμάρτυρες, βουγάϊε, ποῖον εἶπες;
αἱ γὰρ ἐγὼν οὗτοι γε Διὸς καί τις αἰγιόχοιο 825
ἦν ἡμῶτας πάντα, τίνοι δὲ με πότμος ἦεν,
τιώμην δ', ὥς τίει Ἀθηναίη καὶ Ἀπόλλων·
ὥς γυν ἡμέρη ἦδε κακὸν φέρει Ἀργείοισι
πᾶσι μάλ' ἐν δὲ σὺ ταῖσι πεφύσσαι, αἴτε ταλαάσσης
μῦθον ἱμῶν δόρυ μακρὸν, ὃ τοι χροῖα λειψέοντα 830

821 + ΩΣ ΑΡΑ ΦΟΙ ΕΡΙΠΟΝΤΙ ἐπέπτατο v. Obfl.

822 ΕΠΙΦΙΑΧΕ 824 + ΑΜΑΡΤΟΦΕΠΕΣ — ΕΡΒΙ-
ΠΕΣ· 826 ΠΟΤΝΙΑ ΕΗΡΗ

821. Hoc auguril seu o-
minis et ostenti genere ali-
quoties vsus est poeta: vt
sup. Θ, 248 sq. M, 300. Od.
O, 160. 524. T, 242.

823 — ad f. Hector Aia-
ei certam mortem denun-
tiat, et ducit turmas ad-
versus Achinos; quos re-
pressos ab eo libro sequi. vi.
debimus.

824. ἀμάρτυρες, qui flo-
ride loqueris. βουγάϊα. flo-
ride se iactans, ferociens.
v. Obfl. — 825. αἱ γὰρ ἐγὼ
ὅτι γε Διὸς καί τις — Me-
morabilis formulse assuevan-
di: utinam tam certo ef-
fem immortalis, (vt sup.

54 Hector se immortalē
iactat Διὸς παῖδα) quam
certo hoc futurum est. Si-
milis iam vidimus sup. Θ,
538 Αἱ γὰρ ἐγὼν ὥς Εἴην
ἀθάνατος καὶ ἀγήραος ἤματα
πάντα, Τιόμην δ' ὥς τίει
Ἀθηναίη καὶ Ἀπόλλων, Ὡς
γυν ἡμέρη ἦδε κακὸν φέρει
Ἀργείοισιν. Quod ibi est
ἀθάνατος καὶ ἀγήραος, hoc
loco est filius Iouis et Iu-
piteris, ἤματα πάντα spe-
ctant ad immortalitatem,
et praecipuum inter deos
locum declarat memoratio
Apollinis et Minervae. —
830: χροῖα λειψέοντα molle
corpus. siue ad sarcasmm
trahas, siue vt simpliciter

δάψει· ἀνὰ Τρώων πόρεϊς κύνας ἢ δ' οἰωνοῖα
 δημῷ καὶ σάκεσσι, πρὸς ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.

Ὡς ἄρα φωνήσας ἠγήσατο· τοὶ δ' αἶμ' ἔποντο
 ἢ χῆ θεσπεσίῃ, ἐπὶ δ' ἴαχε λαὸς ὀπίσθεν.

Ἀργεῖοι δ' ἐτέρωθεν ἐπιάχον, οὐδὲ λάθοντο 835

ἀλκῆς, ἀλλ' ἔμενον Τρώων ἐπὶ νηυσὶν ἀρίστοις·

ἢ χῆ δ' αἰμοτέρων ἔκετ' αἰδέεσθαι καὶ Διὸς αὐγῆς.

834 FHXHI — EPIFIAXE 835 EPIAXON Vulg.
 οὐδ' ἐλάθοντο. 837 FHXH

ornet, ex natura omnis car-
 nis et mollium partium.

833. τοὶ δέ, qui circa He-
 ctorem conuenerant 788 sq.
 — 837. Διὸς αὐγῆς. ex an-

tiquo sermone pro aethere,
 qui per Δία declarari sole-
 bat: adeoque esset ἡ Δία
 μυλῶντα, αὐγῶντα, pro
 quo Διὸς αὐγῆς.

Τ Η Σ Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ

Ρ Α Ψ Ω Ι Δ Ι Α Ζ

ARGVMENTVM.

Redit poeta ad Nestorem, qui Machaonem vulneratum in tentorium suum abduxerat; (A, 596 sq.) Audito pugnae tumultu ingrauescente prodit Nestor armatus — 26. Incidit in Agamemnonem, Diomedem et Vlysem, qui et ipsi, solliciti de pugna inclinata, processerant. Edoctus a Nestore Agamemnon, res ad summum discrimen esse adductas, adeo animo concidit, ut discessum navibus parare cogitet — 32. Obiurgatus graviter ab Vlyse, —

102 paret Diomedis consilio, vt ipsi in aciem prodeant, si non pugnaturi, confirmaturi tamen pugnantes — 134. Erigit animum labantem Neptunus specie senis assumpta — 152. Iuno prospiciens Iouem in Ida sedentem, vt eius animum a pugna auertat, quo facto in Achiuorum gratiam aliquid, quo ipsis subueniatur, parari possit, consilium capit deliniendi etum blanditiis et somno consopienti. Lota vncta et ornata, — 186. cesso a Venere impetrato, — 223 et Somno comite adsumto — 279 vbi ad Idam peruenerat, Iouis animum amore sui et cupiditate inflamat, amplexuque sui lassatum somno opprimit — 353. Nuntiata re per Somnum, Neptunus suadet principibus Achiuorum, vt vulnerati sua arma, vtpote meliora induant aliis integro robore valentibus, et ipse eos ducit aduersus hostem — 387. Recrudescit pugna; congressu facto vulneratus ab Aiace Hector abspertatur ex pugna; depositus humi ad ripam Scamandri delinquit animo. — 439. Hectore digresso Achiui erecti summis viribus pugnant; Ajax Oilei necat Satnium; ad corpus tuendum aduolans Polydamas hasta traiecit Prothoenorem, Boeotum. 451. Gloriantem Polydamantem hasta petit Ajax Telamonis, quae Archilochum Antenoris f. ferit — 475. Acamas Pronachum Boeotium — 485. Peneleus Ilioneum — 506. Ita tandem fit fuga Troianorum extra castra et vallum.

Deorum interuentus nullus, nisi quod Neptunus specie assumpta Agamemnonis animum erigit 135 sq. Iuno autem ad visendam et consopiendam Iouem in Idam descendit, in quo ille inde a A, 181 sq. sedebat; episodiu notissimum et suauissimum, 153 — 352.

Νέστορα δ' οὐκ ἔλαθεν ἰαχὴ, πίνοντά περ, ἔμπης,
 ἀλλ' Ἀσκληπιάδην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Φράζεο, δῖε Μαχάων, ὅπως ἔσται τὰδε ἔργα·
 μέλων δὴ παρὰ νηυσὶ βοή θαλερῶν αἰζηῶν.
 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν πῖνε καθήμενος αἰθόπα οἶνον,

1 ΕΛΑΘΕ ΠΙΑΧΗ 2 ΠΕΠΕΑ 3 ΤΑΔΕ ΠΕΡ-
 ΓΑ 5 ΑΙΘΟΠΑ ΦΟΙΝΟΝ

1—28. Nestor audito pugnae tumultu prospiciens Achivus in summo discrimine versari videt; ambigensque utrum ad pugnautes an ad Agamemnonem se conferat, tandem ad hunc procedit, qui et ipse vulneratus a Coone in tentorium se receperat. A, 273 — 283. Cum mox Hecamede adhuc occupata sit in lanacro parando v. 6. dum interea potione se recreant Nestor et Machaon, aut nimium temporis illam aqua calefacienda insumsisse, aut nimis multa in tam exiguo temporis intervallo evenisse dixeris. Intercedit enim longa Nestoris narratio et cum Patroclo ab Achille misso confabulatio A, 641 — 803. Tum Patroclus in rediit Eurypylum vulneratum in tentorium ducit et vulnus levat. A, 803 sqq.

expugnatur a Troianis vulnum, libro XII. (M.) Prodit Idomeneus in pugnam et sunt tot caedes per libro XIII. (N.) et ecce nunc sequuntur verba Nestoris ad Machaonem: ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν πῖνε — εἰς οὗτο θερμὰ λόστρα Ἐκαμήδη θερμήνῃ. Verum tamen inique tanta censura fieret; refecerant vires per hoc temporis intervallo heroes. At aequum calefacere non principio statim, sed nunc demum viribus Machaonis relictis, iussisse videri debet Nestor.

2. Nihil amplius poeta declarare voluit, quam simpliciter Nestorem Machaoni assidentem exaudisse strepitum pugnantium propius admotum. Deduxerat ille Idomenei hortatu Machaonem vulneratum in tentorium statim, et ut vires ille reciperet, potionem appo-

εἶσ' ἔκε θερμὰ λούετ' αἰὲς ἑυπλόκαμος Ἐκαμήδη
θερμὴν, καὶ λούσῃ ἀπο βρότον αἱματόεντα·
αὐτὰρ ἐγὼν ἔλθ' ὅν τάχα εἴσομαι εἰς περικλινήν.

Ὡς εἰπὼν, σάκος εἶλε τετυγμένον υἱὸς εἶο,
πείμενον ἐν κλισίῃ, θρασυμήδεος ἱπποδάμιο, 10
χαλκῷ παμφαῖον· ὃ δ' ἔχ' ἀσπίδα πατρὸς εἶο.
εἶλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος ἀκασχμένον ὀξεί χαλκῷ·
στῇ δ' ἐκτὸς κλισίης, τάχα δ' εἶσιν ἐργὸν αἰεὶς,
τοὺς μὲν ὀρειομένους, τοὺς δὲ κλονέοντας ὀπισθε,
Τρῶας ὑπερθύμους· ἐρέεπτο δὲ τεῖχος Ἀχαιῶν. 15
ὥς δ' ὅτε πορφυρῇ πέλαιος μέγα κύματι κωφῷ,

f. λούετ' ἑυπλόκαμος. FEKAMHΔH 7 ἀπὸ alii.
8 ΤΑΧΑ ΦΕΙΣΟΜΑΙ 9 ΦΕΙΠΩΝ et ITIOΣ
PEFOIO. al. ἔφορ. 11 ΠΑΤΡΟΣ PEFOIO
13 ΕΞΦΙΔΕ ΠΕΡΦΩΝ ΑΦΕΙΚΕΣ

Herat, A, 510—520. 596
— 642.

10. In armorum firmitate
magnam fiduciam habuisse
heroes, vnde etiam saepe
laus et honos et dignitas iis
petitur, intelligitur quoque
ex hoc, quod arma alii ab
aliis mutantur aut permutant,
vt inf. 381.

15. τεῖχος ἤριπτο scilicet,
cum decederet pugna Ne-
stor A, 516, vallum nondum
expugnatum erat. Serius
enim irrupere Troiani poss-
eius discessum: M., extr.

16. Versatur comparatio
in incerta et fluctuante de-

liberatione Nestoris. Faciens
maris in primo motu differ-
te descripsit inter alios Ca-
tull. Epith. 270 sq. vbi et-
iam 276. *purpureae undae*
illustratae docte a viris do-
ctis, qui carmen illud tra-
ctarunt. Hoc est quod Vir-
gil. Ge. III, 241 *nigra-
que alte subiectat arenam*
unda. πορφυρεῖν h. l. est
μαλακισθαι de mari turba-
to, v. Obll. — ὑπέρθυμος, si-
gnificans tempestatem in-
gruentem hominibus. v. Obll.
ἀνέμῳ πέλαιδα antiquo ser-
mone, ventos venientes, et
simpliciter ventos vt saepe

δοσόμενον λιγέων ἀνέρων λατφῆσά κέλευθα
 πύτως, οὐδ' ἄρ' αὖτε προπαλινδεται οὐδ' ἐτέρωσε,
 πρὶν πῦνα πεκρυμένον καταβήμεναι ἐκ Διὸς οὔρου
 ὥς ὁ γέγων ὤρμαινε, δαιζόμενος κατὰ θυμόν 20
 δοχθαδί, ἣ μέθ' ἄμιλον ἴοι Δαναῶν ταχυπόων,
 ἥ μετ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν.
 ὣδε δὲ οἱ Φρονέοντι δοῶσσαντο κέρδιον εἶναι,
 εἶναι ἐπ' Ἀτρεΐδην, αἱ δ' ἀλλήλοισ ἐνάριζον,
 μαρνόμενοι· λάκε δὲ σφι περὶ χροῖ χαλκὸς αἰετρεῖς, 25
 νυσσομένων ξίφεσί τε καὶ ἐγχεσιν ἀμφιγύχοισι.
 Νέστορι δὲ ζυμβάληντο Διοτρεφῆες βασιλῆες·
 παρ᾽ ἧδ' ἄνιόντες, ὅσοι βεβλήατο χαλκῷ,

23 ΔΕ FOI

κέλευθα, ὅδοι, meras per-
 phtati inferunt.

27—134. Nestor, ad A-
 gamemnonis tentorium pro-
 cessurus, in Diomedem, V-
 lyssen et ipsam Agamemnon-
 nem incidit, e tentoriis suis
 progressos, audito pugnae
 se appropinquantis tumultu,
 Agamemnoni, de ferum
 summa tantum non despe-
 ranti, consultandum esse re-
 spondet, quid consilii in
 tanto discrimine sit capien-
 dam. — 63. Agamemnonem
 censentem naues in mare
 esse deducendas et noctu
 discessum parandum (—81)

Hom. Il. Vol. II

Vlysses graviter increpat;
 (—102) cumque Agame-
 mnon meliora consilia in
 medium proferre iuberet:
 Diomedes animose suadet,
 ut ipsi in aciem procedant,
 vna omnes, ad confirman-
 dos pugnantium animos, ip-
 si, utpote vulnerati, a pugna
 abstineant. Parent omnes
 (—134).

27—41. Nestori in via
 Diomedes, Vlysses et Aga-
 memnon obuii facti miran-
 tur senis occursum. Non
 sine ingenii et artis laude
 haec a poeta attemperata
 sunt.

F

Τυδείδης, Ὀδυσσεύς τε, καὶ Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνων.
πολλὸν γὰρ ἀπάνευθε μάχης εἰρύατο νῆες 30
θῖν' ἐφ' αἰὸς πολιῆς· τὰς γὰρ πρώτας πεδίοις
εἴρυσαν, αὐτὰρ τεῖχος ἐπὶ πρύμνησιν ἔδειμαν.

30 f. εἰρύατο νῆας. v. Obfl.

32 FEIPTZAN

29. Diomedes vulneratus a Paride, Α, 369 — 400. Vlysses a Soco Α, 434 sq. 488. Agamemnon a Coone 273 sq.

30 sqq. Locus ad topographiam castrorum primarius: si modo eum a prima poetae manu profectum esse constaret! Quantum assequi licet, littus ea parte, qua Achiui' escensu facto tendebant, erat sinuosum, (quod Od. X, 385 *κῆλος αἰγιαλός*) ita vt obliqua in curvum esset statio, et naues non vna serie applicari littori possent. Erant itaque naues ordinibus pluribus, saltem binis, aliae ante alias, in littus deductae; eoque aliae altius in terram euectae, propiusque versus vallum; aliae in ipsa littoris ora haerentes: quae primae erant deducendae, quando discessus erat parandus.

30. πολλὸν γὰρ ἀπάνευθε μάχης. necesse est, magnum inde a vallo ad na-

ves, et ad oram maris fuisse *intervallum*. Itaque, quod sequitur, 32, *τεῖχος ἐπὶ πρύμνησιν ἔδειμαν*, non debet vrgeri, quasi *haud multum ante naues vallum factum fuerit*; ut neque hoc, quod paulo post 65, *νησὶν ἐπὶ πρύμνησι μάχονται*. Sic iam N, 107 Troiani *ἐκαθε πόλιος κέλιος ἐπὶ νησὶ μάχονται*. primae autem puta esse naues, quae primae, priores ceteris, *appulerant*, eas *πεδίοις*, longius a mari, (*εἰς πεδὶον τὸ Τρωϊκόν*, inter Simoentem et Scamandrum,) constituerant; vallum nuper eductum factum erat *ἐπὶ πρύμνησιν*, quod de *puppibus* earundem navium est intelligendum: nam naues *proris ad mare versis* stabant, adeoque *puppibus* versus vallum spectabant. Contra inverte inf. 75 *πρῶται* sunt quae ad mare stant proximae, quibusque adeo primo vela sunt soluenda in

οὐδὲ γὰρ οὐδ', εὐρύς περ ἑὼν, ἐδυνήσατο πάσας
 αἰγιαλὸς νῆας χαλδέειν· στείοντο δὲ λαοί.
 τῷ ῥα προκρόσσας ἔρυσαν, καὶ πλησάα ἀπάσης 35
 ἥϊονος στόμα μακρὸν, ὅσον συνεέργαθον ἄκραι.
 τῷ ῥ' οἶγ', ὀψείοντες αὐτῆς καὶ πολέμοιο,
 ἔγχει ἐρεϊδόμενοι κίον ἀθρόοι· ἄχυντο δὲ σφι
 θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι· ὃ δὲ ζύμβλητο γεραίος
 Νέστωρ, πτῆξε δὲ θυμὸν ἐνὶ στήθεσιν Ἀχαιῶν. 40
 τὸν καὶ Φωήσας προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
 ὦ Νέστορ Νηληιάδη, μέγα κῦδός Ἀχαιῶν,
 τίπτει, λιπὼν πόλεμόν φθισήνορα, δεῦρ' ἀφικάνεις;
 δεῖδω, μὴ δὴ μοι τελέσῃ ἔπος ὀβριμος Ἐκτωρ,

35 ΠΕΡΤΣΑΝ
ΠΟΣ

36 ΣΤΝΕΡΕΡΙΑΘΟΝ

44 ΠΕ-

discessu. Plures navium
 erant ordines; an duo,
 quod in utramque partem
 veteres* asserunt, non di-
 cam; in medio ordinum
 fuere tentoria, apparatus
 curuum et equorum, tum
 forum, viae.

33. οὐδὲ γὰρ οὐδ' ratio-
 nem reddit non ultimorum
 verborum: τῷ ῥα ἐπὶ πρύ-
 μῃσιν ἔδειξαν, sed antece-
 dentium: τὰς πρώτας πεδί-
 ονδε ἔρυσαν. — 35. προ-
 κρόσσας, simpl. ordinibus,
 dum aliae ante alias collo-
 catae essent. Volunt, sca-
 lae more; quod admitti

potest, modo non adscen-
 sum cogites in altum. —

36. ἥϊονος στόμα, ora, pro
 ipso littore. ἄκραι, Rhoe-
 teum ab aquilone, et Si-
 geum ex aduerso; vt sal-
 tem seu fama seu opinione
 traditum creditur. — 37.

τῷ ῥ' οἶγ' ὁ. redit ad v. 30.
 cum itaque naues iam lon-
 ge abessent a pugna etc. —

40. πτῆξε θυμὸν percussit
 animum heroum occurstu
 suo, admiratione et sollici-
 tudine de caussa. Sed v.
 Obfl. ad h. v.

42—51. Agamemnonis

ὥς ποτ' ἐπηπείλησεν ἐνὶ Τρώεσσ' ἀγορεύων, 45
 μὴ πρὶν παρὲς νηῶν προτὶ Ἴλιον ἀπονέεσθαι,
 πρὶν πυρὶ νῆας ἐνιπρῆσαι, κτεῖναι δὲ καὶ ἀνθρώπους,
 κείνος τὰς ἀγόρευε· τὰ δὲ νῦν πάντα τελεῖται.
 ὦ πόποι, ἦ ῥα καὶ ἄλλοι εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 ἐν θυμῷ βάλλονται ἔμοι χόλον, ὥς περ Ἀχιλλεύς, 50
 οὐδ' ἐθέλουσι μάχεσθαι ἐπὶ σφύρμῃσι νέεσσι.
 Τὸν δ' ἡμίβητος ἔπειτα Γερηνίος ἱππότα Νέστωρ·
 ἦ δὴ ταῦτά γ' ἐτοῖμα τετεύχεται, οὐδέ κεν ἄλλως
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης αὐτὸς παρατεκτῆναιτο.
 τεῖχος μὲν γὰρ δὴ κατερῆριπεν, ὃ ἐπέπιθαι, 55
 ἄρρηκτον νηῶν τε καὶ αὐτῶν εἴλαρ ἔασσθαι·
 οἱ δ' ἐπὶ νηυσὶ θοῇσι μάχην ἀλίαςτον ἔχουσι
 νωλεμές· οὐδ' ἂν ἔτι γνοίης, μάλα περ σκοπιάζων,
 ὅπποτέρῳθεν Ἀχαιοὶ ὀρινόμενοι κλονέονται·

* 46 ΠΡΟΤΙ ΞΙΛΙΟΝ 56 ΠΕΙΛΑΡ

de iniqua sua fortuna querelae.

45. ὥς ποτ' ἠπειλήσεν ἐνὶ Τρώεσσ' ἀγορεύων. Superiore die. sup. Θ, 182, vnde Agamemnon hoc rescivisset, poetae non erat curandum. cf. Obfl. ἐπος dictum pro minis. 49. 50. bene adiecta, vt poenitere regem iniuriae Achilli factae constaret.

52—53. Nestor non negat adversa fortuna pugnari ab Achillis, etsi summa

cum virtute; deliberandum tamen esse, quid factu opus sit.

53. ταῦτά γ' ἐτοῖμα τετεύχεται. Res eo loco iam sunt, vt omnia haec eveniunt habere, nec apparet via et ratio, qua fieri possit, vt aliter se habeant aut aliter constituentur. v. Obfl. — 56. εἴλαρ, munimentum, quod nos tutos praestaret. — 57. μάχην ἀλίαςτον, sine intermissione. v. Obfl. Ad 59. cf. sup. 14. — 59. ἐκποτέρῳθεν,

ὥς ἐπιμῖξ κτείνονται, αὐτὴ δ' οὐρανὸν ἵκει. 60
 ἡμεῖς δὲ φραζώμεθ', ὅπως ἔσται τάδε ἔργα,
 εἴ τι νόος βέζει· πόλεμον δ' οὐκ ἄμμε κελεύω
 δύναι· οὐ γάρ πῶς βεβλημένον ἔστι μάχεσθαι.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 Νέστορ, ἐπειδὴ νηυσὶν ἐπὶ πρύμνῃσι μάχονται, 65
 τεῖχος δ' οὐκ ἔχραϊσμε τετυγμένον, οὐδὲ τι τάφρος,
 ἣ ἐπὶ πόλλ' ἔπαθον Δαναοὶ, ἔλποντο δὲ θυμῷ
 ἀῖψ' ἔκταν νηῶν τε καὶ αὐτῶν, εἴλαρ ἔσεσθαι·
 οὕτω που Διὶ μέλλει ὑπερμενεί φίλον εἶναι,
 κοινύμενος ἀπολέσθαι ἀπ' Ἀργεος ἐνθάδ' Ἀχαιοῦς. 70
 ἦδεα μὲν γάρ, ὅτε πρόφρων Δαναοῖσιν ἄμυνεν
 οἶδα δὲ νῦν, ὅτι τοὺς μὲν ὁμῶς μακάρεσσι θεοῖσι
 κυδάνει, ἡμέτερον δὲ μένος καὶ χεῖρας ἔδησεν.

61 ΤΑΔΕ ΦΕΡΓΑ 64 ΠΡΟΣΕΦΕΙΠΕ ΦΑΝΑΞ
 67 ΦΕΛΠΟΝΤΟ 71 ΦΗΙΔΕΑ 72 ΦΟΙΔΑ

cum mixti sint Achiuis Tro-
 lani, et promiscuae caedes
 hant: non potest discerni,
 qua parte laborant et infe-
 riores pugna sint Achiui et
 caedantur. — 62. εἴ τι νόος
 βέζει. si forte, an, consi-
 lium, prudentia, aliquid
 efficiet, an ipsi consilio ali-
 quid efficere poterimus. Sci-
 licet, quia, eum vulnerati
 sunt, manu nihil efficere
 poterunt.

64—71. Agamemnon ani-
 mum despondens discessum
 cassi parare suadet, neque

nunc explorandorum ani-
 morum causa, ut sup. J.
 B, sed serio.

69. οὕτω που Διὶ μέλλει
 φίλον εἶναι. εἰκαια. ut Schol.
 reddunt; potius pro δηλόν
 est. apparet. Sic et N,
 225 ἀλλὰ που οὕτω μέλλει
 δὴ φίλον εἶναι ὑπερμενεί
 Κρονίωνι. — 71. ἦδεα μὲν
 γάρ, ὅτε. ἦδειν, noram, per-
 suasum habebam certis ar-
 gumentis, Iouem nobis ad-

esse. Nunc autem mihi
 non obscurum est, eum
 etc. — 72. κυδάνει ὁμῶς μ.

ἀλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼ εἴπω, πειδῶμεθα πάντες·
 νῆας, ὅσαι πρῶται εἰρύαται ἄγχυ· θαλάσσης, 75
 ἔλκωμεν, πάσας δὲ ἐρύσσομεν εἰς ἅλα δια·
 ὕψι δ' ἐπ' εὐνάων ὀρμίσσομεν, εἰσόκεν ἔλθῃ
 νυξ ἀβρότη, ἣν καὶ τῇ ἀπόσχωνται πολέμοιο
 Τρῶες, ἐπεὶτα δὲ κεν ἐρυσσάμεθα νῆας ἀπάσας.
 οὐ γάρ τις νέμεσις Φυγέειν κακὸν, οὐδ' ἀνά κύκτα, 80
 βέλτερον; ὅς Φεύγων προφύγῃ κακὸν, ἢ ἀλώῃ.
 Τὸν δ' ἄρ' ὑπὸ δαῖδων προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Ἀτρεΐδῃ, ποῖόν σε ἔπος Φύγεν ἕρκος ὀδόντων;
 οὐλόμεν', αἴθ' ἄφελλες αἰκελίῳ στρατοῦ ἄλλου
 σῆμά νειν, μῆδ' ἄμμιν ἀνασσέμεν' οἷσιν ἄρα Ζεὺς 85
 ἐκ νεότητος ἔδωκε καὶ ἐς γῆρας τολυπεύειν
 ἀργαλέους πολέμους, ὅφρα φθιόμεσθα ἕκαστος·

74 ΕΓΩ ΦΕΙΠΩ 75 ΦΕΙΡΤΑΤΑΙ 76 ΔΕ ΦΕ-
 ΡΤΣΣΟΜΕΝ 79 ΚΕ ΦΕΡΤΣΑΙΜΕΘΑ 81 ΗΕ
 ΡΑΔΩΗΙ. vulg. ἢ περ ἀλώῃ. 82 ἸΤΗΘΑΡΑ ΦΙ-
 ΔΩΝ 83 ΣΕ ΦΕΠΟΣ 84 ΑΦΕΙΚΕΛΙΟΤ 85
 ΑΜΜΙ ΦΑΝΑΣΣΕΜΕΝ 87 ΦΘΙΟΜΕΣΘΑ ΦΕ-
 ΚΑΣΤΟΣ

Θεοῖσι, antiquo more, pro,
 valde suppetias illis fert, vt
 magnam belli gloriam con-
 sequantur, at nostram vir-
 tutem inhibet, infringit, hoc
 ἔδῃσε dixit, vt alias πεδᾶν.
 — 75. νῆας, ὅσαι πρῶται.
 primo ordine, versus mare,
 in primo littore: aliter ac
 sup. 31. — 77. ἐπ' εὐνάων
 pro ancoris deductas a lit-
 tore naues tenebimus. v.
 Obfl. — 81. βέλτερον δὲ

pro εἰ τις ἀλώῃ pereat, de
 vtroque v. Obfl.

82—102. Agamemnonem
 grauiter obiurgat Vlysses, et
 docet, quam indecorum et
 ipso duce et Achaeorum
 nomine, tum quam pericu-
 losum hoc discessus faciendi
 consilium sit.

84. οὐλόμεν', *perdite.*
perniciē digne, v. Obfl. —
 86. 87. *per totam vitam.*

οὕτω δὴ μέμονες Τρώων πόλιν εὐρυάγυιαν
καλλείψειν, ἧς εἶπεν οἰζύομεν κακὰ πολλά;
εἶγα, μή τις τ' ἄλλος Ἀχαιῶν τοῦτον ἀκούσῃ 90
μῦθον, ὃν οὐ κεν ἀνὴρ γε διὰ στόμα πάμπαν ἄγοιτο,
ὅστις ἐπίσταίτο ᾗσι Φρεσὶν ἄρτια βάζειν,
σκηπτούχος τ' εἴη, καὶ οἱ πειθότατο λαοὶ
τοσσοῖδ', οὗτοισι σὺ μετ' Ἀργείοισιν ἀνάσσεις.
νῦν δὲ σευ ὠνοσάμην πάγχυ Φρένας, οἷον εἶπες 95
ὅς κέλεαι, πολέμοιο συνεσταότος καὶ αὐτῆς,
ἧας εὐστέλους ἄλαδ' ἐλκέμεν, ὃφρ' ἔτι μᾶλλον
Τρωσὶ μὲν εὐκταὶ γένηται, ἐπικρατέουσι περ ἔμπης,
ἡμῖν δ' αἰπὺς ὀλεθρὸς ἐπιβρέπη· οὐ γὰρ Ἀχαιοὶ
σχήσουσι πόλεμον, νηῶν ἄλαδ' ἐλκομένων, 100
ἀλλ' ἀποπαπτανέουσιν, ἐρωήσουσι δὲ χάρεμης.
εἶδα κε σὴ βουλὴ δηλήσεται, ὄρχαμε λαῶν.

92 ΕΠΙΣΤΑΙΤΟ ΦΗΙΣΙ 93 ΚΑΙ ΦΟΙ. 94 ΑΡ-
ΓΕΙΟΙΣΙ ΓΑΝΑΣΣΕΙΣ 95 ΕΦΕΙΠΕΣ

— 91. 92. *ημεα qui μεν. sustinebunt*, scilicet *disce-*
te sana sit. — 94. *καὶ οἱ* *in semel parato et facta fu-*
π. innerla oratio pro καὶ ὃ *ga Achimorum animi fran-*
πεῖθαιτο. *Mox ὠνοσάμην* *gentur, Trojanorum firma-*
pro ὠνόωσς κατὰ τοῖον οἷον. *bantur; ita Achiui eos non*
(ταῦτο δ') εἶπες. — 97. *ἐ-* *poterunt sustinere, et ipsi*
πικρατέουσι περ quia quidem *receptum circumspicient, ἀ-*
vel sic iam superiores ru- *ποπαπταγέουσι, auerso ab ho-*
ενα. sunt. *ὃφρ' εὐκτα* *stibus ore dispicient in alias*
(τὰ πράγματα) γένηται Τρω- *partes, fugam circumspi-*
σι, pro. ἐπεινο, ὃ εὔχονται *cient. v. Obsl. πάτρη δὲ*
γίνεσθαι. *ἔκαστος ἔπη Φόγγ αἰπὺν ὃ-*
100, 101. οὐ γὰρ Ἀχαιοὶ *λεθρον inf. 507. Π, 283. h.*
σχήσουσι πόλεμον, ρυγματ. *l. respiciunt ad naues.*

Τὸν δ' ἡμεῖβετ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 ὦ Ὀδυσσεῦ, μάλα πῶς με κἀθήκεο θυμὸν ἐνιπῇ
 ἀεργαλέῃ· ἥτις οὐ μὲν ἐγὼ ἀέκοντας ἀνογα
 νῆας εὐστέλμους ἀλλὰδ' ἐλκόμεν υἱας Ἀχαιῶν·
 νῦν δ' εἴη, ὥς τῆςδε γ' ἀμείνονα μῆτιν ἐνίσποι,
 ἢ νέος, ἢ παλαιός· ἐμοὶ δὲ κεν ᾧσμένω εἴη.

Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βοῶν ἀγαθὸς Διομήδης·

103 ΕΠΕΙΤΑ ΦΑΝΑΞ
 109 ΜΕΤΕΦΕΙΠΕ

105 ΕΓΩ ΑΦΕΚΟΝΤΑΣ

103—134. Copia meliora notatur generosum, nec fera consulendi ab Agame-
 rox et impotens; promptum
 mnone data, Diomedes sua-
 tamen; praeclara illud ἐγ-
 det prodire in aciem, si γῆς ἀσπρ, sc. ὅς τις δέ γ'
 non ad pugnandum, saltem ἀμείνονα μῆτιν ἐνίσποι pro
 ad confirmandos aliorum οὗτος ἐγώ. Quod potro ex-
 pugnantium animos. casat se primum ad dicen-

104. καθήκεο ἐμὲ (κατὰ) dum surgentem, quodque
 θυμὸν ἐνιπῇ proprie, per- a genere ac stirpa rationes
 cussisti, feristi, me obiur- excusationis petit; ad vete-
 ratione, obiurgasti me gra- res impres notandos valere
 viter. v. Obff. — 105. At- debet. Alterum quidem no-
 qui ego tantum deliberan- tissimum est, quod, sentum
 di gratia hoc in medio pro- reuerentia, iuniores in con-
 tuleram, an forte expedi- siliis non audens sermo-
 ret, naues deducere. — nem nili ultimo loco pro-
 108. ἐμοὶ δὲ κεν ᾧσμένω εἴη. ferre; alterum autem, quod
 mihi hoc gaudio erit; ego a generis nobilitate petita
 laetabor, si erit, qui me- est, et si per se satis arguit,
 lora consuluerit. v. Obff. etiam homines istius aetatis

109. De Diomede locus hanc insaniam insansisse,
 hic notabilis pbat H, 399 quam nostrum aetuum non-
 — 404. et I, 31 sqq. quo dum deposuit, referendum
 morum modestia (v. Δ, tamen est ad illam potissi-
 401 sq.) et ingenium eius mum persuasionem, quod

ἔγγυς ἀνὴρ, οὐ δὴθὰ ματεύσομεν, αἶψ' ἢ ἐθέλητε 110
 πείθεσθαι· καὶ μὴ τι κότευ ἀγάσῃσθε ἕκαστος,
 οὐνεκα δὴ γενεῇφι νεώτατός εἰμι μεθ' ὑμῖν·
 πατὴρ δ' ἐξ ἀγαθοῦ καὶ ἐγὼ γένος εὐχομαι εἶναι
 Τυδεύς, ὃν Θήβησι χυτὴ κατὰ γαῖαν κάλυψε.
 Παρθεῖ γὰρ τρεῖς παῖδες ἀμύμονες ἐξεγένοντο, 115
 ὦκεον δ' ἐν Πλευραῖν καὶ αἰπεινῇ Καλυδῶνι,
 Ἀγχιος, ἠδὲ Μέλας, τρίτατος δ' ἦν ἱππότα Οἰνεύς,
 πατὴρ ἐμοῖο πατὴρ ἀρετῇ δ' ἦν ἔξοχος αὐτῶν.
 ἀλλ' ὁ μὲν αὐτόθι μένει, πατὴρ δ' ἐμὸς Ἀργεῖ νόσθῃ.

111 ΑΓΑΣΗΣΘΕ ΕΚΑΣΤΟΣ

116 FOIKEON

117 ΙΠΠΟΤΑ ΕΙΝΕΤΣ

armorum parandorum et Schol. B. — 113. Ne con-
 tractandorum studium, et filium, tanquam ab homi-
 nerum priscorum aemula- ne parum spectatae virtu-
 tio, non facile locum ha- tis, et iuvenili vanitate se
 bebat nisi in regibus; h. e. iactantis, profectum, sper-
 viris principibus, qui opi- natis: forti patre me natum
 bus et copiis satis valerent, mementote. — 114. Ty-
 quorum omnis laus e vir- deus ante Thebas occubuit
 tute bellica peti solebat. occisus a Melanippo. cf.
 Hactenus virtutem illam ip- Apollod. I, 8, 5. et III, 6,
 sa stirpis nobilitas et anti- 8. De eius stirpe locus hic
 quitas promittere poterat. classicus v. Obfl. Stemma
 Ait igitur se quidem aetate vid. ad Apollod. tab. IX,
 cedere, virtute parem esse a. p. 1013. Spectat ad Ae-
 ceteris in consilio. Cur au- tolorum origines ac mythos.
 tem a Diomede consilium Calydone Qeneus habitabat.
 hoc proponatur, causa quae- cf. sup. Jl I, 527. — 119.
 rendi in eo, quod calidius Tydeus caede patruelium
 et audacius consilium recte ἀποστόλῃ facta Argos con-
 conneniebat iuniori. Postre- cesserat et Adraști filiam
 mum hoc observant quoque duxerat, Deirpylen. v. Obfl.

πλοαγχεῖς· ὥς γάρ που Ζεὺς ἠθέλε καὶ θεοὶ ἄλλοι.
 Ἀδρήατοιο δ' ἔγημε θυγατρῶν, ναῖς δὲ δῶμα 121
 ἀφνειὸν βιότοιο, αἷλις δὲ οἱ ἦσαν ἄρουραι
 πυροφόροι, πολλοὶ δὲ φυτῶν ἔσαν ὄρεχατοι ἐμφεῖς·
 πολλὰ δὲ οἱ πρόβατ' ἔσκε, κέκαστο δὲ πάντας Ἀχαι-
 ἐγγεῖη· τὰ δὲ μέλλετ' ἀκνέμεν, ὡς ἑτεὸν περ. [τοὺς
 τῷ οὐκ ἂν με γένος γε κακὸν καὶ ἀνάληκτα φάντες, 126
 μῦθον ἀτιμήσατε πεφασμένον, ὃν κ' εὖ εἶπας
 δευτ' ἴομεν πόλεμόνδε, καὶ οὐτάμενοί περ, ἀνάγκη!
 ἐνθαδ' ἔπειτ' αὐτοὶ μὲν ἐχώμεθα δημοτῆτος,
 ἐκ βελέων, μὴ πού τις ἐφ' ἔλκει ἔλκος ἀρηται· 130
 ἄλλους δ' ὀτρυνέοντες ἐνήσομεν, οἱ τὸ πάρος περ,
 θυμῷ ἦρα φέροντες ἀφεστᾶσ', οὐδὲ μάχονται. [θόντο·
 ὧς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύουσιν, ἦδ' ἐπί-
 βαὼν δ' ἴμεν, ἦρχε δ' ἄρα σφιν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.
 Οὐδ' ἀλαοσκοπιὴν εἶχε κλυτὸς ἑννοσίγαιος, 135

122 ΒΙΟΤΟΙΟ ΕΛΙΣ ΔΕ ΦΟΙ

124 ΔΕ ΦΟΙ

127 ΦΕΙΠΩΓΙ vulg. ὀτιμήσῃτε.

132 FHRA

134

ΞΦΙ ΕΑΝΑΞ

— 120. πλοαγχεῖς, h. l. 131. ἐνήσομεν, *immitteremus*.
 Φυγῶν caedis reatu. — 124. ἐκ βελέων, *ad pugnam*, *adgemus ad*
 κέκαστο δὲ (ὑπὲρ) πάντας, *pugnandum*. — 132. θυμῷ
virtute. — 125. μέλλετ' ἀ-
 κνέμεν, *solent*. h. a. εἰ-
 κός ἐστιν, *debetis ipsi nosse*,
 ὡς ἑτεὸν περ l. ἐγένετο ταῦ-
 τα. vel ἑτεὸν λεχθέντα. v.
 Obfl. — 129. αὐτοὶ μὲν ἐ-
 χώμεθα, ἐπεχώμεθα, *ostin-*
tinamus nos, abstinca-
mus a pugna. v. Obfl. — 135 — 152. Neptunus for-
 ma grandaeui viri assumpta,
 confirmat Agamemnonis a-
 nimum.

ἀλλὰ μετ' αὐτοὺς ἦλθε, παλαιῶ Φατὶ ἑκαῶς
 δεξιτερὴν δ' ἔλε χεῖρ' Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδου,
 καὶ μιν Φωνήσας ἔπει πτερόεντα προσηύδα·
 Ἀτρεΐδῃ, νῦν δὴ που Ἀχιλλεὺς ὅλοεν κῆρ
 γηθεῖ ἐνὶ στήθεσσι, Φόρον καὶ Φῦζαν Ἀχαιῶν 140
 δεκόμενα· ἐπεὶ οὐ αἶ ἐνὶ φρένες αὐδ' ἡβαιαί·
 ἀλλ' ὁ μὲν ὥς ἀπόλοιτο, θεὸς δὲ ἐσιφλώσει·
 σοὶ δ' εὔπω μάλα πάγχυ θεοὶ μάκαρες κατέουσιν·
 ἀλλ' ἔτι που Τρώων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες
 εὐρὺ κονίσουσι πεδίον· σὺ δ' ἐπόψῃαι αὐτὸς 145
 Φεύγοντας προτὶ ἄστρ' ἑσπεῖν ἄπο καὶ κλισιάων.
 Ὡς εἰπὼν, μέγ' αὔσεν, ἐπεσσύμενος πεδίοιο.
 ὅσσον τ' ἐννεάχιλοι ἐπὶ ἅχον, ἢ δεκάχιλοι

136 ΦΩΤΙ ΦΕΦΟΙΚΩΣ 138 ΦΕΠΕΑ 139 ὅλοφον
 Bentl. 141 ΟΤ ΦΟΙ 142 ΔΕ ΠΕ 145 Vulgg.
 κονίσσουσι ἐν αὐτοῖς. 146 ΠΡΟΤΙ ΦΑΣΤΤ 147
 ΦΕΙΠΩΝ 148 ΕΦΙΑΧΩΝ

135. οὐδ' ἀλάσκατιν εἴ. perniciis nostra, εἰφλώσειεν·
 χε, sed, acute vidit. Quod. — 145. εὐρὺ κονίσουσι πε-
 nunc poeta non certum ac — 145. εὐρὺ κονίσουσι πε-
 definitum hominem nomine — 145. εὐρὺ κονίσουσι πε-
 designat, sed omnino sonam cent, fugient, v. Obfl. Sunt
 memorat, variat forte id autem haec pro solatio di-
 quod alibi aliter facit. — 145. εὐρὺ κονίσουσι πε-
 141. ἐπεὶ οὐ αἶ ἐνὶ φρένες. quod. enenturum est. —
 οὐδ' ἡβαιαί. prorsus desipit; 148. Clamor valet ad in-
 quia non videt, dedecus et flammandos pugnantium a-
 noxam ad ipsum aliquando nimos; hinc Neptunus tan-
 peruenturam esse. — 142. tum clamorem edit, qui
 ὁ μὲν ὥς ἀπόλοιτο. sic, cum pro hortatu militari sit, et
 hoc non intelligat, vel cum alias a duobus proficiscitur.
 hac mente sit, ut laetetur cf. T. 47 sq. Mox 151.

πῖνες ἐν πολέμῳ, ἔριδα ζυνάγοντες Ἄρηος
 τόσσην ἐκ στήθεσφιν ὅκα κρείων Ἐνσείχθων 150
 ἦκεν Ἀχαιοῖσι δὲ μέγα σθένος ἔμβαλ' ἐκαστῷ
 καρδίῃ, ἀλληκτον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.
 Ἦρῃ δ' εἰσεῖδε χρυσάθρονος ὀφθαλμοῖσι,
 σταῖς, ἐξ Οὐλύμπου ἀπὸ ῥίου αὐτῆα δ' ἔγνω
 τὸν μὲν ποιπνύοντα μάχην ἀνὰ κυδιάνειραν 155

151 vitiosum ἔμβαλ' ἔκαστῳ. v. Obll.

153 FHPH 154

Οὐλύμποιο ἀπὸ ῥί de hiatu v. Obll.

differte adiectum Ἀχαιοῖσι
 δὲ μέγα σθένος, ἔμβαλ' ἐ-
 καστῷ.

muliebri Iunonis: quando-
 quidem animus feminae
 odio et ira ex accepta in-
 iuria aut contumelia accen-
 sus nihil intentatum relin-
 quit ad vindictae cupidita-
 tem explendam, et ingenio-
 sus est ad artes excogitan-
 das; imprimisque ad men-
 tes blanditiis fictis et suae
 formae illecebris irretiendas
 ebriat, quorum opera uten-
 dum sibi esse videt; facit.
 quo id tanto magis admi-
 rationem, quod superbia et
 arrogantia Iunonis irae im-
 potentia victa ad tales ar-
 tes descendere potuit.

153 — 363. Iuno, vt
 auertat Iouem a pugna et
 cura Troianorum, eum ad-
 it, in Ida sedentem, blan-
 ditiisque suis delinitum so-
 mno demulcet. Nunc res
 in eo erant, vt Achiui, col-
 lactis viribus superiores fie-
 rent Troianis; at restabat
 graue impedimentum, Iouis
 ex Ida prospicientis et Tro-
 iaeis studentis nomen. Ad
 hoc remouendum poeta ad-
 hibet blanditias Iunonis; et
 somnam quo ille opprimi-
 tur; adumbratq; res, prorsus
 ad rudium hominini sensum
 et morem; itaque philoso-
 phis haec narratio saepe
 fuit notata; praecclare ta-
 men, attemperata ingenio

153. εἰσεῖδεν ἐξ' Οὐλύμ-
 που, et quidem ἀπὸ ῥίου
 quandoquidem montis sunt
 prominentia iuga, et talis
 Olympus v. Jl. 8. 25. —
 155. ποιπνύοντα ἀπὸ μάχην
 Neptunum strenue res ge-

αὐτοκασιγήνητον καὶ δαίτρα, χαῖρε δὲ θυμῷ.
 Τίηνα δ' ἐπ' ἀκροστώτης κορυφῆς πελαγίδακος Ἰδης
 ἦμενον εἰσεῖδε· στυγερὰς δὲ οἱ ἔπλετο θυμῷ.
 μεμῆριξε δ' ἐπιστὰς βεῶπις πότνια Ἥη,
 ὅπως ἔξαπάφοιτο Διὸς νόον αἰγέλοιο. 160
 ἦδε δὲ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίετο βουλή,
 ἔλθειν εἰς Ἴδην, εὖ ἐντύνασσιν ἑαυτήν,
 εἴ πως ἰμείραιτο παρὰ δαδῆν φιλότῃ,
 ἣ χροῖῃ, τῷ δ' ὕπνῳ ἀπῆμονά τε λιγρόν τε
 χεῖρ ἐπὶ βλεφάροισιν ἰδὲ φρεσὶ περικαλῆμσι. 165
 βῆ δ' ἴμεν ἐς θάλαμον, τόν οἱ φιλακωῖός ἐτευξεν.
 Ἥφαιστος, πυκινὰς δὲ θύρας σταθμαῖσιν ἐπῆρσε.
 κληῖδι κρυπτῇ, τὴν δ' οὐ θεὸς ἄλλος ἀνῶγεν.

158 ΔΕ FOI 159 ΠΟΤΝΙΑ ΕΗΡΗ 161 ΔΕ
 FOI 162 ἐντύνασσιν Fe. v. Ὀββ. 164 ΕΗΙ ΚΡΟΙ.
 ΗΙ 166 ΤΟΝ FOI 168 ἀνῶγεν. non ἀνῶγεν.

tenentem. v. Obfl. 158. αὐτοκασιγήνητον καὶ δαίτρα. ab-
 alienato animo erat. suc-
 censebat ei, nihil amplius.
 Sup. Θ, 370 Νῶν δ' ἐμὲ
 μὲν στυγέει. abalienatus est
 a me, dum Thetidi studet.

160. ὅπως ἔξαπάφοιτο
 scil. ut eum a pugnae in-
 spectione auerteret, libe-
 riorque Neptuno auxiliandi
 Achiuis facultas esset. —
 164. ἣ χροῖῃ, suo corpori,
 sibi, (ἐν) φιλότῃ. — ὕ-
 πνον ἀπῆμονά τε λιγρόν τε,

sonnum placidum et dul-
 cem. v. Obfl.

167. 168. κληῖς κρυπτῇ
 h. l. est pessulus, obex, ia-
 nuas intus obduci et possi
 alterutri immitti solitus, ut
 fores continerentur, quo
 educto ac remoto ope fer-
 ri vinci fores disillirent,
 quod et ipsam κληῖς di-
 ctum est. v. Obfl. Brant
 autem in Olympo praeter
 Iouis regiam parvae aedes,
 θάλαμοι, singulis diis dea-
 busque destinatae, ut in ae-
 dibus regum et heroum. v.

ἐνδ' ἣν εἰσελθούσῃ, θύρας ἐπέθηκα Φαιακῆς·
 ἀμβροσίῃ μὲν πρῶτον αἶψα χροὸς ἡμετέροιο 170
 λύματα πάντα κάθηνεν, αἰεψάμετο δὲ λίπ' ἐλαίῳ,
 ἀμβροσίῳ, ἔδανῳ, τὰ γὰρ οἱ τεθυωμένον ἦεν
 τοῦ καὶ κινυμένου Διὸς πρὸς τὴν χαλκαβάτῃσιν αὖ,
 ἔμπης ἐς ἡγῶν τε καὶ οὐρανόθεν ἰκόν' αὐτῆμιν
 τῷ δ' ἦγε χροὸν καλοῦν αἰεψάμενῃ, ἰδὲ χροῖτασιν 175
 πεζαμένην, χερσὶ πλεκαίμενος ἔπλεξε Φαιετούς,
 καλοῦς, ἀμβροσίαν, ἐκ κρεάτοιο αἰθαινάτοιο.
 ἀμφὶ δ' αἶψ' ἀμβροσίον ἐσόνον ἔσσεσθαι, ἃν οἱ Ἀθήνη
 ἔξυσ' ἀσκήσασα, τίθει δ' ἐνὶ θαλάσσῃ πολλὰ

172 ΕΕΑΝΗΤΙ vel ΕΕΦΑΝΔΙ ΤΟ ΕΑ ΕΟΙ 178
 ΕΕΑΝΟΝ vel ΕΕΕΑΝΟΝ ΕΕΕΑΘ ΕΟΝ ΕΟΙ

Excurs. VIII. ad Il. A. p.
 288. g. cf. Obfl. ad Il. VI.
 p. 242. ἐπάρονται τοῖς σταθ-
 μοῖς θύραι, postibus admo-
 nē inunguntur, vt clausae
 fores sint: θύρας ἐπέθηκα.

170. ἀμβροσίῃ. h. l. pro
 lauacro, latice, ad lauan-
 dum. Ita autem omnia in
 diis ad morem humanum
 adumbrantur, vt etiam dene
 sordes contrahant et pur-
 gent; tota dea inungit se
 λίπν. ἐλαίῳ, pingui oleo,
 (K, 571) vnguento, ἔδανῳ,
 suauī; seu potius diffuso. v.
 Obfl. τεθυωμένον, bene odo-
 rum. Ceterum Homerus
 in Iunone ornanda Hora-

rum ministerium ignorat;
 at Venerem a Gratias laua-
 ri et inungi narrat Od. Θ,
 364. 365. — 178. ἀμβρό-
 σιον ἐώνον. vestem odoram
 declarare debet, vt paullo
 ante πλόκαμοι ἀμβρόσιοι. Io-
 lebant autem vestes odori-
 bus perfundi. Qui senerior
 erit, diuinam interpreta-
 bitur. — 179. ἔξυσ' ἀσκήσα-
 σα, affabre elaborauerat.
 v. Obfl. καὶ ἐνετίθει, ἐνε-
 ποιήσατο, δαίδαλα πολλὰ,
 h. e. ἐνεποίησε, intextis
 figuris vel ornamentis. Tum
 v. 180 peplus fibula aurea
 in pectore continebatur;
 magnus autem ornatus olim
 in fibulis quaerebatur.

χρυσεῖης δ' ἐνετῆσι κατὰ στῆθος περὸν ἄτο. 180
 ζώσατο δὲ. ζώνην ἑκατὸν θυσάνοις ἀραρυῖαν.
 ἐν δ' ἄρα ἔρματα ἦκεν εὐτρεῖστοις κοβοῖσι,
 τρίγληνα, μορσέντα· χάρις δ' ἀπελάμπετο πολλή.
 κρηδένω δ' ἐφύπερθε καλύψατο δῖος θεῶων,
 καλῶ, τηγατέω· λευκὴ δ' ἦν, ἥλαιος ὥς. 183
 ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλά πέδιλα.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα περὶ χροῖ· δῖατο κόσμοι,
 βῆ δ' ἴμεν· ἐκ θαλάμοιο· καλεσσομένη δ' Ἀφροδίτην,

181 FIKATON

182 de metri vitio v. Obsl.

185 ἡ-

λὸς fms Benil.

181. ζώνην θυσάνοις ἀραρυῖαν, cingulum fimbriatum sibi circumdedit; debuit hoc antiquo tempore in mundo muliebri haberi, vt zona esset fimbriis apta. Ceterum hoc cingulum differens est habendum ab illo balteo, quem Iuno infra 214 a Venere mutuatur; cumque ille a pectore solvatur ἀπὸ στῆθεσφιν ἐλύσατο, videri illo debet pectus subligatum fuisse, ζώνη autem h. l. putanda esse cingulum illud quod supra femora corpori iniicitur. cf. Obsl. ad v. 219. — 183. ἔρματα, τρίγληνα, μορσέντα, insures trinis lapillis seu vnionibus insignes; scite et industrie fabricatae. — 184. κρηδέ-

μω ἐκαλύψατο, velauit se, capiti imposuit, vittam, qua comam religaret, h. textum aliquod, quod complicatum pro fascia esset, explicatum pro velamine esset. v. Obsl. 187 — 224. Iuno adit Venerem, et ab ea impetrat, vt sibi commodet cestum suum, quo ornata Iouem amores sui demulceat. v. Obsl. ad v. 219. Quod itaque in simplici oratione erat, Iunonem adiisse Iouem omnibus iis instructam, quibus Iouis animum ad amorem sui pelliceret, eximia, que vestibus ornata, et venuste cincta, hoc poeta mythicis ornamentis amplificauit. cf. Obsl. ad v. 214.

πάντων ἄλλων ἀπάνευθε θεῶν, πρὸς μάθην ἔειπεν·

Ἥ ῥά κ' ἐγὼ μοί τι κίθισο, Φίδον τέκος, ὃ ττί κε κτεῖνω;
ἢ κεν ἀρήσασα, κοτεσσαμένη τόχῃ θυμῷ, 191
οὔνεκ' ἐγὼ Δανααῖσι, σὺ δὲ Τρᾷεσσιν ἀρήγεις;

Τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη·
Ἥη, πρέσβα θεῶν, θυγάτερ μεγάλησια Κρόνου,
αὐδα ὃ τι φρονέεις τελέσαι δέ με θυμὸς ἄνωγεν, 195
εἰ δύναμαι τελέσαι γε, καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστί.

Τὴν δὲ δολοφρονέουσα προσηύδα Κρόνια Ἥη·
ὅς νῦν μοι φιλότῃτα καὶ ἥμερον, ὃ τε σὺ πάντας
δάμνα' ἀθανάτους ἢ δὲ θνητοὺς ἀνθρώπους 198
εἰμι γὰρ ὀφιομένη πολυφύρβου πείρατα γαίης, 200

189 ΕΦΕΙΠΕ 190 ΤΟ ΤΙ ΚΕ ΦΡΙΠΩ 194 ΕΗ-
ΡΗ 197 ΠΟΤΝΙΑ ΕΗΡΗ

194. Ἥη; πρέσβα θεῶν, quod alias σελήη. — 195. θυμὸς ἄνωγεν, animus iubet, parato sum animo ad perficiendum id, quod animo agitas. — 196. καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστί, pro τελεστέον. τὸ τελεσθῆναι δυνατά. v. Obsl.

198. Φιλότῃς est ipse amoris sensus, ἥμερος coniunctum cum eo desiderium; nihil amplius. — 200. πείρατα γαίης Ὠκεανὸν τε θεῶν γένεσιν, non declarat, qua parte terrarum Oceani regia adestur; non in Occidente; nam ibi Noctis et Solis regia est. Restat me-

tidies; quo spectant forte Aethiopes. sup. Ag. 423. Quod Oceanum θάλασσαν appellat, videtur e cosmogoniis petatum esse, esse, quo sensu dictum fuerit, non ausim definire; nam subtilitates physicorum, quae equam rerum principium constituerunt, haut dubie ignorarunt prisca illi homines; pinguis tamen aliquod visum insidere potuit eorum animis de rerum ortu ex mari; nam de rerum initis et elementis, per Titanomachiam, et de causis physicia per Typhoeum et alia monstra adumbrandis

Ἰσκαανόν τε θεῶν γένεσιν, καὶ μητέρας Τηθύν,
οἱ με σφοῖσι δόμοισιν ἐὺ τρέφον ἢ δ' ἀτίταλλον,
δεξάμενοι Πείης, ὅτε τε Κρόνον εὐρυόπα Ζεὺς
γαίης νέρδε καθεῖσε καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης.
τοὺς εἴμ' ὀψομένη, καὶ σφ' ἀκριτα νείκεα λύσω· 205
ἢ δ' ἡ γὰρ δὴρὸν χρόνον ἀλλήλων ἀπέχονται
εὐνῆς καὶ Φιλότῆτος, ἐπεὶ χόλος ἔμπεσε θυμῷ.
εἰ κείῳ γ' ἐπέεσαι παρὰμπεπιδοῦσα φίλον κῆρ
εἰς εὐνὴν ἀνέσαιμι ὀμωδῆναι Φιλότῆτι·

202 Vulg. οἱ μ' ἐν 208 KEINO FEPEBΣΣI vel
KEINO ΓE FEPEBΣΣI. 209 v. Obfl.

mature etiam ante Home-
rum commentati sunt. Quis
neget v. c. Coeli et Terrae,
Oceani et Tethyos, Ponti,
Croni, progeniem, item ge-
nitalia Oceani et Croni
exfecta, ad res phyficas
spectare? Ceterum Iunonis
exemplo res abiit in vsum
poetarum, vt latebras dii
quaerent in mari, vt sup.
Z, 135 sq. Bacchus, et Σ,
395 sq. Vulcanus. — 202.
οἱ με σφοῖσι δόμοισι. Ita-
que narratum esse debuit
super bella Titanum cum Io-
ve Iunonem a matre fuisse
Oceani et Tethyos fidei cre-
ditam, in regia Oceani ab-
ditam et nutritam. Bellum
cum Titanibus declaratur
ab enentu, vll. 203. 4. cum
Hom., II, Vol. II

Iupiter Cronum (cum Tita-
nibus. cf. inf. 274. 279) de-
truxit in Tartarum: quae
exposita sunt in Hesiodi
Theogonia. — 205. Debuit
in carminibus istis theogo-
nicis et cosmogonicis narra-
tum esse et hoc, fuisse ali-
quando dissidia inter Ocea-
num et Tethyn: quod nunc
poeta ingeniose alio respec-
tu memorat; quo sensu
vero illud ab antiquioribus
traditum, et quibus de
caussis iurgium illud natum
fuerit, cum antiqua carmi-
na perierint, nunc ignora-
mus. Commenta allegorica
spernimus; sed potuit ac
debuit aliquid symbolice de-
clarari pro vetustatis more.
— 209. ἀνέσαιμι, q̄ eos
G

καὶ κέ αὖ Φίλη τέ καὶ αἰδοίη καλεοίμην. 210

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε Φιλομμεδής Ἀφροδίτη·
οὐκ ἔστ', οὐδὲ εἴκα, τὸν ἔπος ἀρνήσασθαι.

Ζηνὸς γάρ τοῦ ἀρίστου ἐν ἀγκοίνῃσιν ἱαύεις.

Ἢ, καὶ ἀπὸ στήθεσφιν ἐλύσατο κεστὸν ἱμάντα,

211 ΠΡΟΣΕΦΕΙΠΕ
ΟΝ ΕΠΟΣ.

212 ΟΤΑΕ ΕΦΟΙΚΕ ΤΕ-

permouero, ἀμύσθαι εἰς
εὐνήν, vt congregiantur ite-
rum in amplexus mutuos.
Ergo secessum et diuortium
fecerant, saltem secubuerant
per aliquod tempus coniun-
ges Oceanus et Tethys. —
212. ἔπος ἀρνήσασθαι, quod
postulas, recusare, abne-
gare. vox generalis pro pro-
pria. —

214—223. Cestum Iuno
a Venere accipit. Vnde
notio haec tantarum *cesti*
virium orta sit, et cur po-
tissimum *cesto* inesse fingi
potuerit, est quaestio, in
quam grammaticos descen-
diffe facile expectes. Pluri-
mum venustatis et elegan-
tiae a balteo callide cor-
pori iniecto et a cinctura
proficisci facile intelligeba-
tur; id quod ipse adspectus
veterum signorum docet.
Rem tamen obscurant ver-
ba: τῶν δ' ἐγκάτθεο κόλ-
πῳ vl. 219 et v. 223 ἐφ'

ἐγκάτθετο κόλπῳ, quod, si
verba grammaticè ac pro-
prie accipias, repositum in
sinu cingulum et quasi abs-
conditum declarare vide-
tur; vnde creditum est, ce-
stum illum vim aliquam ar-
canam habuisse. Videtur
quoque serioribus aetatibus
notio *baltei magici* hinc
ducta esse. Plura huius
generis commenta fuere in-
ter seriores. Narrant de
cingulo Dianae Ephesiae
ignotis litterarum ductibus
inscripto. Romae fuit cin-
gulum Caiæ Caeciliae po-
tium: v. Festus in Proelia
p. 148. Similitudinem ha-
bet τὸ κρήθεμνον Leucotheae
in Odyssæa, quo religatus
Vlysses sustinetur, ne flucti-
bus submergatur. — 214.
ἀπελύσατο (ἀπὸ) στήθεος
(ergo pectus deae reuinx-
erat ille) κεστὸν ἱμάντα. pro-
prie balteum coriaceum af-
fabre factum, acu pictum,

ποικίλον· ἔνθα δὲ οἱ θελκτῆρια πάντα τέτυκτο· 215
 ἔνθ' ἔνι μὲν φιλότης, ἐν δ' ἥμερος, ἐν δ' ὀαριστύς,
 πάρφασις, ἣ τ' ἔκλεψε νόον πύκα περ φρονεόντων·
 τὸν ῥα οἱ ἔμβαλε χερσὶν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ἀνόμαζε·

Τῇ, νῦν τοῦτον ἱμάντα τεῶ ἑγκαίθεο κόλπῳ,
 ποικίλον, ᾧ ἔνι πάντα τετεύχεται· οὐδέ σε φημί 220
 ἀπρηκτόν γε νέεσθαι, ὃ τι φρεσὶ σῇσι μενοινᾷς.

Ὡς φάτο· μείδῃσεν δὲ βοῶπις πότνια Ἥρη,
 μείδῃσασα δ' ἔπειτα ἔῳ ἑγκαίθετο κόλπῳ.

ἣ μὲν ἔβη πρὸς δῶμα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη·

Ἥρη δ' αἰῶσα λῖπε ῥίον Οὐλύμπιοι, 225

215 ΔΕ FOI 218 ΡΑ FOI — ΧΕΡΣΙ ΦΕΠΟΣ

219 Vulg. τεῶ δ' ἑγκαίθεο.

222 ΠΟΤΝΙΑ ΦΗΡΗ

223 ΕΠΕΙΤΑ ΦΕΩΙ 225 ΦΗΡΗ

vnde ποικίλον, seu colori-
 bus, seu potius figuris. Ita
 Herculis balteus figuris in-
 signis est Odyss. Λ, 609. et
 Agamemnonis sup. Λ, 38.
 tres serpentes. Nec tamen,
 quae h. l. memorantur, in-
 texta sunt, sed poetico
 phantasmate inesse credun-
 tur.

Mihi probabile fit, frau-
 dem facere vocem ἑγκα-
 ταδέσθαι, quae h. l. di-
 cta est pro admouere, illi-
 gare, circumdare cestum pe-
 ctori, pectus succingere cin-
 gulo.

221. σὲ ἀπρηκτόν (κατὰ
 τοῦτο) ὃ τι Φ.

219. τῇ. λάβε, δέξαι. τεῶ
 ἑγκαίθεο κόλπῳ veteres ac-
 cipiunt, quod verba primo
 loco offerunt: *absconde ce-
 stum tuo sinu*. Videtur ta-
 men res postulare, vt sit:
*pectori tuo cingulum ap-
 pone, circumda*. v. Obll.

225. ῥίον Οὐλύμπιοι. nam
 ibi stabat sup. 154. Ex h.
 l. manifestum fit, in ipso
 monte Olympo sedem deo-
 rum esse constitutam. Ex
 eo iter fit versus septentrio-
 nem per *Pieriam*, nam
 Pieres tum eam partem in-
 habitabant, et *Emathiam*,

Πιερίην δ' ἐπιβάσσα, καὶ Ἡμαθίην ἐρατεινήν,
 σέυατ' ἐφ' ἵπποπόλων Θρηκῶν ὄρεα νιφέντα,
 ἀκροτάτας κρυφάς· οὐδὲ χθόνα μάρπτε ποδοῖν.
 ἐξ Ἀθώω δ' ἐπὶ πόντον ἐβήσατο κυμαίνοντα·
 Λήμνον δ' εἰσαφίκανε, πόλιν θείοιο Θόαντος, 230
 ἔνθ' Ἑπὶνῳ ξύμβλητο, κασσιγῆτῳ Θανάτοιο,

quae partem earum terrarum complectebatur, quae serius dicta est Macedonia.

— 227. Ex Emathia iter factum per Chalcidicen ferius dictam cum peninsula excurrente in montem Atho. Θρηκῶν ὄρεα. adeo illo tempore ea regio fuit habitata a Thracibus: qui sensim repressi cedere Graecis de suis sedibus, aut eos colonos accipere. ἵπποπόλων. ita Thracibus illis temporibus, ut etiam ex Herodoto patet, equis alendis studuerunt; et in bellis equitatu valuerunt, h. e. curribus bellicis. — 228. οὐδὲ χθόνα μάρπτε ποδοῖν ut solet incessus deorum volatui similis haberi, ut superficiem soli vix attingant; nunc dea super montium iuga et cacumina levi gressu incedit; ut inf. 285 super silvarum culmina; quomodo illud efficiatur, poeta haud narrat; petita res est ex hominum

sensu, ad animum volatum talem motum et incessum deorum adumbrante. Itaque nec vl. 229. ἐπεβήσατο πόντον aliter est accipiendum, et aliena sunt a poetae ingenio, more, et ab vetustatis et sermonis prisca indole, commenta, quae passim allata fuerunt. Iidem homines, qui nubes celerrime per aerem ferri videbant, facile deos quoque super his iisdem nubibus ferri putare poterant et sic alia. — 229. Athos mons imminet insulae Lemno, ut et eius umbra obscurari narretur insulae pars media. v. Obss.

231. In Lemno sedes Somni aut antiqua aliqua religione, Ara vel sacro ibi Somno constituto, traditur h. l. aut ex mytho nunc parum noto. cf. Obss. nisi praestat, ad occursum fortuitum hoc referre, cum in mediis dei per orbem ter-

ἐν τ' ἄρα οἱ Φῶ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνομάζεν·

Ἵγνε; ἀναξ' πάντων τε θεῶν πάντων τ' ἀνδράπων,

εἰ μὲν δὴ ποτ' ἐμεῦ ἔπος ἔκλυες, ἡδ' ἔτι καὶ νῦν

παῖδευ· ἐγὼ δέ κ' ἐ τοι ἰδέω χάριν ἡμάτα πάντα· 235

ποιμήσόν μοι Ζηνὸς ὑπ' ὀφρύσιν ὅσσε φαιινῶ

αὐτίκ', ἐπεὶ κεν ἐγὼ παραλέξομαι ἐν Φιλότῃ.

δῶρα δέ τοι δάσω, καλὸν θρόνον, ἄφθιτον αἰεὶ,

χρύσειον· Ἡφαιστος δέ κ' ἐμὸς παῖς ἀμφιγυήεις

τεύξει ἀσκήσας, ὑπὸ δὲ θρήνῳ πρὸν ἦσει, 240

232 EN T APA FOI OT XEIRI EPEOS 233

ISTINE FANAZ 234 EPEOS 235 FIDEO.

Vulg. εἰδέω.

tarum eorumque ad sapien-
dos homines dea ei occur-
reret. Alias Somni sedes
est in inferis, et ad Or-
costia, ut iam in Hesiodo
O. 744. 758,

233. θεῶν. nam et illi
somnia oppressi dormiunt:
ut sap. B; pr.

234. Si unquam meis pre-
cibus locus apud te fuit,
nunc quoque mihi concede,
quod precor te. ἡδ'
pro ἢ sane et nunc.

236. quod post ὅσσε,
ὑπ' ὀφρύσιν adiectum, an-
tiquo sermone fit; habet
vim ad mentis sensum mul-
to magis feriendum, quam
si simpl. esset ποιμήσόν μοι

Ζῆνα. Occurrunt animo plu-
ra per adiecta; atque ideo
potentius est ad phantasmam.

238. Quod Somno θρό-
νον promittit Iuno, puto ad
maiorum deorum honorem
spectare, hoc, quod alto throno
insident. At referunt
ad Somni molliem et so-
mnolentiam, ut habeat, ubi
recumbat. Necesse adeo est
θρόνον lecti speciem et usum
habuisse, ut reclinatus ali-
quis in eo recumberet;
quod aliunde non teneo.

ἄφθιτον αἰεὶ, quid sit, e
χρύσειον statim intelligitur:
quod usu non atteritur, id-
eoque durabile est. v. ad
B, 46. Talia sunt omnia
Vulcani opera.

τῷ κεν ἐπισχοίης λιπαροὺς πόδας εἰλαπινάζων.

Τὴν δ' ὀπαμειβόμενος προσεφώνεε νήδυμος Ὕπνος
 "Ἡῆ, πρέσβα θεᾷ, θύγατερ μεγάλοιο Κρόνιοι,
 ἄλλον μὲν κεν ἔγωγε θεῶν αἰειγενεταίων
 ῥεῖα κατευνήσαιμι, καὶ ἂν ποταμοῖο ῥέεθρα 245
 Ὠκεανοῦ, ὅσπερ γένεσις πάντεσσι τέτυκται.
 Ζηνὸς δ' οὐκ ἂν ἔγωγε Κρονίου γένος ἄσπον ἰκοίμην,
 οὐδὲ κατευνήσαιμ', ὅτε μὴ αὐτὸς γε κελεύσῃ.
 ἦδη γάρ με καὶ ἄλλοτε ἦ ἐπίνυσσεν ἰφетμή;

243 FHPH 249 ΑΔΔΟΤΕ FHL. vulg. καὶ ἄλλο τε
 et ἄλλοτ' ἔη.

242 — 262. Somnus ter-
 giuerfatur erga Iunonis po-
 stulata et metum irascentis
 Iouis ostentat.

245. καὶ ῥέεθρα Ὠκεα-
 νοῖο ῥεῖα κατευνήσαιμι ἂν.
 Aut τὰ ῥέεθρα Ὠκεανοῦ
 pro ipso Oceano, etsi in
 hoc contexto parum subtili-
 ter, dicta esse debent, aut
 ex mythico sermone hoc in-
 sidet poetae animo, ut O-
 ceānum et proprie et ap-
 pellatiue dictum confundat;
 ποταμὸν appellat; debuit er-
 go esse notio ea, ut flumi-
 nis modo circumfluere ter-
 ram crederetur; quae res
 ad disputationem de notio-
 ne veterum super Oceano
 spectat.

249. Repetitum hoc ex

Heracliis; et hoc ipso patet
 antiquiora ante Homerum
 fuisse huiusmodi ἔπη; alio-
 qui necesse est, et h. l. et
 omnia loca in Iliade de
 Hercule esse inficta. Quod
 Hercules a Troia rediens
 tempestate oppressus vix in
 insulam Con enatauerat, or-
 natum erat hoc modo: Iu-
 nonis fraude Iouem somno
 oppressum fuisse, ut ipsa
 tempestatem concitare pos-
 set, Fabulam v. ap. Apol-
 lod. II, 7, 1. Coniungen-
 dus locus alter inf. O, 18
 sqq. — 30 et A, 587 sq.
 — 249. ἦ ἐπίνυσσεν ἰφε-
 τμή. Ille me iam antea suis
 minis perterrefecit, ut me
 poeniteret similis facti, cum
 Iouem in tui gratiam con-

ἡματι τῷ, ὅτε κείνος ὑπέρθυμος Διὸς υἱὸς 250
 ἔπλεεν Ἰλιάδην, Τρώων πόλιν ἐξαλωπάξας.
 ἦτοι ἐγὼ μὲν ἔλεξα Διὸς νόον αἰγιόχοιο
 νῆδυμνός τε ἀμφιχυθείς· σὺ δὲ οἱ κακὰ μήσαο θυμῷ,
 ὄρεσσ' ἀργαλέων ἀνέμων ἐπὶ πόντον αἴτας·
 καὶ μὴ ἔπειτα Κρόνον· εὖ ναιωμένην ἀπένεικας, 255
 νόσφι φίλων πάντων· ὁ δ' ἐπεγρόμενος χαλέπαινε,
 ξιπτάζων κατὰ δῶμα θεοῦ· ἐμὲ δ' ἔρχομαι πάντων
 ζῆτι, καὶ κέ μ' αἴστον ἀπ' αἰθέρος ἐμβάλε πόντῳ·

250 Vulg. ὅτ' ἐκείνος.

251 ΕΠΛΕΕ ΦΙΛΙΟΘΕ

253

ΔΕ ΦΟΙ 258 ΑΡΙΣΤΟΝ

scripssem. ἐφετμή h. l. pro
 πίνις. πνέσσειν, facere ut
 aliter respiraret. v. Obfl. —
 252. ἔλεξα Διὸς νόον pro
 τὸν Δία scripsi Iouem. —
 256. νόσφι Φίλων πάντων.
 puto, quia naufragio facto
 in insulam enatauerat, aut,
 quod alii narrant, ceteris
 amissis una naui appulerat:
 v. Apollod. II, 7, 1. Adie-
 rat autem Troiam Hercules
 sex nauibus, ut sup. E, 640
 sq. vidimus. — 257. ξιπτά-
 ζων κατὰ δῶμα. expressit mo-
 res rudium aetatum, in quib-
 us isae intemperantia re-
 gnat; v. A, 586. et mox O,
 137. — 258. αἴστον. de eo
 qui periit, ut nec amplius
 eius notitia superfit. vnde
 est αἴστον αἴστωθῆναι Od.

K, 259. 260. et h. l. αἴστον
 idem quod αἴστωθῆναι. Vi-
 demus ergo et hoc a sensi-
 bus hominum petitum, quod
 deus non modo in Tarta-
 rum, verum et in mare pro-
 iectus, αἴστωθῆναι, αἴστον
 γίνεσθαι, potest. Omnia
 enim haec ad rudissimae
 vetustatis sensum sunt ad-
 umbrata. Similiter iam Vul-
 canum ex Olympo protur-
 batum vidimus. A, 590.
 Commodè Nox interuenit,
 utpote Somni mater: He-
 siod. Θ. 758 et a nocte illi
 occurratur. Noctis au-
 tem tanquam antiquissimae,
 πρεσβυτάτης cum Chao deae
 magna auctoritas: vnde 261
 ἀΐστο γὰρ. Alia reuerentia
 accessit Nocti e rebus ma-

εἰ μὴ Νυξ δρήτιστα θεῶν ἐσάωσσι καὶ ἀνδρῶν,
τὴν ἰκόμεν. Φεύγαν' ὁ δ' ἐπαύσατο χωόμενός περ' 260
ἄζετο γὰρ, μὴ Νυκτὶ δοῇ ἀποθύμια ἔρδοι.

νῦν αὖ τοῦτό μ' ἀνώγας ἀμύχανον ἄλλο τελεῖσαι.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε βοῶπις πότνια Ἥρη·

Ἵπνε, γῆ δὲ σὺ ταῦτα μετὰ Φρεσὶ σῆαι μενοινᾷς;

ἢ φῆς, ὥς Τρώεσσι ἀρηγέμεν εὐρυόπα Ζῆν', 265

ὥς Ἡρακλῆος πέρι χῶσάτο, παιδὸς εἶδο;

ἀλλ' ἴθ', ἐγὼ δέ κε τὰ Χαρίτων μίαν ὀπλοτηρέαν

δαῖσω ὀπνιέμεναι, καὶ σὴν κεκληῖσθαι ἀκοίτιν,

Πασιδέην, ἧς αἰὲν ἐέλδεαι ἥματα πάντα. [δαί] 270

Ὡς φάτο. χήρατο δ' Ἵπνος, ἀμειβομένος δὲ προσή-

261 ΑΠΟΘΥΜΙΑ ΠΕΡΔΟΙ 263 ΠΡΟΣΕΦΕΙΠΕ
— ΠΟΤΝΙΑ ΠΗΡΗ 266 ΠΕΡΙΟΙΟ 269 ΕΡΕΑ-
ΔΕΑΙ

gicis, de qua h. l. non est
cogitandum. Eandem ma-
ture communicavit cum He-
cate, iam apud Hesiodum
in Theogonia. μὴ ἀποθύ-
μια ἔρδοι. λυπήρόν τε μὴ
λυτῇ εὐτήν. v. Obsl.

263 — 291. Nouis Iunonis
promissis delinitus Somnus
recipit in se, quod ea pe-
tierat, ut Iouem sopiat.

264. Ἵπνε, γῆ — quo-
modo tibi haec in animam
veniant! — 265. an putas,
Iouem ita Troianis nunc
opitulari, ut olim studuit
Herculi, ita ut irasceretur

Iunoni, quod eum fraude
oppresserat? Poeta haec co-
augmentavit: Ζῆνα ἀρηγέμεν
ἄς, ὥς ἐχέουσιν περὶ Ἡρα-
κλῆος. — 267 a d. g. En fa-
bulis antiquioribus, nunc
obliteratis, petiitum hoc ef-
se debuit, quod Somnum
amor Pasitheaе, vnus e
Gratiis, tenuit. ἧς αἰὲν
ἐέλδεαι ἥματα πάντα. cuius
amore tu semper teneris.
Nostro loquendi more hoc
per praeteritum effertur.
Virgilius ad futurum tem-
pus transtulit Aen. II, 74
omnes ut tecum et amoros

ἄγρει νῦν μοι ὁμοσσὸν αἶατον Στυγὸς ὕδωρ,
 χεὶρὶ δὲ τῇ ἐτέρῃ μὲν ἔλε χθόνα πικρυβάτειραν,
 τῇ δ' ἐτέρῃ ἄλλα μαρμαράην· ἵνα νόῳν ἅπαντες
 μάρτυροι ὥς οἱ ἐνερθε θεοὶ Κρόνον ἀμφὶς ἰόντες·
 ἧ μὲν ἐμοὶ δώσεν Χαρίτων μίαν ὑπκοτεράων,
 Πασυθῆν, ἥς τ' αὐτὸς ἐέλδομαι ἡμῶντα πάντα.

Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθῃσε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 ὦμνε δ', ὡς ἐκέλευε, θεοὺς δ' ὀνόμαζεν ἅπαντας,

271 ΑΦΑΦΑΤΟΝ 276 ΕΦΕΛΔΟΜΑΙ 277 λευκώ-
 λενος Ἥρη, v. Exc. II. ad A, 55.

exigat. — 271. ὁμοσσὸν μοι
 — ἧ μὲν ἐμοὶ δώσειν. αἶα-
 τον Στυγὸς ὕδωρ, Styx, quam
 nemo periurio violare im-
 pune aufit. v. Obfl. —
 272. 3. 4. altera manu ter-
 ρατη, — altera mare attingere
 Iunonem iurantem. iubet
 Somnus: magnitudinem hoc
 habet, pro eo, quod erat,
 extendere seu protendere
 manum versus terram et
 mare. Est autem is mos
 iurandi omnium temporum,
 ut iurantes manus teneant
 aliquid, quod sanctum et
 religiosum sit; ut victimam,
 aram, mensam tantam: se-
 niores, sceptrum, gladium,
 codicem sacrum. Idem fit
 precando, obtestando, di-
 ces faciendo, vii I, 564. 5.
 Symbolici aliquid inesse his,
 facile agnoscas; etiam, quod

ab initio symboli usum ha-
 buerat, mature in morem
 et ritum sine vi et sensu
 abire solet. Ad iurisiuran-
 di religionem spectant ma-
 xime duo, *testes* et *vltor*.
Testes h. l. sunt dii in Tan-
 taro: μάρτυρες ὥς οἱ ἐνερθε
 θεοὶ vii. 274. 275. videntur
 pro testibus adhibiti pro-
 pter reuerentiam antiquo-
 ribus diis habitam; quos in
 foederum quoque formula
 adhiberi vidimus. I, 278.
 279. Horum respectu ap-
 prehendi videtur terra et
 mare, sub quibus Tartarus
 est. *Vltor* periurii est Styx,
 qua pota periurus sensibus
 priuatur et spiritu per ani-
 mum integrum, ut est ap-
 Hesiod. Θ. 793. — 276. v.
 ad. vi. 269.

278. Iuno θεὸς ὀνόμαζεν

τοὺς ὑποταξαμένους, οἱ Τιτῆνες καλέονται.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δ' ἄρμος ἐν τε, τελευτήσεν τε τὸν ὄρκον, 280
 τῷ βήτην, Αἰήνου τε καὶ Ἰμβρου ἄστῳ λιπόντε,
 ἤερα ἑσταμένω, ξίμφα πρήσσοντε κέλευθον.
 Ἰδῆν δ' ἰδέσθην παλῦπιδάκα, μητέρα Θηρῶν,
 Λεκτόν· ὃδ' ἑρῶτον λιπέτην ἄλῃ· τῷ δ' ἐπὶ χέρσῳ
 βήτην· ἀκροτάτῃ δὲ ποδῶν ὑπα σείετο ὕλη. 285
 ἐνθ' Ἰπνος μὲν ἔμεινε, πάρος Διὸς ἄσσε ἰδέσθαι,
 εἰς ἐλάττην ἀναβὰς περμῆκετον, ἥ τ' ἐν Ἰδῇ
 μακροτάτῃ πεφυῦα δι' ἥρος αἰθέρ' ἵκανε·
 ἐνθ' ἦατ' ὄροισι, πεπυκασμένος εἰλατίνοισιν,
 ὄρνιδι λεγυρῇ ἐναλίγκιος, ἣν τ' ἐν ἄρεσσι 290

281 FASIT

282 HEPA

FESSAMENON

285

Vulg. ὑπ' ἐσείετο. f. legendum σείετ' ὅρ' ὕλη.

286 ΟΣ-

ΣΕ ΡΙΔΕΣΘΑΙ

πάντας pro simplici: ea
 intravit per deos Titanes;
 putanda enim est facere id,
 quod Somnus postulaverat;
 μάρτυροι ὧσιν οἱ ἐνερθε θεοί.
 ergo eos invocare debuit,
 ut testes essent. hoc ipsum
 est, quod mox 280 τελευ-
 τῶν τὸν ὄρκον, h. e. τελεῖν,
 observato rite iurandi
 ritu et pronuntiata formu-
 la. — 281. Lemni et Imbri
 ἄστῳ. quod alias πόλεις, pro
 locis insulae habitatis; omni-
 no pro ipsa insula. Serius
 in vrbes proprie dictas col-
 lecti sunt insularum inco-
 lae. — 282. ἤερα ἑσταμένοι,

nube. — 283. Ἰδῆν — Λε-
 κτόν. apposita: venerunt ad
 Idam, et quidem ad pri-
 mam Idae partem, Lectum
 promontorium. — 285. Et-
 iam hoc ad incessum deo-
 rum levem et suspensum
 spectat; ex rudium homi-
 num sensu facile assequen-
 dum; v. sup. ad 227. 8. —
 286. πάρος Διὸς ἄσσε ἰδέ-
 σθαι. antequam in conspe-
 ctum Iouis veniret. — 290.
 ὄρνιδι ἐναλίγκιος, non qua-
 si Somnus in avem mutatus
 aut ei similis factus fuerit;
 sed infedit arbori avis mo-
 re, et quidem ex eo gene-

χαλκίδα κικλήσκουσι θεοί, ἄνδρες δὲ κύμινδι.

Ἦρῃ δὲ κραίπνως προσεβήσето Γάργασον ἄκρον.

Ἰδὼς ὑψηλῆς· ἰδὼς δὲ νεφεληγερέτα Ζεὺς.

ὥς δ' ἰδὼν, ὥς μιν ἔρος πυκινὰς φρένας ἀμφεκάλυψεν,
ἰὼν ὅτε πρῶτιστον ἐμισγέσθην φιλότῃ,

εἰς εὐνὴν φοιτῶντε, φίλους λήθοντε τοκήας.

στῇ δ' αὐτῆς προκάροιθεν, ἔπος τ' ἔφατ', εἰ τ' ὀνόμαζεν.

Ἦρῃ, πῇ μεμαῶα κατ' Οὐλύμπου τόδ' ἰκάνεις;

ἵπποι δ' οὐ παρῆσσι καὶ ἄρματα, τῶν κ' ἐμβαίης.

Τὴν δὲ δολοφρονέουσα προσήδα πότνια Ἦρῃ.

ἔρχομαι ὀφιομένη πελυφόρβου πείρατα γαίης,

Ἰλκαῖόν τε, θεῶν γένεσιν, καὶ μητέρα Τηδῶν.

292 FHRH vulg. προσεβήσατο.

293 FIDE

294 ΙΩΞ

ΔΕ FIA ΙΩΞ vulg. ἔρος

297 ΠΡΟΠΑΡΟΙΘΞ

ΓΕΠΟΣ

298 FHRH

300 ΠΟΤΝΙΑ FHRH

re, quod solet inter frondes

maxime delitescere: hoc vo-

lebat Schol. B. ἐναλίγκιος

κατὰ τὴν κάθεδραν. nam ca-

pitate sub frondibus occulta-

to insidere arbori solet cy-

mindis. v. Obsl. Simili mo-

do Minerva et Apollo sede-

bant in arboribus ὄρνισιν ε-

οικότες ἀγυπιοῖσιν, sup. H.

(VII,) 58 sq. vbi v. Obsl.

— 291. Vulgare autē no-

men Ionum fuit κύμινδις,

doctius seu antiquius, forte

in antiquioribus carminibus

memoratum, χαλκίδς. ἦν

τ' ἐν ὄρεσσιν sc. οὐτάν, δια-

τρίβουσαν. v. Obsl.

292 — 351. Iunone co-

specta Iupiter amore exar-

sit et in eius amplexus ruit.

294. ἔρος μιν φρένας ἀμ-

φεκάλυψε, petitum esse ma-

lim a nube (vt inf. 343)

vmbra, tenebris, somno; de

his enim frequentatur vox,

quam a recti, quod Schol.

et Eustath. statuunt. — 295,

296. Ἦρας γένεας ad anti-

quissimos mythos spectat. v.

Obsl. — 297. στῇ δ' αὐτῇ

προκάροιθεν odium ei pro-

cessit. — 299. Ταν insolens

res erat, deos non curra-

re. — 301. Ad seqq. cf.

οἳ με σφοδρῶς δάροισαν ἐν τρέφον ἢ δ' ἀντίπαλλον
 τοὺς ἐμ' ὀφιομένη· καὶ σφ' ἀκρίτα νεύσασα λύσασα.
 ἤδη γάρ τε διερὸν χρόνον ἀλλήλων ἀπέχονται 305
 εὐνῆς καὶ Φιλότῃτος· ἐπεὶ χόλος ἐμπασε θυμῷ.
 Ἰπκοὶ δ' ἐν περικνωρεῖ πολυπίδακος Ἰδης
 ἔστασ'· οἳ μ' οἴσουσιν ἐπὶ τραφερῇν τε καὶ ὕγρην.
 νῦν δὲ σέυ εἵνεκα θεῶρο κατ' Οὐλύμπου τόδ' ἱκάσθαι,
 μή πως μοι μετέπειτα χολώσεται, αἴκα σιωπῇ 310
 εἴχωμαι πρὸς δῶμα βαθυβόου Ὀππαικάου.
 τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 "Ἥη, κῆεσε μὲν ἔστι καὶ ὕστεραν ὀρμηθῆναι,
 καὶ δ', αἶγ', ἐκ Φιλότῃτι τραπαλίμην εὐνηθέντα
 οὐ γάρ τε πώποτε μ' ὧδε θεῶς ἔρος, οὐδὲ γυναικός, 315
 θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι περιπροχυθεὶς ἐδάμασσαν,
 οὐδ' ὅπότεν ἠρασάμην Ἰξίωνις ἀλόχοιο,
 ἣ τέκε Πειρίθοῶν, θεῶφι μῆστρεν ἀτάλαντον
 οὐδ' ὅτε περ Δανάησ' ἀκαλλισφύρου Ἀκρισίωνης,
 ἣ τέκε Περσῆα, πάντων ἀριδείκταν ἀνδρῶν 320

(303 Vulg. οἳ μ' ἐν 309 Vulg. δέ σέυ 313 F.H.P.H.

Imp. 309 sq. — 311. δῶμα
 Ὀππαικάου, non bene nunc
 convenit epitheton βαθυβό-
 ου de persona dei. Sed
 hoc veteres non respuerunt.
 cf. ad 434.

314. ἐν Φιλότῃτι εὐνηθέν-
 τας τραπεζίμεν pro τραπε-
 ζόμεν ab ἐτάρπη, a τέρπε-
 σθαι v. V. L. — 316. Εὐ-
 νερατὶο ἀμῶν, est ex pan-

nis, xhapsocticis v. V. L.
 per se, et alio loco, non
 indocta. — 317. 8. Quam
 Pirijhous Ionis f. haberetur,
 vt B. 741. vidimus: *Dia*,
 Deionis filia, *Ixiom*, pu-
 tra, eam ante nuptias e
 Ioue concipere debuit: er-
 go *Ixiom* ἀλόχος serips fa-
 cta. Socerum Ixion fraude
 sustulerat ap. Pindar. P. II,

οὐδ' ὅτε Φοῖνικον κούρης τηλεκλευτοῖο,
 ἢ τέκε μοι Μῖκω τε καὶ ἀντίθεον Ῥαδάμανθυν·
 οὐδ' ὅτε περ Σεμέλης, οὐδ' Ἀλκμήνης ἐνὶ Θήβῃ,
 ἢ ῥ' Ἑρακλῆα κρατερόφρονα γείνατο παῖδα·
 ἢ δὲ Διῶνυσον Σεμέλῃ τέκε, χάριμα βροτοῖσιν. 325
 οὐδ' ὅτε Δῆ, ἡτῆρος, καλλιπλοκάμοιο ἀνάσσης·
 οὐδ' ὅποτε Λητοῦς ἐρικυδέος, οὐδὲ στυ αὐτῆς·
 ὥς σέο νῦν ἔραμαι, καί με γλυκὺς ἥμερος αἰρεῖ.

Τὸν δὲ δολοφρονέουσα προσηύδα πότνια Ἥρη
 αἰνότετε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες; 330
 εἰ νῦν ἐν Φιλότῃ λιλαίεαι εὐνηθῆναι
 ἴδης ἐν κορυφῇσι· τὰ δὲ προπέφανται ἅπαντα·
 πῶς κ' ἔοι, εἴ τις νοῖ· θεῶν αἰετιγενεταῶν
 εὐδοντ' ἀδρήσειε, θεοῖσι δὲ πᾶσι μετελθῶν
 πεφράδοι; οὐκ ἂν ἔγωγε τεὸν πρὸς δῶμα νεοίμην, 335
 ἔξ· εὐνῆς ἀνσταῖσα· νεμεσσητὸν δὲ κεν εἴη.
 ἀλλ' εἰ δὴ ῥ' ἐθέλεις, καὶ τοι φίλον ἐπλετο θυμῷ,
 ἔστιν τοι θάλαμος, τόν τοι φίλος υἱὸς ἔτευξεν·
 Ἥφαιστος, πυκινὰς δὲ θύρας σταθμοῖσιν ἔπηρσεν·
 ἐνθ' ἴομεν κέοντες, ἐπεὶ νύ τοι εὐάδεν εὐνή. 340

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πεφελυγερέτα Ζεὺς·

326 ΚΑΛΛΙΠΛΟΚΑΜΟΙΟ ΦΑΝΑΣΣΗΣ 329
 ΠΟΤΝΙΑ ΕΗΡΗ 330 ΕΒΕΙΠΕΣ 340 ΕΦΑΔΕ

59. vbi v. Sch. et sup. Schol. νεμεσσητὸν, Hesych. ἐπὶ
 ad A, 268. — 321. De Eu- φθονον. μεμφίμοιρον. καὶ ὁ
 rora locus notabilis. v. V. ἂν τις ἐντραπή. ultima ad
 L. — 332. τὰ δὲ προπέφαν- h. l. spectant vt inf. Π, 544
 τα ἅπαντα, Φανερά ἐστι. in νεμεσσηθῆτα. αἰσχύνθητα. —
 medio posita sunt. — 336. 340. ἐπεὶ — εὐνή. amplia.

Ἦρη, μήτε θεῶν τάγε δειδίδει, μήτε τιν' ἀνδρῶν
 ὄψεσθαι· τοῖόν τοι ἐγὼ νέφος ἀμφικαλύψω
 χρύσεον· οὐδ' ἂν νῆϊ διαδραῖκοι Ἥελίος περ,
 οὐτε καὶ ὀξύτατον πέλεται φαῖος εἰσεδράσθαι. 345
 Ἦ ῥα, καὶ ἀγκὰς ἔμαρπτε Κρονίου παῖς ἦν παραῖκοι
 ταῖσι δ' ὑπὸ Χθονὶ δῖα Φύεν νεβηλέα ποιήν, [τιν'
 λωτόν θ' ἐρσήεντα, ἰδὲ κρέαν, ἠδ' ὑάκινθον
 πυκνὸν καὶ μαλακόν· ὅς ἀπὸ χθονὸς ὑψὸς ἔεργε
 τῷ ἐνὶ λεξάσθην, ἐπὶ δὲ νεφέλῃν ἔσσαντο 350
 κάλῃν, χρυσεῖν· στυλπναὶ δ' ἀπέπιπτον ἔρσαι.
 Ὡς ὁ μὲν ἀτρεῖμας εὐδὲ πατῆρ ἀνὰ Γαργάρῳ ἄκρω,
 ὕπνῳ καὶ φιλότῃτι δαμείς· ἔχε δ' ἀγκὰς ἀκοίτιν.
 βῆ δὲ θέειν ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν νήδυμας Ὑπνος,
 ἀγγελίην ἐρέων γαῖήσῃ· Ἐκνοσιαίῳ· 355

342 FHPH

346 FHN ΠΑΡΑΚΟΙΤΙΝ

348 leg.

ἐρσήεντ' ἠδὲ

349 EFEPΓE

352 FEZZANTO

355 FEPEΩN

xus pro ἐταί ἀνδράσι σοι (cupido te incessit) *συνευνᾷσθαι ἐμοί.*

343. τοῖόν τοι. *nam ego nobis densissimam nubem obducam. Auream, qualem natura caeli interdum offert. ἀμφικαλύψω* vt 359 *mox* 350 *ἐφῄσσαντο* *more loquendi Homérico, v. Obsl. ad Θ, 331.*

346. Locus pulcherrimus ex antiquitate, multis poetarum pro exemplo futurus; *petitiis ornamentis a verbo*

tempore; et traducta re ab iis quae praesentiam deorum arguunt vel numen; cf. E, 776. 7. — 349. ὑψὸς ἔεργε. disirgen autotús. praeclare reddit mollitiem tori in gramine alto, quod ita suffulti sumus, vt eleuari ab eo videamur.

352—387. Re a Somno nuntiata, Iouem obdormisse, Neptunus, nunc instandum esse videns, incendit Achiuorum pugnantium animos ira, suadetque, vt

ἀγχοῦ δ' ἰσταίμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Πρόφρων νῦν Δαναοῖσι, Ποσειδάων, ἐπάμυνε,
καὶ σφιν κῦδος ὅππῃζε, μίνυνθά περ, ὅφρ' ἔτι εὐδῇ
Zeús· ἐπεὶ αὐτῷ ἐγὼ μαλακὸν περὶ κῶμα κάλυψα·
Ἥρῃ δ' ἐν Φιλότῃ παρήπαφεν εὐνηθῆναι. 360

Ὡς εἰπὼν, ὁ μὲν ὥχετ' ἐπὶ κλυτὰ φύλ' ἀνδρῶπων·
τὸν δ' ἔτι μᾶλλον ἀνῆκεν ἀμυνέμεναι Δαναοῖσιν·
αὐτίκα δ' ἐν πρώτοισι μέγα προθορῶν ἐκέλευσεν·

Ἀργεῖοι, καὶ δ' αὖτε μεθίσμεν Ἑκτορι γίγνη
Πριαμίδῃ, ἵνα νῆας ἔλῃ, καὶ κῦδος ἄρῃται; 365
ἀλλ' ὁ μὲν οὕτω φησί, καὶ εὐχεται, οὐνεκ' Ἀχιλλεύς
ηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσι μένει κεχολωμένος ἦτορ·
καί νιν δ' οὔτι λίσσιν ποθὴ ἔσσεται, εἴ κεν οἱ ἄλλοι
ἡμεῖς ὀτρυνόμεθ' ἀμυνέμεν ἀλλήλοισιν.

356 ἸΣΤΑΜΕΝΟΣ ΕΠΕΑ

357 Vulg. ἐπάμυνας

358 corr. ἔτι γ' εὐδῇ.

360 FHPH

361 FBHPQN

arma firmiora inualidi val-
dioribus et fortioribus mu-
tuentur; persuadet idem
hoc ipsis regibus in pugnam
progressis, cum vulneribus
tardati pugnare nequeant.
De iis, quae hunc locum
premunt, v. Obfl. ad vl.
370. 379.

357. πρόφρων omni cum
studio. — 358. κῦδος ὅππῃζε.
νίγην. vt superiores sint pu-
gna. — 360. παρήπαφε τὸν
Δία, ὥστε (αὐτὸν) εὐνηθῆναι
(παρ' αὐτῇ) ἐν Φιλότῃ.

364. Neptunus animos A-
chiuorum partim pudore
partim indignatione, Achil-
lis mentione facta, perten-
tat. Qua specie se obtule-
rit deus, poeta non memo-
rat. Supra vl. 136 *seni* se
assimulauerat; antea N, 45
Calchanti, 216 Thoanti.

366. ὁ μὲν οὕτω φησί scil.
νῆας ἐλεῖν, putat, confidit,
ita se facturum esse et clas-
se positurum. vt sup. 45
ὡς ποτ' ἐπηκελευσας. —

ἀλλ' ἄγεθ' ὥς ἂν ἐγὼ εἶπω, περθώμεθα πάντες. 370
 ἀσπίδας, ὅσσαι ἄρισται ἐν στρατῷ ἠδὲ μέγισταί,
 ἑσσάμενοι, κεφαλὰς δὲ παναίδησι κορύθῃσι
 κρύψαντες, χερσὶ τε τὰ μακρότατ' ἔγχε' ἐλόντες,
 ἴομεν· αὐτὰρ ἐγὼ ἠγήσομαι, οὐδὲ τι φημί.

Ἐκτορα Πριαμίδην μετέειπε, μάλα περ μεμαῶτα. 375
 ἄς δ' ἔκ' ἀνὴρ μενέχαρμος, ἔχῃ δ' ὀλίγον σάκος ὤμων,
 χεῖρόνι Φωτὶ δότω, ὃ δ' ἐν ἀσπίδι μείζονι δύνω.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον, ἠδ' ἐπί-
 τοὺς δ' αὐτοὶ βασιλῆες ἐκόσμεον, οὐτάμενοι περ, [θόντο.
 Τυδείδης, Ὀδυσσεύς τε, καὶ Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνων. 380
 οἰχόμενοι δ' ἐπὶ πάντας, ἀρήϊα τεύχε' ἄμειβον·
 ἑσθλὰ μὲν ἑσθλὸς ἔδυνε, χεῖρεϊα δὲ χεῖρονι δόσπεν·
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἔσσαντο περὶ χροῖ νώροπα χαλκόν,
 βῆν ῥ' ἵμεν· ἦρχε δ' ἄρα σφι Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
 δεινὸν ἄρ' τανύηκες ἔχων ἐν χεῖρι παχείῃ.
 εἶκελον ἀστεροπῇ τῷ δ' οὐ θέμις ἐστὶ μιγῆναι

370 al. ἐγὼν item 374.

372 FEΣΣΑΜΕΝΟΙ 376 Vulg.

ἔχει 382 Vulg. δόσπον

383 ΕΙΛΕΙ FEΣΣΑΝΤΟ

386 FEIKEΛON

372. ἀσπίδας ἑσσάμενοι. quod Lat. fas, de eo quod nemo alias de thorace: nunc de facere aufit, quia perfici ne- clipeo, respectu baltei, e quit. Ita est non modo quo pendebat. — 375. με- quod lege vetitum est, ve- νέειν, sc. ἡμᾶς. subsistendo rum etiam fato, vel etiam sustinere. — 386. τῷ δέ, seu metu, vt h. l. vt Π, 796 Ποσειδῶνι, seu ἄρρι. huic πάρος γε μὲν οὐ θέμις. γεν nemo aufit occurrere, obil- add. Od. K, 73. Pindar. P. cere se; itaque nec concur- IX, 75 de Apolline, σὰ, rare cum Neptuno. οὐ τὸν οὐ θεμὶτόν, ψεύδει θε- θέμις ἐστίν, οὐ θεμὶτόν. vt γειν, qui falli nequis. Ab-

ἐν δαὶ λευγάλην, ἀλλὰ θεὸς ἰσχνάνει ἄνδρας.

Τρῶας δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἐκόμεε Φαίδιμος Ἐκτωρ.

ὃς ἔα· τότε αἰνοτάτην ἔριδα πτολέμοιο τανύσσαν

κυανοχαῖτα Ποσειδάων, καὶ Φαίδιμος Ἐκτωρ. 390

ἦτοι ὁ μὲν Τρῶεσσιν, ὁ δ' Ἀργείοισιν ἀρήγων.

ἐκλύσθη δὲ θάλασσα ποτὶ κλισίας τε νέας τε

Ἀργείων· αἱ δὲ ξύνισαν μέγαλῳ ἀλαλητῷ.

οὔτε θαλάσσης κύμα τόσον βοάει προτὶ χέρσον,

ποτὶ δὲν ἐρνύμενον πνοῇ Βορέῳ ἀλεγεινῇ. 395

οὔτε πῦρ τόσσος γὰρ ποτὶ βρόμος αἰθόμενοις.

396 ποτὶ f. ποδὶ.

sit quoque ad pedestres scrip-
tores.

388 ad f. Nunc ef-
ficatur Neptuni opera et
Achiuorum virtute, ut Tro-
iani caltris iterum excedant.
Primo usque ad 401. pu-
gna recrudescit acerrima. —

388. ἐκόμεε, nunc non vt
antea, 379 sed *instruere*
ordinibus. — 389. ἔριδα

πτολέμοιο τανύσσαν *intentis*
viribus, *acriter*, *pugna-*
runt. *Formam* iam vidi-
mus N, 358. g. magnificum
autem Hectorem oppo-
ni Neptuno.

392. Mirabilis rerum spe-
cies magni ingenii inuen-
tum! ad tumultum pugnae
exprimendum primo in-
auxilium vocat maris regis suo

subuenientis fluctus, tempe-
state motos! vt solet natura
deorum praesentiam sentire;
mare adeo exaestuatur Neptu-
no praesente. tum compa-
rat idem maris et ignis fu-
rentis et procellosi aeris
fremitum. Mirabilis vero
sagacitas in eo spectanda,
quod haec ab initio prae-
mittit, antequam de ipsa pu-
gna exponat, ita vt iam ab
initio animus legentis per-
cussus sit terrore et magna-
rum rerum expectatione te-
neatur. cf. Obll.

392. ἐκλύσθη δὲ θάλασσα.

ἐκλυδανιάθη, *fluctibus agi-*

tatum. v. Obll. — 396. οὔ-

τε τόσσος γὰρ βρόμος (γίνε-

ται) πρὸς πῦρ pro παρὰ,

διὰ, ἀπὸ πῦρος. At 398. το-

οὔρεος ἐν βήσσης, ὅτε τ' ὤρετο καίῃμεν ὕλην·
οὐτ' ἄνεμος τόσσον γε ποτὶ δρυὶν ὑψικόμοισιν
ἠπύει, ὅστε μάλιστα μέγα βρέμεται χαλασπίνῃ·
ᾧσση ἄρα Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἔπλετο Φωπῇ, 400
δεινὸν αὖσάντων, ἔτ' ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν.

Λίαντος δὲ πρῶτος ἀκόντισε Φαίδιμος Ἐκτωρ
ἔγχει, ἐπεὶ τέτραπτο πρὸς ἰθὺ οἱ, οὐδ' ἀφάρμαρτε
τῇ ῥα δύω τελαμώνε περι στήθεσσι τετάσθην,
ἦτοι ὁ μὲν σάκεος, ὁ δὲ Φασγαίνου ἀργυροήλου· 405
τῷ οἱ ῥυσσάσθην τέρενα χροά· χύσαστο δ' Ἐκτωρ,
ὅττι ῥά οἱ βέλος ἀπὸ ἐτώσιον ἔκφυγε χεῖρός·
ἀψ' δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, Κῆρ' ἀλσειῶν.
τὸν μὲν ἔπειτ' ἀπιδόντα μέγας Τελαμώνιος Αἴας
χερμαδίῳ, τὰ ῥα πολλὰ, θοάων ἔχματα νηῶν, 410
καὶρ' ποτὶ μαρναμένον ἐκυλίνδετο· τῶν ἐν αἰέρας,

403 IOT FOI. 406 TΩ FOI. 407 Vulg. ὅττι ῥα οἱ.
PA FOI et ΩKT FETΩSION. 408 ES FE-
ONOS.

τὴ δρυὶν est dictum pro ἐ-
πὶ δρυὶν. et 395 cum
quarto, calu ποτὶ χέρτον,
eadem vi. Vide tamen Obsl.
super thorace. τέρενα, epi-
thetom ornans sine vi.

402—439. Hector cum
Aiaçe congressus vulnere ac-
cepto absportatur. 410. ἔχματα νηῶν. Sub-
iecta seu supposita saxa,

quibus firmarentur naues in
solum deductae. Pugnatum
adeo iam erat inter naues?
vix putes, si locorum, in
quibus pugnatur, sitam et
prospectum ante oculos ha-
beas, praefiat, statuere, o-

στῆθος βεβλήκει ὑπὲρ ἄντυγος, ἀγκυρῇ δειρῆς
 στρόμβον δ' ὥς, ἔσσευε βαλὼν, περὶ δ' ἔδραμε πάντα
 ὥς δ' ὅδ' ὑπὸ ῥιπῆς πατρὸς Διὸς ἐξερίπη δρυς
 πρόρριζος, δεινὴ δὲ θείου γίνεται ὁδμή 415
 ἐξ αὐτῆς· τὸν δ' οὐπερ ἔχει θράσος, ὅς κεν ἴδῃται
 ἔγγυς ἔων, χαλεπὸς δὲ Διὸς μεγάλοιο κεραυνός·
 ὥς ἔπεσ' Ἑκτορος ὦκα χαμαὶ μένος ἐν κονίῃσι·
 χεῖρὸς δ' ἐκβαλεν ἔγχος, ἐπ' αὐτῷ δ' ἀσπίς ἐάφθη,
 καὶ κόρυς, ἀμφὶ δὲ εἰ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῷ.
 οἱ δὲ μέγα ἰάχοντες ἐπέδραμον υἱες Ἀχαιῶν, 421
 ἐλπίεσσι ἐρύσσειν, ἀκόντιζον δὲ θάμεισος
 αἰχμᾶς· ἀλλ' οὐτις ἐδυνήσατο πειμένε λαῶν
 οὐτάσαι, οὐδὲ βάλεῖν· πρὶν γάρ περὶβησαν αἰετοὶ,
 Πουλυδάμας τε, καὶ Αἰνεΐας, καὶ δῖος Ἀγνήωρ, 425
 Σαρπηδόν τ' ἀρχὸς Λυκίων, καὶ Γλαῦκος ἀμύμων·
 τῶν δ' ἄλλων οὐτις εὖ ἀκήδεσεν, ἀλλὰ πάραυθεν
 ἀσπίδας εὐκύκλους σχεδὸν αὐτοῦ· τὸν δ' ἄρ' ἔτιωρε
 χερσὶν αἰείαντες φέρον ἐκ πόνου, ὅφρ' ἴκῃσ' ἵππους

416 ΕὐΣ ΚΕ ΦΙΑΗΤΑΙ 420 ΔΕ. ΦΟΙ 421 ΜΕ-
 ΓΑ ΦΙΑΧΟΝΤΕΣ 422 ΦΕΛΠΟΜΕΝΟΙ ΦΕΡΤ-
 ΕΣΘΑΙ 427 ΟΤΤΙΣ ΦΕΤ Vulg. ἀκήδῃ

minino esse saxa magna, ex terribile enim fulmen est.
 eo genere quæ nauibus — 419. stupino ore reclina-
 subici poterant. — 412. tunc, itaque scutum balteo
 στῆθος βεβλήκει. recessit ad- alligatum supra os incidit,
 eo Hector vultu versus Achi. ἐφ' ἡφ' ἡ αὐτῷ. — 427. Et
 vos verso. — 413. ἔσσευεν, iam alii Hectoris curam ha-
 Αἶας, περιέδραμε τὸ χερ- buere et praetenderunt ipsi
 μάδιον. scuta.

417. χαλεπὸς δὲ pro χερ. 429-430. ὅφρ' ἴκῃσ' ἵπ-

ἀκέας, οἳ οἳ ὀπίσθε μάχης ἠδὲ πτολέμοιο 430
ἔστασαν, ἡνίοχόν τε καὶ ἄρματα ποικίλ' ἔχοντες
οἳ τὸν γε περὶ ἄστυ φέρον βαρεῖα στενάχοντα.

Ἄλλ' ὅτε δὴ πόρον ἴξον εὐρβείας ποταμῖο
Ξάνθου δινήεντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς,
ἔνθα μιν ἐξ ἵππων πέλασαν χθονί, καὶ δὲ οἱ ὕδωρ 435
χεῦαν· ὁ δ' ἀμπνύνθη, καὶ ἀνέδρακ' ἐφθαλμοῖσιν·
ἑζόμενος δ' ἐπὶ γούνα, κελαινέφες αἰμ' ἀπέμεσσαν·
αὐτίς δ' ἐξοπίσω πλῆτο χθονί, τὰ δὲ οἳ ὅσσε
νύξ ἐκάλυψε μέλαινα· βέλους δ' ἐτι θυμὸν ἐδάμνα.

Ἀργεῖοι δ', ὡς οὖν ἶδον Ἑκτορὰ νόσφι κίοντα, 440

430 IOI FOI 432 PROTI FASIT 435 KAA
ΔΕ FOI 438 ΔΕ FOI Vulg. καὶ δέ οἱ 440
ΕΙΔΟΝ

πους. Iusserat Hector cur- sup. de Oceano vl. 311
rum se subsequi in castra, δῶμα βαθυρρόου Ὠκεάνιο.
nam sup. N. 749 eum ie- Atqui nec Alexandrini pœ-
rum curru descendere vidi- tae similia respuerunt, nec
mus; iusserat tamen hunc Horatius aut Virgilius. —
haud procul a tergo tene- 436. κατέχευαν οἱ ὕδωρ pro
re, ut ex h. l. patet. — vulgari αὐτοῦ. — 437. ἐξό-
433. πόρον Ξάνθου ἴξον ma- μένος ἐπὶ γούνα, *succiduis*
nifestum adeo fit, Troianos *poplitibus collapsus*, inf. 495
ad castra Achiuorum perue- simpl. ἑζόμενος. — 438. πλῆ-
nisse, Scamandro, trajecto et το χθονί, est a πλῆω, idem
ad tergum relicto. Tenen- ac πλάω, ἐπέπλητο, *ad-*
dum hoc ad locorum fa- *monebatur terrae*, colla-
ciem animo repræsentan- *psus in terram*. — 439. βέ-
dam. — 434. Non sensit il- λος, vulnus, ictus vis, quæ
la ætæ, non bene Χαν- vires, animi adhuc fractæ
thum, nunc deum, διειδί- et debilitatæ iacebant.
κῆντα, cum subiicitur, *eum a*
Ioue natum esse, ut nec *extorē* *extorē* Argivi acriter

μᾶλλον ἐπὶ Τρώεσσι θόρον, μνήσαντο δὲ χάρις.
 ἔνθα πολὺ πρῶτιστος Οἰλῆος ταχύς Αἴας
 Σάτνιον οὐτάσσει, δουρὶ μετάλμενος ῥέξοντι,
 Ἥνοπίδην, ὃν ἄρα νύμφη τέκε Νηῆς ἀμύμων
 Ἥνοπι βουκράλεντι παρ' ὄχθας Σατυρέντος. 445
 τὸν μὲν Οἰλιάδης δουρικλυτός, ἐγγύθεν ἔλθων,
 οὐτάσει κτελλεπαρήν, ὃ δ' ἀνετραπέτ'· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐ-
 Τῶες καὶ Δαναοὶ σὺνταγὰν κρατερὴν ὕσμινην. [τῷ
 τῷ δ' ἐπὶ Πουλυδάμας ἐγχεσπαλὸς ἦλθεν ἀμύνων
 Πανδοίδης· βάλε δὲ Προθόηνον ἀξίον ὦμον, 450
 υἱὸν Ἀρηιλύκοιο· δι' ὧμον δ' ὕβριμον ἐγχεος
 ἔσχεν, ὃ δ' ἐν καμύσῃ πεσὼν ἔλε γαῖαν ἀγούσῳ·
 Πουλυδάμας δ' ἐκπαγλὸν ἐπηνύξατο, μακρὸν αὖσας·
 Οὐ μὲν αὖτ' οἶω μεγαθύμου Πανδοίδαο
 χεῖρὸς ὑπὸ σταβάρῃς ἄλιον πηδῆσαι ἄκοντα, 455

444 FHNOPIΔHN 445 FHNOPI 447 Vulg. οὐτα
 κατὰ λαπαρήν. 453 Vulg. ἐπηνύξατο.

instant Troianis, Ajax, Oi-
 lei f. Sâtnijum necat, et
 Prothoenorem ex Achiniis
 Polydamas: qui de successu
 gloriatur.

440. ῥέσφι κίοντα, ἀπερ-
 χόμενον, abscortatum. —
 445. Sâtniôis Troadis fl. in
 finibus Lelegum: de quo v.
 ad Z, 34. ad eum vrbs Pe-
 dasus ibid. et Φ, 85. 86.

449. Polydamas, Pan-
 thoi f. quem alias pri-

dentem (M, 6p. N, 725
 sq.) nunc et fortem exhi-
 bet. — 450. Prothoenor,
 Areilyei f. erat inter duces
 Boetorum: sup. B, 495.

454. οὐ μὲν αὖτα — αὐ-
 τὸς nunc non potest esse ite-
 rum, cum nihil praecesserit;
 sed pro ὅτ' ὑπάρχει. —
 πηδῆσαι ἄλιον pro πηδῆ-
 σθαι. ἐξερυθῆναι. Sollen-
 nius πένεινθαι delasta. Com-
 parat τὸ ἐκφυγε χεῖρὸς Eu-

ἀλλὰ τις Ἀργείων κόμισε χροῖ· καὶ μὲν δῖα
αὐτῷ σκηπτέμενον κατίμεν δῶμον Ἄϊδος εἶσα.

Ὡς ἔφασ· Ἀργεῖοισι δ' ἄχος γένετ' εὐχαμένοιο·
Αἴαντι δὲ μάλιστα δαΐφρονι θυμὸν δεινὴν
τῷ Τελαμωνιάδῃ· τοῦ γὰρ πᾶσιν ἄγχι μάλιστα. 460
περκαλίμως δ' ἀπὸντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ.
Πουλυδάμας δ' αὐτὸς μὲν ἠλευάτο Κῆρα μέλαιναν,
Λικριφίς αἰζᾶς· κόμισεν δ' Ἀντήνορος υἱὸς
Ἀρχέλοχος· τῷ γὰρ ἦα θεοὶ βούλευσαν ὀλεθρὸν·
τὸν ῥ' ἐβάλε· κεφαλῆς τε καὶ αὐχένος ἐν συνεοχμῷ,
νεύατον ἀστράγαλον· ἀπὸ δ' ἄμφω κέρσε τένοντε. 466
τοῦ δὲ πολὺ προτέρη κεφαλῇ, στόμας τε, ῥινὲς τε
εὐδαί πληντ', ἤπερ κνήμαι καὶ γούνα πεσόντος.

Δῖας δ' αὐτὲ γέγωνεν ἀμύμονι Πουλυδάμαντι·

Φράζεο, Πουλυδάμα, καὶ μὲν ἡμέτερες ἔνισκε, 470

464 Vulg. Ἀρχιλοχος. 467 Vulg. πρότερον

Stathius. — 456. κόμισε τὸν
ἀκόντα (ἐν) χροῖ, ἀπεκόμι-
σεν, ἀπέλαβε, recepit in
suo corpore, ictus est telo
— 457. vt hasta vteretur
pro scipione; vt reges vul-
nerati sup. 38 ἄγχι ἐραι-
δόμενοι πλὴν ἀθροοί.

458—475. Ajax Polyda-
mantis iactantia incensus te-
lo eum petit, feritque Ar-
chelochum, Antenor's f. quo
facto et ipse gloriatur.

463. Λικριφίς αἰζᾶς, cor-

pore obliquato, latere con-
tracto, vt praeterfugeret ha-
sta eo intacto. Nisi cum
Koeppen malis: saltu in
obliquum factio, comparatis
locis de apro sup. M, 148.
Qd. T, 451. κόμισε rece-
pit hastam, vt sup. 456.
Archelochus Antenor's f.
v, sup. M, 100. — 465. ἐν
συνεοχμῷ in iunctura capi-
tis et cervicis. (κατὰ) νεύα-
τον ἀστράγαλον h. σπόνδυ-
λον, vertebra extrema ver-
tus subcaput.

ἢ β' οὐχ οὗτος ἀνὴρ Προδόνορος ἀντιπεφάσθαι
 ἄξιος· οὐ μὲν μοι κακὸς εἶδεται, οὐδὲ κακῶν ἔξ·
 ἀλλὰ κασιγνήτος Διτῆνορος ἱκπεδάμοιο,
 ἢ παῖς· αὐτὰ γὰρ γενεὴν ἀγχιστὰ ἐώκει.

Ἦ ε', εὐ γινώσκων· Τρῶας δ' ἄχος ἔλλαβε θυμόν,
 ἐνδ' Ἀκάμας Πρόμαχον Βαϊώτιον οὐτάσσε δουρὶ, 476
 ἀμφὶ κασιγνήτῳ· Βεβῶνός· ὁ δ' ὕφελκε· ποδοῖν.
 τῷ δ' Ἀκάμας ἐκπαγλὸν ἐπέυξατο, μακρὸν αὐτὰς·

Ἀρχεῖοι ἰόμαροι, ἀπειλάωκ' ἀκέρητοι,
 εἴ μ' ἔθνη οἴοισι γὰρ πόνος τ' ἔσται καὶ ὄϊζος 480
 ἡμῖν, ἀλλὰ ποδ' ὥδε κατακτανέσθε καὶ ὕμμευς,
 φράζεσθ', ὡς ὑμῖν Πρόμαχος δρομημένος εὔδει
 ἔγχει ἐμῷ, ἵνα μὴ τι κασιγνήτοιο γὰρ ποιήῃ
 θηρόν ἢ ἄττιος· τῷ καὶ κέ τις εὐχεται ἀνὴρ
 ἧτων ἐν μεγάροισιν ἀεὶς ἀλκτῆρας λιπέσθαι, 485

471 Vulg. ἢ δὲ οὐχ

472 ΚΑΚΟΣ ΦΕΙΔΕΤΑΙ. V.

Obll. 474 ΑΓΧΙΣΤΑ ΓΕΦΟΙΚΕΙ, 485 Vulg. ἐν

μεγάροις ἀεὶς

471. *Compensari ais, tantum anti-metresis, iacturam in Prothoenore factam caede Archelochi, vitioque adeo esse Achivos istius caedem.* Sic iam N. 446 sq. — 472. οὐδὲ κακῶν εἴς· ἢ γένεος ignobili γενεῇ. Supra 126 τῷ οὐκ ἔν· με κακῶν καὶ ἀνάληδα φέρεται. Koeppen laudat. Obll. XXV, 37 οὐδ' οὐ κακῶν εἴς· ἢ γένεος· οὐδὲ κακῶν οὐκ ἔν· φέρεται αὐτῶν.

476—485. *Acamas necat Fromachum, Alegenora, f. Boeotum: de quo facinore et ipse gloriatur.*

477. ἀμφὶ κασιγνήτῳ· βῆ· βῶνός, ad entendum cognomine. Proponitur. Est autem etiam Acamas inter Antenoridas. — 479. ἰόμαροι· βῆ· λιπέσθαι. V. Obll. — 485. propter hoc ipsam in votis habet quibque ut sibi fratrem superstes sit, qui sui vltor esse possit. ἀεὶς ἀλκτῆρας.

ὧς ἔφατ'· Ἀργείοισι δ' ἄχδ' ἔγχετ' εὐχαιμέναι·
 Πηνελόω δὲ μάλιστα δαΐφρονι θυμὸν ἄρην·
 ὠρμήθη δ' Ἀκάμαντος· ὃ δ' οὐχ' ὑπέμεινεν ἰσότην·
 Πηνελόωιο ἀνακτός· ὃ δ' οὐτάσεν· Ἰλιονῆα,
 υἱὸν Φόρβαντος πολυμήλου, τὸν βὰ μάλιστα 490
 Ἑρκείας Τρώων ἐφίλει, καὶ κτήσιν ὅπασσε·
 τῷ δ' ἄρ' ὑπὸ μήτρῃ μούνοιο τέκεν Ἰλιονῆα·
 τὸν τόδ' ὑπ' ὀφρύος οὔτα κατ' ὀφθαλμοῖο δέμεθλα,
 ἐκ δ' ὥσε γλήσῃ· ὄρου δ' ὀφθαλμοῖο διὰ πρό,
 καὶ διὰ ἰνίου ἦλθεν· ὃ δ' ἔζετο χεῖρε πετάσσας 495
 ἄμφω· Πηνελόωιο δὲ, ἔρυσσάμενος ξίφος ὄζυ,
 αὐχένα μέσσον ἔλασεν· ἀπήραξεν δὲ χαμαῖζε,
 αὐτῇ σὺν πύλῃ, κάρη' ἔτι δ' ἔβριμον ἔγχος
 ἦεν ἐν ὀφθαλμῷ· ὃ δὲ φῆ, κώδεαι ἀνασχών,
 πέφραδ' τε Τρώεσσι, καὶ εὐχαιμένους ἔπος ηὔδα 500

489 ΠΗΝΕΛΩΪΟ ΓΑΝΑΚΤΟΣ et ΟΤΤΑΣΕ. FI-
 ΛΙΟΝΗΑ 492 ΤΕΚΕ ΦΙΛΙΟΝΗΑ 495 ΔΙΑ
 ΦΙΝΙΟΤ 496 ΔΕ ΦΕΡΤΣΣΑΜΕΝΟΣ 500
 ΠΕΠΟΣ

omniſque mali, calamitatis;
 ἀντιπάλῃα· ultorem; sed λι-
 πείσθαι. ſententiam renocat
 ad iplam μοχλία.

486—505. Peneleos Aca-
 mantem ulturus uſerit. Hion
 néonit· a Troiamis, gloria-
 bundus et ipſe de facinore.

487. Peneleos et ipſa
 erat iſter Boioſorum duxes
 (B; 494) h' Prometheus. —
 491. 2. Eſt Mercurius inter
 deos Nomios, agorum grē

guttūque prouentus augen-
 tes. Πλάτου· δότηρ, et Ἐρι-
 αῖος. — 495. ἔζετο et χεῖ-
 ρα πετάσσας vt ſup. N, 549
 mirum in tali vulnere. Sed
 videtur haſta oculo inhae-
 rens reſtituiſſe, quo magis
 praecipis iugeret; ſubſedit
 ſaccidit poplitibus; ſup.
 487. ἔχμενος ἐπὶ γούνατι
 499. κώδεαι ἀνασχών, προ-
 αὐ· κώδεαι· tanquam caput
 papaueris in caula. ſic pūpe

Εἰπέ μοι, Τρῶες, Ἀχαιῶν ἱλίωνες,
 πατρὶ φίλῳ καὶ μητρὶ θυόμεναι ἐν μεγάροισιν,
 οὐδὲ γὰρ ἡ Προμάχου δαίμαρ Ἀλεγνηορίδαο,
 ἀνδρὶ φίλῳ ἐλθόντι γαυῖασται, ὅππότε κει δὴ
 ἐκ Τροίης σὺν νηροῖ γεόμεθα κοῦραι Ἀχαιῶν. 505
 Ὡς φάτο· τοὺς δ' ἄρα πάντας ὑπὸ χλαυρᾷ δέος εἶλε
 πάντηνεν δὲ ἕκαστος, ἔπη φύγει αἰπὺν ὀλεσθρον.
 Ἔσπετε γὺν μοι, Μοῦσαι, Ὀλύμπια δαίματ' ἔχουσαι,
 ἔστις δὴ πρῶτος βροτόντ' ἀνδράγχι Ἀχαιῶν
 ἦρατ', ἑκαί ῥ' ἐκλιπε μάχην κλυτὸς ἔννοσίγαιος. 510
 Αἴας ῥα πρῶτος Τελαμώνιος ἔττιον οὐτα
 Γυρτιάδην, Μυσῶν ἡγήτορα κακτεροδύμων.

501 ΦΡΙΠΕΜΕΝΑΙ — ΦΙΛΙΟΝΗΟΣ 507 ΔΕ ΤΕ
 ΚΑΣΤΟΣ

caput infixum hastae. v. Obsl. — 503. οὐδὲ γὰρ ἡ Π. Comparata esse debet fortuna duorum caesorum: vti Promachi Boeoti vxor non erit exceptura maritum redūcem a Troia, ita nunc vicissim Ilionei caeli parentibus mors filii erit lugenda. Supplenda adeo est propositio media: *nuntiate parentibus Ilionei, esse ipsis lugendum de filii morte*; neque id iniuria; nam nec Promachi ab eo caeli vxor redūcem excipiet maritum,

506. Caeli Ilionei capite

rescissō a Peneleo manu sublato et ostentato conterriti Troiani fugiunt. Fit eorum caedes promiscua.

508. Musas inuocat in *enarranda*, cuius memoria inter homines esse poterat nulla; vt sup. B, 484. — 509. ἀνδράγρια *spolia cruenta viri caesi quis primus legerit*; h. e. quis primus ex Achivis Troianum hominem necauerit. *pugna inclinata*.

512. Hyrtius Mysorum dux fuit cum Chromide et Ennomo sup. B, 858 me-

Φάληκην δ' Ἀντίλοχος, καὶ Μέρμερον ἐξενάριξε
 Μηρίονος δὲ Μόρην τε, καὶ Ἰπποτίωνα κατέκτανε
 Τεύκρος δὲ Πραθῶναι τ' ἤνευτο, καὶ Περιφήτην· 513
 Ἀτρείδης δ' αἶψ' ἔπειθ' Ὑπερήνορα, πόρνεον Λαῶν,
 οὗτοι κατὰ λαοκταίην, δια δ' ἔντερά χαλκὸς ἔφρασε
 δρώσας ψυχὴν δὲ κατ' οὐραμένην ὠτειλήν
 ἔσσυτ' ἐπευγομένη τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψε.
 παίστους δ' Ἀίας εἶλεν, Ὀϊλῆος ταχὺς υἱός· 520
 οὐ γάρ οἱ τις ὁμοίος ἐπισπένθαι πρὸς ἦεν
 ἀνδρῶν ἀρεσσάμενων, ὅτε τι Ζεὺς ἐν φόβῳ ἄρσεν.

519 Vulg. ὄσσε κάλυψε. 521 OT. ΓΑΡ ΕΟΙ

moratis. — 513. *Phalces* raturum pugnare non potuit.
 inter Τροίανος ἱερὸν Ν. 792. se meminimus: 729 sq.
 et *Morys* et *Hippotion*
 ibid. 792. at *Mermerus*, 520 sq. in hoc loco, ap-
Prathous, *Periphetes* nus-
 quam memorati; *Hypere-*
noris memoratio iterum fit
 inf. P, 24 sq. unde patet
 eum fuisse Panthi filium.
 Ἀτρείδης h. l. est Menelaus.
 nam Agamemnonem vulne-
 baret, quanta fugatis hosti-
 bus celeritatis pedum laus
 fuerit. — 521. ὅτε τε Ζεὺς
 φόβον ἐνῶρσε nunc xpiner-
 se dictum non de praesen-
 ti fuga, quae Ioue ignaro
 fiebat.

1. The first step is to identify the problem or question that needs to be answered. This involves understanding the context and the specific requirements of the task.

SECRET

[illegible]

1. The first step in the process is to identify the problem or issue that needs to be addressed. This involves gathering information and understanding the context of the situation.

... ..

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

100-443887-100

... ..

de la República de Chile - 1999

At the same time, the Commission has been working to ensure that the Commission's work is as transparent as possible. It has been publishing its work on a regular basis, and it has been holding public hearings on its work. It has also been working to ensure that the Commission's work is as accessible as possible. It has been publishing its work in a variety of languages, and it has been working to ensure that the Commission's work is as easy to understand as possible.

Τ Η Σ Ι Α Ι Α Δ Ο Σ

ΠΑΥΛΙΑΔΕΑΣ

SECRET

1. The first step in the process of identifying a problem is to determine the nature of the problem. This involves gathering information about the problem and its context. The second step is to identify the causes of the problem. This involves analyzing the information gathered in the first step to determine what factors are contributing to the problem. The third step is to develop a plan to address the problem. This involves determining what actions need to be taken to solve the problem. The fourth step is to implement the plan. This involves putting the plan into action and monitoring progress. The fifth step is to evaluate the results. This involves assessing the effectiveness of the plan and making adjustments as needed.

ARGUMENTVM.

Iuppiter expergefactus, fugam Troianorum et Hectorem animam agentem videns; Iunonis fraudes inculcat. — 33 illa culpam in Neptunum transferente, Iuppiter profeſſus palam, id quod decreverat. ſuperiores ſe Troianos pugnare eſſe redacturum, donec pro Giliſſa Achilli facta poenas ſolviſſent. Achilli, tandem ad hunc accedendum et Apollinem, et Hectorem recreet, ſunt — 256. quæ, receptis viribus, Troianorum fugam ſub Achille conſpectu ſuo

perterret — 280. Thoantis consilio, ab insequendo hoste colliguntur Achiui in vnum globum a tergo principum, qui obiectis corporibus Troianos irruentes sustinent — 305 tandem perterriti Achiui manifestam fugam capiunt, Apolline terrorem iniiciente — 327. Caeduntur multi ex Achiuis, — 342 qui intra vallum se recipiunt; Troiani vallo rupto et fossa completa insequuntur viris equisque; fit pugna apud naues — 389. Re iam ad summum discrimen adducta Patroclus in curando Eurypylo adhuc moratus ad Achillem propere redit — 405. Ante naues obiciunt se Achiui Troianis, Ajax Hectori — 418. Ajax Caletorem, Hector Lycophronem caedunt — 435 Aiakis hortatu Teucer sagitta transfigit Clitum — 457 cum altera vice arcum tenderet, rupto nervo, hasta pugnat — 483 qua re conspecta Troianos ad pugnam accendit Hector — 500 nec minus altera ex parte Ajax suos — 514. Fiunt caedes et mutui hortatus. Achiui ante naues fortiter ordines servant — 567 Melanippo ab Antilocho, qui ante ordines profiluerat, caeso, Hector multo magis exasperatus perfringere ordines annititur, et Periphetes caeso tantum terrorem Achiuis iniicit, vt post naues se recipiant — 658. Nestore hortante, et caligine dispulsa, Ajax nauium tabulata conscendit, aliosque hortatur, vt Troianos ignem inferentes ardeant — 704. Tandem pugna increbescit circa nauem Protesilai, quam Hector prehenderat, Ajax autem iunior ad f.

Ministerium deorum insigne hoc in libro est, primo Iouis, qui in Ida, exprobratus fratem Troianorum factam videt, Iunonis perfidiam obiurgat, eam ad Olympum relegat, mandatis ad Iridem, et Apollinem, datis; 4 — 78 expolito simul disertius consilio suo, quod Troianos superiores pugna esse decretum apud se habet, donec Patroclio occiso Achilles arma iterum capturus sit 61 — 77. Iano, ubi in Olympum rediit, in medio deorum veritatem consiliorum suorum adversus Iouis decreta exponebat — 76 facta autem ab ea mentione caesi Ascalaphi, parens eius Mars exandelaens, eoque a Minerva coarctatus

tur — 110 — 142 Iris et Apollo ad Iouem in Idam pro-
gressi, illa quidem mandata Iouis ad Neptunum perfert,
vt pugna decedat, quibus aegre ille paret 143 — 216
Apollo mittitur, vt Hectori vires restituat, vtque aegide
sumta ante eorum turmas ingressus Achiuos terreat 219
— 262. Quae ille exsequens, ante Troianos incedit cum
aegide, 307 — 311. 326. 7. vallum diruit et fossam com-
plet, vt lara in castra via pateat, 355 — 366. Factis in-
terea a Nestore precibus, Iupiter tonitru facto augurium
edit 370 — 378. Teucro arcum intendenti neruum rum-
pit 461 — 5. 489 — 493: vt consilia ad exitum adducat,
Hectoris et Troianorum robur animumque fouet et au-
get 593 — 614. Ad mythicum, seu poeticum phantasma
pertinet, quod Minerva (quae inde a lib. VIII, 426 in
Olympo sedebat) caliginem ab Achiuorum oculis remo-
uet: haec et similia dii, eminus quoque, facere nar-
rantur.

Liber est inter praestantiores, germanam virtutem
Martiam spirans, et Hectorem Aiacemque collocans in
conspicuo virtutis cum laude exerenda loco.

Αὐτὰρ, ἐπεὶ διὰ τε σκόλοπας καὶ τὰ Φρον ἐβήσαν
 Φεύγοντες, πολλοὶ δὲ δάμεν Δαναῶν ὑπὸ χερσίν,
 οἱ μὲν δὴ παρ' ὅχεσφιν ἐρητύοντο μένοντες,
 χλωροὶ ὑπὸ δαίους, πεφοβημένοι· ἔγχετο δὲ Ζεὺς
 Ἰδῆς ἐν κορυφῇσι παρὰ χρυσοθρόνου Ἥρης· 5
 στῆ δ' αἶψ' ἀναιέτας, ἴδε δὲ Τρῳάας καὶ Ἀχαιῶς,
 τοὺς μὲν ὀρινομένους, τοὺς δὲ κλονέοντας ὀπίσθην
 Ἀργείους· μετὰ δὲ σφι Πρῶσιδάωνα ἀνακτα.
 Ἐκτορα δ' ἐν πεδίῳ ἴδε κείμενον· ἀμφὶ δ' ἐταῖροι
 εἶαθ', ὃ δ' ἀργαλέω ἔχετ' αἶσθματι, κῆρ ἀπινύσσων, 10
 αἶμ' ἐμέων· ἐπεὶ οὐ μιν ἀφαιρότατος βαῖλ' Ἀχαιῶν.
 τὸν δὲ ἰδὼν ἐλέησε πατρὸς ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 δεινὰ δ' ὑπὸ δρᾷ ἰδὼν Ἥρην πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 Ἥ μάλα δὴ κακότεχνος ἀμήχανε, σὸς δόλος, Ἥρη;
 Ἐκτορα δῖον ἔκασσε μάχης, ἐφόβησε δὲ λαούς. 15

6 FIDAE 8 ΠΟΣΕΙΔΑΩΝΑ ΦΑΝΑΚΤΑ 9 FI-
 ΔΕ 12 ΤΟΝ ΔΕ ΦΙΔΩΝ 13 ΤΤΗΘΩΡΑ ΦΙ-
 ΔΩΝ — ΕΦΕΙΠΕ

1—33. Iupiter e somno
 expergefactus, strage Troia-
 norum animaduersa, rem
 Iunonis fraude administra-
 tam suspicatus, grauibz mi-
 nis eam increpat.

1. διέβησαν Troiani τὰ-
 Φρον καὶ σκόλοπας h. spatio
 pro aditu relicto super fos-
 sam vallis munitam. Respi-
 cit Z, 506. 507. et 522.
 523. — 3. Currus relique-
 rant Troiani ante vallum,

saltem plerique: v. Obsf.
 apud hos nunc consistunt.
 οἱ μὲν δὴ, sunt ipsi Φεύγον-
 τες, qui fugae finem fece-
 rant, extra vallum recepti
 facto. — 10. κῆρ ἀπινύσσων,
 κατὰ τὸ κῆρ. deficiens ani-
 mo. αἶμ' ἐμέων, vt Z,
 437. ex ictu laxi valida ma-
 nu in pectus inflicti.

14. κακότεχνος δόλος,
 simpl. κακός. malitiose in-
 structus dolus. mala fraude.

οὐ μὰν οἶδ', εἰ αὖτε κακαῖσ' ἀφίης ἀλεγείης
 πρώτη ἐπαύρησ' αἰ, καὶ σε πληγῇσιν ἱμάσσω.
 ἢ οὐ μέμνη, ὅτε τ' ἐκρέμω ὑψόθεν; ἐκ δὲ ποδοῖν
 ἄμμανας ἦκα δῶω, περὶ χερσὶ δὲ δεσμὸν ἦλα
 χρύσειον, ἄρῃακτον; σὺ δ' ἐν αἰθέρι καὶ νεφέλῃσιν πο
 ἐκρέμω, ἡλίσσας δὲ θεοὶ κατὰ μακρὰν Ὀλυμπον
 λῦσαι δ' οὐκ ἐδύκασγε παρασταδόν· ὅν δὲ λάβοιμα
 ῥίπτασκον τεταγὼν ἀπὸ βηλοῦ, ὅφρ' ἂν ἱκῆται
 γῆν ἀλεγηπελέων· ἐμὲ δ' οὐδ' ὥς θυμὸν ἀνίει
 ἄλγχις ὀδύνη Ἡρακλῆος θείοιο.
 τὸν σὺ ζῶν Βορέη ἀνέμω πεπιθούσα Θυέλλαι,

16 FOIA ... 25. Vulg. θυμὸς ἀνίει ἄλγχις ὀδύνη —

— 17. καὶ σε πληγῇσιν ἱ-
 μάσσω. Arguantur in his
 veteres. v. Obss. molli dubi-
 tare, vere de verberibus
 agi; res geritur ex rudium
 et ferpiorum aetatum sen-
 su et more. — 16. αὖτε.
 item, ut ante ad punien-
 dam fraudem ad Herculem
 perdendum inuentam.

18—30. Nisi haec a se-
 tiore manu inserta sunt, se-
 tis ea testantur, extitisse car-
 mina vetustiora de rebus
 Herculis, quibus hoc eius
 naufragium ad insulam Con-
 copiosius expositum esset,
 una cum poena Ixioni in-
 flicta, cum illa tempestatem
 in Herculem mouerat, Ioue
 scripto. γ. A. 249, 199.

19. περιέβαλον δεσμὸν
 χερσίν — 21. ἡλίσσας, de
 sensu mixto ex indignatione
 et miseratione. v. Obss. —

23. ῥίπτασκον τεταγὼν. ap-
 prehensum, proturbant. ut
 A. 521 ῥίψα ποδὸς τεταγὼν.
 vbi v. Obss. Videntur re-
 spici ea, quas de Vulcano
 narrata sunt A. 591, 199.
 cf. Obss. sup. ad 19. — 26.
 τὸν σὺ ζῶν Βορέη. Videtur
 Iuno: in Heraclea Boream in
 suas partes traxisse, eodem
 modo, quo in Iliade Sp-
 mnum. γ. 231, 19. Adpo
 multa sunt, quae arguant
 antiquiora extitisse carmina,
 e quibus Homerus pro-
 fecit.

πέμψας ἐπ' ἀτρυγέτον πόντον, κακὴ μὴτιόωσα,
καὶ μιν ἔπειτα Κρόνῳ εὖ ναισάμενῃ ἀπένεικας.
τόν μὲν ἐγὼ ἐνθεν βύσαμην, καὶ ἀνήγαγον αὐτὶς
Ἄργος ἐς ἱππόβοτον, καὶ πολλὰ περ ἀθλήσασα. 30
ἦν δ' αὐτὶς μῆσω, ἣν ἀπόλλ' ἔξῃς ἀπατάων
ὄφρα ἴδῃς, ἣν τοι χρεῖσιν φιλότης τε καὶ εὐνή,
ἣν ἐμίγῃς ἐλθοῦσα θεῶν ἄπο, καὶ μ' ἀπατήσας.
Ὡς φάτο· εἰγήσεν δὲ βοῶπις πότνια Ἥρη,
καὶ μιν φανήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα. 35

Ἴστω νῦν τόδε Γαῖα καὶ Οὐρανὸς εὐρύς ὑπερθε,

29 Vulg. ἐγὼν.

32 ΟΦΡΑ ΦΙΛΗΙΣ vulg. ὄφρ' εἰδῇς

— 34 ΠΟΤΝΙΑ. ΦΗΡΗ 35 ΦΩΝΗΣΑΣ. ΕΠΗ

— 27. πέμψας ἐπ' ἀτρυγέ-
τον πόντον. curfu defectum,
nam Argos reductum para-
bat, tempestate in altum
euexisti, ita ut naufragio fa-
cto Committatorem aut naue
quassata eo deferretur. —
29. 30. Herculem incolu-
niem Argos reduxit Iupiter
ὡς περ ἀθλήσασα πολλά.
Ordo fabulae videtur diuer-
sus esse ab eo, quem alii
sequuntur, cum ab insula
Cō Herculem in Pallenen
deduxerunt. (Apollod. II, 7,
1.) Nisi poeta ista aduersus
Gigantes gesta praeterit, et
reductum ferius factum solum
memorat, omisso etiam
praelio, quod cum Meropi-
bus in insula Cō fecit.

34—47. Iuno Iurav, Ne-
ptunum suo ipsius iudicio
Achivis ospitulari, nec se ei
auctorem consilii fuisse. Ita-
que Sōmus nuntium ad
Neptunum, nullo Iunonis
motu, pertulerat E, 354.

36. Iurari per iura ant-
tiquissima, eaque esse ipsa
naturae elementa, iam ali-
bi vidimus, ut I, 278 sq.
Nunc quoque adiicitur ob-
testatio per res carissimas
cf. 39. 40. scil. tam verum
esse id, quod testamur, quam
catares est per quam iura-
mus. Sunt autem ii per
quos iuramus, pro testibus;
hinc formula: quae proprie
ad Γαῖαν et Οὐρανὸν et
Στύγα, pro Orco, et Ereb-

καὶ τὸ κατειβόμενον Στυγὸς ὕδαρ, ὅστε μέγιστος
 ὄρκος, δεινότητός τε πέλει μακάρεσσι θεοῖσι·
 σὴ θ' ἱερὴ κεφαλὴ, καὶ νώτερον λῆχος αὐτῶν
 κουρίδιον, τὸ μὲν οὐκ ἂν ἐγὼ ποτὲ μάψ' ὀρόσσαιμι. 40
 μὴ δὲ ἐμὴν ἰότητα Ποσειδάων ἐνόσ' ἔχθων
 πημάνει Τρωάας τε καὶ Ἑκτορα, τοῖσι δ' ἀρήγει·
 ἀλλὰ που αὐτὸν θυμὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει
 τειρομένους· δ' ἐπὶ νηυσὶν ἰδὼν ἐλέησεν Ἀχαιοὺς.
 αὐτὰρ τοῖς καὶ κείνῳ ἐγὼ παρσαμυθησαίμην, 45
 τῇ μιν, ἣ κεν δὴ σὺ, Κελαϊνεφές, ἡγεμονεύεις.

Ὡς φάτο· μείδησεν δὲ πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
 καὶ μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Εἰ μὲν δὴ σὺ γ' ἐπείρω, βοῶπις πότνια Ἥρῃ,
 ἴσον ἐμοὶ φρονέουσά μετ' ἀθανάτοισι καδίσκοις, 50
 τῷ κε Πηλεΐδῳ εἴγε, καὶ εἰ μάλ' αὖ βούλεται ἄλλῃ,
 αἴψα μεταστρέψεται ὄρη, μακρὰ σάκ' καὶ ἐμὸν κῆρ.

44 ΝΗΤΣΙ ΦΙΑΩΝ

BOMENOS FEPEA

FIZON

45 Vulg. κακύνω

49 ΠΟΤΝΙΑ ΓΗΡΗ

50

48 AMEL

50

50

50

50

50

50

50

50

50

50

50

50

50

50

50

50

50

50

50

50

50

50

50

50

50

50

ris dictam, spectat; impro-
 prie ad caput et torum ma-
 nit; quae pro pignore fidei
 et veritatis sunt habenda.
 — 37. κατειβόμενον, ὃ ἐκ
 τέρης κατακίβεται ap. He-
 lod. Theog. 786. — 46.
 τῇ μιν ἣ κεν — πρό θυ-
 μῳ φρονεῖν σοι. Μὲν ἴσον φρο-
 νεῖν.

47 — 77. Iupiter placatus
 (hoc enim est μείδηςας, vt
 Hom. Il. Vol. II

laepe, riderē) Iridem ex
 Apollinem ad se mitti man-
 dat Iunoni, simulque con-
 siliū aperit, Achiliorum
 partes non ante fore supe-
 riores, quam Achilli pro ini-
 iuria illata ab Agamemno-
 ne satisfactum fuerit.

51. βούλεται ἄλλῃ, si con-
 sulit in diuersum, alia con-
 silia sequitur, alia sentit. —

ἀλλ' εἰ δὴ ῥ' ἐτέον γε καὶ ἀτρεκέως ἀγορεύεις,
 ἔρχεο νῦν μετὰ Φῦλα θεῶν, καὶ δεῦρο κἀλεσπον
 Ἴριν τ' ἐλθέμεναι, καὶ Ἀπόλλωνα κλυτότοξον, 55
 ὅφρ' ἡ μὲν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 ἔλθῃ, καὶ εἴπῃσι Ποσειδάωνι ἀνακτι,
 παυσάμενον πολέμοιο, τὰ δ' ἀπὸς δῶμαθ' ἰκέσθαι.
 Ἔκτορα δ' ὀτρύνει μάχην ἐς Φοῖβος Ἀπόλλων,
 αὐτίς δ' ἐμπνεύσῃσι μένος, λελάθῃ δ' ὀδυνάων, 60
 αἳ νῦν μιν τείρουσι κατὰ φρένας· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
 αὐτίς ἀποστρέψουσιν, ἀνάλκιδα Φῦζαν ἐκέρσας·
 Φεύγοντες δ' ἐν νηυσὶ πολυκλήϊσι πέσωσι.
 Πηλεΐδῃ Ἀχιλλῆος· ὁ δ' ἀνστήσει ὃν ἐταῖρον
 Πάτροκλον, τὸν δὲ κτερεῖ ἔγχεϊ Φαίδιμος Ἔκτωρ 65
 Ἰλίου προπάραιθε, πολεῖς ὀλέσαντ' αἰζηούς·
 τοὺς ἄλλους, μετὰ δ' υἱὸν ἑμὸν Σαρπηδόνα δῖον·

55. IPIN 57. FEPHHSI HOSEIDAWNTI ANAK-
 KTI 58 TA FA 64 FON PETAIRON 66 FI-
 AIOΘI

60. λελάθῃ δ' ὀδυνάων *faciat eum obliuisci dolores,* ceterorum nauis stabant,
 pro dolore et vulnere le- *ita ut irruendo in has vi-*
 niat. *deri possent etiam ad Achil-*
 63. ἐμπέσωσι νηυσὶν Ἀ- *lis stationem peruenire. Re-*
 χιλῆος. *spiciunt autem, haec dicta*
 De toto loco v. *Achillis. sup. I, 646—651.*
 Obll. Si HomERICA haec *— 64. ὁ δ' ἀνστήσει ὃν ἐ-*
 sunt, quod mihi non per- *ταῖρον Patroclum scil. non*
 suadere possum, non pro- *proprio suasi, sed Patrocli*
 prie accipienda sunt; nam *precibus exoratus. Mox ta-*
 fugientes Achiui in suas na- *men periculo ingrauescente*
 ves irruerunt, non in Achil- *Patroclum morantem ipse*
 lis; cuius tamen stationi *excitat ut festinet Π. 126*
 proximo loco Achiuorum *ὄρεο, διογενὲς Πατρόκληις.*

τοῦ δὲ χολωσάμενος κτενεῖ Ἑκτορα δὲς Ἀχιλλεύς.
 ἐκ τοῦδ' ἂν τοι ἔπειτα παλίων παρὰ νηῶν
 αἶν' ἐγὼ τεύχομαι διαμπερές· εἰσὶν Ἀχαιοὶ 70
 Ἴλιον αἰετὺν ἔλκεν, Ἀθηναίης δὲ βουλὰς.
 τίπρην δ' οὐτ' εἰς ἐγὼ παύω χόλον, οὔτε τιν' ἄλλων
 ἀθανάτων Δαναοῖσιν ἀμυνέμεν ἐνθάδ' εἴσω,
 πρὶν γε τὸ Πηλεΐδα τελευτηθῆναι ἑλδωρ
 ὥς οἱ ὑπέστην πρῶτον, ἐμῷ δ' ἐπένευσεν πάφῃτι 75
 ἥματι τῷ, ὅτ' ἐμεῖο θεὰ Θέτις ἤφατο γάμον,
 λισσομένη τιμῆσαι Ἀχιλλεῖα πολίπορον.
 ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθῃσε θεὰ Λευκάλεος Ἥρη.
 βῆ δὲ κατ' Ἰδῶν κλέων ἐς μακρὸν Ὀλυμπον.
 ὥς δ' ὅταν αἰῖξῃ νόος ἀνέρος, ὅστ' ἐπὶ πολλὴν 80

71 F1AION 72 Vulg. παύσω 73 F01 80 Vulg. ὅστ'
 αἰετὺν.

et Myrmidones exeuntes ca- ladium auferendum et alia:
 stris ad strenuaria pugnam quæ feriora sunt Iliade. —
 excitat Π, 200. 210. — 68. 75. respiciunt Il. A, 523 sq.
 τοῦ δὲ χολωσάμενος, Patro- 78—167. Iuno in Olym-
 cli causa; non, Sarpedo- pum redax exponit diis
 nis: quod rerum ordini ad- perniciacem Iouis volunta-
 versatur. — 69. ἐκ τοῦδ' tem; tum a v. 109 Martem
 ἂν τοι. non hoc factum de- docet mortem Ascalaphi:
 mum Hectore caeso, sed quem ira exandescensem
 iam a Patrocli exitu v. 64. aegre coarctet Athene — 142.
 65. huc erit retrahendum. tum Iuno Iridi et Apollini
 sed v. Obfl. — 70. τεύχοι- mandata Iouis nuntiat —
 μ pro παύξω. — 71. Ἀθη- 167. a quibus ea mox per-
 ναίης διὰ βουλὰς, dolo equi, aguntur.
 ignei inuenio; v. Od. Θ,
 492. etiam dactilo in arceum
 Virgil et Diomedes ad Bal- νέας ὑπῆλται, ὥς ἐπὶ πτερὸν ἦε

γαῖαν ἑλκιδονθῶν, φρεσὶ περικαλὴμασι κείσῃ,
 ἐνθ' εἶπν, ἢ ἔρθε, μενοιήσαιέ τε πολλὰ
 ὡς κραιπνὰς μεμνῶν διέπτατε πάντα. Ἦρῃ
 ἵκετο δ' αἰπὴν Ὀλύμπου ἀμυγέσσας· ἐπὶ δὲ
 ἀθανάτοισι θεοῖσι Διὸς δόμῳ· εἰ δὲ ἴδαντες,
 πάντες ἀνήξαν, καὶ δεικανδάντο δέπασσιν.
 ἦ δ' ἄλλους μὲν ἔαρε, Θέμιστι δὲ καλλιπαρῆα
 ἄετο δέπας, πρώτη γὰρ ἐναντία ἦλθε θάουσα,
 καὶ μιν Φωήρῃσ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ἦρῃ, τίπτε βέβηκας, αὐτοζομένη δὲ τοικας; 90

83 ΠΟΤΝΙΑ ΕΗΡΗ

85 ἸΟΙ ΔΕ ΕΙΔΟΝΤΕΣ

89 ΦΩΝΗΣΑΣ ΕΠΕΑ καὶ ΒΕΒΗΧΕ 90 ΔΕ

ΕΡΦΟΙΚΑΣ

νόημα, comparatio celerita-
 tis motus cum celeritate co-
 gitandi; memorabilis in hoc,
 quod comparatio a. m. di-
 cta est, quae sub sensus
 non cadit. Οἰκίστην rem
 multis versibus in Minervae
 descensu Apollon. H. 541.
 sq. iisque paulum impedi-
 tis. Translata quoque com-
 paratio in Hymnos, in
 Apoll. 448 in Mercur. 43.
 — ἔταν αἰετὶ νόος. cum ani-
 mus celerrime se movet, h.
 e. cogitat. ἐνθ' εἶπν. *hic*
eram illic eram. si est pro-
 ἦεν. Sin, quod minus be-
 ne sit, manemus in αἶψα,
 erit optative, *utinam sim*
 vel proficiat. v. Obd. re-

cordatione facta celerrime
 mens diversas terras tan-
 quam praesentes intuetur.
 — 85. Honos dehemeradi
 in Iouis δόμα, Oecum, ha-
 bitus—ado mores saeculi est
 adumbratus; *affidente dii*
opulenti; hactenus; *εμπερεσις*,
 et ἀνήξαν, ἀνάρουσαν, ἀνέ-
 στάν, *surgunt* de suo quis-
 que loco venientique *pocu-*
lum suum propinantis: hoc
 est. — 86 δεικανδάντο δέ-
 πασσιν. Commode memi-
 nit Kaeppen alterius loci
 I, 666. 7. de redeuntibus
 legatis. At illa a Themide,
 primo loco sibi obuia facta,
 poculum accipit.
 90 τίπτε βέβηκας, *cui*

ἡ μάλα δὴ σε φόβηθε Κρόνου παῖς, ὅς τοι ἀκοίτης;

Τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεὸς λευκόλενος Ἥρη·

μή με, θεὰ Θέρι, ταῦτα δειέρο· οἷσθαι καὶ αὐτῇ,

οἷος ἐκείνου θυμὸς ὑπερφιάλος καὶ ἀπηνής·

ἀλλὰ σύ γ' ἄρχε θεοῖσι δόμοις ἐν δαίτῳ εἴσης. 95

ταῦτα δὲ καὶ ματὰ πᾶσιν ἀνδύσεαι ὑδανάτοισιν,

ὅτε λεὺς κακὰ ἔργα πιφραύσκηται· οὐδὲ τι φημί

πᾶσιν ὁμῶς θυμὸν κεραιραμένην, ὅτε βροτοῖσιν

ὥτε θεοῖς, εἴπερ τις ἔτι νῦν δαίνυται εὐφραν.

Ἡ μὲν ἄρ' ὥς εἰρηῦσα κατέζετο πότνια Ἥρη. 100

ἔχθησαν δ' ἀνὰ δῶμα Διὸς θεοί· ἡ δὲ γέλασσε

χέλεσιν, οὐδὲ μέταπον ἔπ' Ὀφρυσι κυανέησιν.

ἰάνθη· πᾶσι δὲ νεμεσσηθεῖσα μετῴδῃ·

93 ΔΕΙΡΕΟ ΦΟΙΣΘΑ

95 ΕΦΙΣΗΞ

97 ΚΑΚΑ

ΦΕΡΤΑ

100 ΦΕΙΜΟΤΣΑ

— ΠΟΤΝΙΑ

ΕΦΗΡΗ

101 Vulg. ἡ δ' ἐχέλασσε.

venis, huc? — 94. ὑπερφιάλος: haud dubia *superbiam* cum *trouulentia* denotat; πρηνὲς ἀπηνὲς *duris* et *inimicis* est, qui ipsi coniungi acerbis et saevus est. *Virtutis* que h. l. ad perniciam spectat in partibus Troianorum mercedis adherentia innotat. — 95. ἄρχε· αὐτὸς siue periculo suato, siue potius, αἰσθημάτων· positione, αἰσθημάτων — quae solebant ex ordine distribui singulis mercedis cuique appositae ideo, ut tallo erat, aliquemque pluribus

tribus· ἄρχειν αὐτὸς primo loco appositus ei epulis. — 97. πιφραύσκηται h. l. *depravatur*, minatur; e generali notione, *declaratur*. — 102. οὐδὲ μέταπον — ἰάνθη, non explicita fronte, sed coniugata ἐπ' Ὀφρυσι κυανέησιν, apparet adeo, et Iunonem, uti Iovem, habuisse se nigricantia supercilia. At quaeritur de animi sententia, unde hic risus aut potius, irrisio profecta sit. Ad malevolentiam Iunonis, et *χαρακτηρίαν*, quod, punic

Νήπιοι, οἳ Ζῆνι μενεαίνομεν ἀφρονέσσαντες,
 ἢ ἔτι μιν μέμαμεν καταπαυσέμεν, ἄσσαν ἰόντες, 105
 ἢ ἔπει, ἢ ἐβίη· ὁ δ' ἀφήμενος οὐκ ἀλεγίζει,
 οὐδ' ὀθεται· Φησὶ γάρ ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι
 κάρτεϊ τε σθένει τε διακρινδὸν εἶναι ἀριστος.
 τῷ ἔχεθ', ὅ ττι κεν ὤμμι κακὸν πέμπῃσιν ἐκάστω·
 ἦδη γάρ γυν ἔλπαμ' Ἀρηί γε πῆμα τετύχθαι. 110

106 ΠΕΠΕΙ

109 ΠΕΜΠΗΣ

106 ΠΕΚΑΣΤΩ

110

ΠΕΛΠΟΜ

deos ὀχθῆσαι vidit, aut
 quod tristem casum Marti
 nuntiatura est, trahere no-
 lim; videtur esse risus ex
 indignatione, cum sensu so-
 lidi consilii, quod Iouis de-
 creta rescindere voluere, nul-
 lo cum effectu: hoc po-
 stulat adiunctum νεμεσση-
 θεῖσσι, et ipsa oratio: Νή-
 πιοι οἳ — Iungenda autem
 sunt πᾶσι μετρίδα.

104 — 142. Iuno primo
 deorum temeritatem incu-
 sat, et a consilio repu-
 guandi Ioni deterret, tam
 Marti Ascalaphi filii mor-
 tem nuntiat; quo audito il-
 le furens ad ultionem su-
 mendam profiliens aegre a
 Minerva coercetur. Obuia
 est designatio diuersae in-
 dolis in Marte et Minerva;
 quemadmodum et illud;
 quod stolidus et virtute fa-

rox Mars a prudentiore et
 moderatiore dea exui armis,
 obiurgari, et 142 sedili
 suo collocari se patitur.

105. καταπαυσέμεν h. l.
coercere ἄσσαν ἰόντες, cum
 iniuadentes, manum inicien-
 tes. v. Obll. ad A, 567
 ἄσσαν ἰόνθ'. — 106. ἀφ-
 ἤμενον *sedesum ab aliis se-
 dentem*; bene adiectum,
 nam hoc est quod impo-
 tentibus dolorem creat, si
 se non adhibitis aliis suas
 res agere vident. — 107.
 Φησὶ γάρ, non, *ait*, sed,
nouit, intelligit, se longe
 praestare. Koepfen ad Θ,
 17 sq. reuocat. — 109. ἔ-
 χεθ', *καταχέσθαι*. — 110. *sci-
 libet notum, illud, si sine vi-
 sine virtutis irasci*. — 110.
 Feras quinquē nequē ani-
 mo, quod et accideret, vi-
 ritate Marti ferendum, quod

υἱὸς γὰρ οἱ ὄλωλε μάχῃ ἐνι, Φίλτατος ἀνδρῶν,
Ἀσκάλαφος, τὸν Φησὶν ὃν ἔμμεναι ἰβριμὸς Ἀρης.

Ὡς ἔφατ' αὐτὰρ Ἀρης θαλερῶ πεπλήγετο μηρῷ
χερσὶ καταπερηνέσσ', ὀλοφυρόμενος δὲ προσήυδα·

Μὴ νῦν μοι νεμεσήσεται, Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
τίσασθαι φόνον υἱός, ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν, 116
εἴπερ μοι καὶ μοῖρα, Διὸς πληγέντι κεραυνῷ
κείσθαι, ὁμοῦ νεκύεσσι μεθ' αἵματι καὶ κονίῃσιν.

Ὡς Φάτο· καὶ ἔ' ἵππους κέλετο Δεῖμόν τε Φόβον τε
ζαγνήμεν' αὐτὲς δ' ἔντε' ἐθύετο παμφανόωντα· 120
ἦδα κ' ἔτι μείζων τε καὶ ἀργαλεώτερος ἄλλος
παρ Διὸς ἀθανάτοισι χόλος καὶ μῆνις ἐτύχθη,
εἰ μὴ Ἀθήνῃ, πᾶσι περιδδείσασα θεοῖσιν,
ᾤετο δι' ἐκ προθύρου, λίπε δὲ θρόνον, ἔνθα θάσασσε.
ταῦ δ' ἀπὸ μὲν κεφαλής κόρυθ' εἴλετο, καὶ σάκος ὤμων,

111 FAP FOI

112 ΦΗΞΙ FON

121 Vulg. ἦδα

xé τις

filiō orbatus est. ἄλπε-
μι vereor, vt saepe. Asca-
laphi nex memorata N, 518
sq. — 113. 4. Adeo dii
hominum rudiorum mores
referunt. Vidimus hoc idem
in Afo. M, 162. Ceterum
ad sensum res bene est ex-
pressa adiunctis χερσὶ κατα-
πηνέσαι.

115. μὴ νεμεσήσεται —
τίσασθαι. pro ne me reti-
neat, debet, ne mihi suc-
censeat; sc. improbando,

tanquam rem temerariam
aggressuro. — 117. 8. Lu-
cem habet locus compara-
tis verfl. E, 886 ad quos
vide. — 119. Δεῖμος et Φό-
βος, Terror et Horror,
sunt θαράκοντες Martis ii-
demque filii, quos iubet
equos iungere; non autem
sunt equorum nomina. v.
Obfl.

124. ᾤετο δι' ἐκ προθύ-
ρου· διήλθε sc. διὰ τοῦ δώ-
ματος. Od. Δ, 37 ἐν μεγά-

ἔγχος δ' ἔσκησε στιβαρῆς ἀπὸ χειρὸς ἰλουσῶ· 126

χάλκεον· ἢ δ' ἐπέεσσι καθάπτετο θούρον Ἀρηῶ·

Μαινόμενος, Φρένας ἤλ' ἐδιέφθορας· ἢ νύ τοι αὐτῶς

οὐατ' ἀκουέμεν ἐστί, νόος δ' ἀπόλλωλε καὶ αἰδώς;

αὐκ' αἶεις, ἄτε Φησὶ θεὰ λευκώλενας Ἥρη; 130

ἢ δὴ νῦν παρ' Ζηνὸς Ὀλυμπίου εἰλήλουθεν.

ἢ ἐθέλεις αὐτὸς μὲν ἀναπλήσας κακὰ πολλὰ,

ἂψ ἴμεν Ὀλυμπόνδε καὶ ἀχνύμενός περ ἀνάγκη,

αὐτὰρ τοῖς ἄλλοις κακὸν μέγα πᾶσι φυτεύσαι;

αὐτίκα γάρ Τρώας μὲν ὑπερθύμους καὶ Ἀχαιοὺς 135

λείψει, ὁ δ' ἡμέας εἰσι κυδοιμήσων ἐς Ὀλύμπον·

μάρψει δ' ἐξείης, ὅστ' αἴτιος, ὅστε καὶ οὐκί.

τῷ σ' αὖ νῦν κέλομαι μεθέμεν χόλον υἱὸς ἔης·

ἦδη γάρ τις, τοῦδε βῆην καὶ χεῖρας ἀμείνων,

ἢ πέφατ', ἢ καὶ ἔπειτα πεφήσεται· ἀργαλέον δὲ 140

πάντων ἀνθρώπων βῦσθαι γενεήν τε τόκον τε.

ὦς εἰποῦσ', ἴδρυσε θρόνον ἐνὶ θούροισι Ἀρηῶ.

Ἥρη δ' Ἀπόλλωνα καλέσσαιτο δώματος ἐκτός,

126 Vulg. ἐκ χειρὸς

127 Ἦ ΔΕ ΕΠΕΣΣΙ

142

ΦΕΙΠΟΤΣ

roio diéssuto. quod Koer-

pen bene meminerat. —

128. Φρένας ἤλ', μάταιε,

ἡλίδι. stolide, periisti. v.

Obff. Dicit autem haec ver-

ba, obiurgando, καθήκτε-

τα, dum interea eum in

δῶμα reducit manu. — 132.

133. expertus multa mala,

ἂψ ἴμεν (σὺν) ἀνάγκη, κα-

τερ ἀχνύμενος. — 135. Ite-

tum in Ioue ita describi-

tur hominum rudiorum nec-

dum villo decori sensu im-

butorum. — 136. εἶδεν, ε-

λεῖσται εἴφ' ἡμᾶς κυδοιμή-

σων, ὥστε θορυβῆται, σὺν

κυδοιμῷ. — 136. 7. Similia

facta iam vidimus memora-

ta. E, 256. Ig. A, 590. Ig.

et videbimus mox 137.

143. Nunc Iridi et Apoll-

Ἰρίν θ', ἣ τε θεαῖσι μετ' ἀγγελοσ ἀθανάτοισι· ἐπὶ
καὶ σφας Φανήσασα, ἔπειτα πτερόεντα προσήυδα· 143

Zeὺς σφῶν εἰς Ἴδην κέλετ' ἐλθόμεν ἔτι τάχιστα·
αὐτὰρ, ἐπὴν ἔλθετε, Διὸς τ' εἰς ὠκυμένησδε, καὶ ἐπὶ
ἔδειν, ὅ ττι κε κῆρας ἐποτρύνῃ καὶ ἀνάγῃ· 144

Ἡ μὲν αἶψ' ὡς εἰπαῖσα καλῶν κίε πότνια· Ἢρή· 145
ἔστη δ' εἰς θρόνον· τῶ δ' αἰετῶντε πεπτοθῆν, 150

Ἴδην δ' ἱκάμον· πέλυπιδάκκα, μητέρας θεῶν· 151
εὖρον δ' εὐρυόπια Κρονίδην αἰνὰ Γασγάρων· 152
ἦμενον, ἀμφὶ δὲ μιν ὄρεον νέφος ἐκκράνεντο· 153

τῶ δὲ πάρειθ' ἐλθόντε Διὸς νεφεληγερέτοιο, 154
στήτην· οὐδὲ σφῶν ἰδὼν ἐχολάσαστο· 155

144 FIRIN. Vulg. μετ' ἀγγελος. 145 ΦΩΝΗΣΑΣΑ
FEPHA v. FEPH. 147 ΩΠΑ v. ΕΙΔΗΣΘΕ. 150
FEIΠΟΤΣΑ — ΠΟΤΝΙΑ FHPH 155 ΣΦΩΕ
FIDON. v. OME

lini Iouis mandata exponit
Iuno; tum, 150 illi ad Io-
vem properant. Ille 157
Iridem ad perferenda Ne-
ptuno mandata mittit; 167
Iris paret iussis.

143. δώματος ἔξω, man-
data dat Iuno clam ceteris
dijs, seu omnipotē, ne dijs
bilem moueat, seu ne fal-
tem Marti, qui modo ad
sanam mentem redierat.
Quaerere licet, vnde Apol-
lo nunc in Olympo adfue-
rit, cum ille antea ex Per-
gamo fere prospiciens me-
moratus sit Δ, 508. Ε, 460.

H, 21. Respondendum est,
eum ad concilium deorum
vocatum JI, Θ, pr. in Olym-
po mansisse. Etsi mox JI
K, 515 ille prospicit Vlyf-
sem et Diomedem Athene
comite incedentem, etiam
ante Θ, 311 Tencri sagit-
tam aberrare facit. Verum
haec et similia sunt extra
epicum narrandi ordinem.

147. cum coram Ioue
constiteritis. v. Obss.

153. θυέας νέφος fragrans
ἀμβρόσιον. est eadem nubes
E, 350. — 155. οὐδὲ σφῶν
ἐχολάσαστο, propter consilia

ὅττι οἱ ἄν' ἐπέεσσι φίλης ἀλόχου πιθόσθην·
 ἴσα δὲ πρότερον ἔπαυ' πτερόντα, προσήδα
 Βῆσσι, ἔθι, Ἴρι, ταχεῖα, Ποσειδάωνι ἀνάσσει
 πάντα τὰ δ' ἀγγέλλαι, μὴδ' ψευδάγγελος εἶναι
 παυσάμενόν· μιν ἀνάσσει μάχης ἠδὲ πολέμοιοι, 160
 ἔρχεσθαι μετὰ Φύλα θεῶν, ἣ εἰς εἴλα διαν,
 εἴ μ' μοι, οὐκ ἐπέεσσ' ἐπιπίσεται, ἀλλ' ἀλογήσει,
 φραζέσθαι δὴ πείτε κατὰ φρένα καὶ παντὶ θυμῷ,
 μὴ μ' οὐδὲ κρατερός περ ἔων, ἐπόντα ταλάσση
 μεῖναι· ἐπεὶ εὖ Φημί βίη πολὺ φερέτερος εἶναι, 165
 καὶ γενεὴ πρότερος· τοῦ δ' οὐκ ὄδεσσι φίλον ἦτορ
 ἰδόν' ἐμοὶ φάσθαι, τόν τε στυγέουσι καὶ ἄλλοι.
 ὣς ἔφατ'· αὐδ' ἀπίθνησε ποδὴν ὠκέα Ἴρις·
 θῆ δὲ πρὸτ' Ἰδαίων ὄρεων εἰς Ἴλιον ἰξήν.
 ὡς δ' ὅταν ἐκ νεφέων πτήται νιφάς, ἢ χαλάζα 170

156. ὍΤΙ ΦΟΙ ΩΚΑ ΕΒΗΣΕΣΙ 157. ΕΙΡΙΝ —
 ΕΒΗΣΑ 158. ΙΟΙ ΕΙΡΙ. — ΠΟΣΕΙΔΑΩΝΙ ΕΑ-
 ΝΑΚΤΙ 162. ΟΤ ΕΒΗΣΕΣΣ, vel, vt Benti. ΟΤ-
 ΧΙ ΕΒΗΣΕΣΣ 165. ΕΠΕΙ ΕΕΤ. vulg. ἐπει, εἰο.
 167. ΕΙΣΟΝ 168. ΩΚΕΑ ΕΙΡΙΣ 169. ΕΣ ΕΙ-
 ΔΙΟΝ

cum Iunone committit, pu- mili, quem alii metuunt.
 160. — 163. φραζέσθω μὴ — 169. Non in urbem con-
 nunc est, videat, caelo- tendere poterat Iris ad eno-
 πτε; — μὴ κατὰ κρατερός candum Neptunum, qui in-
 ἔων, οὐδὲ (alias οὐδ' ὡς) tererat pugnae; ergo εἰς Ἴ-
 τάλιασση μεῖναι εἰς ἐπιδόνα, λιον h. l. ad loca circa,
 — 165. ἐπεὶ εὖ Φημί, pro ante urbem.
 ἀδύτου. ὅβη. — 166. τῷ
 δ' οὐκ ὄδεσσι φίλον ἦτορ, 170. Comparatio celeri-
 et tamen ille haud veretur; tatis in descensu Iridis cum
 illo audet, se aequalitate nunc vel grandine habet

ψυχὴν ὑπὲρ βίης ἀδερμηκέσσι Βαρέσσῃ·
ὡς κρατὶν αὖτ' ἰσχυροῦσι· διέκτατο ὠκὴν Ἴρις,
ἀρχὸν δ' ἰσταμένη· προσέφη κλυτὰς Ἐννοσίγαιον·

Ἀγγελίην τιναί ποινῇ Γαίηςχε· κυανοχάρτεσσι
ἡλδον· δεῦρο φέρονσά· παρὰ Διὸς αἰγιόχοιο· 175

πασσάμενόν σε κέλευσε μάχης ἡδὲ πολέμοιο,
ἱεραδαί· μετὰ Φύλα θεῶν, ἥ εἰς ἄλλα δ' ἔτι.
εἰ δέ οἱ οὐκ ἔπτεσσ' ἔπιπτεσσά· ἀλλ' ἀλογήσεις,
ἡπείλεις καὶ πείνοσ' ἀνάντιβιον πολεμίζων·

ἐνθάδ' ἐλεύσεσθαι· σέ δ' ὑπεξάλασθαι ἀνῶγει· 180
χθρᾶς, ἔπει στο· Φησὶ βίη πολὺ φέρτερος εἶναι,
καὶ γενεῇ πρότερος· σὺ δ' αὖκ' ὄξεσσι φίλον ἦτορ
ἴσόν οἱ φάσθαι, τόν τε στυγέουσι καὶ ἄλλοι·

Τὴν δ' ἐμὲν ὀχθήσας προσέφη κλυτὸς Ἐννοσίγαιος·
ὦ πόποι ἦ ῥ', αἰγυιάδες περ ἑῶν, ὑπέροπλον ἔειπεν, 185
εἰ μ' ὁμότιμον ἔοντα βίῃ ἀέκοντα καθεῖξαι.

τρεῖς γάρ τ' ἐκ Κρόνου εἰμὲν ἀδελφοί, οὓς τέκετο Ῥέα,
Ζεὺς καὶ ἐγώ, τρίτατος δ' Αἰδῆς ἐνέροισιν ἀνάσσει.

τρίχθα δὲ πάντα δέδασται, ἕκαστος δ' ἔμμορε τμήης·

173. ΩΚΕΑ. FIP12. 176 Vulg. σ' ἐέλευσε. 177 Vulg.
ἱεραδ' ἡ. 178 ΔΕ ΡΟΙ ΟΤ ΠΕΠΕΣΣΕΣ vel ΟΤΧΗ
ΠΕΠΕΣΣΕΣ 179 Vulg. καμείνους. 183 FIZON FOI
185 ΕΡΕΙΠΕ 186 ΑΡΕΚΟΝΤΑ 187 Vulg. τίνε
Ῥεῖν. 188 ΕΝΕΡΟΙΣΙ ΠΑΝΑΣΣΩΝ 189 f. δέ
δαστο, ἕκαστος.

ἐνέργειαν. — 182. 3. v. τμήης. Quod et Hesiodo
sup. 166. 7. — 186. καθε- modus εἰρηῇ, modus γένους est.
ξαι. sup. 1265 erat κατακαύ- Θ. 112. 382. inprimis 421
εν προ- coercere. ἀγαθός. 199. At inf. est μοῖρα 195
τερ h. i. fortis, vt A, 275 vi. Hesiod. 413 et αἶσα
ideoque potens. — 189. 209.

ἦτοι ἐγὼν ἔλαχον πολὴν αἶα· νύκμεν αἰεὶ, 190
 παλλομένων, Ἰδίας δ' ἔλαχε Ζόφου πηγάεσσιν.
 Ζεὺς δ' ἔλαχε οὐρανὸν εὐρύν· ἐν αἰθέρι καὶ ἐν ὠκυπύῳ.
 γαῖα δ' ἔτα θυγὴ πάντων, καὶ μακρὰς Ὀλύμπου
 φάιδας καὶ αἷ τι Διὸς βίηματα φρεσὶν· ἀλλὰ ἔκλυες,
 καὶ κρατερὰς περ ἐὼν, μετὰ Τριτάτῃ ἐν μοίῃ. 195
 χερσὶ δὲ μή τι μά πύγῃ, κακὰν ὥς, δεῖσσεσθαι.
 θυγατέρεσσιν γὰρ τε καὶ υἱάσι κέρδιον εἶη
 ἐκπάγλοις ἐπέεσσιν ἐκσέμεναι εὖς· τέκεν αὐτὰς
 ὅσθ' ἔθεν ὀτρύνοντες ἀκούσονται καὶ ἀνάγκη. 200
 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ποδηνέμος Ἀχαιῶν Ἴρις·
 οὕτω γὰρ δὴ τοι, Γαμήοχα ἠμνοχαῖτα,
 τόνδε φέρει Διὶ μῦθον ἀπηνέε τε, κρατερὸν περ
 ἦ τι μεταστρέψεις· σφραπταὶ μὲν τε φρένες ἑσθλῶν,
 αἶσα δ' ὥς πρεσβυτέροισιν Ἐρυνκίης αἰὲν ἔπονται.

194 ΑΛΛΑ ΦΕΚΗΛΟΣ 196 Benti. καὶ τοῦ 198
 197 ΕΠΙΕΒΣΣΙ 199 101 ΕΒΘΕΝ 200 ΟΚΕΑ
 201 ΕΠΙΣ 204 ΕΟΙΣΘ

— 191. παλλομένων sc. τῶν cedant, h. agant, ex sententia Iouis. v. Obfl.
 192. 198? 9. βέλτιον εἶη, αὐτοῦ ἐκπλήττειν τὰ τέκνα ε-
 193. Vides οὐρανὸν et Ὀλυμ-
 194. πον discerni: v. ad A, Exc.
 195. VIII. Disquis autem vniuer-
 196. si haec est, Ioui cellisse
 197. caelum, seu nubes et ae-
 198. roem, Neptuno mare, Plu-
 199. toni loca infera: terram au-
 200. tem et Olympum in com-
 201. muni ditione, et vix habi-
 202. tum esse. — 194. αἷ τι Διὸς
 203. βέομαι φρεσὶν, non ego in-
 204. maiorē; h. adsum, ad-

Τὴν δ' αὖτ' ἀπὸ πρὸς ἑπὶ Πηλεΐδαν, ἐνὶ στήθεσσι
 "Ἴρι θεῶν, μάλα τοῦτ' ἔπος κατὰ μῦθον ἔειπετο· ἵνα
 ἐσθλὰ καὶ τὰ κέρκεται, ἐν ἀγγελίᾳ αἰσιν αἰδῶ·
 ἀλλὰ τὸδ' αἰνὸς ἔχας κραδίην καὶ θυμὸν ἰκάνει,
 ὀκνῶσαν ἀόμορον καὶ ὀφρ' πεσσεμένον αἶσῃ
 κενεῖαν ἐθέλοντι χροῦντοισιν ἐπέστηναι· ἵνα
 ἀλλ' ἦται· κιν' μὲν περ κενεῖσθ' αἰεὶ ὀφείλω·
 ἄλλο δὲ ποῖ ἔρειν, καὶ ὀφείλω τόν γε θυμὸν ἐν
 αἶκιν ἀνευ ἱμεδον καὶ ἰσχυρῆς ἀρεταίης,
 "Ἡρης, Ἑρμείω τε, καὶ Ἰφαιστοῖο ἀνέκτας,
 Ἴλιον αἰπεινῆς πεφιδῶσται, οὐδ' ἐβλάθηαι
 ἐκπέσαι, δοῦναι δὲ μέγα κέρτος Ἀργείοισιν,
 ἵστω τοῦθ', ὅτι νῶϊν ἀνηκεστος χόλος ἐσται.

Ὡς εἰπὼν, λίπε λαὸν Ἀχαιῶν Ἐκασκάλιος·

205. ΠΡΟΣΕΦΕΙΔΕ, 206. Εἶρε, 207. ΤΟΤΤΟ ΦΕ-
 ΠΟΣ — ΕΦΕΙΠΕΣ 208. Αἴσιμα φρίδῃ
 209. ΤΟΠΟΤΕ Εἰς ὁμορὸν 210. ΧΟΛΩΤΟΙΣΙ
 211. ΕΦΕΒΕΣΣΙ 212. ΕΦΑΙΣΤΟΙΟ ΦΑΝΑΚΤΟΣ
 213. ΕΛΑΙΟΦ 214. Εἰς τὸ 215. Εἰπὼν.

Rant, infestae (nam ubi
 sensu ἐρεσθαι ὁμορῶν, ut
 de "Arg. 3, 508) ut ubi
 cantur. infurias iis factae.
 Translatum autem de deo ad
 deos, ut puniantur per Eri-
 nyas ob violatum ius, ut
 periturū poenas launt sup.
 37.

207. ἐσθλὰ καὶ τὰ κέρ-
 αἰσιμα αἰδῶ, pro αἰσιν αἰδῶ
 ἀγαθὸν ἐστὶ καὶ, τὸ συν-
 τὸν αἶσιν τὸν ἀγγέλλοντα

ut et Eustath. πολλά γὰρ
 καὶ αὐτὸς παρορθεῖ. — 209.
 ὁμῇ πεσσεμένον αἶσῃ, per
 iplos natales, tanquam fra-
 trem, idem ius habentem,
 destinatum ad eandem for-
 tem, dixit, pro impertitam
 portione parit. — 210. νεῖ
 καὶ ἐν ὀβριγὰς cum mē-
 nis. — 212. ἀπὸ τῶν τόν γε
 θυμὸν adiectum θυμῷ, vñ an-
 τιquo, apud animum meum
 — 213. ἐν ἱμεδον, προῖ

ἔπε δὲ πόντοιοιόν, πόσσιν δ' ἤϊονες Ἀχαιοί·
καὶ τὸτ' Ἀπόλλωνος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς 220
Ἔρχεο νῦν, φίλε Φοῖβε, μεθ' ἑταίρων χαλκιοπόροισιν.
ἦδη μὲν γὰρ τοὶ γυνήκεας ἑωσάχευος
οἴχεται οἰς τῶλα δῖον, αἰετὸν μένος χόλον, ὅπως
ἡμέτερον· μάλα γάρ τε μάχης ἐπύδωντο καὶ ἀλλοδαί,
οἵ περ ἐνέστερον εἶσι θεοῖ, Κρόνον ἀμφὶς μέοντες 225
ἀλλὰ τὸδ' ἤμιν ἐπὶ πολὺ κέροισι, καὶ οἱ αὐτῶ
ἔπλετο, ὅττι παρὰ δα μετὰ θεῶν ὑπένεα
χεῖρας ἐμάς· ἔπει οὐ κεν ἀνθρώτῃ γ' ἐτελέσθῃ.
ἀλλὰ σὺ γ' ἐν χεῖραςσιν λαβὲν αἰχλὴν θυσσανύσσασα,

224 Vulg. μάλα γὰρ καὶ

226 HAE FOI

sine; sed *scorsum* a nobis, *contra voluntatem nostram*. — 219. de discessu Neptuni: πόσσιν δ' ἤϊονες, ἔχωντο sc. μν. cf. sup. ad B, 703.

220—262. Nunc Apollini mandata dat Iupiter, ut ad Hectorem recreandum se conferat et Achivis pavorem iniiciat; Hectori vires restituuntur.

220. Evocatus a Iunone Apollo: 243 vna. cum Iride ad Idam se contulerat: 150. cui datis mandatis, ad Apollinem nunc se converteret Iupiter. — 224. Senferunt pugnam, hastam, iustitiam, et

iam *Uitantes*, qui cum Cro- no in Tartaro habentur, ut supra Θ, 479. 480. vidimus et E, 274. v. ObII. — 226. *et mihi ei ipsi hoc magis paradii*. — 228. ἐτελέσθῃ. sc. τὸ πρᾶγμα. nisi e 224. μάχην malis. — 229. Aegis h. l. in Apollinis manu, sed accepta a Ioue. cf. inf. 308. sq. ubi Ioui ea a Vulcano elaborata esse narratur. 308. Ahe. de Aegide Iouis v. sup. 44. E, 736. sq. et ad B, 447. Ea θυσσανύσσασα, fimbriis aureis dependentibus ex ora. v. ibid. ad terrorem danti- ciendum iugum splendore, tum et fimbriarum motu, dam, qui aduersi hostis in-

τῇ, μάλ' ἐπισείει. Φοβέειν ἦεναι Δαχαιούς. ὅσοι
 σοὶ δ' αὐτῷ μελέται. Ἐκατήβολε, Φαίδιματ' ἔκταται
 τόφρῳ καὶ οὗ οἱ ἐγχεῖται μένος, μέγας ὄφρ' αὖ Δαχαιοὶ
 φεύγοντες γῆρας τε καὶ ἑλάντοκτον ἡκόνται. καὶ
 καὶ δ' αὐτὸς ἐπὶ Φοβότομον ἔρχεται τε ἔκας τένετ
 ὅς πε καὶ αὐτῷ Δαχαιοὶ ἀνὰ πνεύματι πόνειον. 235
 Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἄρα σπυγερὰ ἀντιπαύσασα Λαοκλῆος
 βῆ δὲ κατ' ἱερῶν ἄεθρον, ἱερῇ εἰσικῶς
 αἶψα, Φασαροφόνῳ, ὅς τ' ἀκίστος πεπρωμένος
 εὐρὺν Πηλεΐδαο Δακρυόενος. Ἐκπῆρα δ' ἴον
 ἦμενον, οὐδ' ἐπὶ καὶ τοῦ νέον δ' ἐσαυξέετο θυμὸν, αἶψα
 ἀμφὶ γινώσκων ἰταίρους· αἶψα ὁπθμα καὶ ἰδῶς

230 Vulg. τὴν μάλ' ἐπισείων.

231 FEKATHBOAE

232 FOI

234 FEPION TE FEPLOS TE

237

ΙΡΗΚΙ ΕΡΕΦΟΙΔΟΣ

240 Vulg. ἐσαυξέετο

241

ΑΜΟΙ FE

testatur. — μάλα ἐπισείων, ἐκφύβει.

232 — 235. Achiulis ab Hectore ad matrem fugatis aliam rationem recreandi eos adhibebit Iuppiter. Patroclus in pugnam prodeunte, mox ipso Achille. Τόφρα γὰρ, οὐκ οἱ ἔγχεται μένος μέγας, ὄφρ' αὖ. — Recreatur Hector, et relictumque ipsi vires primo, cum ille se ex animi deliquit accipit; hactenus illud τόφρα. — ὄφρα locum non habet; tum vero, viribus relictis,

virtus eius excitatur et inceditur, ut fortiter pugnet, donec Achiliorum fuga ad naues facta sit. Haec duo in verbis sunt comprehensa.

237. 8. Ἱερῇ εἰσικῶς ἀνέει· pro pedestri ἱερῶν θυμὸς ἀνύτητι. Vltus erat comparatione Il. N. 62 sqq. Φασσοφόνῳ. Est adeo accipiter hoc ipso nomine etiam ab Aristotele designatus, quod palumbes venatur. Hist. An. IX. 363. — 241. αἶψα καὶ ἰδῶς, sudor, gelidus, corporis

πᾶδες, ἵππε μὴ ἔχρησ'· Διὸς νόος ἀνγρόχιστο.
 ἀνγρόχιστο δ' ἰονάμενος προσέφη· ἑκάεργος, Ἀπόλλων·
 ἔκτορ, υἱὲ Πριάμην, κτῆ δέ σὺ νόσφιν ἀπ' ἀλλήων
 ἦσ' ὀλιγησελεύει; ἢ ποῦ τί δα κήδεσ' ἵκάνει;

Τὸν δ' ὀλιγοδραμάων προσέφη· καρῖθιστολὸς ἔκτορ,
 τῆ δέ σὺ ἔσσι, φέρτοιο θεῶν, ὅς μ' εἴρεαι ἀντήρ.
 οὐκ αἶσα, ἔμενυσσιν ἐπὶ πρὸν ἦσαν Ἀχαιῶν,
 οὓς ἐτάρους ὀλέκοντα, βαλὴν ἀγαθὸς βάλεν Αἴας
 χερμαδίῳ πρὸς κτῆδος, ἔπαυσε δὲ Δούριδος ἀλκῆς;
 καὶ δὴ ἔγωγε· ἔφάμεν νύκτας καὶ ἡμέρας·
 ἦμαρ τ' αὖτε δὴ φέδου, ἔπει' ὀλίγον αἶον ἦτορ.

ἔπει' δ' αὖτε προσέειπεν ἀνὰ ζ' ἑκάεργος Ἀπόλλων·

θάρσει νῦν, τοῖόν τοι αἰοσητῆρα Κρονίων

ΕΛΕΥΣΙΝΑΙ

243. FEKATEPΓOΣ 252. AFION 253. ΠPOΣ.
 EFETHE FANAΞ FEKATEPΓOΣ

deliquio animi. 243.
 ἀπὸ μὴν ἔχρησ'· Διὸς νόος,
 quod e deliquio se receperat.
 Hector, quod altera vice passus erat sup. 2438.
 439. Ioui tribuitur antiquo more;
 etsi ab Apolline curata re,
 iussu tamen Iouis.

244—270. Recreatur nunc Hector ab Apolline, ut iterum in pugnam procedere possit.

245. ἵκάνει (ἐν) εἰς, solenni vsu vide poeticeum ingenium, ea, quae exempli-

citer narrari poterant, mutans in drama et dialogum. 248. οὐκ αἶσα, scilicet proprie, audito accepisti. 252. ἔπει' ὀλίγον αἶον, ἦτορ cum animam agendam, in eo esset, ut animam esset. 254. νῦν τοι αἰοσητῆρα, nunc meam magnam et potentem, praesentem, misit tibi Iupiter, Monuit Bruehl. Sic iam Dy 390. τοῖον οὐκ ἐπὶ πό-

254. νῦν τοι αἰοσητῆρα, nunc meam magnam et potentem, praesentem, misit tibi Iupiter, Monuit Bruehl. Sic iam Dy 390. τοῖον οὐκ ἐπὶ πό-

ἔξ Ἰδης προέηκε παρεστάμεναι καὶ ἀμύνειν, 255

Φοῖβον Ἀπόλλωνα χρυσάορον· ὃς σε πάρος περ
βύομ', ὁμῶς αὐτόν τε καὶ αἰπαινὸν πτολίεθρον.

ἀλλ' ἄγε, νῦν ἱππεῦσιν ἐπότερυναι παλέεσσι,

κησὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἐλαυνέμεν ὠκείας ἵππους·

αὐτὰρ ἐγὼ προσάροισι κίων, ἵπποισι κέλευθον 260

πᾶσαν λειανέω, τρέψω δ' ἥρωας Ἀχαιούς.

ὣς εἰπὼν, ἔμπνευσε μένος μέγα ποιμένι λαῶν.

ὥς δ' ὅτε τις στατὸς ἵππος, ἀκοστήσας ἐπὶ φάτῃ,

δεσμὸν ἀποβρέξας θείῃ πεδίῳ κροαίων,

εἰώθως λούεσθαι ὑδρῆϊός ποταμοῖο, 265

κυδῶαν, ὑψοῦ δὲ κάρη ἔχει, ἀμφὶ δὲ χαῖται

ᾠμοῖς αἰσσανται· ὃ δ' ἀγλαΐῃφι πεποιθώς,

ῥίμφα ἔγούνα φέρει μετὰ τ' ἠΐθεα καὶ νομόν ἵππων·

ὥς Ἐκτωρ λαιψήσας πέδας καὶ γούνατ' ἐνόημα,

262 FEIΠΩΝ

264 Vulg. θέλει

265 FEIΠΩΝΣ

268 ΡΙΜΦΑ FE — ΜΕΤΑ ΡΗΘΕΑ

οσσηγῆρα κομίζεις. — 256.

χρυσάορον Apollinem, *ha-*

siam auream (nisi ἄορ quo-

que sagittam aliquando de-

signavit) tenentem; ex an-

tiquo sermone. v. ad E,

509. — 257. ὃς σε πάρος

περ βύομαι, *tuetsi soleo*,

semper fui tua sum. — 258.

ἱππεῖς — καλέεσθαι pro τῇ

τλήθει ἱππέων. — 260. i.

quod *viam planam* ad-

der Apollo, ad discrimen

spectat, quod antea Tro-

iani metuerant, ne intra

vallum impedimento essent

currus: sup. M, 65. 81.

108 sq.

263. Praeclara compara-

tio Hectoris recreati cum

equo prorumpentē se et in

pascua solita proficiente. De

vii. vide sup. ad E, 506.

511. ubi iam lecti sunt.

Comparatio h. l. in celeri-

tate et alacritate quaeren-

de.

ὀτρύνων ἱππῆας, ἐπεὶ θεοῦ ἐκλυεν αὐδὴν. 270
 οἱ δ', ὥστ' ἢ ἔλαφον κεραιὸν ἢ ἄγριον αἶγα
 ἐσσεύοντο κύνες τε καὶ ἀνέρες ἀγροκῶται·
 τὸν μὲν τ' ἠλίβατος πέτρῃ καὶ δάσκιος ὕλη
 εἰρύσατ', οὐδ' ἄρα τέ σφι κίχήμεναι αἰσίμον ἦεν·
 τῶν δὲ θ' ὑπὸ ἰαχῆς ἐφάνη λῆς ἠϋγένειος 275
 εἰς ὁδόν, αἶψα δὲ πάντας ἀπέτρεψε καὶ μεμαῶτας·
 ὥς Δαναοὶ εἰως μὲν ὀμιλαδὸν αἰὲν ἔποντο,
 νύσσοντες ἕφιθεσί τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύουσι·
 αὐτὰρ ἐπεὶ ἶδαν Ἑκτορ' ἐπορχόμενον στίχας ἀνδρῶν,
 τάρβησαν, πᾶσι δὲ παρὰ ποσὶ κάππεσε θυμός. 280
 Τοῖσι δ' ἔπειτ' ἀγόρευε Θέας, Ἀνδραίμανες υἱός,
 Αἰτωλῶν ὄχ' ἄριστος, ἐπιστάμενος μὲν ἄκοντι,

274 FRIPTEAT. fed v. OBEL.

275 ΙΤΠΟ ΦΙΑΧΗΣ

vulg. ὑπὸ

279 FIDON

280 Vulg. παρὰ

271—280. *Conspectu Hectoris Achiui perterriti sunt: ut conspectu leonis venatores feram infectantes. οἱ δ', ὥστ' — refer ad 275 ὥς Δαναοί. et explenda est comparatio hunc in modum: οἱ δὲ Δαναοὶ εἰως μὲν — ἔποντο — αὐτὰρ τάρβησαν, οὕτως, ὡς κύνες καὶ ἀνέρες ἔπονται — καὶ ταρβοῦνται, ὅτε ἢ ἔλαφον ἢ αἶγα ἐσσεύοντο etc.* Est autem similitudo loci cum illo Λ, 474 — 482.

272. ἐσσεύοντο. σιδόονται ἐπὶ, διαψοῦσι. et εἰρύσατο,

pro ἐρύεται. et mox ἀπέτρεψε pro ἀποτρέπει. Latini in his notionem τοῦ *solat* adiungunt. — 274. οὐδ' ἄρα τε αἰσίμον ἦεν. οὐδέ τε ἄρα neodum. *sano* αἰσίμον ἦν σφιν, οὐκ ἐμελλον κίχεσιν αὐτόν. Plus tamen est in altero: non fatale erat, ut ipsi illum allequerentur. — 280. παρὰ ποσὶ κάππεσε θυμός. antiquae loquendi more, quod postea *ἐπεσε*, κατέπεσε, ἐξέπεσε.

281—299. Thoms auctor est Achiuis, ut se in castra recipiant; promachis inter.

ἑσθλὸς δ' ἐν σταδίῃ ἀγορῇ δὲ εἰ παῦροι Ἀχαιῶν
νίκων, ὅππότε κῆρυοι ἐρίσσειαν περὶ μύθων·

ὃς σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν· 285

ὦ πόποι, ἦ μέγα θάῤμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ἐρῶμαι·
οἶνδ' αὖτ' ἐξαῦτις ἀνέστη, Κῆρας ἀλύξας,

Ἐκτορ· ἦ θῆν μιν μάλα ἔλπετο θυμὸς ἐκάστου,
χερσὶν ὑπ' Αἴαντος θανέειν Τελαμωνιάδου·

ἀλλὰ τις αὖτε θεῶν ἐρέύσατο καὶ ἐσάωσεν 290

Ἐκτορ, ὃ δὴ πολλῶν Δαναῶν ὑπὸ γαῖαν' ἔλυθεν·
ὥς καὶ νῦν εἴσεσθαι δόμοι· οὐ γὰρ ἄτερ γε

Ζητὸς ἐργόδουπον πρόμος ἴσταται, ὧδε μενοιπῶν.
ἀλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼ εἶπω, παιδῶμεθα πάντες·

πληθὺν μὲν προτὶ νῆας ἀνῶζομεν ἀπονέεσθαι· 295
αὐτοὶ δ', ὅσσοι ἄριστοι ἐν στρατῷ εὐχόμεθ' εἶναι;

283 ΔΕ ΦΕ 285 ΜΕΤΕΦΕΙΠΕ 288 ΜΑΛΑ
ΕΛΠΕΤΟ. α. f. θυμὸς Ἀχαιοῖς pro ΘΥΜΟΣ ΦΕ-
ΚΑΣΤΟΤ (294 ΕΓΩ ΦΕΙΠΩ vulg. ἐγών.

ea. hostis impetum a tergo
illorum et ante castra susti-
nentibus. De *Thoante* v.
B, 638.

283. 4. Magnifica laus
Thoantis non modo a vir-
tute, et quidem, siue emi-
na siue cominus ἀκοντι vel
ἔγχει, esset pugnandum,
(quam laudem Hector sibi
arroget H, 238—240.) ve-
rum etiam a facundia. ὅτ-
ποτε κῆρυοι ἐρίσσειαν περὶ
μύθων. non tam certamine
eloquentiae, quam, cuius

sententia reliquos ad assen-
sum pertrahat, in concione
populi. cf. Obfl. — 288.
ἔλπετο. putabat unusquis-
que eum occisum, saltem
letali vulnere perculsum, ef-
se ab Aiaace. — 293. οὐ
γὰρ ἄτερ γε Διὸς (αὐτοῦς)
ἴσταται πρόμος ὧδε μενοιπῶν.
nunc tanto robore et vir-
tute instructus. — 295.
Thoas prudenter monet, vt
Achiui ordinibus seruatis
recedant, ne, ingruentibus
Troianis turpi fuga dissi-

στείομεν, εἴ κε πρῶτον ἐρύξομεν ἀντιάσαντες,
 δούρατ' ἀνασχόμενοι τὸν δ' οἶα καὶ μεμαῶτα
 θυμῷ δαίσεσθαι Δαναῶν καταδύναι ὄμιλον.

Ὡς ἔφαθ'· σὶ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἦδ' ἐπίθον.
 οἱ μὲν ἄρ' ἀμφ' Αἰάντε καὶ Ἰδομενῆα ἄνακτα, [το. 300
 Τεύκρον, Μηριόνην τε, Μέγην τ' ὠτάλαντον Ἀρηί,
 ὑσμίνην ἦρτονον, ἀριστῆας καλέσαντες,

Ἐκτορι καὶ Τρώεσσιν ἐναντίον· αὐτὰρ ὀπίσσω
 ἢ πληθὺς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἀπονέοντο. 305

Τρῶες δὲ προὔτυψαν ἀολλέες· ἦρχε δ' ἄρ' Ἐκτώρ
 μακρὰ βιβιάς· πρόσθεν δὲ κί' αὐτοῦ Φοῖβος Ἀπόλλων,
 εἰμένος ὥμοισιν νεφέλην, ἔχε δ' αἰγίδα Διούρειν,

301 Vulg. Αἰάντα. ΙΔΟΜΕΝΗΑ ΦΑΝΑΚΤΑ 308
 FEIMENOΣ

peritur. — 297. στείομεν, εἴ
 κε. στῶμεν, ὡς, ἴνα; ἐρύξο-
 μεν.

300—327. Thoanti ob-
 temperant Achiui; aliquam-
 diu fortiter pugnant; tan-
 dem terrore ab Apolline
 incusso fugiunt effulse.

302. Meriones Idomenei
 fodalis. Meges Phylei f. (B,
 627) ducebat copias ex Du-
 lichio et Echinadibus. —
 305. ὀπίσσω ἀπονέοντο. a ter-
 go promachorum, versus
 naues se recipiebant tur-
 mae. — 306. Τρῶες δὲ προὔ-
 τυψαν, progressi, cum illos
 recedere viderent. Magni-

ficum, quod sequitur, phan-
 tasma! Praecedat agmen A-
 pollo, Iouis aegidem qua-
 tiens: ut sup. E, 592 prae-
 cedebant Mars et Enyo, et
 T, 94 Athene Achillem.
 Inuentum hoc debetur fa-
 bulis heroicis. Herculi in
 laboribus obeundis adstabat
 Minerva, etiam in pugna
 cum Cycno, cui adstabat
 curru Mars. — 308. εἰμέ-
 νος ὥμοισιν νεφέλην. quorsum
 nube amictum humeros, h.
 e. caligine inuolutum, in-
 cedentem facit pβeta ApoI-
 linem? Vtique non eo con-
 silio vt lateat deus nec

δεινὴν, ἀμφιδάσειαν, ἀριπρεπέ', ἣν ἄρα χαλκεὺς
 Ἦφαιστος Διὶ δῶκε φορήμεναι ἐς φάβον ἀνδρῶν· 310
 τὴν ἄρ' ὅγ' ἐν χεῖρεσσιν ἔχων, ἠγήσατο λαῶν.
 Ἀργεῖοι δ' ὑπέμεναν ἀολλέες· ὥρτο δ' αὐτῇ
 ὄξεϊ ἀμφοτέρωθεν ἀπὸ νευρῆφι δ' οἴστοι
 θρῶσκον· πολλὰ δὲ δοῦρα θρασυαῶν ἀπὸ χειρῶν,
 ἄλλα μὲν ἐν χροῖ πῆγνυτ' Ἀρηιόων αἰζηῶν· 315
 πολλὰ δὲ καὶ μεσσηγυῖ, πάρος χροῖα καλὸν ἐπαυρεῖν,
 ἐν γαίῃ ἴσταντο, λιλαιόμενα χροὸς ἄσαι.
 ὄφρα μὲν αἰγίδα χερσὶν ἔχ' ἀτρέμα Φοῖβος Ἀπόλλων,
 τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἦπτετο, πίπτε δὲ λαός·
 αὐτὰρ, ἑκαί, κατενῶπα ἰδὼν Δαναῶν ταχυπάλων, 320
 εἶς, ἐπὶ δ' αὐτὸς αὔσε μάλα μέγα, τείσει δὲ θυμὸν
 ἐν στήθεσσι νῆδελξε, λάθοντο δὲ θούριδος αἰκλῆς.

320 ΚΑΤΕΝΩΠΑ ΕΙΔΩΝ

agnoscat; verum ad ter-
 rorem iniiciendum spectat
 hoc, ut mox terret aegida
 vibrata. cf. ad A, 47. —
 309. Aegidem ἀμφιδάσειαν
 propter fimbrias θυσάνους.
 sup. 229. non enim est h.
 l. aegis illa, Amaltheae pel-
 lis qua manus involnerat
 Iupiter in pugna cum gi-
 gantibus, sed clipeus a Vul-
 cano fabricatus; adeoque
 ex aere seu auro, v. 310.
 — δῶκε φορήμεναι. dode-
 rat: inuoluit h. l. alterum:
 fabricauerat in usum Iouis.
 — 312. Ἀργεῖοι nunc sunt

promachi, qui densa agmē-
 ne stant et Troianam aciem
 sustinent ingruentem. —
 313. 4. οἴστοι δὲ ἀπὸ θρῶ-
 σκων νευρῆφι, ἀπὸ τῆς νευ-
 ρῆς. v. Obll. — 316. 317.
 Iam sup. vidimus A, 572.
 573.

320. 1. 2. Concutiendo
 clipeo inprimis terrorem in-
 iectum esse in aperto est;
 scilicet splendore metalli
 praefringente oculos. κα-
 τεनῶπα ἰδὼν Δαναῶν declarat
 simul adspectu et intuitu
 oculorum deum augere ter-
 rorem, tandem etiam voci-

οἱ δ' ᾧστ' ἤε βροῶν ἀγέλην, ἥ πᾶϋ μέγ' οἶων
 θῆρε δύω κλονέουσι, μελαιίνης νυκτὸς ἀμαλγῶ,
 ἐλθόντ' ἐξαπίνης, σημάντορος οὐ παρσέντορος 325
 ὥς ἐφόβηθεν Ἀχαιοὶ ἀνάλκιδες· ἐν γὰρ Ἀπόλλων
 ἦκε φόβον, Τρῳασὶ δὲ καὶ Ἑκτορι κῦδος ὅπασεν.
 ἔνθα δ' ἀνὴρ ἔλεν ἄνδρα, κεδασθείσης ὕσμίνης·
 Ἐκτωρ μὲν Στιχίον τε καὶ Ἀρκεσίλαου ἔπεφνε,
 τὸν μὲν Βοιωτῶν ἡγήτορα χαλκοχιτῶνων 330
 τὸν δὲ Μενεσθῆος μεγαθύμου πιστὸν ἑταῖρον.
 Αἰνεῖας δὲ Μέδοντα καὶ Ἴασον ἐξευαίριζεν·
 ἦτοι δ' ἐν νόθῳ υἱὸς Οἰλῆος θείοιο
 ἔσκε Μέδων, Αἰάντος ἀδελφεός· αὐτὰρ ἔναιεν
 ἐν Φυλάκῃ, γαίης ἀπο πατρίδος, ἄνδρα κοτακτῆς 335

324 Vulg. κλονέουσι

feratione. ἐπεὶ σείσας scil. τῇν αἰγίδα, — τῶν δὲ est apodosis; pro ἐξέλεν αὐτοῖς τὸν θυρόν, αὐτοῖς. iniecit pauorem. ἐλέγειν dicuntur ea, quae viribus subductis enervant. v. ad M. 255. — 323. οἱ δὲ — Ἀχαιοὶ 326. Plena comparatio ita se haberet: καὶ Ἀχαιοὶ ἐφόβηθησαν, disperis fugiebant, ὥς βοῶν ἀγέλη ἥ πᾶϋ οἶων φοβεῖται, ὅτα θῆρε δύω κλονέουσιν αὐτό.

324. θῆρε δύω. leones: tanquam nobilius genus ferarum. νυκτὸς ἀμαλγῶ. pro

nocte omnino, et σημάντορ pro pastore. v. Obfl.

328—342. Fit. caedes promissa, pugna in pluribus locis facta. — 329. Stichius, inter duces Atheniensium cum Menesitheo: sup. N. 195. 6. 690. 1. De Menesitheo v. ad B. 552. Aracilius ex Breviorum ducibus, B. 495. — 332. Medon et Iasus. De Medonte dictum iam ad N. 694. vbi hi idem versus legabantur. Iasus Atheniensium ductor, Spheli. f. Bucoli. n. hoc vno loco memoratur.

γνωτὸν μητρειῆς Ἐριώπιδος, ἣν ἔχ' Ὀϊλεύς·

ἴασος αὐτ' ἀρχὸς μὲν Ἀθηναίων ἐτέτυκτο,

υἱὸς δὲ Σφήλῳ καλέσκετο Βουκολίδαο.

Μηκιστῇ δ' ἔλε Πουλυδάμας, Ἐχίον δὲ Πολίτης

πρώτῃ ἐν ὕσμινῃ, Κλονίον δ' ἔλε δῖος Ἀγήνωρ· 340

Δήιοχον δὲ Πάρις βάλε νείατον ὦμον ὀπίσθῃ,

φεύγοντ', ἐν προμάχοισι, διὰ πρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασεν.

Ὅφρ' οἱ τοὺς ἐνᾶριζον ἀπ' ἔντεα, τόφρα δ' Ἀχαιοὶ

τάφρῳ καὶ σκολόπεσσιν ἐνιπλήξαντες ὀρυκτῇ,

ἔδρα καὶ ἔνδρα φέβοντο· δύνοντο δὲ τεῖχος ἀνάγκῃ· 345

ἔκτωρ δὲ Τρώεσσιν ἐκέκλετο, μακρὸν αὖσας,

ἠυσὶν ἐπισσεύεσθαι, ἔἄν δ' ἔναρξαι βροτόεντας·

Ὅν δ' αὖ ἐγὼ ἀπάνευθε νεῶν ἐτέρωθεν νοήσω,

αὐτοῦ οἱ θάνατον μητίσσομαι, οὐδὲ νῦ τὸν γε

γνωτοὶ τε γνωταὶ τε πυρὸς λελάχωσι θανόντα, 350

ἀλλὰ κύνες ἐρύουσι πρὸ ἄσπεας ἡμετέροιο.

Ὡς εἰπὼν, μάστιγι καταμαδὸν ἤλασεν ἵππους,

348 Vulg. ἐγὼν 349 FOI 351 FERTOTΣΙ PRO
FASTEOS 352 FEIΠQN

339. *Mecisteus* obscurus, et diversus a *Mecisteo* Argivo ex *Talaionidis* (de eo v. ad B, 566.) *Erat filius Echii* O, 333. N, 422. *Echius* hic alius quam *Mecistei* pater modo memoratus. — 340. *πρώτῃ ἐν ὕσμινῃ*, in *promachis* ante *aciem*. *Clonius* est inter duces Boeotiorum B, 495. *Agenor* ex *Antenor*is filius: Δ, 59. —

341. *Deiochus* hoc vno loco memoratus.

343—366. *Fuga Achini* effusa in castra irruunt; *Hector* Troianus, vt insequantur, hortatur, proruto vallo expletur fossa, vt traici possit.

350. οὐδὲ τόνγε — πυρὸς λελάχωσι, *participem facient rogi*, s. honoris fa-

κεκλόμενος. Τρώεσσι, ἐπὶ στίχας· οἱ δὲ, σὺν αὐτῷ
 πάντες, ὁμοκλήσαντες, ἔχον ἐρυσάσματα ἵππους,
 ἡχῇ θεσπεσίῃ· προπαύροιθε δὲ Φοῖβος Ἀπόλλων 355
 ῥεῖ' ὄχθας καπέταιο βαθείης πασσὶν ἐρείπων
 εἰς μέσσον κατέβαλλε· γεφύρωσεν δὲ κέλευθον
 μακρὴν, ἢ δ' εὐρείαν, ὅσον τ' ἐπὶ δουρὸς ἐρωή
 γίγνεται, ὅππότε ἀνὴρ σθένεος περὶ ῥώμῃσιν ἦσει.
 τῇ δ' αἶγε προχέοντο Φαλαγγηδὸν, πρὸ δ' Ἀπόλλων, 360
 αἰγὶδ' ἔχων ἐρίτιμον· ἔρειπε δὲ τεῖχος Ἀχαιῶν
 ῥεῖα μάλ', ὥς ὅτε τις ψάμαθον παῖς ἄγχι θαλάσσης,
 ὅστ', ἐπεὶ οὖν ποιήσῃ ἀθύρματα νηπιέησιν,
 ἂψ αὐτὶς συνέχευε ποσὶ καὶ χερσὶν, ἀθύρων.
 ὥς ῥα σὺ, ἦε Φοῖβε, πολὺν κάματον καὶ οἰζὺν 365
 σύγχεας Ἀργείων, αὐτοῖσι δὲ φῦζαν ἐνώρσας.

353 Vulg. Τρώεσσι κατὰ στίχας.

ΣΑΡΜΑΤΑΣ 355 FHXHI

354 EXON FEPT-

363 Vulg. ποιήσας

nebris; non impertient eum
 iusta sepultura. — 354. ἔ-
 χον ἵππους. ἡλαυνον. vt to-
 ties. Quod Apollo 355 val-
 lum deiecit, fossam aequat
 humo, et quod facit id fa-
 cillima opera 362 praecla-
 ra sunt, ad eleuandam hu-
 manum opus et declaran-
 dum numen; inprimis si
 memineris μέγαν πόνον Ἀ-
 χαιῶν sup. H et M pr. Dii
 autem omnia consilia exse-
 quantur *facile*. ῥεῖα. vt sup.
 K, 556. Hesiod. Ἔργ. pr.

Pindar. P. IX, 119. et mul-
 tis locis. — 358. ἐγεφύρω-
 σεν ὁδὸν μακρὴν ἢ δ' εὐρείαν
 (ἐπὶ τόσον) ἐφ' ὅσον τε. pro
 ὅσον simpliciter. viam iam
 latam, quam qua hasta cum
 vi emissa pertingere potest
 h. e. viam hastae iactum
 latam. Ita Φαλαγγηδὸν, *eur-*
matim, incedere poterant
 Troiani. — 363. νηπιέησι.
 ἐν νηπιέῃ, νηπιῶς, *puerili-*
ter. v. Obll. — 365. ἦε
 Φοῖβε, *iaculator Apollo*.
 vulgo redditur; nec melius

Ὡς οἱ μὲν παρὰ νηυσὶν ἐρητύοντο μένοντες,
ἀλλήλοισι τε κεκλόμεγοι, καὶ πᾶσι θεοῖσι
χεῖρας ἀνίσχοντες, μεγάλ' εὐχετόωντο ἕκαστος·
Νέστωρ αὖτε μάλιστα Γερήνιος, οὐρὸς Ἀχαιῶν, 370
εὐχετο, χεῖρ' ὀρέγων εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα·

Ζεῦ πάτερ, εἵποτέ τίς τοι ἐν Ἀργεὶ περ πολυπύρῳ,
ἢ βοὸς, ἢ εἶος κατὰ πτόνα μηρία καίων,
εὐχετο νοστήσαι, σὺ δ' ὑπέσχεο καὶ κατένευσας·
τῶν μῆσσει, καὶ ἄμυγον, Ὀλύμπιε, νηλεὲς ἦμαρ 375
μὴδ' οὐτὰ Τρῳέσσιν ἔω δαίμνασθαι Ἀχαιοὺς.

Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· μέγα δ' ἔκτυπει μῆτιρ ἄναξ Ζεὺς,
ἀράων αἰὼν Νηληϊάδαο γέροντος.
Τρῶες δ', ὡς ἐπύθοντο Διὸς νόον αἰγιόχοιο,
μαῖλλον ἐπ' Ἀργείοισι θόρον, μνήσαντο δὲ χάρις. 380

369 ΕΥΧΕΤΟΩΝΤΟ ΕΚΑΣΤΟΣ 373 ΟΦΙΟΣ

quid pro explorato constat.
v. Obfl.

367—389. Achini ad na-
ves consistunt, implorant
deorum opem, et inter eos
Nestor; Jupiter tonat; Tro-
iani omen ad se pertinere
rati, tanto concitatus ir-
runt; Achini de nauibus
pugnant. — 367. ὡς οἱ μὲν
— Parum commoda est fun-
ctura: Cum Achini fugien-
tes peruenissent ad naues
suas, subsisterunt. Potest
forte molliri, si ὡς accipia-
mus pro ἔως. φύζαν ἐνῆρ-
σας. ἄως μὲν —

372—376. Precatur Ne-
stor Iouem per sacra pro
reditu facta ante expeditio-
nem. — 374. σὺ δ' ὑπέ-
σχεο καὶ κατένευσας pro,
et si tu ovis preces exau-
dieras. — 375. νηλεὲς ἦ-
μαρ, antiqua loquendi for-
ma, iam vidimus Λ, 484.

378. ἀράων αἰὼν. Potest
exaudiens reddi, et simpli-
citer audiens; omen autem
per se est faustum Nestori.
v. Obfl. — 379. ἐπύθοντο
Διὸς νόον vt sup. 242 et al.
voluntatem per tonitru de-
claratam; assentum quod

οἱ δ', ὥστε μέγα κῆμα θαλάσσης εὐρυπόροιο
 νηὸς ὑπὲρ τοίχων καταβήσεται, ὅππότε' ἐπείγῃ
 ἴς ἀνέμου· ἥ γάρ τε μάλιστά γε κύματ' ὀφέλλαι·
 ὥς Τρῶες μεγάλη λαχῇ κατὰ τεῖχος ἔβαινον.

ἵππους δ' εἰσελάσαντες, ἐπὶ πρύμνησι μάχοντο, 385
 ἔγχεσιν ἀμφιγύοις αὐτοσχεδόν, οἱ μὲν ἀφ' ἵππων,
 οἱ δ' ἀπὸ νηῶν ὕψι μελαινάων, ἐπιβάντες,
 μακροῖσι ξυστοῖσι, τὰ ῥά σφ' ἐπὶ νηυσὶν ἔκειτο
 ναύμαχα, κολλήεντα, κατὰ στόμα εἰμένα χαλκῷ.

Πάτροκλος δ', εἰὼς μὲν Ἀχαιοὶ τε Τρῶές τε 390

383 F12

384 F1AΧΗΙ

389 ΚΑΤΑ ΣΤΟΜΑ

FEIMENA

sibi faustum esse censebant,
 infustum hostibus.

381. Comparatio fit inter fluctus navis latera superantes magno cum fragore, et Troianos in vallum magna cum vociferatione irruentes. οἱ δὲ Τρῶες ὑπερέβησαν τὸ τεῖχος, ὡς παφλάζοντα κύματα. — εὐρύπορος pro εὐρεῖα θαλάσσια. — 382. ὥστε — ὑπὲρ τοίχων καταβήσεται sc. ἐνδον εἰς νῆα. est plenius dictum quam ὑπερβαίνει τοίχους. Sup. N, 50 et 87 erat οἱ μέγα τεῖχος ὑπερκατέβησαν ὁμίλῳ. Futurum καταβήσεται solito more pro aoristo ac praesenti: καταβήσεται ἄν. — 386. οἱ μὲν

ἀφ' ἵππων. difficultatem pugnae talis, curribus admotis viderunt veteres grammatici, cum equi pugnantium de navibus telis fuissent petiti. Putarunt ergo equos auersos et ad urbem conuersos stetisse. Praestat dicere: aut minus accurate haec esse narrata, aut esse truncata, aut esse interpolata. v. Obfl. — 387. ἐπιβάντες sc. αὐτὰς, seiunctim scripsi.

390—404. Patroclus, appropinquante in ipsis castris pugna, relicto Eurypylo ad Achillem properat, an forte ad subueniendum Achivis ille permoneri possit. Redit narratio ad: A, 805

τείχεος ἀμφαμάχοντο, θοάων ἔκτοθι νηῶν,
 τόφρ' ὅγ' ἐν κλισίῃ ἀγαπήνορος Εὐρυπύλοιο
 ἦστό τε, καὶ τὸν ἔτερπε λόγοις, ἐπὶ δ' ἔλκει λυγρῷ
 φάρμακ' ἀκῆματ' ἔπασσε μελακῶν σδονάων
 αὐτὰρ ἐπειδὴ τείχος ἐπισσυσμένους ἐνόησε 395
 Τρῶας, αὐτὰρ Δαναῶν γένετο ἰαχὴ τε φόβος τε,
 ὦμωξεν τ' αἶρ' ἔπειτα, καὶ ὦ πεπλήγετο μῆρῳ
 χερσὶ κατὰ πρηγνέσας· ὀλοφυρόμενος δὲ προσηύδα·

Εὐρύπυλ', οὐκέτι τοι δύναμαι, χατέοντί περ ἔμπης,
 ἦδ' αὖτε παρμενέμεν· δὴ γὰρ μέγα νεικὸς ὄρρεν· 400
 ἀλλὰ σὲ μὲν θρασέων ποτιτερπέτω· αὐτὰρ ἔγωγε
 σπένδομαι εἰς Ἀχιλλῆα, ἵν' ὀτρύνω πολέμιζέιν·
 τίς δ' οἷδ', εἴ κεν εἴ, σὺν δαίμονι, θυμὸν ὀρίνω
 παρειπών; ἀγαθὴ δὲ παρὰ ἱφασίς ἐστὶν ἑταίρου·

Τὸν μὲν αἶψ' αἶε εἰπόντα πόδες φέρον· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ

396 ΓΕΝΕΤΟ ΕΙΑΧΗ

398 Vulg. δ' ἔπος ἡδῶ. 403

ΤΙΣ ΦΟΙΔ ΕΙ ΚΕ

FOI 404 ΠΑΡΦΕΙΠΩΝ

405 ΦΕΙΠΟΝΤΑ

ad f. vbi v. ad 303. Omni-
 no ab hoc inde loco tan-
 quam in dramate paratur
 ἡ περιπέτεια.

390. Patrocli indolem
 mitem et humanitatis sensu
 perfusam recte Koeppen et
 h. l. commendabat. v. sup.
 ad Δ, 803. — 391. θοάων
 ἔκτοθι νηῶν longe a navium
 statione, antequam ad eam
 esset peruentum, dum pi-
 gnabant circa vallum; —
 394. φάρμακ' ἔπασσε, ἐπέ-

πασσεν ἔλκει, si proprie di-
 xit, sunt plantae et radices
 contusae. — 395. τείχος
 ἐπισσυσμένους, in castra ir-
 rumpentes.

403. σὺν δαίμονι deo an-
 nuente. propitio. — 404.
 παρειπών, παρηγεῶν, mo-
 nendo et hortando. ἀγα-
 θὸν δὲ ἐστὶν τὸν ἑταῖρον
 παραφάσθαι. παρειπών.

405—418. Pugna ad na-
 ves diu aequa vtrinqve vir-
 tute et fortuna fit; neque

Τρῳᾶς ἐπερχομένους μένον ἔμπεδον, οὐδὲ δύναντο, 406
 παυροτέρους περ ἔντας, ἀπώσασθαι παρὰ νηῶν·
 οὐδὲ ποτε Τρῳῆς Δαναῶν ἐδύναντο Φαίλαγγας
 ῥηζάμενοι, κλισίῃσι μεγήμεναι, οὐδὲ νέεσσιν,
 ἀλλ' ὥστε σταάδμη δόρυ νήϊον ἐξιδύνει 410
 τέκτορος ἐν παλάμῃσι δαήμονος, ὃς ῥαί τε πάσης
 εὖ εἰδὴ σοφίης, ὑποδημοσύνησιν Ἀθήνης·
 ὥς μὲν τῶν ἐπὶ ἴσῃ μάχῃ τέτατο πτόλεμός τε,
 ἄλλοι δ' ἀμφ' ἄλλῃσι μάχῃν ἐμάχοντο νέεσσιν·
 Ἐκτωρ δ' αὖτ' Αἰάντας εἰσάτο κυδαλίμοιο, 415
 τῷ δὲ μῆς περὶ νηὸς ἔχον πόνον, οὐδὲ δύναντο
 οὐδ' ὁ τὸν ἐξελάσαι, καὶ ἐνιπρῆσαι πυρὶ νῆα,
 οὐδ' ὁ τὸν ἀψ ὤσασθαι, ἐπεὶ ῥ' ἐπέλασσε γε δαίμων.
 ἔνθ' ὡς Κλυτίῳ Καλήτορα Φαίδιμος Αἴας,
 πῦρ ἐς νῆα φέροντα, κατὰ στῆθος βάλε δουρὶ 420

408 Vulg. οὔτε ποτὲ

412

FEIDHI

415

EPI PISA

416 Vulg. οὐδ' ἐδύναντο

417

Vulg. νῆας

Hector aut Ajax loco cedunt. — Redit ad Patroclum narratio rhapsodia II, pr.

410. Pugna in neutram partem inclinata, sed utrinque aequalis, Achivis ante navium ordinem in statu manentibus, comparatur cum ιαβε ad amissum aequata et dolata. Inversa oratio et ornata. Eadem res comparatione cum lance illustrata erat M, 433 sqq. Quod

δόν non quodcunque sed νῆϊον memorat, poetam deest: qui quam maxime ad individua et singularia est deveniendum. — 413, ἐπὶ τέτατο ἴσα, ἴσως. v. Obfl. — 418. ἐπεὶ ῥ' ἐπέλασσε γε δαίμων antique, pro, ἐπαλάσθη. ἐπεὶ ἐφάρμα δ' Ἐκτωρ.

419 — 435. Caletorem Ajax, Lycophronem Hector necant. Caletor Clyti f. ἀνέψιός Hectoria. 422. De

δούπησεν δὲ πεσὼν, δαλὸς δὲ οἱ ἔκπεσε χεῖρας.

Ἐκτῶς δ' ὡς ἐνόησεν ἀνεψιὸν ὀφθαλμοῖσιν
ἐν κονίῃσι πεσόντα, νεὸς προπαύρουδ' ἐμελαίνης,
Τρῶσιν τε καὶ Λοκίοισιν ἐπέκλετο, μακρὸν αὔσας.

Τρῶες, καὶ Λύκιοι, καὶ Δαρδάνιοι ἀγχιμαχῆται, 425
μή θῆ' πῶ χάζεσθε μάχης ἐν στείνῃ τῷδε·
ἀλλ' οἴα Κλυτίοιο σάώσατε, μή μιν Ἀχαιοὶ
τεύχεα συλήσωσι, νεῶν ἐν ἀγῶνι πεσόντα.

Ὡς εἰπὼν, Αἴαντος ἀκόντισε δοῦρ' Ἰφαιῶ·
τοῦ μὲν ἄμαρθ'· ὃ δ' ἔπειτα Λυκάφρονα, Μάστορος υἱόν,
Αἴαντος θεράποντα, Κυθήριον, ὅς' ἔειπ' αὐτῷ 431
ναῖ', ἐπεὶ ἄνδρα κατέκτα Κυθήριοι· ξαθέοισι
τόν δ' ἔβαλε κεφαλὴν ὑπὲρ οὐατος ὀξείῃ χαλκῷ,
ἑσταότ' ἀγχ' Αἴαντος· ὃ δ' ὑπτίως ἐν κονίῃσι
νῆος ἀπὸ πρύμνης χαμάδις πέσε· λῦντο δὲ γυῖα. 435
Αἴας δ' ἐρρύγησε, κασίγνητον δὲ προσηύδα·

Τεῦκε πέπον, θῆ' νῶϊν ἀπέκτατο πιστὸς ἐταῖρος
Μαστοριδῆς, ὃν νῶϊ, Κυθηρέθεν ἔνδον ἑόντα,
ἶσα φίλοισι τοκεῦσιν ἐτίομεν ἐν μεγάροισι.

421 ΔΕ ΦΟΙ 423 Vulg. νεὸς 429 ΕΙΠΩΝ 439
ΕΙΣΑ

Clytō v. ad Γ, 147. — 426. ἐν στείνῃ τῷδε dum
pugna sit ad unam maxime
navem, conglobatis ordi-
nibus, nec hoste recedente.
cf. V. L. — 428. νεῶν ἐν
ἀγῶνι. in statione ipsa na-
vium. v. Obss.

430. Lycophron, Masto-

ris f. Cytheris insula oriun-
dus. Nil praeterea de ho-
mine tenetur.

436—441. Caeso Lyeo-
phrone, Mastoris f. Alax
Teucrum ad se vocat, ut
arcu in hostem utatur. —

438. ἐνδον ἑόντα. domi. Cy-
theris in domum nostram

τὸν δ' Ἐκτορ μέγα θυμός ἀπέκτασε. ποῦ νύ τοι ἴα; 440
ὠκύμοροι καὶ τέξον, ἃ τοι πόρε Φαίβος Ἀπόλλων;

ὦς. Φάθ'· ἃ δὲ ζυνέηκε· θεῶν δὲ οἱ ἄγχι παρέρστη,
τόξον ἔχων ἐν χειρὶ πελίντρον, ἥδ' ἑορτήν,
ιοδάκον· μάλα δ' ὤκα βέλεα Τρώεσσι ἐφίει·
καὶ β' ἐβόλε Κλεῖτον, Πεισήνορος ἀγλαὸν υἱόν, 445
Πουλυδάμαγτος ἑταῖρον, ἀγαυοῦ Πανθοῖδου,
ἠνία χερσὶν ἔχοντα· ὃ μὲν πεπόνητο καθ' ἵππους·
τῇ γάρ ἔχ', ὃ β' πολὺ πλείεσται κλονέοντο· Φάλαγγες,
Ἐκτορ καὶ Τρώεσσι χαρίζομενος· τάχα δ' αὐτῶ
ἦλθε κακόν, τό οἱ οὔτις ἐρύκακεν, ἱεμένων πέρ· 450
αὐχένι γάρ οἱ ὅπισθεν πολύστονος ἔμπεσεν ἰός·

442 ΔΕ ΦΟΙ 450 ΤΟ ΦΟΙ—ΕΡΤΚΑΚΕ ΕΙΒ-
ΜΕΝΩΝ ΠΕΡ 451 ΕΑΡ ΦΟΙ

receptum. — 441. Manifestum h. l. ab Apolline acceptum arcum esse simpl. arcum praeslantiorē. Veteres τόξον de ipsa arte accipiunt. v. Obsl.

442—457. Teucris sagitta transfigitur Clitus, Polydamantis auriga; equos coerces Polydamas, eosque regendos mandat Allynō; qui diuersus est ab eo, qui sup. E, 144 Diomedis telo occubuit.

445. Clitus, Pisenoris f. aliunde haud notus. auriga Polydamantis, Panthoi f. de quo v. ad Δ, 57. —

447. ὃ μὲν πεπόνητο καθ' ἵππους. occupatus erat in equis regendis, ἔργον εἶχε περὶ τοὺς ἵππους· τῇ γάρ ἔχε sc. τοὺς ἵππους, agebat, vt centies. — 451. αὐχένι γάρ οἱ ὅπισθεν ἔμπεσεν ἰός. Cum versus naues conuersi essent currus, pectore, non ceruice excipere debuit sagittam. Vt rem expedirent, veteres grammatici in eam rationem inciderunt, vt currus ad terga quidem pugnantium, sed conuersis versus vallum et urbem frontibus, stetisse putarent. Alii interpolatum esse locum si-

ἦρπε δ' ἐξ ὀχέων, ὑπερώησαν δὲ οἱ ἵπποι,
 κείν' ὄχεα κροτέοντες· ἀνάξ δ' ἐκόνσε τάχιστα
 Πουλυδάμας, καὶ πρῶτος ἐναντίος ἤλυθεν ἵππων.
 τοὺς μὲν ὄγ' Ἀστυνόω, Προτιάονες νίει, δῶκε· 455
 πολλὰ δ' ἐπώτρυνε σχεδὸν ἴσχει, εἰσερόωντα,
 ἵππους· αὐτὸς δ' αὐτίς ἰὼν προμαχοῖσιν ἐμίχθη.
 Τεῦκρος δ' ἄλλον οἷστον ἐφ' Ἐκτορι χαλκοκορυστῇ
 αἶντο, καὶ κεν ἔπαυσε μάχης ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν
 εἰ μιν ἀριστεύοντα βαλὼν ἐξείλετο θυμόν· 460
 ἀλλ' οὐ λῆθε Διὸς πυκινὸν νόον, ὅς β' ἐφύλασσε.
 Ἐκτορ', ἀτάρ Τεῦκρον Τελαμώνιον εὖχος ἀπήυρα,
 ὅς οἱ εὖστρεφέα νευρὴν ἐν ἀμύμονι τόξῳ
 ῥῆξ' ἐπὶ τῷ ἐρύοντι· παρεπλάγχθη δὲ οἱ ἄλλη
 ἰὸς χαλκοβαρῆς, τόξον δὲ οἱ ἔκπεσε χεῖρός· 465
 Τεῦκρος δ' ἐρρίγησε, κασ' γνηστον δὲ προσήδα·
 ὦ πόποι, ἦ δὴ πάγχυ μάχης ἐπὶ μῆδεα κείρει

452 ΔΕ FOI. 453 ΚΡΟΤΕΟΝΤΕΣ FANAΞ. Ma-
 le: v. Obfl. 455 ΙΟ ΦΑΣΤΤΝΟΝΙ. v. Obfl. 454
 Vulg. ἐναντίον 463 ΙΟΣ FOI. 464 ΦΕΡΤΟΝΤΙ
 — ΔΕ FOI 465 ΔΕ FOI

merunt. v. Obfl. Equidem
 ore quoque in hostem ver-
 so insipientem curruī vulnūs
 in cervice accipere posse
 video; si ille, tanquam at-
 riga, prono in equos ca-
 pite corpus inflectens hasta
 desuper delata in cervice
 feritur.

458—470. Teucer alia
 sagitta arripita archum in He-
 ctorem tendit, rupto nervo

ea aberrat: obtusefcit ille
 eo quod inopinanti acci-
 derat.

462. Τεῦκρον — εὖχος ἀ-
 πήυρα. *sucessum optatum*,
 ut saepe de victoria, de
 caede hostis quem quis pe-
 tit telo. Iupiter ἔρρηξε νευ-
 ρὴν ἐν τόξῳ οἱ (Teucro)
 ἀπερύοντι τόξον τῷ, Hecto-
 ri. pro κατ' αὐτοῦ. ἐπ' αὐ-
 τόν. — 467. ἐκκαίρει μῆ-

δαίμων ἡμετέρης, ὃ τέ μοι βίον ἐκβάλε χειρός
 νευρὴν δ' ἐξέρρηξε νεόστροφον, ἣν ἐνέδησα
 πρῶτον, ὅφρ' ἀνέχοιτο θαμὰ θρώσκοντας οἰστούς. 470
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα μέγας Τελαμῶνιος Αἴας·
 ὦ πέπον, ἀλλὰ βίον μὲν ἔα καὶ ταρφέας ἰούς
 κεῖσθαι, ἐπεὶ συνέχευε θεὸς, Διὸν αἰοῖσι μεγέρας·
 αὐτὰρ χερσὶν ἔλῳν δολιχὸν δόρυ, καὶ σάκος ἄμφ,
 μάστιγός τε Τρώεσσι, καὶ ἄλλους ὄρνυθι λαούς. 475
 μὴ μὰν ἀσπουδί γε, δαμασσάμενοι περ, ἔλῳεν
 νῆας εὐσέλμους, ἀλλὰ μνησώμεθα χάριμης.

Ἦε Φαίδ' ὃ δὲ τόξον μὲν ἐνὶ κλισίῃσιν ἔθηκεν
 αὐτὰρ ὄγ' ἄμφ' ὤμοισι σάκος θέτο τετραθέλυμον·
 κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὐτυχτόν ἔθηκεν, 480
 ἱππουριν, δεινὸν δὲ λόφος κατ' ὑπερθεῖν ἔνευεν.

469 + HN FOI 476 Vulg. ἀσπουδί γε

δεα. ut latini, *praecidere conatum, spem, consilium*.
 — 470. πρῶτον. πρῶτ', hoc ipso mane. v. Obfl.

471 — 483. Aiacis monitu Teucer armis, h. e. hasta cum clipeo, arreptis se ei pugnanti adiungit.

473. συνέχευε. scil. τὸν βίον et τοὺς ἰούς. Dictum non satis accurate. Non tam arcum et sagittas conturbauerat Iupiter, quam *consilium et conatum sagittas emittendi*, vel *usum arcus*. In μεγέρας non est

argutandum: quod quis alteri negat, recusat, eum priuat, dicitur *μεγαρίζειν* — *φθονεῖν*. Et si per se vera

et nota sunt, quae de deorum invidia narrantur. —

476. μὴ μὰν sc. Φυλασσώμεθα μὰν, μὴ, *caueamus*, ne — ἀλλὰ μνησώμεθα. cf.

Obfl. — 478. ἐνὶ κλισίῃσιν pugnabatur enim ad naues;

et inter naues erant κλισίαι. cf. 656. — 479. σάκος τε- τετραθέλυμον. quaternis co-

riis seu stratis laminarum et coriorum indutum.

εἰλετο δ' αἰκίμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὀξεί χαλκῷ
βῆ δ' ἰέναι, μάλα δ' ὤκα θένων Ἀϊάντι παρέστη.

Ἐκτὼς δ' ὡς εἶδε Τεύκρου βλαφθέντα βέλεμνα,
Τρῳαί τε καὶ Λυκίῃσιν ἐπέκλετο μακρὸν αὔσας 485

Τρῶες, καὶ Λύκιοι, καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχῆται,
αἵτινες ἐσσι, φίλοι, μῆσασθε δὲ θούριδος αἰκίης
ἧας ἀνὰ γλαφυράς· δὴ γὰρ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν
ἀνδρὲς ἀριστεῖας Διὸς βλαφθέντα βέλεμνα.

βῆα δ' ἀρίγνωτος Διὸς ἀνδράσι γίγνεται αἰκλή, 490
ἡμὲν ὅτεοισιν κῦδος ὑπέρτερον ἐγγυαλίζῃ,

ἡδ' ὅτινας μινύθῃ τε, καὶ οὐκ ἐθέλῃσιν ἀμύνειν·

ὡς νῦν Ἀργείων μινύθει μένος, ἄρμυ δ' ἀρήγει.

ἀλλὰ μάχεσθ' ἐπὶ νηυσὶν ἀολλέες· ὅς δ' ἐκὼν ὑμῶν
βλήμενος, ἡδ' τυπεῖς, θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπῃ, 495
τεθνήτω· οὐ οἱ αἰετὲς ἀμυνομένα περὶ πάσης

484 FRIDB

488 FIDON

496 OT FOI AFEL

KEZ

484—500. *Conspectu rapti arcus Teucris, Hector ferociens Troianōs diis tam manifeste opem ferentibus erectos ad fortiter pugnandum hortatur.*

487. *μῆσασθε αἰκίης, exseritis virtutem; vt vidimus: v. c. ad Z, 112. — 490. βῆα δ' ἀρίγνωτος Διὸς αἰκλή, immen interveniens, vis, potentia. Locus tenendus ad assequendum quasnam res dininitus, Διὸς, ἐκ Διὸς, Iouis nutu, euenisse pu-*

Hom. II. Vol. II

*tarent: Scilicet, si rem insolitam inexpectato et sine causa apparente fieri viderant. — 491. quos vult reddere superiores pugna, αἰς κῦδος ὑπέρτερον ἐγγυαλίζει, opp. μινύθαι, quos vincit vult et inferiores esse. Eodem solet antiquus sermo vt vocibus generalibus pro propriis, quas nondum habet; cf. Hesiodus *Erg. pr. 5, 6.**

494—499. *Praeclarae sententiae. cf. Obil. — 496,*

L

τεθνήμεν· ἀλλ' ἀρχάς τε σὸν καὶ παῖδες ὀπίσσω
καὶ οἶκός, καὶ κληῖρας μνηστῆρος· εἶκεν Ἀχαιοί, ὃ
οἰχόνται σὺν νηυσὶ φίλῳ ἐς πατρίδα γαίαν.
ὧς εἰπὼν, ἄτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστω· 500
Αἴας δ' αὖθ' ἐπέσθην ἐκέλευτο αἰς ἐταίροισιν·
Αἰδῶτο, Ἀργεῖοι· νῦν ἀρκίον, ἢ ἀπολέσθαι
ἢ σαωθῆναι, καὶ ἀπώσασθαι κακὰ κηῶν,
ἢ ἔλπεσθ'· ἡ γὰρ ἔσσι κορυθαίολος Ἐκτορ,
ἡμιχρὸν ἵκεσθαι ἢ πατρίδα γαίαν ἑκάστος· 505
ἢ οὐκ ὀτρύνοντες αἰετέτε λαὸν ἅπαντα.
Ἐκτορ δ', ὅς ῥ' ἦν, ἦναι ἐνπεσῶσι μεμαῖε·
οὐ μὰν ἐς γὰρ χερσὶν κέλετ' ἐλθέμεν, ἀλλὰ μάχεσθαι,
ἡμῶν δ' οὐτις παῖρ γὰρ καὶ μή τις ἀμείνων,
ἢ αὐτοσχεδὴν μῆλα χερσὶς τε βένος τε 510
βέλτερον, ἢ ἀπολέσθαι ἓνα χρόνον, ἢ βίωσαι.

498 ΦΟΙΒΟΣ 500 ΦΕΙΔΩΝ — ΘΥΜΩΝ ΤΕ, ΦΕ-
ΚΑΣΤΟΤ 501 ΕΚΕΚΛΕΤΟ ΦΟΙΣ 504 ΦΕ-
ΠΕΣΘ 505 ΦΗΝ — ΓΑΙΑΝ ΕΚΑΣΤΟΣ v.
Obfl. 510 Vulg. αὐτοσχεδὴν.

οὐ οἱ αἰμές, ἀπρεπές, v.
Obfl. — 497. ἐς τὸ οἰσῶ, τὸ
μέλλον, σὸν ἐστίν. — 498.
κληῖρας ἀπῆρατος. intacta,
incolumis, possessio, ager
manet ei saluus et intus ab
hostili vi.

501—514. Etiam Achilles
adhortatur Ajax ad fortiter
resistendum. Praefatus hic
quoque locus.

502. νῦν ἄρτιον, nunc
tempus adest, νῦν καιρός

ἐστίν, ἢ ἀπολέσθαι ἢ σα-
θῆναι — Vt aut moria-
mur, aut hoste a navibus
fugato vitam servemus. v.
Obfl. κατὰ pro incendio
vel excidio.

511. Vt verba se habent,
ne videantur tria poni, iun-
genda sunt: βέλτερον, ἢ
ἀπολέσθαι ἓνα χρόνον, ἢ
βίωσαι. duo haec ponun-
tur ab una parte; praefat
periculi, occubiturus na

ἢ δὴ δα' στρέυεσθαι ἐν αἰνῇ δριότῃτι,
 ὦδ' αὐτως παρὰ νηυσὶν, ὑπ' ἀνδράσι χειρότεροισιν.
 Ὡς εἰπὼν, ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστω.
 εἶθ' ἔπειτ' ἔλε Σχεδίον, Περμήδεος υἱόν, 515
 ἀρχὸν Φωκίων· Αἴας δ' ἔλε Λαοδάμαντα,
 ἡγεμόνα πρύλεων, Ἀντήνορος ὠγλαὸν υἱόν·
 Πουλυδάμας δ' ὦτον Κυλλήνιον ἔξενάριξε,
 Φυλῆδεω ἑταῖρον, μεγάθυμον ἀρχὸν Ἑπειῶν.
 τῷ δὲ Μέγης ἐπόρευσεν ἰδὼν· ὁ δ' ὑπαιθε λιασθῇ 520
 Πουλυδάμας· καὶ τοῦ μὲν ἀπήμβροτεν· οὐ γὰρ Ἀπὸλ-
 ῥα Πάνδου υἱὸν ἐνὶ πρύμνοισι δαμῆναι· [λαὸν

514 FEIPON — OTMON TE FEKASTOT 520
 EPOPOTEE FIQON

sis an victurus et incolam- Phocensium imperium ha-
is abiturus, (βιώναι inco- *bebat B, 517. — 516. Lao-*
lamem abire et victorem) *dumas viuis ex filiis Ante-*
ab altera ἢ δὴ δα' στρέυε- *noris affibi non memoratū;*
σθαι. quam diuturnae ae- *vt nec Otus Epeorum dux*
rumna consumi. Conuenit *v. 517. 8. (Inhabitabant au-*
Horatianum: Horae mo- *tem, quod notum est, Ephi-*
mento cita mors venit aut *Elidem (Od. N, 275) Me-*
victoria laeta. v. Obfl. ubi *getis, Phylei f. sodalis. Ita,*
etiam de στρέυεσθαι *que Megetes mox 520 in Po-*

515 sqq. Narrantur iam pugnae singulares varis modis ornatae: de quibus sigillatim monere haud opus est.

515. Schedius, Perme-
 dis: inter duces Phocen-
 sum; diuersus ab alio Sche-
 dio, Iphiti filio, qui cum
 Epistropho, fratre, summa-
 Phocensium imperium ha-
 bebat B, 517. — 516. Lao-
 dumas viuis ex filiis Ante-
 noris affibi non memoratū;
 vt nec Otus Epeorum dux
 v. 517. 8. (Inhabitabant au-
 tem, quod notum est, Ephi-
 Elidem (Od. N, 275) Me-
 getis, Phylei f. sodalis. Ita,
 que Megetes mox 520 in Po-
 lydamanteum irruit; sed ab-
 errante hasta 523 Croesum
 occidit et spoliat.
 520. ὦτον λιασθῇ jab-
 ter (h. e. inclinato corpore)
 re) eumantē 521. 88
 γὰρ Ἀπὸλλων εἶτα — qua-
 re? quis, (pato) Panthous
 vir μαυτινός erat: v. sup. Not.
 Γ, 140. Vidit quoque Keop-

αὐτὰρ ὅγε Κροίσμου στῆθος μέσον οὐτ' αὖτε δουρί·
 δούπησεν δὲ πεσών, ὃ δ' ἀπ' ὤμων τεύχε' ἐσύλα.
 τόφρα δὲ τῷ ἐπέρουσε Δόλοψ, αἰχμῆς εὖ εἰδώς, 525
 Λαμπετίδης, (ὃν Λάμπος ἐγγίνατο, Φέρτατος ἀνδρῶν,
 Λαομεδοντιάδης, εὖ εἰδὼς Δουρίδας αἰκῆς.)
 ὅς τότε Φυλείδαο μέσον σάκος οὐτ' αὖτε δουρί
 ἐγγύθεν ὀρμηθεῖς· πυκινὸς δὲ οἱ ἤκεσθ' ὄψεσθαι
 τόν ῥ' ἐφόρει γυάλασιν ἀρηρότα· τὸν ποτὲ Φυλεὺς 530
 ἦγαγεν ἐξ Ἐφύσης, ποταμοῦ ἀπὸ Σαλλήντος,
 ζεῖνος γάρ οἱ ἔδωκεν ἄναξ, ἀνδρῶν Ἐυφῆτης,
 ἐς πόλεμον Φαρίειν, δῆϊον ἀνδρῶν ἀλκωρὴν·
 ὅς οἱ καὶ τότε παῖδες ἀπὸ χροῶς ἤκεσθ' ὄλεθρον.

525 ΦΕΙΔΩΣ

527 ΦΕΙΔΟΤΑ

529 ΔΕ ΦΟΙ

532 ΓΑΡ ΦΟΙ ΕΔΩΚΕ ΦΑΝΑΞ

534 ΤΟΣ ΦΟΙ

pen et laudat. Notam ad
 Virgil. Aen. II, 318, — 524.
 δούπησας sc. Κροῖσμος, minus
 suaviter omissum ὃ μὲν.

525. In Megetem. Irruit
 Dolops Lampi f. Laome-
 dontis nepos. Lampus ad-
 eo Priami frater sup. Γ,
 147 inter principes memo-
 ratus.

529 — 534. Megetem,
 clipeo, a Dolope hasta trans-
 fixo, tuitus est ἐπέρουσε: qui
 propterea narratione facta
 ornatur: Pater Phyleus eum
 ab Euphete hospite accepe-
 rat, eum Ephyræ ad Sel-

leentem Theprotias apud
 eum devertisset. Scilicet,
 vt. sup. B, 629. vidimus,
 Phyleus a patre Angea ex-
 vlare iussus Dulichium abie-
 rat, eoque etiam Thepro-
 tiam facile adire potuit. —
 530. τόν ῥ' ἐφόρει γυάλασ-
 σιν ἀρηρότα. h. διὰ γυάλων.
 ὅς ἦν ἀραρώς γυάλοισιν qui
 commissus erat caulis parti-
 bus, Constat thorax parti-
 bus canis binis aut pluri-
 bus ad corpus apulicandis.
 — 531. Ephyræ ad Sellen-
 tem Theprotias fl. cf. sup.
 ad B, 659. Alii ad Ephy-
 ram, Elidis retulere. v. Obf

τῷ δὲ Μέγης κόρυθος χαλκήρεος ἵπποδασειης 535
 κύμβαχον ἀκρότατον νύξ' ἔγχει ὀξυόοντι,
 ῥῆξε δ' αἶψ' ἵππειον λόφον αὐτοῦ· πᾶς δὲ χαμᾶζε
 κάππεσεν ἐν κονίῃσι, νέον Φοῖνικι Φαεινός.
 ἕως ὃ τῷ πολέμιζε μένων, ἔτι δ' ἤλπετο νίκην,
 τόφρα δὲ οἱ Μετέλαος Ἀρήϊος ἤλθεν αἰμύντως· 540
 σπῆ δ' εὐραΐξ σὺν δουρὶ λαδῶν, βάλε δ' ἔμμου ὀπισθεν·
 αἰχμὴ δὲ στέρνοιο διέσσυτο ραιμῶσσά,
 πρῶσσω ἱεμένη· ὃ δ' αἶρά περηνὴς ἐλίσσθη.
 τῷ μὲν εἰσάσθη χαλκήρεα τούχῃ· ἀπ' ὤμων
 σιλήσειν· Ἐκτωρ δὲ κασιγνήτοισι κέλευε 545
 πᾶσι μάλα, πρῶτον δ' Ἰκέτμονίδην ἐνέωπτεν,

539 ETI Δ FEΛΠETO. v. Obfl. em. πολέμιζε, μένων
 δ' ἔτι ἤλπετο 540 ΔΕ FOI 543 FIEMENH

535—543. *Meges Dolopis summam galeam hasta percussit, Menelaus autem subueniens Dolopem a tergo traiecit.* — 536. *κύμβαχον ἀκρότατον.* *superiorem galeae partem conuexam cui inerat conus cum crista.* — *Obserua 538 pilos equinos, h. l. pro crista, iam illo tempore rubro colore infectos.* — 534. *ὃς (Ῥάρηξ) καὶ ἀπήρμεσε τότε ἔλαθρον ἐπὶ χροῶς τοῦ παιδὸς οἱ θυγατρὸς, τοῦ παιδὸς αὐτοῦ. Megotis, qui Phylei filius erat.* — 541. *εὐραΐξ αὐτοῦ.* *Si. humerum a tergo, ὅτι εἰσεν, hasta amissa, βάλε,*

traiecit ut per pectus exiret, non a latere stare et ex obliquo iaculari potuit, sed, postquam a latere Dolopem circumuenierat, a tergo iaculari. v. Obfl. — 543. *περηνὴς ἐλίσσθη. h. l. simpliciter ἐκλύετο. praecipue prolapsus est.* — 544. *τῷ μὲν, Menelaus et Meges εἰσάσθην irruunt, ad volant.* v. Obfl.

544—559. *Menelaus et Meges irruerant ad Dolopem caesum spoliandum; ad quem tutandum adsumto Melanippo appropinquat Hector.*

546. *Melanippus, Hice-*

ἔφθιμον Μελαίνππεν· ὁ δ' ὄφρα μὲν εἰλ' ἰπποδάς βοῶν
 βόσκι' ἐν Πρεκάτῃ, δῖον ἀπὸ νόσφιν ἔοντων·
 αὐτὰρ ἐπεὶ Δαναῶν ἦέες ἤλυθον ἀμφιέλισσαι,
 αἶψ' εἰς Ἴλιον ἦλθε, μετέπρεπε δὲ Τρώεσσι· 550
 καίε δὲ πάρ Πριάμῳ· ὁ δὲ μιν τίεν ἱσά τέκεσσι·
 καὶ δ' ἔκταρ ἐνέμπτεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ἀνμάζει·

Οὗτω δὲ, Μελαίνππε, μεδήσομεν; οὐδέ γυ σοὶ σπάρ
 ἐντρέπεται φίλον ἦταρ, γαίναψαυ καταμέναιος;
 οὐχ' ὀράας, εἰδὼν Δόλοπος περὶ τεύχε' ἔπουσεν; 555
 ἀλλ' ἔπει, οὐ γὰρ ἔτ' ἐστὶν ἀποσταδὸν Ἀργείοισι·
 μάχεσθαι, πρὶν γ' ἢ κατακτάμεν, ἢ κατ' ἀκρῆς

549 ΑΜΦΙΕΛΙΣΣΑΙ

550 ΕΣ ΙΛΙΟΝ

551

ΤΙΕ ΠΙΣΑ

552

ΕΝΕΝΙΠΤΕ ΤΕΠΟΣ

taonis f. qui Priami frater
 erat, T, 238. παύσασθαι προ-
 γες ad Peroteon iussus e
 more istorum, temporum.
 Perote ad Hellespontum.
 v. ad B, 835. et Δ, 229.
 547. ὁ δ' ὄφρα μὲν. h. l.
 προ τῶρα ὄφρα τῶς. ad
 huc. — 551. μιν. etsi ne-
 potem ex fratre.

553. μεδήσομεν l. abso-
 lute, vt x. c. K, 121 l. sc.
 τὸν νεκρὸν τοῦ Δόλοπος con-
 sanguinei, quod contextum
 docet. — 554. γαίναψαυ προ-
 prie h. l. de patrueli. Vt
 fratres erant Lampus, Hi-
 cetaon, Priamus, ita Do-
 lops, Melanippus, Hector,
 eorum filii, inter se patru-

eles. — 555. περὶ τεύχε'
 ἔπουσεν. περιέπουσιν. in iis
 occupati sunt sc. spoliandis.
 v. Obss. — 556. ἀποσταδὸν
 μάχεσθαι. telisominus ia-
 ctis, sed cominus, vt ro-
 bore ac vi eos loco pella-
 mus; nam vt sit dictum προ
 ἀποστῆναι τοῦ μάχεσθαι, vix
 grammaticae fieri posso cen-
 seo; etsi sane conueniret cum
 seqq. non a pugna cessare
 liceret (μάχεσθαι, μεδίσ-
 σαι), ante quam aut nos
 προσέλαβαντες illas, aut
 illi Πίοντες ceperint: et Sch.
 B. reddit: ἀποστατῶν μα-
 χηται. — 557. Supple: ἀπο-
 σταδὸν μάχεσθαι. (πρὶν γ')
 πρὶν γ' ἢ. (ἡμῶς) κατακτά-

Ἴλιον ὠπεννὴν ἔλπειν, κτάσθαι τε πολίτας·

Ζεὺς· εἰπὼν, ὁ μὲν ἦρχ', ὁ δ' ἄμ' ἔσπετο ἰσότηος Φῶς.

Ἀργείους δ' ὠτρυνε μέγας Τελαμῶνιος Αἴας 560

ὦ φίλοι, ἀνέρες ἐστέ, καὶ αἰδᾷ θεῶδ' ἐνὶ θυμῷ,
ἡλλήλας τ' αἰδεῖσθε κατὰ κρείττερας ὑμῖνας.

αἰδομένων δ' ἀνδρῶν κλέονες σόει, ἥ δὲ πέφαιται

φευγόντων δ' οὐτ' ἀρ' κλέος ἔσονται, οὔτε τις ἀλκή·

ὥς ἔφαθ'· ἡ δὲ καὶ αὐτοὶ αἰλέσσασθαι μενέαιον
ἐν θυμῷ δὲ βάλλοντο ἔπος· φράζοντο δὲ νῆας 566

ἥκει χαλκίῳ ἑπὶ δὲ Ζεὺς Τρῶας ἔγειρεν.

Ἀντίλοχόν δ' ὠτρυνε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·

Ἀντίλοχ', εὐτίς σεῖο γνῶτερ' ἄλλος Ἀχαιῶν

οὔτε πρὸν δαίσσων, οὔτ' ἀλκιμος, ὥς σὺ, μάχεσθαι

558 FIALION 559 FEIION — ESEPE TO TISO.
ΘΕΟΣ 566 BAAONTQ FEHQZ

μεν (αὐτοὺς), ἥ (αὐτοὺς, τοὺς Ἀργείους) ἔλπειν Ἴλιον καὶ κτείνειν τοὺς Τρῶας·

560—567. Aiacis hortatu nec minus Achivi infla-

mantur. ἀνέσθθε αἰδῶν θυ-

μῷ. εἰς θυμὸν v. Obfl. —

563. αἰδομένων et, cum ef-

fectu, pugnantium fortiter

infamiae metu, nunquam

si. tanta et tam foeda

strages quam turpiter fu-

gientium. — 564. ἀρ' τις

ἀλκή, R. c. ἀσθενείας· 1781.

— 565. αἰλέσσασθαι se. ἀλ-

κίον· c. 1562. quod allhi-

adiicitur vt Γ, 9. — 567.

έρκει χαλκίῳ. ipsi ante na-
ves stantes armati: seu pro-
tendendo hastas et obuer-
tendo, scuta.

568—578. Menelai hor-
tatu Antilochus ante aciem
profiliens Melanippum cum
Hectore: incedentem hasta
traiecit; at idem ad corpus
Melanippi spoliandum ad-
volans ab Hectore fugatus
ad suos ordines se recipit
— 597.

569. 570. Ad procurren-
dam: ante aciem et hasta
metu celeriter ad ordines
recipitendum se corporis agi-

εἴ τινά τοι Τρώων ἐξάλμενος ἄνδρα βάλοισθαι. 571

Ὡς εἰπὼν, ὃ μὲν αὖτις ἀπέσσυτο, τὸν δ' ὀρέθυνεν·
ἐκ δ' ἔθορε προμάχων, καὶ αἰκόντισε δουρὶ Φαιήτῳ,

ἀμφὶ ἐκαπτήνας· ὑπὲρ δὲ Τρῶες κεκάδοντο,
ἄνδρὸς ἀκοντίσσαντος· ὃ δ' οὐχ ἄλιον βέλος ἦκεν· 575

ἀλλ' ἱκετάρηνος υἱὸν ὑπέρθυμον Μελάνιππον,
μισσόμενον πόλεμόνδε βάλε στῆθος παρὰ μῶζον·

δούπησεν δὲ πεσὼν, αἰσάβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ·

Ἀντίλοχος δ' ἐπόρουσε, κύων ὥς, ὅς τ' ἐπὶ νεβρῶ

βλημένῳ αἶψα, τὸν τ' ἐξ-συνῆφι θάροντα· 580

θηρητῆς ἠρύχησε βαλὼν, ὑπέλυσε δὲ γυῖα·

ὥς ἐπὶ σοί, Μελάνικπε, θάρ' Ἀντίλοχος μετὰ χέρμης,

τεύχεα συλήσων· ἀλλὰ οὐ λάθην Ἑκτορα δῖον,

ὅς φά οἱ ἀντίος ἦλθε, θέων ἀνὰ δηϊοτήτα·

Ἀντίλοχος δ' οὐ μένε, θοὸς περ ἐὼν πολεμιστῆς, 585

ἀλλ' οὐ γὰρ ἔτρεσε, θηρὶ κακὸν βέξαντι ἑοικώς,

ὅστε κύνα κτείνας, ἢ βουκόλον, ἀμφὶ βόεσσι,

571 Vulg. βάλοισθα

572 ΦΕΙΠΩΝ

574 ΑΜΦΙ ΦΕ

584 ΕΟΣ ΡΑ ΦΟΙ

586 ΡΕΞΑΝΤΙ ΡΕΦΟΙΚΩΣ

litate opus erat, adeoque

inveniente. — 571. εἴ τινά.

Ι. *Utinam ferias*: Ι. vide

an ferire possis. Latinis:

Quid? si ferias — v. Obfl.

573. Antilochus ἐκδορε

προμάχων *procurrendo*. —

577. *μισσόμενον*. πόλεμόνδε.

non, primum in pugnam

prodeuntem, sed cum He-

ctore ad Dolopis corpus

taendam in mediam pu-

gnam procedentem sap. 559.

— 580. τὸν τε βαλὼν ἐτύ-

χησεν, ἔνυχεν αὐτοῦ. v. Obfl.

— 584. θέων ἀνὰ δηϊοτήτα,

ἀνὰ μάχην, μαχομένους, in-

ter cursum pugnantium.

— 585. θάρ' non celer, sed

acer, alacer. — 586. κακὸν

βέξαντι *saeva facta*, si la-

ntavit aut pscudem aut pe-

ccorem.

Φεύγει, πρὶν περ ὁμίλῳ πολλοσθήματα ἄνδρων·
 ὡς Τρῶα Νεστορίδης· ἐπὶ δὲ Τρῶες τε καὶ Ἑκτορ
 ἠχῇ θροασσῆ βάλαν σπονδέοντα χέοντα· 590
 σὴ δὲ μεταστρεφάδης, ἐπὶ ἵκετο ἔδνος ἐταίρων.
 Τρῶες δὲ λαίουσιν ἐοικότες ὁμοφρόνοισι,
 ἧσιν ἐπεσσεύοντο, Διὸς δὲ τέλειον ἔφετμάς·
 ἵς σφισιν αἰὲν ἔγειρε μέγας μέγας, θάλλγε δὲ θυμὸν
 Ἀργείων, καὶ κῦδος αἰσθαίνυτο· τοὺς δ' ὀρέδυνε· 595
 Ἑκτορι γάρ· οἱ θυμὸς ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι
 Πηλεΐδῃ, ἥνα νηυσὶ κορωνίσαι θροασσάδης πῦρ
 ἐμβάλλῃ ἀνὰ κείνων, Θέτιδες δ' ἐξαισίον αἶρην
 πᾶσαν ἐπιμνήναι· τὸ γὰρ μένε μητίετα Ζεὺς,
 ἦος καιομένης σέλας ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι. 600

590 FHXHI 591 IIKETO FEONOS 592 ΛΕΙ-
 ΟΤΣΙ FEFOIKOTΕΣ 595 Vulg. δ' ἐτέλειον 596
 ΓΑΡ FOI 600 ΟΦΘΑΛΜΟΙΣΙ ΦΙΔΕΣΘΑΙ

592—658. Ioue id agen-
 te, vt, Achillis viciscendi
 causa, Achini in summum dis-
 crimen adducerentur, Tro-
 iani cum Hectore omni vi
 annexi tandem Achiuos po-
 ne primum nauium ordi-
 nem se recipere cogunt.
 Variis modis haec ornantur
 a poeta. Et primo quidem
 594—604 Iouis consilium
 luculenter exponitur.

statim sub pr. videramus:
 Διὸς δὲ τέλειον βουλή. ad
 q. 1. Vide. Culus rei respe-
 ctu omnino hic locus est
 classicus secundum alterum
 N, 347 et sup. O, 63 sq.

598. Θέτιδες δ' ἐξαισίον
 αἶρην πᾶσαν (respectu libri
 A, 523.) ἐπιμνήναι. ἐπι-
 λίσσει. id, quod Thetis ab
 eo simplex flagitauerat, ar-
 duum quiddam. cf. Obll.

593. Διὸς δὲ τέλειον ἔφε-
 τμάς, renocat animum ad
 consilium totius operis; quod

599. τὸ γὰρ μένε, expe-
 ctabit tanquam finem, ex
 quo totum omnium alius

ἐκ γὰρ δὴ τοῦ ἔμελλε παλίσχιν παρὰ νηῶν
 θηομέναι· Τρώων, Δαναοῖσι δὲ κῦδος ἐρέξασθαι· τῶ
 τὰ Φρονέων, ἤθεσσι ἐπὶ γλαφυρῶσιν ἐγγεγρόσιν·
 Ἐκτορα· Πρίαμίδην, μάλα ποτ' ἐμελόντα καὶ αὐτὰν
 μαίνεται δ', ὥς οἱ· Ἄλγε' ἐγχεσθαι καλὸς, ἢ ὅλασιν πῶρ' ἔσθ'
 οὖρεσι μαινέσθαι· βαδίζεσθαι δὲ τὰς φρεσὶν ἰλίου πύργῳ
 ἀφλοισμός δὲ πρὸς ἐνὸς γήγατος, τῶ δὲ οἱ ἔσθ'
 λαμπρὰ δὴν βλοσυρῶσιν ὑπ' ὀφρύσιν· κίχρη δὲ κίχρη
 σμερδαλίαν κροτάφοισι σπένδοντο· μαρναμένοισι
 Ἐκτορος αὐτὰς γὰρ οἱ αἶψ' ἀφιδέος ἦεν ἀμύνοντες· οἷο
 Ζεὺς, ὅς μιν πλεόνεσσιν μετ' ἀνδράσιν μῆνον ἐόντι·
 τίμα καὶ κῦδαινε· μνησθώδης γὰρ ἔμελλεν ἐπὶ Τρώεσσι
 ἔσθ'· ἡδ' ἄρα σὺ δὲ πρῶτος ἀνδρῶν ἀνδρῶν ἡμεῶν

605. ΟΛΟΦΩΝΕ 606. ΤΑΥΗΣ 607. ΔΕ. FOI 610
 ΓΑΡ. FOI 613 ΓΑΡ. FOI 614

ordo procederet. — 601. motus per τὸ μάλασθαι in-

παλίσχιν 9. χιδα, sup. 69.

170. et affecta res inf. Π.

293 sq. 364 sq. — 603. &

γέρειν Ἐκτορα. sup. μένος

ἔχειν et ἀράδυναι 594. 5.

605—638. Hectoris ra-

bur et impetus ἐναργῶς de-

claratur primo specie pu-

gnantis exhibita, tum ad-

versive acti perſtinacia in re-

ſtendo; tandem per com-

parationem cum finctu im-

petitōis 623—638. et cum

leonis impetu, impetu 630

— 638. Impetus hic et va-

lucatus animi comperitur

nuitur.

607—610. Locūs ἐναρ-

γῶς declarans terrorem ab

Hectore pugnante hosti in-

iectum; eum ante oculos

adstantem cernas.

607. ἀφλοισμός seu stri-

dor dentium, seu spuma

oris.

613. πλεόνεσσι μετ' ἀνδρά-

σι. versantem, pugnantem,

solum in magna turba, ἐν

πλῆθει ἀνδρῶν.

613. κῦδαινε. at. successu-

ritate καὶ κῦδαινε. — 613.

Παλλὰς Ἀθηναίῃ ὑπὸ Πηλεΐδῃ Βίηφι
καὶ ῥ' ἐθέλει ῥῆξαι ἱππῆας ἀνδράων πιεητίζων, 615
ἢ δὴ πλεῖστον ὅμιλον ἔρε καὶ πύχε' ἄρισται
ἀλλ' οὐδ' ὡς δύναιτο ῥήξει, μάλιστ' περ μενεαίνων
ἴσχον γὰρ πυρρὰν ἀρηρότες, ἥ ἔκ' ἔτρη
ἡλίβατος, μεγάλῃ, παλῆς αἰλᾶς ἐγχεύς ἐοῦσα
ἥτε μένεε λῆγαν ἀνέμων λαυφηρεὰ κέλευθα, 620
κύματά τε τροφάεντα, τῷ τε προσερέγγεται αὐτῇ
ὡς Δαναοὶ Τρῳάς μένον ἔμπροσθεν, αὐδὲ φέβοντο.
αὐτὰρ ὁ, λαμπύμενος πύρρ' ἅπαντοσιν, ἔνδορ' ὁμίλῳ
ἐν δ' ἔπεισ', ὡς ἔτε κύμα δαή· ἐν νηϊ· πέσσει
λάβρον ὑπὸ νεφέων ὑπερκατρεφές, ἢ δέ τε πᾶσα 625
ἄχνη ὑπεκρύφθη, ἀνέμοις δὲ δεινὸς αἴτη
ἰστίῳ ἐμβρέμεται· τρομέουσι δὲ τε φρένα ναῦται
δειδιότες· τυτθὸν γὰρ ὑπ' ἐκ θανάτοιο φέρονται

617 Benth. οὐδ' ἔρε. 622 Vulg. οὐδ' ἐφ' ἔβροντο 626 Vulg.
αἴτης. v. ObII.

614. ἥδη γὰρ οἱ ἐπύρρως ἀνέμων κέλευθα, impetus
ρόοισμον ἡμᾶρ Πάλλας Ἀ- irruentiam ventorum. —
θηναίῃ. quia Minerva Achil- 621. quod Virgil. VII, Aen.
li erat adfutura in pugna 590 laterique infusa res
cum Hectore: inf. X, 214 funditur alga.
sq. 226 sq. — 615. περ 623—629. Comparatio
ἱππῆων, quod iam vidi- altera praeclara, eaque ex
mus M, 47. Animi autem eo genere, quo duplex com-
robur declarat hoc, quod parandum infertur: impe-
ἵναρε tentat Hector, quae tus Hectoris et terror Achi-
adversa actus est: si missi- vorum. — 625. ὑπὸ νεφῶν
ται. — 618. ἴσχον, ἡντι- ἀνπεκατρεφές, τρομέουσι δὲ
χον, πύρρ' ἅπαντοσιν. Comparatio, οὐδ' ὁμίλῳ ἐν νηϊ· πέ-
imie est: οὐδ' ἔρε, ὡς ἔτε, ἐκ θανάτοιο φέρονται πᾶσι

ὥς ἔδαιζετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι Λαχαιῶν.
 αὐτὰρ ὄγ', ὥστε λείων ἀλοόφρονα βουὴν ἐπέλθων, 630
 αἰὲρ ἄ τ' ἐν εἰσμενῇ ἔλκος μεγάλοισι νέμονται
 μυρία, | ἐν δὲ τε τῇσι πομπῇσι οὐκ ἐπὶ σάφει εἰδὸς
 θηρὶ μαχεσσαίσθαι, ἔλκος βοὸς ἀμφὶ Φονῆσιν
 ἦτοι ὁ μὲν πρῶτος καὶ ὑστατὶς βόεσσιν
 αἰὲν ὁμοστυχάει, ὁ δὲ τ' ἐν μέσσησιν ἐρσύσας 635
 βῶν ἔδει, αἰὲν τε πῦσαι ὑπέτρεσαν ὥς τότε Λαχαιῶν
 θεόπεσιος ἐφάβηθεν ὕφ' Ἐκτορι καὶ Διὶ πατρὶ
 πάντες· ὁ δ' εἶον ἔπεφνε Μυκηναῖον ἱερὸν Φῆτην,
 Κορνήος φίλον υἱόν, ὃς Εὐρυπύθοιο ἀνέκλινον
 ἀγγελίης οἴχεσσε βίην Ἡρακλείην 640

630 ΟΔΟΦΟΡΩΝ 632 ΣΑΦΑ ΦΕΙΔΩΣ 639

Vulg. Εὐρυπύθοιο ἀνέκλινον. v. Obfl.

*seruntur cum summo vitae
 discrimine.* At hoc dictum
 a poeta simpliciter et gra-
 viter: *pauulum eos ab-
 esse a morte.* Alias: *nau-
 gare in media morte, in
 medio vitae discrimine.* —
 629. *ἔδαιζετο* h. l. respon-
 det *ἔφ' ἐρμῶν* v. 627 ve-
 xabatur, agitabatur, folli-
 citudine, metu.

630—638. Tertia com-
 paratio caedis vnus ab He-
 ctore: irridente factae cum
 leone ex armentis fugatis
 vnā pecudem lamianta.
 Ornatissimus poetae locus
 — 631. *εἰσμενῇ ἔλκος* in

prato palustri. v. Obfl. —
 633. ἀμφὶ Φονῆσι. pro ἀμφὶ
 Φόνῳ, scil. ne fiat. v. Obfl.
 — ὁ μὲν *pastor.* — 636.
 ἔδει — ὑπέτρεσαν, bene pro
 praesenti ὑπέτρευσιν. Est
 inuersio structurae in toto
 loco; veteres ἀναμάλυνθαι
 appellant.

638—652. *Periphetes*
 ab Hectore caesus: erat is
 Coprei, qui Eurysthei man-
 data ad Herculem perfere-
 bat, filius. Fuit Copreus
 Eurysthei *ἑρμῆς* v. Apollod.
 II, 5, 1 vtrq. ad q. l. cf.
 Not. p. 343. — 640. *ὁ δὲ οἴ-
 χεσσε ἀγγελίης* (ἐνέκα)

τοῦ γένετ' ἐκ πατρὸς πρὶν χεῖρας ὡς ἀμείνων
 παντοίας ἀρεταῖς, ἤμην πόδας, ἠδὲ μάχασθαι
 καὶ νόον ἐν πρώτοιαι Μυκηναίων ἐπὶ τῷ ποταμῷ
 ὅς ῥα πρὶν Ἑκτορὶ κῦδος ὑπέπεσον ἐγγυάλιζε.
 στραφθεῖς γάρ, μετόπισθ' ἐν ἀσπίδος ἄντυγι πάλτα
 τὴν αὐτὸς φορέεσκε, παδονεκτὰ ἔχοντα κρούων·
 τῇ δ' ἐνὶ βλαφθεῖς, πᾶσαν ὑπέρβητο· ἀμφὶ δὲ πῆληξ
 σμερδαλέον κοινάβησε, περὶ κροτάφοισι πεισάντος·
 Ἑκτωρ δ' ὅζην κόπασθαι δὴν δὲ αἰετῶν παρέρσθη,
 στήθεϊ δ' ἐκ δόρυ κινήσας, φίλον δὲ μηδ' ἄλλως ἐτίμωρεν· ὅθι
 κτεν' οἱ δ' οὐκ ἐδύναντο, καὶ ἀδυνάμενοι περὶ σταίρας
 χρασμαίν'· αὐτοὶ γάρ, μάλ' αἰδοῖσθαι Ἑκτορὸς δεινῆς
 εἰσώποι δ' ἐγένοντο νεῶν, περὶ δ' ἔσχεθον ἄκρου

645 Vulg. ἐκ πατρὸς

649 AE EOI

651 Vulg. μάλ'

ιδεῖσθαι.

βίη Ἡρακλεῖ (pro. ὥστε
 φέρειν Ἡρακλῆ, ἀγγελίας)
 Εὐρυπύχης. — 642. (κατὰ)
 παντοίας ἀρετὰς, ἤμην (κα-
 τὰ) πόδας ἠδὲ (κατὰ τὸ)
 μάχασθαι. h. e. ἢ ταχύτητι,
 ἢ μάχῃ. quod sup. 570 de
 Antilocho: οὕτως καὶ δάσ-
 κω εἴτ' ἄλκιμος ὡς σὺ, μά-
 χασθαι. καὶ αὐτὸς ἐγένετο
 (κατὰ) νόον, prudentia, ἐν
 πρώτοις, inter primos e My-
 ceneis, scil. qui prudentia
 excellere.

645 — 652. Periphetem-
 tetra prolapsus occidit He-
 ctora cum clipeum ἀνδρομέ-

τη habeset, corpore versum
 offenderat pes ad clipeum
 oram. ἐν ἀσπίδος ἄντυγι
 πάλτα: ἐναπέκλυτο, percussa
 sus erat, itaque ἐναβλάφθη
 v. Obli. clipei allisus sumus
 labefactauerat, impulsus, ut
 prolaberetur in tergum.
 Vti in incesso allidebatur
 ora clipei pedibus inceden-
 tis, sup. Z, 117. μετόπισθ'
 εἰς τὸν στραφθεῖς, conversus
 in tergum.

653—657. Argivi repres-
 si, intra neukam ordines
 recepti, resistunt Troianis
 εἰσώποι τῶν ὀφθαλμῶν

νῆες, ὅσαι πρῶται εἰσόντα· τοὶ δ' ἐπείχοντο· τὰς δὲ
 Ἀργεῖοι ἀνέωσαν· καὶ ἐχώρησαν καὶ ἀνέστη· 655
 τῶν πρώτων, αὐτῶν δὲ πρῶτος Ἀχιλλεύς ἐμεινών·
 ἄθροοι, ὅσοι κεδάσθην ἀπὸ στρεπτόν· ἔαχε γὰρ αἰδώς
 καὶ οὐκ ἐξήχεις· γὰρ οὐκ ἔμελλεν ἀποπύλαιος·
 Νέστωρ δ' αὐτοῖς μάστιγα ἱερὰ φέρε· ὅσους Ἀχαιοὶ
 λισσάμεν· ἀπὲρ τῶν γούνημιος· 660
 ὦ φίλοι, ἀνέστη· 661 καὶ αὐτῶν δὲ οὐδ' ἐν ὄψει
 ἄλλων· ἀνέστησαν· ἐπὶ δὲ μάλιστα ἑκάστος
 παίδων· ὅδ' ἀλάρχων· καὶ κηρύσσας· ἦδ' ἑκόντων,
 ἡμῶν ὅτι οὐκ ἔδωκεν· καὶ ἄλλ' ἀπατερόν·
 τῶν δὲ οὐκ ἐν δαδ' ἐγὼ γούνημιος· οὐκ ἀπὸ τῶν· 665

656 Vulg. τῶν πρώτων

657 Vulg. οὐδ' ἐκέδασθην.

660

ΑΝΔΡΑΣ ΦΕΡΑΕΤΟΝ 662 ΜΗΔΕΑΣΘΕ ΠΕ
 ΚΑΣΤΟΣ

conspicere habuerit naues. res erant. Troiant inse-
 quuntur. eos recedentes :
Non de uno momento, sed τοὶ δ' ἐπείχοντο, ἐπὶ ἐπείχον-
de rerum progressu accipio σάν· ἴτα Ἀχιλὺς, cum re-
libum hoc merito. Achivi sibi-
primo seu tergo versis seu libere nequibant; ex his
dum retrocessorant, in con- ναυῶν· ἴτα Ἀχιλὺς, cum re-
spectu habuerit naues; in- cedere, ἴτα Ἀχιλὺς, cum re-
de receperunt se intra spa- cedere, ἴτα Ἀχιλὺς, cum re-
tia inter naues, quas an- cedere, ἴτα Ἀχιλὺς, cum re-
teriorum ordinem constitue- cedere, ἴτα Ἀχιλὺς, cum re-
bant; ita νῆες ἄνδρα, naues h. e. ὅτε χώρησαν, quibus
quae priore tempore et lo- locis castris posita erant;
co fuerant in litus redus- non tamen in castra se
ctae ὅσαι πρῶται εἰσόντα, κα- dispersunt, sed collecti ac
ρῆσθαι· ὅσαι πρῶται εἰσόντα, conspectis una loco subsi-
dabant, et obtegabant eos stant.
puppibus suis, quae editio- 659, 660. Nāκας ἡο-

ἐπὶ δὲ καὶ πρὸς ταῦτα· καὶ δὲ τραπτομένη φάβοιτε· μικτοὶ
 "Ως εἰπὼν, ὅτ' ἔτι μὲν καὶ θυμὸν ἐκίστοτον· ἅλ' ἔτι
 τοῖσι δ' ἔτι καὶ ἀδελφῶν, κέρος ἀδελφῶν· ὥσπερ ἔδωκεν
 θεοπέσιον· μάλα χαλκῶν· φέρον· ἔναι· τὸν ποτ' ἐξέδωκεν,
 ἡμῖν πρὸς νηῶν· καὶ ἐμὴν ἀπολέμενοι· ὅπως ἔσ'· 670
 "Εὐτορε· καὶ ἄφρονα· βεῖν· ἀνὰ δὲ λόφον ἐκταφύουσι·
 ἡμῖν ὅσοι μετὰ τῷ· ἐν· ὅτ' ἐπὶ τῷ· οὐδ' ἄρα· οὐδ' ἄρα·
 ἡδ' ὅσοι παρὰ νηυσὶ μάχην ἐμάχοντο· δοῶσιν·
 674· 675· 676· 677· 678· 679· 680· 681· 682· 683· 684· 685· 686· 687· 688· 689· 690· 691· 692· 693· 694· 695· 696· 697· 698· 699· 700· 701· 702· 703· 704· 705· 706· 707· 708· 709· 710· 711· 712· 713· 714· 715· 716· 717· 718· 719· 720· 721· 722· 723· 724· 725· 726· 727· 728· 729· 730· 731· 732· 733· 734· 735· 736· 737· 738· 739· 740· 741· 742· 743· 744· 745· 746· 747· 748· 749· 750· 751· 752· 753· 754· 755· 756· 757· 758· 759· 760· 761· 762· 763· 764· 765· 766· 767· 768· 769· 770· 771· 772· 773· 774· 775· 776· 777· 778· 779· 780· 781· 782· 783· 784· 785· 786· 787· 788· 789· 790· 791· 792· 793· 794· 795· 796· 797· 798· 799· 800· 801· 802· 803· 804· 805· 806· 807· 808· 809· 810· 811· 812· 813· 814· 815· 816· 817· 818· 819· 820· 821· 822· 823· 824· 825· 826· 827· 828· 829· 830· 831· 832· 833· 834· 835· 836· 837· 838· 839· 840· 841· 842· 843· 844· 845· 846· 847· 848· 849· 850· 851· 852· 853· 854· 855· 856· 857· 858· 859· 860· 861· 862· 863· 864· 865· 866· 867· 868· 869· 870· 871· 872· 873· 874· 875· 876· 877· 878· 879· 880· 881· 882· 883· 884· 885· 886· 887· 888· 889· 890· 891· 892· 893· 894· 895· 896· 897· 898· 899· 900· 901· 902· 903· 904· 905· 906· 907· 908· 909· 910· 911· 912· 913· 914· 915· 916· 917· 918· 919· 920· 921· 922· 923· 924· 925· 926· 927· 928· 929· 930· 931· 932· 933· 934· 935· 936· 937· 938· 939· 940· 941· 942· 943· 944· 945· 946· 947· 948· 949· 950· 951· 952· 953· 954· 955· 956· 957· 958· 959· 960· 961· 962· 963· 964· 965· 966· 967· 968· 969· 970· 971· 972· 973· 974· 975· 976· 977· 978· 979· 980· 981· 982· 983· 984· 985· 986· 987· 988· 989· 990· 991· 992· 993· 994· 995· 996· 997· 998· 999· 1000·

667 FEIION — OTMON TE FEKASTOT 675

664· 665· 666· 667· 668· 669· 670· 671· 672· 673· 674· 675· 676· 677· 678· 679· 680· 681· 682· 683· 684· 685· 686· 687· 688· 689· 690· 691· 692· 693· 694· 695· 696· 697· 698· 699· 700· 701· 702· 703· 704· 705· 706· 707· 708· 709· 710· 711· 712· 713· 714· 715· 716· 717· 718· 719· 720· 721· 722· 723· 724· 725· 726· 727· 728· 729· 730· 731· 732· 733· 734· 735· 736· 737· 738· 739· 740· 741· 742· 743· 744· 745· 746· 747· 748· 749· 750· 751· 752· 753· 754· 755· 756· 757· 758· 759· 760· 761· 762· 763· 764· 765· 766· 767· 768· 769· 770· 771· 772· 773· 774· 775· 776· 777· 778· 779· 780· 781· 782· 783· 784· 785· 786· 787· 788· 789· 790· 791· 792· 793· 794· 795· 796· 797· 798· 799· 800· 801· 802· 803· 804· 805· 806· 807· 808· 809· 810· 811· 812· 813· 814· 815· 816· 817· 818· 819· 820· 821· 822· 823· 824· 825· 826· 827· 828· 829· 830· 831· 832· 833· 834· 835· 836· 837· 838· 839· 840· 841· 842· 843· 844· 845· 846· 847· 848· 849· 850· 851· 852· 853· 854· 855· 856· 857· 858· 859· 860· 861· 862· 863· 864· 865· 866· 867· 868· 869· 870· 871· 872· 873· 874· 875· 876· 877· 878· 879· 880· 881· 882· 883· 884· 885· 886· 887· 888· 889· 890· 891· 892· 893· 894· 895· 896· 897· 898· 899· 900· 901· 902· 903· 904· 905· 906· 907· 908· 909· 910· 911· 912· 913· 914· 915· 916· 917· 918· 919· 920· 921· 922· 923· 924· 925· 926· 927· 928· 929· 930· 931· 932· 933· 934· 935· 936· 937· 938· 939· 940· 941· 942· 943· 944· 945· 946· 947· 948· 949· 950· 951· 952· 953· 954· 955· 956· 957· 958· 959· 960· 961· 962· 963· 964· 965· 966· 967· 968· 969· 970· 971· 972· 973· 974· 975· 976· 977· 978· 979· 980· 981· 982· 983· 984· 985· 986· 987· 988· 989· 990· 991· 992· 993· 994· 995· 996· 997· 998· 999· 1000·

iam armantur Achivorum
 animi Nestoris adhortatio
 magnam vim habet partim
 a viri auctoritate, partim
 a distributione rerum per
 quas oblectatur.

668 — 673. Caligine ad-
 emta apertum propectum,
 factum Achivis dicit poeta,
 atqui non apparet, quae
 caligo, et unde, et quor-
 sum fuerit obducta; nec
 Hector eos latuerat, v. Obli-
 Aliis locis, ubi noctis inter-
 pugnam, e pulvere scilicet
 et tumultu, mentio fit, lon-
 ge alio modo instruitur nar-
 ratio, v. II, 567, P, 269.
 366. — 670. et a. t. pro
 702. et a tergo versus na-
 ves, seu mare, et ante, ad
 turmas pugnantium. — 671.
 22) ἐπὶ τῷ· sc. Hectoris.

674 ad fin. Cum exple-
 no non satis restitui posse
 Troianis videret Ajax, con-
 scendit navium tabulata et
 inde Troianos contis arce-
 re decrevit. 688. — quo
 animaduerso Hector ordi-
 bus pugnantium erumpit et
 unam ex omnibus navem
 e proximo adoritur; nova
 et acerrima ad hanc navem
 fit pugna — 703. — narra-
 tio de ea. — 745. — He-
 ctor ignem sibi afferri iu-
 bet; quo audito Troiani
 tanto animosius irruunt in
 Achivos; — 746. At Ajax
 de navi propullat ignem
 ferentes, suos autem in sum-
 mo discrimine hortatur et
 animat, ad f.

674. non ei placuit: h
 e. decrevit Ajax, e loco in-

ἐστάμεν, ὅνδ' αὖτε ἄλλοι ἀφ' ἑστασάντες Ἀχαιῶν 675
 ἀλλ' ὅγε νηῶν ἔκρ' ἐπαύχετο, μακρὰ βιβώσθων,
 νόστιμα δὲ ζυστὸν μέγας ναύμαχον ἰππάλαμτον
 πολλῶν βλήτρεσσι, δωκαήμενός τ' ἦρχος
 αἶεθ' ὅτ' αἰνὴς ἵπποισι κεληρίζων εὖ εἰδώς,
 ὅστις, ἐπεὶ ἐν πολέων πύρρας σάκε' ἔσται ἵππου, 680
 πύρρας ἐκ πεδίοιο μέγας προῖ αἶστυ δῖνται,

678 ΔΤΟΚΑΙΡΕΙΚΟΣΙΠΗΧΤ 679 ΦΕΙΔΟΣ 680

Velg. συμπεριλαμβανόμενος 681 ΗΡΟΤΟ ΣΑΒΤΤΟ velg. ΗΡΟΤΟ
 αἶστυ δῖνται.

iquo proficere, ex turris
 procurrere et navem con-
 scendere, unde propullaret
 hostem. Fecerant hoc iam
 alii sup. 587—9.

676. νηῶν ἔκρ' ἐπαύχετο.
 zabulata in prora et puppi:
 nam in his tantum partibus
 constratae erant naues. v.
 Obsl. — 677. (τῶ) ζυστὸν,
 (δερύ.) contum e pluribus
 brevioribus coagmentatum,
 et vinctum: vincula sunt
 βλήτρα. Vidimus iam sup.
 388. 9 αἶεθ' (ἑμαχόντο) α-
 τὸ νηῶν — μακροῖσι ζυστοῖ-
 σι, τὰ ῥα σφ' ἐπὶ νηοῖν
 ἔκειτο, Ναύμαχα, πολλῶν
 πᾶ, κατὰ στόμα εἰμένα
 χαλκῶ.

679—684. Comparatio
 referenda vnice ad saltum
 ex vna navi in alteram fa-
 ctum. Locus notabilis, cum
 altero Od. E. 37: quod equo

infedisse homines, non igno-
 ravit Homerus, etsi equita-
 tum in acie non novit.
 Artis etiam genus novit τὸ
 κεληρίζων, desultoris mo-
 do, et quidem quatuor
 equis, ut eius aetate rem
 equestrem iam ad artem
 adductam fuisse appareat.
 Quod heroum aetate equis
 ad currus bellicos, non ad
 equitatum, utebantur, vide-
 tur potius ab inopia et ca-
 ritate equorum repetendum
 esse. Si Castor tamen cum
 fratre equis infedisse narra-
 tur: serioribus hoc poetis
 debetur. Ceterum vel ex
 li. I. probari potest, morem
 saeculi Troiani diligenter
 Homerum servasse: nam
 suae aetatis morem sedulo
 discernit: — ἐκ πολέων di-
 lectu factὸ e multis. — 681.
 προῖ αἶστυ. forte quia op-

λαοφόρον καὶ θ' ὁδόν· παλῆες τέ εἰ δηήσαντο
 ἀνέρες, ἠδὲ γυναῖκες· ὃ δ' ἔμπεδον ἀσφαλὲς αἰεὶ
 θρώσκων, ἄλλοι' ἐπ' ἄλλον αἰμείβεται, οἱ δὲ πέτονται·
 ὥς Αἴας ἐπὶ πολλὰ θοάων ἦκετο νηῶν. 685

φοῖτα, μακρὰ βίβας, φωνὴ δὲ οἱ αἰθέρ' ἵπαιεν·
 αἰεὶ δὲ σμερδὸν βράων Δαναοῖσι κέλευε,
 νηυσὶ τε καὶ κλισίῃσιν ἀμυνέμεν. Οὐδὲ μὲν Ἑκτωρ
 μέμνεν ἐνὶ Τρώων ἐμάδῳ πύκα θωρηκτάων·
 ἀλλ' ὥστ' ὀρνίθων πετεηνῶν αἰετὸς αἰῶν. 690

ἔθνος ἐφορμάται, ποταμὸν πέρα βοσκομενάων
 χηνῶν, ἢ γεράνων, ἢ κύκνων δουλιχοδείρων·
 ὥς Ἑκτωρ ἴδυσσε νεὸς κυανοπρώροιο,
 ἀντίος αἰῶας· τὸν δὲ Ζεὺς ὤρσεν ὑπισθε
 χερεὶ μάλα μεγάλη, ὥτρυνε δὲ λαὸν ἄμ' αὐτῷ. 695

Αὐτὶς δὲ δριμύτη μάχη παρὰ νηυσὶν ἐτύχθη·
 Φαίης κ' ἀκμηῆτας καὶ ἀτειρέας Ἀχαιῶν
 ἄντεσθ' ἐν πολέμῳ· ὥς ἐσσυμένως ἐμάχοντο.
 τοῖσι δὲ μαρναμένοισιν ὁδ' ἦν νόος· ἦτοι Ἀχαιοὶ
 οὐκ ἐφάσταν Φεύξεσθαι, ὑπ' ἐκ κακοῦ, ἀλλ' ὀλέεσθαι.

682 ΔΕ ΕΕ 686 ΔΕ ΕΟΙ 691 ΕΕΘΝΟΣ 694

Vulg. ὤρσεν

pidani prospiciunt e muris. — 682. δηήσαντο *migrantur*.
 — 683. *continuo, sine of-* *pus iam B, 459. — 693.*
fensa, ασφαλῶς. *ἴδυσσε, ὤρμησε κατὰ νεὸς.*

688—695. Etiam Hector
 ante ordines procedit et
 vnam navem adoritur.

690. αἰετὸς αἰῶν. *aquila*
fulva. ὀρνίθων ἔθνος. vidi-
696—704. Redintegrata
acerrima pugna, maxime
ab Hectore ad navem cui
Ajax insliterat. — 698. ὥς
ἐσσυμένως tanta cum con-
tentione, enixe, intentis vi-
ribus. — 699. 700. Achivi

Hom. Il. Vol. II

M.

Τρωσὶν δ' ἤλπετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἑκάστου, 701
 νῆας ἐνιπρήσειν, κτενέειν δ' ἥρωας Ἀχαιοὺς.
 οἱ μὲν τὰ φρονέοντες ἐφθέταδαν ἀλλήλοισιν.
 Ἐκτὼς δὲ πρύμνης νεὸς ἤψατο πόντοπόροισι,
 καλῆς, ὠκυάλου, ἣ Πρωτεσίλαον ἔεικεν 705
 εἰς Τροίην, οὐδ' αὖτις ἀπήγαγε πατρίδα γαῖαν
 τοῦ περ δὴ περὶ νῆος Ἀχαιοὶ τε Τρῶές τε
 δῆουν ἀλλήλους αὐτοσχεδόν· οὐδ' αἶρα τοίγῃς
 τόξων αἰκάς ἀμφὶς μένον, οὐδὲ τ' ἀπόντων,
 ἀλλ' ὅγ' ἐγγύθεν ἰστάμενοι ἕνα θυμὸν ἔχοντες, 710
 ὀξέσι δὴ πελέκεσσι καὶ ἀξίγησι μάχοντο,
 καὶ ξίφεσι μεγάλοισι, καὶ ἔγχυσιν ἀμφιγύοισι.
 πολλὰ δὲ φάσγανα καλὰ, μελάνδετα, κοπήεντα,

701 ΤΡΩΣΙ Δ ΕΦΕΛΠΕΤΟ quod esse potest et Τρῶες
 δὲ, ἐέλπετο· et Τρῶες δ' ἐφέλλετο. utriusque bene. —
 ΣΤΗΘΕΣΣΙ ΦΕΚΑΣΤΟΤ

tantum non desperata salute pugnabant.

704—726. Hector una ex reliquis nane apprehensa ignem et incendium minatur. — 704. πρύμνηθεν. & πύρρι apprehendit navem, quippe stabant naues puppibus in terram, proris in mare, conquerfis. Adhuc pugnatum erat a tergo prioris navium ordinis, videntur adeo collectis viribus Achiui Troianos iterum repressisse.

705. navis Protefilai: cf.

sup. B, 701. prima illa appulerat; ideo stabat priore loco in ordine navium anteriore, qua parte Troiani irruerant. — 708. τοίγῃς et Achiui et Troiani; sic iterum 710 ἀλλ' οἳ γε cominus pugnarunt, ut missilium usus nullus esset, αἰκή, ὀρμή, — 709. ἀμφὶς ἐμίνους. v. Obsl.

713. μελάνδετα κοπήεντα. est sane idem quod μελαίνας κόπας ἐνδοδεμένα h. ἔχοντα. At vis poetica inest, dum obiciuntur animo

ἄλλα μὲν ἐν χειρῶν χαμαΐδις πέσον, ἄλλα δ' ἀπ' ὤμων
ἀνδρῶν μαρναμένων· ἔτε δ' αἵματι γαῖα μέλαινα, 715

Ἐκτωρ δὲ πρύμνηθεν ἐπεὶ λάβεν, οὐχὶ μεθίει,
ἄφλαστον· μετὰ ἑρσὶν ἔχων, Τρῳσὶ δὲ κέλευεν·

Οἷσθεα πῦρ, ἅμα δ' αὐτοὶ ἀολλέες ὄρνυτ' αὐτήν·
ἢ ἡμῖν πάντων Ζεὺς ἄξιον ἡμᾶρ ἔδωκε,

ἧας ἐλεῖν, αἳ δέ γε θεῶν ἀέκητι μολοῦσαι, 720
ἡμῖν πῆματά πολλα θίσαν, κακότητι γερόντων·

οἱ μ', ἐθέλοντας μάχεσθαι ἐπὶ πρύμνεσσι νέεσιν,
αὐτὰρ ἰσχυανάσθον, ἐρητύοντό τε λαόν.

ἀλλ' εἰ δὴ ἔα τότε βλαῖπτε φρένας· εὐρύπτα Ζεὺς

717 Vulg. δ' ἐκέλευεν.
ἐβλαπτε.

720 AFEKHTI

724 Vulg. τότε

species plures in ense: nigredo, tum manubritam ipsum, quod nunc e contexto et collocatione fit magnum: ut et Π, 332. — 714. ἀπ' ὤμων ἔπεσον. Non satis definias modum: puto esse enses humeris thorace munitis inflictos et fractos aut resiliētes in terram decidere. — 717. ἄφλαστον in puppi; antecesserat πρύμνηθεν.

perioribus temporibus eunere minus fausta et ex voto.

721. κακότητι γερόντων, pusillanimitate, qui consultum esse putauerant, non in acie obicere Achiuis iuventutem, sed murorum munimentis tutos vim hostilem aut depellere aut vires eorum consumere. — 724. Quod ipse Iupiter de sana mente deturbare homines rudi sermone dicitur, res nunc nota est. Si olim stulto consilio omisimus facere quod optimum factu erat, nunc ipsa res nos eo ducit et successum praebet.

719. πάντων ἄξιον ἡμᾶρ. non vno modo hoc quoque dictum esse potest. v. Obll. accipio: diem, qui compensat omnia sc. quae su-

ἡμετέρας, νῦν αὐτὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνάγει. 725

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα μᾶλλον ἐπ' Ἀργείοισιν ὀρέσσαν·

Δίας δ' οὐκέτ' ἔμιμνε, βιάζετο γὰρ βελέεσσιν·

ἀλλ' ἀνεχάζετο τυτθὸν, αἰόμενος Ξανέεσθαι,

Θρῆνυν ἐφ' ἐπταπόδην, λίπε δ' ἱκρία νηὸς εἴσης·

ἔνθ' ἄρ' ὄγ' ἐστίηκει δεδοκημένος· ἔγχει δ' αἰεὶ 730

Τρῶας αἴμυε νεῶν, ὅστις φέροι ἀκαίματον πῦρ·

αἰεὶ δὲ σμερδὸν βοόων, Δαναοῖσι κέλευεν·

ὦ φίλοι, ἦραες Δαῖταί, θεράποντες Ἀργῆς,

ἀνέρες ἐστέ, φίλοι, μῆσασθε δὲ θούριδος κλέης·

ἢ τίνας φάμεν εἶναι ἀσσοτήρας ὑπίσσω; 735

ἢ τι τεῖχος ἄρειον, ὃ κ' ἀνδράσι λογιγὸν ἀμύναι;

οὐ μὲν τις σχεδὸν ἐστὶ πόλις, πύργοις ἀράρυστα,

ἢ κ' ἀπαμυναίμεσθ', ἐτεβαλνέα δῆμον ἐχόντες·

729 ΕΦΙΣΗΞ

727 ad f. Ajax et si se ab hoste urgeri videns, Achinos hortatur et Troianos ad nauem incendendam properantes retundit. In hortatibus his, non uniuersae ac communiter, sed, ipsius hortantis verbis appositis, quanta vis infit, suus quemque sensus docere potest.

728. αἰόμενος metuens. —

729. Θρῆνυν. tabulatis in puppi relictis, desiluit in mediam naui partem, non sectam, et insiluit transtris, in quibus remigantes sedent; ex eoque loco hostem ob-

seruat accedentem et prohibet. Erat quoque sic ad mediam vsque corporis partem tectus naui latere, τοῖχῳ.

733. sequentia iam alibi vidimus. Danai ἦραες, simpliciter fortes bellatores — μῆσασθε, exerite vestram virtutem intendite eam. —

735. ἢ τίνας φάμεν an putamus.

— 736. ἀνδράσι pro nobis.

— 737. πόλις πύργοις ἀράρυστα. pro vrbe munita, cui sunt muri, πύργοι, ἀράρυστα, adeoque firmi. — 738. ἐτεβαλνέα δῆμον, aut,

ἀλλ' ἐν γὰρ Τρώων πεδία πύκα θωρηκτάων,
πόντῳ κεκλιμένοι, ἑκάς ἤμεθα πατρίδος αἵης. 740
τῷ ἐν χερσὶ Φόωσ, καὶ μελιχίῃ πολέμοιο.

Ἦ, καὶ μαιμώνων ἔφεπ' ἔγχει ὀξυόεντι·
ὅστις δὲ Τρώων κοίλῃς ἐπὶ νηυσὶ φέροίτο
σὺν πυρὶ κηλείῳ, χάριν Ἑκτορος ὀτρύναντος,
τὸν δ' Αἴας οὐτασκε, δεδεγμένος ἔγχει μακρῷ. 745
δῶδεκα δὲ προπάροιθε νεῶν αὐτοσχεδὸν οὐτα.

740 ἙΚΑΣ 745 Vulg. ὅστις δουρί.

alium, h. e. nouum robur gnando; non in remittendo
adiecturam ciuitatem, aut, a pugna. v. Obss.

quae in alteram partem vi- 742. Cum impetu, ani-
ctoriam erat inclinatura et, mosse, hostes adeuntes exci-
pit hastam, ferit. Fere vt
vt Achini superiores pu- 740. τόντῳ κεκλιμένοι, ad
gnando essent, effectura. — ἐφέπειν ἔγχει τινά insequi
existemum littus castra ha- 741. Φόωσ satus quod supra 730 ἔγχει τῷ
bentes. (741. Φόωσ satus quod supra 730 ἔγχει τῷ
est in manu, fortiter pu- αἰεὶ Τρώας ἀμύνε νεῶν.

ΑΥΤΟΝΤΕΝΕΥΘΑ

ἡμεῖς οὖν ἐν τῇ πεδίῳ Τρώων πύκα θωρηκτάων
πόντῳ κεκλιμένοι, ἑκάς ἤμεθα πατρίδος αἵης.
τῷ ἐν χερσὶ Φόωσ, καὶ μελιχίῃ πολέμοιο.
Ἦ, καὶ μαιμώνων ἔφεπ' ἔγχει ὀξυόεντι·
ὅστις δὲ Τρώων κοίλῃς ἐπὶ νηυσὶ φέροίτο
σὺν πυρὶ κηλείῳ, χάριν Ἑκτορος ὀτρύναντος,
τὸν δ' Αἴας οὐτασκε, δεδεγμένος ἔγχει μακρῷ.
δῶδεκα δὲ προπάροιθε νεῶν αὐτοσχεδὸν οὐτα.

Τ Η Σ Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ

Ρ Α Ψ Ω Ι Δ Ι Α Η

ARGUMENTVM,

Patroclus ad Achillem redux, cur lacrimas fundat interrogatus, quo in discrimine Achiui versentur exponit, Achillem obiurgat, tandem precatur, ut sibi saltem concedat, eius armis indutum Myrmidones ad auxilium Achiuis ferendum educere — 47. Annuit Achilles, praecipit tamen, ut reiectis a classe Troianis statim ad se redeat — 100. Interea Ajax, et virgense hoste, et virium defectu, tandem hella ictu gladii ab Hectore prae-

cisa, recedere coactus; ita ignis nani iniectus — 123. Quo conspecto Achilles Patroclum iubet festinare — 129. Armatur se Patroclus — 154. educuntur Myrmidones — 197. Achilles ad virtutem animos inflammatur — 220. poculo e penu depromto libat et vota facit; egressum copiarum prospicit — 256. Procedant Myrmidones, Patroclo hortante, — 275. cuius adpectu perturbati extemplo Troiani fugam circumspiciunt — 284. Pyraechmus caesa, fugientes a navibus depellit, ignem restinguit Patroclus — 301. Iterum collectis et resistentibus Trojanis, gravis fit pugna. Enumerantur caeli et caedentes — 351 donec Troiani vallo excedere coguntur, et cum iis ipse Hector. Patroclus, praceptorum Achillis parum memor, eos extra castra insequitur, proturbat, dissipat, caedit multos — 418. Ecce aduersus eum procedit Sarpedon, Ioue a Iunone admonito, ne fati intercederet, pugna facta, Sarpedon a Patroclo necatur — 490. Glaucus a moriente Sarpedone inuocatus, ne spoliari se sineret, arcessit Aeneam et Hectorem; Patroclus sibi adiungit utrumque Aiacem; instauratur pugna circa Sarpedonis corpus — 562. Caeduntur multi, et modo hi modo illi cedunt; — 644. tandem Hectore recedente terga vertunt Troiani, Sarpedon spoliatur, corpus in Lyciam deferitur — 683. Exultans secundo successu Patroclus, contra quam praeceperat Achilles, fugientes insequitur, usque sub urbis moenia; — 697. Frustra ab Apolline deterrius muros ascendere annititur — 711. Hector sub porta Scaea viribus relictis iterum in Achiuos inuehitur et Patroclum adoritur — 732. a quo Cebriones, Hectoris auriga, saxo iacto prostermitur; fit pugna circa corpus spoliandum; cedunt tandem Troiani — 782. Noua hac victoria animo elatus Patroclus denuo in Troianos inuectus tandem viribus exhaustis deliquium passus, Apollinis opera, vacillat, ab Euphorbo vulneratus, dum se ad suos recipit, hasta ab Hectore transfigitur — 827. Insultanti se Hectori Patroclus simile fatum ominatur — 863. Auriga eius Automedon Hectorem se insequentem effugit — ad f.

Deorum ministeria maxime ad Iouem et Apollinem redeunt: Patroclo et Sarpedone congressis deliberat Iupiter, an Sarpedon, eius filius, a morte seruandus sit, Iuno intercedit, vt tamen corpus ad populares deferatur haud improbat; tum Iupiter quem adhuc ex Ida prospicientem cogitare licet, cf. ad 432. instantem Sarpedonis caedem imbre cruento portendit. 431—462. Descenditur eius corpus a Glauco ab Apolline sanato ex vulnere 508—531. Cum Patroclo fatale esset, hac pugna occumbere, idque statim hac circa Sarpedonis corpus spoliandum contentione fieri posset, iterum Iupiter euentum differt, et, vt Troianos ille vsque sub moenia vrbis fuget, permittit: 644—658. Interea ab Apolline Iouis iussu Sarpedonis corpus in Lyciam perfertur—683. Ab Apolline porro Patroclus a muris Troiae repellitur 698—710. mox viribus solutis eum inermem dat Euphorbo vulnerandum, et Hectori occidendum: 786—821.

Ὄς οἱ μὲν περὶ νηὸς εὐστέλμοιο μάχοντο.
 Πάτροκλος δ' Ἀχιλλῆϊ παρίστατο, ποιμένι λαῶν,
 δάκρυα θερμὰ χέων, ὥστε κρήνη μελάνυδρος,
 ἥτε κατ' αἰγίλιπος πέτρης ὄνοφρον χέει ὕδωρ.
 τὸν δὲ ἰδὼν ὠκτείρε ποδάρεης δῖος Ἀχιλλεύς, 5
 καὶ μιν Φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Τίπτε δαδάκρυσαι, Πατρόκλει; ἥ τε κούρη
 νηπίη, ἥθ' ἄμα μητρὶ θεοῦσ' ἀνελέσθαι ἀνάγει,
 εἰαυτὴ ἀπτομένη, καὶ τ' ἐσσυμένη κατερύκει·
 δακρυόεσσά δὲ μιν προτιδέρεται, ὅφρ' ἀνέλπται. 10
 τῇ κελος, Πάτροκλε, τέρεν κατὰ δάκρυον εἵβεις.
 ἢ τι Μυρμιδόνεσσι πιφαύσκεαι, ἢ ἐμοὶ αὐτῷ;
 ἢ ἐτὶν ἀγγελλῆν Φθίης ἐξ ἔκλυες οἶος;
 ζῶειν μὰν ἔτι φασὶ Μενόιτιον, Ἀκτορος υἱόν.
 ζῶει δ' Αἰακίδης Πηλεὺς μετὰ Μυρμιδόνεσσι, 15
 τῶν κε μάλ' ἀμφοτέρων ἀκαχοίμεθα τεθνηεῶτων.

5 ΤΟΝ ΔΕ ΨΙΔΩΝ 6 ΦΕΡΕΑ 9 ΦΕΙΑΝΟΤ
 11 ΦΙΚΕΛΟΣ

1—101. Patroclus lacrimans abundus ad Achillem accedit, rogatus nuntiat, quo loco Achiuorum res sint; eius duritiem accusat, impetratque ut Myrmidones in aciem educat.

2. Tumultu pugnae propterea facto Patroclus, Euphrylo, cuius vulnus curabat, relicto ad Achillem redierat: O. 390—404. — 3. 4. Comparationem lacrimantis cum fonte perennem vidimus. I. 14. 15. pl. loco Achiuorum res sint; cuit ea veteribus.

7—11. Suavis oratio per ornamenta; pro vulgari Res ut puella. — 8. ἀνάγει (sc. τὴν μητέρα) ἀνελέσθαι αὐτήν, scilicet in sinum.

12. πιφαύσκεαι renuntias, habes, quod renunties. γ. Obfl. πρὸς οἶος, h. e. quam

τειρόμενοι· ὀλίγη δὲ τ' ἀνάπνευστις πολέμοιο.
 βεῖα δὲ κ' ἀκμήτες κεκμηότας ἀνδρας αὐτῇ
 ὥσασπεν· προτὶ ἄστυ, νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων.
 Ὡς φάτο λισσόμενες, μέγα κῆπος ἦ γὰρ ἐμελλεν
 οἱ αὐτῷ θάνατόν τε παῖδ' ἀνὰ κῆρα λυγίσθαι.
 τὸν δὲ μὲν ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 Ὡ μοι, Διογενὲς Πατρόκλεις, οἷον εἶπες
 οὔτε θεοπροπῆς ἐμπαίζομαι, ἦτινα οἶδα,
 οὔτε τί μοι πάρ Ζηκὸς ἐπιφραδε πότνια μήτηρ.

45 ΠΡΟΤΙ ΦΑΣΤΤ 47 ΦΟΙ ΑΤΤΩΙ 49 ΕΦΕΙ-
 ΠΕΣ 50 ΤΗΝΤΙΝΑ ΦΟΙΔΑ

τες, assimulantes, pro te habentes, putantes te in conspectum prodissse. — 43. ὀλίγη δὲ τ' ἀνάπνευστις πολέμοιο scil. γένηται. εἴη. v. Obsl.

46. 47. Praecluit aliis Homerus h. l. interponendis, tanquam e narrantis persona, iis, quae audientis animi erigant quidem et doceant, quid euenturum sit, de modo tamen rei gerendae incertum relinquunt.

49 — 100. Affectus varietate notabilis oratio Achillis; non vaticinium matri datum de se ad Troiam occubituro, sed injuriam ab Agamemnone acceptam se retinere, quominus Achivis

succurrat — 59. constitutum itaque sibi fuisse, non movere arma, antequam suam ipsius navem Troiani sint adorti — 63. concedere tamen se nunc velle, ut armis suis Patroclus indutus in praelium exeat, in tanta salutis Achivorum desperatione. — 82. Verum hoc injungit Patroclo, ut, hoste de manibus depulso, statim ad se redeat, ne Achivi omnino bello liberati nullam posthac Achillis curam habeant, neve ipse in vitae periculum incurrat.

50. οὔτε θεοπροπῆς. — ἦτινα οἶδα. pro ἦ ἄρα. vaticinium, quod quidem non vi. — 51. οὔτε τί μοι, nec mater, a Ioue mihi renun-

ἀλλὰ τόδ' αἶνον ἄχος κραδίη καὶ θυμὸν ἵκνεται
 ὅππότε δὴ τὸν ὀρέϊον αἶνε· ἰδέλῃσιν ἀμέροισι,
 καὶ γέρας ἄψ' ἀφαιέσθαι, ὃ τε κρείσσει πρῶτα βλήκηκα
 αἶνον ἄχος τό μοι ἔσθ' ἐπεί σάδον ἄνδρα θυμῷ, ῥῶ
 κόρη, ἣν ἄρα μὲν γέρας ἔχελον ἔπειτα Λαγκυῖαν,
 δοῦν δ' ἐμὲ πτωχίστατα, πῶς εὐτείχεα κείρας,
 τῇ ἄψ' ἐκ χειρῶν ἔλθοι κρείσσει Ἀγαμέμνων
 Ἀτρείδης, ὅτε μὲν ἀνέμνητο περτινέσθην.
 ἀλλὰ τὰ μὲν προέειπε, ἔπειτα δ' ἄρα πρὸς ἡ
 ἀπέρχες κοχλασσοῦν ἐν φρεσὶν ἔτα· ἔφην γὰρ ἡ
 οὐ κῆρ μνηστῆρ' ἀνταπαύσμεν, ἀλλ' ἵπποισιν δὲ
 ἡσ ἑμᾶς ἀφίκεται αὐτὴ τε, πόλεμος τε.

τὴν δ' ὀρέϊον μὲν ἑμᾶ κλυτὰ τεύχεα οὐδ',
 ἀρχὴ δὲ Μυσημόνοισι φιλοπολέμοισι μάχεσθαι.

54. Vulg. προέειπε. 55. Vulg. οὐδ' ἄρα πρὸς ἡ.

tianit, ἀρεκίτι, 54. quod
 me a pugnando revocavit.
 52-53. ἀλλὰ τόδε ἄχος
 ἐφικνύται (ἐκ)· ἑμᾶς, ὅτε,
 ἐκείδῃ, ἀνὴρ, ὅτε, ὅς, κρεί-
 σσει πρῶτα βλήκη· κρείσσει αἶ-
 νος, θέλει ἀμέροισι (ex 199.
 τοῦ γέρας) τὸν ὀρέϊον, τὸν
 ἐν τῷ ἀξίῳ ὄντα, καὶ ἄψ'
 ἀλίσθαι, ἀφαιέσθαι αὐτὸν
 τὸ γέρας.

55. De mutata interpun-
 ctione v. Obfl. τοῦτό μοι
 ἐστὶν αἶνον ἄχος. Postquam
 multas aerumnas pertule-
 ram, captivam mihi eripuit.

Agamemnon. — 57. πύλιν
 αὐτοῦ καὶ πέρσας, Lynceum,
 cuius capitis pars praedae
 fuerat Briseis κ. Β. 199. ἡ
 199. 59. ὅτε τὴν — τῇ
 ἐκ ἀφαιέσθαι ἑμᾶ, ὅτε, ὅτι
 παρὰ τινά. v. Obfl.

60. ἀλλὰ τὸ μὲν κ. rei-
 rum mittimus praeforite.
 οὐδ' ἄρα πρὸς ἡν. ὅτε ἔφα-
 σσι. οὐ πρὸς. consenta-
 neum non est, pertinaciter
 iram retinere. — 61. Sans
 quidem constitutum apud
 me habebam, non, ante-
 quam meas ipsius naves ad-

εἰ δὲ κινέσται Τρώων πόλις ἀμφὶ βέβηκε
 νηυσὶν ἐπικρατῆας· οἳ δὲ θηγμῶν θαλάσσης
 κεκλίεσθαι, χάρις ἀλέγην· ἐπὶ μῶναι, ἔχοντες ποταμὸν
 ἀνὰ γαίᾳ· Τρώων δὲ πόλιν ἐπὶ πᾶσι βέβηκε, χεῖρα
 θάρσυνος· οὐ γὰρ ἔμψυ κόρυδας ἀνίσταται μετὰ πόντον
 ἐγγυφὰ λαμπαρῆας· τὰς καὶ ἀνδράσιν ἐπὶ νηυσὶν
 πλῆσειαν νεκρῶν, εἰ μὴ κρείσσον· Ἀγαμέμνων
 ἦ πια εἶδεν· νῦν δὲ στρατὸν ἀμφαμάσσεται.
 αὐτὰρ γὰρ Τυδείδης Διομήδεος ἐν πηληϊάδα
 μέινεται ἐγχείῃ· Δαϊδάην ἔπειτα λυγρὸν ἄρσενος.

93 ΗΠΙΑ ΦΕΙΔΕΙΗ

orturus esset hostis, arma
 iterum capere ira deposita.

— 66. εἰ δὲ, ἐπειδὴ, quan-
 doquidem Troianorum in-
 gens multitudo παρίσχεται, cir-
 cumdat naves. — 68. εἰ δὲ
 κελκύνται ἐπὶ θηγμῶν θα-
 λάσσης. Illi consistunt in ip-
 so litore, exiguum adhuc
 spatium loci tenentes; ad
 tantas angustias illi redacti
 sunt. — 69. Τρώων δὲ πό-
 λις πᾶσι ἐπὶ βέβηκε, ἐπὶ βῆ-
 ναι, ἐπικρατῆας· tota Troiana
 ciuitas, omnes eorum co-
 piae, adueniunt.

70 — 79. Paullo quidem
 iactantius haec sunt dicta,
 euenisse Achilles, aduersa
 quia ipse aberat; eo tamen
 loco sunt dicta, quo quis

recte suam virtutem prae-
 dicare potest, ex sensu in-
 iuriarum hosti tactae. οὐ γὰρ δὲ
 μῆς — Nam antea quod
 sap. I. 38a sq. gloriatum
 erat Achilles, quoad ipse
 interfuerat Achaeis, Troiani
 moribus exire aut non
 erant. — 71. ἀνδράσιν, fos-
 sas campi (pollis ad loca
 capra referre, quae inter
 montes decurrens facit Si-
 mols; aberant tamen ea
 longius a locis, in quibus
 pugnabatur. — 73. εἰ μὴ
 ἦ πια εἶδεν, pro ἦ τις εἶδεν
 γένοιτο. aequus h. l. pro
 grauiore vocabulo; homo
 est arrogans, insolens, sto-
 lide ferax. — 75. μέινεται
 ἐγχείῃ, antiquo sermone,
 vibratur: vt iam II. 9, 111.

οὐδέ πω Ἀτρεΐδew ὅπως ἐκλὺν αὐθήσαντες
 ἐχθρῆς ἐκ κεφαλῆς· ἀλλ' Ἐκτορος ἀνδροφόνου,
 Τρωσὶ κελεύοντος, περιάγνυται· οἱ δ' ἀλαλητῶ
 πᾶν πεδίον κατέχουσι, μάχη νικῶντες Ἀχαιοὺς·
 ἀλλὰ καὶ ὥς, Πάτροκλε, νεῶν ἅπσ' Ἀργείων ἀμύναν θο
 ἔμπεσ' ἐπιπρώτῳ μὴ δὴ πυρὸς αἰθέμενοι
 ἦας ἐνιπρήσωσι, φίλον δ' ἀπὸ τοῦτον ἐλκόντα·
 κείδεο δ' ὥς τοι ἐγὼ μύθου τέλος ἐν φρεσὶ θεῶ
 ὥς ἂν μοι τιμὴν μεγάλην καὶ κῦδος ἀρῇαι
 πρὸς πάντων Δαναῶν· αὐτὰρ οἱ περικαλλέα κούρη θ
 ἀψ' ἀπονάσσωσι, προτὶ δ' ἀγλαὰ δῶρα στέρωσιν·
 ἐκ νηῶν ἐλεύσας, κενὰ πάλιν· εἰ δέ κεν αὖ τοι
 ὀρή κῦδος ἀρῆσθαι ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης,

78 ΠΕΡΙΠΑΓΝΥΤΑΙ
 ἐτάς οἱ

84 Vulg. ἄποτος

85 Vulg.

— 76. οὐδέ πω. amare
 haec dicta: Agamemnonem
 quoque pugna excessisse. —
 78. Hectoris vox δ' ψ; (Eu-
 stath. supplet αὐτῇ ex αὐ-
 θήσαντες) περιάγνυται. τῶ
 nat, pro vulgari, αὐδίσκ.
 Homero frequentatum, pe-
 titum a *repercussione* vo-
 cis, inde saepe usurpatum
 a poetis.

80—86. Relicti et expel-
 li castris Troianῶς· vult A-
 chilles, ne Achiui cum cla-
 se pereant; invidet quoque
 laudem eam Troianis; et
 nec Troianos clade affici

vult, ne sui omne deside-
 rium tollatur Achiuis. —

83. μύθου τέλος ἐν φρεσὶ
 θεῶν ὥς ἐνδὲ φρεσὶ σου
 τὸν μῦθον. Aliter nunc
 μύθου τέλος quam sup. I,
 56· ὅτι τέλος ἵκεο μύθων.
 Nunc propius dictum ad
 vulgarem usum, ut periphrā-
 si et ornatius inferuiat: *sum-
 ma orationis* pro ipsa ora-
 tione. cf. inf. 630. — 84.

ὥς ἂν μοι. Scilicet hoc ip-
 sum laudi cessurum erat
 Achilli, si Myrmidones ab
 amico educti statim rem-
 erant restituturi. — 85. 86.

μή σὺ γ' ἀνενδεν ἡμεῖο Ἀλκαίεσθαι πολέμιζεν
 Τρῳσὶ Φιλοππαλέμοισιν· αἰτιμότερον δέ με θήσεις. 90
 μηδ' ἐπαγαλλόμενος πόλεμον καὶ δῆϊοτῆτι,
 Τρῳᾶς ἐναιράμενος, προτὶ Ἴλιον ἡγεμονεύειν
 φηί· τίς ἀπ' Οὐλύμποιο θεῶν αἰετιγενετράων
 ἐμβήη· μάλα τοὺς γε Φιλεῖ, ἐκχέρας· Ἀπόλλων
 ἀλλὰ πάλιν τροπάζασθαι, ἐπὶν Φρόος ἐν νῆασι 95
 θῆης, τοὺςδε δ' εἰν πεδίον καταδρεγιάσθαι.
 αἱ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ, καὶ Ἀθηναίη, καὶ Ἀπόλλων,
 μήτε τίς οὔν Τρῳῶν θάνατον Φύγοι, ὅσσοι ἔασι,
 μήτε τίς Ἀργείων· νῶϊν δ' ἐκδύμεν ὄλεθρον.

92 ΠΡΟΤΙ ΙΛΙΟΝ

94 ΕΚΧΕΡΕΡΟΣ

Ita quoque Achivos procli-
 ves fore ad iniuriam repa-
 randam, reddita Briseide.

87—90. *ne pugnam con-*
stiteris fortuna elatus: ne
pro honori aliquid inde
detrahatur. cuius Achivi
 iam existimaturi sint, se me
 non, magno opere nunc ege-
 re, cum tu iis inter sis. —
εἰ δὲ κεν. Non est adner-
 satina δὲ sed copula. debet
 habuisse, si igitur.

91—96. Multo minus
 urbem expugnare sonare;
 nam hoc ad tuam ipsius
 perniciem verti potest. ἐπ-
 αγαλλόμενος, cum dilectu,
 de eo qui effertur successu,
 exultat, ferocit: vt. mox,
 P, 473. Praecipit in usu vo-

cis aliis multis Homerus h.
 l. Synonyma sunt χαυριᾶν.
 ἐπαλαίεσθαι ap. Apollon.
 IV, 1261. πόλεμον autem,
 pugna, pro successu pu-
 gnae ac fortuna secunda.

— 93. μή τίς ἀπ' Οὐ· siue
 vt vaticinium haec respi-
 ciant, siue metum a diis
 Troiae defensoribus. ἐμ-
 βήη, ἐμβῆ, de hostili in-
 cursu. v. Obsl. — 95. 96.
 Φρόος iterum salus, restituta
 pugna.

97—100. Verba homi-
 nis ira non exandescientis sed
 furentis et insaniensis. v.
 Obsl.

99. νῶϊν δ' ἐκδύμεν ὄλε-
 θρον. νῶϊν δὲ γέγοιτο ἐκδύ-
 μαναι ὄλεθρον, nobis due-

ὅφρ' οἷοι Τροίης ἱερά κρήδεμνα λύωμεν. 100

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.

Αἴας δ' οὐκέτ' ἔμιμνε· βιάζετο γὰρ βελέεσσι·

δάμνα μιν Ζηνὺς τε νόος, καὶ Τρῶες ἀγαυοὶ

βάλλοντες· δεινὴν δὲ περὶ κροτάφρῃσι φαεινὴ

πλήξ βαλλομένη καναχὴν ἔχε· βάλλετο δ' αἰεὶ 105

καὶ Φάλαρ' εὐποίηθ'· ὃ δ' ἀριστερὸν ὦμῳ ἔκαμμεν,

ἔμπεδον αἰὲν ἔχων σάκος αἰόλον· οὐ δὲ δύναντο

ἄμφ' αὐτῷ πελεμίζαι ἐρείδοντες βελέεσσιν·

αἰεὶ δ' ἀργαλέῳ ἔχετ' ἄσθματι· καὶ δὲ οἱ ἰδρῶς

πάντοθεν ἐκ μελέων πολὺς ἔρρεεν, οὐδὲ πῃ εἶχεν 110

ἁμπνεῦσαι· πάντῃ δὲ κακὸν κακῷ ἐσθῆρικτο.

95 Vulg. τρωπῶσθαι 96 Vulg. θείης. 99 Vulg. ἐκδύμεν.

v. Obfl.

100 Vulg. λύοιμεν.

106 Vulg. κατὰ Φάλαρ'

109 ΚΑΔ ΔΕ FOI

bus solis obtingat, ut effugiamus interitum, ut tum soli Troiam, τὰ τεῖχη, τὴν ἄκραν, alibi pro τὴν πόλιν, expugnemus. v. Obfl.

102 — 111. Ajax, etli hostibus valde virgentibus, animose tamen pugnat. Redit poeta ad dicta superiore libro O. sub fin. 727 sqq. Locus dilectu verborum et vivida rerum declaratione conspicuus; grammaticorum quoque iudicio in Schol. B.

103. Ζηνὸς τε νόος. decretum id esse a Ioue, noverat Ajax Il. O, 467 sq. nupto nervo arcus Teucris.

Hom. Il. Vol. II

— 105. καναχὴν ἔχε. quod alias καναχὴν — ποιεῖσθαι.

καναχεῖν. — 106. καὶ Φάλαρα. resonabat galea et ornamenta galeae in fronte, percussa repetitis telorum ictibus. v. Obfl. —

108. οὐδὲ δύναντο (sc. Τρῶες) ἐρείδοντες (σὺν) βελέεσσιν ἄμφ' αὐτῷ πελεμίζαι (αὐτόν.) loco moueke, virgendo eum telis. ἐρείδοντες ἄμφι αὐτῷ, h. e. ἐπερείδοντες αὐτῷ ἄμφι, vndique eum virgentes. ἐρείδοντες εἰς αὐτόν. — 111. continuo labore exhaustus viribus deficiebat: κακὸν κα-

Ἔσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι, Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
ὅπως δὴ πρῶτον πῦρ ἔμπεσε νηυσὶν Ἀχαιῶν.

Ἐκτὼς Αἴαντος δόρυ μείλινον ἄγχι παραστάς
πῆλξ' ἄορι μεγάλῳ, αἰχμῆς παρὰ καυλὸν ὀπισθεν·
ἀντικεῖ δ' ἀπάραξε· τὸ μὲν Τελαμώνιος Αἴας 116
πῆλ' αὐτὸς ἐν χειρὶ κόλον δόρυ, τῆλε δ' ἀπ' αὐτοῦ
αἰχμὴ χαλκείη χαμαῖδις βόμβησε πεσοῦσα.
γνῶ δ' Αἴας κατὰ θυμὸν ἀμύμονα, εἰγήσεν τε
ἔργα θεῶν, ὃ ῥα πάγχυ μάχης ἐπὶ μήδεα κείρε 120
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, Τρώεσσι δὲ βούλετο νίκην.
χάζετο δ' ἐκ βελέων· τοὶ δ' ἔμβαλον ἀκράματον πῦρ
νῆϊ Διοῇ· τῆς δ' αἶψα κατ' ἀσβέστη κέχυτο φλόξ.

117 Vulg. καλὸν 120 FERGA — vulg. κείρε

καὶ ἐστήρικτο. continuo ex-
serendis viribus, dum alia
alii aerumnae succedebat.
Nam quae continuantur, tan-
quam iuncta se alterum alte-
rum excipiunt, videntur se
εἰρεῖσθαι. suffulciunt ea se
mutuo, dum se mutuo attin-
gunt.

112. 3. Ad momentum
rerum summum, quod ipse
Iupiter interuentus sui tan-
quam metam, et Troium
Fortunae terminum consti-
tuerat: sup. O, 596 sq. per-
venerat poeta; nunc locus
Mulis inuocandis erat.

114 — 123. Ajax hastam
suam ab Hectore praecisam

videns retrocedit; ignis na-
vi iniicitur.

115. παρὰ καυλὸν τοῦ δό-
ρατος, hostile, qua parte
illud ferro insertum est. cf.
N, 162. — 117. πῆλ' αὐ-
τὸς — nullo cum effectu,
inutiliter. Viuide lingua
reddita mentem in mediam
rem ducunt. — 119. 120.
ἔργα θεῶν, pro, ὃ ἐγένετο
πραχθὲν ὑπὸ θεῶν· ὅτι Ζεὺς
ἐπίκουρος τὰ μήδεα μάχης,
Iouem sentit Ajax consilia
pugnae intercidiſſe, inter-
cepisse et euertiſſe: vt id-
eo incassum virtutem pu-
gnando exsereret Achivi.
— 123. αἶψα φλόξ ἀσβε-

ὥς τὴν μὲν πρύμνην σὺρ ἄμφεπεν· αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
μηρῷ πληζάμενος Πατρόκλῃα προσέειπεν· 125

Ὅρσσο, Διογενὲς Πατρόκλεις, ἵπποκέλευθε·

λείσσω δὴ παρὰ νηυσὶ πρὸς δηϊαὸν ἰωήν.

μή δὴ νῆας ἔλωσι, καὶ οὐκέτι Φυκτὰ πέλωνται·

ὅσσο τεύχεα θάσσον, ἐγὼ δὲ κε λαὸν ἀγείρω.

Ὡς φάτο· Πατρόκλος δὲ κορύσσετο νόρσῳ χαλκῷ·

κημίδαας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκε 131

καλὰς, ἀργυρέοισιν ἐπισφύριοις ἀραρυίας·

δύτερον αὖ, θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυε,

ποικίλον, ἀστερόεντα, ποδώκεος Διαικίδαο·

125 ΠΡΟΣΕΦΕΙΠΕ 127 Vulg. δηϊοιο ἐρωήν.

στῇ καταέχυτο αὐτῆς, per
nausem, flamma cucurrit,
quae extingui haud facile
posset.

124—129. Incendio na-
vis animaduerſo Achilles,
conuerſo animi affectu, Pa-
troclum etiam festinare iu-
bet.

124. ὥς τὴν μὲν πρύμνην
σὺρ ἄμφεπε. circumdedit,
amplexa est flamma nauem,
involuit. — 128. Vereor me
navium interitu intercipia-
tur, minino reditus; μή ἐ-
τι τὸν αἶψα, μή Φεύγειν
ἔξω, μή Φεύγειν, ἀνέρχε-
σθαι, δυνήσονται.

130.—275. Cum egressus
Patrocli, ad pugnam res sit
magni momenti in hoc car-

mine: ornatur ille a poeta
eximie; primo quidem in
armis Achillis Patroclo in-
duendis — 144. et quidam
non enarrando, quibus ar-
mis ille iam indutus sit, sed,
more callide et alibi serua-
to, vt commemoret ordine
deinceps sigillatim, quae
Achillis arma Patroclus in-
duerit, adeoque, id quod
ratio ad sensus tenendos
facere iubet, motum et
actum induendi ante ocu-
los ponat et succedentes si-
bi res exponat, non quae
iam vna sunt et habentur.
Singula per se saepius iam
sunt memorata.

134. θώρηκα, ἀστερόεντα
accipiam simpliciter fulgen-

ἀμφὶ δ' ἄρ' ἀμφοῖσι βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον, 135
 χάλκεον αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε
 κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην ὑτύκτεν ἔθηκεν
 ἵππουριν, δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔθηκεν
 εἴλετο δ' ἄλκιμα δοῦρε, τὰ οἱ παλάμηφιν ἀρήρει
 ἔγχος δ' οὐχ' ἔλετ' ὅον ἀμύμονος Αἰακίδαο, 140
 βριδὺν μέγα στιβαρόν· τὸ μὲν οὐ δύνατ' ἄλλος Ἀχαιοῶν
 πᾶλλειν, ἀλλὰ μιν ὅιος ἐπίστατο πῆλαι Ἀχιλλεύς
 Πηλιάδα μελῆρ', ἥν· πᾶτ' ἐφίλω πόρε Χείρων·
 Πηλίου ἐκ εὐρυφῆς, Φόρον ἔμμεναι ἠρώεσσι
 ἵππους δ' αὐτομέδοντα θοῶς ζευγνύμεν ἀνάγε, 145
 τὸν μετ' Ἀχιλλῆα ἐξήνρεα, τίε μάλιστα
 πιστότατος δὲ οἱ ἔσκε μάχῃ ἐνὶ μείναι ὁμοκλήν.
 τῷδε καὶ αὐτομέδων ὑπαγε ζυγὸν ὠκέας ἵππους,
 Ζεῦ πάτερ καὶ Βαλῖον, τὼ ἅμα πλοῖσιν πεπρωμένοι
 τοὺς ἔτεκε Ζεφύρῳ ἀνέμῳ Ἀρπυια Ποδοάγῃ, 150

139 TA BOE et vulg. δοῦρε 147 ΔΕ FOI

tom. v. Obf. — 138. ἵπ. το, Achilles autiga. — 147.
 πουριν, δεινὸν δὲ — habet ὁμοκλήν, ad excipienda Pa-
 δεινότητα. functionio haec epi- troeli iussa in curru regen-
 theti, pro ἵππουριν καὶ ἔ- de — Est hic locus 148 Iq.
 χουσαν λόφον; verbo κυνέην lotus de equis Achilles cla-
 ἔλεσθον. — 140. nobilis ha- rissimus. Xanthus et Ba-
 sta Pelias et locus hic de- lius a colore dicti, (v. Pe-
 ca classicus. v. Obf. ad vi. datus ἀπὸ τοῦ κηδῆος, et,
 144. — 144. Φόρον ἔμμεναι propter celeritatem ἵπ-
 ἠρώεσσι, ex antiquo sermone a τῷδε γανιτι. dicti, et hinc
 ne; πρὸς τὸ φεναίναν. — 145. immortales; nam quicquid
 145 — 154. Hoi iungun- solent, et ὅσον αὐτὸν ἀνέμῳ
 unt. curru ab Automedon. licet βαρύνει. Obf.

βοσκομένη λεμῶνι παρὰ ἔρην Ὀκείανῳ.
 ἐν δὲ παρρηίῃσιν ἀμύμονα Πήδασον ἔειπε,
 τὸν βράχυν· Ἡετιάκῃς ἐλὼν πόλιν ἤγαγ' Ἀχιλλεύς·
 ὃς καὶ θνητῶς ἔων, ἔπειθ' ἱπποῖς ἀθανάταται.
 Μυρμιδόνες δ' αἶψ' ἐπὶ χόμας θώρηξεν Ἀχιλλεύς. 155
 πάντας ἀνὰ κλισίας σὺν τεύχεσιν· οἳ δὲ, λύκαι ὡς
 ὠμόφάγοι, ποῖσι τε περὶ φρεσὶν ἄσπετος αἰλή,
 οὔτ' ἐλαφὸς κρείσσον μέγαν ἄνρεσι θηώσαντες,
 δάπτουσι· πᾶσι δὲ παρήιον αἵματι Φοῖνόν·
 καὶ τ' αἰσχυρὸν ἰάσιν, αἶψά κρήνης μελανύδρου 160
 λάβοντες γλώσσησιν ἀραιῇσι μέλαν ὕδωρ
 ἄκρον, ἐρευγομενοὶ Φόνον αἵματος· ἐν δὲ τε θυμός
 στήθεσιν ἄτρομός ἐστι, περιστένεται δὲ τε γαστήρ·

156 Beza, ἀλλοὶ φέρων· 161 ΕΛΩΣΣΗΙΣΙ ΕΑΡΑΙΗ-
 ΣΙ. 162 Vulg. ἐν δὲ χε

152. ἐνίσι, ἐνέβαλεν, ἐνε-
 τίθει, ἐναδέσμευε, ταῖς παρη-
 ορίαις, ἴσ. σείραις, quibus
 adiungebatur equus, non
 ad trahendum currum, sed
 ut in promptu esset, ut suc-
 cederet in locum equi iu-
 galis qui forte vulneratus
 esset. — 153. Thebe captā
 v. sup. A, 366 sq. in prae-
 dae parte acceperat Peda-
 sum equum Achilles.

155. 167. Myrmidonas
 armare se et ad pugnam
 procedere iubet Achilles.
 Locus, splendidus! etiam
 comparatione cum lupis gre-

gatim incedentibus, fera la-
 niata, ad sitim fonte restin-
 guendam, spectat. tamen
 comparatio tantum ad du-
 ces, Myrmidonas et ad τὸ
 αἶψά τὴν μάχην πρόθυμον et
 concursum plurium. Faten-
 dum, de nimia copia or-
 namentorum moneri forte
 posse; saltem interpositis in
 medio: ἐν δὲ τε θυμός στή-
 θεσιν ἄτρομός ἐστι.

159. παρήιον αἵματι Φοι-
 νόν. rubet sanguine mala-
 rictus. — 161—3. Vivida
 descriptio huiusmodi lupo-
 rum ἐρευγομενοὶ Φόνον αἵ-

τοῖσι Μυρμιδόνων ἡγήτῃρες, ἠδὲ μέδοντες,
 ἀμφ' ἀγαθὸν θεράποντα ποδάρεος Αἰακίδαο 165
 ῥῶντ'· ἐν δ' ἄρα τοῖσιν Ἀρήιος ἴστατ' Ἀχιλλεύς,
 στῆντων ἵππους τὰ καὶ ἀνέροισι ἀσπιδιώταις.

Πεντήκοντ' ἦσαν νῆες θοαί, ἥσιν Ἀχιλλεύς
 εἰς Τροίην ἡγεῖτο Διὶ φίλος· ἐν δὲ ἐκάστη
 πενήκοντ' ἔσαν ἄνδρες ἐπὶ κληῖσιν ἐταῖροι· 170
 πέντε δ' ἄρ' ἡγεμόνας ποιεῖσιντο, τοῖσι ἐπεποιθεῖ
 σημαίνειν· αὐτὸς δὲ μέγα κρατέων ἦνασσε.
 τῆς μὲν ἥς στιχὸς ἦρχε Μενέσθιος αἰολοδάμνηξ,

169 EN ΔΕ ΠΕΚΑΣΤΗ 173 ΕΦΑΝΑΣΣΕ

ματὸς *rubicundum sanguinem eructantes*. v. Obsl. omnia; Aetiam 163. ad ingluviem luporum referenda sunt. Iungenda sunt λάψοντες ὕδωρ ἀπὸ κρήνης.

168—197. Recensus copiarum à Patroclo educendarum et ducum: numero bis mille et quingentorum virorum. — Quinquaginta in vnaquaque navī erant; at in Boeōtorum navibus centum et viginti: inter hos numeros errant, qui Achivorum copias ad computum renocant. v. ad B, 494. ἐπὶ κληῖσιν ad transtra. v. Obsl.

173. Ducum quinque, praecerant singuli quingen-

torum virorum turmae, notitia subiicitur cum notionibus genealogicis heroicarum aetatum. *Menesthius Eudorus* 179. *Pisander* 193. *Phoenix et Alcimedon*, 196. 7. De quibus v. Obsl.

Menesthius, *Sperchio*, *Thessaliae* fluvio, natus e *Polydora*, *Pelei* filia, *Achillis* sorore, quae *Boro* nupta erat, a *Sperchio* tamen compressa fuerat. αἰολοδάμνηξ pro αἰόλος, *agilis*, simpl. sed nunc cum adiuncto, quod corporis cum motu movet ille thoracem. v. ad Δ, 489. — διττάτος ποταμοῖο. epitheton ornans *fluminum*, quatenus imbribus *increscant aquae*. v. V. L.

υἱὸς Σπερχειοῖο, διπτερός ποταμοῖο·
 τὸν τέκε Πηλῆος θυγάτηρ, καλὴ Πολυδάρεη, 175
 Σπερχειῶ ἀκάμαντι, γυνὴ θεῶ εὐνθεῖσαι·
 αὐτὰρ ἐπὶ κλησιν Βῶρω, Περιήρεος υἱέ,
 ὃς ῥ' ἀναφανδὸν ὄπυκε, πρῶν ἀπερείσια ἔδνα
 τῆς δ' ἐτέρης Εὐδαρος Ἀρήϊος ἡγεμόνευε,
 παρθένιος, τὸν ἔτικτε χορῶ καλὴ Πολυμήλη, 180
 Φύλαντος θυγάτηρ· τῆς δὲ κρατὺς Ἀργεϊφόντης
 ἠέσασα, ὄφθαλμοῖσιν ἰδὼν, μετὰ μελπομένησιν
 ἐν χορῶ. Ἀρτέμιδος χρυσηλακάτου, κελαδεινῆς.
 αὐτίκα δ' εἰς ὑπερῶ ἀναβάς, παρελέξατο λάτρεν
 Ἑρμείας Ἀκάκητα· πόρην δὲ οἱ αἴγλαόν υἱόν 185
 Εὐδαρον, περὶ μὲν θείειν ταχύν, ἠδὲ μαχητήν.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ τὸν γε μογροτόκος Εἰλείθυια

178 ΑΠΕΡΕΙΣΙΑ ΦΕΑΝΑ
ΦΙΔΩΝ 185 ΔΕ ΦΟΙ

182 ΟΦΘΑΛΜΟΙΣΙ

— 177. (κατ') ἐπὶ κλησιν Βῶρω. vt haberetur et nominaretur Menesthius Bori filius.

179—193. Eudorus Phylae filius: quae e Phylante nata erat. Haec in choro Dianae ducto a Mercurio confecta mox in thalamo compressa puerum ediderat, quem avus Phylas educavit; cum mater nupsisset Echechi Aetoris filio. — παρθένιος a virgine non nupta natus. χορῶ καλῇ, καλὴ ἐν τῇ χορεύειν. v. Obfl.

— μετὰ μελπομένησιν. proprium pro saltare et canere. v. ad H, 240. Diana χρυσηλακάτος, χρυσέτοξος, et κελαδεινὴ ἀπὸ τοῦ κελάδου τῶν θηρευόντων. Diana νεοατρίχ. v. Obfl.

184. εἰς ὑπερῶ ἀναβάς in superiora aedium partes erant tum feminarum thalami v. Obfl. — 185. Ἑρμείας Ἀκάκητα a monte Arcadiae Acaco et Acacesio. — 187. μογροτόκος Εἰλείθυια quae laborat circa partum, obstetriciam operam praec.

ἐξάγαγε πρὸ Φώσθε, καὶ ἡλίου ἴδεν αὐγάς,
 τὴν μὲν Ἐχέλλῃσσι κρατερόν μένος Ἀκτορίδαο
 ἠγάγετο πρὸς δώματ', ἐπεὶ πόρε μύρια ἔδνα 190
 τὸν δ' ὁ γέρον Φύλας εὖ ἔτρεφεν, ἡδ' ἀτίταλλεν,
 ἀμφαγαπαζόμενος, ὥσει θ' εὖν υἱὸν ἔοντα.
 τῆς δὲ τρίτης Πείσανδρος Ἀρήϊος ἡγεμόνευε,
 Μαιμαλίδης, ὃς πᾶσι μετέπρεπε Μυρμιδόνεσσιν,
 ἔγχεϊ μάχασθαι, μετὰ Πηλεΐωνα ἑταῖρον. 195
 τῆς δὲ τετάρτης ἦρχε γέρον ἱππηλάτα Φοῖνιξ.
 πέμπτης δ' Ἀλκιμέδων, Λαέρκεος υἱὸς ἀμύμων.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντας ἅμ' ἡγεμόνεσσιν Ἀχιλλεύς
 στήσεν εὖ κρίνας, κρατερόν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλε·

Μυρμιδόνες, μή τις μοι ἀπειλάων λελαθέσθω, 200
 αἶς ἐπὶ νηυσὶ Δωῶσιν ἀπειλεῖτε Τρώεσσι,
 πάνθ' ὑπὸ μηνιθμόν· καὶ μ' ἠτιάασθε ἕκαστος·
 σχέτλιε, Πηλεΐος υἱέ, χόλῳ ἄρα σ' ἔτρεφε μήτηρ·

188 FIDAE 190 ΜΤΡΙΑ ΕΕΔΝΑ 192 ΙΩΣΕΙ ΤΗ
 FON 202 ΗΙΤΙΑΑΣΘΕ ΕΚΑΣΤΟΣ

stat: v. Obfl. — ἐπειδὴ τὸν
 γε προεξήγαγεν εἰς Φῶς, καὶ
 (ἐπειδὴ αὐτὸς, ὁ Εὐδωρος)
 ἡλίου ἴδεν αὐγάς.

193—195. *Pisander*, ter-
 tiam turmam ducebat, Mae-
 mali filius, excellens pugna
 stataria. Idem ἀρήϊος sim-
 pliciter fortis, vt et vl. 179
Eudbrus erat dictus.

198—209. *Achilles* hor-
 tatur *Myrmidones* in pu-

gnam egressuros ad fortiter
 pugnandum,

202. πάνθ' ὑπὸ μηνιθμόν,
 per totum tempus, quo in
 ira perstiti et ab armis de-
 stiti. Erat autem dies octa-
 vus, a quo *Achilles* disces-
 sum ab *Achivis* fecerat. —
 203. χόλῳ ἄρα σ' ἔτρεφε
 μήτηρ. Vides antiquum mo-
 rem loquendi symbolicum,
 hominum mores animi a
 causis physicis ducentium;

ηλεές, ὃς παρὰ νηυσὶν ἔχεις ἀέκοντας ἐταίρους.
οἰκαδέ περ σὺν γηυσὶ νεώμεθα ποντοπόροισιν 205
αὐτίς· ἐπεὶ ἔα τοι ὧδε κακὸς χόλος ἔμπεσε θυμῷ.
ταῦτά μ' ἀγειρόμενοι θαμὰ βάζετε· νῦν δὲ πέφανται
φιλότηδες μέγα ἔργον, ἔης τὸ πρὶν γ' ἐράασθε.
ἦδα τις ἄλκιμον ἦτορ ἔχων Τρώεσσι μωχέσθω.

Ὡς εἰπὼν, ὠτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου 210
μᾶλλον δὲ στίχες ἄρθεν, ἐπεὶ βασιλῆες ἀκούσαν.
ὥς δ' ὅτε τοῖχον ἀνῆλθε ἀράρη πυκινῶσι λίθοισι
δάματος ὑψηλοῖο, βίαις ἀνέμων ἀλεείνων·
ὥς ἄραρον κόρυδες τε καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι·
ἀσπίς ἄρ' ἀσπίδ' ἔρειδε, κόρυς κόρυιν, ἀνέρα δ' ἀνῆλθε·
ψαῦον δ' ἱππόκομοι κόρυδες λαμπρῶσι φαίλοισι 216

204 ΑΓΕΚΟΝΤΑΣ 205 ΦΟΙΚΑΔΕ 207 Vulg. ἀμ
ιβάζετε. 208 ΜΕΓΑ ΕΡΓΟΝ 210 ΦΕΙΠΩΝ
— ΜΕΝΟΣ ΘΥΜΟΝ ΤΕ ΕΚΑΣΤΟΥ

bile nutritus aliquis dicitur,
pro iracundo; vt sermone
serius exposito, biliosus. Eu-
stathius comparat e Bucoli-
co laudatum: ἢ ῥα λεαίνας
μασδὸν ἐθήλαξε. (Idyll. III,
16.) Nota sunt e Virgilio
Aen. IV, 367 lq. *Nec tibi
diua parens.*

210 — 220. Incessus Myr-
midonum ordinibus densis.
In hoc iam apparent vesti-
gia melioris tacticæ Achilli
notæ, qua ille inter cete-
ros Achiuos non minus, quam

virtute, eminere debuit.
— 211. στίχες ἤρθησαν, ἡρ-
μώσθησαν, ὥς ὁ τέκτων ἀρά-
ρη τοῖχον, (proprie iungit
τοὺς λίθους, e quibus pa-
ries fit), ὥς ἄραρον κόρυδες;
sic iungebant se, seu iun-
ctæ erant galeæ, h. e. at-
tingebant se inuicem pro-
pter densos ordines. Ergo
ἀράρη modo actiue modo
actione immanente dictum;
Notionem mox variata voce
reddit, per ἐρείδειν et ψαύ-
ειν. — 216. κόρυδες ἑψαυσον
κόρυδες

ρεύοντων ὥς πυκνοὶ ἐφέεσθασαν ἀλλήλοισι.
 πάντων δὲ προπάρειθε δὴ ἀνέρε θωρήσσοντο,
 Πάτροκλός τε καὶ Αὐτομέδων, ἵνα θυμὸν ἔχοντες,
 πρὸςθεν Μυρμιδόνων πολεμιζέμεν. Αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 βῆ δ' ἵμεν ἐς κλισίην· χηλοῦ δ' ἄπο πῶμ' ἀνέωγε 221
 καλῆς, δαιδαλέης, τὴν οἱ Θέτις ἀργυρόπεζα
 θῆκε ἐπὶ νηὸς ἄγεσθαι, εὖ πλήσασα χιτῶνων,
 χλαινάων τ' ἀνεμοσκεπέων, οὐλῶν τε ταπήτων,
 ἔνθα δὲ οἱ δέπας ἔσχε τετυγμένον, οὐδὲ τις ἄλλος 225
 οὐτ' ἀνδρῶν πίνεσκεν ἄπ' αὐτοῦ αἶθοπα οἶνον,
 οὔτε τῶ σπένδεσκε θεῶν, ὅτε μὴ Διὶ πατρὶ
 τόξα τότ' ἐκ χηλοῖο λαβὼν ἐκάρθησε θεείῳ
 πρῶτον, ἔπειτα δὲ νῆψ' ὕδατος καλῆσι βοῆσι.
 νῆψατο δ' αὐτὸς χεῖρας, αἰφύσσατο δ' αἶθοπα οἶνον·
 εὐχετ' ἔπειτα σταῖς μέσῳ ἔρκει, λείβε δὲ οἶνον, 231

221 Vulg. χηλοῦ δ' ἄπο

222 ΤΗΝ ΦΟΙ

223 Vulg.

ἐμπλήσασα νηα ποσε.

225 ΔΕ ΦΟΙ

226 ΑΙΘΟΠΑ

ΦΟΙΝΟΝ

230 ΑΙΘΟΠΑ ΦΟΙΝΟΝ

231 ΔΕ

ΦΟΙΝΟΝ

220—256. Achilles po-
 cnlo e penu depromto li-
 batione facta preces facit
 Ioui pro fausto egressu Myr-
 midonum et Patrocli.

221. Obserua, qua arte
 instituta sit narratio per
 enumerationem ad conci-
 liandam dignitatem et reli-
 giosam angustamque caeri-
 moniam, libationi facien-
 dae, ex ipsa quoque pocu-
 li dignitate. — 222. θῆκε

ἐπὶ νηὸς ἄγεσθαι pro vul-
 gari ἔδωκεν, ὥστε, vel ἐπέ-
 θηκε νηί, ἄγεσθαι. — εὖ
 πλήσασα τὸν χηλὸν χιτῶ-
 νων. — 225. δέπας τετυγμέ-
 νον, pro εὖ τετυγμένον, εὖ-
 τυκτον. — 228. Tota liban-
 di h. l. tenenda est ratio,
 ad morem religiosum oba-
 seruandum. — 231. μέσῳ
 ἔρκει. Erat ante tentorium,
 seu tectum, Achillis, tan-
 quam in domo aliquæ, au-

οὐρανὸν εἰσανιδῶν· Διὰ δ' οὐ λάθῃ τερπικέραυνον·

Ζεῦ ἄνα, Δωδωναίῃ, Πελασγικῇ, τηλέθῃ ναίων,

Δωδώνης μετέων δυσχειμέρου· ἄμφι δὲ Σελλοί

οὐ ναίουσ' ὑποφῆται ἀνιπτόποδες, χαμαιεῦναι. 235

233 FANA

la, in qua Iouis Hercei ara erat, vt in aliis aedibus. v. Obfl.

τηλέθῃ ναίων, respectu Dodonae a Troade magno intervallo remotae et dislitae.

233. Ζεῦ ἄνα, Δωδωναίῃ. Achilles inuocat Iouem nominibus, quae communia erant ceteris Pelasgis, e quorum medio erant quodae Myrmidones, etsi Achivi iis admixti principatum tenebant. cf. disputata ad B, 684. p. 361 sqq. Pelasgorum stirps aliqua antiquiore aetate e Thessalia profecta Dodonam condiderat; non mirum itaque Pelasgicam religionem eo fuisse adductam. Antiquissimum Pelasgorum numen fuit Iupiter; condito autem oraculo praecipua Iouis religio fuit Dodonaei. ergo Iupiter Dodonaeus et Pelasgicus, non minus Achilli domesticum esse debuit numen, quod ab eo nunc invocari potuit. Ita facile compones tradita et disputata inter veteres. v. Obfl.

234. Δωδώνης δυσχειμέρου. gelidum fuisse tractum quis miretur, cum siluosa et montana sit regio; propter id ipsum etiamnam agrorum et hominum cultu destituta, incolarum feritate et barbarie infamis. ἄμφι δὲ Σελλοί. Selli, Pelasgicus populus, seu tribus aliqua; quam nos dicimus, inter varios populos istum tractum habitantes, in quibus fuisse quoque Γραικοί, v. Obfl. Hi Selli curam habuere sacri; ex iisdem erant ὑποφῆται, quae responsa a deo edita enuntiabant inter ceteros templi antistites facile principes. Idem sanctitatem sacro constituerant affectando cultum corporis horridum, pedibus illois incedentes, et humi strati. v. Excurs. I. ad h. l.

ἢ μὲν δὴ ποτ' ἐμὸν ἔπος ἔκλυες εὐξαμένους·
 τήμισας μὲν ἐμέ, μέγα δ' ἦψαο λαὸν Ἀχαιῶν,
 ἧδ' ἔτι καὶ νῦν μοι τάδ' ἐπιρρήμιον ἔειπας·
 κῦδος μὲν γάρ, ἐγὼ μέγα νηῶν ἐν ἀγῶνι,
 ἀλλ' ἔταρον πέμπω, πολέσι μετὰ Μυρμιδόνεσσι, 240
 μάχνασθαι τῷ κῦδος ἅμα πρόες, εὐρύσπα Ζεῦ.
 Θάρσυνόν δ' εἰ οἱ ἦτορ ἐν Ὀφρεσὶν, ὄφρα καὶ Ἑκτωρ
 εἴσεται, ἢ ῥα καὶ οἷος ἐπίσπληται πόλεμίζειν
 ἡμέτερος Θεράπων, ἢ οἱ τότε χεῖρες ἀάπτοι
 μαίνονθ', ὅππότε ἐγὼ περ ἴω μετὰ μῶλον Ἀχαιοῖς. 245
 αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἀπὸ ναῦφι μάχην ἐνοσπὴν τε δῆται,
 ἀσκηδὴς μοι ἐπειτα θορὰς ἐπὶ νηῆς ἴμοιτο,
 σῦνχεσσι τε ζῦν πάσι καὶ ἀγγχεμάχαις ἐτάροισιν.

ὣς ἔφατ' εὐχόμενος τοῦ δ' ἔκλυε μητιέτα Ζεὺς.

236 ΕΜΟΝ ΕΠΟΣ 238 ΕΦΕΛΔΩΡ 241 ΔΕ
 240 ΙΟΙ 243 ΕΙΣΕΤΑΙ 244 Η ΦΟΙ

236. ἢ μὲν δὴ ποτε —
 ἧδ' ἔτι καὶ νῦν. pro ei μὲν
 ἧ ποτε — ἦτε καὶ νῦν. v.
 Obfl. si vnquam audisti
 preces meas — exaudi me
 nunc. — 238. τάδ' ἔειπας.
 sequitur illud vl. 241. τῷ
 κῦδος ἅμα πρόες. — 239.
 νηῶν ἐν ἀγῶνι de loco clas-
 sis, ideoque, in castris. —
 242. *Obfirma eius ani-*
mi, virtute instrue; vt
Hector intelligat, num Pa-
troclus, vel solus, eum
pugnantem sustineat, an
mecum congredi ausurus

sit, quando ego ipse in
 pugnam processero. — 243.
 ἢ ῥα καὶ οἷος pro ἢ ἄρα —
 ἢ (ei) oi τότε κ. — 244. 5.
 χεῖρες ἀάπτοι μαίνονται, pro-
 prie μαίνεται ipse pugnat;
 tum eius *hasta*, (vt Θ. 111
 et sup. Π, 75.) tandem et
manus, summo cum impe-
 tu vibrantes hastam et im-
 mittentes in hostem.

249—252. *Occupate uen-*
tum poeta, narrando, pre-
cum tantum partem exau-
ditum iri. Versus sunt no-
tissimi.

τῷ δ' ἕτερον μὲν ἔδωκε πατὴρ, ἕτερον δ' ἀνένευσε 250

νηῶν μὲν οἱ ἀπώσασθαι πόλεμόν τε μάχην τε

δῶκε, σβον δ' ἀνένευσε μάχης ἐξ ἀπονέεσθαι.

ἦτοι ὁ μὲν σπείσῃ τε, καὶ εὐζάμενος Διὶ πατρὶ,

ἂψ κλισίην εἰσῆλθε; δέπας δ' ἀπέθηκεν ἐνὶ χηλῶ.

στῇ δὲ παύσῃ ἐκθῶν κλισίης, ἔτι δ' ἤθελε θυμῷ 255

εἰσιδεῖν Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοσθ' αἰνῇ.

Οἱ δ' ἅμα Πατρόκλῳ μεγαλήτορι θωρηχθέντες

ἔσπεχον, ὅφρ' ἐν Τρωσὶ μέγα φρονέοντες ὄρουσαν.

αὐτίκα δὲ σφῆκεσσιν ἐοικότες ἐξεχέοντο

ἰνοῖοις, οὓς παῖδες ἐριδμαίνωσιν ἔθοντες, 260

αἰεὶ κερτομέοντες, ὁδῶ ἐπὶ οἰκίᾳ ἔχοντας,

νηπίαχοι· ζυγὸν δὲ κακὸν πολέεσσι τιθεῖσι.

251 MEN FOI 256 ΕΣΦΙΔΕΕΙΝ 259 ΣΦΗ-
ΚΗΣΣΙ ΕΦΟΙΚΟΤΕΣ 260 ΕΡΙΘΜΑΙΝΩΣΙ
ΕΦΘΟΝΤΕΣ — vulg. ἐριδμαίνουσι. 261 ΕΠΙ ΦΟΙΚΙ

253—274. Repolito in
penu poculo Achilles ex-
eunt Myrmidones prospici-
cit: quod praeclaro cum
dilectu adiicitur, nam ani-
mo gestiebat Achilles cum
iisdem et ipse exire. Illi
spirant iram et pugnandi
ardorem; Patroclus eos
hortatur.

259—265. Comparatio.
Myrmidonum cum vespis
in eo continetur, quod mul-
titudo magna ira et exaspe-
ratis animis effundit se. vii.
263. 4—5. ornant tantum.

260. οὓς παῖδες ἐριδμαί-
νωσιν ἔθοντες, frequenter
accedentes incessunt. —
262. ζυγὸν δὲ κακὸν πολέ-
εσσι τιθεῖσι. quaeri potest
de subiecto. si τιθεῖσιν scil-
icet σφῆκες, vespas multis
promiscue mala inferunt; si
ve pueris, huc etiam aliis
praetereuntibus; non modo
pueris petulantibus. Sin
subiectum tantum ipsi pueri,
iterum πολέεσσι ambigunt
esse; vel ipsi σφῆκες, cum
pueri multas vespas recant,
vel pueri malum trahunt.

τούς δ' εἴπερ παρὰ τίς τε κίον ἄνθρωπος οὔτις
κινήσῃ ἀέκων, οἱ δ' ἄλκιμον ἦτορ ἔχοντες
πρόσσῳ πᾶς πέτεται, καὶ ἀμύνει οἷσι τέκεσσι. 265
τῶν τότε Μυρμιδόνες κραδίην καὶ θυμὸν ἔχοντες
ἐκ νηῶν ἔχέοντο· βοή δ' ἄσβεστος θρώρει·

Πάτροκλος δ' ἐτάροισιν ἐκέλετο, μακρὸν αὔσας·

Μυρμιδόνες, ἔταροι Πηληϊάδῳ Ἀχιλλῆος,
ἄνδρες ἐστέ, Φίλοι· μνήσασθε δὲ Δουρίδος ἀλκῆς· 270
ὡς ἂν Πηλεΐδην τιμήσωμεν, ὃς μέγ' ἄριστος
Ἀργείων παρὰ νηυσὶ, καὶ ἀγχιμαχοὶ θεράποντες·
γυνῶ δὲ καὶ Ἀτρεΐδης, εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων
ἦν ἄτην, ὅτ' ἄριστον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτισεν.

Ὡς εἰπὼν, ὥτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου· 275
ἐν δὲ πέσον Τρώεσσιν ἀολλέες· ἀμφὶ δὲ νῆες
σμερδαλέον κονάβησαν, αὔσαντων ὑπ' Ἀχαιῶν.
Τρῶες δ', ὡς εἶδοντο Μενoitίου ἄλκιμον υἱόν,
αὐτὸν, καὶ θεράποντα, σὺν ἔντεσι μαρμαίροντας,

264 ΑΡΕΚΩΝ — vulg. κινήσει. 265 ΦΟΙΣΙ 275 ΦΕΙ-
ΠΩΝ — ΜΕΝΟΣ ΘΤΜΟΝ ΤΕ ΦΕΚΑΣΤΟΥ.
276 Vulg. ἐν δ' ἔπεσον. 278 ΦΕΙΔΟΝΤΟ

multis promiscue hominibus,
quos, vesperae irritatae a pue-
ris appetunt, si praetererant.
Praeferenda videtur propter
reliqua ea ratio, ut pueri
ip̄i πολέεσσι σφάρασσι, affe-
rant malum, irritando, ve-
xando, necando. Ita enim
exasperatae: vesperae si fue-
rint: τοὺς δ' εἴπερ etc. pro
εἴπερ γὰρ.

268—274. Patrocli hor-
tatus.

273. γυνὼ δὲ καὶ Ἀτρεΐδης,
— ἦν ἄτην, et stultitiam et
iniuriam. οὐδὲν ἔτισεν. ὕ-
βρισμα, v. sup. A. 412.

275—283. Irruunt Myr-
midones subuenientes Achil-
lis: Troiani putantes Achil-
lem cum iis adesse fugam
circumspectant. — 277. ὑπ'

πᾶσιν ὀρίνθη θυμός, ἐκίνηθεν δὲ Φαίλαργες, 280

ἐλπόμενοι παρὰ ναῦφι ποδώκεα Πηλεΐωνα
μνηθμόν μὲν ἀπορβέψαι, φιλότητα δ' ἐλέσθαι·
πάπτηνεν δὲ ἕκαστος, ὅπῃ φύγοι αἰπὺν ὄλεθρον.

Πάτροκλος δὲ πρῶτος ἀκόντισε δουρὶ Φαιειῶν
ἁπικρὺ κατὰ μέσσον, ὅθι πλείστοι κλονέοντο, 285

τῇ παρὰ πρύμνῃ μεγαθύμου Πρωτεσιλάου·
καὶ βάλε Πυραΐχμην, ὃς Παίανας ἱπποκορυταῖς
ἤγαγεν ἐξ Ἀμυδῶνος ἀπ' Ἀξίου εὐρὺ ῥέαντος·
τοὶ βάλε δεξιὸν ὦμον· ὃ δ' ὕπτιος ἐν κονίῃσι
κάππεσεν οἰμώξας· ἔταροι δὲ μιν ἀμφὶ φόβηθεν 290

Παίονες· ἐν γὰρ Πάτροκλος φόβον ἦεν ἅπασιν,
ἡγεμόνα κτείνας, ὃς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.

ἐκ νηῶν δ' ἔλασε, κατὰ δ' ἔσβεσεν αἰθόμενον πῦρ.
ἡμιδαῖς δ' ἄρα νηὺς λίπετ' αὐτόθι· τοὶ δὲ φόβηθεν
Τρῶες θεσπεσίῳ ὁμιάδῃ· Δαναοὶ δ' ἐπύχοντο 295

281. ἘΛΠΟΜΕΝΟΙ 283 ΔΕ ΦΕΚΑΣΤΟΣ 290
Vulg. ἀμφεφόβηθεν 294 Vulg. τοὶ δ' ἐφόβηθεν

Ἀχαιῶν sunt ipsi Myrmidones. cf. B, 684. — 280. ἐκίνηθεν turbati sunt ordines. ἐλπόμενοι simpl. putantes. ἐλπομένων αὐτῶν. — 281. Φιλότητα δ' ἐλέσθαι praeferre et amplecti: h. e. placatum esse, in gratiam cum Atridis rediisse.

284 — 296. Sequuntur strenue facta Patrocli ad navem Protesilai: (ad quam pugnabatur sup. O, 706 sq.)

primo ictu ferit Pyraechmen, ducem Paconum, de quo v. B, 848. vbi et de Amydone Thessaliae, tum adhuc Thraciae. quod facto navis iam ambusta a Troianis reliquitur. — 295, Δαναοὶ δ' ἐπύχοντο νηὺς αὐτὰν γλαφυράς, vi supra O, 655. Iq. Achivos videramus in teruallis navium cum dispugnassent pone naves verius litus, fugisse: sic nunc

νηας ἀνὰ γὰρ ὕβρας· ὁμαδος δ' ἀλίσστος ἐτύχθη.
 ὥς δ' ὅτ' ἀφ' ὑψηλῆς κορυφῆς ἕρεος μεγάλοιο
 κινήσῃ πυκινὴν φέλην στεροπὴ γερέτα Ζεὺς,
 ἐκ τ' ἔφανεῖν πᾶσαι σκοπιαί καὶ πρόωνες ἄκροι,
 καὶ νάπαι, οὐρανόν δ' αἶψ' ὑπερβάλλῃ ἄσπετος αἰθήρ.
 ὥς Δαναοὶ, νηῶν μὲν ἀπώσάμενοι δῆιον πῦρ, 301
 τυτθὸν ἀνέπνευσαν. πολέμου δ' οὐ γίνεται ἔρωή.
 οὐ γάρ πώ τι Τρῶες Ἀρηϊφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν
 προτροπαδὴν φοβέοντο μελαιναῶν ἀπὸ νηῶν.

298 Vulg. κινήσει.

299 Vulg. ἔφανεον.

Troianis cedentibus iisdem
 interuallis fugientibus in-
 stant.

297 — 302. Respirant tan-
 dem Achiui repressis Troia-
 nis. Comparationis non fa-
 tis explicite ac dilucide ex-
 positae vis huc redit: Achi-
 vi ita respirant, ut, quum
 caelum omne caligine ob-
 ductum est, repente de mon-
 te vento exorto nubibus dis-
 pulsas caelum serenum fa-
 ctum est. Declaratur autem
 aliquoties pugna in melius
 mutata per *ὦς*. VI. IL. 2,
 6 Ajax Τρώων *ῥῆξ' ὀκλαγ-
 ῆς*, *ὦς δ' ἐταροῖσιν ἐθή-
 ρας*. Est itaque, quod ap-
 pellamus, tertium compara-
 tionis positum in similitudi-
 ne Iakus, quae per *ὦς* de-
 clarari solet, cum sereno

caelo, ut debebat 301 se-
 qui: sic et Achiui, aliquan-
 tum, laetiore rerum fortu-
 na vii, procellam pugnae
 dispulerunt. Comparatio au-
 tem a coeli caligine dispul-
 sa similis erat iam sup. Θ,
 551 — 7. allata: sed ibi de
 caelo serena nocte, stellis
 per nubes caeruleas igni
 micantibus.

300. *ὑπερβάλλῃ ἄσπετος αἰ-
 θήρ*. luce transmissa per se-
 renitatem factam nubibus
 dispulsis. Aether sit ea par-
 te pellucidus, aperitur. ut
 iam Θ, 554. — 302. Tro-
 ian, etsi a navi incensa de-
 pelluntur, adhuc tamen re-
 sistunt, nec effuse fugiunt:
 quin pugnant potius acri-
 ter. Inde sequitur exposi-
 tio usque ad 351. militarium

ἀλλ' ἔτ' αἶψ' ἀνδίσταται, νεῶν δ' ὑπὸ κλον ἀκούσθαι. 305
 ἔνθα δ' ἀνὴρ ἔλεν ἄνδρα, καθὰς δειρῆς ὑαμίνης,
 ἡγεμόνων, πρῶτος δὲ Μενεΐτιον ἀλκιμὸν υἱὸς
 αὐτίκ' ἄρα, στρεφθέντες Ἀργείων βασιλεῖς μὲν
 ἔρχει ὀξυέντι, διαίτη δὲ χαλκὸν ἔλασσε·
 ἔρκεν δ' ὅστέον ἔγχος, ὃ δὲ πρηνὴς ἐπὶ γαίῃ 310
 κέππεσ'· αὐτὰρ Μενέλαος Ἀργίος οὐτὰρ Θόοντα,
 στήρην γυμνώδεντα παρ' ἀσπίδα· λῦσε δὲ γυνή.
 Φυλείδης δ' Ἀμφίλεον ἐφοβμήδεντα δοκεύσας,
 ἔφθη ὀρεζάμενος πρυμνὴν σκέλος, ἔνθα πέλκιστος
 μυῖων ἀνδρῶπου πέλεκαι· περὶ δ' ἔγχος ἐλκμή 315
 νεῦρα διασχιάθη· τὸν δ' ὀκνέας ἄσπευ κέλευσεν

310 Vulg. ἐπὶ γαίῃ.

315 Vulg. μυῖων

316 Vulg. ὄσ'

ἐκάλυψε

vitrinque caedium singulo-
 rum, ut poeta facere debet
 ac solet, hōminum. — 305.
 νεῶν δ' ὑ. nos: *et si a na-*
vibus recedere vocati fu-
rant.

307—311. Patroclus *A-*
reilycum caedit, non alibi
 memoratum. Alter hoc no-
 mine erat ex Achivis, Pro-
 thoenoris pater E, 451.

310. femore hasta traie-
 cta et femorali osse per-
 fracto concidit praecipex Arei-
 lycus.

311—320. Menelaus cae-
 dit *Thoantem* Troianum.

313. *Meges* Phylei f. *Am-*
Hom. Il. Vol. II

phicium 317. *Antiloclus*
Atymnium, (dinersum ab
 eo qui E, 581. memoraba-
 tar) *Marin* eius fratrem
Phrasymedus. Brant *Am*
Lycli, *Amisodori* filii.

312. γυμνώδεντα (κατὰ)
 τὴν στήρην, παρ' ἀσπίδα,
 subter clipeo, qua parte,
 clipeo incaute reducto, nu-
 datum pectus erat. — 314.
 ἔφθη ὀρεζάμενος, antevertit
 cum petendo, atque etiam
 feriendo, (κατὰ τὸ) πρυ-
 μνὸν σκέλος. cf. Obll. par-
 tem superiorem ossis inter
 femur et genu percussam,
 hasta putabimus. — 316.

Νέστορ δ' ὁ μὲν εὐτασ' Ἀτύμνιον ὀξεί δουρί
 Ἀντίλοχος, λακπάρης δὲ δῆλασε χάλκεον ἔγχος·
 ἤριπε δὲ προπάρειθε· Μάρις δ' αὐτοσχεδὰ δουρί
 Ἀντίλοχον ἐπόρουσε, κασιγνήτοιο χολωδεῖς, 320
 σταῖς πρόσθε νέκυος· τοῦ δ' ἀντίδεος Θρασύμηνος
 ἔφθη ὀρεξάμενος, πρὶν οὐτάσσαι, οὐδ' ἀφάμαρτεν,
 ὦμον ἀφάρ· πρηνὸν δὲ βραχίονα δουρὸς ἀκωπῇ
 δρύψ' ἀπὸ μυῶνων, ἀπὸ δ' ἄσπετον ἄχρει· ἀράξε
 δούπησεν δὲ πεσών, κατὰ δὲ σκότος ὅσσε κάλυψε 325
 ὥς τὸ μὲν δαῖοσι κασιγνήτοισι δαμέντε
 βήτην· εἰς Ἐρεβος, Σαρπηδόνα τε θύλοισι ἐταίροι,
 υἱὲς ἀκόντισσάσιν· Ἀμισωδάρεω δὲ βῆ Χίμαιραν·
 δρύψεν ἀμαιμακέτην, παλέσσε κακὸν ἀνδρώποισιν,
 Αἴας δὲ Κλεόβουλον Ὀϊλιάδης ἐπορούσας 330

325. Vulg. ὅσσε κάλυψε
 ὅσσε κάλυψε

μύρα tendines. — 322.
 πρὶν δ' — ἔφθη ὀρεξάμε-
 νος. pro κατὰ τοῦδε (v.
 modo ad 314.) πρὶν (τὰν
 Μάριν) οὐτάσαι (τὸν Ἀν-
 τίλοχον). Insuper por-
 ro: ἔφθη ὀρεξάμενος ἀφάρ
 (κατὰ τὸν) ὦμον, οὐδ' ἀφά-
 μαρτε. — 323. ἀκωπῇ δου-
 ρὸς ἀπέδρυσεν βραχίονα πρην-
 ὸν (τὸν ἀκρότατον versus
 humerum) μυῶνων, (pro ἀ-
 πέδρυσεν τοὺς μυῶνας) ἀπῆ-
 ραξε δὲ ἄχρει (ἐπὶ τὸ) ἄ-
 σπετον. hasta brachium ni-
 dit pulpa catenis et de-
 ciessit eam usque ad os.

325—329. Mire variata
 est tota narratio varietate
 casuum, vulnere, etiam
 interpositis narrationibus, ut
 h. l. de Amisodaro, qui
 Chimaeram nutrilisse dici-
 tur: de qua v. Z, 179. Re-
 liqua mythi nos fugiunt.
 ἀμαιμακέτη, indomita, di-
 cta ea est eodem loco.

330—334. Aiax Oilei f.
 Cleobulum, 335—341. Pe-
 neleos Lyconem, 342—4.
 Meriones Acamantem, 345
 —350. Idomeneus Eryman-
 tem, Achiui Trolanos, oc-
 ciderunt. Acamas seu Asii

ζών ἔλε, βλαφθέντα κατὰ κλόνον· ἀλλὰ οἱ αὖθις
λύσε μένος, πλήγας· ἔϊφαι αὐχένα κωπήνenti·
πᾶν δ' ὑπεδερμάνθη ἔϊφος αἵματι· τὸν δὲ κατ' ὅσση
ἔλλαβε· πορφύρεος θάνατος καὶ Μοῖρα κράταιη.

Πηνέλεως δὲ, Δύκων τε, συνέδραμον· ἔγχεσι μὲν γάρ
ἡμιβοτον ἀλλήλων, μέλεα δ' ἠκόντισαν αἵμφω· 336
τὸ δ' αὖτις ξιφέεσσι συνέδραμον· ἔνθα Δύκων μὲν
ἱπποκόμου κόρυθος φαίῳ ἤλασεν, ἀμφὶ δὲ καυλὸν
φάσγανον ἐββαίσθη· ὁ δ' ὑπ' οὐάτος αὐχένα θείνε
Πηλέως, πᾶν δ' εἰσὼν ἔδα ἔϊφος, ἔσχεθε δ' οἶον 340
δέρμα· παρηέρθη δὲ κάρη, ὑπέλυτο δὲ γυῖα.

Μηριόχης δ' Ἀκαίμαντα, κίχρῳ πρὸς κάρπαλίμοισι,
νύξ', ἱππῶν ἐπιβοσόμενος, κατὰ δεξιὸν ὄμω·
ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, κατὰ δ' ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλὺς.

Ἰδαμενεὺς δ' Ερύμαντα κατὰ στόμα· ἠλεί χαλκῷ
νύξ'· τὸ δ' ἀντικεῦ δόρυ χάλκεον ἐξεπέρρησε 346
νερθεν ὑπ' ἐγκεφάλοιο· κέασσε δ' αἶρ' ὅσπερ λευκά·
ἐκ δὲ τίναχθεν ὀδόντες· ἐνέπλησθεν δὲ οἱ αἵμφω
αἵματος ὀφθαλμοί· τὸ δ' ἀνὰ στόμα καὶ κατὰ ῥίνας

331 ΑΛΛΑ ΦΟΙ 348 ΔΕ ΦΟΙ

sen Antenor's f. nam dūb
sunt inter Troianos hoc nō
mine; nisi forte hic tertius.
— 331. βλαφθέντα *offenſo*
pede. v. Obſſ. — 336. μέ
λεον, *matallw*. *incallum*. v.
Obſſ. — 338. κόρυθος Φα
λον, *corus*, cui inserta cri
ſta; v. ad Γ, 371. ita fra
ctus enſis *ad caput*. —

340. ἔσχεθε δ' οἶον δέρμα.
anteſſe, restitit, percussa erat
transuersim media ceruix,
ita vt sola cutis parte ex
trema relicta *caput depen
deret*. — 349. Ερύμας χα
λῶν ἐπρήσε τὸ αἷμα ἀνὰ στό
μα καὶ κατὰ ῥίνας. Vulne
ra et effusa vulnerum plu
ra occurrunt in Homero nō

πρῶτῃ χιτῶνι. Θανάτου δὲ πάντα κέφαλά μ' ἀφ' ἐκείνου φεν-
οῦτοι ἄρ' ἠγερέμενος Δαναῶν ἔσθ' ὀνείδρα καταστάς. 351.

ὣς δὲ λέκοι ἄρ' ἐκασιν ἐπέχεσαν ἢ ἐρίβοντο. ὁ δὲ
σίνται, ὅτ' ἐκ μῆλων αἰεεύραται αἷτ' ἐκ ὄρεσσι.

πρωίματος ἀφ' ἐκείνου διέτρεγεν· οἱ δὲ ἰδόντες,
αἷψα διασπείδασιν ἀνάλκιδας θυμὸν ἐχούσας. 355.

ὥς Δαναοὶ Τρώεσσιν ἐπέχεσαν· οἱ δὲ φόβῳ
δυσχελάρου μῆσσαντο, λάθοντο δὲ δουρῶδες αἰλῆς.

Αἶας δ' ὁ μέγας αἶψ' ἔφ'· Ἐκ πορὶ χαλκοκόρυσας
ἵστ' ἀκοντίσσαι· ὁ δὲ, ἰδὲ μὲν πολέμοιο,

ἀσπίδι ταυρεῖη κακαλυμμένῳ εὐθείας ὤμου, 360.
σκέπτετ' αἰσῶντα βῆξεν καὶ δαῖκον ἀκόντα.

ἢ μὲν δὴ γέγονε μάχης ἐπ' ἀλλήλοισιν ἤκη.

351. ANAPA FERASTOS. 352. FARNESSEI. 354.
ΔΕ ΠΙΔΟΝΤΕΣ. 359. FIET. — 10 ΔΕ ΠΙ-
ΔΡΕΙΗ.

fra arte militari non vbi, 356. 37. Φόβοιο μῆσαντο,
que obuia. Genus hoc αἰ. λάθοντο — solenni usu pro
μορβονίας notabile 348. ὡς sunt, et hoc periphras-

352—419. Troianos ca-
stris fugatos insequitur Pa-
troclus magna caede facta. 358—364. Hector ali-

352—7. In Troianos in-
runt Achiui: ut Turpi in-
vadunt pecudes, easque fu-
gant: ἐπέχεσαν. pro prae-
senti ἐπέρχονται. cf. Obll.
μῆλων αἷτο. Similia saepe
illustrarunt viri docti; est
ὑφαιρούμεναι ἐκ μῆλων (ἐκεί-
νας τὰς αἶγας ἢ ἐρίφους) αἰ-
τε —
quamdiu resistit Aiaci se te-
lis petenti, tandem 364—
383 et ipse castris excedere
cogitur; fuga Troianorum
fit effusa; Patroclus eos in-
sequitur extra vallum, He-
ctorem tamen non alloqui-
tur.
362. 3. ἐπ' ἀλλήλοισιν ἤκη,
pugnam in alteram partem

ἀλλὰ καὶ ὅς ἀνέστηκε, οἷός δ' ἐβίβρας ὑπέρβρας·

Ἦτο δ' ὅτ' ἄπ' Ὀλύμπου νόθος ἔρχεται αὐρανὸν εἶσα,

αἰθέρος ἐκ οὐραῖ· ἄκα κε Ζεὺς λαίλαπα πύργῳ 365

ὡς τῶνδε νηὸν γέφυρα· ἰαχὴ τε φόβος τε·

οὐδὲ κρατὶ μάστιγ' ἀνέβαιν' ἰσάμεν· Ἔκτορα δ' ἵπποι·

ἐκφερον ἀνὰ κούδας, ἀνὰ κτεύχεα· λαῖπε δὲ λαὸν

Τρῳικῶν, τοὺς αἰέκοντας ἄρματα· τὰ φρον ἔφυκα

πολλοί, δ' ἐν καίφρῳ ἐκπαρέμαστές· ἀνέες ἵπποι, 370

ἄλαντ' ἐν σθένος βροτῶν· λίπαι ἀεμάς· ἵναίντων·

Πάτροκλος δ' ἔπατο· σφραδανῶν Δαναεῖσι· κελύων, οὐ·

Τροί· κακὰ φρονέων· οἳ δὲ ἰαχὴ τε φόβος τε

365. Vulg. τένει, 366. ΕΓΝΕΤΟ ΕΙΑΧΗ 369
ΑΦΕΚΟΝΤΑΣ 370. ΕΡΠΤΑΡΜΑΤΗΣ 371
ΠΑΖΑΝΤ. ΙΑΡΜΑΤ. ΑΝΑΚΤΩΝ recusat. v. Obfl.
373 ΔΕ ΕΙΑΧΗ

inclinatam tandem intellē-
xit esse.

364 — 6. Comparatio ita

confutimenda; Fuga facta est

tummarum conglobatim, et

tanto cum impetu quanto

nubes collecta a vento, pro-

cellata, de monte propelli-

tur, et per saelum feratur.

365. Ζεὺς καίλαπ' ἔβηκε.

facit ut ἐντραπένης, intem-

te sit. ἱμῖνιτις νεβέμον-

tem procellam et 366 ὡς

τῶν· pro: sic fugiunt Τρῳ-

ῖανι — 367. ἔραον· πάλιν

in animo habet τὰ φρον ἐ-

κφυγῶν, quae demum 369

sequitur. οὐδὲ κατὰ μάστιγ',

ἀνὰ τῶν, ἀνδρῶν — Ita

eventum habuit Polydamen-

tis praedictio sup. M., 223 sqq.

Ἔκτορα δ' ἵπποι ἐκφερον —

Ita is curru vectus fugit.

Atque euntius reliquerant an-

te vallibus. Sup. M., 75 sq.

Verum ab Apolline iis via

facta fuerat. O., 260. 1.

Τῶνι O., 384. 5. Trotani-

κατὰ τοῖχος ἔβαινον, ἵππους

δ' ἐκλάσαντες ἐπὶ πρῶμῳ·

οἱ μάχοντο. — 368. λαῖπε

δὲ λαὸν· sic ὡς φυγῶν πρὸ

αὐτῶν. — 371. ἄλαντ' ἐν

πρώτῳ βρομῷ: anteriore, pu-

to, quae iugati sunt equi,

temonis parte fracta. Obfl.

πάσας πηλῆσαν ῥόδους, ἐπεὶ αἶψ' ἐπύργον· ἰσὶ δ' αἶψα
 σκιδναῖο· ὑπὸ νεφέων· τανύοντο δὲ μώνυχες ἵπποι 375
 αἰφωρόν· περὶ δ' αὖτις, νεῶν αἶψα καὶ κλισιάων.
 Πάτροκλος δ', ὃν Πηλεΐων ἀριεργεῖον ἰδὲ Λαόν,·
 τῇ δ' ἔχ' ὀμυκλήσας· ὑπὸ δ' αἴθερι φάσας ἑκπτόν·
 πρηγέες ἔξ' ὄψεων, δῖος δ' ἀνακύμβαλλ' αἶζον·
 ἀντικρὺ δ' ἄρα τὰ φρον ὑπέρθερον ὠκείας ἵπποι, 380
 ἄμβροστοι, οὗς Πηλεΐ' ἔπει δόσαν ἀγλαὰ δῶρεν,
 πρόσσω ἰέμενοι· ἐπὶ δ' Ἐκτορι κένετο θυμὸς·
 ἵετο γαῖε βαλεῖν· τοῦ δ' ἐπ' ἔφρου ὠκείας ἵπποι.

Ὡς δ' ὑπὸ λαίλαπι πᾶσα κελαινὴ βέβριθε χερσὶν

374 Vulg. δέλλα

376 ΠΡΟΤΙ ΓΑΣΤΡ

377 ΕΙΑΕ

379 Vulg. ἀνακύμβαλλον

380 Vulg. αἶψα τὰ φρον

382

FIEMENOI

383 FIEPO

378. 9. Valde animate omnia: per totum locum narrata: si curraum humilem et leuem structuram cogites, duorum versuum vim melius assequaris. — ἀνακύμβαλλον αἶψα sono subsilierunt, i. subsilientes resonuere. Nisi est simpliciter, euerſi sunt. v. Obſſ. — 380. ἀντικρὺ δ' ἄρα τὰ φρον. Vix credam, curra Troianorum aut saltu equorum facto traiecisse, aut descensu in fossam facto altera ora emerſisse; verum fuga sit per eandem viam, qua strata aditus erat, agere per fossam facto. —

381. οὗς Πηλεΐ' ἔπει δόσαν. vt et P, 443. Definite Ψ, 277 Ἀθάνατοί τε γάρ εἰσι. Πηλεΐδων δ' ἔφρου αὐτοὺς πατρὶ ἐμῷ, Πηλεΐ. — 382. ἐπὶ δ' Ἐκτορι κένετο θυμὸς. ὁ θυμὸς ἐπέκλυετο Ἐκτορι sc. Patroclum: pro ἐπὶ τοῦ Ἐκτορι: animus eum incitabat in Hectorem; h. e. vt Hectorem assequeretur.

384 — 393. Vti torrens ex igne auctus rapide fertur sic Troiani fugientes; potenter autem nominat inimicis currus, et strepitum quem facit cursus. Ornatus locus. χερσὶν βέβρι-

ἡμῶν ὅπως ἴσται, ὅτε λαβροτάτον χεῖρ ὕδαρ 385
 Ζεὺς, ὅτε δὴ τ' ἀνδραῖς κοτεσσάμενός χαλεπήνῃ,
 οἱ βίη εἰν ἀγορῇ σκαδικὰς κρήνῃσι θέμιστας,
 ἐκ δὲ δῖα πη ἐλαίσωσι, θεῶν ἄπιν οὐκ ἐπ' ἐλάντες
 τῶν δὲ τε πάντες μὲν ποταμοὶ πλήθοναι φέοντες,
 πολλὰς δὲ κλυτὰς τὰς ὀποτμήγουσι χαλεπῶναι, 390
 ἐς δ' ἄλλα πορφυρέην μεγάλαν σπένάχον ἀπέφουσας
 ἐξ ὅρων ἐπὶ κάρ' ἐμύθει δὲ τε ἔργ' ἀνδρῶπων
 ὡς ἴπποι Τρῶαί μεγάλα σπένάχοντο θέουσαι.
 Πάτροκλος δ', ἐπεὶ αὖν πρώτας ἐπέκερσε Φάλαγγας,

386 Vulg. ὅτε δὴ 392 Δ Ε Τ Ε Ρ Ε Ρ Γ

δεν υπό λαλαπι. h. e. βί- praecipito cursu: inundati
 βριθε, βρίζαι sc. ὕδατι quod
 sequitur. h. e. cultura pereunte va-
 flantur.

385. ὅτε λαβρ. cum pluit
 effusae. — 386. observanda
 opinio istius quoque aeta-
 tis hominum, calamitates,
 inque his inundatas aquis
 terras, a diis ad puniendos
 homines improbos immitti.
 — 388. κρήνῃσι θέμιστας
 σκαδικὰς pro σκολιῶς. si fe-
 rant sententiae iniquas. v.
 Obil. θεῶν ἄπιν, respectum,
 ἐπιστροφὴν, et ultionem.
 Illustravit Clarke allatis Od.
 θ, 28. Hesiod. Ἔργ. 185.
 θ, 242. (et λαορ) — 390.
 χαλεπῶναι, torrentibus ποτα-
 μῶν, transiunt, ὡς τε
 prominentes rupes. v. Obil.
 — 392. ἐπὶ κάρ, declivis ac
 394 — 418. Patroclus in-
 sequitur fugientes; multos
 interimit.
 394. πρώτας ἐπέκερσε Φά-
 λαγγας circumuectus et vi-
 tra primam aciem hostilem
 enectus conuenso curru fu-
 gientes a fronte adortus
 versus castra repellit. ἀψ
 ἰακίμπας, ἀψ τάλιν. Ad
 Troianos fugientes haec spe-
 ctare quis dubitet? Cete-
 rum hic versus est inter
 eos, quorum usus est ad
 locorum suum declarandum.
 Non longe a castrorum
 Urbate et Vallo Scamander
 flumine transiit et a dextris

αὐτὴ ἐπὶ νῆας ἔεργε παλιμαστῆς, οὐδὲ πύληα· 395
 εἰαὶ ἱμέρους ἐπιβανόμεν, ἀλλὰ μεσηγυ
 νῶν καὶ ποταμοῦ καὶ τεύχεος ἀμφηλοῖο
 κτεῖνε μεταίσσαν, πολέων δ' ἀπείνυτο παρὰ
 ἔνθ' ἦτο· Ἡρόοον πρῶτον βούλα δαυρὶ Φαιπῶς,
 ἀτέρων ἡμῶν θέντα παρ' αἰσπίδα· λῦσε δὲ γυναι· 400
 δούπησεν φάπτεράν· ὃ δὲ Φεστορά, Ἥνοπος υἱά,
 δεύτερον ἀρμηθεῖς· ὃ μὲν εὐξέστω ἐπὶ δ' ἄλλῳ
 ἦτο αἰεὶς· ἐκ γὰρ πλήρη φέρεαι, ἐκ δ' ἔρα· χειρῶν
 ἦντα ἦχ' ἀπασαν· ἃ δ' ἔγχει· νύξε παρὰ σταῖς
 γναθμὸν δεξιτερῶν, διὰ δ' αὐτοῦ πείρεν ὀδόντων· 405
 ἔλαε δὲ δουρὸς ἐλὼν ὑπὲρ ἀντιγός· ὥς ὅτε τις φῶς,

395 ΕΦΕΡΓΕ

396 FIEMENOTZ

398. Vulg. ἀπείνυτο.

401. ΘΕΣΤΟΡΑ ΠΗΝΟΠΟΣ

403. Η-ΣΤΟ

406 Vulg. εἴλαε

partibus in sinistras ferri et multos, dum eos occidit. —
 cum sinistro coniungi debuit; 399. Προπας et qui seque-
 caesi itaque fugientes et in-
 tra naues et vallam, tum-
 castis elapsi inter vallam
 et Scamandrum, in ipso tra-
 iectu: quem a poeta non
 memorari, est, quod mira-
 mur. v. Excursum ad lib.
 VI (Z) p. 306. et cf. ad
 O. 556 et 1490 ubi Troi-
 nos oppugnaturus castra vi-
 demus confedisse inter Sca-
 mandrum et castra. — 398.
 πολέων δ' ἀπείνυτο παρὰ
 ἀπείνυτο (ποῦο Τρῶας) πα-
 ρὰ (ἀντὶ) πολέων v. Olf.
 alidneum expulsi, multos est
 399. Προπας et qui seque-
 401. Thestor, Heno-
 pis f. 411 Brylaus, et qui
 vl. 415. 6. 7. enumerantur,
 a Patrocho occisi, ne sollici-
 te quaeras, sunt Troiani;
 alibi non memorati. —
 401. εὐξέστω μῦθο Patrochas.
 403. ἦτο αἰεὶς, metu
 contrahens se; quod alibi
 est κατακτείνουσι Detimere
 vides. 406. ε-
 λῶν δὲ δουρὸς (sc.) μένος τι.
 adeoque προσιδόμενος εἰλεν
 εἰλῶν ὑπὲρ ἀντιγός Patro-
 χου hasta, quam immisserat,
 prehensā, et retracta & The-

πέτρῃ ἐπὶ προβλήτῃ καθήμενος ἱερὸν ἰχθύν, 414
 ἐκ πόντοιο θύραζε λήνῳ καὶ ἤνοσι χαλκῷ
 ὡς ἔλκ' ἐκ δαφναίοσ' πεχημένα δοῦναι Φαιῶν·
 καὶ δ' ἄρ' ἐπὶ ἀτόμῳ ἄσπε' πεσόντα δὲ μιν λίπε θυμὸς.
 αὐτὰρ ἔπειτ' Ἑρμῆαν ἐπεσύμενον βάλε πέτρῳ, 415
 μέσση· καὶ κεφαλῇ δ' ἀνδρὶ χαλκῶσ' ἐπείσθη.
 ἐν κόρυθι βρισηῖ δ' ἄρα πηνήσ' ἐπὶ γαίῃ
 κάππεσεν· αἰετὶ δ' ἐμιν δάνατος χύτο θυμοραϊστής.
 αὐτὰρ ἔπειτ' Ἑρμῆσσι καὶ Διφροτέρον καὶ Ἐπράλτην,
 Τηλόδαμν' τε Δαίμαστορίδην, Ἐχλόν τε, Πύριν τε, 416
 Ἰφία τ', Εὐπύκον τε, καὶ Ἀρκεσίδην Πολύμηλον,
 πάντας ἐπασσυντέρους πέλασε χθονὶ πολυβοτείρῃ.
 Σαρπηδὸν δ' ὡς οὖν ἰδ' αἰμυροχίτωνας ἑταίρους
 χεῖρ' ὑπὸ Πατρόκλοιο Μενoitιάδῳ δαμέντας, 420
 ἀέκλατ' ἄρ' ἀντιθείοισι καὶ θασπτόμενος Λυκίοισιν·

408 FHN OPI 411 Vulg. Ἑρμῆαν 416 Vulg. Πύριν
 417 FIOEA 419 FIA

fioris corpore cum hasta dubitet, Iuno autem nega-
 traxit eum transibant supra quam differendum esse fa-
 oram currus. v. Obfl. ὡς ὅ-
 τε τις ἔλκε ἰχθύν. p. 407. Edit Iuppiter signa futuras
 ἰχθύν, seu ornans spi- caedis. 462.
 theon, ingentem, seu cer- αἰμυροχίτωνας ἑταίρους
 tum genus, de quo ambi Lyciis, petulante hoc fuisse
 gitur. v. Obfl. — λήνῳ λήνῳ videtur ut thoraces nulla
 πλοῦσι, καὶ ἤνοσι χαλ- sublecta, mitra seu fascia,
 κῶ, et λατὰ ex agros quae in atterendas cuti et
 419 — 505. Sarpēdōn cum tuendis inguinibus inferui-
 Patroclor congestis ingu- ret, haberent.
 latum. Res hic ornata, ut 421 κέλεγο παῖς, Λυκίοις
 Iuppiter, de fato, Sarpēdonis καὶ θασπτόμενος αὐτῶν ἐπέσ-

Αἰὼς, ὦ Λύκιοι, πῶς φεύγετε; κῦν θόοι ἐστέ·
 ἀντήσω γὰρ ἐγὼ ταῦδ' ἀνέρος, ὅφρα δαΐειαν
 ὅστις ὁδε κρατῆτι καὶ θή· κακὰ πολλὰ ἔσονται.
 Τρῶας ἔπει πολλῶν καὶ ἰσθλῶν γαλήνῃ ἔλυσεν. 425
 Ἥφαι· καὶ ἐξ ὀχλῶν σὺν τείχεσσι κἄλτο χαρμῆζα.
 Πάτριός τις δ' ἔσπεσθαι, ἐπεὶ ἴδεν, ἔκδορε δίφρα.
 οἱ δ', ὥστ' αἰγυπία, χαμῖνυχα, ἀργυροχρῆστα,
 πέτρῃ· ὅφ' ὤφλητ' μεγάλα κλέζοντε μάχωνται.
 αἷς δ' ἐκκλήγοντες ἐπ' ἀλλήλοισι φέρυσαν. 430
 τοὺς δὲ ἰδὼν ἐλέησε Κρόνου παῖς αἰγυλάμνητα.
 Ἦεν δὲ προσέειπε κασιγνήτην ἀλοχόετα·

424 ΠΟΛΛΑ ΦΕΡΟΙΕ 427 Εἶδε 429 Vulg. μά-
 χωνται 431 Εἶδον 432 ΦΗΡΗΝ ΔΕ
 ΠΡΟΣΕΦΕΙΠΕ

σι. — 422. σὺν θόοι ἐστέ. Iouem adfuit in Ida federe.
 alacres. — 424. ὅστις ὁδε Apollo supra ex mandato
 superior est pugnan- Ionia in Ida accepto He-
 do. — 428. puta duo vul- etorem restituerat. O, 236
 tures in praedam, ἔλωρ, sq. — 261. Hectori mox in
 incidisse. — 431. τοὺς δὲ ἰδὼν. — Non Achinis iniicit vl. 307. Li-
 approposuit poeta, vbi loc- cet puto, rem sic consti-
 tum Iupiter versari nunc- re. quandoquidem Iupiter
 putandus sit; adducit ex- cum Iunone confabulatur,
 Ida prospiciens: an in O- illa autem in Olympum
 lympo federis? Vidimus sa- redierat, sup. O, 77. ne-
 ne eum sedentem in Ida- cesse est etiam Iouem nunc,
 O, 156 sq. Confabulatur- et per sequentes libros, cf.
 runt cum Iunone: vl. 432 Σ, 356 in Olympo federe;
 quae in Olympum redierat Apollinem autem, qui Ilio
 O, 79. Inf. 665. Hicquitur quasi exibat, et modo in
 Apollinem; is vl. 677 ex muris, modo in propinquo
 Ida descendit. Ita putes collo sedet, vl. 677. ex Ida,

*Ω μοι ἐγὼ, ὅτε μὲν Σαρπηδόνα, φίλτατον ἀνδρῶν,
μῆρ' ὑπὸ Πατρώκλῳ Μενoitιάδῳ δαμῆναι.

διχθαῖ δέ μοι κραδίη μέμονε, φρεσὶν ἐρμαινόντι, 435
ἢ μιν ζῶν ἰόντα μῶχης ἀπὸ δακρυόεσσης
δεῖω ἀναρπάξας Λυκίης ἐνὶ πύονι δῆμαι,
ἢ ἦν ὑπὸ χερσὶ Μενoitιάδῳ δαμάσσω.

Τὸν δ' ἡμεῖβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη·
ἀντίστανε Κρονίδῃ, ποῖόν τόν μῦθον ἔειπες; 440
ἄρα θνητὸν ἰόντα, πάλαι πεπρωμένον αἴσῃ,
ἂν ἐθέλεις θανάτοιο δυσηχέος ἔξανάλυσσαι;
ἐγὼ, ἀτάξ' οὐ τοὶ πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἅλλοι.
ἄλλο δέ τοι ἐγὼ, δὴ δ' ἐπὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
αἶε ζῶν πέμψης Σαρπηδόνα ὅνδε δόμονδε, 445
φράζεο, μή τις ἔπειτα θεῶν ἐθέλῃσι καὶ ἄλλος

439 ΠΟΤΝΙΑ ΕΗΡΗ
ζών ΣΑΡΠΗΔΟΝΑ

440 ΕΦΕΙΠΕΣ
ΦΟΝΔΕ

445 Vulg.

h. e. ex locis ad Idam, circa Ilium; descendere in campum, in quo pugnatur; nisi ille versus ab interpolatoris manu illatus est, et Apollo nunc in Olympo sedere est putandus.

433 — 438. ὦ μοι ἐγὼ. Locus propter Fati notitiam notabilis, quod a Iove differri poterat, omnino tolli non poterat. cf. sup. ad Z. 428. Iupiter animo speravit, differatne id quod fatale erat; Sarpedontem Patrocli manu occumbere, an

nunc exitum habere decretum fatale iubeat.

435. διχθαῖ μέμονε κραδίη, μενοινᾶ. ὁρμᾶ. v. ad E, 482.

— 436. εἴ μιν, ἢ — ἢ ἦδῃ

— 438. δαμάσσω, permitte tam ut occumbat ille.

439 — 457. Iuno dissuadet fati dilationem; suggerit autem pro solatio hoc, ut corpus Sarpedonis in Lyciam deferatur. Videtur fama fuisse de Sarpedonis sepulcro in Lycia, cuius generis monumenta erant frequentia, tumuli eum cir-

πέμπειν, ὃν Φίλων υἱὸν ἀπὸ κρατερῆς ὑσμίνης ἴον·
 πολλοὶ γάρ περὶ αὐτῷ μέγα Πριάμοιο μάχονται,
 υἱὲς ἀθανάτων, τῷ τε κῆτον αἶνον ἔχουσιν,
 ἀλλ' εἴ τοι Φίλος ἐστὶ, τῶν δ' ἰδρυόμενοι ἔσται·
 ἦτοι μὲν μιν ἔασον ἐν κρατερῇ ὑσμίνῃ,
 χέρεσ' ὑπὸ Πατρόκλῳ Μενετιάδῳ δαμῆναι,
 αὐτὰρ ἔπην δὴ τόγχε λῆπῃ ψυχῇ τε καὶ αἵματι,
 πέμπειν μιν Θανάτοιο τε Φέρου, καὶ ὑνδύμον· ἔπειτα,
 εἰσέκε δὴ Λυκίης εὐρείης δῆμον ἰκάνει·
 ἔνθα ἔταρχόσουσι κασίγνητοὶ τε, ἔται τε,
 τύμβῳ τε, στήλῃ τε· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ, θεοῖσιν.
 Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθῃσε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
 παῖματόεσσας δὲ ψυχὰς κατέχευεν ἔραζε.

447 FOF 448 HEPH FASIT 456 ENDA FE
 TE FETAI TE

pis, vt in campo Troiae
 tumulus. Hic, Aeschyrae. pro-
 babile itaque erat corpus
 Sarpedonis in Lyciam esse
 reportatum.

454. πέμπειν, πέμπε, Θά-
 νάτοιο καὶ Τάνον, ὥστε Φέ-
 ρον μιν. Locus a multis
 obferuatus, et iterum ag-
 tertium inf. 671, 681, repe-
 titus, notabilis propter Mor-
 tem et Somnum iunctos ad
 auferendum corpus. Infra
 iidem sunt gemelli. Ducta
 hinc est disputatio, notissi-
 ma inter Lessingium et Klo-
 vium, veniente in subfi-

dium Herdero: adde. Vis-
 contium, Mal. Pio-Clementi
 To. III, p. 59. — 456: ταρ-
 χήνοισι, ipsa ei faciunt, τύμ-
 βῳ τε, στήλῃ τε. habitus
 igitur, hic imos, iustorum
 praesentem, illa caetate, si
 tumulus factus esset, cum
 oppo. imposito: itaque tu-
 mulos equanquam in illis ter-
 ris oculis, obuios monimen-
 ta, sepulcralia, esse credunt
 viri docti. — 459. αἰματοέσας δὲ ψυχὰς.
 Petitum hoc ab imbre-
 cruento, prodigio, quod
 portendete, credunt in est

παῖδα φίλον τιμῶν, τὸν οἱ Πάτροκλος ἤμελλε 460
φθίσειν ἐν Τροίᾳ ἐμβαλόμεν, τηλόθι πρὸς ἡμᾶς.

Οἱ δ' ὅτε δὴ ἀχρεὺς ἦσαν ἐκ' ἀληθείας ἰόντες,
ἦν Πτολεμαῖος ἀντιπρόσωπος ὄφρα σὺ μὲν,

ὅς ῥ' ἦεν Δαρειπὼν Σαρπηδόνα καὶ ὄφρα σὺ μὲν
τὸ βάλε καὶ σάκεα καὶ γαστέρας ἄνυσ' ὅθι γούνατ' ἔβη

Σαρπηδὼν δ' αὐτοῦ μὲν ἀπὸ βροτῶν ὄφρα σὺ μὲν
δούρειος ἰκμήθης, ὃ δὲ Πηλεΐδην ἀντιπρόσωπος ἦν

ἦν δὲ δεξιὸν ὤμων, ὃ δὲ ἔβραχε θυμὸν αἰσθάνων
καὶ δ' ἔπειτα ἐκ κοίτης μακρῶν, ἀπὸ δ' ἐπὶ ταῖς θυμῶν

τὸ δὲ διαστήτηκα πρὶν δὲ ζυγόν, ἥλα δὲ σφί
ὄφρα σὺ μὲν, ἐπειδὴ κατέκλυε πόλιν ὄφρα σὺ μὲν

τοιοῦτον Ἀτρεΐδην ἀντιπρόσωπος ὄφρα σὺ μὲν
σπασσάμενος τὸν ἰκμήθης, ἀπὸ δὲ πρὸς ἡμᾶς

460 ΤΟΝ ΤΟΙ 464 ΗΕ ΠΑΤΡΟΚΛΟΣ

eventum rerum infaustum
et magnam calamitatem. At
h. l. per verba 460 ὅθι γούνατ'
φίλον τιμῶν alia causa pro-
digii missi memoratur, ut
edatur illud, ὅθι γούνατ' in ho-
norem Sarpedonis filii. Pro-
fecta videtur haec opinio
ab ea notione, quae ma-
gnum vixorem mortis per
prodigia denuntiari credun-
tur, quasi verum naturam
sensu aliquis morte magni
viri attingat. Est infanti-
phantasma per se proci-
pua!

donis et Patrocli — 468.
Pedalus erat equus morta-
lis. Sup. 151 cui prope ad-
stitisse puta Patroclum. —
ὃ δ' ἔβραχε θυμὸν αἰσθάνων
non, animum aspiciens
quod post factum v. 504
sq. sed, grante anhelante.
Ernestio monente. — 470
πρὶν δὲ ζυγόν, gemebat,
equis in diversa tendenti-
bus. Ita turbatae quoque
habentae (συνέχετο) equis
turbantibus. 471 πρὸς ἡμᾶς
opos. cf. v. 152 Pedalus.

αἴθερ ἀπέκοψε παρήγορον, οὐδ' ἐμάτησε
τῷ δ' ἰθὺν θήσκει, ἐν δὲ φυτῶσι τάνυσθαι· 475
τῷ δ' αὖτις συνέστην ἔριδος περὶ θυμὸν Βέρβηιο.

Ἐνθ' αὖ Σαρπηδόων μὲν αἰσήμεβροτε δαυρὶ Φαεινῶν,
Πατρόκλου δ' ὑπὲρ ἅμον ἀριστερὰν ἤλυθ' ἀκακὴ
ἔρως, οὐδ' ἔβαλλ' αὐτόν· ὁ δ' ὑπάρχεις ἤρπτε· χροακῇ
Πατρόκλος· τῷ δ' αὖτ' ἄλκιον βέλος ἐκφυγε χεῖρτος, 480
ἀλλ' ἔβαλλ', ἐνθ' αἶσά τε φθάνει ἐρχεται ἀμφ' αἰνόν
ἤριπε δ', ὡς ὅτε σαρδρεὺς ἤρπτε, ὅτ' ἀχερωὶς [ἐῆρ·
ἢ πῖτος βλαδρὺ, τὴν τ' αἶραι τέκτορες ἄνδρες
ἔξεταιμον περὶ κεσάι νεήκεσι, κήρυ· αἶναι·
ὡς ὁ πρόσθ' ἰππῶν καὶ διφρεὺς κείτο· παυσθαίς, 485
βεβρυχάει, κόνιας δαδραγμένους αἵμασσι εἰσαίης·
ἦν τε τὰυρεὺν ἐπαφνε· λέων ἀνέλελθε· μετελθὼν,
αἰθῶνα, μεγάθυμον, ἐν εἰλιπρόδεσσι βροσσιν,
ὦλετό τε στενάχων ὑπὸ γαμφηλῶσι λέοντος·
ὡς ὑπὸ Πατρόκλῳ Λυκίων ἀγὸς ἀσπιστῶν 490
κταίνόμενος μενέαινε, Φίλον δ' ἀνάμνην ἐπαῖρον.

476 Vulg. πῖτος.

ἔκπε, remedium. — 474· ἀπέκοψε παρήγορον supra Θ, 87. de eadem re Nestor ἡ ποιο παρηγορίας ἀπέταψε. id. que haud παράγει, quod est οὐδ' ἐμάτησε. cf. Obll. — 475. ἐν δὲ φυτῶσι τάνυσθαι. Iterum confiterunt equi et anaxi sunt adductis lorii ut currum traherent. — 476. ἔριδος περὶ. Alias συνέσθαι ἔρως, μάχη.

— 481. φθάνει ἐρχεται ἀμφ' αἰνόν. κήρ. qua parte leptiniq. transversum includit cor, separando thoracem a ventre; ἀμφισπύρουσι. vi. Obll. — κήρ αἰνόν, propter membranas et musculos densos. — 482. ἤρπτεν, ὡς ἐρπτεσι, flex. vel populus vel pinus procera.

491. μενέαινε debet esse h. l. ingemuit, ἐπένωχε.

Γλαῦκε πόποι, πόλεμοιτά μοι, ἀνδράσι, νῦν σε μάλα
 αἰχμητήν τ' ἔμμεναι, καὶ Σαρπηδάδην πολεμιστήν [χρῆ
 νῦν τοι ἐλθέσθαι πόλεμος κακός, εἰ θεὸς ἐστί, ποτ' οὐ
 πρώτα μὲν ὄφρηνεν Λυκίαν ἡγήταρας ἀνδρας, 495
 πάντη ἐπειχόμενους, Σαρπηδάδης ἀμφὶ μάχεσθαι
 αὐτὰρ ἔπειτα καὶ αὐτὸς ἐμὲ πρὶ μάχῃσιν χαλκῷ.
 σὺ γάρ ἐγώ καὶ ἔπειτα κατήφην καὶ ὄνειδος
 ἔσομαι ἡματα πάντα διαμπερές, εἰ κε μ' Ἀχαιοὶ
 τείχεα συλήσωσι, νεῶν ἐν ἀγῶνι πεισντά. 500
 ἀλλ' ἔχσο κρατερῶς, ὄφρυνά δὲ λαὸν ἄπαντα.

Ὡς ἄρα μιν ἐπὶ πόντος τέλος θανάτοιο κάλυψεν,
 ὀφθαλμούς, ἔπειτα δ' ὁ δὲ λαὸς ἐν στήθεσι βαινῶν,
 ἐκ χροὸς ἔλκε δόρυ, πρὸς δὲ φρένες αὐτῶν ἔποντο.

494 ΕΡΕΚΛΗΣΘΩ

502 MIN FEIHONTA

504

Vulg. εἰλε

492—501. Sarpedon mo-
 riens Glaucum hortatur, ut
 cum Lyciis corpus suum
 tueatur, ne a Patroclo spo-
 lietur. Erat id tanto ae-
 quius, quod Glaucum sub
 vallo vulneratum sap. M,
 387 sqq. Sarpedon virtus
 erat. Mirum videri potest,
 non tam, cum Eustathio,
 hoc, quod praecordiis lae-
 sis verba facit Sarpedon,
 (v. ad 481. V. L.) quam
 hoc, quod Patroclus adstat
 et Glaucum impune man-
 data eius accipere permit-
 tit. Mihi videtur res ita

probabilis, si cogites hasta
 eminus emissā Patroclum
 paullo post demum accu-
 rrisse ad repetendam hastam;
 interea Glaucum a Sarpe-
 done esse appellatum; mox
 accurrentē Patroclō recep-
 sisse.

494. ἐλθέσθω nunc tibi
 curae sit pugna. — 500.
 νεῶν ἐν ἀγῶνι. apud naues,
 ναύσταθμον. pro, in pugnā
 ad naues, etsi continuata
 in campo, cum inde pulsi
 essent Troes. v. Obsl.

504. φρένες membranae

ταῖο δ' αἶμα ψυχῇ τε, καὶ ἔγχυσ' ἄλγος ἐν κοίῃ. 505
 Μυρμιδόνες δ' αὐτὰν ἀφ' ἰδοῖ Ἰηκούσθουσιόντας
 ἰεμένους φοβέσθαι, ἐπεὶ λῖπον ἄρματ' ἀνάστων.
 Ἠλαφίῳ δ' αἶψόν ἄχος ἦλθεν. φθιγγὲς γένοντι·
 ὡρίνθη δέ οἱ ἦτορ, ὅς' οὐ δύναται περσάμυνται
 χεῖρ' ἔκ' ἐλὼν ἐπέβα' βραχίονα· κτερεῖ γὰρ αἰὼς ὀδύ
 ἔλκος, ὃ δὴ μιν Τεῦκρος ἐπεσύμανα βώϊεν ἰδὼν
 τείχεος ὑψηλοῖα, ἀρῇ ἐτάσσειν ἀμύνων.
 πύρρονος δ' ἄρα' ἔπεν ἐκηβόλῳ Ἀπόλλωνι·
 Κλυδί, ἀνδρ', ὅς' ποῦ Λυκίης ἐν πτόλιν δῆμον
 εἰς, ἣ ἐν Τροίῃ· δύνασαι δέ σ' οὐ πάκτοσ' ἀκούειν 515
 ἀνέρι κηδομένῳ, πῶς νῦν ἐρεὶ κῆδος ἰκάνει.
 ἔλκος μὲν γὰρ ἔχω τάδε καρτερόν, ἀμφὶ δέ μοι χεῖρ

507 FIEMENOTS — IARMA FANAKTOS 509

ΔΕ ΦΟΙ 513 ΑΡΑ ΦΕΙΗΕ ΕΚΗΒΟΛΗΙ

514 ΚΑΤΟΙ FANAZ

praecordiorum. — 506. 7. Myrmidones cum Sarpedonis potiri volebant. — 507. ἐπεὶ λῖπον ἄρματ' ἀνάστων. si vera est lectio, est: cum euertis vacuus relictus esset a dominis. ἐλίπησαν, ἐρημώθησαν. v. Obll.

508—531. Glaucus vulnerata manu telo Teucris (M, 387) aegre ferens, quod Sarpedonem tueri non poterat, inuocat Apollinem et ab eo sanatur. — 509. ὡρίνθη dolore et ira. Locus, qui sequitur, est ἐπαρτί-

σματος. Cernimus, ante aculum dolentem Glaucum, χεῖρ' ἐπέβα' τὸν βραχίονα.

512. ἀρῇ ἐ. ἀμύνων πύρρονος. pulsans malum a suis, eos tutatus. v. Obll. Ἰππικί: Τεῦκρος ἐβαλέ' μιν ἰδὼν τείχεος ὑψηλοῖα, πρὸ ἀπὸ τοῦ τ. desuper de muro.

516. κηδομένῳ, ὡς νῦν ἐγὼ κηδομαι, dolore circumdatus.

517. χεῖρ δὲ ἀμφηλήλαται μοι ὀδύνησιν, transfixa dolore ex vulnere: propter brachii motum inter pugnam.

ὄξεις ὀδύνησιν ἐλήλαται, οὐδὲ μοι αἷμα
 τερσῆναι δύναται· βαρύνει δὲ μοι ὤμος ὑπ' αὐτοῦ·
 ἔγχος δ' οὐ δύναμαι σχεῖν ἔμπεδον, οὐδὲ μάχεσθαι 520
 ἐλθὼν δυσμενέεσσαν· ἀνὴρ δ' ὤριστος ὅλωλε,
 Σαρπηδῶν, Διὸς υἱός· ὃ δ' οὐδ' οὐ παῖδος ἀμύνει·
 ἀλλὰ σὺ πέρ μοι, ἄναξ, τόδε κακτερόν ἔλκος ἀκесσαι,
 κίχησον δ' ὀδύναις, δαε δὲ κράκος, ὅφρ' ἐτάροισι
 κεκλόμενος Λυκίοισιν ἐποτρύνῃ πολέμιζεν· 525
 αὐτὸς τ' ἀμφὶ κέκλι κατατεθνεῖωτι μάχωμαι.

Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων·
 αὐτίκα παῦσ' ὀδύνας, ἀπὸ δ' ἔλκος ἀργαλείοιο
 αἷμα μέλαν τέρσῃη, μένος δὲ εἰ ἐμβαλε θυμῷ·
 Γλαῦκος δ' ἔγνω ἥσιν ἐνὶ φρεσὶ, γήθησέν τε, 530
 ὅττι εἰ ὣκ' ἤκουσε μέγας θεὸς εὐξαμέναιο.
 πρῶτα μὲν ὥτρυνε Λυκίων ἡγήτορας ἄνδρας,
 πάντη ἐποιοχόμενος, Σαρπηδῶνας ἀμφὶ μάχεσθαι·
 αὐτὰρ ἔπειτα μετὰ Τρῶας κίε, μακρὰ βιβιάσθαι,
 Πουλυδάμαντ' ἐπὶ Πανδρόδῳ, καὶ Ἀγήνορα δῖον· 535
 βῆ δὲ μετ' Αἰγείαν τε, καὶ Ἑκτορα χαλκοκορυστήν,
 ἀγχοῦ δ' ἰστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ἑκτορ, νῦν δὴ πάγχυ λελασμένος εἰς ἐπικούρω,

522. Vulg. οὐδ' ἔ παῖδ. ἀμύνει. QT FOT ΠΑΙΔΟΣ
 523 ME EANAΔ v. Qbll. 529 ΔΕ FOI 530
 FHISIN 531 TOTI FOI 537 FHPEA

525. Λυκίοισιν ad κεκλό-
 μενος, ἐποτρύνει (αὐτοὺς)

531. ὅττι οἱ. in ciua
 gratiam. εὐξαμένους (αὐ-
 τοῦ).

531—553. Glaucus vul-
 nere sanato fortissimos Tro-
 ianorum arcessit ad Sarpe-
 donis corpus trandum et,
 in Achiuos irrui.

οἱ σέθεν εἵνεκα τῆλε Φίλων καὶ πατρίδος αἴης
 θυμὸν ἀποφθινύθουσι· σὺ δ' οὐκ ἐθέλεις ἐπαμύνεϊν. 540
 κεῖται Σαρπηδῶν, Λυκίαν ἀγὸς αἰσπισταῶν,
 ὃς Λυκίην εἰρύτο δίκησι τε καὶ σθένει ᾧ.
 τὸν δ' ὑπὸ Πατρόκλῳ δάμασ' ἔγχει χάλκεος Ἄρης.
 ἀλλὰ, φίλοι, πάροσσητε, νεμεσσηθήτε δὲ θυμῷ,
 μὴ ἀπὸ τεύχε' ἔλονται, ἀεικίσσωντ' δὲ νεκρὸν 545
 Μυρμιδόνες, Δαναῶν κεχολωμένοι, ὅσοι ἔλοντο,
 τοὺς ἐπὶ νηυσὶ θοῇσιν ἐπέφνομεν ἔγχρεϊσιν.

Ὡς ἔφατο· Τρῶας δὲ κατακρήθην λάβε πένθος
 ἄσχετον, οὐκ ἐπιεικτὸν, ἐπεὶ σφισιν ἔρμα πέλῃος
 ἔσκε, καὶ ἀλλοδαπὸς περ ἑὼν πολλὰς γὰρ ἄμ' αὐτῷ
 λαοὶ ἔποντ', ἐν δ' αὐτὸς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι. 551
 βᾶν δ' ἰδὺς Δαναῶν λελητημένοι· ἦρχε δ' ἄρα σφῶν
 Ἐκτωρ, χαώμενος Σαρπηδόνοσ' αὐτὰρ Ἀχαιούς·
 ᾧρσε Μενoitιάδῃσσι Πατρόκλῃος Λάαιον κῆρ·
 Αἴαντε πρῶτῳ προσέφη, μεμαῶτε καὶ αὐτῷ 555
 Αἴαντε, νῦν σφῶν αἰμύνεσθαι· Φίλῳ ἔστω,

542 ΣΘΕΝΕΙ ΕΩΙ 545 ΑΦΕΙΚΙΣΣΩΣΙ

540. θυμὸν ἀποφθινύθου-
 σι *vitam perdunt*· vt ἀπώ-
 λεσε θυμὸν et similia. —
 542. ὃς Λυκίην εἰρύτο. ma-
 nera regis ex istarum aeta-
 tum notione h. l. reddita
 vides: tueri populum, iusti-
 tia et fortitudine, illud pa-
 ce, iure dicundo, hoc bel-
 lo, pugnando. δίκησι iudi-
 ciis, sententiis. l. pro δίκη,
 iustitia. — 543. Ἄρης pro

pugna. et 546 Δαναῶν sc.
 ἔνεκα vel περί· vt 553 quo-
 que. — 548. κατακρήθην.
 quod nos *penitimus*, proflus.
 v. Obsl. inde a vertice, a
 fastigio sc. ad ima.

553—562. Patroclus his
 conspectis arcessit et ipse
 auxiliatum Aiacem vitum-
 que.

556. Φίλῳ ἔστω σφῶν,
 scil. οὔσι τοῖς, οἳ περ ἦ-

οἳ περ πάρος ἦτε μετ' ἀνδράσιν, ἢ καὶ ἀρείους.
 κείται ἀνῆρ, ὅς πρῶτος ἐσῆλ' αὐτὸ τεῖχος Ἀχαιῶν,
 Σαρπηδῶν· ἀλλ' εἴ μιν ἀεικισσάμεθ' ἐλόντες,
 τεύχεά τ' ὁμοῖν ἀφελοίμεθα, καὶ τιν' ἑταίρων 560
 αὐτοῦ ἀμυνομένων δαμασάμεθα νηλεὲς χαλκῷ.
 ὧς ἔφαθ'· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ ἀλέξασθαι μενέαινον.
 εἰ δ' ἐπεὶ ἀμφοτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας,
 Τρῶες καὶ Λυκιοί, καὶ Μυρμιδόνες καὶ Ἀχαιοί,
 σύμβalon ἀμφὶ νέκυι κατατεθνηῶτι μάχεσθαι, 565
 δεινὸν αὖσσαντες· μέγα δ' ἔβραχε τεύχεα Φωτῶν.
 Ζεὺς δ' ἐπὶ νύκτ' ὅλοήν τάνυσσε κρατερῇ ὕμνῳ.
 ὄφρα φίλῳ περὶ παιδὶ μάχης ὁλοὺς πόνος εἴη.
 ὦσαν δὲ πρότεροι Τρῶες ἐλίκωπας Ἀχαιοὺς·
 βλήτο γὰρ αὐτὶ κάκιστος ἀνὴρ μετὰ Μυρμιδόνεσσιν, 570
 υἱὸς Ἀγακλῆος μεγαθύμου, δῖος Ἐπεργεύς,

559 ΑΦΕΙΚΙΣΣΑΙΜΕΘ 567 ΟΛΟΦΗΝ 568
 ΟΛΟΦΟΡΟΣ 569 ΦΕΛΙΚΩΠΑΣ

τε. — 558. ὅς πρῶτος v. M, 397. primus labefactavit vallum, et ab ea saltem parte primus irrupit. v. Obll. — 559. ἀλλ' εἴ μιν v. Lat. *quid? si praecleara res esset, si*, sed videamus, an. 563 — 632. Enarrantur singula strenue facta in pugna circa Sarpedonis corpus: ἀμφὶ νέκυι 565. quod in minimum remocat inf. 638. 649. 661.

567. 8. Ad miraculum est opus, quod de pulvere

nube in tumultu pugnantium concitata dici poterat; ut dictum est simpliciter E, 499 — 505. vbi subicitur 507 ἀμφὶ δὲ νύκτ' αὖτος ὄφρα ἐκάλυψε μάχην. Narratum erat: pugnatum esse acerrime; sequitur nunc, et nubes pulveris omnia caligine obduxerat. Versum hoc est in Iouis studium, et consilium, ut clara esset fama pugnae circa Sarpedonem factae.

571 — 580. Epigeus Bu-

ὅς ῥ' ἐν Βουδέῳ εὐναιομένῳ ἦναισσε
 τὸ πρὶν ἅταρ τότε γ' ἐσθλὸν ἀναψὶὸν ἐξεναίξας
 ἐς Πηλῇ ἠέτευσσε, καὶ ἐς Θέτῳ ἀργυρόπεζαν
 οἳ δ' ἄμ' Ἀχιλλῇ ῥηζήνορι πέμπτον ἔπειθαι· 575
 Ἴλιον εἰς εὐπωλον, ἵνα Τρώεσσι μάχοιτα.
 τὸν ῥα τόθ' ἀπτόμενον νέκυος βάλε Φαίδιμος Ἐκτώρ
 χερμαδίῳ κεφαλῇ· ἡ δ' ἀνδρῶν πᾶσα κεάσθη
 ἐν κόρυθι βριαρῇ· ἃ δ' ἄρ' αὖ περὶ νηῶν
 κάππεσεν, ἅμφι δὲ μιν θάνατος χύτο θυμορραϊστής.
 Πατρόκλῳ δ' ἄρ' ἄχος γένετο φθιμένου ἐτάροιο· 581
 ἴδυσεν δὲ διὰ προμάχων, ἱρῆκι ἐοικώς.
 ὣκει, ὅστε φόβησε κολοίους τε, ψῆράς τε·
 ὡς ἰδὺς Λυκίων, Πατρόκλεις ἠπποκέλευθε,
 ἔσσυτο καὶ Τρώων· κεχόλωσσε δὲ κῆρ, ἐτάροιο· 585
 καὶ ῥ' ἔβαλε Σθενέλαον, Ἰθαίμενος φίλον υἱόν,
 αὐχένα χερμαδίῳ, ῥῆξε δ' ἀπὸ τοῖο τέναντας.
 χώρησαν δ' ὑπο τε πρόμαχοι καὶ Φαίδιμος Ἐκτώρ.
 ὄσση δ' αἰγανέης ῥιπὴ ταναοῖο πέτυκται,
 ἦν ῥά τ' ἀνὴρ ἀφ' ἧ πειρώμενος ἦ ἐν αἰθλῶ, 590

572 Vulg. εὐναιομένῳ EFANΑΣΣΕ 576 FIAION 582
 IPHKI FEFQIKΩΣ 583 Vulg. ὅστ' ἐφόβησε.

deo vrbe caedis perpetratio
 reus ad Peleum supplex
 confugerat; nunc Achillem
 eomitatus ab Hectore cae-
 ditur. Βουδῆσιον in Thessalia,
 et quidem Phthiotide, pro-
 babiliter editur: v. V. L.

581—592. Patroclus, vt
 sodalem vlcisceretur irruen-
 ti, cedunt Troiani.

589. recedunt Troiani in-
 tra iaculi iactum: et qui-
 dem tergis versis; vnde v.
 594 Glaucus vertit se ἐτρά-
 πετο et 598 στρεφθεῖς αἰ-
 γανέης ταναοῖο iaculi lon-
 γιότης. v. OBSE — 590.
 πειρώμενος, experiens sc.
 quam longissime iaculari
 possit. Est enim absolute

ἤ καὶ ἐν πολέμῳ, δῆϊόν ὑπὸ θυμῳραϊστέων·
 τόσσον ἐχώρησαν Τρῶες, ὥσαντο δ' Ἀχαιοί.
 Γλαῦκος δὲ πρῶτος, Λυκίων ἀγὸς ἀσπιστάων,
 ἱεράπετ', ἔκτειπε δὲ Βαθυκλῆα μεγάλθυμον,
 Χάλκωνος φίλον υἱόν, ὃς Ἑλλάδι οἰκίᾳ ναίων, 595
 ὀλβῶ τε πλούτῳ τε μετέπρεπε Μυρμιδόνεσσι.
 τῶν μὲν ἄρα Γλαῦκος στῆθεος μέσσην οὔτ' αἶσα δουρὶ,
 στεφθεῖς ἐξακίνησε, ὅτε μὴν κατέμαρπτε διώκων·
 δούπησεν δὲ πεσών· πυκινὸν δ' ἄχος ἔλλαβ' Ἀχαιοὺς,
 ὡς ἔπειτ' ἐσθλὸς ἀνὴρ, μέγα δὲ Τρῶες κεχάροντο· 600
 σταν δ' ἀμφ' αὐτὸν ἰόντες ἀολλέες· οὐδ' ἄρ' Ἀχαιοὶ
 ἀλκῆς ἐξελάθοντο, μένος δ' ἰθὺς φέρον αὐτῶν.
 εἰδ' αὖ Μηριόνης Τρώων ἔλεν ἄνδρα κορυστὴν
 Λαόγονον, θρασὺν υἱὸν Ὀνήτορος, ὃς Διὸς ἱεὺς
 Ἰδαίου ἐτέτυκτο, θεὰς δ' ὡς τίετο δῆμῳ· 605
 τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῦ καὶ οὐατος· ὦκα δὲ θυμὸς
 ὦχετ' ἀπὸ μελέων, στυγερὸς δ' ἄρα μὴν σκότος εἶλεν·

595 ΤΕΛΛΑΔΙ ΦΟΙΚΙΑ

dictum pro vires experiri. E, 279. ὡν αὖ τ' ἐγχείη τευρήσονται αἷς τύχοιμε. Plenior erat oratio in simili sententia Q, 358 γεφύρωσα δὲ κλέυθον μακρὴν ἥδ' εὐρείαν, ὅσον τ' ἐπὶ δουρὸς ἐρετὴ γίγνεται, ὅππῃ τ' ἀνὴρ σθένος περὶ ὠμένος ἦσει. — 591. δῆϊόν ὑπὸ — forte pro ἐν δῆϊοις.

593—602. Glaucus conversus e fuga interimit Ba-

thyclem; tum Troiani se ei iterum ad pugnandum adiungunt.

595. Ἑλλάδι. de hoc pago seu vrbe Thessaliae v. sup. ad B, 683. — 598. ὅτε μὴν κατέμαρπτε διώκων. Bathycles fugientem Glaucum. — 601. ἀμφ' αὐτὸν, seu Glaucum; seu circa caesum: vt armis spoliari posset.

603—607. Meriones, Ido-

Αἰνείας δ' ἐπὶ Μηριόνη δόρυ χάλκεον ἦκεν·
 ἔλπετο γὰρ τεύξεσθαι ὑπασπίδια προβιβῶντος·
 ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἡλεύατο χάλκεον ἔγχος, 610
 πρόσσω γὰρ κατέκνυψε, τὸ δ' ἐξόπισθεν δόρυ μακρὸν
 οὔδεις ἐνισκίμφθη, ἐπὶ δ' οὐρίαχος πελεμήχθη
 ἔγχος· ἐνθάδ' ἔπειτ' ἀφίει μένος ὄβριμος Ἄρης·
 αἰχμὴ δ' Αἰνείαιο κρᾶδαινομένη κατὰ γαίης
 ὤχετ', ἐπεὶ δ' ἄλιον στιβαρῆς ἀπὸ χειρὸς ὄρουσεν. 615
 Αἰνείας δ' ἄρα θυμὸν ἐχώσατο, Φῶνησέν τε·

Μηριόνη, τάχα κέν σε, καὶ ὀρχηστὴν περ ἑόντα,

609 FELLΠETO 610 ANTA FIDΩN.

menei sodalis, interimit
 Laogonum — 604. Iouis
 Idaei sacerdotem h. l. vi-
 demus, unde patet, aram
 et sacrum Iouis in Ida fuisse,
 poetamque adeo proba-
 biliter Ioui sedem in Ida
 tribuere potuisse. Sacerdo-
 tes autem ab armis tractan-
 dis nec abhorrere, nec li-
 berari illa aetate, iam ali-
 quoties vidimus.

608—631. Aeneas Me-
 rione frustra hasta petito
 indignatur; Merionen ei
 respondentem, Patroclus in-
 crepans, pugnandi, non ver-
 ba inaniter faciendi, locum
 esse ait.

609. τεύξεσθαι (αὐτοῦ)
 προβιβῶντος ὑπασπίδια. ὑπ'
 ἀσπίδος, ut olīpeo se tege-

ret. Non bene iungeres:
 τεύξεσθαι ὑπασπίδια, vt ha-
 stam subter telum incide-
 ret corpori. v. ad N, 158
 κοῦφα ποσὶ πρόβιβας καὶ
 ὑπασπίδια προποδίζων. —
 612. 613. De his v. ad N,
 443. 4. — 613. ἐνθάδ' ἔ-
 πειτ' ἀφίει μένος Ἄρης. con-
 tremuit hasta, vsque dum
 vis et motus hastae se fiste-
 ret, cessaret: seu vt Marti
 hoc tanquam auctori tri-
 buatur; quod parum pla-
 cet; seu vt dicatur Ἄρης
 pro impetu, vi hastae, ἐρωή.
 v. ad N, 444. — 617. ὀρ-
 χηστὴν περ ὄντα ad mo-
 tum corporis refer in eui-
 tanda hasta, vt chori cum
 motu corporis et gestu du-
 cebantur. Ne autem haec

ἔγχος ἐμὸν κατέπαυσε διαμπερές, εἴ σε βάλων περ.

Τὸν δ' αὖ Μηριόνης δουρικλυτὸς ἀντίον ἦνδα·
 Αἰνεία, χαλεπὸν σε, καὶ Ἰφιδιμόν περ ἔοντα, 620
 πάντων ἀνθρώπων σβέσσαι μένος, ὅς κέ σευ ἄντα
 ἔλθῃ ἀμυγόμενος· θνητὸς δὲ νῦ καὶ σὺ τέτυξαι.
 εἰ καὶ ἐγὼ σε βάλοιμι τυχὼν μέσῳ ὅξει χαλκῷ,
 αἰψά κε, καὶ κρατερός περ ἔων καὶ χερσὶ πεποιδῶς,
 ἔγχος ἐμοὶ δάησ, ψυχὴν δ' Ἀΐδι κλυτοπύλῳ. 625
 ὣς φάτο· τὸν δ' ἐνέμπτε Μενoitίου ἀλκιμος υἱός·
 Μηριόνη, τί σὺ ταῦτα, καὶ ἐσθλὸς ἔων, ἀγρεύεις;
 ὦ πέπον, οὔτι Τρῶες ἀνειδέοις ἐπέεσσι
 νεκροῦ χωρήσουσι· πάρος τινὰ γαῖα καθέξει·
 ἐν γὰρ χερσὶ τέλος πολέμου, ἐπέων δ', ἐν βουλῇ· 630
 τῷ οὔτι χρεὴ μῦθον ὀφέλλειν, ἀλλὰ μάχεσθαι.

618 Vulg. εἴ σ' ἔβαλόν περ.
 ΠΕΩΝ

628 FEHHEEZZI 630. FE-

eti per se satis otiosa pro
 pugatoriis habeantur, sic
 eloquere: Bene tibi, quod
 motu corporis evitasti ha-
 llam! quae, qua vi iacta
 erat, facile te traiecisset.
τῇχε confestim.

620 — 625. Non expe-
 ctandum esse Aeneae ait,
 ut omnes hastae ab eo
 emillae attingant eos qui
 petuntur. tu enim mortalis
 es etc.

623. βάλομαι σε μέσον,
 τυχῶν (σου.) Non τυχεῖν

cum quarto casu ponitur.

— 629. νεκροῦ Sarpedonis;
 antequam id fiat, proster-
 nendus est unus aliquis ex
 propugnantibus. — 630. ἐν
 γὰρ χερσὶ τέλος πολέμου
 summa belli fita est in vi-
 ribus, in consilio redeunt

omnia ad verba quae quis
 facit, v. Obsl. — 631. μῦ-
 θον ὀφέλλειν. *protrahere*,
 multa verba facere. Nam
 ὀφέλλειν non modo de ca-

pria et auctu, (cf. inf. 651.)
 verum et de tempore pro-
 tracto.

ὣς εἰπὼν, ὁ μὲν ἦρχ', ὁ δ' αἶψ' ἔσπετο ἰσότητος φάος.
 τῶν δ' ὥστε δρυτόμων ἀνδρῶν ἐρυμαυγδὸς ὄρωρεν
 οὔρεος ἐν βήσσης, ἑκάθεν δὲ τε γίνετ' ἀκροῦ·
 ὥς τῶν ὠρυτο δοῦπος ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης, 635
 χαλκοῦ τε, ξινοῦ τε, βοῶν τ' εὖ ποιετῶν,
 νυσομένων ξίφεσσι τε καὶ ἔγχεσιν αἰμυγύοισιν.
 οὐδ' ἂν ἔτι φεάδμων περ ἀνῆρ Σαρπηδόνα δῖον
 ἔγνω, ἐπεὶ βελέεσσι, καὶ αἵματι, καὶ κονίησιν,
 ἐκ κεφαλῆς εἵλυτο διαμπερές ἐς πόδας ἄκρους. 640
 οἱ δ' αἰεὶ περὶ νεκρὸν ὁμίλειον, ὥς ὅτε μυῖαι
 σταθμῶ ἐνὶ βρομέεσσι περιγλαγέας κατὰ πέλλας,
 ὥρῃ ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τὲ γλάγος ἄγγεα δεύει·

632 ΦΕΙΠΩΝ ΞΕΣΠΕΤΟ ΦΙΣΟΘΕΟΣ 634
 ΦΕΚΑΘΕΝ 636 Vulg. εὐποιητῶν 640 ΦΕΪΛΤΤΟ
 643 ΙΩΡΗΙ ΦΕΙΑΡΙΝΗΙ

633—665. Pugna con-
 gredientium circa Sarpedo-
 nis corpus redintegrata a
 Patroclo et Merione: donec
 cedentibus Lyciis spoliatur
 a Patroclo Sarpedonis cor-
 pus. Haec simplex narra-
 tio epica arte ornatur. Com-
 parationem 633 cum ligna-
 torum ictibus et fragore in-
 de orto per siluam nemo
 improbet. — 636. fragor fit
 allisis et percussis aereis tho-
 racibus galeisque et scutis.

638. 9. 640. adeo pulue-
 re, vulneribus, telis immis-
 totus erat obiectus, ut

vix agnosceret eum aliquis
 καὶ παρ φεάδμων, ἐγνωκὼς
 αὐτόν· — εἵλυτο, proprie
 ad κονίησιν spectat.

641—4. Comparatio in
 turbæ confusæ motu con-
 situenda est; πρὸς τὸ πλῆ-
 θος καὶ τὸ πρόθυμον αἶψ'
 Sch. B. neque adeo assu-
 menda tenuitas animalculo-
 rum. ὁμίλειν de turba (ὁ-
 μίλῳ) pugnantium, μυῖαι
 βρομεῖν dicuntur κατὰ πέλ-
 λας περιγλαγέας, pro, in-
 ter vasa lacte plena. cf.
 Obfl. per locum, in quo
 vasa reposita sunt.

ὡς ἄρα τοὶ περὶ νεκρὸν ὁμίλειον· οὐδὲ ποτε Ζεὺς
 τρέψεν ἀπὸ κρατερῆς ὑσμίνης ὅσσε Φαεινῶ, 645
 ἀλλὰ κατ' αὐτοὺς αἰὲν ὕρα, καὶ φράζετο θυμῷ
 πολλὰ μάλ' ἀμφὶ Φόνῳ Πατρόκλου μερμηρίζων,
 ἢ ἥδη καὶ κείνον ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
 αὐτοῦ ἐπ' ἀντιθέῳ Σαρπηδόφι Φαίδιμος Ἑκτορ
 χαλκῷ δηαίῃ, ἀπὸ τ' ὤμων τεύχε' ἔληται, 650
 ἢ ἔτι καὶ πλεόνεσσιν ὀφέλλετο πόνον αἰπύν.
 ὧδε δὲ οἱ φρονέοντι δοῦσασατο κέρδιον εἶναι,
 ἔφρ' ἧς Θερσίππων Πηληϊάδῳ Ἀχιλλῆος
 ἔχουσις Τρῳάας τε καὶ Ἑκτορα χαλκοκορυστήν
 ὥσπερ προτὶ αἴστυ, πολέων δ' ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο. 655
 Ἑκτορι δὲ πρωτίστῳ ἀνάλκιδα φύζαν· ἐνῶρσεν·
 ἐς δὲ φρον δ' ἀναβιάς· φύγαδ' ἔτραπε, κέκλετο δ' ἄλλους
 Τρῳάας φευγέμεναι· γυνὴ γάρ Διὸς ἱρὰ τέλαντα,
 ἐνθ' οὐδ' ἴφθιμοι Λύκιοι μένον, ἀλλὰ φόβηθεν
 πάντες, ἐπεὶ βασιλῆα ἴδον βεβλημένον ἦτορ, 660

648 Vulg. καί κείνον.

652 ΔΕ ΦΟΙ

655 ΠΡΟΤΙ ΕΛ-

ΣΤΥ

656 Vulg. ἀνάλκιδα θυμὸν

659 Vulg. ἀλλ' ἐφά-

βησαν

660 ΒΑΣΙΛΗΑ ΦΙΔΩΝ

644—655. *Varia pugnae fortuna petitur a Iouis consilio ac decreto, deliberatione facta, statimne nunc Hectori traderet Patroclum necandum, an permetteret, ut antea iterum superior esset pugna Patroclus. Iovem nunc ex Olympo prospicere, recordandum est: cf. ad 432.*

656—665. *Hectore fugiente fugiunt Troiani et Lycii. Sarpedonis corpus spoliatur, a Patroclo.*

658. *γυνὴ γὰρ Διὸς ἱρὰ τέλαντα h. voluntatem Iouis, cui est cedendum; ut bene Ernesti. Declarandus locus ex Θ, 69. Supra eo sensu Hector γίγνωσκε μάχης ἐταρακτάς νύκην 362. — 660.*

κείμενον ἐν νεκίων ἀγύρεϊ· πολλές γὰρ ἐπ' αὐτῷ
 κάππεσον, εὐτ' ἔριδα κρατερὴν ἐτάνυσσε Κρονίων.
 οἱ δ' ἄρ' ἀπ' ὁμοίου Σαρπηδόναο ἔντε' ἔλκοντο,
 χάλκεα, μαρμαίροντα, τὰ μὲν κοίλας ἐπὶ νῆας
 δῶκε Φέρειν ἐτάροισι Μενοιτίου Ἀλκίμοιο υἱός, 665
 καὶ τότε Ἀπόλλωνά προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 Εἴ δ' ἄγε νῦν, Φίλε Φῶβε, κελαίμεφες αἶμα κάθηρον
 ἐλθὼν ἐκ βελέων Σαρπηδόνα, καὶ μιν ἔπειτα
 πολλὸν ἀπο προφέρων, λούσον ποταμοῖο ῥοῇ,
 χρεῖσόν τ' ἀμβροσίῳ, περὶ δ' ἀμβροτὰ εἴματα ἔασον, 670
 πέμπε δὲ μιν πομπῶσιν ἅμα κρατερῶσι Φέρεσθαι.

670 AMBROTA FEIMATA FEESSON

βεβλημένον (κατὰ τὸ) ἦτορ, *hasta traiectis praecordis*.
 — 662. εὐτ' ἔριδα κρατερὴν
 ἐτάνυσσε Κρονίων. *ex quo
 utrinque acerrime pugna-
 tum erat*. v. Obfl.

667 — 683. Sarpedonis
 corpus, etsi nudum, in pa-
 triam reportatur. Iouis iul-
 sis ab Apolline id curatum
 narrat poeta.

667. εἴ δ' ἄγε νῦν — ἐλ-
 θὼν κάθηρον, h. e., ἐλθὼν
 καὶ κάθηρον Σαρπηδόνα (κα-
 τὰ τὸ) αἶμα ἐκ βελέων
 ἐρπύγῃ Σαρpedonis corpus
 a sanguine & vulneribus)
 καὶ ἔπειτα λούσόν μιν. Quae
 whole ita sint in his, v. in
 Obfl. — 669. ποταμοῖο ῥοῇ.

sin. Scamandrum intelli-
 gimus, quippe qui traicien-
 dus erat: v. sup. ad 395—
 397. et Excurf. ad VI, p.
 306. — 670. ambrosia et-
 iam h. l. pro unguento
 quo corruptio auertitur. —
 671. ο. Iunonis iussu sup.
 453 sqq. quae confer. Sua-
 vissimum autem inuentum
 hoc et magno poeta di-
 gnum: cum Sarpedonis cor-
 pus exanimum transferen-
 dum esset in patriam, de-
 portari illud a Somno et
 Morte, gemellis. Variatum
 in Quinto II, 549 sq. Me-
 mnones caelo mittuntur a
 matre Aurora Venti ad abs-
 portandum corpus et iterum

Ἵπνω καὶ Θανάτῳ διδυμάουσιν, οἳ ῥά μιν ὦκα
 θήσουσ' ἐν Λυκίῃς εὐρείῃς πῖανι δῆμῳ·
 ἔνθα ἔταρχύσουσι κασέγγητοί τε, ἔται τε,
 τύμβῳ τε, στήλῃ τε· τὸ γὰρ, γέρας ἐστὶ θανόντων. 675
 ὧς ἔφατ'· οὐδ' ἄρα πατὴρ ἀνηκούστησεν Ἀπόλλων·
 βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὀρέων ἐς Φύλασπιν αἰήν·
 αὐτίκα δ' ἐκ βελέων Σαρπηδόνα δῖον αἰείρας,
 πολλὸν ἄπο προφέρων, λοῦσε ποταμοῖο ῥοῇσι,
 χρίσεν τ' ἄμβροσιν, περὶ δ' ἄμβροτα εἴματα ἔσσε· 680
 πέμπε δὲ μιν πόμπῃσιν ἅμα κραίπνοισι φέρεσθαι,
 Ἵπνω καὶ Θανάτῳ διδυμάουσιν· οἳ ῥά μιν ὦκα
 κάτθεσαν ἐν Λυκίῃς εὐρείῃς πῖανι δῆμῳ.

Πάτροκλος δ' ἵπποισι καὶ αὐτομέδοντι κελεύσας,
 Τρῶας καὶ Λυκίους μετεκίαδε, καὶ μέγ' αἰέσθη, 685
 νήπιος· εἰ δὲ ἔπος Πηληϊάδαο Φύλαξεν,
 ἦτ' ἂν ὑπέκφυγε Κῆρα κακὴν μέλανος θανάτοιο.
 ἀλλ' αἰεὶ γε Διὸς κρείσσων νόος, ἥε περ ἀνδρῶν,

674 ENΘA FE — KΑΣΙΓΝΗΤΟΙ ΤΕ FETAI TE
 680 AMBROTA FEIMATA FEΣΣΕ 685 ΔΕΦΑ-
 ΤΩΗ 686 ΕΙ ΔΕ FΕΗΟΣ

in Glaucō caelo IV, pr. — 673. θήσουσι. καταθήσουσιν. inf. 683 ἐν δῆμῳ Λυκίῃς, ἐν χώρᾳ, γῇ. — 677. In Ida adhuc sedisse Iouem putes, ut mandatis a Ioue acceptis Apollo Ida descendere: quod ceteris haud conuenit. Iotiem enim in Olympo sedisse proditur locis aliis. v. Not. ad vl. 431.

684—711. Patroclus Achilles mandatorum immemorem iuueniliter exsultans Troianos fugientes persequitur, multisque caelis ipsos muros Troiae adortus ab Apolline repellitur.

685. μέγ' αἰέσθη, vel: admodum statim egit. vel: et magnum sibi malum accessiuit. — 688. Sed fatale

ὅστε καὶ ἄλκιμον ἄνδρα φοβεῖ, καὶ ἀφείλετο νίκην
 θηϊδίῳ, ὅτε δ' αὐτὸς ἐπαρσύνει μαχέσασθαι. 690
 ὃς οἱ καὶ τότε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι ἀνῆκεν.
 ἔνθα τίνα πρῶτον, τίνα δ' ὕψατον ἐξενείζας,
 Πατρώκλει, ὅτε δὴ σε θεοὶ δαίκατόνδε κάλεσσαν;
 "Ἀδρηστον μὲν πρῶτα, καὶ Αὐτόνοον, καὶ Ἐχέκλον,
 καὶ Πέριμον Μεγάδην, καὶ Ἐπίστορα, καὶ Μελέανκτον·
 αὐτὰρ ἔπειτ' Ἐλασον, καὶ Μούλιον, ἥδ' Πυλάρην. 696
 τοὺς ἔλεν· οἱ δ' ἄλλοι φύγαδε μνώοντο ἑκάστος.
 ἔνθα κεν ὑψίπυλον Τροίην ἔλον υἷες Ἀχαιοῖν,
 Πατρώκλου ὑπὸ χερσὶ, περὶ πρὸ γὰρ ἔγχεϊ θῦεν·
 εἰ μὴ Ἀπόλλων Φαῖβας εὐδμήτου ἐπὶ πύργου 700
 ἔστη, τῷ ὅλας φρονέων, Τρώεσσι δ' ἀρήγων.
 τρεῖς μὲν ἐπ' ἀγκῶνας βῆ· τεύχεος ὑψηλοῖο

691. ΤΟΣ ΕΟΙ

697.

ΜΝΩΟΝΤΟ ΕΚΑΣΤΟΣ

vulg. φύγαδε μνώοντο

701. ΟΛΟΦΑ

hoc erat; Patroclum in fugam coniectos Troianos persequi, quo longius a castris prouectus, et viribus exhaustis deficiens; necaretur; ut eius mortis ulciscendae cupiditate incensus Achilles iterum arma sumeret: cum iam effectum esset id, quod Iupiter propositum habuerat, ut Achiui, propulsis a Patroclo et Myrmidonibus Troianis, quos ipsi Achiui sustinere haud potuerant, intelligerent, omnem eorum salutem in Achillis virtute

positam esse. — 689. ἀφείλετο, ἀφαιρείται. — 690. ὅτε δ' αὐτὸς — *interdum autem ad μαχησάμενον incendit.* — 691. θυμὸν ἀνῆκε. *eum exstimulavit,* ut longius quam debebat a castris procederet. — 697. φύγαδε μνώοντο ἢ τρέψασθαι sic φύγην ἀμψίferunt in animum, sustinuerunt fugere.

700. Phoebus a muris Troiae prospiciens tanquam tutela urbis; alibi ex acropoli. — 702. ἐπ' ἀγκῶνας

Πάτροκλος, τρεῖς δ' αὐτὸν ἀπεστυφέλιξεν Ἀπόλλων,
 χεῖρεσσ' αἰθανάτῃσι Φαιακὴν ἀσπίδα ὕψων·
 ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσαυτο, δαίμονι ἴσος, 705
 δεινὰ δ' ὁμοκλήσας προσέφη ἐκάεργος Ἀπόλλων·

Χαίρεο, Διογενὲς Πάτροκλεϊς, σὺ γὰρ τοι αἶσα,
 σὺ ὑπὸ δυνεὶ πόλιν πέδσαι Τρώων ἀγερώχων,
 οὐδ' ὑπ' Ἀχαιῶσιν, ὅσπερ ἀπὸ πολλῶν ἀμείνων.

ὦς φάτο Πάτροκλος δ' ἀνεχάριζτο πολλὸν ὀπίσσω,
 μῆνιν ἑλευσίμενος ἤρατι βόλου Ἀπόλλωνος. 711

Ἐκτορ δ' ἐν Σκαιῇσι πύλῃσι ἔχε μάνυχας ἵππους·
 διζε γάρ, ἥ μ' ἀχάρο κατὰ κλέον αὐτίς ἐλάσσαις,
 ἢ λαῶνς ἐς τεῖχος ὁμοκλήσειεν αἰλῆναι.

ταῦτ' ἄρα οἱ φρονέοντι παρίστατ' Φοῖβος Ἀπόλλων,
 ἀνέρι εἰσάμενος αἰζηῶ τε, κρατερῶ τε. 716

704 Vulg. χεῖρεσσιν 705 ΔΑΙΜΟΝΙ ΕΙΣΟΣ 706 FE-
 ΚΑΦΕΡΓΟΣ 711 ΕΚΑΤΗΒΟΛΟΤ — vulg. ἀλευ-
 ὀμενος 714 ΕΟΜΟΚΛΗΣΕΙΕ ΦΑΛΗΝΑΙ 715
 ΑΡΑ ΕΟΙ 716 ΑΝΕΡΙ ΕΙΣΑΜΕΝΟΣ

τεῖχος ἔβη. ἐπέβη τοῦ ἀγ-
 κῆνος *adortus est murum*,
 qua parte prominebat pars
 muri inflexa in cubiti μο-
 rem: (*Rondelet*). — 706.
 δεινὰ δ' — in apodosis δέ.
 — 709. Ab Achille Troiam
 non captam esse, praesumit
 poeta; ut plura post
 Iliac.

712—715. Reciperat se
 Hector cum copiis; ab ho-
 ste eudemo loctus, et subi-

moenia; inde animo confir-
 mato conuersus iterum in
 Achaeos inuehitur; tribuit
 aut hoc monito Apollinis in
 Asii personam versi.

712. Porta Scaea Achidis
 obuersa cf. Γ, 149. Ζ, 392.
 393. ἐν Σ. intra, circa por-
 tam. — 716. *Asius*. Hecubae frater e Dymante; eo-
 que Hectoris patruus a ma-
 tre. Diuersus hic Asius ab
 Hyrtaci filio quem vidimus
 B, 837 sq. M, 35 sq. et cae-

Ἀσίῳ, ὃς μήτρῳς ἦν Ἑκτορος ἱπποδάμοιο,
 αὐτοκασιγνήτου Ἐκίβης, υἱὸς δὲ Δύμαντος,
 ὃς Φρυγίην ναίεσκε θῆς ἐπὶ Σαγγαρίῳ·
 τῷ μιν εἰσιάμενος προσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων· 720
 Ἑκτορ, τίπτε μάχης ἀποπαύσαι; οὐδὲ τί σε χρή.
 αἰῶ, ὅσων ἦσάν τιμῇ, τόσων δὲ Φέρτερος εἶμι.
 τῷ κε τάχα στογερῶς πολέμου ἀπερωήσιας.
 ἀλλ' ἄγε, Πατρόκλῳ ἔφεπε κρατερῶνυχας ἵππους,
 αἴκην πῶς μιν ἔλγης, δῶν δὲ τοι εὖχος Ἀπόλλων. 725
 ὧς εἰπὼν, ὁ μὲν αὖτις ἔβη θύκς ἀμπόνον ἀνδρῶν.
 Κεβρίονη δὲ κέλευσε δαΐφρονι Φαιδῆμος Ἑκτωρ
 ἵππους ἐς πόλεμον πεπληγέμεν· αὐτὰρ Ἀπόλλων
 δούσεθ' ἔμιλαν ἰών· ἐν δὲ κλόνον Ἀργείοισιν
 ἦκε κακόν, Τρωσὶ δὲ καὶ Ἑκτορι κῦδος ὄπαζεν. 730
 Ἑκτωρ δ' ἄλλους μὲν Δαναοὺς ἔα, οὐδ' ἐνάρριζεν·
 αὐτὰρ ὁ Πατρόκλῳ ἔφεπε κρατερῶνυχας ἵππους.

720 ΤΩ ΜΙΝ ΕΙΣΙΑΜΕΝΟΣ tel. ΜΙΝΑ ΦΕΙ-
 ΣΑΜΕΝΟΣ Tum vulg. προσφώνει Φοῖβος Ἀπόλλων.

726 ΦΕΙΠΩΝ ein 727 Vulg. φ' ἐκέλευσε 732 Vulg.
 επεχε

Fam N, 384 sq. — 723. τῷ
 κε τάχα στογερῶς πολέμου
 ἀπερωήσιας. quod 721. ἀ-
 ποπαύεσθαι a pugnando;
 magno cum malo tibi, ma-
 le tibi hoc foret, quod ita
 ferias et otiosus adstas,
 χαλαστέος εἶς. loquitur au-
 tem ex avunculi persona et
 auctoritate. — 724. ἔφεπε
 ἵππους Πατρόκλῳ immitte
 currum. irruet in Patroclum.

727—732. Hector in A-
 chaeos inuectus Patroclum
 petit: qui de curru defiliens
 saxo Cebrionem Hectoris
 aurigam prostermit, eique
 illudens spolia colligere in-
 cipit; Hector obstitit; exo-
 ritur inter utrumque pugna
 — 765. mox adiungunt se
 pugnantibus utrinque alii,
 donec die iam advespera-
 scente Achivi Cebriani cor-

Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἀφ' ἵππων ἄλτο χαμαῖζε,
 σκαιῇ ἔγχος ἔχων· ἐτέρωθεν δὲ λάζετο πέτρον,
 μάρμαρον, ἐκρίοντάς τ' ὅν αἱ περὶ χεῖρ ἐκάλυψεν, 735.
 ἦκε δ' ἐρείσάμενος· οὐδὲ δὴν χάζετο Φωτός,
 οὐδ' ἀλίωσε βέλος· βάλε δ' Ἑκτορός ἥνιοχ' ἦνα
 Κεβριόνην, νόθον υἱὸν ἀγαυῆλος Πριάμοιο,
 ἵππων ἥνι' ἔχοντα, μετώπιον ὀξεί· λαῖψ'
 ἀμφοτέρως δ' ὀφρύς σύνελε λίθας, οὐδὲ οἱ ἔσχεν 740
 ὅστιον· ὀφθαλμοὶ δὲ χαμῶι πέσον ἐν κονίῃσιν
 αὐτοῦ πρόσθε ποδῶν· ὁ δ' αἶρ', ἀρνευτήρι ἐοικώς,
 κάππεσ' ἀπ' εὐεργέος ὀφρύου· λίπε δ' ὀστέα θυμός.
 τὸν δ' ἐπικέρτομεν πρὸς ὀφθας, Πάτροκλεις ἵππευ·
 "ὦ πόποι, ἦ μάλ' ἐλαφρὸς ἀνὴρ, ὥς· ξείνα κύβιστά
 εἰ δὴ ποῦ καὶ πόντω ἐν ἰχθυόεντι γέλειτο, 745

735 ΤΟΝ ΦΟΙ. v. Obll. 740 ΟΤΑΒ. ΦΟΙ. 742
 ΑΡΝΕΤΤΗΡΙ ΕΦΟΙΚΩΣ 743 ΕΤΕΡΩΘΟΣ

pora. poiuntur; — 782. —
 Cebriones auriga successe-
 rat in locum Archeptolemi
 caesi sup. Θ, 312. 318.

735. πέτρον, τὸν αἱ περὶ
 κάλυψεν ἢ χεῖρ. h. e. χεῖρ
 μάδιον. χειροπληθῆ. — 736
 οὐδὲ δὴν χάζετο· Φωτός neo
 putamus ab eo Patroclus
 abstinere: prope adstint v.
 Obll. — 737. Nec factum
 incassum amiserit ἄλλ' ἄλλιον
 βέλος ἦκε. Inter haec quae
 rere licet, cur non hasta
 usum esse fecerit poeta Pa-

troclum sed saxo? forte, ut
 servaret hastam in Hecto-
 rem; saltem variandi con-
 silio. — 742. ἀρνευτήρι ἐοι-
 κώς· vrinatoris specie, iam
 supra usus erat M, 386.

745 — 750. Condonandas
 est χλευασμὸς iudiciis
 hominibus; abhorret melius
 humanitas, et melius animi
 iudicium ac decori sensus;
 friget tamen vel sic inepta
 cauillatio. — κυβιστά, ὁ
 στασθαι ἐν κρηναῖ, quae
 et κύβη fuit: v. Obll.; et

πολλούς ἂν κορέσειεν ἀνὴρ ὅδε, τῆδεα διφῶν,
 νηὸς ἀποδρώσκων, εἰ καὶ δυσπέρατος εἴη·
 ὥς γυνὴ ἐν πεδίῳ ἄλ' ἵππων βεῖται κυβιστῶν·
 ἢ εἶ καὶ ἐν Τρώεσσι κυβιστητῆρες ἔασιν. 750

ὣς εἰπὼν, ἐπὶ Κεβριόνη ἥρω βεβήκει,
 οἶμα λέοντος ἔχων, ὅτε, σταθμούς κεραίζων,
 ἔβλητο πρὸς στήθεσ, εἴ τέ μιν ὤλεσεν ἀλκή·
 ὥς ἐπὶ Κεβριόνη, Πατρόκλει, ἔλθο μεμαώς,
 Ἐκτωρ δ' αὖθ' ἐπέρωθεν ἀφ' ἵππων ἔλθο χαμάδε. 755
 τὼ περὶ Κεβριόναο,λέονθ' ὥς, θρηνηθήτην·
 ὦ τ' ὅσσοι κορυφῇσι περὶ κταμένης ἐλάφοιο,
 ἄμφω πενέοντε, μέγα φρονέοντε μαχέσθων·
 ὥς περὶ Κεβριόναο δύο μῆστωρες αὐτῆς,
 Πατρόκλος τε Μεγατιάδης καὶ Φαίδιμος Ἐκτωρ. 760

751. ΕΒΙΠΩΝ. 753. ΣΤΗΘΟΣ. ΕΕΗ

homines dicti κυβιστητῆρες.

— 747. πολλούς ἂν κορέσειε, magnam testatum copiam paraturus esset; declaratum per id quod sequitur, ut satietatem ita afferat vellentibus — τῆδεα διφῶν, genus ostrearum. v. Obll. — 748: εἰ καὶ δυσπέρατος εἴη, sc. εἰ πάντος. v. Obll.

751 — 776. Super Cebionis corpore pugnatur a viatore Patroclo et ab Hectoris; utriusque suae se adiungunt copiae.

751. ἐπιβεβηκέναι et 754 ἐφάλλεσθαι vel ἐφῆλθαι τι in eodem sensu. — In comparatione est imperus leonis vulnerati, qui putandus est in eum, a quo vulneratus est, collectis viribus et irasci.

755. Diversa haec comparatio a superiore; nunc duo leones fame in rabiem acri de cadavere, in quod ambo inciderant, pugnant: sic duo viri bellicosi, v. 759 digladiantur inter se de corpore Cebionis.

ἔντ' ἀλλήλων σάμειον χροὸς κηλεῖ χαλκῷ.

Ἐκτὼς μὲν κεφαλῇφιν ἐπεὶ λάβεν, αὐχὶ μεθίει.

Πάτρικλος δ' ἐτίθωδεν ἔχε πάσας· αἱ δὲ δὴ ἄλλοι

Τρῶες καὶ Δαναοὶ σὺντρογον κρατερῇν ὑσμίνην.

Ὡς δ' Εὐρώαχε Νόστος τ' ἐριδαινέτον ἀλλήλοισιν 765

οὐρεος ἐν βήσσιν· βαιοδέην πελεμίζμεν ὕλην,

Φηγόν τε, μελίνην τε, τανύφλοϊόν τε κράνεσσιν,

αἷ τε σφῆς ἀλλήλοισι βαιὸν τάνυήκεας ὄρους

ἠχῇ θροσπεσίῃ, πρέσαςγος δὲ τε ἀγνιμεταίων·

ὥς Τρῶες καὶ Ἀχαιοὶ ἐπ' ἀλλήλοισι θορόντες 770

δρῶν, οὐδ' ἕτεροι μνῶντ' ὀλοοῖο φόβοιο.

πολλὰ δὲ Κεβρίονην ἀμφ' ὀξέα δοῦρα πεπήγε,

ἰοί τε πτερόντες ἀπὸ νευρῇφι θορόντες·

πολλὰ δὲ χερμάδια μεγάλ' ἀσπίδας ἐστυφέλιξε

μαρναμένῃν ἀμφ' αὐτόν· ὁ δ' ἐν στεφάλλεγγι κοίῃς

κεῖτο μέγας μεγαλωστί, λελασμένος ἵπποσυναίων. 776

Ὀφρα μὲν Ἥλιος μέσον οὐρανὸν ἀμφιβεβήκει,

761 FIENT 769 FHXHI — ΔΕ ΤΕ ΦΑΓΝΤΜΕ-
ΝΑΩΝ 771 ΟΑΟΦΟΙΟ

766. Pugna asperissima ex-
stitit: circa Cephionis cor-
pus, ut supra de Sarpedo-
nis corpore: Comparatur
illa cum pugna duorum ven-
torum ex aduersa partibus
ruentium. ἐριδαινέτον πελε-
μίζμεν, πελεμίζοντες, cer-
eantim agitant, ita ut rami
mutuo sibi illiduntur. —

769. πρέσαςγος δὲ τε dura
cauillo τοῦ, ἦντοσ. sf. Λ,

Hom. II. Vol. II

800. Comparatio ornatiſſi-
ma. — 773. ἀπὸ νευρῇφι
θορόντες. ἀποθορόντας ἀπὸ
τῆς νευρῆς. — 776. λελασμέ-
νος ἵπποσυναίων προ. — σῦ-
νη. et hoc pro vulgari τῆς
ἵππωνας. non tam illuden-
di quam miserandi causa
adiectum, peritus ille auri-
ga ecce iacet.

777. 828. Post medium
diem, Sole iam vergente,

Q

πολλούς ἀν κορέσειεν αἰνῆς ὄδε, τῆθεα διφῶν,
 νηὸς ἀποθρώσκων, εἰ καὶ δυσπέμφελος εἴη·
 ὥς τῶν ἐν πεδίοις ἀξ' ἵππων ρεῖα κυβιστῶν·
 ἦ ῥα καὶ ἐν Τρώεσσι κυβιστηῆρες ἔασιν. 750

Ὡς εἰπὼν, ἐπὶ Κεβριόνη ἥρωϊ βεβήκει,
 οἶμα λέοντος ἔχων, ὅτε, σταθμούς κεραίῳ,
 ἔβλητο πρὸς στήθεσ, ἐή τέ μιν ὤλεσεν αἰκλή·
 ὥς ἐπὶ Κεβριόνη, Πατρόκλει, ἄλσθ' μεμαώς,
 Ἐκτῶρ δ' αὖθ' ἐπέρωθεν ἀφ' ἵππων ἄλτο χαμάδε. 755
 τῷ περὶ Κεβριόναο,λέονθ' ὥς, δρηιδήτην
 ὦ τ' ὄρεος κορυφῇσι περὶ κταμένης ἐλάφοισ,
 ἄμφω πεινέοντες, μέγα φρονέοντε μάχεσθον·
 ὥς περὶ Κεβριόναο δῶα μήστρες αὐτῆς,
 Πάτροκλός τε Μενετιάδης καὶ Φαίδιμος Ἐκτῶρ. 760

751 FEIPON 753 ΣΤΗΘΟΣ, IEFH

homines dicti κυβιστηῆρες.

— 747. πολλούς ἐν κορέσει; *inagnam testatum copiam paraturus esset*; declaratum per id quod sequitur, ut fatietatem ita afferat videntibus — τῆθεα διφῶν, genus ostreorum v. Obll. — 748. εἰ καὶ δυσπέμφελος εἴη. sc. ὁ πόντος. v. Obll.

751—776. Super Cebrio- nis corpore pugnatur a vi- cioro Patrocle et ab He- ctore; utriusque suae se ad- iungunt copiae.

751. ἐπιβεβηκέναι et 754 ἐφάλλεσθαι vel ἐφῆλθαι τι- νι eodem sensu. — In com- paratione est impetus leonis vulnerati, qui putandus est in eam, a quo vulneratus est, collectis viribus et ira- ituere.

755. Diversa haec com- paratio a superiore. nunc duo leones fame in rabiem acci da cadanere, in quod ambo incidant, pugnant: sic duo viri bellicosi et 759 digladiantur inter se de corpore Cebriionis.

ἤντετο γὰρ τοι Φοῖβος ἐνὶ κρατερῇ ὑμῖν
 δεινός· ὁ μὲν τὸν ἶοντα κατὰ κλόνον οὐκ ἐνέησεν·
 ἦετι γὰρ πολλῇ κεκαλυμμένος ἀντεβόλησε.
 790
 στῆ δ' ἄπειθε, πλῆξεν τε μεταφρεσσεν, εὐρέε τ' ὤμων
 χεῖρι καταπηνεῖ· στρεφεδίηνθεν δὲ αἰ ὄσσε.

791 Vulg. πλῆξεν δὲ

792 ΔΕ ΦΟΙ

pressit enim saxum atre-
 ptum in Aeneam torquere
 vellet, lib. XII, 903 Sed
 neque currentem se nec
 cognoscit eundem, Tollen-
 tem manu saxumque im-
 mane mouentem, Genua
 labant, gelidus corporis
 frigore sanguis. Epice hoc
 praeclarum in modum or-
 nauit poeta: Patroclum A-
 pollo percussit manu, ver-
 tigo obnubilauit oculos; ca-
 pite pendente decidit ga-
 lea; hasta confracta est, cli-
 peus prolapsus, thoracis
 vincula soluta: ita membra
 stupuit, genna labarunt,
 mentis haud compos stetit.
 Ita ab Euphorbo hasta per-
 cutitur; recedens ab Hecto-
 re conficiunt. Nihil in his
 est, quod non et per se
 probabile, et ingeniose in-
 ventum, et cum poetica vi
 enuntiatum sit. Hectoris
 autem gloria valde immi-
 nuta, cum tertius acceperit;

vi. inf. 860. ipse Patroclum
 facinus eleuat. Comparari
 quoque potest, quod Eu-
 stath. habet; Minervae opa-
 ra Achilli praestita in ne-
 cando Hectore X, 286 cum
 eo quod Apollo h. l. agit
 in Patrocle domando. Ver-
 bis deorum interuentu agun-
 tur omnia epice, quae ali-
 cuius momenti sunt.

792. Apollo a tergo Pa-
 troclum manu magna per-
 cutit. Ad sensum nostrum
 cum hoc nulla cum virtu-
 te et aliqua cum fraude
 fiat, indignum deo esse be-
 ne sensit Koeppen olim no-
 ster. Attamen non nisi de
 potenti numine nunc est
 cogitandum; et, si res ad
 sensum reuocanda erat; ut
 erit, percussu manus satis
 potenter et εὐαργῶς ea red-
 dita est; nam dii contactu
 seu manuum seu virgae, ho-
 mines aut roborant, aut in-
 firmant, aut alio modo af-

τοῦ δ' ἀπὸ μὲν κροῦτος κινέην βάλε Φοῖβος Ἀπέλλων·
 ἡ δὲ κυλινδομένη κινάχην ἔχε ποσσὶν ὕφ' ἱππῶν
 αὐλῶπις τρυφάλεια· μαινέθησαν δὲ ἔθειραι 795
 αἵματι καὶ κοίῃσι· πάρος γε μὲν οὐδέ τις ἦεν,
 ἵπποκόμον πῆληκα μιάινεσθαι κοίῃσιν·
 ἀλλ' ἀνδρὸς θείοιο κέρη, χαρίεν τε μέτωπον
 ῥύετ' Ἀχιλλῆος· τότε δὲ Ζεὺς ἔκτορι δῶκεν
 ἥ κεφαλῇ φορέειν. ὁχεδένδεν δὲ οἱ ἦεν ἑλεθρος· 800
 πᾶν δὲ οἱ ἐν χεῖρεσσιν ἄγῃ δολιχόσκιον ἔγχος,
 βριθὺ, μέγα, στύβαρον, κεκορυθμένον· αὐτὰρ ἀπ' αἵμων
 ἀσπίς σὺν τελαμῶνι χασμαι πέσσε τερμύεσσαν·
 λῦσε δὲ οἱ Σωῆκα ἀναξ, Διὸς υἱὸς, Ἀπόλλων.

793. ΔΕ ΠΕΘΕΙΡΑΙ 800. ΓΗΙ ΚΕΦΑΛΗ— ΔΕ
 ΦΟΙ. 801. ΔΕ ΦΟΙ ΕΝ ΧΕΡΣΙ. ΕΑΓΗ. 804
 ΔΕ ΦΟΙ. ΘΩΡΗΚΑ ΕΑΝΑΞ.

ficiunt. vt supra Neptunus
 Aiaces N, 59 lq. Nec aliter
 vates Hebraei. Neptunus
 l. c. quidem σκηπῆν, quod
 tenebat, utebatur; arcu vel
 sagitta, vel ense aut hasta
 vix vti potuit Apollo.—στρε-
 φεδένδεν δὲ οἱ ὅσσε. Ocu-
 lorum vertigo ei oborta
 est; λιγγιάσε. nam λιγγα
 vel λιγγὸν appellant.

793. κινέην βάλε Φοῖβος Ἀ.
 an manu sua, quod pueri-
 le esse recte censebat Koep-
 pen, poeta non adiecit;
 sed enumerat simpliciter ef-
 fecta contactus Apollinis;

vt et 804 λῦσε δὲ οἱ. non
 manu; sed effectum est vt
 fieret.

794. κινάχην. ἔχε vt alia
 vidimus pro κινάχην ἐποι-
 ῆσθαι. ἐκινέχεται ἐνέφθησε.
 796. πάρος γε μὲν οὐ
 δέ τις ἦεν. οὐκ ἔστιν. est adie-
 ctum pro nostro: αὐ! αὐ-
 τοι hoc nunquam erat fa-
 ctum!

801. πᾶν δὲ οἱ. tota ha-
 sta, quantaquanta illa erat.
 — 803. ἀσπίς τερμύεσσαν
 usque ad talos pertingens.
 ποδηνεκῆς. ὧ. V. L. λῦσε ατι-
 tem sc. balteo soluto, itaque

τόν δ' αἴτη φρένας εἶλε, λύθεν δ' ὑπὲρ Φαίδιμα γυνῆα·
 στῇ δὲ τὰ φῶν' ὅπιθεν δὲ μετὰ φρεσιν ὅξεί δουρὶ θοῇ
 ἄμων μεσσηγὺ σκεδᾶσθαι βάλα Δαΐδατος ἀνῆρ,
 Πανδοίδης Εὐφορβας, ὃς ἡλικίην ἐκέκαστο
 ἔγχε' ὧ', ἱπποσύνη τε, πόδαςσι τε καρπαλίμοισι·
 καὶ γὰρ δὴ τέτε φῶτας αἰέκοσι βῆσεν ἄφ' ἱππῶν, 810
 πρῶτ' ἐλθὼν σὺν ὄχεσφι, διδασκόμενος πολέμοιο.
 ὥς τοι πρῶτος ἐφῆκε βῆλος, Πατέρωνδ' ἱππεύ,
 οὐδ' ἀδάρσασ'· ἃ μὲν αὖτις ἀνέδραμε, κίκτο δ' ὀμίλη,
 ἐκ χροὸς ἀεπιάζας δάσν' μαίλιον· αἰεὶ ὑπέμεινε
 Πάτρων κλον, γυμνάς περ ἔόντ', ἐν δὴ περὶ τῇ. 815
 Πάτρων κλος δὲ θεοῦ πληγῇ καὶ δουρὶ δαμασθεῖς
 ἄψ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, Κῆρ' ἀλγείνων.

810 ΕΦΡΙΚΟΣΙ. Vulg. δὲ παρὰ 817 ΕΞ ΕΦΘ-
 ΝΟΣ.

Patroclo discincto adstan-
 te. — 805. τὸν δ' αἴτη φρέ-
 νας εἶλε. — Potens vocabu-
 lum h. l. de perturbatione
 et concussatione mentis di-
 ctum. v. ad T, 88. — 808.
 Euphorbus, Patrocli f. is
 quem inf. P, 47. — 60 a Me-
 xelao caesum videbimus.
 Est is, quem Pythagoras
 aliquando se fuisse manine-
 ri: quod ex Horat. L, 28,
 de tenemus. Addi Quid.
 Met. XV, 160 sq. Paulan.
 II, 17. ὃς (κατὰ τὴν) ἡλικίην,
 (τοῦς δηληλιαν) ἀνέκαστο
 (τοῖς τοῖς ἡλικίαν) ὑπερ-

χα) ἔγχεαι. Ita N, 431 Hip-
 podamia Anchisae filia τὰ-
 σαν δηληλικίην ἐκέκαστο κάλ-
 λαι καὶ ἡρωιστὶν ἰδὲ φρεσίν.
 Ita nunc Euphorbus: exca-
 lebat pugna cominus sq-
 uoianda, arte aurigandi et
 pedum celeritate. — 810.
 βῆσεν ἄφ' ἱππῶν. ἀπεβίβα-
 σεν. ἀπέβαλεν. deiecerat
 curru caelos. — 811. atque
 his rebus gestis inclaruerat
 cum ille, tro. adhuc, illo
 ipso tempore primum in
 pugnam progressus esset. v.
 Obss. — 813. ὃ μὲν αὖτις
 ἀνέδραμα. — 817 ἄψ' ἐ-

καὶ οἱ πευχόμενος ἔδει πτερόεντα προσήναι:

Πάτροκλ', ἥσπευ ἔφησθα πόλιν καρῶζέμεν ἑμὴν, 830
Τρωιάδας δὲ γυναῖκας, ἑλεύθερον ἦμαρ ἀπούρας,
ἄξειν ἐν νήεσσι φίλην ἐς πατρίδα γαίαν,
ἠπὶ τῶν δὲ πρόσθ'· Ἐκταρὰς ὠκείας ἵπποι
ποσσὶ ὀρῶρέχεται πολέμιζέιν· ἐγγχεῖ δ' αὐτὸς
Τρῶϊ Φιλοπτολέμοισι μεταπρέπει, ὅς αἶφ' ἀμύνει 835
ἦμαρ ἀναγκάει, σὲ δὲ π' ἐνθάδε χυπὸς ἔδοκται.

829 ΚΑΙ ΦΟΙ.—ΦΕΠΕΑ Vulg. πτερόεντ' ἀγόμενε.

gie adiectum aprum πολλά ligere licet, cogitūneras et
ἀσθμαίνοντα, nam etiam quimo praesumeras nō
Patroclus viribus exhaustus, stram urbem diripere.
occubnerat.

829—842. Ad affectum
mouendum faciunt quae
subiiciuntur, priore loco
Hectoris seroqiter glorian-
tis, tum 843—854 Patro-
cli eum, grauius, monentis
et futura emicantis verba.
Est autem locus cum his
comparandus alius de He-
ctoris morte, ubi Achilles
gloriatio X, 330 sq., Hecto-
ris imprecandi verba 337 sq.
et praedictio de Achilles
morte instante, 355 sq. ad
lyrum simillimum, expressa

830—831. Που ἔφησθα. Sa-
ne quidem, quantum inel-

831. ἑλεύθερον ἦμαρ ἀπού-
ρας, erepta libertate, γῶ-
ναῖκας ἄξειν. proprium de
captiuis; grauius ἔλκει.

833—6. Non memineras,
me pro matronis Trojanis
pugnare. Ἐναργής oratio,
quod pugnantis speciem an-
te oculos ponit, dum κυρ-
tu innectum se memorat,
quodque ἵπποι memorantur,
qui προσὶν ὀρῶρέχεται, ὀρ-
ῶνται, intendunt se, con-
citare currunt, ad pugnan-
dum. — ἦμαρ ἀναγκάειν,
quod alias ἦμαρ δουλίαν, h.
δουλεσίην. — 836. σὲ δὲ
π' ἐνθάδε χυπὸς ἔδοκται. hoc
ipso simili fato corporis He-

Ἐκτὼρ δ', αὖς εἶδε Πατρόκλην μέγα θυμὸν
 ἀφ' ἀναχαζόμενον, βεβλημένον ὄξεϊ χαλκῷ,
 ἀγχιμόλον βίῃ· οἱ ἦλθε κατὰ στήθεας, οὐτὰ δὲ θυρῇ. 820
 νεῖατον ἐς κενεῶνα διὰ πρόδ' ἑλκύνει χαλκὸν ἔλασσε.
 δούπησεν δὲ πρῶτον, μέγας δ' ἤπαχε λαὸν Ἀχαιῶν,
 ὥς δ' ὅτε σὺν ἀπείμαντα λαὸν ἐβήσαντο χάσμεν,
 ὃ τ' ὄρεος κρησφύον· μέγα φρονέοντε μάχεσθον,
 Πίδακος ἀμφ' ἀλγῆς· ἐθέλουσι δὲ πῖεμεν ἄμφω. 825
 πολλὰ δὲ τ' ἀσθμαίνοντα λαὸν ἐδάμασσε βίῃ.
 ὥς πολέας πέφνοντο Μενεΐδου ἀλκίμων υἱόν.
 Ἐκτὼρ Πριάμίδης σχεδὸν ἔγχετ' ἄρ' ἄρ' ἀπὸ θυμῷ.

818 FEID.

820 PA FOI

824 Vulg. τῷ τ'

χάζετο. Euphorbi autem magis in numinis viribus
 hastam non alte penetrasse humana et maiorem quae-
 putat. Tota narratio com-
 parata est ad mirationem
 et miserationem herois Pa-
 trocli.

820. τὸν περὶ τὸν κρησφύοντα.

Contra 818 sq. ad no-
 brum sensum parum deco-
 re poeta adaptavit perso-
 nae Hectoris, quod is non
 nisi ex hostis iam victi cae-
 de laudem habet. Sed iam
 saepe et ad h. l. etiam a
 Koepfen monitum, non
 vno loco hoc facere pos-
 sam; Ita et Achilles virtus
 in Hectoris caede privatur
 sua laude Minervae inter-
 ventu. cf. M. 450. Scilicet
 poeta mirationem epicam

xx. aut aduerso in hostes
 ore Patroclus recesserat, aut,
 ut in conflictu permixta tur-
 ba pugnantium sit, Hector
 recedentem obliquo ietu
 auribus antevergens in insi-
 mia, ἄρ' ἄρ' percutere hasta
 potuit: ut sup. 808 a ter-
 go aggressus Patroclum fe-
 ciderat Euphorbus. 825.
 ὥς δ' ὅτε. Ingeniose varia-
 ta et ornata adiecta pu-
 gnae caussa, sit, compara-
 tio: cf. ad 756. Obll. Egge-

καὶ οἱ πευχόμενοι ἔδει πτερόεντα προσήδαι·

Πάτροκλ', ἥκον εἰρησθαι πάλιν καραϊζέμεν νῆμιν, 830
Τρωάδας δὲ γυναῖκας, ἑλευθερον ἡμᾶς ἀπούρας,
ἄξειν ἐν νῆσσι. Φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
ἦπιε· τάων δὲ πρὸς ἑ. Εὐταρὸς αἰέες ἵπποι
ποσσὶ ὀρωρέχεται· πόλεμιζέειν· ἔγχαι δ' αὐτὸς
Τρῶσι Φιλοπτολέμοισι μεταπρέπω, ὅς αὖτις αἰμύναι. 835
ἡμᾶς ἀναγκάσει, σὲ δὲ π' ἐνθάδε χυψέες ἔδονται.

829 ΚΑΙ ΕΩΙ.—ΕΠΕΑ

Vulg. πτερόεντ' ἀγόμενε.

gie adiectum aprum πολλά
ἀσθμαθόντα, nam etiam
Patroclus viribus exhaustus

ligere licet, cogitaveras et
animo praesumeras ne
stram urbem diripere
occubnerat.

829—842. Ad affectum
mouendum faciunt quae
subiiciuntur, priore loco
Hectoris ferociter glorian-
tis, tum 843—854 Patro-
cli eum graviter monentis
et futura ominantis verba,
ΚΑΙ. autem, locus cum his
comparandis aliis qd. He-
ctoris morte, ubi Achilles
gloriatio X, 330 sq. Hectoris
improbiundi verba 337 sq.
et praedictio de Achilles
morte instante, 355 sq. ad
lyrum simillimum expressa

831. ἑλευθερον ἡμᾶς ἀπού-
ρας, erepta libertate. γδ-
ναῖκας ἄξειν. proprium de
captivis, gravius ἄλκιον.

833—6. Non memineras,
me pro matronis Trojanis
pugnare. Ἐναργής oratio,
quod pugnantis speciem an-
te oculos ponit, dum ci-
τυ inuocatum se memorat,
quodque ἵπποι memorantur,
qui προσὶν ὀρωρέχεται, ὀρέ-
χονται, intendunt se, con-
citate eurrunt, ad pugnan-
dum, — ἡμᾶς ἀναγκάσων,
quod alias ἡμᾶς δούλῃσιν, h.
δουλοσύνην. — 836. σὲ δὲ
π' ἐνθάδε χυψέες ἔδονται. hoc
ipso simili fato corprois He-

839. π' ἐνθάδε χυψέες ἔδονται. Sa-
na quidem, quantum inel-

ἃ δὲ γὰρ, αὐτὸς ται, εἰθλὸς ἐὼν, χραίσμηνον Ἀχιλλεύῃ
 ὅς ποῦ τοι μάλα πολλὰ μένων ἐπετάλατ' ἰόντι·
 μή μοι· πρὶν ἵεναι, Πάτροκλεις ἱπποκέλευθε,
 νῆας ἐπὶ γλαφυραῖς, πρὶν γ' Ἑκτορος ἀνδροφόναιον 840
 αἵματόεντα χιτῶνα περὶ στήθεσσι δαΐξαι·
 ὥς πού σε προσέφη, σοὶ δὲ φρένας ἄφρονι πείθε·
 Τὸν δ' ὀλγοδρανέων προσέφη, Πάτροκλεις ἱππεύ·
 ἦδ' ἡ νῦν, Ἑκτορ, μεγάλ' εὐχέο· σοὶ γὰρ ἔδωκε
 νίκην Ζεὺς Κρονίδης καὶ Ἀπόλλων, οἱ με δάμασσαν 845
 ἐπιδίω· αὐτοὶ γὰρ ἀπ' ὤμων τεύχε' ἔλοντο.
 τοιοῦτοι δ' εἶπερ μοι εἰρήσιν ἀντεβόλησαν,
 πάντες κ' αὐτῶ· ὄλοντο, ἐμῶ ὑπὸ δουρὶ δαμνέσες.
 ἀλλὰ με Μοῖρ' ὄλοη, καὶ Λητοῦς ἔκτανεν υἱός,
 ἀνδρῶν δ' Εὐφορβος· σὺ δὲ με τρίτος ἐξαναρίζεις. 850
 ἄλλο δὲ τοι ἔξω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν.

840 Vulg. νῆας ἀνὰ

845 Vulg. οἱ μ' ἐδάμασαν.

847

ΕΦΕΙΚΟΣΙ

848 Vulg. πάντες ἄν

849 ὈΛΟΦΗ

etoris praeluditur. — 837. Achilles, etsi fortis vir, interitum a te haud propulit, ὅς ποῦ *qui forte, ut probabile sit*, μένων ipse παρὰ ναυσι, vetuit redire te nisi caeso Hectore. — 839. ἵεναι pro πάλιν ἵεναι, ἀνίστασθαι, ἐπανελθεῖν.

840. i. graphice, pro, non nisi Hectore caeso.

γοδρανέων, ἀνιμῶν ἄγους. ὀλῖγος δ' ἐπὶ θυμῷ ἐνῆεν, A, 593. Patroclus, inquam, partim eleuat iactanter dicta ab Hectore, partim minatur ultionem suae caedis, quam expetiturus esset Achilles. Hoc praeclare in praedictionem veritatis, quae moribundis tribui soles, quippe quorum dicta et auctoritatem habere solent et veritatem. Nam *caedi per sona, manet res*. Unde

842—854. Patroclus, ὀλῖ-

οὐ θῆν οὐδ' αὐτὸς θῆν βέη, ἀλλὰ τὰς ἤδη
 ἄγχι παθέστηκε Θάνατος καὶ Μοῖρα κροῖται,
 χερσὶ δαμνέντ' Ἀχιλλῆος ἀμύμονος Διοκλῆος.

Ὡς ἄρα μιν εἰπόντας, ἔργος θανάτοιο κεύθευ, 855

ψυχὴ δ' ἔκ βρόχων πταμένη Ἰδόςδε βεβάκει,
 οὐ πότμον γούσασα, λιπρῶσ' ἀνδρότῃτα καὶ ἦβην.

τῇ καὶ τεθνεῶντα προσήυδα Φαίδιμος Ἑκτωρ·

Πατρόκλεις, τί νῦ μοι μαντεύεαι αἰπὺν ὄλεθρον;

τίς δ' οἶδ', εἴ κ' Ἀχιλεὺς, Θέτιδος παῖς ἠυκόμοιο, 860

φθῆν ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπείς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσαι;

Ὡς ἄρα φωνήσας δόρυ χάλκεον ἐξ ὠτειλῆς

855 MIN FEIΠONTA 857 FON 860 TIZ FOIA

opinio hominum nata, μαν-
 τικὰς esse animas corpore
 iam solvendas; quam et
 philosophi adoptarunt. v.
 inf. ad X, 355. — 852. οὐ
 θῆν οὐδ' αὐτὸς βέη viuis
 pro viues, *superstes eris*,
 v. Obll.

855 — 858, Mors Patrocli
 ad sensum veterum expref-
 fa: anima corpore liberata
 in Hadis sedem abit, la-
 mentando fatum suum, quod
 ex iuuenili corpore excel-
 sit. λιπρῶσ' ἀνδρότῃτα καὶ ἦ-
 βην *vigorem iuuenilem*.
 iuuentam. Sic igitur ἀκμά-
 ζον τὸ σῶμα καὶ εὐφροενὲς,
 iuuitam relinquere animam

putarunt rudiore aetate ho-
 mines. Sic iterum de He-
 ctore: X, 363. At seriores
 Homerō substituerunt sen-
 tentias ex suis philosophē-
 matibus ab Homero alie-
 nas. Ita Sch. B. λυκείται
 ἡ ψυχὴ, μήποτε ἀνάξια πρά-
 ξασα ἐαυτῆς ἀναξίους περι-
 πέσῃ, καὶ ὅτι σῶμα ἔα ἀκ-
 μάζον. De hoc iudicio v.
 Cic. de Div. I, 30. vbi cf.
 Dauif. Haec, etsi tenuia
 visa, animo imprimenda
 sunt, tanquam notiones
 quibus multa alia tanquam
 fundo innituntur.

858 — 867. Placet Hector
 in ferocia persistens, et ani-

nelaus aduocat Aiace ad tuendum Patrocli corpus: at illud interea spoliauerat Hector et eorum aduentu cum spoliis ad suos redierat. — 127. Stant ambo, Ajax et Menelaus, ante corpus iudam; — 139. Glaucus Hectorem obiurgat, quod et Sarpedonem ab Achivis caedi ac spoliari sinerit, et nunc Aiace veniente a Patrocli corpore subducendo recesserit; potiundum esse Patrocli corpore, ut redimantur eo reddito Sarpedonis arma — 168. Hector, ceteris pugnare iussis, ipse arma Achillis, quibus spoliato Patrocli corpore positus erat, induit, quippe et validiora et terrorem iniectura Achivis — 197. Iupiter ipse instantem ei mortem auguratur 198 — 209. Redux in pugnam suos hortatur, pollicitus dimidiam partem armorum Patrocli ei, qui corpore positus fuerit — 236. Hectore Troianos ducente versus se, Aiace Telamonii monitu Menelaus vociferans aduocat Aiace, Oilei f., Idomeneum, Merionen cum aliis — 261 Troianis tamen ingruentibus deferunt corpus Patrocli Achivi; at Ajax iterum conuersus impetum in Troianos corpus trahentes facit, eosque dispergit — 287. Exoritur pugna cruenta circa Patrocli corpus: caeduntur e Troianis Hippothous — 303 ex Achivis Schedius — 311. inde Phorcyn Hippothoi corpus tuitus; utrumque spoliant Achivi — 318. In eo iam res erat, ut Troiani fugerent, cum ecce Aeneas procedit hortatu Apollinis incitatus, eosque iterum in hostem ducit — 343. Pugnatur multis cum caedibus — 365. Obducitur caelum puluere sub pugnantium pedibus circa Patrocli corpus orto — 377. Thrasymedes interea Tet Antiochus; Nestoris filii, alia aciei parte pugnant, ignari mortis Patrocli — 383. Ita omni parte pugnatur acriter; circa Patrocli tamen corpus acerrime; — 401. Necdum tamen Achilles de Patrocli morte reseruatur — 411. [Interea pugna nihil remittit; dum ambo se vniuersos incendant, hortantur, — 425.] Automedon qui Hectorem subsequenter effugerat, videt equos, Patrocli morte moerentes, postquam aliquam diu confliterant, nec ultra citraque procedere voluerant,

Ioue; equos incitante; iterum in praelium redit. — 435. et Alcimedonte currum conscendere iussu; in pugnam prodit; — 483. qua re animaduersa Hector ad equos in potestatem redigendos procurrit; adiuncto Aeneas; contra Automedon Aiaces et Menelaum ausilio vocat; Aretum hasta transcit; ipse Hectoris hastam evadit; qui adveniantibus Aiacibus; cum Aeneas et Chreosio; recedit; spoliandumque Aretum relinquit. — 542. quibus factis Achivi vires recipiunt; Minerva, Phoenicis faciem mentita, animos addente; — 573. at de caelo Troiano Po- de ab Apolline sub Phaenopis Asii forma latente moni- tus, dolore stimulat Hector, impetum in Achivos fa- cit, et, Ioue tonante, fugam his inlicit. — 596. Fugam vulnerati Penelopeos et Leitus, Boeoti, fugit caelo Coera- no Idomeneus et Meriones. — 645. Iam fugam quon- dam Iamassam Persicam, Menelaum, jubet; circumspicit Antilochum, ut mittatur ad nuntium de Patrocli morte Achilli ferendum; caligine ex pulveris moti nube dispul- sa Menelaus ad Antilochum procedit; mandatisque ei datis ad Patrocli corpus revertitur. — 706. Menelao auctore consilium capitur, ut ipse et Meriones corpus absportent, Aiaces autem hostem imminem avertant. — 723. Insequun- tur eos abeuntes Troiani, ab Aiacibus subinde se conver- tentibus repressi; sed tamen fuga foeda Achilorum. — 730.

Deorum opera in hoc libro Praestant tantum episodica; nam Hectorem in persequendo Automedonte, auri- ga Patrocli, occupatum, dum interea Euphorbus caedi- tur, revocat Apollo 72 — 82. Achivisque metum incutit 118. Hectore erepta Patroclo arma Achillis induente, Ju- piter instantem eius mortem omnatur, superiorem tamen pugna huius diei eum fore promittit 198 — 209. Idem Iupiter statet Achivis corpus Patrocli tuentibus 208 — 272. Cedentibus Troianis Apollo, assumpta specie Per- phantis, Epyti f. praedonis, Aeneam; ut virtutem exse- rat, hortatur 321 — 334. Iupiter autem equos Patroclo caelo moerentes et tanquam defixos stantes movet, ut iterum in pugnam revertantur 441 — 456. mox idem missa

Πατρόκλῳ πένοντι ἀντίονος· ἄγχι δ' αὖτ' αὐτοῦ εἶ-
 ῶσθι καὶ πρᾶττεται Ἀθήφρων Μενέλαον·
 Ἀτρεΐδῃ Μενέλαε· Διὸς γὰρ φέρε· ὅσσην μελέων·
 χάζεο· ἀΐσσει δὲ ναῖεσσι· κέῳ δ' ἔνασσε· βροχέεντα·
 οὐδέ γ' ἔτι πρὸς πρῶτα· Τρώων· κλυτὰ τ' ἐπ' ἡκούραν·
 Πάτροκλῳ βάλε· δαυρὸν· καὶ κρατερὴν ὑπέρβην·
 τῷ μεῖα κλέος ἔαθ' ἅλῃ ἐν Τρώεσσι· ἀνέσθαι·
 μή περ βάλλαι· ἀπὸ δὲ μέγα φέει· θυμὸν ἔλασσαι·
 Τὰς δ' αὖ μέγ' ἐχθρὰς περσέφει· ξανθὸς Μενέλαος·
 Ζεὺς κότερ, κοῦν μὲν· κραδὸν ὑπέρβιον· ἐνὶ χερσὶν ἔσται·
 οὐτ' αὖτις· παρόδ' ἰός· πόσων μένος· αὐτὲς θέοντες·
 οὔτε σὺός· καὶ πρὸν ἀνδρόφρονος· αὐτὰρ μέγ' ἰός·
 θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι· παρ' ἡσθύνει· βαρυσσύν·
 ὅσσην Πάριον υἱὲς εὐμμεδέων· φρονέουσιν·
 οὐδὲ μέγα φέει· βροχέεντα· ἐπ' ἡκούραν·

II ΠΡΟΣΕΦΕΙΝΕ· 101-102· τῷ μελέων· 103· ΜΕΝΕ-
 ΛΑΕ· 21· ΟΔΟΦΟΡΟΝΟΣ·

libi, vindicabat Euphorbus, 20—23. Panthi prolem
 Panthi f. qui prius vulnus magnos spiritus habere, au-
 intulerat: Π, 807. 8. Itaque daciā et confidentiam
 ille Menelaum recedere in-
 bet. οὐ γάρ τις fui· edim-
 ego· is, qui primum (ante
 Hectorem) vulnus ei intulit.
 18. Menelaus· factabundus
 haec· dicit· a Panthi filio
 dolens in mentem ei· reuo-
 cat fratrem eius· a se· cas-
 sum· Hyperenorem· sup· I,
 516· ubi ibi nihil de con-
 vicis γλ· 28· ab eo in Me-
 nelam· facta memoratum·

20—23. Panthi prolem
 Panthi f. qui prius vulnus magnos spiritus habere, au-
 intulerat: Π, 807. 8. Itaque daciā et confidentiam
 ille Menelaum recedere in-
 bet. οὐ γάρ τις fui· edim-
 ego· is, qui primum (ante
 Hectorem) vulnus ei intulit.
 18. Menelaus· factabundus
 haec· dicit· a Panthi filio
 dolens in mentem ei· reuo-
 cat fratrem eius· a se· cas-
 sum· Hyperenorem· sup· I,
 516· ubi ibi nihil de con-
 vicis γλ· 28· ab eo in Me-
 nelam· facta memoratum·

20—23. Panthi prolem
 Panthi f. qui prius vulnus magnos spiritus habere, au-
 intulerat: Π, 807. 8. Itaque daciā et confidentiam
 ille Menelaum recedere in-
 bet. οὐ γάρ τις fui· edim-
 ego· is, qui primum (ante
 Hectorem) vulnus ei intulit.
 18. Menelaus· factabundus
 haec· dicit· a Panthi filio
 dolens in mentem ei· reuo-
 cat fratrem eius· a se· cas-
 sum· Hyperenorem· sup· I,
 516· ubi ibi nihil de con-
 vicis γλ· 28· ab eo in Me-
 nelam· facta memoratum·

ὅς ἦβ' ἑς ἀπὸνδ' ὅτε μ' ὠνόστο, καὶ μ' ὑπέμεινε, 25
καὶ μ' ἔφασκεν ἐν Δαναοῖσιν ἐλέγχιστον πολεμίστην
ἔμμεναι· οὐδὲ γὰρ φημί, πῶς ποτὶ γὰρ αὖτις κείνῳ
εὐφρῆναι αἰδοχόν τε φίλην, πεδνός τε τοκήεις,
ὥς δὴν καὶ σὺν ἐγὼ λύσω μένος, εἴ κε μὲν αἴψα
στήης· ἀλλὰ σὺ ἐργὴν ἀναχωρήσαντ' ἀκαλῶ· 30
ἔς πληθὺν ἔναι, μηδ' αὐτίος ἴστας· ἐμῶ, πρὶν
πρὶν τι κακὸν παρθέειν· ῥεχθὲν δὲ το νήπιός ἐγνα.

Ὡς φάτο, τὸν δ' οὐ πείθετ' ἀπαρτίζομενος δὲ προσήδα·
νῦν μὲν δὴ, Μενέλαε Διοτρεφές, ἥ μάλα τίσις
ἠγνωτόν ἐμόν, τὸν ἔπεφνες· ἐπεσφόμενος δ' ἀγορεύεις 35
χήρωσας δὲ γυναῖκα μυκῶ· θαλάμοιο νέεα,
ἀρητὸν δὲ σκευῶσι γόον καὶ πένθος ἔθηκεας.
ἥ κέ σφιν δειλυῖσι γόου κατὰ παῖμα γενοίμην,
εἴ κεν ἐγὼ κεφαλὴν τε περὶν καὶ τεύχε' ἐνέκω·
Πάριδά, ἐν χεῖρεσσι βάλλω καὶ Φρόντιδι δίη· 40
ἀλλ' οὐ μὰν ἔτι δηρὸν ἀπειρήτορ' ἔπος ἔσται,

25 FHΣ 27 ΟΥΔΕ ΕΕ — ΠΟΛΕΣΣΙ ΓΕ ΤΟΙΣΙ
30 Valg. στήης et εἴ· ἔγνων

caelo v. E, 516. at h. l. *enig*. exstuebantur. v. sup.
plura memorantur. — 27. ad B, 701. — 37. ἀρητὸν
non saluus et vivus rediit. γόον horrendum, luctum. v.
πόδεςσιν οὐκ ἰκόντα, scil. Obsl. — 38. καταπαύοιμε ἀν
eum respectu, quod mor- τὸν, σφόν αὐτῶν. — 41. πύ-
tus prae se exportatus est. ρος, μάχη, ἡδὲ (παρὶ) ἀλ-
33—42. Fratri caeli me- ἡδὲ ἡ (παρὶ) Φάβοιο, h. πα-
tione facta exacerbatus Eu- ράναος ἢ Φυγῆος· οὐκ ἔσται,
phorbus ultionem eius mi- pro, ἔστω, δηρὸν ἀπειρήτορ'
natur. — 36. θαλάμοιο νέ- αὐδὲ τ' ἀδέρτερος, ἢ παρ' ἀδέρ-
us. ex more, quia nouis τεταρὰ εἰς ἀπὸνδ' ἔσται, ἢ παρ'
ruptis nouae aedes in συ- quae exstatur, ἢ παρ' αὐτῶν

οὐδ' ἑ ἀδρήϊτας, ἢ δ' ἀλκῆς, ἢ δ' φόβοιο.

Ὡς εἰπὼν, ὅσσην κατ' ἀσπίδα πάντεσ' ἐΐκη.
οὐδ' ἔρρηξεν χαλκός, ἀνεγνώμφθη δὲ οἱ φίχμοιο τεύχεα.
ἀσπίδι' ἐν κρατερῇ, ἢ δὲ δεύτερος ἄρηντο χαλκῷ. 45
Ἀτρεΐδης Μενέλαός, ἐπυξάμενος Διὶ πατρί·
ἃψ δ' ἀναχαζομένῃσιν κατὰ στομάχοιο θέμεθλα·
νῆ', ἐπὶ δ' αὐτὰς ἐρεῖσας βίβρεϊν χεῖρι πιθήσας· Ἀ-
ντικρυ δ' ἀπαλοῖο δι' αὐχένος ἤλυθ' ἀκρόκῃ.
δοῦπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τευχέ' ἐπ' αὐτῷ. 50
αἵματι οἱ δεύοντο κόμαι, Χαρίτεσσιν ὁμοῖαι,
πλοχμοὶ θ', οἱ χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ ἐσφηνκοντα,
οἷον δὲ τρέφει ἔρνος ἀνῆρ ἐριδπλὴς ἑλάνης.

42 Vulg. οὐτ' ἀλκῆς οὐτ' φόβοιο. 43 REIPON. — ΕΡΕ-
ΣΗΝ 44 ΔΕ ΕΟΙ vulg. χαλκόν. 45 legendum
ἀσπίδι' ἐν κρατερῇ, 51 ΕΑΙΜΑΤΙ ΕΟΙ

an vincatur. πειρατέος νῦν
ὁ πόνος ἐστὶ. ἢ. ε. μαχητέ-
ον ἐστὶ. age ordiamur pu-
gnam.

43 — 69. Euphorbus, he-
lia incassum emissus, a Me-
nelao transigitur, et spoliatur, nemine e Trojanis
accedere audente.

47. κατὰ στομάχοιο θέ-
μεθλα ad imum guttur. cf.
ObII. recedebat illa adnex-
to corpore. — 48. χεῖρι πι-
θήσας. confusus. pñ vsus
manuum robore, ut iam sae-
pe vidimus.

51 — 60. Ad. miseratione.

Hom. II. Vol. II

nem, commendam adiecta, κέ-
μαι Χαρίτεσσιν ὁμοῖαι. ἢ. ταῖς
κόμαις, πλῶν Χαρίτων. Cha-
rites a comae pulcritudine
commendari, non mirum
est; ξανθὰς Χάριτας dixit
Pindar. Nem. V. extr.

52. πλοχμοὶ θ' οἱ χρυσῷ
καὶ ἀργύρῳ ἐσφηνκοντα. συν-
σφηνκάνοι ἦσαν. Cincti
fasciis auro argenteoque or-
natis vincti, religati.

53 — 60. Elaborata com-
paratio: qualis olea floribus
conspicua a turbine corre-
pta proflernitur; talis Eu-
phorbus a Menelao caesus

R

χώρῳ ἐν οὐπόλῳ, ὅθ' ἄλῃς ἀναβέβρωχεν ὕδωρ,
καλὸν, τηλαθᾶον, τὸ δὲ τε πνοιᾷ δονέουσι 55
παντοίων ἀνέμων, καὶ τε βρύει ἀνδρὶ λευκῷ
ἐλθὼν δ' ἐξ ἀπίνης ἀνεμος, σὺν λαίλαπι πολλῇ
βόθρου τ' ἐξέστρεψε καὶ ἐξέτάνυσ' ἐπὶ γαίῃ
τοῖον Πάϊθου ὡς εὐμελὴν Εὐφορβόν
Ἀτρεΐδης Μενέλαος, ἐπεὶ κτάνε, τεύχε' ἐσύλα. 60

54 100 FALIS. cum viuo. forte 10 FALIS. 6.
καρδ. πνι.

procubuit. Vt laetius efflorescat arbor, profusa humidum solum, pertinet aeri locus, an etiam eo spectat χῶρος οὐπόλες? pium quod vivas arboris tanto magis assidua est cura? ut fere Eustathius; an quod sola lata eo magis conspicua est arbor, quam in oliveo? aut quod sic minus est obnoxia iniuriæ a praeter-euntibus? At Schöll B. ne vicinia aliarum olearum alimenta radicibus subtrahat. Bene Koeppen laudat Catull. LXII, 49. ut flos in septis secretus nascitur floris ignotus pecori, nullo confusus aratro, quem nuntiant auras, firmat sol, educat imber. Propert. I, 2, 11. adspice ut — surgat et in solis salicibus arbustum ontia. Monet idem in Ob-

liano similia occurrere loca; et quot non loca similia occurrunt in recentioribus poetis!

54. ὅθ' ἄλῃς ἀναβέβρωχεν ὕδωρ. ἀναβρύχει. cum strepitu ebullit, ἀναβλύζει. v. Obsl. — 56. παντοίων ἀνέμων, adiectum, quia motus a ventis vim magnam habet ad alendas et roborandas plantas: quae motu non minus vigent quam corpora animantium; sit τὸ φύτον εὐτονόν. Vnde ἀνεμστρέφει ἔγχος Α, 256 ad quem cf. Obsl. τὸ ἔρνος τηλαθᾶον, seu θάλλον, βρύει ἀνδρὶ λευκῷ. floribus abundat vetno tempore.

59. 60. Comparatio haec erat: οἶδν, ὥς, ἔρνος ἀνεμος εὐστρέφει καὶ ἐκτανύει ἐπὶ γαίῃ, τοῖον ἐξέτάνυσεν Εὐφορβόν. Μενέλαος. pro hoc

ὡς δ' ὅτε τις τε λέων ἀραιπρόφαρ, αἰὲν πεποιδμένος
 βοσκομένης ἀγέλης βουνὴν ἀεπάσῃ, ἥτις περιστῆται
 τῆς δ' ἐξ αὐχέν' ἔαξε, λαβὼν κρατερόν τε ὀδύσσομαι
 πρῶτον, ἔπειτα δὲ θ' αἶμα καὶ ἔγκατα πάντα λαφύσσω
 ὄντων, ἀμφὶ δὲ τῶν γὰρ κύνες τ' ἀνδρῶν τε κομήης ἔσται
 πολλὰ μάλ' ὕψουσιν ἐπὶ σπρόθεν, αὐτὰ δ' ἐθέλουσιν
 ἄντιον ἐλθέμεναι· μάλα γὰρ χλωρὸν ἔσται αἶμα·
 ὡς τῶν αὐτῶν θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φέρει·
 ἄντιον ἐλθέμεναι Μενελάου κυδαλίμοιο
 ἔδωκε· φέροι κλυτὰ τεύχεα Παλλὰς Ἀθηνᾶς
 Ἀτρεΐδης, εἰ μὴ οἱ ἀγέσσοιτο Φοῖβος Ἀπέλλου, τοῖο
 ὅς ἐσ' εἰ Ἐκτορὸς ἐπῶσσι, θοῶν ἀντάλακτον Ἀχαιῶν
 ἀνέρι εἰσάμενος Κικλῆων ἀγήτορι Μέντι.

63 ΕΦΑΞΕ

71 ΦΟΙ

72 ΙΟΣ ΠΑ ΦΟΙ

78

ΑΝΕΡΙ ΦΕΙΣΑΜΕΝΟΣ

cum adiuncto dictum: ταύ-
 χε' εὐύλα.

61—69. Nemo e Troia-
 nis propius accedere ausus
 est, ut leōne in armenta
 irrūente et bouem dilanīan-
 te nec pastores nec canes
 eum aggredi audent. Simi-
 lis erat locus Iup. A, 414.
 417. 8. Ornata singula, et
 quidem ex propria leonia
 natura, si expendis. ὄντων
 adiunctum. *διλανιάνδο*.

66. ὕψουσι, clamant ἄνω.
 70—εἰς. Menelaum, quo
 minus spoliaret Euphorbum,
 prohibet Hector. Tribuitur

Apollini, Troianorum tute-
 lari deo, quod Hector Me-
 nelaum adoritur. Assumit
 ille personam Mentae, e du-
 cibz Ciconum. φέροι pro
 abstulisset. ἔφερον αὖ
 ἀγέσσοιτο. inuidisset, pro,
 vetulisset, more Homérico.
 Ergo Menelaus non abstulit
 Euphorbi spolia. In famo-
 tamēn Iunonis apud Myce-
 nas adhuc Pausaniae aetate
 (II, 17 p. 148) monstraba-
 tur ἐνὰ θῆμα ἑσπῆς, ἣν Με-
 νέλαός ποτε ἀφείλετο Εὐ-
 φορβὸν ἐν Τλήφ. Ergo cre-
 ditus est Menelaus abstulif-

καὶ μὲν Φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ἔνταρ, νῦν αὖτ' ἐνὶ ὄδοι' ἔσσι' αἰκίχῃτ' ἀνὰ δρόκον· 75
ἵππους Διανίδας δαΐφρονες τοὶ δ' ἄλσγεινοί.

ἀνδράων γὰρ τῶν ἐσσι' ἀμύχανται, ἡ δ' ὀχέεσθαι,

ἀλλὰ γὰρ π' ἄρχαίη, τὸν αἰθονότῃ τέκε' μήτηρ,

πόθρα δέ τοι Μενέλαος, Ἀρήτω ἑστρέως υἱός,

Πατρόκλῳ περιβασ, Ἰγῶν τὸν ἀριστόν ἐπείγῃ, 80

Πανδοίδην Εὐφροσύνῃ, ἔπεισε δὲ Δούριδος ἀλκίῃ.

ὣς εἰπὼν, ὁ γὰρ αὖτις ἔβη θεὸς ἀμπερόν ἀνδρῶν·

Ἦτορ δ' ὠδὸν ἔχρος πύκας Φρένας ἀμφὶ μελαίνας·

πάππῃ δ' ἄρ' ἔκιντα κατὰ στήχας· αὐτίκ' δ' ἔγνω

τὸν μὲν ἀτάπητόν κλυτὰ τεύχεα, τὸν δ' ἐπὶ γαίῃ 85

κείμενον ἔρρει δὲ τὰ καὶ κατ' αὐτομάτῃ ἀπειλῇ.

βῆ δὲ διὰ προμάχων, κεκορυμμένος αἰδοπὶ χαλκῷ,

74 ΕΠΕΑ 82 ΕΒΙΠΩΝ 83 Vulg. ἀμφιμελαίνας

se saltem clipeum quem
Pythagoras agnovisse narra-
tur a Diogene Laert. et
aliis. Clipeus etiam ab Ho-
ratio nobilitatus Carm. I,
28, 11. vbi v. Mülcherlich.

74—89. Quod Hector
facere debuit, cum cursum
Achillis, quo vectus fuerat
Patroclus, frustra persequeretur,
vix rediret ad pa-
triam, facit nunc monitu
Mentae, cuius personam
Apollo induerat.

75. αἰκίχῃτ', αἰκίχῃτως·
ita v. νικάσιν ποδὶ ἵππου,

assequi nequiret. v. Obfl. —

76. οἱ δ' ἄλσγεινοί, ἀμύχαν-
ναι, pro ἀλσγεινόν ἔστιν,
αὐτοὺς ἀμύχαναι ὑπὸ θνητῶν
ἀνδρῶν. iam vidimus: K,
402. 3. et similia alibi.
ὀχέεσθαι ἄλλω γὰρ. h. l. πα-
φίη, ἀφ' αὐτῆς τοῦ βασι-
λέως.

82. ἀμπερόν ἀνδρῶν. ἀνὰ
τὴν ὁδόν, ἀπὸ τοῦ ἡραχο-
πέδου. — 83. ἔχρος ἀμφι-
πύκας Φρένας Ἦτορ, οὐ-
δὲ καὶ, κασιγὰρ καὶ δες, σφ-
pressit v. Obfl. — 86. κατ'
ὠταμένην ἀπειλῇ, ποταμὸς
inflatus vulva.

ὄξ' ἀ κεκληγώς, Φλογί εἶκελος Ἡφαιστόω
 ἀσβέστω· οὐδ' υἱὸν λαΐδην Ἀτρεΐος ὄξ' ἔβησας
 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήταρα θυμῶ· 90
 ὦ μοι ἐγὼ, εἰ μὲν κε λίπω καὶ τὰ τεύχεα καλά,
 Πάτροκλόν θ', ὅς κεῖται ἐμῆς ἔκκ' ἐνθάδε τιμῆς,
 μή τις μοι Δαναῶν γεμισθήσεται, ὅς κεν ἴδῃται·
 εἰ δέ κεν Ἑκτορι μῶμος εἶω καὶ Τρῶσι μάχῃ
 αἰεσθῆις, μή πως με περιστέρω' ἔνα πολλοί· 95
 Τρῶας δ' ἐνθάδε πέντας ἄγει κορυθαίολος Ἑκτορ,
 ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος ἀελέξαιτο θυμός;
 ἐπὶ τ' ἀνὴρ ἐθάλῃ πρὸς δαίμονα φασὶ μάχεσθαι,
 ὃν κε θεὸς τιμᾷ, τάχα οἱ μέγα πῆμα κολέσθῃ·
 τῷ μ' οὐ τις Δαναῶν γεμισθήσεται, ὅς κεν ἴδῃται· 100
 Ἑκτορι χερσίσαντ', ἐπεὶ ἐκ θεόφ' ἐπλεμίζει·
 εἰ δέ που Αἰάντης γε βρῆν' ἀχαλάρω πυθοίμην· 2

88 ΦΛΟΓΙ ΕἶΚΕΛΟΣ 89 α. β. εἶπε ἀσβέστω ὄξ'
 υἱόν. 90 ΑΡΑ ΕἶΠΕ ΠΡΟΣ ΤΟΝ. Forste fuit:
 ὀχθήσας δ' ἄρ' εἶπε πρὸς Τον. 93 ΤΟΣ ΚΕ ΦΙΑΗ-
 ΤΑΙ 98 Vulg. ἐδέλει. 99 ΤΑΧΑ ΦΟΙ 100
 ΤΟΣ ΚΕ ΦΙΑΗΤΑΙ

89 — 113. Menelaus He- idem supplendum 95 ἡ-
 ctori imparē se esse vi- τε μή πως. — 96. Τρῶας
 dens, deliberat quid facto δ' pro γάρ. — 97. ἀελέξα-
 opus sit; constituit tandem το, διαλογίζεται. Colligit
 in praesenti recedere a Pa- τῷ, ἀποχωρίζεται. Colligit
 trocli corpora; advocato se. — 98. πρὸς δαίμονα ad-
 tamen Diace statim redire. verso numine. ut contra He-
 91. ταῦτα Euphorbi. 1- ctor pugnāt ἐκ θεόφ' 101
 92. ἀπὸ ὅσων τιμῶν μετ' ἡ. ε. σὺν δαίμονι. iterum sic
 νικασένδ' αὐτῶν. v. Obsl. 104 καὶ πρὸς δαίμονα περ.
 — 94. verendam mihi est, ὃν κε θεὸς τιμᾷ. οἱ studet
 εὐλαβῶμαι, μή τις et iterum adeoque cum pugna sup-

ἄμφω κ' αὐτὶς ἰόντες ἐπιμνησάμεθα χάρις,
 καὶ πρὸς δαίμονα περ, εἴ πως ἐρυσάμεθα νεκρὸν
 Πηλεΐδῃ Ἀχιλλῇ· κακῶν δὲ καὶ Φέρτατον εἴη. 105
 Ἔως δ' οὐ τοῦθ' ὥρμαινε κατὰ Φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 τόφρος δ' ἐπὶ Τρώων στίχες ἤλυθον ἦρχε δ' ἄρ' Ἐκτωρ.
 αὐτὰρ ὅγ' ἐξοπίσω ἀνεχάϊζετο, λείπε δὲ νεκρὸν
 ἐντροπαλιζόμενος· ὥστε λίς ἠϋγένης,
 οὐχ οἷα κύνες τε καὶ ἄνδρες ἀπὸ σταδμοῦ διώτῃσι 110
 ἔγχεσι καὶ φωνῇ τοῦ δ' ἐν φρεσὶν ἄλκιμον ἦτορ
 παχυνῶται, αἰκῶν δὲ τ' ἔβη ἀπὸ μεσσαυλοῖα
 ὡς ἀπὸ Πατρόκλοιο κίε ξανθὰς Μενέλαος.
 στῇ δὲ μεταστρεφθεῖς, ἐπεὶ ἦκετο ἔθνος ἑταίρων,
 Πάπκαιων Αἰάντα μέγαν, Τελαμώνιον υἱόν· 115
 τὸν δὲ μάλ' ἀψ' ἐνόησε μάχης ἐπ' ἀριστερὰ πάσης,
 θαρσύνοντ' ἑτάρους, καὶ ἐποτρύνοντι μάχεσθαι.

104 FERTZAIMEΘA

105 Vulg. Φέρτατον.

112 AFE-

KON

114 FIKETO FEONOS

riorem esse vult, ut iam 106 — 124. Recedit Me-
 aliquoties vidimus: v. c. O, nelaus a corpore Patrocli,
 611. 612. — κυλίσθη, κυ- mox. autem adsumto socio
 λίσται. ἐπέρχεται. — 105. Aiaes ad illud redit. Dis-
 κακῶν δὲ καὶ Φέρτατον εἴη. cedit ἐντροπαλιζόμενος, quia
 εἴη. ἂν τοῦτο βέλτιον κακῶν inuitus, subinde respiciens.
 vel ἐν τοῖς κακοῖς, in his 112. ἦτορ παχυνῶται. ut
 malis quibus premimur, 112. ἦτορ παχυνῶται. ut
 vel ἀνά, κατὰ τῶν κακῶν, folleane poetis, quoties seu
 ex his malis, optione data. subito terrore, seu anxia et
 quod nos solēmus dicere, formidine confictam pe-
 ex pluribus malis hoc esset ctus frigore corrūptus, hoc
 minimum eligendum. cf. 116. μάχης ἐπ' ἀρι-
 Obs. 116. ἑταίρους ἑταίρους: versus Simo-

θεσπέσιον γάρ σφι φέβοι ἔμβαλε Φοῖβος Ἀπόλλων·
βῆ δὲ θείειν, εἶδ' αὖ δὲ περιστάμενος ἔπος ἤνδα·

Αἴαν, δεῦρο, πέπον· περὶ Πατρόκλειο θανάτος 120
σπείσομεν, αἶ' κέ νύκιν περ Ἀχιλλεῖ προφέρωμεν
γυμνόν· ἀτὰρ τά γε τεύχε' ἔχει κεκοιμημένος Ἐκτωρ·

ὣς ἔφατ'· Αἴαντι δὲ δαΐφρονι θυμὸν ὄρουσ'·
βῆ δὲ διὰ προμάχων, ἅμα δὲ ξανθὸς Μενέλαος·
ἔκτωρ μὲν Πατρόκλειον, ἔπει κλυτὰ τεύχε' ἀπῆρται,
ἔλχ', ἵν' αἶψ' αἰμοῖν κεφαλὴν πέμοι ὄρεϊ χαλκῷ, 125
τὴν δὲ νύκιν Τρώων ἀευσσάμενος κυσὶ δαΐ·

Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθε, φέρων σάκος, ἥτε πύργον.
Ἐκτωρ δ' αἶψ' ἐς ὀμίλῳ ἰὼν ἀνεχάξεθ' ἐταίρων,
ἐς δὲ φρον δ' ἀνόρουσε· δίδου δ' ὄγε τεύχεα καλὰ 130
Τρῳαὶ φέρειν προτὶ ἄστυ, μέγα κλέος ἔμμεναι αὐτῷ.
Αἴας δ' αἰμφὶ Μενειτιάδῃ σάκος εὖν καλύψας,

119. ΒΕΠΟΣ.

127. ΤΡΩΗΙΣΙ ΠΕΡΤΣΣΑΜΕΝΟΣ

131. ΠΡΟΤΙ ΕΑΣΤΤ.

entem pnto. Patroclus in
media fere acie pugnasse
putandus. Non video qui-
dem, quomodo hoc satis
definiri possit. Si de acie
Achiuorum agitur, qua val-
lo exierant, laena specta-
bat versus Simoentem. Sin
de fugae ratio inuersa esse
debet. Probabilius hoc al-
terum. — 120. περὶ Πα-
τρόκλειο θανάτος σπείσο-
μεν. super Patrocli corpore
studium adhibebimus, αἶψα

ut saltem spoliatum illud
reporitemus ad Achillem.

125 — 139. Cum adueni-
rent Ajax et Menelaus, vi-
dent Hectorem Patrocli cor-
pus spoliasse et in eo oc-
cupatum esse, ut caput am-
putet; tum illi eum con-
territum fugant; et corpus
Patrocli protegunt. — 127.
ἀευσσάμενος, ubi corpus ad
se raptauerit, pertraxerit.
— 132. αἰμφαλύψας Με-

ἐστήκει, ὡς τις τε λέων περὶ οἷσι τέκεσσιν·
 ὃ ρά τε νῆπι ἄγοντι συναντήσονται ἐν ὕλῃ
 ἄνδρες ἐπακτῆρες· ὃ δὲ τε σθένει βλεμμαίνει
 πᾶν δὲ τ' ἐπισκῦπον κάτω ἔλκεται, ὅσσε καλὸν ἔσται
 ὥς Αἴας περὶ Πατρόκλῳ ἥρωι βεβήκει.
 Ἀτρεΐδης δ' ἐτέρωθεν, Ἀρηίφιλος Μενέλαος,
 ἐστήκει, μέγα πένθος ἐνὶ στήθεσσιν αἰέζων.

Γλαῦκος δ', Ἰππολόχοιο παῖς, Λυκίων ἀγὼς ἀνδρῶν,
 Ἔκτορ, ὑπὸ δαειδῶν χυλεπῶ ἠνίκαπε μῦθῳ.
 Ἔκτορ, εἶδος ἀρίστε, μάχης ἄρα πολλὸν ἐδύσεο

133. Vulg. hic et 439. εἰστήκει. — ΠΕΡΙ. ΦΟΙΣΙ 134

Vulg. συναντήσονται. 141 ΤΗΘΩΡΑ ΦΙΔΩΝ 14

ΕΚΤΟΡ. ΒΗΔΟΣ

νοτιάδην σάνει. — 133. ὡς
 τέ τε λέων περὶ οἷσι τέ-
 κεσσι. pro περιστῇ. περιβῇ.
 Elaborata comparatio: da-
 cit νῆπια sc. τὰ τέκνα, τοὺς
 σκύμους. — 135. σθένει
 βλεμμαίνει, fremit: sup.
 22. — 136. πᾶν δὲ τ' ἐπι-
 σκῦπον κάτω ἔλκεται: pro-
 prium leonis, demissa et
 corrugata fronte despice-
 re, unde tanto maior fit
 vultus toruitas. Plinius VIII,
 16 f. 19 Quum pro oculis
 feta dimicat, oculorum
 aciem traditur defigere in
 terram, ne venabula ex-
 pauescat. hoc itaque vulgo
 creditum. Adhibent quoque
 alii poetas: Val. Fl. I, 753.

quam multa leo cinctatus
 in aria Mole vitum (in-
 clusus venatorum turba)
 victuque genas et lumina
 prefficit (frendet et palpe-
 bras contrahit.) — 139.
 πένθος αἰέζων pro ἔχων.
 Lat. fouens. cf. ad 226.

140 — 168. Cum Hector,
 Menelao et Aiaçe superue-
 nientibus, spoliis Patrocli
 ornatus recessisset, obiurgat-
 ur a Glauco, Sarpedonis
 familiari (H. 491.) quod
 non Patrocli corpus ipsius
 abstractum illius abtransporta-
 verit; ita enim Sarpedonis
 anima ab Achiuis rediit pro-
 tuille. — 168. Quibus per-
 motus Hector, statim in

ἢ σ' αὐτὸς κλέος ἐσθλὸν ἔχει, Φύξην δ' ἔντα·
 φράξο νῦν, ὅπως κε πόλιν καὶ ἄστυ παύσῃς·
 οἷος σὺν λαοῖσιν, τοῖσι δ' ἰδὼ ἐγγεγιάσῃ·
 οὐ γάρ τις Λυκίων γε μαχησόμενος Δαναοῖσιν
 οἷσι περὶ πύλῳσι· ἐπεὶ εὖν ἄρα τίς χάρις ἦεν
 μάχασθαι δῖοισιν ἐπ' ἀνδράσι νόστιμοις· αἰεὶ
 πῶς κε σὺ χεῖρον φρονέουσας μεδ' ὀμίδον.

144 ΠΑΣΤΤ

145 ΣΤΝ ΛΑΟΙΣ ΤΟΙΣ ΕΙΛΙΣΤΙ

148 Vulg. ὅπως, μετ' ἑαυτῶν.

agere prodire constituit, ut tanto maiorem ter-
 rorem Achivis ingulsiat, ar-
 ma Patrocli antea induit
 — 232. Ceterum, si poetae
 artificium hoc imputari pos-
 set: magna sane cum arte
 et sagacitate effectum est,
 ut Hector ad induenda Pa-
 trocli arma permoueat,
 quae res ad eius caedem
 magnum momentum habi-
 tura erat, dum Glauci ob-
 iurgatione eum stimulum
 et incensum narrat poeta.
 Noui consilii noua a poeta
 enarra sunt inuenta. Acce-
 dit, quod ita quoque avertit
 poeta et prohibet ad,
 quod Achivis intolerabile
 visum foret, si effectum fuis-
 set, ut arma Achillis Patro-
 cli detracta in vrbe suspen-
 sa pro trophaeo essent. Ne
 quo ita carmen haberi po-

tuiisset, nisi Achilles vrbe
 expugnata arma recepisset,
 dedecori fuisset, si Hector
 corpore reddito ea recupe-
 rare voluisset.

143. Φύξην ἔντα pauli-
 dum, qui adeo fugam cir-
 cumspicit, fingere solet. v.
 Obll. Immerito tibi adest
 fama praecitata fortitudi-
 nis, cum tam ignavus sis,
 ut retrocesseris adueniente
 Menelao et Aiaxe. 144. 145.
 cum Ilii incolis, cum oppi-
 danis.

146. γ. μαχησόμενος —
 οἷσι, ἐλεύσεται. ad pugnan-
 dum, prosequetur. — 147. ὅ
 τις χάρις ἦεν, ἐστὶ, quan-
 doquidem apud te nulla
 gratia initur, beneficium gra-
 tuis non agnoscis, etsi ali-
 quis continuis cum hoste
 pugnis atteritur.

σχέτλι· ἐπεὶ Σαρπηδὸν, ἄμα ξείνον καὶ ἑταῖον· 150
 καλλίπτεσ' Ἀργείων ἔλωσ' καὶ κέρμας γενέσθαι·
 ὅσ' οἱ πόλλ' ὄφελος γένητο πέλει· τε καὶ αὐτῶν,
 ζῶεσ' ἑώπ'ι νῦν δ' οὐδ' ἀλαλκόμεναι κύνας ἔτλην·
 τῷ νῦν, εἰ τὰς ἐροῖ Δυκίων ἐπιπείσεται ἀνδρῶν,
 οἰκὰδ' ἴμεν, Τρώεσσι δὲ πειθήσεται αἰψὰ ἄλκιυ· 155
 εἰ γὰρ κ' ὧν Τρώεσσι μένος πολυδάροισ' ἐκείν
 ἔτρεμον, οἷόν τ' ἀνδρῶς ἐστρέχεται, οἱ περὶ πάτρης
 ἀνδράσι δυσμενέεσσι πόνον καὶ δῆψιν ἔδρατο,
 αἰψὰ κε Πάτροκλον θρυσάμεθα Ἴλιον εἰσώ·
 εἰ δ' οὗτος περὶ ἄστ'ι μέγα Πειράμαιο ἄνακτος 160
 ἔλθοι τεθνηκὼς, καὶ μιν θρυσάμεθα χάσμεν,
 αἰψὰ κεν Ἀργεῖοι Σαρπηδόνος ἔντες καλὰ
 λύσειαν, καὶ κ' αὐτὸν ἀγοίμεθα Ἴλιον εἰσώ·
 τοιοῦ γὰρ θερσάπων πέφατ' ἀνέρος, ὅς μιν ἀριστος
 Ἀργείων παρὰ νηυσὶ, καὶ ἀγχιμέσχοι θερσάποντες· 165

151. ΑΡΓΕΙΟΙΣΙ ΦΕΛΩΡ 155. ΟΤ ΡΟΙ 155
 ΦΟΙΚΑΔ 159. ΠΑΤΡΟΚΛΟΝ ΦΕΡΤΣΑΙΜΕΘΑ
 ΗΛΙΟΝ 160. ΠΡΟΤΙ ΦΑΣΤΤ — ΠΡΙΑΜΟΙΟ
 ΠΑΝΑΚΤΟΣ 161. ΜΙΝ ΦΕΡΤΣΑΙΜΕΘΑ 163
 ΑΓΟΙΜΕΘΑ. ΗΛΙΟΝ

150. ἐπεὶ Σαρπηδὸν, ἄμα
 — non quod occubuerit
 Sarpedon videri dāt, vñrum
 quod Sarpedonis corpus
 fraud' eripuerit Hektor, ne
 spoliaretur a Patroclo. II,
 656-683. Nam "Apollinis
 cura" corpus absportatum
 esse putandus est ignorat
 Glaucus, v. Obfl. — 155.
 οἰκὰδ' ἴμεν domum redire

praestat, domum redeamus.
 πειθήσεται vt. alias φαίμεναι.
 ἡγήσει, anteest. Non male
 156 et γὰρ precative accipi
 potest. — 158. τῶν καὶ
 ὅσων ἔδρατο. ἐκείνους. πο-
 σόντας μάχονται. — 163. θρ-
 υς. λύσειαν, simpl. red.
 doni. ἀντιποδώνουσι. αἰ-
 νῶν δὲ Sarpedonis corpus.
 — 164. πέφατος pro εστὶ

ἀλλὰ σὺ γ' Αἴαντες μεγαλήτορος οὐκ ἐτάλαστας
στήμεναι ὦντα, κατ' ὅσσε ἰδὼν δῆϊον ἐν αὐτῇ,
οὐδ' ἰδὼς μαχέσασθαι· ἐπεὶ σέο φέρτερός ἐστι.

Τὸν δ' αἶψ' ὑπόθεα ἰδὼν προσέφη κορυθαίολος Ἔκτωρ·
Παῦκε, τίη δὲ σὺ τῶος ἐὼν ὑπέροπλον εἶπες; 170
ὦ κόποι, ἦτ' ἐφάρμην σε περὶ Φρένας ἔμμεναι ἄλλων
τῶν, οὗτος Λυκίην ἐριβόλακα ναιετάουσι·
ἦν δὲ σευ ὠνοσάμην πάγχυ Φρένας, οἷον εἶπες·
ὅς τέ με φῆς Αἴαντα πέλωριον οὐχ ὑπομῖναι.
οὔτοι ἐγὼ ἐξέργα μάχην, οὐδὲ κτύπον ἔππων· 175
ἀλλ' αἰεὶ γε Δίος κρείσσαν νόος αἰγυόχοιο.
ἄστε καὶ ἄλκιμον ἄνδρα φοβεῖς, καὶ ἀφείλετο νίκην.

167 ΚΑΤ ΟΣΣΕ ΓΙΔΩΝ

169 ΕΥΠΟΔΡΑ ΕΙ-

ΔΩΝ 170 ΕΦΕΙΠΕΣ

171 Vult. ὁ πέποι.

173

ΕΦΕΙΠΕΣ

γὰρ ὁ κεφισμένος, ὁ φονευ-
θείς Πάτροκλος, familiaris,
δεράκων viri inter Achilodōs
eminentissimi, vt pro eius
corpore redimendo nihil re-
cusaturi sint Achivi. — 167.
κατ' ὅσσε ἰδὼν. κατιδὼν τὸ
ὅσσε. *aspectum*, *vultum*
cum confrexisse. Ita ὅσσε
sup. E, 286 πάρος Διὸς ὅσ-
σε κλέσθαι.

169—181. Punxerat He-
ctorem Glauci obitragato:
excalat discessum suum ex
pugna, et virtutis suae tan-
to luculentius nunc docu-
mentum se editurum esse
promittit.

170. τοῖος ἐὼν. ο seqq.
constituendum. *cum pri-*
deus homo sis. — 171. πε-
ριστῆναι ἄλλων κατὰ τὰς Φρέ-
νας, *Phrasē tōn*, h: τούτων,
οἱ Λ. — 176. Suam itaque
fugam diuinitus iniectam
pronuntiat Hector. Quod
toties profiteri heroes vide-
mus. idque vbi multitudine
et vi maiore sunt superati;
fere vt modo Menelaus v.
98. Ionis voluntas, decre-
tum, omnem virtutem ho-
minis infringit.

177. ἀφείλετο. ἀφαιρέ-
ται. ὅς δὲ — ἄλλοτε δὲ,

ἐνθάδ' ὅτε δ' αὐτὸς ἐποτρύνει μαχίσσασθαι,
 ἀλλ' ἄγε δαῦρο, πέπον, παρ' ἐμ' ἵστασο, καὶ ἴδε ἔργου
 ἢ παχημέριδος κακὸς ἔσσεμαι, ὡς ἀχλὺς αἰεὶ, 180
 ἢ τίνα καὶ Δαναῶν ἀλκῆς, μάλα περ μεμνῶτα,
 στήσω ἀμυνέμεναι περὶ Πατρόκλοιο θάγοντος.

Ὡς εἰπὼν, Τρῶεσσιν ἐκέλευε μακρὸν αὔρας
 Τρῶες, καὶ Λύκιοι, καὶ Δάρδανοι, ἀγχιμαχηταί,
 ἀνέρες ἔστε, φίλοι, μῆνυσσθε δὲ Θρύκιδος ἀλκῆς. 185
 ὅφρ' ἂν ἐγὼ Ἀχιλῆος ἀμύμανος ἔντα δῶ
 θαυὰ, τὰ Πατρόκλοιο βίην ἐνέριζα κατὰκταί.

Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κορυθαίολος Ἑκτώρ,
 δῆμι' ἐκ πολέμου. θῆων δ' ἐκίχανεν ἐταίρους
 ὦκα μάλ', οὐπὼ τῆλε, ποσὶ κραιπνοῖσι μετασπών, 190
 καὶ πρὸς αὐτῷ φέρον κλυτὰ τεύχεα Πηλεΐδα.
 σταῖς δ' ἀπάνευθε μάχης πολυδακρύτου, ἔντε ἄμειβεν.

179. FJAE. EEPFON 181. Vulg. μέγα περ 183
 FEIPON 185 Vulg. ἔσσε 191. ΠΡΟΤΙ ΕΑΣΤΤ

modo autem. — 180. sup-
 ple: εἰ, ἢ. — 181.
 πῶς ἀλκῆς στήσω τίνα, μέγα
 περ μεμνῶτα, ἢ τίνα, qua
 virtus exeritur, an aliquem,
 ut si magno ille eum impe-
 tu fertur, prohibiturus sim,
 ne Patrocli corpus tueatur:
 scilicet aut terrendo eum,
 aut vulnerando et occiden-
 do.
 vis metum, iniiciat, corpus
 acquire se velle pronuntiat
 Hector, et eos, qui ea in
 urbem abseportabant, (vt
 ibi ἀνάθημα fierent, in fa-
 no), insequutus, ea induit.
 Praeclara oeconomia in hoc,
 quod vis et ratio idonea
 reperta est, vt. Hectore, cae-
 so Achilles sua arma recu-
 perare posset.

185. — 197. Armis Patro-
 cli, ut tanto maiorem Achi-
 180, 190. ὦκα μάλ' με-
 τασπών, cum celatim eos

ἦτοι ὁ μὲν τὰ δ' ὅσπερ φέρειν πρότι' Ἰλίου ἱήν,
 Τρωσὶ φιλοπτολέμοισιν· ὁ δ' ἀμβρότια τεύχεα δύνε
 Πηλεΐδῃ Ἀχιλλῆος, αἱ οἱ θεοὶ ὀφραίνοντες 195
 πατρὶ φίλῳ ἐπόρον· ὁ δ' ἄρα δὴ παῖδι ὅπασσε
 γηράς· ἀλλ' οὐχ ὑλὸς ἐν ἐντεσὶ πατρός ἐγήρα.

Τὸν δ' αὖτ' οὖν ἀπαύευσεν ἰδὲ νεφεληγερέτα Ζεὺς
 ταῖχεσι Πηλεΐδῃ κορυσσόμενον· θεῶν τε
 κήτας ἔρα κέρη· πρότι' ἐν μιν δῖα το· θυμὸν 200
 ἄ· δειλῇ, οὐδὲ τι τοῖ θάνατος· κατὰ θυμὸς ἐστίν,
 ὅς δ' ἡ τοῖ σκεδὸν ἐστίν· οὐ δ' ἀμβρότια τεύχεα δύνει
 ἀνδρὸς ἀξιοτήτος, τὸν τε τρώμενοι καὶ ἄλλοι
 τοῦ δὴ ἐταίρον ἐπέφνες ἐνὶ ἥεα τέ, κρατερὸν τὰ
 τεύχεα δ' οὐκ ἔκτα· κόσμον ἀπὸ κρατὸς τε καὶ ὤμων
 εἴλεν· ἀτάρ τοι γῆν γε μέγα κρατὸς ἐγγυαλίξω, 206
 τῶν πονήν, οἱ τοι οὐ τι μάχης ἐκ νοστήσαντες.

193 TA FA — ΠΡΟΤΙ ΦΙΛΙΟΝ

194 τεύχεα

ἰδόνε.

195 TA FOI

196 IO Δ

APA

FQI

198 ΑΠΙΑΝΕΤΟΒ. ΦΙΑΕ.

200 ΠΡΟΒΙ.

FQI

207 Vulg. ἐκνοστήσαντες.

insequutus esset. — 193. Deh. δ', (at ille) τὰ μὲν δ
 τὰ δὲ Ἀχιλλῆος.

194. ἀμβρότια τεύχεα ip-
 se poeta interpretatur: δ
 θεοὶ ὀφραίνοντες αἱ πατρὶ φί-
 λῳ ἐπόρον. pro· πατρὶ αὐ-
 τοῦ. Erant Pelēi arma in
 nuptiis cum Thetide a diis
 dona data. v. Obll.

198 — 209. Quod postea
 interponere poterat, ut mo-
 straret, de paulo post suc-

cessura rerum mutatione,
 cum mors immineret Hecto-
 ri: id Iovi tribuit, cum in-
 dignatione miseranti Hecto-
 rem. — 201. οὐδὲ τι τοι. pro οὐ
 τι. ut hec vero, pro, non.
 nulla tibi est cogitatio de
 morte. — 205. οὐ κατὰ
 κόσμον. non ut par erat,
 fortiori: vel οὐν ὑβρεῖ. ὁ
 περὶ θάνατος vel parum pru-
 denter. v. Obll. nam varie ex-
 poni potest. — 207. τὸν τοι.

δέξεται Ἀνδρομάχῃ κλυτὰ τεύχεα Πηλεΐωνος.

Ἡ, καὶ κυανέμην ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε Κρονίῳ
Ἑκτορι δ' ἤρμασε τεύχε' ἐπὶ χροῖ· δὲ δὲ μιν ἄρης χρο
δενὸς ἐνυάλιος· κλυτὰ δ' ἄρεα ῥι μέλα' ἐκτὸς
αἰκῆς καὶ σθένους· μετὰ δὲ κλεῖτρος ἑπικούρους
βῆ· ἔα μέγα ἰάχων· ἰνδάλλετο δὲ σφῖσι πᾶσι
τεύχεσι λαμπόμενος, μεγαδύμῳ Πηλεΐωνι
ἔστυνεν δὲ ἕκαστον ἐπαρχόμενος ἐπέσσει·
Μεσάλλην τε, Γλαυκὸν τε, Μεδοντὰ τε, Θερσίλοχόν τε,
Ἀστεροπαῖόν τε, Διοσῆορά δ', Ἰπποδάμῳ τε,
Φόρκυν τε, Χρομίον τε, καὶ Ἑνόμοιαν οἰωνιστήν
τοὺς οὖν ἐποτρύνων, ἔπειτα πτερόεντα προσηύδα·
Κέκλυτε, μυρία Φῦλα περικτιόνων ἐπικαύσαν·

211 ΑΡΑ ΦΟΙ 213 ΜΕΓΑ ΡΙΑΧΩΝ 214 Vulg.
μεγαδύμῳ Πηλεΐωνος 215 ΟΥΡΥΝΕ ΔΕ ΠΕΚΑ-
ΣΤΟΝ ΕΠΟΙΧΟΜΕΝΟΣ ΕΠΕΣΣΕΙ 219 Ε-
ΠΕΑ

ἡν. ὁ. h. e. καὶ δ, pro
ἀντὶ τούτου, ὅτι. *compensa-
tionem* v. Obfl. faciam vt
tu nunc eximia virtutis
laudem consequaris, vt hoc
tibi sit pro compensatione
mortis instantis. Cum af-
fectu autem dictum hoc
quod, pro: Hector e pu-
gna saluus haud redibit, An-
dromachen ei reduci non
esse arma deposita excerptu-
ram: quod quoque illa fa-
cere solebat: cf. Θ, 186 sq.
209. ἐπέσσει σὺν ὀφρύσι

210—212. Hector armis
Achillis indutus incendi ani-
mum sentiens sociorum co-
pias (nam ab ea aciei par-
te loci pugnasse putandi
sunt) ad pugnam hortatur,
eisque qui corpus Patrocli
Aiaci, qui id maxime tre-
batur, erepturus sit, pro-
mittit partem spoliūm Pa-
trocli.

210. Ἑκτορι δ' ἤρμασε
τεύχε' ἐπὶ χροῖ· δὲ δὲ μιν ἄρης χρο
dia, se armaro, armaro
se, — 213. ἰνδάλλετο σφῖσι

οὐ γὰρ ἐγὼ Πηλεΐδην διζήμενος, εὐδὲ χατίζων,
 ἠδ' αὖτ' ἀφ' ὑμετέρων πολέων ἥγαιρα ἔκαστον
 ἀλλ' ἵνα μετ' ἱερῶν αἰλόνους καὶ νήπια τέκνα
 προσφένεας εὐρύσθω φιλοπτολέμων ὑπὸ Ἀργείων·
 τὰ φρονέων, δάροισι κατατρυχῶ καὶ ἰδωδῇ
 λαούς, ὑμέτερον δὲ κείνου θυμὸν ἄεζαν
 τῷ τις νῦν ἱδρὺς τετραρμμένος, ἢ ἀπολέσθω,
 ἢ σαωθήται· ἢ γὰρ πολέμου ὀαριστὺς
 ὅς δέ κε Πάτρεικλον, καὶ τεθνηϊῶτά περ, ἔμπη
 ἱρᾶς ἐς ἱπποδάμους τέρσῃ, εἴη δέ αἰ Δῖας,

222 ΗΓΕΤΡΑ ΠΕΚΑΣΤΟΝ 226 ΔΕ ΠΕΚΑΣΤΟΤ
 230 ΠΕΡΤΣΗΙ ΒΙΞΗΙ ΔΕ ΕΟΙ

Πηλεϊωνι. *visus ipsis est si aut pereat, aut saluus dis-*
milis esse Achilli. v. Obfl. *cedat, ἢ ἀπολέσθω ἢ σαω-*
 — 225. τὰ φρονέων hoc *θήτω. h. e. putatio sibi aut*
animo, consilio. δάροισι κα- *pereundum, aut non nisi*
τατρυχῶ καὶ ἰδωδῇ λαούς. *victori sibi incolumi ab-*
Locus infernit illustandis eundum esse. ἢ γὰρ (τοῦτε
vitas priscae institutis. Non- γὰρ ἐστὶ) πολέμου ὀαριστὺς.
dum stipendia erant con- haec sunt belli commercia,
sumpta, nec tributa descri- haec est praelii lex et con-
pta, unde ea soluerentur; ditio. Quod nos efferimus,
ita nec aiebat rex copias, aut pereundum est aut vin-
 Pro stipendiis sunt δῶρα, *cendum: alterum hoc ef-*
 quibus enocantur socii, et *fert per σαοῦσθαι: vt iam*
 commeatum praebent Τρω- *vidimus O, 502. 503 νῦν*
 iani: cf. Σ, 290. — 226. *ἄρκιον ἢ ἀπολέσθαι ἢ σαω-*
 θυμὸν ἄεζαν, recreo vos sc. *θήμαι. exclusa salute e fu-*
 rebus necessariis promissis, *ga. v. ad O, 503. ὀαριστὺς*
 — 227. *Quare unusquis- proprie est ἐμῆλα, confa-*
que recta in hostem con- bulatio cf. ad E, 216. εἴη
versus, inuadens aciem ad- que, negotium quod aliquis
versam impertentito animo, cum altero peragit? μετ'

ἡμισυ τῶ ἐνδραὶ ἀποβάσσονται, ἡμισυ δ' αὐτὸς
 ἔξω ἐγώ· τὸ δέ κ' ἐκλέω ἐσσεύεαι, ὅσων ἐμοὶ περ.

Ὡς εἰπὼν· καὶ δ' ἰδὼς ἀνδρῶν βεβήκοντες ἀφ' ἡσέων,
 δούρατ' ἀνασχόμενοι· μέλας δ' ἐφισιν ἔλπετο θυμὸς
 πέπον ὑπ' Ἀϊάντος· ἐρύειν Τελαμωνιάδαο· 235
 νήπιοι· ἥτε πηλεσθὶν ἐπ' αὐτῶ· θυμὸν ἀνέπρησε.
 καὶ τότε αἶψ' Ἀἴας· εἶπε βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαος·

ὦ πέπον, ὦ Μενέλαε· ἀνδράγαδες, οὐκέτι γὰρ
 ἔλπομαι αὐτὰ περ νοστήσειν ἐκ πολέμοιο·
 οὐδ' ἐγὼ τόσον νέκυος· περὶ δαΐδια Πάτροκλον,
 ὅς γε πρᾶγμα Τρώων κορέει κύνας, ἠδ' οἰωνούς,
 ὅσων ἐμῇ κεφαλῇ περὶ δαΐδια, μή τι πάθῃη,
 καὶ σὴ· ἐπεὶ πολέμοιο γέφος περὶ πάντα καλύπτει.

232 ΔΕ ΦΟΙ

234 ΣΦΙΣΙ ΦΕΛΠΕΤΟ

235 FE-

PTEIN

237 ΦΕΙΠΕ

239 ΦΕΛΠΟΜΑΙ

240.

242 Vulg. σφιδεία

προμάχων· ὁδριστὸν vidimus
 N, 291. cf. Obff.

233—6. Verbis Hectoris
 erecti focii Troianorum in-
 vadunt Achiuos. βολσαντες
 ἔβησαν, impressione facta
 urgent, ἔβρισαν. δούρατ' ἀνα-
 σχόμενοι, parati ad hastam
 emittendam.

237—262. Aiacē monen-
 te, cum tantā Troianorum
 turba ingrueret, Menelaus
 invocāt e proximo princē-
 pes ex Athlids, ut sibi ad-
 sint. Subuectant Aiax Op-

lei, Idomeneus, Mertones,
 cum aliis multis.

240—244. Ad nostrum
 sensum abesse debebant hi
 versus: ne Aiax de se ma-
 gis quam de Patroclo solli-
 citus esse videatur. Sed vi-
 detur sententia inesse: nunc
 non minus, atque etiam
 multo magis, nobis ipsis
 metuo, quam Patrocli cor-
 porē.

243. πολέμοιο γέφος, "Εκ-
 τωρ, περικαλύπτει πάντα.
 Eyriceo conveniens oratio,
 non epico postea Hector,

Ἐκτῶρ ἡμῖν δ' αὐτ' ἀναφαίνεται αἰπὺς ὄλεθρος.

ἀλλ' ἄγ', ἀριστῆας Δαναῶν καλεῖ, ἣν τις ἀκούσῃ. 245

Ὡς ἔφατ' οὐδ' ἀπίθῃσε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος.

ἦσαν δὲ διαπρῦτον Δαῖμονι γηγωνάς.

ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες, ἡδὲ μέδοντες,

ὅτε παρ' Ἀτρεΐδῃ, Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ,

δῆμα πίνουσι, καὶ σημαίνουσιν ἑκάστος 250

λαῖς, ἐκ δὲ Διὸς τιμὴ καὶ κῦδος ὀπηδεῖ.

ἀργαλέον δέ μοι ἐστὶ διασκοπιᾶσθαι ἑκάστον

ἡμῶν· τόσῃ γὰρ ἔρις πολέμοιο δέδωκεν.

ἀλλὰ τις αὐτὸς ἦτο, γέμεσιζέσθαι δ' ἐν θυμῷ,

250 ΣΗΜΑΙΝΟΤΣΙ ΠΕΚΑΣΤΟΣ. 252 ΔΙΑΣΚΟ-
ΠΙΑΣΘΑΙ ΠΕΚΑΣΤΟΝ. forte *ἀπαντας*

pugnae nubes, obducit omnia. Altera ratio est: Ἐκτῶρ καλύπτει νέφος πολέμοιο παρὶ πάντα, obducit Hector nubem pugnae omnibus, pugnam facit, mouet, omni parte: v. Obli.

250. δῆμα πίνουσι, vel τὰ δῆμα, δημόσια, vel προδημίας, publico sumtu; epulis a rege habitis adhibetur. Vt autem rex haberet unde tantae copiae supplerent, praesens erat paratim τῷ περὶ αὐτοῦ, agnō ei publice assignato, partim munibus a populo affertis solis. — 251. ἐκ τῆς Διὸς τιμῆ καὶ κῦδος ὀπηδεῖ iunctura

sollennior erat, καὶ οὕτως — ὀπηδεῖ, h. πάρεστιν, ἐστί. Supra A, 97 τιμὴ δ' ἐκ Διὸς ἐστί. Sententia ergo est: et qui dignitatem regiam habent; nihil amplius; sed, ex istarum aetatum sermone; eam diuinitus obis gillē, aiunt; quemadmodum omnia praeclara sunt θεῶν. De iure diuino nihil cogitarunt isti homines. — 253. τόσῃ γὰρ ἔρις πολέμοιο δέδωκεν. ardēt, pro vulgari, μάχῃ γίνεταί. sed cum notione adiuncta, late et acriter pugnari, omni aciei parte. — 254. ἀλλὰ τις ἑκάστος τις. ἑκάστος. venito

Πάρεκλον Τρώησι κυσὶ μέλπηθρα γενέσθαι. 255

ὧς ἔφατ'· ἔξω δ' ἄκυσεν Ὀϊλῆος ταχὺς Ἀϊάξ·

πρῶτος δ' ἀντίος ἦλθε θεῶν ἀνὰ δῆριότῃα·

τὸν δὲ μετ' Ἰδομενεὺς καὶ Ἀπείων Ἰδομενῆος

Μηριόνης, ἀτάλαντος Ἐνυαλίῳ ἀνδρείφοντι.

τῶν δ' ἄλλων τίς καὶ ἦσι Φρεσὶν ρύνοματ' εἶπαι. 260

ἄσθαι δὴ μετόπισθε μάχην ἤγαγεν Ἀχαιῶν.

Τρῶες δὲ προὔτυψαν ἀοαλίης· ἤρχε δ' αὖ δὲ Ἐκτορ.

ὧς δ' ἔπ' ἐπὶ προχοῇσι διαπτάτας ποταμῶν

βέβρυχε μέγα κῦμα· ποτὶ ῥέον, ἀμφὶ δὲ τ' ἀκρεῖαι

ἥϊονες βροσσίην· ἐξευχόμενης αἰλῆς· ἔξω. 265

τόσση ἄρα Τρῶες ταχῇ ἴσαν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ

ἑστασάν ἀμφὶ Μενoitιάδῃ, ἕνα θυμὸν ἔχοντες,

259 Ἐνυαλίῳ ἀνδρείφοντι 260 v. Obll. 265 Bendl. βοοφό-

266 ΤΡΩΕΣ ΓΙΑΧΗΝ

Sponte, pro se. — 255. κυ-

σὶ μέλπηθρα γενέσθαι praes-

ent; sed cum notione di-

laniationis.

257. ἀνὰ δῆριότῃα per pu-

gnas ordines seu turmas.

260. ἦσαν ἀνὰ Φρεσὶν ρύν-

οματ' εἶπαι. adiecta sunt

priora, antiqua orationis

copiam. quis lixerit apud

se μετόπισθε erit adeo

post et praeter hos duo,

μετὰ ταύτους. — 262. προὔ-

τυψαν inuadunt, procurren-

do. — 263 — 318. Redintegrat-

ur. pugna. circa Patrocli

corpus; primo Troiani cor-

pus abstrahunt; fortiter re-

sistunt Achiui; Hippothous

ab Aiaee, Schedius ab He-

ctore, Phorcyn ab Aiaee vi-

ta priuantur.

263, Troiani inuadunt A-

chiuos, cum clamore qui

cum maris litoris allicti fra-

gore comparatur. Ornatur

comparatio dilecti loci, in

quo maximus statuerit fre-

mitus sit, memorato: ἐπὶ

προχοῇσι ποταμῶν. nequid

attinis erumpente allisio: hic

scitis repressa. — 265: ἐ-

ξευχόμενης αἰλῆς ἀρπάτα in

Π. 26. 260. 261.

φραγθέντες σάκεσσι χαλκήρεσσι, ἀμφὶ δ' ἄρα σφαι
 λαμπρῆσι κορυδαῖσι Κρονίων ἥερα πολλὴν
 χεῦ· ἐπεὶ οὐδὲ Μενoit' αἶθλη ἐκείλαμεν πάρος γε, 270
 ὄφρα ζωὸς ἐὼν θερράπων ἦν, Διὰ κίδαρι·
 μήποτε δ' αἶραι μιν δῖος κυσὶ κύρμα γενέσθαι
 Τρῶνσι· τῷ καὶ εἰ ἀμυνόμεν ὄφρα ἐταίρους.
 ὥσαν δὲ πρότεροι Τρῶες ἐλίκωπας Ἀχαιοὺς·
 κερὶ δὲ πολλοὶ πύργους ὑπέτετασαν, γυδοὶ τιν' αὐτῶν 275
 Τρῶες ὑπὲρ θυμοῖ· ἔλα· ἔγχεσσι ἔμμενοι περ·
 ἀλλὰ νέκων ἐρμόντα μίνυνθα δὲ καὶ τοῦ Ἀχαιοῦ

270 Vulg. ἔγχεσσι 273 FOI 274 FRATROPTAS

276. ΕΓΧΕΣΣΙ ΠΑΡΜΕΝΟΙ 277. ΝΕΚΤΗ ΕΛΕΚΤΗ
 ONTO

terram, fluctibus autem su-
 perantibus. — 268. ἀμφὶ δ' ἄρα σφαι
 λαμπρῆσι κορυδαῖσι Κρονίων ἥερα πολλὴν χεῦ
 — Caliginem ex pulvere
 per pugnantem excitato co-
 ortam ut inf. 367. 371. 375.
 6. 644. cf. Quintus XI, 247.
 257. VIII, 442 & videtur
 poeta in ostentum vertere
 quo Iupiter moneat, se nol-
 le Patrocli corpus insepul-
 tum abici. Forte ad ter-
 rorem, qui auerterat Tro-
 ianos a corpore Patrocli,
 valere hoc debuit. Simpli-
 cior tamen ratio haec est:
 Cum dicendum esset, ex-
 orta est acerrima pugna;
 eaque declarari posset per

pulverem caliginem omnia
 obducentem, reuocatur ex
 more solito, ad Iouem. Jam,
 quod Ioui proprie tribui-
 tur, est, quod pro corporis
 re Patrocli tuendo Achiae-
 rum ille virtutem inflam-
 mat, cum nollet illud in-
 sepultum abici. Ita conue-
 niunt sequentia, Anprimis
 273: quod Achilles ad tu-
 endum corpus concitat Iu-
 piter. — 275. νεκρὸν δὲ
 pro γαρ. mutato subiecto
 nunc sunt, οἱ προλιπόντες
 Achiui. — 277. μίνυνθα δὲ
 — Enimvero —

277 — 287. Τροίανος Πα-
 troclum abstrahere volentes
 Ajax denuo repellit.

μέλλον ἀποσσεύσθαι· μάλα γὰρ ὀφείας ὥκ' ἐλέλιξεν
 Αἴας, ὃς περὶ μὲν εἶδος, περὶ δ' ἔργα τέτυκτο.
 τῶν ἄλλων δαδασσέν, κατ' ἐμύρηναι Ἰηλείαν· 280
 ἔδυσεν δὲ διὰ προμάχων, σὺν εἰσολῆς αἰκλήν
 καπρίῳ, ὅτ' ἐν ὄρεσσι κύνας θαλεροῦς τ' αἰθροῦς
 ῥηιδίως ἐκέδασσεν, ἐλιζάμενος, διὰ βήστας·
 ὡς υἱὸς Τελαμῶντος ἀγαυοῦ, Φαίδιμος Αἴας,
 ῥεῖα μετeisάμενος Τρωῶν ἐκέδασσε Φαλαγγας, 285
 οἱ περὶ Πατρόκλην βέβαιον, φρόνον δὲ μάλιστα
 ἄστὺ ποτὶ σφέτερον ἔρδειν, καὶ κῦδος ἀρεσθῆναι.
 ἦρ' ἔν τόν, Ληΐσιοι Πηλεσγαῦ Φρειδίμος υἱός,
 Ἰπποδόου ποδὸς εἴλεκε κατὰ κρείττερην ὁμίλην,
 δησάμενος τελαμῶνι παρὰ σφυρὸν ἀμφὶ τένοντας, 290
 ἔκπεσε καὶ Τρώεσσι χαλκίζομενος· πάχα δ' αὐτὰ
 ἦλθε κακόν, πόσι δ' οὐ τίς ἔρσκακεν ἱεμένων περ.
 τὸν δ' υἱὸς Τελαμῶντος, ἐπαίξας δι' ὀμίλου,
 πληγῇ αὐτοσχεδῆνι, κύνης διὰ χαλκοπαγέου·
 ἦρκε δ' ἱπποδάσεια κέρυς περὶ δούρεσ' ἀκακῇ, 295
 278. ἐλέλιξε, effecit ut
 se converterent Achivi. —
 281. σὺν καπρίῳ. compara-
 tionem iam vidimus, cum
 apro similem Λ, 414. add.
 M, 41 sq. — 283. ἐκέδασ-
 σεν, pro σκαδαζει, δια βήσ-
 τας. — 285. μετeisάμενος,
 irruendo. — 288—303. Hippothous
 Lethi f. Patrocli corpus fu-
 ne pedi religato abstractu-
 tus ab Aiace occiditur.
 293. τὸν δ' manifeste pro
 γάρ. — 294. (κατ') αὐτο-
 σχεδῆνι (πληγῇ), cominus
 ut iam M, 192. — 295. ἦ-
 ρικε, dissiuluit. diffracta est.

πληγὰς ἐγχαΐτε· μέγαλ' αὖ καὶ χερσὶ παχέσσιν
ἐγκέφαλος δέ, παρ' αὐλόν, ἐνέδραμεν ἐξ ὤκειλ' αἵ-
ματόεσς, τοῦ δ' αἵματι λυθὴ μένος· ἐπ' δ' ἄρα χροῖόν
Πατρόκλειο πέδα· μεγαλύτερος ἦεν χαμῶζε
κείταί· ὁ δ' ἄρα χ' αὐτοῖο πέας περηνῆς ἐπὶ νεύρῳ, 300
τῇ ἀπὸ Λαέρτιάδης ἐμβώλακος· οὐδ' ἐτεκύνθη
δρεπτρα φίλοις ἀπέδωκε, μινυδάδιον δέ οἱ αὐτῷ
ἐπλετ', ὑπὲρ Αἴαντος· μεγαθύμου δούρι δαμέντι·
ἔταρ δ' αὐτ' Αἴαντος· ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ·
ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χαλκῆον ἔγχος· 305
τυτθόν· ὁ δὲ Σχετίαν, μεγαθύμου Ἰφίτου υἱόν,
Φωκίων ὄχ' ἄριστον, ὅς ἐν κλειτῷ Πανοπῇ
οἴκῳ ναϊετιάσκει, πόλεσσι· ἀνδρῶσιν ἀνάσσει·
τὸν βάλ' ὑπὸ κληῖδα μέσσην· διὰ δ' αἰμπερὲς αἶκη
αἰχμῇ χαλκῇ παρὰ νείατον ὤμον ἀνέσχε· 310
δούπησε δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
Δίας δ' αὖ Φόρηνγα δαΐφρωνα, Φαίνοπος υἱόν,
Ἰπποδόω περιβαίντα, μέσση κατὰ γαστέρεα τήψε·

300 ΔΕ FOI 305 ANTA EΛΔQN 306 ΜΕΓΑ-
ΘΤΜΟΤ ΕΙΦΙΤΟΤ Vulg. μεγαθύμου 308 FOI-
KIA — ΑΝΔΡΕΣΣΙ ΦΑΝΑΣΣΩΝ

— 297. παρ' αὐλόν per co-
num galeae, cui alias infe-
ritur crista. — 301. *Larissa*
haec seu Troadis, seu, quod
probabile, Aetidis: de qua
quaesitum ad B, 84r.

304 — 311. Hector Aia-
cem hasta petens efficit
Schedium, e Phocensium
ducibus: de quo v. B, 517.

et de Panopeo seu Panopè,
Phocidis vrbæ, ad B, 520.

309. ὑπὸ κληῖδα, subter
ingulo, qua iungitur ceruix
humero. v. Not. ad Θ, 325.

314 — 315. Aiax Phorcy-
nem interimitt. Erat is B,
862 e Phrygum ducibus;
de quò supra ad v. 218.

ῥῆξε δὲ θάλασσαν γυῖον, διὰ δ' ἔνταρά χαλκός
 ἦφ' αὖ· ὁ δ' ἐν κοίῃσι πικρὸν ἔλε γαῖαν ἀγοστόν. 315
 χάρησαν δ' ὑπὸ τε πύρμαχοι καὶ φράδιμες ἑκτὼρ.
 Ἀργεῖοι δὲ μέγα ἴαχον, ἐρύσαντο δὲ νεκρούς,
 Φόρκυν θ', Ἰππιδόρην τε· λύοντο δὲ τεύχε' αἰπ' ὤμοκ
 ἐνθα κεν αὐτὲ ἑσπες Ἀρηιφύλων ὑπ' Ἀχαιῶν
 Ἴλιον εἰσανέβησαν, ἀνακλήσας δαμέντας. 320
 Ἀργεῖοι δὲ καὶ κῦδος ἔλον, καὶ ὑπὲρ Διὸς αἶσαν,
 κάρτεϊ καὶ σθένης σφαιτέρῳ· ἀλλ' αὐτὸς Ἀπόλλων
 Αἰνείαν ἀτρυνε, δῖμος Περὶφάντης ἑοικώς,
 κήρυκ' Ἠλυτίδην, ὅα αἰ' παρὰ πύργῳ γέροντι.

317. ΜΕΓΑ ΦΙΑΧΟΝ ΕΡΥΣΑΝΤΟ 320 FI-
 ΛΙΟΝ, 323 ΠΕΡΙΦΑΝΤΙ ΕΞΟΙΚΩΣ, 324
 ΙΟΣ ΦΟΙ

314. θάλασσαν γυῖον, pro-
 prie partem thora-
 cis. v. Obfl.

316—343. Caede Phdr-
 cynis percussit Troiani cecide-
 runt: verum ab Apolline,
 sub Periphantis persona la-
 tente, excitatus Aeneas Tro-
 ianos iterum aduersus ho-
 stem ducit.

320. ἀνακλήσας δαμέντας.
 δι' ἀνακλήσας, ignauia.
 321. — καὶ ὑπὲρ Διὸς αἶ-
 σαν. Idem mox 327 est ὑ-
 πὲρ Διόν. Licet multa ar-
 gutari. Simplicissima tamen
 est ratio. Homerica: posse
 Iouis decretum saltem pro
 tempore interuerti, ubi ma-

gna hominis seu dei virtus
 se exernerit: cf. 328. 9. 330.
 Subtiliter excutere velle,
 quomodo id cum notione
 numinis conueniat, vanum
 esset; nam homines illi ha-
 buere vix ipsi aliquid apud
 se explorati. Illud tamen
 videntur perspectum ha-
 buisse; vt deorum studia
 propitia locum habeant, et-
 iam hominum operam, vir-
 tutem, et prudentiam in-
 actum esse, deducendam se-
 cundum id, quod alibi in
 prouerbio erat. σύν Ἀθηνᾶ
 καὶ τὴν χαῖρα κίχας. — 323
 Periphantas, Epyti f. praeco
 Anchises, diuersus a Peri-

κηρύσσων κηρύσσου, φίλα φρεσὶ μῆδεα εἰδώς. 325

τῷ μιν εἰσαάμενος προσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων

Ἀντίκα, πῶς αὖ καὶ ὑπὲρ θεῶν εἰρύσαιοιθε

ἴλιον ἀσπείνην, ὥς δὴ ἴδον ἀνέγκας ἄλλους

κάρτει τε σθένει τε πεποιδότεας, ἡγορέη τε,

πλήθει τε σφετέρῃ, καὶ ὑπερδᾶ δῆμον ἔχοντας; 330

ἡμῖν δὲ Ζεὺς μὲν πολὺ βούλεται, ἢ Δαίμοσι,

νήκην· ἀλλ' αὐτοὶ κρείτ' ἀσπετον, οὐ δὲ μάχεσθε.

Ὡς ἔφατ'· Αἰνείας δ' ἐκαστηβόλον Ἀπόλλωνος

ἔκω ἐσάντα ἰδών· μέγα δ' Ἐκτόρα εἶπε βοήσας·

Ἐκτορ ἔ', ἡδ' ἄλλοι Τρώων αἰγῇ, ἡδ' ἐπικούρων, 335

325 ΜΗΔΕΑ ΦΕΙΔΩΣ 326 MIN ΕΦΕΙΣΑΜΕ-

ΝΟΣ vel MIN ΦΕΙΣΑΜΕΝΟΣ 328 ΦΙΔΩΝ

330 Vulg. ὑπερδᾶ 331 Vulg. ἡμῖν 333 ΔΕ ΦΕΚΗ-

ΒΟΛΟΝ 334 ΕΣΑΝΤΑ ΦΙΔΩΝ — ΕΚΤΟΡΑ

ΦΕΙΝΕ

phante, Aetolo. sup. E. 842.
— 325. φίλα φρεσὶ μῆδεα
εἰδώς, simpl. φίλα, φρονέων,
φιλέφρων, — 327. quid sit,
ὑπὲρ θεῶν, dilerte exprobatum.
est ill. 328. g. 330. cf. ad.
321. deo invito, contra
quam deus constituerit,
aut constituisse videri pos-
se. Est enim sententia nul-
la alia quam haec: se vi-
diffe viros fortes res ar-
duas gerere et in sum-
mis periculis versari, ut
illis pericundum esse cre-
deres, tamen eluctatos esse
discrimen virtute, robore et

animi firmitate, copiarum.
que alacritate, et si exigua
valde eas essent numero.
330. πλήθει τε σφετέρῃ,
simpliciter pro λαοῖς, copijs
suis, quas ducunt. καὶ ὑ-
περδᾶ δῆμον ἔχοντας, εἴθε
valde inferiores numero
copias haberent. — 331.
πολὺ (sc. μάλλον) βούλεται.
333. 4. Aeneas nunc A-
pollinem sub Periphantis
persona latentem agnoscit;
poeta tamen non monuit,
quo indicio: quod alias fa-
cere solet. Ignorat tamen
Aeneas, quis deus fuerit

αἰδώς μὲν νῦν ἦδε γ' Ἀρηϊφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν
 Ἴλιον εἰσαναβῆναι, ἀναλκείησι δαμέντας.
 ἀλλ' ἔτι γάρ τις Φησὶ θεῶν, ἐμοὶ ἄγχι παραστάς,
 Ζῆν' ὑπατον μῆστῳρα μάχης ἐπιτάξοντα εἶναι
 τῷ δ' ἰδυς Δαναῶν ἴομεν, μῆδ' οἳ γε ἔκκηλοι. 340
 Πάτροκλον νηυσὶ πελασσαίαιτο τεθνεώτα.

Ὡς φάτο· καὶ ἔρα πολὺ προμάχων ἐχαλμένος ἔσθη.
 οἱ δ' ἐλελίχθησαν, καὶ ἐναντίοι ἔσταν· Ἀχαιῶν.
 ἔνθ' αὖτ' Αἰνείας Λειώκριτον οὔτασε δρυϊ,
 υἱὸν Ἀρίσβαντος, Λυκομήδεος ἐσθλὸν ἐταῖρον. 345
 τὸν δὲ πεσόντ' ἐλέησεν Ἀρηϊφίλος Λυκομήδης.
 στῇ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰὼν, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ,
 καὶ βάλεν Ἰππασίδην Ἀπισάονα, ποιμένα λαῶν,

337 FIDICUS 340 FOI GE FEKHAOI 343 οἱ δὲ
 Γελεχθησαν Bentl. et Dawes. v. ad A, 530. 344 Vulg.
 Λειώκριτον.

338. — 336. αἰδώς ἦδε γε. postro sermone τοῦτο γε εἶη
 αὖν αἰδώς, αἰσχύνη, h. aliquid
 pudendum, opprobrium. —
 339. αὐτὸν μῆστῳρα μάχης ἱπ-
 γenda sunt, Ζῆνα ὑπατον
 εἶναι ἐπιτάξοντα (κατὰ) μά-
 340. v. Obll.

343 — 377. Conuerſis
 nunc Aeneae hortatu, Tro-
 ianis, ab Aenea Leocritus,
 a Lycomedē Apisaon, cae-
 duntur; hunc Asteropaes
 frustra vlciſci ſtudet, verum
 Achiuorum ordines per-
 p̄re nequit; ſit tamen cae-

des multotum cōmūis pu-
 gnantium; — 365. Ita cir-
 ca Patrocli corpus pulueru-
 lenta caligo excitatur, dum
 ceteris locis eminus pugna-
 tur eoque aeris prospectus
 liber manet.

344. *Leocritus*, *Arisban-*
tis f. aliunde ignotus. At
Lycomedes Creontis f., ali-
 quoties inter principes *Achi-*
vorum memoratus, I, 84.
 M, 366. T, 244.

348. *Apisaon*, *Hippasus* f.
 inter *Paeones* fortissimus
 post *Asteropaem*, et *Isifum*

ἦτορ ἀπὸ πρᾶκίδων, εἴθαρ δ' ὑπὸ γούνατ' ἔλυσσε
 ὅς ῥ' ἐκ Παιονίης ἐριβόλωνος εἰληλούθει, 354
 καὶ δὲ μετ' Ἀστεροπαῖον ἀριστεύεσκε μάχεσθαι
 τὸν δὲ πεσόντ' ἐλήσθην Ἀρήϊος Ἀστεροπαῖος,
 ἔδυνεν δὲ καὶ ὁ πρόφρων Δαιναῖος μάχεσθαι
 ἀλλ' οὐκ ὥς ἐτι εἶχε· σάκεσσι γὰρ ἔρχετο πάντα
 ἑσταότες περὶ Πατρόκλοα, πρὸ δὲ δαύρατ' ἔχοντο. 355
 Δίης γὰρ μάλα πάντας ἐπώχετο, πρῶτα κελύων
 οὔτε τιν' ἐξοπίσω νεκρῷ χάζεσθαι ἀνάγει,
 οὔτε τινὰ προμάχεσθαι Ἀχαιῶν ἐξοχὸν ἄλλων,
 ἀλλὰ μάλ' ἀμφ' αὐτῷ βεβήμεν, σχεδόνδ' ἐν δὲ μάχε-
 ῳς Δίης ἐπέτελλε κελώριος αἵματι δὲ χυθῶν [σφαίρῃ
 δύνετο περφυρέω· τοὶ δ' ἀγχιηστῖνοι ἐπικύπτειν 361
 νεκροὶ ὁμοῦ Τρώων καὶ ὑπερμενέων ἐπικούρων,
 καὶ Δαναῶν· οὐδ' οἱ γὰρ ἀναιμῶτί γε μάχοντο·
 παυρότεροι δὲ πολλὰ φθίνυντο γὰρ αἰεὶ
 ἀλλήλοισιν ἂν ὁμίλον ἀλεξέμεναι πόνον αἰπύν. 365

354 ἐτι εἶχε — οἱ γὰρ ἔρχοντο. v. Obil. 363 Vulg. γ' ἀμεί-
 χοντο.

e Paeopibus ad Axium Thra-
 ciae, v. sup. ad M, 102.
 Φ, 140. Alius *Apisaon*,
 Phaulsi f. memorabatur sup.
 Δ, 577.

354. ἀλλ' οὐκ ὥς ἐτι εἶχε,
 ὅτι ἐδύνετο μάχεσθαι αὐτοῖς
 ἐρικλέους· γὰρ ἦσαν σάκεσι,
 quod sup. 268. Φαυκλίνης
 septi. — 357. ἀνάγει, licet
 reddere, 274. Verum, et

proprie: *hortatus est*, ne
 quies. ἀνάγει, οὔτε χάζεσθαι
 — Ajax ordines densos ser-
 vare, eos impellit, ita ut ne-
 mo nec recederet, nec pro-
 cederet, ut solebant face-
 re πρόμαχα, inprimis cur-
 ribus. v. sup. ad Δ, 343, 4.
 — 359. ἀμφ' αὐτῷ ἴσ. τῇ
 κεφαλῇ — 361. ἀγχιηστῖνοι
 ἐπικύπτειν. — 364. ἀπ' ἀλλήλων. iam vir-
 dimus. B, 141.

χεῖρες τ' ὀφθαλμοί τε, παλάσσετο μενεαμένον,
 ἀμφ' ἀγαθὸν θεράποντα ποδάρεσσιν Αἰακίδῃσι.
 ὣς δ' ὅτ' ἀνὴρ ταύρου βοῶς μεγάλει βοήῃ
 λαοῖσι δῆη ταύρου, μεθύουσιν καὶ φῆ. 390
 δεξάμεναι δ' ἄρα τῶγε διαστάντες κινήουσιν
 πυλός, ἄφ' ἧς δὲ τε ἱερὰς ἔβη, δῖος δὲ τ' ἀλκιφῆς,
 πολλῶν ἐλκόντων, ταύνται δὲ τὲ πᾶσι διὰ πρό-
 ὤς οἱ ἐνθα καὶ ἐνθα ἵκιν ὀλέγῃ ἐν χροῖ.
 εἰλεον ἀμφοτέρω· μάλα γὰρ ἄφισιν ἔλποτο θυμῷ, 395
 Τρωσὶ μὲν, ἔρπειν προτὶ Ἴλιον, πρὸταρ' Ἀχαιῶν
 ἦϊας ἐπὶ γλαφυράς· περὶ δ' αὐτῶν μῶλος ὀρέγεται
 ἄγχιαι· οὐδὲ γὰρ Ἀχῆς λαοσσόος, αὐδὲ κ' Ἀθήνη
 τὸν γε ἰδοῦσ' ὀνόσαιτ', οὐδ' εἰ μάλα μιν χόλος ἴκοι.
 τοῖον Ζεὺς ἐπὶ Πατρόκλῳ ἀνδρῶν τε καὶ ἵππων 400
 ἤματι τῷ ἐτάνασσε κακὸν πόνον. ὣς δ' ἄρα παρὰ τε

392 ΔΕ ΤΕ ΕΙΚΜΑΣ

395 ΣΦΙΣΙ ΕΕΔΗΕΤΟ.

Vulg. ἤλπετο

396 ΜΕΝ ΕΕΡΤΕΙΝ ΠΡΟΤΙ ΕΙ-

ΛΙΟΝ 399 ΤΟΝ ΓΕ ΠΛΟΤΣ

pro ἦν vt en alibi. — 390. μεθύουσιν αἰοιφῇ βοήῃ. ἐ-
 λαιῷ διάβροχον. Nondum
 vltum norant faciliorem cu-
 neo vel clauo affigendi ex-
 tremas pellis extendendae
 oras. — 398. οὐδὲ — ὀνό-
 σαιτο. Vidimus iam sup. N,
 127. praeterea edocti lu-
 ante, deos delectari adspe-
 ctu virtutis hominum. Quod
 adiectum οὐδ' εἰ μάλα μιν
 χόλος ἴκοι, rei speciem au-
 gmet, et ductum est ex τοῖς

quos dii alternitè parti pu-
 gnantium quae vincitur, pu-
 tantur esse aduersi et infe-
 sti; h. i. Minerva Troianis,
 Mars Achiuis.

401—411. Interponitur
 alia memoratio de Achille
 quod nondum mortem Pa-
 trocli rescuerat. — ἐτάνασ-
 σε κακὸν πόνον, pugnam æ-
 rumnosam intendit, fecit vt
 multo acrior et perniciōsior
 foret. vt ἐντοσύνῃ pug-
 naretur. 188

ἦδε Πάτροκλον τιθιέμεναι δὸς Ἀργαλαῖς·
 πολλὸν γὰρ ἀπὸ νηυσὶν ἔμελλαντο δοῶν,
 τεύχει ὑπὸ Τρώων· ἀλλ' οὐκ οὐκ ἐπὶ Τροίᾳ
 τιθιέμεν· ἀλλὰ δὲ θεῶν ἐνχερμήφθεντα Πύλῳ, 405
 ὡς ἀπονοστήσειν· ἐπεὶ γὰρ τὸ δὲ λαὸς πάμπας,
 ἐκέρσειν περὶ λαῶν· ἀλλ' οὐκ οὐκ ἐπὶ αὐτῷ.
 πολλὰ κ' ἤδε τὸδε μῆτορ ἐπευόετο, νόον ἀπύσῃ,
 ἵνα ἀπαργέλασθευεν μέγα λονὸν ὄναρ.

ὡς τότε γὰρ οἱ εἶπε κακὸν νόον· ἔσθον ἐν γόῳ, 410
 μήτηρ, ὅττι βούλει πολὺ φίλτατος ὦλεθ' ἐν γόῳ.

Οἱ δ' αἰεὶ περὶ νεκρῷ ἀκωχόμενοι δούρατ' ἔχουσιν,

402 FHIΔEE 403 OTTOPE TE ANETO 404 vulg.

ἤλπετο. 406 TO FEANETO 407 ANET FE-

ΘEN 408 vulg. 409 FH 410 OT

OT FOI EFEBHEA 411 PA FOI 412

404. τεύχει ὑπὸ Τρώων
versus urbem, longius a ca-
stris naque — 405. ἐνχερμή-
 φθεντα· πύλῳ. τὸ μιν ὄ-
 νος· pro δι' οὗ, *quomodo*
rem. — 408. A. matre re-
 scuerat· ὁπλίῃν φασι vi-
 cent, aut ad Troiam προ-
 σιπνόμεναι et ibi gloria par-
 ta moriendum, aut domi
 esse moriendum, sup. I, 410.
 vbi v. Not. Hoc loco do-
 cemur praeterea: *praedi-*
ctum Achilli fuisse, Tro-
iam enim nunquam esse ex-
pugnaturam. Tertium est
 inf. II, 8—11. eo adhuc
 superflite fortissimum Myr-
 midonum esse occubiturum.

De Patroclo nihil monitum
 fuerat; contra Patroclum il-
 li superflitem futuram cre-
 diderat Achilles inf. I, 398
 sqq. At ipse ei praedeparat,
 ne Troiam sine se expugna-
 re *videtur* sup. II, 83 sq.
 88 sq. Ignor alterum *videtur*
 ὅτι αὐτῷ ad vaticinium, al-
 terum *videtur* ad prae-
 ceptum referendum, *videtur*
secusum ut aliis, secreto 411.
 411. non a matre *videtur*, *videtur*
 que ad illud tempus, re-
 scuerat id quod nunc ei
 enenerat fore ut Patroclus
 morte orbaretur.

412-413. Vrinque et
 Achilli et Troiam se ad for-

νολεμές ἐγχαλμακτοῖ, καὶ ἀλλήλους ἐμμενέοντι
 ὧδε δὲ τις εὐπλοκεύει· χαλμαῖς χαλμαῖς τῶναι·

ὦ φίλοι, εὐ-μὲν ἡμῶν, εὐκλεῖς πεινέσονται·
 πᾶσι χάνοι· τὸ τεκμήριον ἄφ' ὧν παρὰ μέτρον εἶσι
 ἢ τοῦτ' ἐν Τρώεσσι· μάθησιν ἐπὶ οὐδὲ βόλῃ
 ἄστυ· πᾶσι σφόνδεσσιν ἐρύσσει, καὶ κλέβει τρέφει·

ὦδε δὲ τις Τρώων· μετὰ δ' ἡμῶν ἐμμενέοντι·
 ὦ φίλοι, εἰ καὶ μάλα πάρος εἴκει· τῶδε δὲ δαίμονι κατὰ
 πάντα· ὡς ἔμπεδος· τίς ἐρεῖται πολέμοιο· τὸ
 ὦδ' ἄρα τις ἐλάττω· μένος δ' ἔρσηκεν· ἐκείνου·

ὦς οἱ μὲν μάχωντο· σιδήρεος δ' ὄρουματός
 414 FEIΠΕΣΚΕ 419 FASIT· ΕΒΡΤΣΑΙΟ 423
 ΤΙΣ FEIΠΕΣΚΕ· Τ· ΟΥΣΑΡΚΕ· FEKASITOT
 Vulg. ὄρυσσεν ἐταίρου.

inter pugnandum hortantur.
 416. ἀλλ' αὐτοῦ γὰρ χάρις
 φα. sed, terra petiit, nos
 hietu facto exortitur; terra
 prius condamur, occulte
 mur; quam relinquamus
 Patrocli corpus Troianis
 absportandum. In medio
 positi sunt. τὸ γὰρ ἡμῶν
 424 πολὺ κέρδιον εἶναι, id
 quod nobis vique optabi-
 lius esset.
 424-483. Equi Achillis,
 effugiendū, Hectorē, iam
 aliquantum a pugna digres-
 si, repente subisterant, nec
 sine Patrolo in castra red-
 ire voluerant. Ione appu-

ante, ἐν τῇ Τροίᾳ, ho-
 dierna pugna victoribus, in-
 columes, tamen in castris
 redeant, reuertuntur in pu-
 gnā, et discurrunt per or-
 dines. Cum tamen Anto-
 medon, eos regendū simul
 armis tractandis vacare, non
 possit, Alcimedontem, cur-
 rum conscendere iubet, ipse
 ad pugnandum descendit.
 424. σιδήρεος δ' ὄρουμα-
 τός· — Vix subtilius inda-
 gare licet, quae notio, et
 huius, et quod sequitur,
 χαλμαῖς, εὐπλοκεύει, poetae
 menti obuersata fuerit: ob-
 scura vique, ad sensum ta-

χάλκεο νύρεακόν ἦν δὲ καὶ δέρος ἀτρυγέοιο. 425

Ἰπποι δ' Διὶ κλέος μέγας ἐπαύοντο ἐόντες, 426

κλαῖον, ἐπειδὴ περὶ καὶ θυδὲς θῆν' ἠνέχοιο 427

ἐν κονίῃσι πεσόντες, ἣν Ἐκτορος ἀνδροφόνιοι. 428

ἦ μάχ' Αἰγυπιάων, Διόθεος ἄλκιμος υἱός, 429

πολλὰ μὲν αἶε μάλιστα θεῷ ἠπαιμάετο θείονα, 430

πολλὰ δὲ μελὶ χροῖσι περσινύδα· πολλὰ δ' ἀρετῇ 431

τῷ δ' οὐτ' αὖ ἐπὶ νῆες ἐπὶ πλατῶν Ἑλλήεσσιν, 432

ἠδ' ἐλέτην ἵεσθαι, οὔτε γὰρ πόλεμον μετ' Ἀχαιοῖς. 433

men animi mbandum po- vi de equis flentibus? quod
tens. Si fragor a ferra etc. in ostentum vultum. De
armorum illud est, hoc al- empla. collegit Barnes ad
terum debet spectare ad vl. 438. — 427. ἠνέχοιο
caelum aereo solo intra- Patrocli, qui Achillis auri-
ctum, quale ad A, 426 vi- ga erat ubi mox ἐπὶ θύρα
dimus. Sin est caelum, fir- factus, cf. ad T, 401. κα
mum, stabile, aeternum, arguteris cum Popio. πυ-
ferreus fragor esse debet θῆς θῆν, καθόντο. si tamen
durus ad auditum, adeo- illis sensus vere humanus
que ingens. Hocque prae- tribuitur: quidni et audi-
feram, quia ista aetate fer- tus?
rum in armis nondum me- 430. ἐπαύοντο incesabat
moratur. Per se bene ef- flagro, proprie ad percu-
fet. ἀνδροφόνος σιδήρεος pro tiendum elenato corpore
σιδήρεον. vt similia, alia, αἰ- promigebat. — 431. ἀρετῇ
δέρος ἀτρυγέοιο. καστὴν diuersa a vocibus μελὶ χροῖσι
per αἰετῆς v. Obll. adeoque increpatio, minas
426. Sequitur locus de v. Obll.

426. Sequitur locus de 432. ἐπὶ πλατῶν, Ἑλλήε-
equis humano sensu in- σποντον. Monitum iam, la-
structis, notabilis, ad sensus tius apud Homerum patere
veterum hominum agnoscen- Hellesponti nomen, etiam
dos ab usu, cura et amore ad mare, ante fretum, ita
iuniorum profectus. Ad latum dici, cum iure, et

καλ', ὥστε στήλη μένει ἑμπέδον, ἥτις ἐπὶ τὴν βω-
 ανέρος ἐστὶν καὶ τεθνεώτος, ἡ δὲ γυναικὸς, 435
 ὡς μένον ἀσφαλέως περὶ ἀλλὰ διφρὸν ἔχοντες,
 οὐδὲ ἐνισκίμψαντες καρήατος δαίμονα δὲ σφί-
 θερμα κατὰ βλεφάρων χαμαὶ δὲ γέε μυρομένην,
 ἡμιδοχοιο ποθῆ. Στελερὴ δὲ μαινομένη χαίτη, 440
 ζεύγλης ἐξεργασμένη παρὰ ζυγὸν ἀμφοτέρωσθε
 μυρομένην δ' αἶψα καὶ γε ἰδὼν, ἐλέησε Κρονίαν,
 κινήσας δὲ κάρη, προτὶ ὃν μυθήσατο θυμὸν.

Ἄ βελῶ, τί σφῶϊ δομεν Πυλῆι ἀνακτι
 Διητῶ, ἡμεῖς δ' ἐσπῶν ἀγῆρω τ', ἀθανάτω τε.
 Ἥ ἵνα δυστήνοισι μετ' ἀνδράσιν αἴλγε ἔχητον; 445
 οὐ μὲν γάρ τί που ἐστὶν οἰζυρώτερον ἀνδρὸς
 πένετον, ὅσασι περ γαῖαν ἐπὶ πνέει τε καὶ ἔρπει.
 ἀλλ' οὐ μὲν ὑμῶν γὰρ καὶ ἄρμασι δαιδαλέοισιν

436 Vulg. ἔχοντες. 437 Vulg. ἐνισκίμψαντες. 438 Vulg.
 μυρομένην. 439 Vulg. ποθῆ. 440 Vulg. ἀμφοτέρωσθε.
 441 ΤΟ ΓΕ ΠΙΔΩΝ 442 ΠΡΟΤΙ ΦΟΝ 443
 ΠΗΛΗΙ ΦΑΝΑΚΤΙ 447 Vulg. ἐπαινεῖται

spectu ipsius freti et oris
 angustioris. v. OBII — 434.
 στήλη ἐπὶ τὴν βω columnā
 sepulchralis, cippius, non si-
 gnūm. cf. ad A, 371. —
 440. χαίτη ζεύγλης ἐξεργ-
 ασμένη παρὰ ζυγόν, scilicet
 ex more antiquo δὲ ζυγός,
 iugum, h. e. ligatum trans-
 versum, foris alligatum te-
 sion; perforatum binis ex-
 tremis partibus, ita ut per
 hos oculos ζεύγλης, immit-

tantur capita boum vel iu-
 gum. — 443. τί σφῶϊ δό-
 μεν. πρός τί, διὰ τῆς δομεν,
 homini mortali, cum vos
 sitis immortales. — 444.
 ἀγῆρω τ' ἀθανάτω τε per
 quae duo nomina constituta
 erat naturae non humanae,
 adeoque divinae. cf. ad B,
 447. γαῖαν ἐπὶ πνέει καὶ
 ἔρπει, κατὰ γῆν.

Ἐκτὼρ Πριάμιδος ἐποχήσεται· οὐ γὰρ εἰσώ.
 ἢ οὐχ ἄλις, ὡς καὶ τεύχε' ἔχει, καὶ ἐπύχεται αὐτῶς;
 σφῶν δ' ἐν γούνεσσι βαλῶ μένος, ἦδ' ἐνὶ θυμῷ, 451
 ὅρα καὶ αὐτομέδοντα σκώσεται ἐκ πολέμοιο
 ἧς ἐπὶ γλαφυράς· ἔτι γάρ σφισι κῦδος ὀρέξω,
 κτείνειν, εἰσόκε ἧς εὐστέλμους ἀφίκωνται,
 ἀλλ' ἔ· Ἥλιος, καὶ ἐπὶ κνέφας ἱερὸν ἔλθῃ. 455

Ὡς εἰπὼν, ἵπποισιν ἐνέπνευσε μένος ἧ·
 τῷ δ' ἀπὸ χαιτῶν νοήν· οὐδ' αὖτε βαλόντε,
 ῥίμφ' ἔφερον θοὸν ἄρμα μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιοὺς.
 τοῖσι δ' ἔπ' Αὐτομέδων μάχετ', ἀχνύμενός περ ἑταίρου,
 ἵπποις αἰσσων, ὥστ' αἰγυπιὸς μετὰ χῆνας. 460
 ῥέα μὲν γὰρ Φεύγεσκεν ὑπ' ἐκ Τρώων ὀρμαγδοῦ,

450 H OT FALIS
ΠΩΝ

451 Vulg. γούνασσι 456 FEL

453. σφισι Troianis: paulo durius. — 455. κνέφας, ἱερὸν divina, alma nox. cf. Λ, 194. Superuenit vespera inf. Σ, 239.

456—482. Equos puta diu peruicaciter resistentes tandem nouo impetu retro in pugnam, vnde venerant, cum curru ruisse Hoc in miraculum verum et ad interpositum Iouis numen revocandum est. Consilio utique Automedontis factum hoc non erat; nam equos se regere non posse ipse fatetur: 475 sq. forte, quod

Koeppen bene conicit, quia nouum aurigam, Automedontem non audiebant equi, desiderantes Patroclum aurigam, cuius voci adsueuerant. Solus autem ille curru inuectus arma tractare non poterat; quo animaduerso Alcimedon se offert aurigam. Necesse est hunc aurigandi peritiorem fuisse.

459. τοῖσι δ' ἔπ' et ad Τρῶας καὶ Ἀχαιοὺς referri potest et ad ἵππους. hoc praefero, vt distinguatur versu sequenti: τοῖσι δ' ἔπ', ἐπὶ ταῦτοις ἵπποις, αἰσσων.

ρεῖα δ' ἐπαίξασκε πολὺν καὶ ὄμιλον ὀπάζων.
 ἀλλ' οὐχ ἔρει φῶτας, ὅτε σεύαιτο διώκειν.
 αὐ γάρ πως ἦν, οἷον ἐόντ' ἱερῷ ἐνὶ δίφρῳ.
 ἔγχει ἐφορμασθαι, καὶ ἐπίσχειν ὠκείας ἵππους. 465
 ὁπὲ δὲ δὴ μιν ἐταῖρος ἀνὴρ ἶδεν ὀφθαλμοῖσιν
 Ἀλκιμέδων, υἱὸς Λαέρκεος Αἰμονίδαο.
 στή δ' ὅπιθε δίφροιο, καὶ Αὐτομέδοντα προσεΐδα.

Αὐτόμεδον, τίς τοί νῦ θεῶν ἠκερδεῖα βούλη
 ἐν στήθεσσι νῆθηκα, καὶ ἐξέλετο φρένας ἐσθλὰς; 470
 οἷον πρὸς Τρῶας μάχεαι, πρῶτα ἐν ὀμίλῳ
 μούνοισι. ἀτὰρ τοι ἐταῖρος ἀπέκτατο. τεύχεα δ' Ἐκτωρ
 αὐτὸς ἔχων ὤμοισιν ἀγάλλεται Αἰακίδαο.

Τὸν δ' αὖτ' Αὐτομέδων προσέφη, Διώρεος υἱός.
 Ἀλκιμέδον, τίς γάρ τοι Ἀχαιῶν ἄλλος ὁμοῖος, 475
 ἵππων ἀθανάτων ἐχέμεν δμῆσιν τε μένος τε,

463 Vulg. ὅτ' ἐσεύαιτο.

466 ΕΙΔΕ

v. Obfl. ἀχνύμενός περ, nunc est, quippe, quidem.

462. ὀπάζων. διώκων ut ver-
 su sequi redditur. — 464.
 οὐτως γάρ ἦν, δυνατόν ἦν,
 αὐτόν, οἷον ἐόντα. — Patet
 ex h. l. quod fane per se
 intelligitur, curruum usum
 in hoc quoque parum fuisse
 probandum, quod e duobus
 viris fortibus alter non
 pugnabat, sed regendis equis
 vacabat, et, altero occiso,
 alter quoque pugnae inuti-

lis erat, quippe cui equi re-
 gendi essent. ἱερῷ ἐνὶ δί-
 φρῳ praeſtat inter plura ac-
 cipere, θαῖφω, praeclaro. cf.
 ad K, 56. — 465. καὶ ἐπι-
 σχειν ἵππους, h. e. ἡνιο-
 χεῦν. — 468 sq. Drama-
 tice narrata res per sermo-
 nes utriusque habitos; quod
 per se patet, inutilem, va-
 nam fuisse disquisitionem
 equorum Automedontis.

476. ἐχέμεν δμῆσιν τε μέ-
 νος τε videtur esse pro δαμῶν

εἰ μὴ Πατέρωνος, θεόφι μῆστωρ ἀτάλαντος,
 ὥς ἐών; νῦν δ' αὖ θάνατος καὶ μοῖρα κίχάνει.
 ἀλλὰ σὺ μὲν μάστιγα καὶ ἥνια συναλόνετα
 δεῖσαι, ἐγὼ δ' ἵππων ἀποβήσομαι, ὄφρα μάχωμαι. 480
 ὧς ἔφατ'· Ἀλκίμέδων δὲ βοῇ θοὸν ἄεμ' ἐπορεύσας,
 καρκαλίμως μάστιγα καὶ ἥνια λάξετο χερσίν·
 Ἀυτομέδων δ' ἀπόρουσε νόησε δὲ Φαίδιμος Ἑκτωρ,
 αὐτίκα δ' Αἰνείαν προσεφώνεεν ἐγγὺς ἑόντα·
 Αἰνεΐα, Τρώων βουληφόρε χαλκοχιτώνων, 485
 ἄπὸ τῶδ' ἐνόησα παδάκρας Αἰακίδαο
 εἰς πόλεμον προφαιέντε σὺν ἡνίοχοισι κακοῖσι·
 τῷ κεν ἐλπιόμην αἰρησέμεν, εἰ σὺ γε θυμῷ
 σῶ ἐθέλεις· ἐπεὶ οὐκ ἂν ἐφορμηθέντε γε καὶ
 τλαίην ἐναντίβιον στάντες μαχέσασθαι. 490

484 Vulg. βοηθόν

νῶϊν

488 ΕΦΕΛΠΘΙΜΗΝ

489 Vulg.

τὸ μένος. — 477. θεόφι μῆ-
 στωρ ἀτάλαντος ad pruden-
 tiam referre praestat. v.
 Obfl. — 478. μοῖρα κίχάνει
 αὐτὸν, occipat, terret. γ.
 Obfl. — 480. ἐγὼ δ' ἵππων
 ἀποβήσομαι. vi pedes pu-
 gnet. — 481. ἐπορεύσας ἄρ-
 μα θοὸν βοῇ, ἐν μάχῃ.

483—542. Curru Patro-
 di iterum conspecto, He-
 ctor Aeneā adsumpto, cum
 viris fortibus, Chromio et
 Areto, eius pōiundi consi-
 lium init: — 490. quo anim-
 aduerso Alcimedon et ipse

arceffit Aiaces et Menelaum
 — 515. simulque emittit ha-
 stiam transfigitque Aretum
 — 524. Hector frustra Au-
 tomedontem hasta cum pe-
 tiisset, aduentu Aiacis vtrius-
 que perterritus cum Aeneā
 et Chromio retrocedit, Au-
 tomedonti Aretum spolian-
 dum relinquit; — 538. qua
 de re Automedon gloriatur
 — 542.

485. βουληφόρε de viro
 principe, vt statim B, 24
 vidimus: οὐ χρη π. — 490.
 οὐ τλαίην ἐν μαχέσασθαι

ὧς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθηνσαν εὐς παῖς Ἀγχιόω·
 τῷ δ' ἰθὺς βήτην, βοέης εἰλυμένῳ ῥμούς
 αὐῇσι, στερεῇσι· πολὺς δ' ἐπελήλατο χαλκός·
 τοῖσι δ' ἄμα Χρομῖος τε, καὶ Ἄρητος Θεοριδῆς,
 ᾗσαν ἀμφότεροι· μάλα δὲ σφισιν ἔλπετο θυμὸς 495
 αὐτῷ τε κτενέειν, ἐλάαν τ' ἐριαύχενας ἵππους.
 νήπιοι, οὐδ' ἄρ' ἔμελλον ἀναιμῶντί γε νέεσθαι
 αὐτίς ἀπ' Αὐτομέδοντος· ὃ δ', εὐζάμενος Διὶ πατρὶ,
 ἀλκῆς καὶ σθένος πλητὸ φρένας ἀμφὶ μελαίνας·
 αὐτίκα δ' Ἀλκιμέδοντα προσηύδα, πιστὸν ἑταῖρον· 500
 Ἀλκιμέδον, μὴ δὴ μοι ἀπόπροθεν ἰσχύμεν ἵππων,
 ἀλλὰ μάλ' ἐμπνεῖοντε μεταφρένω· οὐ γὰρ ἔγωγε
 Ἑκτορα Πριάμίδην μένεος σχῆσεσθαι οἶα,
 πρὶν γ' ἐπ' Ἀχιλλῆος καλλίτριχε βήμεναι ἵππων,
 νῶϊ κατακτείναντα, φοβῆσαι τε στίχας ἀνδρῶν 505
 Ἀργείων, ἧ κ' αὐτὸς ἐνὶ πρώτοισιν ἀλώη.

492 ΦΕΙΛΑΤΜΕΝΩ 494 ΘΕΟΦΕΙΑΗΣ 495 ΣΦΙ-
 ΣΙ ΦΕΛΠΕΤΟ 499 Vulg. ἀμφιμελαίνας 501
 Vulg. ἵππους. 505 Vulg. φοβῆσαι δὲ 506 ΠΡΩΤΗ-
 ΣΙ ΦΑΛΩΙΗ

Ἀργῇ, πολέμῳ, στάντες ἐν-
 ἀντίβιον, νῶϊ ἐφορμηθέντες;
 casus absolute positi, nobis
 eos inuadentibus. — 492.
 Incedebant aduersus hostem
 scutis pectori et ori prae-
 tentis, adeoque ipsis hume-
 ris. — 498. Automedon fir-
 mato animo Hectorem ac-
 cedentem excipit, ut tamen
 Alcimedon currum in pro-
 pinquo habeat, rogat, sci-

licet ut vulneratus aut tur-
 ba oppressus salutis fuga pro-
 spicere possit. — 503. Ἑκ-
 τορα μένεος σχῆσεσθαι, He-
 ctorem peruicaciter institu-
 rum sibi esse ait, non de-
 stitutum, antequam aut
 curru Achillis potiatur aut
 occumbat. Proprie: eum
 non se ab impetu colubibi-
 turum. v. Obsl. — 506. aut
 antequam ipse ceciderit in-

Ὡς εἰπὼν, Αἴαντε καλέσσατο, καὶ Μενέλαον·
 Αἴαντ', Ἀργείων ἡγήτορε, καὶ Μενέλαε,
 ἦτοι μὲν τὸν νεκρὸν ἐπιτράπεθ', οἱ περ ἄριστοι,
 ἀμφ' αὐτῷ βεβήμεν, καὶ ἀμύνεσθαι στίχας ἀνδρῶν·
 τῶν δὲ ζωοῖσιν ἀμύνετα νηλεὲς ἡμᾶρ. 511

τῆδε γὰρ ἔβρισαν πόλεμον κατὰ δακρυόεντα
 ἔκτορε, Αἰνεΐας θ', οἱ Τρώων εἰσὶν ἄριστοι·
 ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται·
 ἦω γὰρ καὶ ἐγώ· τὰ δὲ κεν Διὶ πάντα μελήσει. 515

Ἡ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
 καὶ βάλεν Ἀρήτοιο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἰσὴν·
 ἡ δ' οὐκ ἔγχος ἔρυτο, διὰ πρὸ δὲ εἴσατο χαλκός·
 νεισθήν δ' ἐν γαστρὶ διὰ ζωστήρος ἔλασσεν.
 ὥς δ' ὅταν ὄξυν ἔχων πέλεκυν αἰζηῖος ἀνῆρ, 520
 κόψας ἐξόπιθε κερῶν βοὸς ἀγραυλοῖο,

507 ΦΕΙΠΩΝ 509 Vulg. ἄσσοι ἄριστοι. 517 ΠΑΝ-
 ΤΟΣ ΕΦΙΣΗΝ 518 leg. διὰ πρὸ δ' εἴσατο.

ter προμάχους. — 507. Aia-
 ces et Menelaum aduocat
 Automedon. — 509. ἐπι-
 τράπετε τόσους ὅσοι (τούτοις
 αἱ) ἄριστοι (pro τοῖς ἀρί-
 στοῖς) τὸν νεκρὸν ὥστε αὐ-
 τοὺς ἀμφιβῆναι αὐτῷ. —
 514. ταῦτα θεῶν ἐν γούνα-
 σι κεῖται vt nos, in alicu-
 jus sinu aliquid deponere; sic
 Homericum, in alicuius seden-
 tis gremio res poni, siue vt v.
 c. puer in patris gremio;
 siue vt quæ diis vota vel

doma offeruntur. cf. Obfl.
 — 518. διὰ πρὸ δὲ εἴσατο
 χαλκός, διήλθε. vt iam E,
 538. Mox 519 ἔλασσεν sc.
 Alcimedon. — 520. ὥς δὲ
 βοὺς προθορῶν ἐρίπη, ὥς
 ἄρ' ὅγε ἔπεσε προθορῶν, et-
 li ὑπτιος, — cum saltu,
 subsultum. Nam ita fert na-
 tura, vt percussum corpus
 erigat se, sed cum sensu
 laesionis corruiat: in tergum,
 pondere in eam partem in-
 clinato.

ἵνα τάμῃ διὰ πᾶσαν, ὃ δὲ προδορὼν εἰρήνησιν·
ὥς ἄρ' ὅγε προδορὼν πέσεν ὕπτιος· ἐν δὲ οἱ ἔγχος
νηδυίοισι μάλ' ὄξυ κρᾶδαινόμενον λυέ γυῖα.

Ἐκτῶρ δ' Αὐτομέδοντος ἀκόντισε δουρὶ Φαιειῶν· 525

ἀλλ' ὃ μὲν ἄντα ἰδὼν ἡλεύατο χάλκεον ἔγχος·

πρὸςσω γὰρ κατέκυψε· τὸ δ' ἐξόπιθε δόρυ μακρὸν

οὐδὲ ἐνισκίμφθη, ἐπὶ δ' οὐρίαχος πελεμήχθη·

ἔγχος· ἐνθαδ' ἔπειτ' ἀφίει μένος ὄβριμος ἄρης·

καὶ νύ κε δὴ ξιφέσσ' αὐτοσχεδὸν ὠρμηθήτην, 530

εἰ μὴ σφῶν Αἴαντε διέκριναν μεμαῶτε,

οἳ ῥ' ἦλθον καδ' ὄμιλον, ἑταίρου κικλήσκοντος.

ταύσδ' ὑποταρβήσαντες ἐχώρησαν πάλιν αὐτίς·

Ἐκτῶρ, Αἰνεΐας τ', ἠδὲ Χρομῖος Θεοειδής·

Ἄρητον δὲ κατ' αὐτῆς λίπον, δεδαίγμένον ἦτορ, 535

κείμενον· Αὐτομέδων δὲ, θῶν ἀτάλαντος Ἄρη,

τεύχεά τ' ἐξενάριξε, καὶ εὐχόμενος ἔπος ἠύδα·

Ἥ δὴ μὰν ὀλίγον γε, Μενoitιάδαο θανόντος,

κῆρ ἄχεος μεθήκη, χερεῖονά περ καταπέφνων.

Ὡς εἰπὼν, ἐς δίφρον ἐλὼν ἕναρὰ βροτόεντα 540

522 FINA 523 ΔΕ FOI 526 ANTA FIAΩN

531 Vulg. εἰ μὴ σφῶν 534 ΘΕΟΦΕΙΔΗΣ 537 FE-

ΠΟΞ 540 FEIΠΩN

527 — 9. *hastia infixa est* remitteret vim suam. —
solo a tergo eius, tanto 531. Aduenerant interea A-
oium impetu ut summa eius iaces cum Menelao Auto-
pars aliquantum vibratio- medontis clamore excitati
ne se moueret, donec mo- 507 quorum metu recedunt
tus hastiae a Martio pu- Hector, Aeneas et Chro-
gnantis robore et impetu mus. — 531. σφῶς — μεμα-
impressus (ὄβριμος Ἄρης) ὥς sunt iungenda pro αὐτῶ.

θῆκ', ἀνὰ δ' αὐτὸς ἔβαινε, πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθεὶν
αἱματόεις, ὥς τις τε λῶν κατὰ ταῦρον ἐδηδαίς.

*Αψ δ' ἐπὶ Πατρόκλῳ τέτατο κρατερῇ ὕμνῳ,
ἀργαλέῃ, πολύδακρυς· ἔγειρε δὲ νεῖκος Ἀθήνη,
οὐρανόθεν καταβάσασα· προῆκε γὰρ εὐρύππα Ζεὺς, 545
ὀρνύμεναι Δαναοὺς· δὴ γὰρ νόος ἐτράπετ' αὐτοῦ.
ἥτε πορφυρέην ἱεὺν θνητοῖσι τανύσσῃ

541 Vulg. ἀν δ' αὐτὸς 547 PIPIN

543—592. Infaturatur nube se obtexerat, occulta-
pugna iterum circa Patrocli
corpus; redit quoque eo
Menelaus, ab Athene sub
Phoenicis persona monitus.
statimque Poden occidit —
581. Eodem etiam Hector
reueritur ab Apolline com-
pellens — 592. Sequitur
pugna acerrima.

546. Iouis animus non
tam mutatus, quam con-
versus ad hoc, dicendus
est, quod sequitur. Sed v.
Obss. — 547. Comparatio
Minervae de caelo dela-
pulae cum arcu caelesti non
vnum sensum admittit: aut
vt eius iter et motus cum
arcu per aerem orto com-
paretur, aut vt illa intuen-
tibus speciem iridis praebe-
ret, aut vt illa in nube,
quae iridem reddit, lateret.
Postremum verisimilius; nata

nube se obtexerat, occulta-
verat: πυκνάσσα δ' αὐτήν,
καλύψασα, siue ea caerulea,
aut rubens, siue candida
sit putanda. Redit autem
comparatio ad haec verba;
descendit caelo Athene nu-
be nigricante induta, qua-
lis esse solet ea nubes, quae
arcum caelestem in caelo
exhibet. Reliqua ornantia
sunt. Porro ex h. l. mani-
festum sit, arcum caelestem
inter ostenta habitum esse;
modo procellae ingruentis,
modo belli seu pugnae.
Hoc disertius quam supra
Λ, 28 ἱρῖσιχ — ὥς τε Κρο-
νίων ἐν νέφεσσι στήριξε, τέ-
ρας μερόπων ἀνθρώπων.
Quomodo in prius incide-
rint, facile est ad assequen-
dum. si procellas, imprimis
Ioniae, cogites, grandines
et imbres afferentes, infe-
ras repentino frigore sub-

Ζεὺς ἐξ οὐρανόθεν, τέρας ἔμμεναι ἢ πολέμοιο,
 ἢ καὶ χειμῶνος δυσθαλπέρος· ὃς ῥά τε ἔργων
 ἀνθρώπους ἀνέπαυσεν ἐπὶ χθονὶ, μῆλα δὲ κήδει· 550
 ὥς ἢ, πορφυρέῃ νεφέλῃ πυκασσάσά ἐ αὐτήν,
 φύσετ' Ἀχαιῶν ἔθνος, ἔγειρε δὲ φῶτα ἕκαστον·
 πρῶτον δ' Ἀτρεΐδης υἱὸν ἐποτρύνουσα προσηύδα,
 Ἰφθίμον Μενέλαον, ὃ γάρ ῥά οἱ ἐγγυῖθ' ἦεν,
 εἰσαμένη Φοῖνικι δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν· 555
 Σοὶ μὲν δὴ, Μενέλαε, κατηφείῃ καὶ ὄνειδος
 ἔσσεται, εἴ κ' Ἀχιλλῆος ἀγαυοῦ πιστὸν ἐταῖρον
 τείχει ὑπὸ Τρώων ταχέες κύνες ἐλκήσωσιν·
 ἀλλ' ἔχεο κρατερῶς, ὅτρυνε δὲ λαὸν ἅπαντα.
 Τὴν δ' αὖτε προσέειπε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος· 560
 Φοῖνιξ, ἄττα, γεραίε παλαιγενὲς, εἰ γάρ Ἀθήνη

549 ΤΕ ΠΕΡΙΓΩΝ 551 ΠΤΚΑΣΑΣΑ ΠΕ 552
 ΠΕΘΝΟΣ — ΦΩΤΑ ΠΕΚΑΣΤΟΝ 553 VULG. ἐπ-
 οτρύνουσα 554 ΡΑ ΦΟΙ 555 ΦΕΙΣΑΝ ΝΗ
 558 VULG. ἐλκήσωσιν. 560 ΠΡΟΣΕΦΕΙΠΕ

orto pecudibus: auocantes
 autem ab opere rustico
 agricolas, ut se intra tuga-
 ria sua recipiant. at poste-
 rius a mero tropo petitum
 videtur, ut suborta tempe-
 ras, atra nubes repente
 obducta, color ferrugineus
 ac purpureus, videretur sym-
 bolicum signum esse similis
 rerum mutationis, h. e. bel-
 li instantis. Ita enim fert
 multitudinis superstitio, ut
 phaenomena physica ad res

humanas, consilia et fata,
 transferant. — χειμῶν μῆ-
 λα κήδει, βλέπτει, per mor-
 bos et frigore in medio ae-
 stu exorto. Nam ad hie-
 mem haec trahi nolim.

555. Phoenicis personam
 assumere poterat, quia is
 cum Patroclo exierat in
 aciem sup. Π, 196. φωνήν
 ἀτειρέα, epitheton ornans,
 iam N, 45 vidimus: est
 proprie firma, valida. —

δοίη κάρτος ἐμοί, βελέων δ' ἀπερύκοι ἐρωήν·
 τῷ κεν ἔγωγ' ἐθέλοιμι παρεστάμεναι καὶ αἰμύνειν
 Πατρόκλῳ· μάλα γάρ με θανὼν ἐσεμάσσατο θυμόν·
 ἀλλ' Ἐκτωρ πρὸς αἰὼν ἔχει μένος, οὐδ' ἀπολήγει 565
 χαλκῷ δηϊόων· τῷ γὰρ Ζεὺς κῦδος ὀπάζει.

Ὡς φάτο· γήθησεν δὲ θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 ὅτι ῥα οἱ πάμπρωτα θεῶν ἤρῃσατο πάντων·
 εἰ δὲ βῆν ἁμοιοσι καὶ ἐν γούνεσσιν ἔθηκε,
 καὶ οἱ μύης θάρσος ἐνὶ στήθεσσιν ἐθήκεν, 570
 ἦτε, καὶ ἐργομένη μάλα περ χροὸς ἀνδρομέοιο,
 ἰσχανάα δακέειν· λαγρόν τ' ἐοἶ αἷμ' ἀνδρώπου·
 τοίου μιν θάρσους πλῆσσε φρένας ἀμφὶ μελαίνας·

564 ἐσεμάσσατο. non ἐσεμάσατο.

568 PA FOI 569

Vulg. γούνεσσιν 570 FOI 571 +H KAI EEPΓO-
 MENH vel quod praeferam EEPΓOMENH cum Bent-
 leio. 572 TE FOI

562. βελέων ἐρωήν, nunc
 ὄρμη. impetum. τῷ βέλῃ βε-
 βλημένα. πετόμενα. — 563.
 τῷ κεν. οὕτως ἄρα. — 564.
 μάλα γάρ με θανὼν ἐσεμάσ-
 σατο θυμόν. Sensus expe-
 ditus est: moriendo, morte
 sua magno impetore Patro-
 clius animum meum affecit.
 At grammatica ratio mole-
 stias creat: v. Obll. Vide-
 tur accipiendum esse: μά-
 σσαι, εἰςμάσσαι, ὄρμην, εἰς
 θυμόν τινος. irrumpere, re-
 pente opprimere animum.
 — 565. At Hector ignea
 virtute grassatur, furit.

569 — 573. Menelaus
 Phoenicis seu Minervae hor-
 tatu firmatus pertinaciter in
 repellendis a Patrocli cor-
 pore Troianis persistit: haec
 pertinacia, τὸ ἐπίμονον, quod
 περ θάρσος designatur, cum
 perniciacia mulcae compa-
 ratur.

572. ἰσχανάα perseverat
 mordendo et dulcis ei est
 sanguis humanus: pro,
 dulcedine enim sanguinis
 allicitur. — 573. Simili per-
 vicacia in pugnando replé-
 vit eips pectus: ἐπλησεν
 (αὐτὸν) ἀμφὶ φρένας, san-

βῆ δ' ἐπὶ Πατρόκλῳ, καὶ ἀκόντισε δουρὶ Φαιινῶ.
 ἔσκε δ' ἐνὶ Τρώεσσιν Ποδῆς, υἱὸς Ἡετίωνος, 575
 αἰφνείος τ', ἀγαθός τε· μάλιστά δέ μιν τίεν Ἐκτωρ
 δήμου, ἐπεὶ οἱ ἐταῖρος ἦν φίλος εἰλαπνιστῆς·
 τὸν ῥα κατὰ ζώσθηρα βάλε ξανθὸς Μενέλαος,
 αἰῶντα φόβονδε· διὰ πρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσε·
 δούπησεν δὲ πεσὼν· ἀτὰρ Ἀτρεΐδης Μενέλαος 580
 νεκρὸν ὑπ' ἐκ Τρώων ἔρυσσε μετὰ ἔθνος ἐταίρων.
 ὦ Ἐκτορα δ' ἐγγύθεν ἰστάμενος ὠτρυνεν Ἀπόλλων,
 Φαίνοπι Ἀσιάδῃ ἐναλίγκιος, ὅς οἱ ἀπάντων
 ζείνων φίλτατος ἔσκεν, Ἀβυδόθι οἰκίᾳ ναίων·
 τῷ μιν ἐισάμενος προσέφη ἐκάεργος Ἀπόλλων· 585
 Ἐκτορ, τίς κέ σ' ἔτ' ἄλλος Ἀχαιῶν ταρβήσειεν;
 οἷον δὴ Μενέλαον ὑπέτρεσας, ὅς τὸ πάρος περ
 μαλθακὸς αἰχμητής· νῦν δ' αἴχεται, οἷος αἰείρας
 νεκρὸν ὑπ' ἐκ Τρώων· σὸν δ' ἔκτανε πιστὸν ἐταῖρον,
 ἔσθλόν, ἐνὶ προμάχοισι, Ποδῆν, υἱὸν Ἡετίωνος. 590
 ὧς φάτο· τὸν δ' ἄχεος νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα·
 βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἰῶσι χαλκῷ.

577 FOI 581 FERTSE META FBONOS 583
 IOS FOI 584 ABTDOΘI FOIKIA 585 TΩI
 MIN FEISAMENOS vel EFEISAMENOS —
 FEKAFEPΓOS

gulse circa praecordia: vt
 499. — 575: *Podes*, *Etio-*
nis f. alibi non memora-
 tus: Erat is Hectoris fami-
 liaris, quem is ad epulas
 vocare solebat. κατὰ ζώσθη-
 ρα 578 vulneratus; a tergo
 tamen; fugebat enim. —

582. *Phaenopis* specie as-
 sumta Apollo Hectorem qui
 aduentu Menelai et Aiacis
 a Patrocli corpore recessit
 et alia parte pugnabat,
 increpat et ad ulciscendam
 Podis caedem incendit —
 592, quo facto ille, *osten-*

Καὶ τότε ἄρα Κρονίδης ἔλετ' ἀγκυλὰ θυσκανόεσσαν,
μαρμαρέην, Ἴδην δὲ κατὰ νεφέεσσι κάλυψεν·
ἀστράφας δὲ, μάλα μεγάλ' ἔκτυπε, τὴν δ' ἐτίναξε·
νικη δὲ Τρώεσσι δίδου, ἐφόβησε δ' Ἀχαιοὺς. 596

Πρῶτος Πηνέλεως Βοιωτίας ἦρχε φόβοιο·
βλήτω γὰρ ὦμον δουρὶ, πρόσω τετραμμένος αἰεὶ,
ἄκρον ἐπὶ λίσσῃ· γράψε δὲ οἱ ὀστέον ἄχρεϊ
εἰς χμὴ Πουλυδάμαντος· ὃ γὰρ ἔβαλε σχεδὸν ἐλθὼν. 600
Λήϊτον αὖθ' Ἐκτωρ σχεδὸν οὐτάσε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ,
ὡς Ἀλεκτρούνοιο μέγα θυμῷ, παῦσε δὲ χάρις.
τρέσσε δὲ παπτήνας, ἐπεὶ οὐκέτι ἔλπετο θυμῷ
ἔγχος ἔχων ἐν χειρὶ μαχήσεσθαι Τρώεσσιν.
Ἐκτωρα δ' Ἰδομενεὺς μετὰ Λήϊτον ὀρμηθέντα 605

597 Vulg. ἦρε.

599 ΔΕ

FOI

600 Vulg.

γὰρ δ' ἔβαλε

603 ΟΥΚΕΤΙ ΠΕΛΠΕΤΟ.

vulg. ἤλεπετο.

to tonitru confirmatus Achi-
vos aggreditur, qui contur-
bati fugam circumspiciunt
— 596. *Phaenops* Asii fi-
lius. *Asius* hic videtur idem
cum filio Dymantis, fratris
Hecubae, esse II, 717 sq.

593—6. Iouem aegidem
pro clipeo incutere terroris
caussa, iam vidimus. Quae
h. l. adiiiciuntur, videntur
notionem aegidis, clipei
aere fulgentis, reuocare ad
fulmen nigra nube erum-
pens. Quod Hectore nouo
cum impetu in Achiuos in-
currente factum est, ut illi

fugam circumspicerent, prae-
clare a terrore diuinitus in-
iecto repetitur.

597. *Peneleos* et 601,
Leitos, Boeotorum duces
sup. B, 494. iunctos quo-
que N, 91. 92. illum Poly-
damas, Panthi f. hunc Hel-
ctor vulnerat. — 599. ἐπὶ
λίσσῃ *strictim*, in cute h.
in carne, satis tamen alto
vsque ad os. — 603, *τρέσ-*
σε δὲ, *Leitos*, dextra vul-
nere percussa.

605—626. *Leiti*, in quem
Hector irruerat, caedem
auertit curru inuectus *Ido-*

βεβλήκει θώρηκά κατὰ στήθος παρὰ μαζόν
 ἐν καυλῷ δ' εἰάγῃ δολιχὸν δόρυ τοὶ δ' ἐβόησαν
 Τρῶες· ὁ δ' Ἰδομενεὺς ἀκόντισε Δευκαλίδας
 δίφρῳ ἐφ' ἐσταῶτος· τοῦ μὲν ἔ' ἀπὸ τυτθῶν ἄμαρτεν·
 αὐτὰρ ὁ Μηριόνας ὀπάονά θ', ἠνίοχόν τε, 610
 Κοίρανον, ὅς ἔ' ἐκ Αὐάντου εὐκτιμένης ἔπετ' αὐτῷ·
 περὶ γὰρ τὰ πρῶτα, λιπαὴν νέας ἀμφιέλισσας
 ἤλυθε, καὶ καὶ Τρῶσιν μέγα κράτος ἐγγυάλιξεν,
 εἰ μὴ Κοίρανος ὤκα ποδάμειας ἤλασεν ἵππους·
 καὶ τῷ μὲν Φάος ἦλθεν, ἄμυνε δὲ νηλεὲς ἦμαρ· 615
 αὐτὸς δ' ὤλεσε θυμὸν ὑφ' Ἐκτορος ἀνδροφρόνιο.

607 ΕΦΑΓΗ. sed v. Obfl.

meneus, Hectore hasta in
 pectore percusso, fracta ta-
 men hasta; — 607. at He-
 ctor hastam in Idomeneum
 torfit, quae ab eo aberrans
 Coeranum, Merionis auri-
 gam, traiecit — 619. qui ar-
 reptis habenis versus castra
 fugit una cum Idomeneo.

607. ἐν καυλῷ. fracta est
 hasta ea parte, qua ferrum
 hastili iunctum erat. Inclat-
 mant Troiani seu ea fracta
 laetantes seu Hectori me-
 tuentes. — 611. *Coeranus*,
 Cretensis, *Lycto* quam B,
 647 memoratam vidimus,
 oriundus, ideoque Idome-
 nei et Merionis popularis,
 Merionis auriga. — 612.
 περὶ γὰρ sc. Idomeneus:

quod vidimus N, 210 sq.
 240 sq. ergo 609 δίφρῳ ἐ-
 φ' ἐσταῶς ille sc. Coera-
 no admoto. Videtur adeo
 Meriones curru descendisse
 et pedes pugnasse. Vbi
 Coeranus, qui curru Idome-
 neum receperat, hasta
 Hectoris traiectus prolapsus
 est, Meriones habenis huius
 collectis Idomeneum in ca-
 stra se recipere iubet; e
 seqq. 717 apparet, Merio-
 nen in pugna permanfisse;
 itaque Idomeneum, habenis
 ei traditis, iubere poterat
 622 μάστιγι νῦν. — 613. *et*
praebiturus fuisset ille mor-
te sua Troianis materiem
magnae laudis. — 615.
 Φάος, salutem: vi saepe. —

τὸν βαίλ' ὑπὸ γναθμοῖο καὶ οὐατος, ἐκ δ' αἶψ' ὀδόντας
 ὥσε δόρυ περὺνόν, διατ' δὲ γλῶσσαν τάμε μέσσην.
 ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, κατὰ δ' ἠνία χεῦν ἐραζε·
 καὶ ταῖγε Μηριόνης ἔλαβε χεῖρεσσι φίλῃσι 620
 κύψας ἐκ πεδίοιο, καὶ Ἰδομενῆα προσηύδα·

Μάστιγε νῦν, εἴως κε θοᾶς ἐπὶ νῆας ἵκηαι·
 γιγνάσκεις δὲ καὶ αὐτὸς, ὅτ' οὐκέτι κάρτος Ἀχαιῶν.
 ὧς ἔφατ'· Ἰδομενεὺς δ' ἴμασε καλλίτερχας ἵππους
 νῆας ἐπὶ γλαφυράς· δὴ γὰρ θεὸς ἔμπεσε θυμῷ. 625
 Οὐδ' ἔλαθ' Αἴαντα μεγαλήτορα καὶ Μενέλαον
 Ζεὺς, ὅτε δὴ Τρώεσσι δίδου ἑτεραλκέα νίκην·
 τοῖσι δὲ μύθων ἤρχε μέγας Τελαμαῖνις Δίας·

ὦ πόποι, ἦδη μὲν κε καὶ, ὅς μ' ἄλλα νῆπιός ἐστι,
 γνοίη, ὅτι Τρώεσσι πατὴρ Ζεὺς αὐτὸς ἀρήγει· 630
 τῶν μὲν γὰρ πάντων βέλε' ἄπτεται, ὅστις ἀφείη,
 ἢ κακὸς, ἢ ἀγαθός· Ζεὺς δ' ἔμπης πάντ' ἰδύνηι·

629 Vulg. μὲν γὰρ

617. Debebat sequi: Ἐκτωρ
 γὰρ τὸν τοῦτον, ἔβαλε
 obliquo ictu a latere lians,
 Coerano in curru equos
 circumagente.

ducem Merione locio ad-
 sumpto, corpus Patrocli ab-
 trahere et in castra repor-
 tare iubet.

626—701. Troianis cum
 Hectore in Achinos magna
 cum vi irruentibus, Ach-
 vorum rebus ipse Aiax me-
 tueris, Achilli Patrocli mor-
 tem nuntiare cupiens, Me-
 nelaum mittit ad Antilo-
 chum, ut is nuntium per-
 ferat; —701 eumque re-

631. 2. 3. Troianos ma-
 gis propitia cum fortuna
 pugnare, ἐναργῶς declarat
 per caedes et vulnera quas
 faciunt. Siue ab imbelli si-
 ve a valida manu emissa
 sint tela, feriunt; ita Iupit-
 er ea cuncta dirigit, ἔμπης
 nihilominus, nullo discrimi-
 ne, elliptice, καίτερ ἢ κα-

ὅς τ' ἐπεὶ ἄρ' κε κάρησι κύνας τ' ἄνδρας τ' ἐρεθίζων,
 αὔτε μιν οὐκ εἰῶσι βοῶν ἐκ πύαρ ἐλέσθαι,

πάννυχτοι ἐγρήσαντες, ὃ δὲ κρείων ἐρατίζων 660

ἰθύει, ἀλλ' οὔτι κρήσσει· θαμέες γὰρ ἄκοντες
 φηγίοι αἰσσοῦσι θρασυαῖων ἀπὸ χειρῶν,

καϊόμεναι τε δεταί, τὰς τε τρεῖ ἐσσύμενός περ·
 ἦ ὦθεν δ' ἀπὸ νόσφιν ἔβη τετιγῆτι θυμῷ·

ὥς ἀπὶ Πατρόκλοιο βοήν ἀγαθὸς Μενέλαος 665

ἦε πᾶλλ' αἰέκων· πέρι γὰρ διε, μὴ μιν Ἀχαιοὶ,
 ἀργαλέου πρὸ φόβοιο, ἔλωρ δῆλοισι λιποῖεν·

πολλὰ δὲ Μηριόνη τε καὶ Αἰάντεσσ' ἐπέτελλον.

Αἴαντ', Ἀργείων ἡγήταρε, Μηριόνη τε,

νῦν τις ἐνηείης Πατροκλῆος δειλοῖο 670

μνησάσθω· πᾶσι γὰρ ἐπίστατο μάλιστα εἶναι
 ζῶος ἔων· νῦν αὖ Θάνατος καὶ Μοῖρα κυχάνει.

Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη ξανδὸς Μενέλαος,

666 ΛΑΡΕΚΩΝ 667 ΦΟΒΘΙΟ ΦΕΛΩΡ 668 Vulg.

Αἰάντεσσι κέλευε

la: Ad seqq. cf. A, 547 sq. — tur, occupat, sed, te.
 658. ὅς τε iunge inf. 664 net.

ἦ ὦθεν ἀπὸ νόσφιν ἔβη. ἐρε-
 θίζων *tentando*, vndique
 aggressus. cf. Obfl. — 667.
 μὴ προλιποῖεν μιν (διὰ) φό-
 βου, ἔλωρ δῆλοισι.

670. ἐνηείης. laudata in
 Patroclo benevolentia et
 humanitas erga omnes ali-
 quoties. v. ad 204. νῦν
 τις, ἕκαστος. vt saepe. —
 672. κυχάνει non *consequi*

673 — 684. Menelaus per
 aciem dispiciens, cum aequi-
 la, praedam indagante, com-
 paratur. Tandem ille Anti-
 lochum prospicit. — Pu-
 gnabat ille in sinistro cor-
 nu — vt sup. 116 Ajax:
 qui inde fuerat auocatus,
 eumque nuntium de Pa-
 trocli casu ad Achillem per-
 ferre iubet, vt is ad Patro-

πάντοσε πάπταινων, ὥς τ' αἰετοῖς, ἂν θά σ' ε. φάσιν,
 ὅζυτατον δέχεσθαι ὑπερβανίων πεταίων, 675
 ὃν τε καὶ ὑψόθ' ἐάντα πόδας ταχὺν ἀνέσταθε πτώξ,
 δάμνω ὑπ' ἀμφικόμῃ κακὰ κείμενος· ἀλλὰ τ' ἐπ' αὐτῷ
 ἴσσοτο, καὶ τέ μιν ὦκα λαβὼν ἐξέλετο θυμόν.

ὥς τότε σοί, Μενέλαε Διοτρεφέε, ὅσσε φασιν
 πάντοσε δινέσθην, πολέων κατὰ ἔθνας ἐταίρων, 680
 ἢ που Νέστορος μὲν ἔτι ζώντα ἰδοίτο
 τὸν δὲ μάλ' αἰψὰ κόμῃ, μάχης ἐπ' ἀριστέρᾳ πάσῃ
 δαρούμενθ' ἐτάρακε, καὶ ἐπαρύνοντα μάχεσθαι
 ἄγχυρ' δ' ἰσταμένους προσέφη ξανθὰς Μενέλαος.

Ἀντίλοχ', εἰδ' ἄγε δεῦρο, Διοτρεφέε, ὕψθα πύθῃαι
 λυγρῆς ἀγγελίης, ἢ μὴ ὤφελλε γενέσθαι. 686

ἦδη μὲν σε καὶ αὐτὸν ἴσμαι εἰσερόωντα
 γινώσκειν, ὅτι πῆμα θεὸς Δαναοῖσι κυλῖνδει,
 νίκη δὲ Τρώων πέφαται δ' ὄριστος Ἀχαιῶν
 Πάτροκλος, μεγάλη δὲ πύθῃ Δαναοῖσι τέτυκται. 690
 ἀλλὰ σύ γ' αἰψ' Ἀχιλῆϊ, θεῶν ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 εἰπεῖν, αἱ κε τάχιστα νέκυν ἐπὶ νῆα σαώσῃ
 γυμνόν· ἀτὰρ τά γε τεύχε' ἔχει κορυθαίολος Ἴκτωρ.

Ὡς ἔφατ'· Ἀντίλοχος δὲ κατέστυγε, μῦθον ἀκούσας.

680 ΚΑΤΑ ΦΕΘΝΟΣ. 681 ΖΩΝΤΑ, ΦΙΔΟΙΤΟ.
 vulg. ἰδοίτο. 682 Vulg. αἰψ' ἐνόησε. 692 ΦΕΙΠΕΙΝ

di corpus servandum in
 aciem prodeat: usque ad
 vl. 692. — ἀγγελίη vl. 686
 est ipsa res nuntiata, ipse
 casus: quem euenisse nol-
 let — 692. αἱ κε pro ἡν

et h. l. vl. 693. Ad vl.
 692 notata sup. ad 640.

694 — 701. Antilochus
 contristatus ad Achillem per-
 fert nuntium de Patrocli
 morte.

κατέστυγε. εἰλον

δὴν δὲ μιν εὐμφασίη· ἔπειτα λάβε· νῶ δὲ οἱ ἔδσε 695
 θακυρόφι παῖσθαι, θαλερῇ δὲ οἱ ἔσχετο φωνή.
 ἀλλ' οὐδ' ὥς Μενελάου ἰφθιμοσύνης ἀμέλησε·
 ῥῆ δὲ θέειν, τὰ δὲ τεύχε' αἰώνιον δῶκεν ἱταίρῳ
 Λαοδόκῳ, ὅς οἱ ὅχεδ' ἔστρεφε μάστιγας ἵππους·
 τὸν μὲν, θακυρῆοντα πόδες φέρειν ἐκ πόλεμοιο, 700
 Πηλεΐδῃ Ἀχιλλῇ· κικλὸν ἔπος ἀγγελέοντα.

Οὐδ' ἄρα σοί, Μενέλαε Διοτρεφές, ἦδελε· δομὸς
 παρομένοισι· ἐταίροισιν αἰμυνέειν, αἶψαν ἀπῆλθεν
 Ἀντίλοχος, μαγάλη δὲ ποδῇ Πυλίων ἐτύχθη
 ἀλλ' ὅγε τοῖσιν μὲν Θρασυμήδεα δῖον ἀνήκει, 705
 αὐτὸς δ' αὖτ' ἐπὶ Πατρόκλῳ ἦρω βεβήκει·
 στή δὲ παρ' Αἰάντεσσι θέων, ἔθαρ δὲ προσήδα·

Κεῖνον μὲν δὴ νηυσὶν ἐπιπροέηκα δοῶσιν,
 ἔλθειν εἰς Ἀχιλλῆα πόδας ταχύν· οὐ δὲ μιν οἶω
 νῦν ἵεναι, μάλα περ κεχολωμένον ἔκτορι δῖῳ· 710
 οὐ γάρ πως ἄν γυμνὸς εἷων Τρώεσσι μάχοιτο.

695 FEPEON — TΩ ΔΕ FOI 696 ΔΕ FOI
 699 ΕΟΣ FOI 701 ΚΑΚΟΝ ΕΡΕΟΣ 707 θέων
 vulg. κίων.

πρὸ 71. v. Obff. — 699. Lao. locus ignotus aliunde; di-
 versus ab Antenor filio Δ,
 87. pro Antilochi auriga vi-
 detur esse habendus.

702 — 722. Menelaus,
 Thrasymede qui cum Anti-
 locho pugnaverat v. 378.
 Pylios in hostem ducere inf-
 fo, ad Patrocli corpus pro-

perē redit, et cum Aiaco
 conuenit de eo abspor-
 tando.

705. Θρασυμήδεα δῖον ἀν-
 ῆκεν αἰμυνέειν αὐτοῖς h. e.
 αὐτὸς ἐπώτρυνε μάχεσθαι,
 tanquam partibus Antilochi
 qui abierat susceptis. —
 709. οὐδέ μιν, Achillem.
 nec tamen spero eum esse
 hic venturum. — 711. γυ-

ἡμεῖς δ' αὐτοὶ περ φραζώμεθα μῆτιν ἀρίστην,
ἡμὲν ὅπως τὸν νεκρὸν ἐρύσσομεν, ἡδὲ καὶ αὐτοὶ
Τρώων ἐξ ἐνοπῆς Θάνατον καὶ Κῆρα φύγωμεν.

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας· 715
πάντα κατ' αἶσαν εἶπες, ἀγακλεὲς ὦ Μενέλαε·
ἀλλὰ σὺ μὲν καὶ Μηριόνης, ὑποδύντε μάλ' ὤκα,
νεκρὸν αἰεράντες φέρετ', ἐκ πόνου· αὐτὰρ ὅπισθε
καὶ μαχησόμεθα Τρωσὶ τε καὶ Ἑκτορι δῖῳ,
ἴσων θυμὸν ἔχοντες ὁμώνυμοι, οἳ τὲ πάρος περ 720
μῖνοντο ὅξυν ἄρῃα παρ' ἀλλήλοισι μένοντες.

Ὡς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα νεκρὸν ἀπὸ χθονὸς ἀγκάζοντο
ὑψι μάλα μεγάλῃσι· ἐπὶ δ' ἰαχῇ λαὸς ὅπισθε
Τρωϊκός, ὡς εἶδοντο νέκυν ἄραντας Ἀχαιοὺς·
ἴθυσαν δὲ, κύνεσσιν ἑοικότες, οἷτ' ἐπὶ κάπρῳ 725
βλημένῳ αἰῶσι περὶ κούρων θρηπτήρων·
ἕως μὲν γάρ τε θέουσι, διαβραΐσαι μεμαῶτες·
ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐν τοῖσιν ἐλίζεται, ἀλκὴ πεποιθώς,

713 ΝΙΚΡΟΝ ΠΕΡΤΣΣΟΜΕΝ v. Obfl. 714 Vulg.
φύγομεν. 716 ΕΦΕΙΠΕΣ 718 Vulg. ὀπίσω 720
ΕΙΣ ἸΝ 723 Δ ΦΙΑΧΕ v. Obfl. fuit Φιαχε δ' ἐπὶ.
724 ΦΕΙΔΟΝΤΟ — ΑΙΡΑΝΤΑΣ vulg. αἰρώντας.
725 ΚΤΝΕΣΣΙ ΦΕΦΟΙΚΟΤΕΣ 728 ΕΝ ΤΟΙ-
ΣΙ ΦΕΛΙΖΕΤΑΙ

μὲν: ἐὼν sine armis: per-
petuo loquendi vsu.

717 — 721. Ajax iubet
Menelaum cum Merione
corpus Patrocli humeris sus-
cipere et auferre; se cum
Aiace Oilei a tergo Troia-
nos repellere velle.

722 — 733. Ita absorpta-

tur corpus Patrocli, Troia-
nis in sequentibus et subin-
de repullis. — Comparatio
valde εναργής cum canibus
aprum persequentibus: οἷ
τ' ἐπαίξωσι κάπρῳ. ἕως μὲν
727 et 730 est pro τῶς,
aliquantulum. aliquotenus.

728. cum aper animosius

ἄψ τ' ἀνεχώρησαν, διὰ τ' ἔτρεσαν ἄλλυδις ἄλλος
 ὥς Τρῶες, εἴως μὲν ὁμιλαδὸν αἰὲν ἔποντο, 730
 ῥύσσοντες Ἰφιδί τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφηγύοισιν
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' Αἴαντε μεταστρεφδέντε πατ' αὐτοὺς
 σταίησαν, τῶν δὲ τράπετο χρώς, οὐδὲ τις ἔτλη
 πρόσσω αἶψας, περὶ νεκροῦ θηριάσασθαι.

Ὡς οἳ γε μεμαῶτε νέκυν φέρον· ἐκ πολέμοιο 735
 ἦσας ἐπὶ γλαφυράς· ἐπὶ δὲ Πάτολεμος τέτατό σφιν
 ὄγριος, ἥυτε πῦρ, τό π' ἐπεσσύμενον πόλιν ἀνδρῶν,
 ὄρμενον ἐξαίφνης, φλεγέθει, μινύθουσι δὲ οἶκοι
 ἐν σέλαϊ μεγάλα· τὸ δ' ἐπιβρέμει ἰς ἀνέμοιο·
 ὥς μὲν τοῖς ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν αἰχμητάων 740
 ἀζηχῆς ὄρυμαγδὸς ἐπήϊεν ἐρχομένοισιν
 οἳ δ' ὥςθ' ἡμίονοι, κρατερὸν μένος ἀμφιβαλόντες,
 ἔλκωσ' ἐξ ὄρεος πατὰ παιπαλόεσσιν αἰταρπὸν

733 Vulg. τρέπετο

736 Vulg. ὥς οἳ' ἐμμεμαῶτε

738

ΔΕ ΦΟΙΚΟΙ

739 F1Σ v. Obll.

se converterit in eorum ἀνέμοιο. *ventus facit ignem*
medio. — 733. τῶν δὲ τρά. *frēmere.* v. Obll. — 741.
πετο χρώς. expalluerunt: τοῖς ἐπήϊεν, a tergo inle-
ut iam vidimus N, 279. ctando prosequabatur.

735—741. Progre-
 dentibus Achiivis qui ad castra
 cum Patrocli corpore réce-
 dunt, pugna insequentium
 Troianorum per campos
 protracta cum incendio com-
 paratur latius serpente.

737. ἥυτε πῦρ scil. ἐνταί-
 νεται, increbescit; crescit.
 — 739. τὸ δ' ἐπιβρέμει ἰς

742—752. Comparatio-
 ne a iumentis petita decla-
 ratur et labor portantium
 corpus Patrocli et virtus re-
 sistantium insequentibus Tro-
 ianis.

κρατερὸν μένος ἀμ-
 φιβαλόντες. μένος non pot-
 est de onere dictum esse,
 sed esse debet ipsorum mu-
 lorum; illi igitur onus tra-

ἡ δακόν, ἥ δ' ὄρου μέγας νήϊον· ἐν δὲ τε θυμὸς
 τείρεθ', ὅμοῦ καμάτω τε καὶ ἰδρῶ, σπενδόντεσσιν· 745
 αἳ οἱ χε μεμαῶτε νέκυν φέρον. αὐτὰρ ὅπισθεν
 Δίαντ' ἰσχανέτην, ὥστε πρῶν ἰσχάνει ὕδαρ
 ὑλήεις, πεδίοιο διαπρύσιον τετυχηκώς·
 ὅστε καὶ ἰφθίμων ποταμῶν ἀλεγεινὴ βέεθρος
 ἴσχει, ἄφαρ δὲ τε πᾶσι ῥόον πεδίωνδε τίθησι 750
 πλάζων, οὐδὲ τί μιν σθένει ἐγγυῖσι βέοντες·
 αἳ αἰεὶ Δίαντες μάχην ἀνέεργον ὀπίσσω

746 Vulg. οἱ γ' ἐμμεμαῶτε
 FERFON

747 ὥσπερ

752 ANE-

hendo summa vi annuntia-
 tur, robur suum intendunt,
 itaque ἀμφιβάλλουσι μένος
 aut sibi, ἰσχυαῖν, assumunt,
 robur suum, aut περιβάλλουσι
 μένος ipsi oneri por-
 tando, adhibent, περίλαμ-
 βάνουσι. Prius tamen con-
 venit alteri loquendi for-
 mae, ἐπιειμένος ἀλκῆν, H,
 164 et al. ἀναιδείην A, 149.
 indutus, pro instructus, ex-
 erens. Ita ἀμφιβάλλειν, περι-
 λαβεῖν χιτῶνα, σάκος. ergo
 et robur, μένος. cf. Obsl.

πρῶν τετυχηκώς (διὰ) πε-
 δίοιο διαπρύσιον. per cam-
 pum in longum spatium
 ductus, itans: h. e. exten-
 tus, procurrens, crepido,
 agger. v. Obsl. — 750. πᾶ-
 σι (βέεθροις) ῥόον πεδίωνδε.
 εἰς πεδίων, τίθησι, πλάζων
 sc. αὐτὰ, faciens aquam ex-
 spatia in vicina loca pla-
 na. Situm locorum fingere
 licet apud animum non vno
 modo: dummodo cogites
 aquarum vim imbribus au-
 ctam de montium iugis in
 planitiem camporum dela-
 tam, et in cursu intra al-
 veum pergentem, donec in-
 cidat in oppositam molem,
 quae aquas collectas ultra
 ripas exundare et per pla-
 na loca se explicare cogit.

744. 5. ἐν δὲ τε θυμὸς
 τείρεται αὐτοῖς σπένδουσι. —
 747. ὅπισθεν Δίαντ' ἰσχανέ-
 την scil. Τρώας, quod se-
 quitur demum, v. 752 μά-
 χην ἀνέεργον Τρώων. — 748.

Τρώων· οἱ δ' αὖμ' ἔποντο, δύω δ' ἐν τοῖσι μάλιστα,
 Αἰνείας τ' Ἀγχισιάδης, καὶ Φαίιδιμος Ἑκτορ.
 τῶν δ' ὥστε ψαυῶν νέφος ἔρχεται, ἢ κολοιῶν, 755
 οὐλὸν κεκλήγοντες, ὅτε προΐδωσιν ἰόντα
 κίρκον, ὃ τε σμικρῇσι φόνον φέρει ὀρνίθεσσιν·
 ὥς αἶψ' ὑπ' Αἰνεία τε καὶ Ἑκτορι κοῦροι Ἀχαιῶν,
 οὐλὸν κεκλήγοντες ἴσαν, λήθοντο δὲ χάριμης·
 πολλὰ δὲ τεύχεα καλὰ πέσον περὶ τ' αὐμφί τε τάφρον,
 Φευγόντων Δαναῶν· πολέμου δ' οὐ γίγνεται ἔρως. 761

756 PRO FIDΩΣΙ

753—761. Fugam tandem capessunt Achiui hand dubiam.

756. οὐλὸν κεκλήγοντες, sturni conspecto accipitre, οὐλον, ὀλεθρίως, tanquam instante sibi exitio; ac si iam morte teneantur; v.

Obfl. — 757. Circus accipitrum genus v. ibid. Erat quoque sup. Π, 582 in simili loco pro circo memoratus accipiter: Ἰδυσεῖν δὲ διὰ τρομάχων, ἴρημι εἰκώς ὠκεῖ, ὅς τε φόβησε κολοιοῦς τε ψῆράς τε.

Τ Η Σ Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ

Ρ Α Ψ Ω Ι Δ Ι Α Σ

ARGUMENTVM.

Reportatio corporis Patrocli in castra summam libri constituit. Interea dum Aiaces repellunt Troianos ne eos, qui Patrocli corpus portant, retardent, Antilochus ad Achillem iunium de Patrocli morte perfert. — 21. ille ingenti dolore furit — 35. audit mater Thetis et accurrit, doloris causam rogat, ex eo audit — 93. dolet et ipsa, quod norat Patroclo caeso ipsi quoque filio mortem inflare — 96. quo audito mortem saltem amici vl-

cisci constituit Achilles — 126. Docet mater, cum amissis Patroclo spoliato armis, inermis in pugnam prodire nequeat, noua se ei arma allaturam esse a Vulcano fabricanda — 147. Appropinquantibus iam ad castra Achivis instat tamen Hector, ut Patrocli corpore potiatur; donec, Iride monente, Achilli in animum venit, in vallum castrorum prodire et Troianos terrere, ut fugiant. Patrocli corpus in castra ducitur. Ita dies, cuius acta inde a libro XI (Λ.) narrata erant, occidit — 238.

Troianis, qui ante castra Achiuorum constiterant, concione habita, suadet Polydamas, ut in urbem se recipiant et Achillem in pugnam postero die proditurum a muris pugnando auertant — 283. Contra Hector fortunae diei instandum ratus, altero die castra oppugnare constituit; assentientibus Troianis — 313. At Achilles luctui per noctem indulget, nec se humaturum esse Patroclum denuntiat, nisi Hectoris necem ultus fuerit; decernit simul XII captiuos e Troianis in eius funere immolare; interea captiuas corpus circumstare lamentantes, nunc autem illud lauare, ungere et linteo obtegere iubet — 355. Obiurgat Iupiter Iunonem propter rem summam ab ea sic administratam, ut Achilles iterum in pugnam prodeat — 368. Thetis interea Vulcanum adit, a Charite, inde ab ipso Vulcano honorifice excepta, — 427. quid petatum veniat, exponit, — 462. Vulcanus promptam voluntatem ostentans discedit in officinam, et armorum fabricam aggreditur; — 477. Inprimis in scuti fabrica et signis in eo expressis exponendis copiosus est poeta usque ad libri extrema.

Deorum ministerium non abest ab hoc libro. Ut taceam, quae in ornamentis sunt, Mineruam augere clamorem Achillis et oris terrorem, 205. 217., auditis filii lamentis Thetis e mari progressa accurrit, filium causam luctus rogat, et arma se ei esse curaturam promittit 35 — 147. Postea Thetidis aduentus in Olympo, ingressus in Vulcani aedes, praedes Vulcano factae, deque facilitas in annuendo et armis fabricandis narratur

inde a 369. Haec ipsius actionis epicae partem con-
tinent. Praeter haec Iris a Iunone missa Achillem exci-
tat, ut in vallum prodeat, et Troianos terreat 166 —
202. Interponitur quoque altercatio Iunonis et Iovis
356 — 368. in Olympo facta.

Ὡς οἱ μὲν μάρναντο δέμας πύρος αἰθομένοιο.
Ἀντίλοχος δ' Ἀχιλῆϊ πόδας ταχὺς ἄγγελος ἦλθε,
τὸν δ' εὖρε προπαρόνδε νεῶν ὀρθοκραιράων,
τὰ φρονέοντ' ἀνὰ θυμόν, αἳ δὴ τετέλεσμένα ἦεν
ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν.
Ὡ μοι ἐγὼ, τί τ' ἄρ' αὐτε καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
νηυσὶν ἐπὶ κλονέονται ἀτυζόμενοι πεδίοιο;
μή δὴ μοι τελέσῃσι θεοὶ κακὰ κήδεα θυμῶ.

5 APA FEINTE PIPOΣ FON v. Obs. f. 49. 19.
7 Vulg. ἐπικλονέονται.

1 — 21. Nuntium de Pa-
troclo caeso ad Achillem
perfert Antilochus.

7. Αχιλῆϊ κλονέονται διὰ
τοῦ πεδίου, ἀτυζόμενοι, ἐπὶ
νηυσίν. Sentiebat Achilles
pugnae tumultum et spar-
gi latius per campum et
admoneri castris ac nau-
ibus. — 8. μή δὴ μοι. au-
tant dii, ne euentum ha-
beat, quod mihi mater e
praedictione aliquando nun-
tiavit, fore ut me vivente

fortissimus Myrmidonum ad
Troiam occumbat. Debit
hoc vaticinium coniunctum
esse cum altero, quod ac-
ceperat Achilles, si claris
factis ei fore vellet, morte
praematura ad Troiam esse
occubiturum; accessit ergo
hoc alterum, nec tamen id
euenturum esse, nisi ante
vidisset alium e Myrmi-
dibus fortissimum occidisse.
Quatenus autem Patroclus,
ipse Locrus, inter Myrmi-

ὅς ποτέ μοι μήτηρ διεπέφραδε, καὶ μοι ἔειπε,
 Μυρμιδόνων τὸν ἀρίστον, ἔτι ζῶντος ἐμεῖο, 10
 χερσὶν ὑπὸ Τρώων λείψειν Φαῖος Ἥλίοιο.
 ἥ μάλα δὴ τέθνηκε Μενoitίου ἄλκιμος υἱός,
 σκέτλιος· ἦτ' ἐκέλευον, ἀπωσάμενον δήιον πῦρ,
 αἶψ' ἐπὶ νῆας ἵμεν, μὴδ' Ἑκτορι ἴφι μάχεσθαι.

Ἔως ὁ ταῦθ' ὤρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν·
 τόφρα οἱ ἐγγύθεν ἦλθεν ἀγαυοῦ Νέστορος υἱός, 16
 δάκρυα θερμὰ χέων, φάτο δ' ἀγγελίην εἰλεγμένην·

ὦ μοι, Πηλέος υἱὲ δαΐφρονος, ἥ μάλα λυγρῆς
 πεύσεαι ἀγγελίης, ἥ μὴ ὠφέλλε γενέσθαι.

καῖται Πάτροκλος· νέκυος δὲ δὴ ἀμφὶ μάχονται 20
 γυμνοῦ· ἀτὰρ τὰ γε τεύχε' ἔχει κορυθαῖολος Ἑκτώρ.

Ὡς φάτο· τὸν δ' ἄχθος νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα·
 ἀμφοτέρησι δὲ χερσὶν ἐλὼν κόνιν αἰθαλάεσσαν,

9. ΕΦΕΙΠΕ 14. ΕΚΤΟΡΙ ΕΙΦΙ 16. ΤΟΦΡΑ
 ΦΟΙ

dones referri potuerit, quae
 dictum est a veteribus. v.
 Obss. v. 10. — 12. ἥ μάλα
 δὴ τέθνηκε. Achilli de Pa-
 trocli virtute ita persuasum
 erat, ut eo viro Achivos
 versus castra recedere pos-
 se haud crederet. — 13.
 ἦτ' ἐκέλευον. sup. II, 83
 lqq. — 17. Nuntiavit Anti-
 dochus calum tristissimum.
 — 19. ἀγγελίη ἥ μὴ ὠφέλ-
 λε γενέσθαι. ipsa res quae
 nuntiatur. De artificio ver-
 sum v. Obss.

22 — 35. Achillis dolor,
 miseratio captivorum, et
 Antilochi affectus, graphi-
 ce omnia sunt adumbrata.
 Achillis autem insanus do-
 lor exhibitus est ad ductum
 barbarorum hominum nul-
 lo in animi affectu sibi tem-
 perantium, itaque asseratis
 quoque animis e dolore
 saevientium; abiecto in ter-
 ram corpore volutantur, ca-
 nu pulueram corradunt, si-
 bi iniiciunt, vociferantur. 23.
 κόνιν αἰθαλάεσσαν aut

χεύατο καὶ κεφαλῆς, χαρίεν δ' ἦσχυνε πρόσωπον·
 πεκταρέω δὲ χιτῶν μέλαιν' ἀμφίζανε τέφρη. 25
 αὐτὸς δ' ἐν κονίῃσι μέγας μεγαλωστί· τανυσθεὶς
 κεῖτο, φίλησι δὲ χερσὶ κόμην ἦσχυνε δαΐζων.
 ὁμωαὶ δ', αἶς Ἀχιλεὺς λήισσατο, Πάτροκλός τε,
 θυμὸν ἀκηχέμεναι· μεγάλ' ἴαχον, ἐκ δὲ θύραζε
 ἔδραμον ἀμφ' Ἀχιλῆα δαΐφρονα· χερσὶ δὲ πᾶσαι 30
 στήθεα πεπλήγοντο, λυθεὶν δ' ὑπὸ γυναι ἐκάατης.
 Ἀντίλοχος δ' ἐτέρωθεν ὀδύρετα, δάκρυα λείβων,
 χεῖρας ἔχων Ἀχιλῆος· ὁ δ' ἔστεινε κυδάλιμον κῆρ·
 δεῖδιε γὰρ μὴ λαίμῳ ἀποτμήξειε σιδήρῳ.
 αμρδαλέον δ' ὤμωξεν· ἄκουσε δὲ πότιννα μήτηρ, 35
 ἡμένη ἐν βένθεσσιν αἰὼς παρὰ πατρὶ γέροντι,
 κώκυσέν τ' ἄρ' ἔπειτα· θεαὶ δὲ μιν ἀμφαγέροντο
 πᾶσαι, ὅσαι κατὰ βένθος αἰὼς Νηηίδες ἦσαν·
 ἐνθ' ἄρ' ἔην Γλαῦκη τε, Θάλειά τε, Κυμοδόκη τε,
 Νησαίη, Σπειώ τε, Θόη δ', Ἀλὴ τε βοῶπις, 40
 Κυμοδόη τε, καὶ Ἀκταίη, καὶ Λιμνώρεϊα,
 καὶ Μελίτη, καὶ Ἰαιρα, καὶ Ἀμφιδόη, καὶ Ἀγαυή,
 Δωτώ τε, Πρωτώ τε, Φέρουσά τε, Δυναμένη τε,

29 ΜΕΓΑ ΦΙΦΑΧΟΝ 31 ΓΤΙΑ ΦΕΚΑΣΤΗΣ

Simpliciter pulverem atrum; 29. ἐκ δὲ θύραζε ἔδραμον.
 aut cinere ex foco adstante subito exterritarum. — 33.
 et fuligine permixtum. — ὁ δ' ἔστεινε Achilles. δαΐδε
 29. ἐκ δὲ θύραζε ἔδραμον. γὰρ v. 34 Antilochus. At
 ergo in castris quoque cap- 35 ὤμωξεν Achilles. v. Obf.
 35 — 39. Mater auditis
 ptae mulieres thalamos suos filii eiulatibus lamentata ma-
 ἐν κλισίαις, ab herili atrio ri prodit, comitantibus Ne-
 remotos habuere. — 31. reidibus. In fundo maris
 λυθεὶν δ' ὑπὸ γυναι ἐκά-

Δεξαμένη τε, καὶ Ἀμφιπόρη, καὶ Καλλιάνειρα,
 Δωρίς, καὶ Πανόπη, καὶ Ἀγκυλαιτὴ Γαλαΐταια, 45
 Νημέστις τε, καὶ Ἀψεύδης, καὶ Καλλιάνασσα·
 ἦνθα δ' ἦν Κλυμένη, Πάντις τε, καὶ Ιόνασσα,
 Μαῖρα, καὶ Ὠρεάθυια, εὐπλόκαμος τ' Ἀμάθεια·
 ἄλλαι δ', αἷ κατὰ βένθος αἴολοι Νηηίδες ἦσαν
 τῶν δὲ καὶ ἀργύφρον πλῆτα σπέος· αἶψ' ἅμα πᾶσαι 50
 ἐτήδεα πεπλήγοντο· θέτις δ' ἐξῆρχε γόοιο·

Κλῦτε, κασιγνήται Νηηίδες, ὅφρ' εὐ πᾶσαι
 εἶδεν ἀκούουσαι, ὅς ἐμῷ ἐνὶ κήδεα θυμῷ.
 ὦ μοι ἐγὼ δαίλη, ὦ μοι δυσαρρωτοτάκεια,
 ἃ τ' ἐπεὶ ὥς τέκος υἱὸν ἀμύμονά τε, κρατερὸν τε, 55
 ἔσχον ἡρώων, ὃ δ' ἀνέδραμεν ἔρκει ἴσος,
 τὸν μὲν ἐγὼ θρέψασα, Φυτὸν ἄς χυτῶν ἁλώης,
 νηυσὶν ἐπιπρεσέηκα κορωνίσιν Ἴλιον εἶσα,
 Τρωσὶ μαχησόμενον· τὸν δ' οὐχ ὑποδέχομαι αὐτίς·
 οἴκαδε νοστήσαντα, δόμον Πηληϊόν εἰσω. 60
 ὄφρα δέ μοι ζῶει καὶ ὄρεα Φαίος Ἥελίοιο,

46 ΚΑΛΛΙΦΑΝΑΣΣΑ 47 Vulg. ἦθα δὲ ἦν. Bendl. Fir-
 νειρα et Γιάνασσα. 53 ΦΕΙΔΕΤ 56 ΕΡΝΕΙ ΦΙ-
 ΣΟΣ 57 Φυτὸν Fws Bendl. 58 ΚΟΡΩΝΙΣΙ ΦΙ-
 ΔΙΟΝ 60 ΟΙΙΚΑΔΕ

sedes Nerei. v. ap. A. 358.
 De enumeratione hac cf.
 dicta in Obll.

50. ἀργύφρον. σπέος. cap-
 dens. v. Obll. rupibus cap-
 dentibus, μαρμαρέαις, seu
 τορφο, seu alio genere.

51. θέτις δ' ἐξῆρχε γόοιο
 alio modo quam in luctus
 sollemnibus v. c. inf. 316.
 Sed h. l. illa dolorem prod-
 it gestu, cum expositione
 rei coniuncto. — 55. ἢ τ'
 ἐπεὶ ἄρ — τὸν δ' οὐχ ὑπο-
 δέχομαι αὐτίς. turba praes

ἄχνηται, οὐδὲ τί οἱ δυνάμει χρησιμῆσαι ἰούσα·
 ἢ ἄλλ' εἴμ', ὅφρα ἴδοιμι φίλον τέκος, ἢ ἴπαικούσας
 ὅττι μιν ἔκετο πένθος, ἀπὸ πτολέμοιο μένοντά.
 Ὡς ἄρα φωνήσασα λίπε σπῆρος· αἰδὲ σὺν αὐτῇ 65
 δακρυάσασαι ἴσαν, περὶ δὲ σφισι κῦμα θαλάσσης
 ῥήγνυτο· ταὶ δ' ὅτε δὴ Τροίην ἐξέβαλαν ἴκοντο,
 αἰκτὴν εἰσανέβαινον· ἐπισχεθῶ, ἔνθα θαλαμῶν
 μυρμιδόνων εἵρυντο νέες ταχύν· ἄμφ' Ἀχαιῶν
 τῷ δὲ βαρὺ στενάχοντι παρίστατο πόντια μέγλη, 70
 ἐξὺ δὲ καυκάσας· κάρη λάβε παιδὸς ἐόν·
 καὶ ῥ' ὀλοφυρομένη, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Τέκνον, τί κλαίεις; τί δὲ σε φέρνας ἔκετο πένθος;
 ἐξαυδά, μὴ κεῦθε· καὶ μὲν δὴ τοι τέτελεσται
 ἐν Διός, ὡς ἄρα δὴ κρήνῃ· εὐχεά, χεῖρας ἀνασχών, 75
 πάντας ἐπὶ πρύμνησιν ἀλήμεναι υἱας Ἀχαιῶν,

62 ΤΙ ΕΟΙ 63 ΟΦΡΑ ΦΙΔΟΙΜΙ vulg. ὅφρα ἴδω
 69 ΦΕΙΡΤΝΤΟ 70 Vulg. βαρὺ στενάχοντι 71
 ΠΑΙΔΟΣ ΕΕΦΟΙΟ 72 ΕΕΠΕΑ 76 ΠΡΤ-
 ΜΝΗΙΣΙ ΓΑΛΗΜΕΝΑΙ

dolore oratione. — 62. ὅφρα δὲ μοι ζῶει. hoc saltem de futuro temperé: inde ab iniuriae acceptae, ἀτιμίας, tempore. — 65. Comitantur Nymphae Thetidem tanquam sorores maiorem natu. κῦμα παριβρόχυντο σφισι emergentibus ex maris fundo et natantibus per mare. — 70 sq. Iudicium et veritas naturae cum simplicitate in sermo-

nibus Thetidis et Achilles notari merentur. Ait illa: euenisse ei, quae in votis habuerat, ut Achilles poenitentia iniuriae incesceret, vltima passos, postquam Achilles ab iis discesserat.

71. κάρη λάβε brachio cervicem amplexa. — 76. πάντας ἐπὶ πρύμνησιν ἀλήμεναι. fugientes conglomerari; alibi κλονεῖσθαι. —

σεῦ ἐπιδευομένους, καθεῖν τ' ἀσκήλια ἔργα.

Τὴν δὲ βαρεὺ στενάχων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 μήτερ ἐμῇ, τὰ μὲν ἄρ' μοι Ὀλύμπιος ἐξετέλεσσαν·
 πᾶλά τί μοι τῶν ἦδος, ἐπεὶ φίλος ὦλεθ' ἐταῖρος, 80
 Πάτρακλος; τὸν ἐγὼ περὶ πάντων τῶν ἐταίρων,
 ἴσον ἐμῇ κεφαλῇ, τὸν ἀπαύεσα· τεύχεα δ' Ἐκτωρ
 δῆσας ἀπέδυσσε πελώρια, θαῦμα ἰδεῖσθαι,
 καλὰ τὰ μὲν Πηλῇ θεοὶ δῶκαν, ἀγλαὰ δῶρα,
 ἔφατ' ἰδὼν, ὅτε σε βροτῶν ἀνέρος ἔμβαλον εὐνῇ. 85
 αἶθ' ὄφελος σὺ μὲν αὔθι μετ' ἀθανάτης αἰλήσι
 ναίειν, Πηλεὺς δὲ θνητὴν ἀγαγέσθαι ἄκοιτιν.
 νῦν δ', ἴνα καὶ σοὶ πένθος ἐν φρεσὶ μύριον εἴη,
 παῖδος ἀποφθιμένοιο· τὸν οὐχ ὑποδέξασαι αὐτὸς
 οἴκαδε νοστήσαντ'· ἀπὲρ οὐδ' ἐμὲ θυμὸς ἀνώγει 90

77 ΑΡΕΚΗΑΙΑ ΕΡΓΑ 80 ΕΗΔΟΣ 82 ΕΙ-
 ΣΟΝ 83 ΘΑΥΜΑ ΦΙΔΕΣΘΑΙ 86 Vulg. ὡς
 88 Vulg. μύριον 90 ΦΟΙΚΑΔΕ vulg. ἀνώγει

77. σεῦ ἐπιδευομένους, non accepta, qui in nuptiis The-
 modo indigentes, ἐπιδεδῶκε, tidis a diis pro munere nu-
 verum desiderantes, πο- ptiali ea acceperat; erant
 θούντας quod in votis ha- ergo ea διόδοξα cf. sup. ad
 buerat: vt statim A, 240 P, 443. Apollod. III, 13,
 ἦ ποτ' Ἀχιλλεύς ποθὲν ἔξε- 5 f. — 88. Νῦν δ', sc. nunc
 ται ὕλας Ἀχαιῶν.

78—93. Achillis verba ad matrem moribus Achil-
 lis consentanea, impatien- peristi et me mortalem pe-
 tis, vt irae, ita nunc do- peristi, vt etiam ex filli mor-
 loris ex luctu. te dolorem maximum expe-
 rireris. — 90. quandoqui-
 dem taedet me vitae; in-

81. τὸν ἐγὼ — τὸν ἀπαύ- tolerabilis mihi vita est, ni-
 εσσα, pro ὃν — τοῦτον. — si Hectorem ultus fuero;
 85. Arma Achillis a Peleo. hoc autem quomodo perfi-

ζῶεν, οὐδ' ἀνδρεςσι μετέμμεναι, αἶ' κε μὴ Ἑκτώρ
 πρῶτος ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπείσῃ ἀπὸ θυμὸν ὀλέσῃ,
 Πατρόκλοιο δ' ἔλωρα Μενoitιαδεω ἀποτίσῃ.

Τὸν δ' αὖτε πρόσκειπε Θέτις καταδάκρυχέουσα
 ὑκύμορος δὴ μοι, τέκος, ἔσσεαι, οἷ' ἀγορεύεις. 95
 αὐτίκα γάρ τοι ἔπειτα μεθ' Ἑκτορα πότμος ἐταῖμος.

Τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς
 αὐτίκα τεθναίην, ἐπεὶ οὐκ ἄρ' ἐμελλὸν ἐταίρῳ
 κτείνεσμένῳ ἐπαμῦναι· ὁ μὲν μάλα τῆλαδ' ἰπποτέρῃς
 ἴφθιτ' ἐμεῖο δὲ δῆσεν ἀρῆς ἀλκτῆρ' αὖ γενέσθαι. 100

93 ΠΑΤΡΟΚΛΟΥ ΔΕ ΦΕΛΩΡΑ

94 ΠΡΟΣΕ-

ΦΕΙΠΕ

teret, non habebat armis
 cum Patroelo ereptis. —

92. πρῶτος, πρότερον non
 ante cupiam vivere quam
 ultus Hectorem fuero. —

93. ἔλωρα — ἀποτίσῃ. pro-
 nam pro eo quod corpus
 Patroclī abiicere ἔλωρα prae-
 dam alitibus capibusque vo-
 luit. cf. Obll. — 95. 96.
 A matre monetur Achilles,
 Hectori caelo non diu ip-
 sum supersutem futurum. v.
 ad 10.

97 — 126. Nunc hoc ip-
 so audito, tanto magis vi-
 ciscendi studio incenditur
 Achilles; regnat haec cupi-
 do per totam orationem —
 irascitur sibi quod ab armis
 recessit, quod in contentio-

nem cum Agamemnone de-
 scendit, — eleuat mortis fa-
 tum — partendit sibi glo-
 riam ex ultione, et volu-
 ptatem ex hostium luctu a-
 le illis inferendo.

98. αὐτίκα τεθναίην, ἐπει-
 — tantum abest, ut hoc,
 quod Hectore caelo mor-
 tem mihi instare dixisti, me
 deterreat, ut potius exem-
 plo occumbere velim, quan-
 doquidem amico meo suc-
 currere non potui, οὐκ ἄρ'
 ἐμελλόν, qui longe a πα-
 τρία occubuit. ἐμεῖο δὲ δῆ-
 σεν ἀρῆς ἀλκτῆρ' αὖ γενέσθαι,
 vl. 100. vel pro δέσσειν, me
 indignuit, me opus habuit,
 cui debueram auxilio ven-
 ire; vel, qui me precatus

νῦν δ', ἐπεὶ οὐ νέομαι γὰρ Φίλῳ, ἐς πατρίδα γαίαν
 οὐδέ τι Πατρώκλῳ γενομένην Φάος, οὐδ' ἐτάρασαι
 τοῖς ἄλλοις, οἳ δὴ πολέες δάμην· Ἐκτορι δῖῳ
 ἀλλ' ἤμῃ παρὰ νηυσὶν ἐτάσσειν ἄχθος ἀρούρης,
 πάρος ἑὼν, οἷος εὐτὺς Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων. 105
 ἐν πολέμῳ· ἀγορῇ δὲ τ' ἀμείνονές εἰσι καὶ ἄλλοι.
 ὥς ῥ' ἔρις ἐκ τε θεῶν, ἐκ τ' ἀνδρῶπων ἀπόλοιτο,
 καὶ χόλος, ὅς τ' ἐφθήκε πολύφρονά περ χαλεπήνῃ,
 ὅς τ' ἐς πολὺ γλυκίῳ μέλιτι καταλειβομένοιο,
 ἀνδρῶν ἐν στήθεσσι αἰέζεται, ἥντε κἀπνός. 110
 ὡς ἐμὲ νῦν ἐχόλωσεν ἀνάξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.
 ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἑάσομεν, ἀχύνμεναι περ
 θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι Φίλον δαμάσαντες ἀνάγκη.
 νῦν δ' εἴμ', ὅφρα Φίλῃς κεφαλῇς ὀλετῆρα κυχείω.
 Ἐκτῆρα Κῆρα δ' ἐγὼ τότε δέξομαι, ὅππότε κεν δῇ 115
 Ζεὺς ἐθέλῃ τελέσαι, ἥδ' ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι.
 οὐδὲ γὰρ οὐδὲ βίῃ Ἡρακλῆος φύγε Κῆρα,

104 ΝΗΤΣΙ ΕΤΕΩΣΙΟΝ
ΝΑΞ

111 ΕΧΟΛΩΣΕ ΦΑ-

est vt ultor ei esset. v.
Obff.

101. νῦν δ', ἐπεὶ οὐ νέομαι γὰρ — deficit apodosis, vt sup. 88 post νῦν δέ, et ante ἐπεὶ alibi, vt N, 68. quae ex mente Achillis est supplenda: At nunc mortem obire ardentem cupio; vita intolerabilis mihi est; quandoquidem. v. Obff.

102. Φάος, tutela. vt saepe, salus. De vs. 106. v. Obff.

107. ὡς ῥ' ἔρις imprecatio haec irae et contentionis praeclare accommodata est Achillis affectui; nisi enim haec fuisset, nec Patroclus exisset sine Achille.

117. Mortem non recusat; quippe quae fortissimo

ἔσπερ φίλτατος ἔσκε Διὶ Κρονίῳνι ἄνακτι·
 ἀλλὰ ἔ Μοῖρα δάμασσε καὶ ἀργαλέος χόλος Ἥρης·
 ὣς καὶ ἐγὼν, εἰ δὴ μοι ὁμοίη μοῖρα τέτυκται, 120
 κείσῃμ', ἐπεὶ κε θάνω. νῦν δὲ κλέος ἐσθλὸν ἀροίμην,
 καὶ τινὰ Τρωιάδων καὶ Δαρδανίδων βαθυκόλπων,
 ἀμφοτέρησιν χερσὶ παρειῶν ἀπαλάων
 δάκρυ' ὁμορξαμένην, ἀδινὸν στοναχῆσαι ἐφείην·
 γνοῖεν δ', ὡς δὴ δηρὸν ἐγὼ πολέμοιο πέπαυμαι. 125
 μηδὲ μ' ἔρκε μάχης, Φιλέουσα περ' οὐδὲ με πείσεις.
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα·
 καὶ δὴ ταῦτά γε, τέκνον, ἐτήτυμον· οὐ μακόν ἐστι,

118 KRONIONI FANAKTI 119 ΑΛΛΑ FE

mortali, Herculi, subeunda Nam εἰέναι τινὰ στοναχῇ
 fuit. Herculem itaque in εἰς στοναχὴν, nunc est εἰ-
 deos receptum non norat ἐναι (ὡς) στοναχῆσαι. Fe-
 Homerus: hoc saltem loco; re vt A, 518 ὅτ' ἐμ' ἐχθρο-
 nam alibi alia sequi potuit, δοπῆσαι ἐφῆσις Ἥρη. Sic
 vt poeta. Sane in Odyss. ἐνιέναι. vt I, 696 νῦν δ' αὖ
 A, 601. 2 in inferis est Her- μιν πολὺ μᾶλλον ἀγνηορή-
 culis umbra, εἰδωλον· αὐτὸς σιν ἐνῆκας. — 125. γνοῖεν
 δὲ μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι δ' ὡς δὴ δηρὸν — vtque in-
 τέρεται ἐν θαλάσῃ, καὶ ἔ- telligant me iterum praeliis
 χει καλλίσφυρον Ἥβην. — interesse, me iterum arma
 121. κείσομαι, ἐπεὶ κε θά- sumisse. hoc declarat inner-
 νω accipio ex ipsa re; se se: me diu a pugna ab-
 mortem contemnere ait: fuisse.
 moriar, quandoquidem mo- 128 — 137. Mater admo-
 riendum est. v. Obll. — net Achillem de armis Pa-
 122. καὶ τινὰ Τρωιάδων — trocli necē ei ereptis; pro-
 ἀδινὸν στοναχῆσαι ἐφείην, mittitque se ei noua arma
 pro ἐφῆσω. faciam multas a Vulcano esse allaturam.
 Troianas matronas eiulare. Inde illa vf. 147 sqq. di-

τειρομένοις ἐτάροισιν ἀμυνέμεν αἶπὺν ὄλεθρον·
 ἀλλὰ τοι ἔντεα καλὰ μετὰ Τρώεσσι ἔχονται, 130
 χάλκεα, μαρμαίροντα· τὰ μὲν κορυθαίολος Ἔκτωρ
 αὐτὸς ἔχων ὅμοισιν ἀγάλλεται· οὐδὲ ἔφημι
 δηρὸν ἐπαγλαϊεῖσθαι, ἐπεὶ φόνος ἐγγύθεν αὐτῶ.
 ἀλλὰ σὺ μὲν μήπω καταδύσεο μῶλον Ἄρης,
 πρὲν γ' ἐμὲ δεῦρ' ἐλθούσαν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἰδῆαι. 135
 ἦ ὦθ' ἐν γὰρ νεῦμαι, ἄμ' ἡελίῳ ἀνιόντι,
 τεύχεα καλὰ φέρουσα παρ' Ἡφαιστοῖο ἀνακτος.

Ὡς ἄρα φωνήσασα, πάλιν τρέπεθ' υἱὸς ἑοῖο·
 καὶ στρεφθεῖς, ἀλήησι κασιγνήτησι μετηύδα·

Ἵμεῖς μὲν νῦν δῦτε θαλάσσης εὐρέα κόλπον, 140
 ὀψόμεναί τε γέρονθ' αἰλῖον καὶ δώματα πατρός,
 καὶ οἱ πάντ' ἀγορεύσας· ἐγὼ δ' ἐς μακρὸν Ὀλυμπον
 εἶμι παρ' Ἡφαιστον κλυτοτέχνην, αἱ κ' ἐθέλῃσιν
 υἱεῖ ἐμῷ δόμεναι κλυτὰ τεύχεα παμφανόωντα.

Ὡς ἔφαθ'· αἱ δ' ὑπὸ κύμα θαλάσσης αὐτὴν ἔδυσαν.
 ἡ δ' αὐτ' Οὐλυμπόνδε θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα 146
 ἦεν, ὅφρα φίλῳ παιδί κλυτὰ τεύχε' ἐνείκοι.

132 ΟΥΔΕ ΦΕ 135 ΕΝ ΟΦΘΑΛΜΟΙΣΙ ΦΙΔΗΙ-
 ΑΙ 137 ΗΗΦΑΙΣΤΟΙΟ ΦΑΝΑΚΤΟΣ 138
 ΙΤΙΟΣ ΙΕΦΟΙΟ 142 ΦΟΙ

missis Nereidibus ad Olym-
 pum contendit.

128. ναὶ δὴ ταῦτά γε, τέ-
 νον, ἐτήτυμον. hoc pro ad-
 verbio: ταῦτα ἐτύμως εἶπες.
 οὐ κακὸν ἐστὶν ἀμυνέμεν.
 non improbandum; immo,
 praeclara res est, vlscisci. —

130. μετὰ Τρώεσσι. pro ἐν.
 παρά. vulgare, ὑπὸ Τρώων.

— 133. ἀγλαϊεῖσθαι ἐκ' αὐ-
 τοῖς. — 136. νεῦμαι, ελεῦ-
 σομαι. v. Obfl. — 142. ἐς
 μ. Ὀλυμπον. Vulcani offi-
 cina nunc in Olympo: v.
 inf. 370.

τὴν μὲν αἶψ' Οὐλυμπόνδε πόδες φέρον' αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 θεοπέσιω ἀλαλητῶ ὑφ' Ἑκτορος ἀνδροφόνιοι
 φεύγοντες, νῆας τε καὶ Ἑλλήσποντον ἵκοντο. 150
 οὐδὲ καὶ Πατρόκλον περ εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 ἐκ βελέων ἐρύσαντο νέκυν, θεράποντ' Ἀχιλλῆος·
 αὐτὶς γάρ δὴ τὸν γε κίχον λαός τε καὶ ἵπποι,
 ἔκτωρ τε, Πριάμοιο παῖς, φλογὶ εἵκελος ἀλκῆν·
 τῆς μὲν μιν μετόπισθε ποδῶν λάβε Φαίδιμος Ἑκτωρ,
 ἐλκόμενοι μεμαῶς, μέγα δὲ Τρώεσσι νόμόκλα· 156
 τῆς δὲ δὴ Αἴαντες, θοῦρεν ἐπιδιμένοι ἀλκῆν,
 νεκροῦ ἀπεστυφέλιξαν· ὁ δ' ἔμπεδον, ἀλκὴ πεποιθῶς,
 ἄλλοτ' ἐπαΐξασκε κατὰ μόθον, ἄλλοτε δ' αὖτε
 στάσκε μέγα ἰσχύων· ὅπισω δ' οὐ χάζετο πάμπαν.
 ὥς δ' ἀπὸ σώματος οὐ τιλέοντ' αἰθῶνα δύνανται 161
 ποιμένες ἄγραυλοι μέγα πεινῶντα δίσσθαι·

152 FERTSANTO

154 ΦΛΟΓΙ ΕΙΚΕΛΟΣ

157 ΕΠΙΦΕΙΜΕΝΩ

160 ΜΕΓΑ ΝΟΜΟΚΛΑ

148 — 238. Patrocli corpore Troiani tantum non potiti Achillis vociferatione absterrentur. Et primo quidem 148 — 164 fuga Achivorum, tum pugna super Patrocli corpore narratur. Est haec pars carminis in pulcerrimis. Finiendae huius diei pugnae modus erat inveniendus. Reducendus erat in medium Achilles; nec hoc fieri debuit nisi illustri aliquo et insigni orsu.

151. οὐδὲ κα — Sequitur apodosis inf. 166. εἰ μὴ — 158. ἀλκὴ πεποιθῶς robur exerendo, ut iam aliquoties monitum.

ὥς ῥα τὸν οὐκ ἐδύναντο δύνω, Αἶαντε κορυστὰ,
 Ἐκτορα Πριαμίδην, ἀπὸ νεκροῦ δειδίζασθαι.
 καὶ νῦ κεν εἵρυσσέν τε, καὶ ἄσπετον ἦρατο κῆδος, 165
 εἰ μὴ Πηλείωνι ποδὴνemos ὠκέα Ἴρις
 ἄγγελος ἦλθε θεοῦς ἀπ' Ὀλύμπου, θωρήσσεσθαι,
 κρύβδα Διὸς, ἄλλων τε θεῶν· πρὶ γὰρ ἦκέ μιν Ἥρη·
 ἀγχοῦ δ' ἰσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Ὅρσεο, Πηλεΐδη, πάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν· 170
 Πατρόκλῳ ἐπάμυνον, οὗ εἵνεκα Φύλοπις αἰνῇ
 ἔστηκε πρὸ νεῶν· οἱ δ' ἀλλήλους ὀλέκουσιν,
 οἱ μὲν, ἀμυνόμενοι νέκυος παρὶ τεθνεώτος,
 αἱ δὲ, ἐρύσσασθαι προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσιν·
 Τρῶες ἐπιθύουσι· μάλιστα δὲ Φαίδιμος Ἐκτώρ, 175
 ἐλκόμεναι μέμονε· κεφαλὴν δὲ ἐ θυμὸς ἀνώγει
 πῆξαι ἀνὰ σκολόπερσι, ταμόνθ' ἀπαλλῆς ἀπὸ δειρῆς.
 ἀλλ' ἄνα, μῆδ' ἔτι κείσο· σέβας δὲ σε θυμὸν ἰκέσθω,
 Πάτροκλον Τρωῇσι κυσὶ μέλπηθρα γενέσθαι·
 σοὶ λάβῃ, αἶ κεν τι νέκυς ἤσχυμένος ἔλθῃ. 180
 Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·

165 ΚΑΙ ΝΤ ΚΕ ΦΕΙΡΤΣΕ aut vt nos scribimus
 Φείρυσσεν 166 ΩΚΕΑ ΦΙΡΙΣ 169 ΦΕΠΕΑ 174
 ΙΟΙ ΔΕ ΦΕΡΤΣΣΑΣΘΑΙ ΠΡΟΤΙ ΙΛΙΟΝ
 176 ΔΕ ΦΕ

165—180. Iris ad Achil-
 lem missa, vt amici corpus
 feruet, hortatur. — 167.
 ἄγγελος ἦλθε θωρήσσεσθαι,
 pro ἡγγελλε θωρήσσεσθαι,
 vt se accingeret ad prod-
 eundum. — 175. ἐπιθύουσι.

ἐφορᾶσι vt saepe ἰθῦσιν v.
 c. modo P, 661 de leone.
 — 178. σέβας, αἰδώς, εἰσι-
 κέσθω θυμὸν σου. pudori
 tibi duc, ideoque *prohibe*,
 ne Patrocli corpus proiicia-
 tur, et a canibus distraha-

Ἴρι θεά, τίς γάρ σε θεῶν ἐμοὶ ἀγγελον ἦκε;

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε ποδήμενος ὠκέα Ἴρις·

Ἦρῃ με προσέηκε, Διὸς κυδρὴ παρακούκτις·

αὐδ' οἶδε Κρονίδης ὑψίστου γος, οὐδὲ τις ἄλλος 185

ἀδαγάτων, οἳ Ὀλυμπον ἀγάννιφον ἀμφινέμενται.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·

πῶς τ' ἄρ' ἴω μετὰ μῶλον; ἔχουσι δὲ τεύχε' ἐκεῖνοι·

μήτηρ δ' οὐ με φίλη πρὶν γ' εἶα θωρήσσοσθαι,

πρῶ γ' αὐτὴν ἐλθούσῃ ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἰδῶμαι 190

πτεῦτα γὰρ Ἥφαιστοιο πάρ' οἰσέμεν ἔντεα καλὰ.

ἄλλου δ' οὐ τευ οἶδα, τεῦ ἂν κλυτὰ τεύχεα δύω,

ἢ μὴ Λῆαντός γε σάκος Τελαμωνιάδαο.

ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὄγ', ἔλπομ', ἐνὶ πρῶτοισιν ὀμιλεῖ,

ἔργῃ δηϊῶν περὶ Πατρόκλοιο θανόντος. 195

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε ποδήμενος ὠκέα Ἴρις·

εἴ νυ καὶ ἡμεῖς ἰδμεν, ὅ τοι κλυτὰ τεύχε' ἔχονται·

ἀλλ' αὐτῶς ἐπὶ τάφρῳ ἰὼν, Τρώεσσι φάνηθι,

αἷ κε σ' ὑποδδείσαντες ἀπὸσχωνται πολέμοιο

Τρῶες, ἐναπνεύσωσι δ' Ἀρήϊοι υἱὲς Ἀχαιῶν 200

τερόμενοι· ὀλίγη δὲ τ' ἀνάπνευστις πολέμοιο.

182 ΕἼΡΙ

183 ΠΡΟΣΕΦΕΙΠΕ ΩΚΕΑ ΕΙΡΙΣ

185 ΟΥ

ΦΟΙΔΕ

190

ΟΦΘΑΛΜΟΙΣΙ ΦΙΔΩ-

ΜΑΙ

192 ΦΟΙΔΑ

vulg. οὐ θῆν οἶδα

194 ΑΛΛΑ

ΚΑΙ ΑΤΤΟΣ ΤΕΛΠΟΜΕΝΙ

196

ΠΡΟΣΕΦΕΙ-

ΠΕ — ΩΚΕΑ ΕΙΡΙΣ

197

ΦΙΔΜΕΝ

tur. — 191. σταῦτο, polli-
cīa qst, vt iam alibi vidē-
mus. v. Obsl.

196—201. Iris suggerit
consilium: adspectu et voc-
leratione detexendi Achi-

vos; quod Achilles exsequi-
tur — 221.

198. αὐτῶς quo habitu
es; nullis armis sumtis. —

αἷ κε vt. — 201. ὀλίγη δὲ
τ' ἀνάπνευστις (ἀπό) πολέμοιο.

Ἡ μὲν ἄρ' ὥς εἰποῦσ' ἀπέβη πόδας ὠκεία Ἴρις·
 αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς ὤρετο Διὶ φίλος· ἀμφὶ δ' Ἀθήνη
 ὦμοις ἰφθίμοισι βάλ' αἰγίδα θυσσανόεσσαν·
 ἀμφὶ δέ οἱ κεφαλῇ νέφος ἔστεφε δῖα θεῶν 205
 χρῦσον, ἐκ δ' αὐτοῦ δαίτε φλόγα παμφανώσσαν.

202 FEIΠΟΤΣ — ΩΚΕΑ FIPIS 205 ΔΕ FOI

τῆς μάχης (εἴη ἂν, γένηται ἂν.) cf. Obfl. — 203. Locutus, quod iam ad vl. 148 monui, vt in carminis argumento eminentior; spectat enim res nunc ad exitum; ita ornatissimus de Achille in pugnam produnte, et magno ingenio dignus. Qui naturalis esse, et Troianos inuadere, debuit terror ex adspectu hominis irati, terribilis ardentibus oculis, tum ex clamore ac minis, eximie augetur phantasmatibus epicis: aegide, qua terrent dii, instruit Achillem Minerva, nube cingit caput, intermicante flamma, tanquam e nube fulmine. Iram, et ex ea ductum terrorem, iam declaratum sic vidimus in Apolline A, 47 sq. Simili modo O, 307 exercitum Troianum praecedebat Apollo εἰμένος ὡουὶν νεφέλῃ. ἔχε δ' αἰγίδα θυοῦρι,

δαινῆν, a Vulcano fabrefactam Ioui εἰς φόβον ἀνδρῶν. — 204. αἰγίδα nunc de clipeo accipere praestat, v. ad B, 448 et E, 738 et quidem simbriato, vt tanto magis perstringerentur oculi fulgore aerearum laminarum. — 205. 6. νέφος χρῦσον, quod esse solet, quoties nubes caliginosa radiis solis fulgidis in ora extrema est circumdata, emicantibus subindē ex media nube fulguribus, cum quibus crebros truculentorum oculorum motus, capite verso, comparari puta. Verbo est flammens obtutus hominis irati. — 206. ἐκ δ' αὐτοῦ [scil. τοῦ νέφους] dea δαίτε φλόγα fecit emicare, emisit flammam: vt E, 5 Minerva Diomedis; δαίτε οἱ ἐκ κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος ἀκμάτεον πῦρ, ἀπτερόπυρρον ἐναλίγκιον. — τοῦ πῦρ δαίτην ἀπὸ κρατὸς τ

ὥς δ' ὅτε καπνὸς ἰὼν ἐξ ἄστεος αἰθέρ' ἵκηται
 τηλόθεν ἐκ νήσου, τὴν δῆλοι ἀμφὶ μάχονται,
 εἴτε πανημέριοι στυγερά κρίνονται Ἀρηϊ
 ἄστεος ἐκ σφετέρου· ἅμα δ' ἡελίῳ καταδύντι 210
 πυρσοὶ τε φλεγέθουσιν ἐπήτριμοι, ὑψόσε δ' αὐγὴ
 γήγεται αἰσασουσα, περικτίονεσσαν ἰδέσθαι,
 αἷ κεν πῶς σὺν νηυσὶν ἄρεως ἀλκτῆρες ἵκωνται·
 ὥς ἀπ' Ἀχιλλῆος κεφαλῆς σέλας αἰθέρ' ἵκανε.
 στῆ δ', ἐπὶ τάφρην ἰὼν ἀπὸ τείχεος· οὐδ' ἐς Ἀχαιοὺς
 μίσητο· μητρὸς γὰρ πυκινὴν ἀπίζετ' ἐφετμήν. 216
 ἦν δα σταῖς ἧϋς· ἀπάτερθε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη
 φθέγγετ'· ἀτὰρ Τρώεσσιν ἐν ἄσπετον ὥρσε κυδοιμόν.

207 ΕΚ ΦΑΣΤΕΟΣ 209 Vulg. κρίνονται 210 ΦΑ-
 ΣΤΗΘΟΣ 212 ΠΕΡΙΚΤΙΟΝΕΣΣΙ ΦΙΔΕΣΘΑΙ

καὶ ὧμων ad q. loc. v. Not.
 et Obsl. ibi galea et tho-
 rax ex aere fulgenti locum
 phantasmati dabat; nunc
 numen deae, sua vi, per
 aegidem et nubem.

207 — 214. Comparantur
 fulgura e nube Achillis ca-
 put inuolvente cum flamma,
 noctu visa, vrbis obsessae,
 pro signo edita, vt auxilium
 submittatur a sociis et ami-
 cis; insula memoratur, vt
 sunt in mari Aegaeo vici-
 nae sibi et propinquae Cy-
 clades et Sporades. Iunctu-
 ra autem loci haec est: ὥς
 δὲ — ἅμα ἡελίῳ καταδύντι

πυρσοὶ τε φλεγέθουσιν ἐπὶ-
 τριμοι etc. ὥς ἀπ' Ἀχιλλῆος
 κεφαλῆς σέλας αἰθέρ' ἵκανε.
 — 209. εἴτε πανημέριοι δε-
 bent intelligi oppidani, qui
 interdiu pugnant de muris,
 ἄστεος ἐκ σφετέρου. — 211.
 πυρσοὶ τε φλεγέθουσιν, ar-
 dent ignes incensi, h. e.
 oppidani incendunt ignes
 ex alio, ἐπήτριμοι, ἐφεξῆς,
 deinceps plures. — 213.
 Ἀρεως ἀλκτῆρες h. l. qui
 hostem obsidentem cogunt
 obsidionem soluere. Ἀρης
 pro bello, pugna, ergo et
 obsidio. — 215. στῆ, ἰὼν
 ἐπὶ τάφρου ἀπὸ τείχεος. de

ὥς δ' ὅτ' ἀριζήλη φωνή, ὅτε τ' ἴαχε σάλπιγξ
 ἄστου περιπλομένων δῆϊων ὑπὸ θυμοραϊστέων· 220
 ὥς τότ' ἀριζήλη φωνή γένετ' Αἰακίδαο.
 αἱ δ' αἷς οὖν αἶον ὅπα χάλκεον Αἰακίδαο,
 παῖσιν ὀρίνθη θυμός· ἀτὰρ καλλιτέριχες ἵπποι
 ἀψ' ἔχρεα τρέπον· ὅσσοντο γὰρ ἄλγεα θυμῷ.
 ἡνίοχοι δ' ἔκπληγεν, ἐπεὶ ἴδον ἀκαμάτον πῦρ 225
 δεινὸν ὑπὲρ κεφαλῆς μεγαθύμου Πηλείωνος
 δαιόμενον· τὸ δὲ δαΐς θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 τρεῖς μὲν ὑπὲρ τάφρου μεγάλ' ἴαχε διὸς Ἀχιλλεύς·
 τρεῖς δὲ κυκλήθησαν Τρῶες κλειτοὶ τ' ἐπικούροι.
 ἔνθα δὲ καὶ τότ' ὄλοντο δώδεκα φῶτες ἄριστοι 230

219 IOTE FIAXE

220 FASIT

225 FIADON

227 Vulg. τὸ δ' ἴδαις.

228 ΜΕΓΑ FIAXE

229

Vulg. τρεῖς δ' ἐκυκλήθησαν

vallo degressus ad fossam,
 stetit; στῇ ἰὼν saepe sic iun-
 ctum. v. Obfl.

219—231. Narratio de
 effectu conspectus Achillis,
 et vociferationis auditaе
 mirifice instructa est com-
 paratione eaque ornatissima.

219. ὥς δ' ὅτ' ἀριζήλη
 φωνή scil. γίνεται, exoritur
 sonus tubae, late auditur
 clangor, ὅτε σάλπιγξ ἴαχεν
 ὑπὸ δῆϊων, pro ὅτε ἐσαλπί-
 ζετο ὑπὸ τῶν δῆϊων, cum ab
 hostibus signum tuba da-

tur; tum ὑπὸ δῆϊων κελομέ-
 νων περι ἄστου, κυκλούντων
 τὸ ἄστου. — 224. ὅσσοντο
 γὰρ ἄλγεα θυμῷ, πακῶς,

praesentiebant cladem nunc
 futuram equi; nam opp.
 ἡνίοχοι. — 225. potest iun-
 gi πῦρ — δεινὸν δαιόμενον,
 pro δεινῶς. τὸ δὲ δαΐς Ἀ-

θήνη, ex nube, vt vl. 206
 vidimus; fecit ardere Ham-
 mam, excitauit, dea. —
 228. ὑπὲρ τάφρου, adstans
 fossae vocem emisit supra
 fossam versus Troianos ir-
 ruentes ad castra. — 229.
 ἐκυκλήθησαν, ἐταράχθησαν.

ἀμφὶ σφοῖς ὀχέεσσι καὶ ἔγχεσιν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 ἀσπασίως Πάτροκλον ὑπ' ἐκ βελέων ἐρύσαντες,
 κἀθυσαν ἐν λεχέεσσι· φίλοι δ' ἀμφέσταν ἑταῖροι
 μῦθόμενοι· μετὰ δὲ σφι ποδάκης εἶπετ' Ἀχιλλεύς,
 ἄνδρα θερμαὶ χέων, ἐπεὶ εἶσιδε πιστὸν ἑταῖρον 235
 κείμενον ἐν φέρετρῳ, δοδαῖγμένον ὀξεί χαλκῷ·
 τὰ δ' ἥτοι μὲν ἔπεμπε σὺν ἵπποισι καὶ ὄχεσφιν
 εἰ πόλεμον, οὐδ' αὖτις ἐδέξατο νοστήσαντα.

Ἥελιον δ' ἀκαμάαντα βοῶπις πότνια Ἥρη
 πέμψεν ἐπ' Ὀκεανῷ θοὰς αἰέκοντα νέεσθαι· 240
 Ἥλιος μὲν ἔδν, παύσαντο δὲ δῖοι Ἀχαιοὶ
 φυλόπιδος κρατερῆς καὶ ὁμοίου πολέμοιο.
 Τρῶες δ' αὖθ' ἐτέρωθεν, ἀπὸ κρατερῆς ὑσμίνης
 χωρήσαντες, ἔλυσαν ὑφ' ἄρμασιν ὠκείας ἵππους.
 ἐς δ' ἀγορὴν ἀγέροντο, πάρος δόρποιο μέδεσθαι· 245

232 FERTSANTES 236 Vulg. Φερέτρῳ 239 ΠΟΤ-
 ΝΙΑ ΠΡΗΗ 240 ΑΙΕΚΟΝΤΑ 242 forte ὁμοίου
 φ. πολέμοιο

— 231. ἀμφὶ σφοῖς ὀχέεσσι
 καὶ ἔγχεσι. pro diā, suis
 curribus et hastis impediti
 et transfixi perierunt in tur-
 ba tumultuantium. v. Obfl.

231—238. Patroclum in-
 tra castra tandem receptum,
 feretro portant ad tento-
 rium, comitante corpus A-
 chille.

239—242. Nox pugnae
 interuenit. De Iunonis hac
 in re opera v. Obfl.

243—245. Receptu e pu-
 gna facto Troiani nouitate
 rei consternati statim in con-
 cionem conueniunt; Poly-
 damas argumentis a possi-
 bili, a necessario, et ab uti-
 li petitis, prudenter suadet,
 vt se in urbem recipiant et,
 a muris propugnando, auer-
 tant Achillem, quem po-
 stridie in pugnam proditu-
 rum esse ominatur.

245. ἐς δ' ἀγορὴν ἀγέ-

ὄρθων δ' ἐσταότων ἀγορὴ γένητ', οὐδὲ τις ἔτλη
 ἔξεσθαι· πάντας γὰρ ἔχε τρόμος, οὐνεκ' Ἀχιλλεὺς
 ἐξεφάνη, θηρόν δὲ μάχης ἐπέπαυτ' αἰλεγεινῆς.
 τοῖσι δὲ Πουλυδάμας πεπνυμένος ἦρχ' ἀγορεύειν
 Πανθοίδης· ὁ γὰρ οἷος ὄρα πρῶσσω καὶ ὀπίσσω· 250
 Ἐκτορι δ' ἦεν ἐταῖρος, ἱῆ δ' ἐν νυκτὶ γέγοντο·
 ἀλλ' ὁ μὲν ἄρ' μύθοισιν, ὁ δ' ἔγχεϊ πολλὸν ἐνίκα·
 ὃς σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·

Ἄφ' ὅ μάλ' αἰ φράζεσθε, φίλοι· κέλομαι γὰρ ἔγωγε
 ἄστυδε νῦν ἵεναι, μὴ μῖμνεν Ἡῶ δ' ἴαν· 255
 ἐν πεδίῳ πρὸς νηυσὶν· ἐκάς δ' ἀπὸ τείχεος εἰμέν.
 ὄφρα μὲν οὗτος ἀνὴρ Ἀγαμέμνονι μῆνι δῖω,
 τόφρα δὲ ῥήτεροι πολεμίζεν ἦσαν Ἀχαιοί.
 χαίρεσκον γὰρ ἔγωγε Δοῆς ἐπὶ νηυσὶν ἰαύων,
 ἐλπίμενος νῆας αἰρησέμεν ἀμφιελίσσας· 260
 νῦν δ' αἰνῶς δείδοικα ποδάκεα Πηλεΐωνα·
 οἷος ἐκείνου θυμὸς ὑπέρβιος, οὐκ ἐθελήσει
 μῖμνεν ἐν πεδίῳ, ὅθι περ Τρῶες καὶ Ἀχαιοί

253 ΜΕΤΕΕΙΠΕ

255 ΦΑΣΤΤ

256 ΝΗΤΣΙ

ΕΒΚΑΣ

260 ΕΒΑΠΟΜΕΝΟΣ — ΑΜΦΙΕΛΙΣ-

ΣΑΣ. vulg. νῆας γ'

ροντο, πρὶν — Concio e ve-
 stigio, statim post receptum
 in campum, habita, a con-
 fluentibus, nec conuocata;
 tam cupidi erant audiendi,
 quid in re noua factu opus
 esset et quid esset consul-
 tum. — 248. μάχης δ' ἐπέ-
 παυτ' sermone antiquo, pro,
 ἐξεφάνη ὁ πρὶν πεπνυμένος,

vel ὃς πρὶν ἐπέπαυτο. —
 250. ὁ γὰρ οἷος ὄρα πρῶσσω
 καὶ ὀπίσσω. esse ex antiquo
 sermone prudentiae decla-
 rationem, vidimus iam ad
 A, 543 — ἱῆ δ' ἐν νυκτὶ
 γέγοντο alter ab Hecuba
 Priamo, Polydamas autem
 Panthoo a Pronome, Cly-
 tii filia: Schol. br. ad M,

ἐν μέσῳ ἀμφοτέρῳι μένος Ἄρης δατείονται,
 ἀλλὰ περὶ πτόλιός τε μαχήσεται, ἡδὲ γυναικῶν. 265.
 ἀλλ' ἴσμεν προτὶ ἄστυ, πίθεσθὲ μοι, ὥδε γὰρ ἔσται·
 ἢν μὲν νῦξ ἀπέπαυσε ποδάκεα Πηλείωνα
 ἀμβροσίῃ· εἰ δ' αἶμα κιχήσεται ἐνθάδ' ἑόντας
 ὤριον ὀρμηθεὶς σὺν τεύχεσιν, εὖ νύ τις αὐτὸν
 γινώσεται· ἀσπασίως γὰρ ἀφίξεται Ἴλιον ἱήν, 270
 ὅς κε φύγῃ πολλοὺς δὲ κύνας καὶ γύπες ἔδονται
 Τρώων· αἱ γὰρ δὴ μοι ἀπ' οὐατος ὥδε γένοιτο.
 εἰ δ' ἂν ἐμοῖς ἐπέεσσιν πιθώμεθα, κηδόμενοι περ,
 νύκτα μὲν εἰν ἀγορῇ σθένος ἔχομεν, ἄστυ δὲ πύργου.

266 ΠΡΟΤΙ ΦΑΣΤΤ 270 ΑΦΙΖΕΤΑΙ ΠΙΛΙΟΝ
 v. Obfl. 273 ΕΠΕΕΣΣΙ 274 ΕΞΟΜΕΝ ΦΑ-
 ΣΤΤ v. Obfl.

231. — 264. μένος Ἄρης δε γὰρ ἔσται pro ἔστω. vt
 δατείονται. primo μένος Ἄ- solent futura pro imperati-
 ρης est pro Ἄρης, et hic vo adhiberi. sic faciendum,
 pro πόλεμος, μάχη. δατεῖ- factu opus est. — 272. αἱ
 σθαι μάχην, partiri pugnam, γὰρ δὴ μοι ἀπ' οὐατος ὥδε
 quatenus duo vel plures in- γένοιτο. ne vnquam hoc au-
 vicem et mutuo ictus et ditum ad aures meas acci-
 vulnera sibi inferunt, dum dat. v. Obfl. — 274. Poly-
 manus conferunt. ἐν μέ- damas suadet copias intra
 σῳ seu πόδιον, seu ἐν μα- muros sub armis pernocta-
 ταρχμίῳ, interuállo inter re, et altero die per muros
 vtramque aciem, quo πρό- distribui, et ex iis Achio-
 ραχοι procurrant; hoc prae- rum adorientium impetum
 fero. — 265. περὶ πτόλιος sustinere. νύκτα, διὰ νύκτα.
 ἡδὲ γυναικῶν, (mox vl. 279 σθένος ἔχομεν, vel, robur
 περὶ τέλχος) pugnant alias recuperabimus, reficiemus
 obfessi, nunc qui obsident, nos; vel, copias in agmine,
 vt vrbe et mulieribus po- sub armis, continebimus;
 tiantur. v. Obfl. — 266. ἄ- vt σθένος sit noue dictum,

ὑψηλαί τε πύλαι, σαινίδες τ' ἐπὶ τῆς ἀφαιρῶναι. 275
 μακραι, εὐξεστοι, ἐξευγμέναι εἰρύφονται,
 πρῶτ' δ' ὑψηλοὶ σὺν τεύχεσι θωρησσέντες
 στησόμεθ' ἀν' πύργους· τᾷ δ' ἄλγιον, αἷ' κ' ἐθέλῃσιν,
 ἐλθὼν ἐκ νηῶν περὶ τείχεσσι ἄμμι μάχεσθαι.
 ἄψ κάλιν εἰς ἐπὶ νῆας, ἐπεὶ κ' ἐραυ' ἕχεναις ἵππους 280
 παντοίου δρόμου ἄσθ' ὑπὸ πτόλιν ἡλασκάζαν.
 εἴσω δ' οὐ μιν θυμὸς ἐφορμηθῆναι ἐάσει,
 οὐδ' ἂν ποτ' ἐκπέσει· πρὶν μιν κύνες ἀργοὶ ἔδονται.

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κορυθαίολος Ἔκτωρ·
 Πρυλιδάμα, σὺ μὲν οὐκ εἴ' ἐμοὶ φίλος ταυτ' ἀγορεύεις,
 ὃς κέλεαι κατὰ ἄστυ ἀλήμεναι αὐτίς ἰόντας. 286

278 Vulg. ἐμπύργους.

284 ΠΤΗΓΑΡΑ ΦΙΑΩΝ 286

KATA FASIT FALHMENAI

exercitus. v. Obfl. ἐν ἀγο-
 ρῇ, intra urbem. v. Obfl.
 — 275. πύλαι, σαινίδες τε.
 ut semper ap. Homerum,
 πύλαι est apertura, σαινίδες
 ipsae fores — ἐξευγμέναι,
 fores iunctae, valvis obdu-
 ctis obice seu passulo, tra-
 be seu vna seu duabus in
 vicem e pariete inamissis. —
 278. τᾷ δ' ἄλγιον scil. ἔσται,
 ut vl. 306. — 280. ἄψ κά-
 λιν εἴσι pro εἴσεται. ἵπ-
 πους παντοίου δρόμου ἄσθ'.
 vbi discursu vario ac mul-
 tiplici circa muros incassum
 equos defatigauerit. v. Obfl.
 — 282. θυμὸς οὐκ ἐάσει.
 nunc dictum θυμὸς de ani-

mi ac virtutis defectu et
 absentia; non facient hoc,
 quia non audebunt, non
 satis animi habebunt. So-
 lent enim nomina in com-
 muni sermone interdum sic
 adhiberi: non admittet fa-
 cere, hoc animus non satis
 firmus et fidens.

284 — 309. Polydaman-
 tem graviter obiurgat He-
 ctor, quod iterum includi
 vult Troianos muris, quo
 bellum protrahatur; esse po-
 tius hic, vbi excubant, no-
 cte exacta, castino die pu-
 gnandum; nec se detrecta-
 re congressum cum Achille.
 286. κατὰ ἄστυ ἀλήμεναι,

ἦ οὐπω κεκόρησθε ἐελμένοι ἐνδοθὶ πύργων;
 πρὶν μὲν γὰρ Πριάμοιο πόλιν μέροπες ἀνδρωποὶ
 πάντες μυθέσκοντο πολύχρυσον, πολύχαλκον·
 ἦν δὲ δὴ ἐξαπόλωλε δόμων κειμήλια παλά· 290
 πολλὰ δὲ δὴ Φρυγίην καὶ Μηονίην ἐρατεινὴν
 πῆματ' ἀπερνάμεν ἵκει, ἐπεὶ μέγας ὠδύσατο Ζεὺς·
 ἦν δ' ὅτε πέρ μοι ἔδωκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω
 κῦδος ἀρέσθ' ἐπὶ νηυσὶ, θαλάσῃ τ' ἔλσαι Ἀχαιοὺς,

287 ΚΕΚΟΡΗΣΘΕ ΕΦΕΛΑΜΕΝΟΙ 294 ΘΑΛΑΣΣΗ
 ΣΗΙ Τ' ΕΡΑΣΑΙ. v. Obll.

ἀλῆναι, ἀλίσσεται, ingredi commentus inferri posset;
 intra muros. Omni autem scilicet a parte orientali,
 superiore tempore intra vr- per iuga Idae: quod docet
 bem se continuerant Troia- locorum situs: cum Achiui
 ni, vsque ad Iliados initium. tantum loca inde a mari
 cf. E, 788 sq. I, 35a sq. — occupassent. Ne rudiora
 287. ἦ οὐπω κεκόρησθε. cu- quidem oppugnandarum vr-
 ius tamen consilii noxam bium elementa adhuc tene-
 malo vestro iam satis ex- bant Achiui. — 291. 2' ha-
 perti estis; omnibus enim bemus hic exemplum com-
 opibus et copiis ea res vos merciorum cum vicinis po-
 exhaustit. — 288. πρὶν μὲν pulis ad commeatum pa-
 γάρ. Ilium olim propter randum permutatione τῶν
 opulentiam inclutum fuisse, καιμηλίων, περνάω et πέρνη-
 videramus I, 401 sq. — μι est proprie τὸ πέρναι, ἐξ-
 290. attriti erant Troiani άγεσθαι, etli per πικράσκε-
 belli necessitatibus et locis σθαι redditur: quod, de
 alendis: sup. P, 225 sq. cum emptione dictum, ab illa
 interea ager in Achiutorum aetate erat alienum. — 2.
 potestate haberetur nec co- καὶ μέγας ὠδύσατο Ζεὺς. h.
 li posset. Apparet autem ex e. quando bellum nobis il-
 his urbem obsessam non ita latum est; ex nota vulgi
 circumdatam fuisse ab ho- opinione, inprimis prisco-
 stibus; quo minus in urbem rum hominum, mala belli

νήπιοι, μηκέτι ταῦτα νοήματα φαῖν' ἐνὶ δήμῳ. 295
 οὐ γάρ τις Τρώων ἐπιπείσεται· οὐ γὰρ εἰσώ-
 αλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼ εἶπω, πειθώμεθα πάντες.
 γυνὴ μὲν δέσπον' ἔλεσθε, κατὰ στρατὸν, ἐν τελέεσσι,
 καὶ Φυλακῆς μνήσασθε, καὶ ἐγρήγορθε ἕκαστος·
 Τρώων δ' ὅς κτεάτεσσιν ὑπερφιάλως ἀνιάζει, 300
 συλλέξας, λαοῖσι δότω καταδημοβορῆσαι,
 τῶν τινα βέλτερόν ἐστιν ἐπαυρέμεν, ἥ περ Ἀχαιοὺς.
 πρῶτ' δ' ὕπνοιοι σὺν τεύχεσι θορήχθentes,
 νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῆσιν ἐγείρομεν ὄζυν' Ἀρηαί.
 εἰ δ' ἐτεὸν παρὰ ναῦφιν ἀνέστη θῖος Ἀχιλλεύς, 305
 ἄλγιον, αἶ κ' ἐθέλῃσι, τῷ ἑσθῆται· οὐ μιν ἔγωγε
 Φεύξομαι ἐκ πολέμοιο δυσηχέος, ἀλλὰ μάλ' ἄντην
 στήσομαι, ἥ κε Φέρῃσι μέγα κρείστος, ἥ κε Φεροῖμην.

297 ΕΓΩ ΦΡΙΠΩ
 ΣΤΟΣ

299 ΕΓΡΗΓΟΡΘΕ ΠΕΚΑ-

repetendi a numinis ira. cf.
 v. 311. — 298. ἐν τελέεσ-
 σι, ἐν τάγμασι. in ordini-
 bus stantes: vti iam vidi-
 mus idem hoc H, 380. Λ,
 729.

300. 1. 2. Τρώων δ' ὅς
 κτεάτεσσιν ὑπερφιάλως ἀνιά-
 ζει. videntur per sarcasum
 dicta esse in Polydamentem
 eiusque consilium recipien-
 di se intra moenia, quali
 illud a cura tuendarum for-
 tunarum profectum sit, ne
 in hostium potestatem eae
 veniant: ὁ κτεάτεσσιν ἀνιά-

ζων, ἀνιώνενος, ὑπὲρ κτεά-
 των, ne scilicet vrbe capta
 in hostium manus veniant,
 et qui properea a muris
 urbem tueri vult; si itaque ali-
 quis hac sollicitudine tene-
 tur, is praeueniat hostem,
 distribuendo bona inter ci-
 ves, ad inopiam eorum le-
 vandam. In sarcasmis non
 nimis subtiles esse solent ho-
 mines in rerum et senten-
 tiarum comparatione. —
 304. νηυσὶν ἐπὶ, castra ite-
 rum aggredi vult Hector.
 — 306. ἥ κε Φέρῃσι μέγα

ζηνὸς Ἐνυάλιος, καὶ τε κτανέοντα κατέκτα.

Ὡς Ἐκτωρ ἀγόρευ' ἐπὶ δὲ Τρῶες κελεύσασαν, 310
 ἥπιοι· ἐκ γάρ σφρων φρένας εἴλετο Παλλὰς Ἀθήνη·
 Ἐκτορι μὲν γὰρ ἐπήνησαν κακὰ μητιόωντι,
 Πουλυδάμαντι δ' αἶψ' οὐ τις, ὃς ἐσθλὴν φράζετο βουλήν.
 δόρπον ἔπειθ' εἵλοντο κατὰ στρατὸν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 παννύχιοι Πάτροκλον ἀνυστενάχοντο γοῶντες. 315
 τοῖσι δὲ Πηλεΐδης Ἀδινεύῃ ἐξήρχε γόοιο,
 χεῖρας ἐπ' ἀνδροφόνους θέμενος στήθεσσιν ἑταίρου,
 πυκνὰ μάλα στενάχων· ὥς τε λῆς ἡϋγένειος,
 ᾧ ῥά θ' ὑπὸ σκύμνους ἐλαφιβόλος ἀρπάσῃ ἀνῆρ
 ὕλης ἐκ πυκνῆς· ὃ δὲ τ' ἄχυνται ὕστερος ἐλθὼν· 320
 πολλὰ δὲ τ' ἄγκε' ἐπῆλθε μετ' ἀνέρος ἵχνι' ἐρευκῶν,

πράτος ἢ κα φεροίμην. sine
 ille victoriam auferat, sine
 ego. obtinuerō. v. Obfl. —
 309. ζηνὸς Ἐνυάλιος. com-
 munitis est belli fortuna; ea-
 que etiam ei, qui ad occi-
 dendum alium egressus erat,
 caedem interdum parare
 solet. de verbis v. Obfl.

310—314. Hectoris iussu
 sub dio pernoctant Troiani.
 Versamur iterum in rerum,
 et in carminis, cardine. Si
 in urbem se recipiebant
 Troiani, actum erat de to-
 ta Iliade. v. Obfl. ad vf.
 311.

314—355. Achilli: lamen-
 ta de Patrocli morte, cum
 cura cadaueris,

314. Ἀχαιοὶ sunt h. l.
 Myrmidones, qui cum Achil-
 le erant. — 316. Ἀδινεύῃ ἐξ-
 ἤρχε γόοιο. exemplo suo
 praeiuit Achilles, luctumque
 et lamenta aliorum mouit:
 v. Obfl. ad h. v. Ἀδινὸς la-
 menta continua designat,
 seu crebra. — 317. χεῖρας
 ἀνδροφόνους, suas, ἐπιθέμα-
 νος στήθεσσιν ἑταίρου, at-
 tingendo, nihil amplius. v.
 Obfl.

318. ὥς τε λῆς ἡϋγένειος.
 ingemiscere fertur laeona
 rugitu suo, cum ablatos si-
 bi se absente animaduertit
 catulos. — 321. πολλὰ δὲ
 τ' ἄγκεα. multas conualles
 pererrat μετὰ τὴν ἵχνια

εἴ ποθεν ἐξεύροι· μάλα γὰρ δριμύς χόλος αἰρεῖ.
ὥς ὁ βαρὺ στενάχων μετεφώνεε Μυρμιδόνεσσιν·

ᾧ πόποι, ἦ ῥ' ἄλιον ἔπος ἔκβαλον ἡματι κείνῳ,
Θαρσύνων ἦρωα Μενόιτιον ἐν μεγάροισι· 325

Φῆν δὲ οἱ εἰς Ὀπείντα περικλυτὸν υἱὸν ἀπάξειν,
Ἴλιον ἐκπέσαντα, λαχόντα τε ληίδος αἴσαν.

ἀλλ' οὐ Ζεὺς ἀνδρῶσσι νοήματα πάντα τελευτᾷ·
ἄμφω γὰρ πέπρωται ὁμοίην γαῖαν ἐρεῦσαι·

αὐτοῦ ἐν Τροίῃ· ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ νοστήσαντα 330
δέχεται ἐν μεγάροισι γέρον ἱππηλάτα Πηλεὺς,

οὐδὲ Θέτις μήτηρ, ἀλλ' αὐτοῦ γαῖα καδέξει.

νῦν δ' ἐπεὶ οὖν, Πάτροκλε, σεῦ ὕστερος εἴμ' ὑπὸ γαῖαν,
οὗ σε πρὶν κτεριῶ, πρὶν γ' Ἑκτορος ἐνθάδ' ἐνεῖκαι

τεύχεα καὶ κεφαλὴν μεγαθύμου σείο Φονῆος· 335
δώδεκα δὲ προπαίροιθε πυρῆς ἀποδειροτομήσω·

324 ἸΑΛΙΟΝ· ΦΕΠΟΣ 326 ΔΕ· ΦΟΙ 327 ΦΙ-
ΛΙΟΝ 330 Vulg. οὐδέ με

ἀνδρὸς, venatoris. — 324. Notam ad Λ, 764. et sup.
ᾧ πόποι, ἦ ῥ' ἄλιον. Ad Obfl. ad Σ, 10. — 329.
misericordiam faciunt haec, γαῖαν ἐρεῦθαι scil. αἵματι.
non ex poetae, sed ex ip- Φοινίξαι. — 333. σεῦ ὕστε-
sius Achilles, ore, pronuntia- ρος εἴμ' ὑπὸ γαῖαν, εἴσομαι.
ta, memoracione eorum, — 334. οὗ σε πρὶν κτεριῶ.
quae sperata aliter cecide- exsequitur haec inf. Ψ, 20
rant: qui locus omnino ad sq. — 336. δώδεκα δὲ πρ.
misericordiam est efficax, pro- inferiarum loco: in homine
pter comparationem fortu- tamen saeto hoc cum re-
nae et vicissitudinem. Me- spectu, ut vita Patrocli com-
noetium Opunte oriundum pensaretur duodecim alio-
vidimus iam, et videbimus rum vita: Immanitatem ip-
disertius Ψ, 85 sq. Conf. se poeta inculcat Ψ, 175.

Τρώων ἀγλαὰ τέκνα, σέθεν καταμνηοιο χολωθείς,
τόφρα δέ μοι παρὰ θυοὶ κορωνίτι κείσσαι αὐτὰς·
ἀμφὶ δὲ σε Τῶαί καὶ Δαρδανίδες βαθύκολποι
κλαύσονται, νύκτας τε καὶ ἡματὰ δακρυχέουσαι. 340
τὰς αὐτοὶ καμόμεσθαι βίῃφι τε δουρί τε μακρῷ,
πικρὰς κέρθοντε πόλεις μερόπων ἀνδρώπων.

Ὡς εἰπὼν, ἐτάροισιν ἐκέλετο δῖος Ἀχιλλεύς,
ἀμφὶ πυρὶ στήσαι τρίποδα μέγαν, ὅφρα τάχιστα
Πάτροκλον λούσειαν ἀπὸ βρότον αἱματόεντα. 345
οἱ δὲ λοετροχόον τρίποδ' ἵστασαν ἐν πυρὶ κηλέω,
ἐν δ' αἶψ' ὕδωρ ἔχσαν, ὑπὸ δὲ ξύλας δαΐον ἐλόντες·
γάστρεν μὲν τρίποδος πῦρ ἄμφεπε, θέρμετο δ' ὕδωρ.

343 FEIPON

176. — 337. σέθεν καταμνηοιο χολωθείς. h. e. ad explendam iram et vindictam.
— 338. κείσσαι αὐτὰς. sic ut es.

339 — 342. Videmus hic et inf. Ω, 664 ritum barbarorum populorum eiulandi et lamentandi afflidendo cadaveri per plures dies et noctes. Maxime cura ea erat mulierum, h. l. captivarum. Ita satis habebatur, lamenta fieri: quo sensu et affectu, non quaerebatur. Manet tamen mos etiam per vitae cultioris tempora, ut Athenis, et Romae
Hom. Il. Vol. II

per praeficas. — 341. τὰς αὐτοὶ καμόμεσθαι, parauimus multis aerumnis toleratis. — 342. κέρθοντε πόλεις circumferendis armis per oppida Illo vicina: I, 328. 329.

343 sq. Exponitur cura cadaueris abluendi et vestibis operiendi. Locus est ex iis, qui tantum in prisco poeta placere possunt, res tennes sigillatim et copiose enarrantes; iuvat audire vitae priscae simplicitatem narratam ab homine earum rerum teste.

— 347. δαΐον ἐλόντες, εἴλον καὶ ἄθαιον, antiqua copia. ligna incenderunt. —

αὐτὰρ ἐπειδὴ ζέσσαν ὕδωρ ἐνὶ ἥνεσσι χαλκῶ,
καὶ τότε δὴ λεῦσάν τε, καὶ ἤλαψαν λίπ' ἐλαίῳ· 350
ἐν δ' ὠτρελὰς πλῆσσαν ἀλείφατος ἐννεώροια·
ἐν λεχέεσσιν δὲ θέντες, ἐανῶ· λίπ', κάλυψαν·
ὅς ποδας ἐκ κεφαλῆς· καὶ δ' ὑπερθε δὲ, φάρεϊ λευκῶ,
παννύχιοι μὲν ἔπειτα ποδας ταχύν· ἀμφ' Ἀχιλλῆα
Μυρμιδόνες Πάτρεακλον ἀνιστενάχοντο γαῶντες· 355
Ζεὺς δ' Ἥρην προσέειπε κασιγνήτην, ἀδελφεά τε·
Ἐπρηξας καὶ ἔπειτα, βοῶπις πότνια Ἥρη,
ἀνστήσας Ἀχιλλῆα ποδας ταχύν· ἦ ῥά νυ σεῖα
ἐξ αὐτῆς ἐγένοντο κερηκομόωντες Ἀχαιοί·
Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη 360
αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον εἶπες;
καὶ μὲν δὴ που τις μέλλει βροτὸς ἀνδρὶ τελέεσσαι,

349 ENI PHNOPI

357 ΠΟΤΝΙΑ ΕΗΡΗ

360

ΠΟΤΝΙΑ ΕΗΡΗ

361 ΕΦΕΙΠΕΣ

351. vulnera repleuerunt
ἀλείφατος ἐννεώροιο h. vi-
gneto quod domo secum
attulerant ante nonem an-
nos. v. Obsl. — 352. ἐανῶ
λίπ' tenui peplo. v. Obsl.

356—368. Iupiter Iuno-
m exprobrat tantum Achi-
vorum studium, quo effe-
ctum sit eius artibus, ut
Achilles in pugnam redeat;
sane hoc sarcastice; ipse
enim hoc idem parauerat;
excusat illa studium suum
ira et ultione, qua Troia-
nos prosequitur, exemplo

et morte mortalium. — 357.

ἔπειτα καὶ (εἶτα) ἔπρηξας
τὸ ἀναστῆσαι τὸν Ἀχιλλέα,
ὥστε τὸν Ἀχιλλέα ἀνστή-
ναι. Ita tandem effecisti
hoc, ut Achilles, missa per-
vicacia in abstinendo ab ar-
mis, excitatus iterum ad res
agendas se accingat. — 368.
ἦ ῥά νυ σεῖα ἐξ αὐτῆς ἐγέ-
νοντο. sarcastice: sane ex te
ipsa geniti videntur esse A-
chiui; pro vulgari, diligere
te necesse est Achivos: iam
quam liberos ex te proгна-
tos. — 362. τελέεσσαι scili-

ἔπερ' ὀνητός τ' ἐστὶ, καὶ οὐ τόσα μῆδεα οἶδε·
 πῶς δὴ ἔγωγ', ἢ φημι δαΐων ἔμμεν ἀρίστη,
 ἀμφοτέρων, γενεῇ τε, καὶ οὐνεκα σὴ παρῆκοιτις 363
 κέκλημαι, σὺ δὲ πᾶσι μετ' ἀθανάτοισιν ἀνάσσεις,
 οὐκ ὄφελον Τρώεσσι κοτεσσαμένη κακὰ βῆψαι;
 ὧς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
 Ἡφαιστόν δ' ἴκανε δόμον· Θέτις ἄργυρόπεζα
 ἄφθιτον, ἀστερόεντα, μεταπρεπὲ' ἀθανάτοισι, 370
 χάλκεον, ὃν ῥ' αὐτὸς ποιήσατο Κυλλοποδίων.
 τὸν δ' εὖρ' ἰδρώοντα, ἐλισσόμενον περὶ Φύας,
 σπεύδοντα τρίποδας γὰρ εἴκοσι πάντας ἔτευχεν,
 ἱστάμεναι περὶ τοῖχον εἰσταθέος μεγάροιο·

363. ΜΗΔΕΑ ΦΟΙΔΕ 366 ΑΘΑΝΑΤΟΙΣΙ ΕΑ-
 ΝΑΣΣΕΙΣ 372 ΗΔΡΩΟΝΤΑ ΦΡΑΙΣΣΟΜΕ-
 ΝΟΝ 373 ΕΦΕΙΚΟΣΙ

tet tale quid, ut ultionem
 in eos paret, quos odit.
 — 363. οὐ τόσα μῆδεα οἶδε
 scil. ut ego quae dea sum.
 — 364. Cur non ego, quas
 primum locum inter deas
 teneo, debui mala machi-
 nari Trojanis mihi exosis?
 Platonem in has sententias
 non minusquam esse mirari
 licet.

369 — 381. Thetis intrat
 domum Vulcani in Olym-
 po: cf. sup. 142.

369. δόμον ἄφθιτον. —
 quem mox χάλκεον appel-
 lat; omnino de eo, quod
 solidum et durable est: cf.

ad B, 46. Aeris autem usus
 in pavimento et pariete ob-
 ducendo, et in foribus. —
 372. ἐλισσόμενον περὶ Φύ-
 ας simpl. *versantem in o-
 pere fabrilī*: ideoque cir-
 ca folles: quos, cum ars
 rudis nondum mellora ex-
 cogitasset, manu tractabat
 faber ad Hammam accen-
 dendam; ut inf. 409 ὄφρ'
 ἂν ἐγὼ Φύας ἀποδεύωμαι.
 add. 412. — 373. εἴκοσι
 πάντας pleno numero. En
 vl. 374 apparet, vitam iam
 tam ita fuisse exultantem, ut
 parietes atrii circumcirca
 essent tripodibus adstant-

χεύσεται δὲ σφ' ὑπὸ κύκλῳ ἐκείστω, πυθμένι θῆκαν, 375
 ὄφρα οἱ αὐτόματα θεῶν δυσάλατ' ἀγῶνα,
 ἦδ' αὖτις πρὸς δῶμα νεοίετα, δαῖμα ἰδέσθαι.
 οἱ δ' ἦται τόσσαν μὲν ἔχον τέλος, οὐατα δ' αὖ πο
 δαιδάλεα προσέκειτο, τὰ δ' ἦεντε, κόπτε δὲ δαῖμας.

375 ΚΥΚΛΑ ΦΕΚΑΣΤΩΙ 376 ΟΦΡΑ ΦΟΙ 377
 ΟΥΤΑΜΑ ΦΙΔΕΣΘΑΙ ΟΗ

bus ornati; erat autem tri-
 podum usus pro basi, cui
 imponeretur modo tabula,
 ut pro mensa esset, modo
 pelvis, modo lebes, focus,
 craticula, patellā et sic por-
 ro. — 375. ὑπέθης δὲ σφιν
 (pro οἷς ὑπέθης) ἐκείστω,
 πυθμένι, (ἐν π.) κύκλῳ, h.
 e. τροχούς.

375 — 377. Versum est in
 miraculum, quod loco mo-
 veri poterant tripodes rotis
 subditis; ut in mytho de
 Daedali signis αὐτοκινήτοις
 v. Obll. ad vl. 419. — Tri-
 podibus rotas aureas subie-
 ctas esse narrat; an etiam
 tripodes aurei fuerint, non
 addit; sit tamen probabile;
 nisi aerei sollenni usu erant
 tripodes. — Petro tripodi-
 bus οὐατα affixa sunt, h. e.
 ansae, non ferruminatione,
 sed fibulis, vasis, aut cla-
 vis exiguis impictis. An-
 sae autem affixae exterius
 in superiora ora, ut tolli

possent et portari. — 376.

7. ὄφρα οἱ θεῶν δυσάλατ'
 ἀγῶνα, ut confessum deo-
 rum ipsi sponte ingrederen-
 tur, ἦδ' αὖτις πρὸς δῶμα
 νεοίετο. Cogitandum est de
 specie et prospectu Olym-
 pi, qualis apud Homerum
 est: cf. Excurs. VIII ad Il.
 A. p. 189. Praeter magnum
 illud atrium Iouis, quod
 excipit deos seu epulantes
 seu epulantes, δῶμα,
 adiacent, οἶκoi, δόμοι; δῶμα-
 τα, μέγαρα, αἷς singulis
 exstructa, ut h. l. δῶμας Vul-
 cani, vl. 369. Cum tripodes
 redeant πρὸς δῶμα Vulcani,
 ne posse est θεῶν ἀγῶνα,
 confessum deorum esse h.
 l. in magno illo atrio Iouis,
 quod Vulcanus operibus
 suis exornat; vnde ea in
 domum Vulcani reportan-
 tur. — 378. οἱ δ' ἦται τόσ-
 σον μὲν ἔχον τέλος, οὐατα
 δ' αὖ πο προσέκειτο, nisi quod
 ansae adinhibendae erant

ὅφρ' ὄγε ταῦτα πονεῖτο ἰδυίῃσι πρὸ π' δέσσι, 380
 τόφρα οἱ ἐγγύθεν ἦλθε θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα.
 τὴν δὲ ἶδε προμολοῦσα Χάρις λιπαροκρήδεμνος
 καλῇ, τῇν' ὤππῃ περικλυτὰς Ἀμφιγυῖαις,
 ἐν τ' ἄρα οἱ Φῦ χεῖρι, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε.
 Τῆκετ', Θέτις τανύπεπλος, ἱκάνεις ἡμέτερον δῶ, 385
 αἰδοῖη τε φίλη τε; πάρος γε μὲν οὕν' θαμίζεις.
 ἀλλ' ἔπεο προτέρω, ἦναι καὶ παρ' ἑξίνα δέην.
 Ὡς αἶψά φανήσονται, πρῶτον ἄγε δῖα θεάων.
 τὴν μὲν ἔπειτα καθεῖσαν ἐπὶ θρόνου ἀργυροῦλου,
 καλῇ, δαιδαλέου, ὑπὸ δὲ θαῖνους ποσσὶν ἔειπε 390
 κέκλετο δ' Ἥφαιστον κλυτοτέχνην, εἰπέ τε μῦθον.

380 ΠΟΝΕΙΤΟ ΕΙΔΥΤΗΙΣΙ. vulg. ταῦτ' ἐκνεύει.
 381 ΤΟΦΡΑ ΦΟΙ. 382 ΤΗΝ ΔΕ ΕΙΔΕ. 384.
 ΑΡΑ ΦΟΙ ΦΤ ΧΕΙΡΙ ΡΕΠΟΣ. 385 Vulg. Θέτις.
 τανύπεπε. 389 ΑΒΓΓΡΟΦΗΛΟΥΤ. 390 Vulg. ἦεν.
 391 ΡΕΙΠΕ.

clavis, quos desmoues appelle-
 lat, τόσσον — οὐατα δὲ —
 h. e. ἐπὶ τόσον, ἐφ' ὅσον.
 τὰ οὐατα μὴ προσέκειτο, hoc
 antiquo tempore extulit, παρ.
 δὲ, οὐατα δ' οὐκ ἔτι προσέκει-
 το. — 382: τὴν δὲ ἶδε προ-
 μολοῦσα. Charis, ex atrio
 domus prospiciens et pro-
 currens, venientem deam
 amanter excipit. Charis Vul-
 cano nupta; ingenioso my-
 tho. Quae enim potest ef-
 fe artis gratia, qua placeat,
 nisi venustas adsit. — 387.
 ἦναι καὶ παρὰ δῶ ἑξίνα, opu-

las, quibus hospes excipi-
 tur, lotus antea et unctus.
 — 389. ἐπὶ θρόνου ἀργυρο-
 ῦλου fellas patavis fuisse au-
 reas, vide Z. 238. 9. argen-
 teis clavis insignitas: miro
 ornatu! Pro dignitatis au-
 tem gradu altiores fuisse sel-
 las nota res est, unde sca-
 bella subiecta pedibus. cf.
 Z. 240.

391—467. Charis indu-
 xerat Thetidem intra do-
 mum seu atrium, cui vici-
 na esse debet officina Vul-
 cani, ita ut ab eo Charitis

Ἥφαιστῳ, πρόμολ' ᾧδε, Θέτις νύ τι σῆο χατίζει
τὴν δ' ἡμεῖβει· ἔπειτα περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις·

Ἥ βρά νύ μοι δεινὴ τέ καὶ αἰδοίη θεὸς ἄνδρα,
ἣ μ' ἐσάωσ', ἔτε μ' ἄλγος ἀφίκετο τῆλε· πρῶτοντα 395

μητρὸς ἐμῆς ἰότητι κυνώπιδος, ἣ μ' ἐδέλησε
κρύψαι· χαλὸν ἔντα· τότ' ἂν πάθον ἄλγεα θυγαῖ,
εἰ μὴ μ' Εὐρυόμη τε, Θέτις θ' ὑπεδέξατο κόλπῳ,

Εὐρυόμη θυγαῖτηρ ἀψοβρόα· Ὀκεανῶιο.
τῇσι παρ' εἰνέσσης χαλκευον· δαίδαλα πολλὰ, 400

πότερα τε· χρυσῆσσι θ' ἔλκεας, κάλυκας τε, καὶ ὀφ-
ρὺν σπῆι γλαφυρᾷ· περὶ δὲ βόες Ὀκεανῶιο [μας,

396 Vulg. ἐπέλεσε

vox exaudiri posset; itaque vititur, quo permotus Vul-
responset intra officinam, canus proña sit voluntate
opere adhuc occupatus. Est ad praeclara illa et memo-
autem hic rerum narrata-
rum ordo: Vulcanus euo-
catus a Chaide, audito The-
tidis nomine, beneficia ab
ea accepta gratus memorat;
tum vl. 410 adornat se, ut
in conspectum deae hone-
ste ac decenter venire pos-
sit. Tum vl. 423 ex offi-
cina prodit, Thetidis po-
stulata audit sibi ab ea ex-
posita; ipse vl. 462 se pa-
ratum ad arma Achilli fa-
bricanda ostendit, et ad
opus faciendum protinus se
accingit.

395. Ingeniose poeta my-
tho antiquo in rem suam
populares figmentis poeta-

rabilia Achilli arma fabri-
canda; non enim vulgaris
illa operae erant. De my-
tho ipso v. Obfl. 397.
τότ' ἂν πάθον. ex tam gra-
vi lapsu fieri non potuisset,
quin corpus sugillatum et
male affectum haberet. —
400. Vulcanus statim puer
fabrilia tractat et opera le-
vioris artis perficit. v. Obfl.
— 402. ἐν σπῆι γλαφυρᾷ.
In fundo maris puta esse
specus, non aliter ac in
littorum rupibus, quos Ne-
reides et Oceanides inhabi-
tant; de his ad opiniones

ἄφρῳ μορμύρων ῥέεν ἄσπετος· οὐδὲ τις ἄλλος
 ἦδεν οὔτε θεῶν, οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων,
 ἀλλὰ θέκτις τε, καὶ εὐρυνόμῃ ἴσαν, αἵ μ' ἐσάωσαν. 405
 ἢ νῦν ἡμέτερον δόμον ἔκει· τῷ με μάλα χρεῶν
 πάντα· θετί· καλλυπλοκάμῳ ζωάγρια τίθειν.
 ἀλλὰ αὐτὸς μὲν νῦν οἱ παρὰ θεῶν ζείνηται καλά,
 ὅφρ' ἂν ἐγὼ φύσας ἀπιδείξωμαι ὅπλα τε πάντα.

Ἡ Ζεὺς αὖτ' ἀκροθέταρ πέλωρ αἶηται ἀνέστη 410
 χαλεῶν, ὑπὸ δὲ κνήμαι ῥῶντο ἀραιαί.
 φύσας μὲν δ' ἀπάνευθε τίθει πυρὸς, ὅπλα τε πάντα
 λάρακ' ἐς ἀργυρεὴν συλλέξατο, τοῖς ἐπονέτο·
 σπόνγω δ' ἄμφι πρὸς ἄσπετον καὶ ἄμφω χεῖρ' ἀπομόρῃν,
 αὐχένα τε στιβαρὸν, καὶ στήθεα λαχνηέντα· 415
 οὐ δὲ χιτῶν' ἔλε δὲ σκήπτρον παχύ· βῆ δὲ θυράζε,
 χαλεῶν· ὑπὸ δ' ἄμφι πόλοι ῥῶντο ἀρακτι.

404 FHIAEE 405 Vulg. ἔσαν FIZAN 406 Vulg.
 408 FOI 411 PPONTO FAPAIAI 417
 PPONTO FANAKTI

μη. v. ad. Virgil. Ge. IV, Egeus, Iliad. v. 90; ex his specibus latuit Vulcanus; circumspicit Oceanus: ergo h. l. Thetis et Eurynome in Ocean. sedes habent. At in Iliade Thetidis et patris Nerei regia erat in fundo αἰὲς, θαλάσσης, ταῦτα quam parte maris Aegaei ex aduerso Troiae: A, 357. 8. Σ. 36. 140. — 407. ζωάγρια τίθειν, praemia, hoc est, gratiam pro vita ser-

vata referendam. v. Obff. 410. πέλωρ αἶηται, portentum immane, h. e. deus portentosae staturae, ingentis corporis magnitudine; nec mirum, cum illud duro fabrilī opere exercitum esset. De verbis v. Obff. — 411. ὑπὸ δὲ κνήμαι crura ex claudicatione infirma movebant se graviter. ὑπερῶντο αἱ κνήμαι, ὑπ' αὐτῶν — 417. ὑπὸ δ' ἄμφι πόλοι ῥῶντο ἀρακτι. ὑπερῶντο

χερύσειαι, ζωῆσι νεήυσιν εἰσικύσσει,
 τῆς ἐν μὲν νόος ἐστὶ μετὰ φρεσὶν, ἐν δὲ καὶ αὐδῇ,
 καὶ σθένος, ἀθανάτων δὲ θεῶν ἀπο ἔργα ἰσάσιν· 420
 αἱ μὲν ὑπαιθρα ἀνακτας ἐποίουσιν· αὐτὰρ ὁ ἔρδων,
 πλησίον, ἔνθα Θέτις περ, ἐπὶ θρόνου ἴξε φαινοῦ,
 ἐν τ' ἄρα οἱ Φῶ χεῖρ', ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ἀνδράζε·
 Τίπτε, Θέτις ταυῦπεπλός, ἰάσσεις ἡμέτερον δῶ,
 αἰδοίη τε, φίλη τε; πάρος γε μὲν οὔτι δαμάζεις· 425
 αὐδὰ ὅ τι φρονέεις τελέσαι δαμαχθίμης ἀνωγες;

418 NEHNISI FEFOIKTIAI 420 APO FER-
 GA FIZAZI. 421 ΑΥΤΑΙΣ ΠΑΝΑΚΤΟΣ —
 IO FERPON 423. EN T APA FOI OT XEI-
 RI FEPOΣ 424 Vulg. Θέτις ταυῦπεπλός.

ὅτ' αὐτῷ, mouebant se, in-
 cedebant, subeundo, susten-
 tando eius brachia et hu-
 meros. In his puellis
 poeta miraculum in prodi-
 gium auxit, cum essent Vul-
 cani arte factae ex auro,
 tanquam mouentes se et ad
 res agendas idoneae: du-
 cta haec esse ex antiquo
 loquendi et res notiones.
 que de iis declarandi more,
 expositum est in Obsl. —
 418. 9. 420. εἰσικύσσει νεήυ-
 σι ζωῆσι, τῆς (αἱ) ἐνεστί
 νοῦς καὶ αὐδῇ, καὶ σθένος
 καὶ τὸ ἐργάζεσθαι ἔργα σο-
 φά. vt saepe legimus capti-
 vas et seruas melioris con-
 ditionis, muliebria opera
 edoctas, haud dubie ipso

habitu cultuque corporis
 conspicuas. θεῶν ἀπο ἔρ-
 γα ἰσάσιν, ex antiquo mo-
 re, quem toties vidimus,
 omnem ingenii corporisque
 facultatem et praestantiam
 ad beneficium dei alicuius
 referendi itaque et sagaci-
 tatem in texendo, ac pin-
 gendo, vestes parando; et
 sic porro: ἔργα ἀνδρῶν;
 alias, ἔργα γυναικῶν. —
 421. Illae operam praesta-
 bant, minifrabant, subti-
 ciendo se ei, brachijs suis
 eum sustentando. At ille
 ἔρδων, incedens. v. Obsl.
 424—461. Rogatur Vul-
 cani, Thetis v. 428 sq. ae-
 rumnas suas, tum 436. filii
 fata, enarrat, satis copio-

ἡ δύναμ' αὖτε, καὶ εἰ τετέλεσμένον ἐστί. Γ

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἐπεὶτα Θέτις καταδάκρυχέουσά·
 Ἥφαιστ', ἥ ἄρα δῆϊτις, ἴσασι θεαὶ εἰς ἐν Ὀλύμπῳ,
 τισσάδ' ἐνὶ Φρεσὶν ἦεν ἀνέσχετο κῆδεα λυγρὰ, 430
 ἴσ' ἐμοὶ ἐκ παστέων Κρονίδης Ζεὺς, ἄλγε' ἔδωκεν;
 ἐκ μὲν μ' ἀλλὰ πᾶσι δαίμοσιν ἀνδρὶ δάμνασεν,
 Δαικίδα Πηληΐ, καὶ ἑτάην ἀνέρος Λευήν,
 πολλὰ μάλ' οἶκ' ἐθέλουσα. ὁ μὲν δὲ γῆραι λυγρῷ
 κεῖται ἐνὶ μεγάροισι ἀρημένος. ἄλλα δέ μοι νῦν. 435
 υἱὸν ἐπεὶ μοι δῶκε γενέσθαι τε, τροφόμεν τε,
 ἔρχομαι ἡρώων, ὃ δ' ἀνέδραμεν ἔρνεϊ ἴσος
 τὸν μὲν ἐγὼ, Θρέψασα, Φυτὸν ὥς γυναιῶ ἀλωῆς,
 κηυσὶν ἐπὶ προέηκα κέκωνισιν Ἴλιον εἶσω,

430. ΦΡΕΣΙ ΕΗΙΣΙ 437 ΕΡΝΕΙ ΕΙΣΟΣ 438
 Beutl. Φυτὸν Fms 439 ΚΟΡΩΝΙΣΙ ΕΙΛΙΟΝ vulg.
 κηυὶ ἐπὶ προέηκα

se, vt Vulcanum rerum,
 quae extra officinam gere-
 rentur, valde ignarum, esse
 illa credidisse videri debeat,
 tandem 457. sua postulata
 expōnūt, vt Vulcanus noua
 ei arma paret.

426. αὖτε τετέλεσμένον ἐστί.
 τελεστέον, τὸ δυνάμενον τε-
 λείσθαι, quod perfici pot-
 est. v. sup. ad Σ, 195. 6.
 — 432. ἀνδρὶ δάμνασεν, pro
 elecavit, in coniugium de-
 dit. v. Obfl.

434. οὐκ ἐθέλουσα μάλ' α
 πολλὰ, πολὺ, plurimum re-

puens: vnde subnatae fa-
 bulae de Thetide in varias
 se mutante formas, ne Pe-
 leus ea potiri posset; iam in
 Pindaro Nem. IV, 101 sq. —
 ὁ μὲν δὲ γῆραι λυγρῷ κεῖται
 ἀρημένος, fane non tum, cum
 Thetis ei haberet, sed quod
 dolet dea, quae non sene-
 scebat, esse putes quod il-
 le consenuit. ἀρημένος con-
 fectus senio. v. Obfl. —
 435. ἄλλα δέ μοι νῦν refer
 ad vl. 431 ἄλγεα δῶκε. —
 437—443. cf. sup. 56
 — 62.

Τρωσὶ μάχηςόμενον· κέν δ' οὐχ ὑποδέξομαι αὐτίκῃ 440
 εἵκαδε νοστήσαντα· δόμον Πυλῆϊον εἶσω.
 ἔφρα δέ μοι ζῶει κακὸς ὅσῃ Φάος Ἥλιος,
 ἀχνηται, οὐδὲ τι οἱ δύναμαι χραισμήσαι ἰούσῃ.
 κούρην ἦν ἄρα οἱ γέρας ἔξελον ὕψι Ἀχαιῶν,
 τὴν αὖψ ἐκ χειρῶν ἔλκτο κρείων Διοπαμένων. 445
 ἦτοι ὃ τῆς ἀχέων· φρένας ἔφθιεν· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
 Τρῶες ἐπὶ πρύμνησιν θαίλειον, οὐδὲ θύραζε
 αἶωκ' ἐξιέναι· τὸν δὲ λίσσοντο γέροντες
 Ἀργείων, καὶ παλαιὰ περικλυτὰ φῶρ' ὀνόμαζον·
 ἐνθ' αὐτὸς μὲν ἔπειτ' ἠναίνεται λαιγὸν ἀμύναι· 450
 αὐτὰρ ὁ Πατρεκλον περὶ μὲν τὰ αὖ τεύχεα ἔσσε,
 πέμπε δέ μιν πῆλεμόνδε, πολὺν δ' αἶμα λαὸν ὅπασσι.
 πᾶν δ' ἡμᾶρ μάρναντο περὶ Σκαιῆσι πύλῃσι·
 καὶ νύ κεν αὐτῆμαρ πόλιν ἔπραθον, εἰ μὴ Ἀπόλλων,
 πολλὰ κακὰ βέξαντα, Μενoitίου ἀλκιμον υἱόν, 455
 ἔκταν' ἐνὶ προμάχοισι, καὶ Ἔκτορι κῦδος ἔδωκε.

441 ΕἶΚΑΔΕ 443 ΤΙ ΕἶΟΙ 444 ΑΡΑ ΕἶΟΙ 447
 ΕΦΕΙΔΕΟΝ 450 Vulg. ἠμύναι 451 ΤΑ ΕΑ
 ΤΕΥΧΕΑ ΕΣΣΕ

444—456. Habes bre-
 vem repetitionem totius ar-
 gumenti Iliadis ad hunc us-
 que diem; inprimis si adie-
 ceris alteram narrationem
 Achillis ad Thetidem ma-
 trem II. A, 366 sq.

446. ὃ τῆς (ἐνεκα) ἀχέ-
 ων, Φρένας ἔφθιεν de moe-
 rore, quo conficimur, con-
 tabescimus. — αὐτὰρ Ἀ-

χαιοὶ — intra vallum, com-
 pulsi a Troianis, qui noctu
 ante castra excubabant. Θ,
 343. 5 sq. θύραζε ἐξιέναι
 non paucis, sed vallo. —
 448. τὸν δὲ λίσσοντο γέρον-
 τας. legati, Vlysses, Pho-
 nix cum Aiace II. I. —
 453. περὶ Σκαιῆσι πύλῃσι
 Π, 653. 712. — 454. ἐνθα
 κεν Π, 698 sq. — 456.

τῶν τε καὶ νῦν τὰ σά γούναθ' ἱκάνομαι, αἳ κ' ἐθίλῃσθαι
 υἱ' ἐμῷ ἀγκυρόν τε δοίμεν αἰσπίδα καὶ τρυφάλειαν,
 καὶ καλάς κνημίδας, ἐπισφύριους ἀραρυίας,
 καὶ θώρηκα· ὃ γάρ ἦν οἱ, ἀπώλεσθαι πιστὸς ἑταῖρος, 460
 Τρωσὶ δαμείς· ὃ δὲ καί ται ἐπὶ χθονὶ θυμὸν ἀχεύων.

Τὴν δ' ἡμιθέη· ἔπειτα περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις
 ἄρσσει, μὴ τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μελόντων.
 αἱ γὰρ μὴ θανάτῳ δοσυχέος ὧδε θυνάμην
 νόσφιν ἀποκρύψαι, ὅτε μιν μόρος αἰνὸς ἱκάνοι· 465
 ὥς οἱ τεύχεα καλά παρέσσεται, οἳά τις αὐτὸ
 ἀνδρῶπων πολέων θάυμασσεσθαι, ὅς κεν ἴδῃται.

Ὡς εἰπὼν, τὴν μὲν λίπεν αὐτοῦ, βῆ δ' ἐπὶ Φύσας
 τὰς δ' ἐς πῦρ ἄτραψε, κέλευσέ τε ἐργάζεσθαι.
 Φῦσαι δ' ἐν χοάνοσιν εἵκοσι πᾶσαι ἐφύσαν, 470
 παντοίην εὐπρηστον αὐτῇ ἐξανιέναι,

460. FOI 466. FOI 467. KE FIDHTAI 468. FEI-
 ΠΩΝ 469. KEAETZE TE FEPΓAZEEΘAI
 470. EΦEIKOZI

Ἀτέλλων. — *Itaque* Patro-
 clum; scilicet vertiginē ei
 iniecta, ut vidinius. Π, 788
 lq. — 464. θανάτῳ — ἀ-
 ποκρύψαι pro vulgari; ἀ-
 πορσε liberare, mortem
 auertere, v. V. L. — 466.
 τις ἀνδρῶπων πολέων ite-
 rum, quod vulgo ἑκαστός
 τις.

468 — 477. Orditur Vul-
 canus opus fabrilē; tum ar-
 ma fabricatur.

469. 470 — 3. Matora so-

lito omnia tribui dei arti,
 consentaneum est, nec po-
 stulatur, ut doceat poeta,
 quomodo ille solus XX fol-
 les inflauerit. Artis tamen
 rationem aliquam in folli-
 bus parandis et adhibendis
 iam tum notam fuisse ap-
 paret; etsi diserte eam ex-
 ponere nequeo. Machina
 admota, non solis manibus,
 folles inflatos collecto ven-
 to fuisse probabile fit: quan-
 doquidem viginti simul in-

ἄλλοτε μὲν σπεύδαντι παρέμμεναι, ἄλλοτε δ' αὖτε,
 ὅπως Ἡφαιστός τ' ἐθέλοι καὶ ἔργον ᾤνετο.
 χαλκὸν δ' ἐν πυρὶ βόλλεν αἰτειρέα, κασσίτερόν τε,
 καὶ χρυσὸν τιμῆντα, καὶ ἄργυρον· αὐτὰρ ἔπειτα 475
 θῆκεν ἐν αἰκμοδέτῳ μέγαν αἶψα· γέντο δὲ χεῖρι
 βραίστηρα κρατερῶν, ἐτέρηφι δὲ πάντα πυρράγην.

Ποιεῖ δὲ πρῶτιστά· σάκος μέγα πρ., στιβαρόν τε,
 πάντοσε δαιδάλλων, περὶ δ' ἄντυγα βάλλα φαινήν.

473 FERON

477 Vulg. κρατερόν

flari poterant. Fuisse folles
 mobiles, supra 412 vidimus
 φύσας μὲν ῥ' ἀπ' ἀνέυθε τί-
 θει. Poterant adeo appo-
 ni et amoveri, et quidem
 plures paucioresue numero,
 et maiore minoreve impetu
 ac vi, si opus posceret. ἐν-
 φύων χαόνισι, vasis seu
 ollis metallo coquendo pa-
 ratas ventum admovebant,
 immittebant, folles, — εὖ-
 πρῶστον αὐτὴν, ventum de-
 πρὸ ἐφλάττω, quatenus eius
 vis temperatur 472. 3. vel
 afflantem, spirantem.

472. ἄλλοτε δ' αὖτε scil.
 παρέμμεναι μὴ σπεύδοντι.
 vicissim. v. Obsl. — 474.
 χαλκὸν ἐνέβαλλε πυρὶ, pro-
 prie ollis, χαόνισι, igni ad-
 motis, et quidem, quod res
 postulabat, pluribus ollis ex
 ordine positis, etiam pro

metallorum diversitate. —
 475. incus erat, mobilis, ut
 nunc imponenda esset cau-
 dici, seu fulcro, basi. —
 476. 7. αἶψα, prehensis
 malleum cum forcipe.

478. Sequitur locus nobi-
 lissimus de Clipeo Achillis,
 de cuius inuento, arte, an-
 tiquitate, probabilitate, v.
 dissertate in Excursu ad ill. v.
 478—481. Clipeus erat
 materis, figuris et colori-
 bus variegatus; pra e me-
 tallo fulgente eum ambi-
 bat, eaque triplici lamina
 compacta, subter qua cir-
 cumfluum Oceanum expres-
 sam fuisse, infra 606. 7.
 declarare videtur. Ansa
 erat ex argenteo. Clipei
 superficies quinque seu co-
 riis seu laminis altera super
 alteram inductae, ut tanto

τρίπλακα, μαρμαρέην, ἐκ δ' ἀργύρεον τελαμώναι. 480
πέντε δ' αἶρ' αὐτοῦ ὄσασσά κερσ' ἔπτοχεν. αὐτὰρ ἐν αὐτῷ
ποιεῖ δαίδαλα πολλὰ ἰδυίησι πρᾶσιδισιν.

ἐν μὲν γαῖαν ἔκρυξ' ἐν δ' οὐρανόν, ἐν δὲ θάλασσαν,
Ἡλιόν τ' ἀκάμακτα, Σελήνην τε πᾶνθ' οὐσαν.

482 ΠΟΔΑΛΑ ΦΙΑΤΗΙΣΙ

maior esset clipei firmitas.
In summa superficie, ex ae-
re puta, erant anaglypha.

Fecit autem Vulcanus
primo loco *clipeum*, h. e.
cratē, e quinque seu la-
minis seu coriis constantem,
quae *πτόχες* sunt, *πλάκες*,
e diuersis metallis: quod
docet locus alter inf. γ,
270 sqq. cf. Obfl. πάν-
τοσε δαιδέλλων, affabre fa-
bricando. itaque etiam oram
triplici lamina circumduxit
ἄντυγα τρίπλακα, *τρίσι πλα-*
ξί τεθυγμένην, arbitror: ex
aere quidem, vnde *Φαι-*
νήν, *μαρμαρέην*.

480. *τελαμώναι*, ἐκ τῆς
ἄντυγος, vel ἐκ τοῦ *σάκου*,
quod praestat; nam clipeo
balteus appendebat hume-
ro dextro iniunctus. Cf.
Obfl. — 482. ἐν αὐτῷ, τῇ
σάκῃ, in summa ejus super-
ficie, ex aerea lamina, fe-
cit multa signa affabre effi-
cta. Dixit generatim *δαί-*

δαλα, arte fabricata, affa-
bre efficta. Ea autem sunt
signa, quae mox comme-
morantur.

483—489. Expressum fuit
in clipeo Vniuersum: terra,
caelum, mare. Memoran-
tur inde sigillatim in caelo
Sol, Luna, Sidera. Reli-
qua a vs. 490 ad Terram
spectant; ambit eam vs. 606
Oceanus. Ars prisca itaque
cum poesi antiqua in eo
conuenisse videtur, quod
argumenta sua a rerum na-
tura exprimenda petiit. Si-
mili enim modo carmina ab
ipsis poetis pro antiquissimis
memorata, a rerum primor-
diis erant ducta; quae res
nota esse potest vel ex Vir-
gilii Sileno Ecl. VI. Iopa
Aen. I, 740 vnde ipse Vir-
gilius colorem duxit, cum
carminum argumenta, quae
sibi deligere vellet, memo-
rat Ge. II, 475. *τοι νερά*
πρῶτον. Conuenit hoc

ἐν δὲ τε τείρεα πάντα, τὰ τ' οὐρανὸς ἔστεφάνονται, 485
 Πληιάδας θ', Ταΐδας τε, τό τε σθένος Ὠρίωνος,
 Ἄρκτον θ', ἥ καὶ ἄμαξαν ἐπικλήσιν καλέουσιν,
 ἥ τ' αὐτοῦ στρέφεται, καὶ τ' Ὠρίωνος δοκεύει.
 εἷη δ' ἄμμορός ἐστι λοστρέων Ὠκεανοῖο.

cum miro procudendarum
 cosmogoniarum studio, quod
 certa aliqua aetate viguisse
 inter Graecos debet. De
 ceteris, quae ex his se quan-
 tur, v. Excurs. de Clipeo.
 485: Terram, Caelum, et
 Mare, et Solem cum Luna
 et Astris ordine naturali
 haud memorat; *θάλασσα*
 mare mediterraneum esse
 credendum est. Hemisphae-
 rium arcticum declarari vili
 485 apparet. *τείρεα πάντα*
 antiqua voce, τὰ *τείρεα*,
 pro astris. Memorabilis eu-
 tem hic locus 486—490
 usque ad nostra tempora
 habitus est, quia creditum
 est inde apparere, quae si-
 dera iam Homeri aetate Io-
 nibus innotuerint: Pleiades,
 Hyades, Orion; Vrsa maior
 nunquam occidua; ea —
 487 Ἄρκτος quae et Ἀρκ-
 τὰ, *Plaustrum*, a situ stel-
 larum huius sideris, appel-
 lata esse memoratur. Inter
 haec tamen nec statui de-
 bebatur, nulla alia sidera tum

fuisse cognita; nam, tan-
 quam poeta, per distribu-
 tionem et sigillatim non
 nulla tantum enumerat, eo-
 que πάντα vl. 485 restrin-
 gitur; tum non pronuntiani
 potest tam indubitate, ad
 ea, quibus Homeri vita af-
 signatur, haec quoque satis
 tuto referri posse. — 488.
 καὶ αὐτοῦ στρέφεται, καὶ
 αὐτοῦ τοῦ τόπου, latius ta-
 men eodem caelo, in quo
 Pleiades, Hyades et Orion
 versantur. alioqui est, pro-
 bandum: eodem semper in
 loco, nullo motu. porro,
 ἡ — Ὠρίωνα δοκεύει. ex
 aduerso sibi positum in
 sphaera australi, ἐκ τοῦ
 Ὠκεανῶ, observat autem eam,
 tanquam suspectum sibi,
 quippe venantem. Tandem
 489: εἷη δ' ἄμμορός ἐστι λο-
 στρέων Ὠκεανοῖο, h. non oc-
 cidit, non subter ὄρεσσιντα,
 finitorem, descendit, quae
 perpetua inde ad Homero
 mansit declaratio occasus si-
 derum, vii. et ortus, per

Ἐν δὲ δῶα πόλιν ποίησε μερόπων ἀνθρώπων. 490
καλὰς· ἐν τῇ μὲν ἔα γάμοι τ' ἔσαν, εἰλαπῖναι τε
νύμφαι δ' ἐκ θαλάμων, δαίδων ὑπὸ λαίπομενάων,
ἤγειρον· ἀνὰ δ' αὖτε παλὺς δ' ὑμέναιος ὄρωρει·
κῶροι δ' ὀρχηστῆρες ἔδιδκον, ἐν δ' ἄρα τοῖσιν
αὐλοὶ, φόρμιγγες τε βοήν ἔχον· αἱ δὲ γυναῖκες 495
ἰσταμέναι θαύμαζον ἐπὶ προθύροισιν ἑκάστη.

492 Vulg. ὑπολαμπομενάων. 493 ANA FAΣΤΤ 496
ΠΡΟΘΤΡΟΙΣΙ ΠΕΚΑΣΤΗ

speciem submerfusionis in Oceano. cf. E, 6.

490—540. Ornatiſſimus locus. Exprefſe erant: *ae-*
re duas urbes: altara
490—508 *pacatis rebus*
florens, altera ab hoste
obſeſſa. Pacatum rerum
ſtatum declarat ab iis, quae
an poeta alicubi ſculpta vi-
derit, recte dubitari poteſt;
certe ut poeta carmine red-
didit, narrare itaque pu-
tandus eſt res ſculptas, non
tanquam ſculptas, ſed tan-
quam viſas, auditas, ſenſu
perceptas. Itaque canus
nuptialis cum tibiis et fidi-
bus auditur, alexcantur
duo, pronuntiant, et ſic
porro. Haec ſemel monita
eſſe ſatis ſit; poetica omnia
ſunt, non iplasticae et ſcul-
ptoriae artis. Clipens eſt.

poetleus, non ab arte fa-
brefactus. De quibus v.
Excurs. Admirabilis quoque
eſt rerum dilectus, non quem
artifex faceret, ſed pocticus,
eorum ſcilicet, quae et ſua-
riſſima phantaſmata et obli-
verent, et poetici ornatus
plurimum admitterent: *de-*
ductio nouae nuptiae 491
—496. *inductum et cauſſa*
ſonenſis 497—508.

492. *ὑπὸ δαίδων, μετὰ;*
ſiebat enim deductio vespere-
ri, a domo ſponſae ad ſpon-
ſum. Memoratu dignum
quod ὑμέναιος iam tum in
uſu fuit; vocabulum de *can-*
tu nuptiali. 493. et mos,
quod inter illum inceſſum
erant, qui ſaltabant, et
quidem *ſολι*, inter cantum
tiliarum et fidium. — 495.
βοήν ἔχον, alias *ἐποιούντες*
βοήν, ἐβόων, ἀφώνουν.

ἀλλὰ δ' εἴν' ἀνδρῶν ἑσάν ἀθρόοι· ἐνθάδ' δὲ νεώτεροι
 ὠρώμεν· δύο δ' ἄνδρες ἐνείκεον· εἰνεσθαι ποιητῆς
 ἀνδρῶς ἀποφθιμένου· ὁ μὲν εὐχεσθαι πάντ' ἀποδοῦναι,
 δῆμῳ πιφαύσκων· ὁ δ' αἰναινετο, μηδὲν ἐλέσθαι. 500
 ἄμφω δ' ἰσοθὴν ἐπὶ ἵστορι παῖραρ ἐλέσθαι.

501 FIESΘΗΝ ΕΠΙ FISTOPH

497 — 508. Memorabilis locus, qui iudicii antiquiorum aetatum formam ante oculos ponit. *Iudicium in foro habitum*; antiquissimo more, in populi coetu, ἐκκλησίᾳ. Seniores e populo sunt iudices. Controversia erat de pretii solutione pro compensanda caede, altero assuerante, se iam persoluisse, altero negante se quicquam accepisse. Populo silere iussu confedit Senatus; iussus uterque causam agere. bis; aut talentis in medio positis, seu ut esset sacramentum, seu quod erat illud ipsum pretium, quo satisfaceret pro caede. πῆκος ὀρώρει. non quasi nunc primo ortum; sed agebatur controversia, causa.

498. εἰνεσθαι ποιητῆς ἀποφθιμένου e more priscae aetatum in iudiciis Φοινικῶν quae primum Athe-

nis instituta fuere. Est itaque hic locus memoratus, unde pateat, causas Φοινικῶν iam ante Draconem in iudicio fuisse actas sed aliter constituto. Soluendum erat proximis agnatis et cognatis pretium pro caelo, maxime tamen in caede haud voluntaria. Res nunc nota ex antiquitate graeca. cf. I, 628 sq. — 499. πάντ' ἀποδοῦναι, pro πᾶσαν ποιήν. vt I, 387 πρὶν γ' ἀπὸ πᾶσαν ἐμοὶ δοῦμαι θυγατέρα λάβην. — 500. εὐχεσθαι δῆμῳ πιφαύσκων, professus est assuerando, declarando his qui aderant. — 501. ἰσοθὴν ἐπὶ ἵστορι παῖραρ ἐλέσθαι, finire litem testibus adhibitis uterque paratus erat ad producendos testes, secundum quos sententia ferri et lis decideret. At alii: ἐπὶ ἵστορι, arbitro seu iudice sententiam ferente. v. Obf.

λαοὶ δ' ἀμφοτέροισιν ἐπήπυνον, ἀμφὶς ἀρωγοί·
 κήρυκες δ' ἄρα λαὸν ἐρήτυον· οἱ δὲ γέροντες
 ἱάτ' ἐπὶ ξειστοῖσι λίθοις, ἱερῶ ἐνὶ κύκλῳ·
 σκήπτρα δὲ κηρύκων ἐν χερσὶ ἔχον ἡεροφῶνων· 505
 τοῖσιν ἔπειτ' ἦισσον, ἀμειβηδὶς δὲ δικάζον.
 κεῖτο δ' ἄθ' ἐν μέσσοισι δύο χρυσοῖο τάλαντα,
 τῷ δόμεν, ὃς μετὰ τοῖσι δίκην ἰδύντατα εἶπη.

506 Vulg. δ' εἰδίζον. 508. ΙΘΤΝΤΑΤΑ ΦΕΙΠΗΗ

502. ἐπήπυνον, acclama-
 bant fanendo alterutri. Fa-
 ciunt adiuncta haec ad rem
 ἐμφαντικῶς declarandam. —
 503. λαὸν ἐρήτυον filere iu-
 bebant vt B, 96. 97. γέ-
 ροντες, seniores populi, qui
 pro Senatu erant, etiam
 pro iudicibus: nam ipsi po-
 puli ipsius vices sustinebant;
 erant autem iudicia anti-
 quissimo more populi, non
 singulorum iudicium; nisi
 his arbitrium delatum esset
 a litigantibus. Videmus ita-
 que h. l. confessum Senum
 seu Senatus populi seu vr-
 bis. — 504. ἱερῶ ἐνὶ κύκλῳ,
 de ipso confesso accipio,
 augusto, venerabili, sacro.
 v. Obsl. — 505. baculum
 seu hastam dicturi sumunt,
 vt hoc ipso declarent, se
 publice dicturos esse venia
 dicendi impetrata: v. Obsl.
 v. sup. B, 185 Vlysses sum-

ta Agamemnonis hasta seu
 sceptro mandata se a rege
 accepta dare significabat.
 praecones ἡερόφωνοι, quo-
 rum vox per aerem didi-
 tur, et auditur. — 506.
 τοῖσιν vel vt vulgo accipi-
 tur, σὺν οἷς σκήπτροις. vel,
 vt sexcenties, pro ἐν τοῖ-
 σιν, ἐν αὐτοῖς, ἦισσον, sur-
 rexerunt ad dicendum, et
 petitor et is, vnde petitur;
 et alter post alterum εἰδίζον,
 causam egerunt. cf.
 Obsl. — 507. κεῖτο. duo
 talenta, quae, vt probabi-
 le est, ipsam ποινὴν ἀντὶ
 φόνου constituebant, erant
 a reo apportata, in medio
 posita, vt ea auferret is
 qui causa vicisset. — 508.
 ὃς δίκην ἰδύντατα εἶπη. qui
 causam suam verissime di-
 xisset, h. e. edocuisse iu-
 dices, iusta se postulare. v.
 Obsl.

Τὴν δ' ἐτέρην πόλιν ἀμφὶ δύο στρατοὶ εἶατο λαῶν,
 τεύχεσι λαμπόμενοι· δίχῃ δέ σφισιν ἦδανε βουλὴ,
 ἢ διαπραΐειν, ἢ ἀνδρῶν πάντα δάσασθαι· 511
 κτῆσιν, ὅσῃν πτολίεθρον ἐπύρατον ἐντὺς ἔεργαι.
 εἰ δ' οὐπω πεῖθοντο, λόχῳ δ' ὑπεθωρήσσοντο.

510 ΣΦΙΣΙ ΦΗΝΔΑΝΕ 512 ΕΦΕΡΓΕΙ

509 — 540. Vrbs obsessa, et quidem a duobus exercitibus. Pro more istorum hominum, in primis poliorceticis rudimentis, exhibant oppidani et in insidiis collocati praedabantur obsidentium armenta, ut haberent, unde ipsi obsidionem tollerarent. Quo conspecto, accurrit agmen obsidentium, et pugnam committit.

Non haec narrata esse, uti sculpta, per se obuium est; narrata sunt, ut poetam rem auditam ante oculos positam mente concipiat et carmine viuide enarret. Obscuratur tamen narratio usu pronominum parum accurate instituto; et quod δύο στρατοὶ sunt.

510. τεύχεσι λαμπόμενοι bene adiectum, ut sensui oculorum res subiiciatur. δίχῃ δέ σφισιν, obsidentibus, qui deliberant, vrbe capta, diripere ne urbem an praedam diuidere con-

saltius futurum sit. Videntur haec nimis otiose interposita esse. Cum igitur sequantur vll. 513 εἰ δ' οὐπω πεῖθοντο, qui oppidani sunt, videtur conditio esse proposita oppidanis, ut obsidentibus dimidiam bonorum suorum partem tradant, quo facto fore, ut obsidione liberentur, sin reculent, et vltima expellantur, fore ut vrbs diripiatur. Nec tamen oppidani conditionem admiserunt. v. Obll. — 511. 512. πάντα, per appositionem, κτῆσιν, ὅσῃν. Similis prorsus est pactio ab Hectore proposita inf. X, 114 sq. — 120 ἀλλ' ἀνδρῶν πάντα δάσασθαι. — 513. εἰ δ' οὐπω πεῖθοντο. oppidani. οὐκ ἐπείθοντο, conditionem oblatam non admiserunt, ut dimidiam bonorum partem hosti traderent. λόχῳ δ' ὑπεθωρήσσοντο. εἰς λόχον. Conuenit cum more veterum in re bellica, ut non

τεῦχος μὲν ῥ' ἀλόχοι τε φίλαι καὶ κήπια τέκνα
 ῥύατ', ἐφεισταότες, μετὰ δ' ἄνδρες, οὓς ἔχε γῆρας, 515
 οἱ δ' ἴσαν· ἦρχε δ' ἄρα σφιν Ἄρης καὶ Παλλὰς Ἀθήνη,
 ἄμφω χρυσεῖα, χρυσεῖα δὲ εἴματα ἔσθην,
 καλῶ καὶ μεγάλῳ σὺν τεύχεσιν, ὥς τε θεῶ περ,
 ἀμφὶς ἀριζήλω· λαοὶ δ' ὑπολίζοντες ἦσαν.
 οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἔκτανον, ὅθι σφίσιν εἴκε λοχῆσται, 520
 ἐν ποταμῷ, ὅθι τ' ἀρδμὸς ἦν πάντεσσι βοτῶσιν,
 ἐνθ' ἄρα τοὶ ὕψιζοντ', εἰλυμένοι αἰδοπι χαλκῷ.
 τοῖσι δ' ἔπειτ' ἀπ' αὐθενθε δὺς σκοποὶ εἶατο λαῶν,

517 ΔΕ ΦΕΙΜΑΤΑ ΦΕΣΘΗΝ 520 ΣΦΙΣΙ ΦΕΙ-
 ΚΕ 522 lectum ΠΙΖΟΝ ΦΕΙΑΤΜΕΝΟΙ

modo eruptionem facerent
 obsessi, verum et extra vr-
 bem insidias struerent obfi-
 dentibus, imprimis ad peco-
 ra, pro praeda abacta, re-
 cuperanda et in urbem ab-
 ducenda. Obsidentes au-
 tem, cum machinas et alias
 artes oppugnationis ignora-
 rent, id machinabantur, vt
 urbem propugnatoribus va-
 cuam occuparent; itaque
 oppidanis de tutela muro-
 rum erat cogitandum vll.
 514. 515. cf. sup. Θ, 518
 sq. — 516. οἱ δ' ἴσαν, op-
 pidani ad insidias struendas
 egressi. Sequentia animum
 ad anaglyphum aliquod re-
 vocare possunt; Mars et Pal-
 las auro efficit et, tanquam

dii, maiore specie quam
 mortales; sunt tamen nec-
 minus poetica; notabiles
 quoque versus sunt ad opi-
 nionem de pulcritudine et
 magnitudine corporum, qui-
 bus dii ad humanam natu-
 ram adumbrabantur.

520. οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἔκτανον
 — ἐνθ' ἄρα τοῖσι sunt is-
 dem oppidani: vbi vene-
 rant ad locum, vbi ipsis vi-
 sum erat, insidias collocare,
 apud amnem, ad quem ob-
 fidentis exercitus pecudes
 potum duci solebant: illi
 ibi consederunt, humi, cli-
 peis suis tecti, constitutis
 antea duobus speculatori-
 bus. Pecudes sunt λαῖα,
 caedem, quas hostes prae-

δέγμενοι, ὅπποτε μῆλα ἰδοῖατο καὶ ἑλικας βοῦς.
 οἱ δὲ τάχα προγένοντο, δύω δ' αἶμ' ἔποντο νομῆες, 525
 τερπόμενοι σύρῳ· δόλον δ' οὐ τε προνόησαν.
 οἱ μὲν τὰ προιδόντες ἐπέδραμον, ὥκα δ' ἔπειτα
 τάμνοντ' ἀμφὶ βοῶν ἀγέλας καὶ πώεα καλαῖ
 ἀργενῶν οἶον· κτεῖνον δ' ἐπὶ μηλοβοτῆρας.
 εἰ δ' ὥς οὖν ἐπύθοντο πολὺν κέλαδον παρὰ βουσίν, 530
 εἰράν προπαροῖθε καθήμενοι, αὐτίκ' ἐφ' ἵππων
 βάντες ἀεσιπόδων μετακίανον· αἶψα δ' ἴκοντο.
 στησάμενοι δὲ μάχοντο μάχην ποταμοῖο παρ' ὄχθας,
 βάλλον δ' ἀλλήλους χαλκήρεσιν ἐγχείησιν.
 ἐν δ' Ἑρῆς, ἐν δὲ Κυδοιμὸς ὀμίλεον, ἐν δ' ὀλοή Κῆρ, 535
 ἄλλον ζῶν ἔχουσα νεούτατον, ἄλλον αὐτον,
 ἄλλον τεθνηῶτα κατὰ μόθον ἔλκε ποδοῖν.

524 ΜΗΛΑ ΦΙΔΟΙΑΤΟ De Felicas v. Exc. de digam-
 mo. 527 ΠΡΟΦΙΔΟΝΤΕΣ 529 ΟΦΙΩΝ 531
 ΦΕΙΡΑΩΝ vulg. ἱράων et ἱράων. 533 Vulg. δ' ἐμάχοι-
 το. 535 ολοφῆ

Latī vicina abegerant. — καθεστηκότας, ἐπ' αὐτοῖς ἔν-
 525. οἱ δὲ (sc. μῆλα καὶ βό-
 ες) τάχα προγένοντο, παρ-
 αγένοντο. Tum vl. 527
 οἱ μὲν τὰ προιδόντες sunt
 oppidani in insidiis seden-
 tes; ii statim ἀμφιστάμνοντο,
 ἀπετάμνοντο, armenta et pe-
 cora, vndique includendo,
 quo minus fugae locus es-
 set, iisque potiti in urbem
 egerunt. — 529. κτεῖνον δ'
 ἐπὶ μηλοβοτῆρας, vel ἐπὶ
 praeterea, vel ἐπ' αὐτοῖς
 καθεστηκότας, ἐπ' αὐτοῖς ἔν-
 530. οἱ δ' ὥς οὖν ἐ-
 πύθοντο. iam hi sunt obli-
 dentes, et quidem excuban-
 tes ante castra, in quibus
 exercitus verlabatur in fo-
 ro, loco publico, ἐν ἀγορᾷ,
 in qua concio habebatur.
 Excubias agentes etiam an-
 te castra Achivorum vidi-
 mus K, 180. εἶρα vel
 ἱρα est locus concionis, et
 ipse coetus. v. Obfl.
 535 — 538. Poeticum

εἶμα δ' ἔχ' ἀμφ' ὅμοισι δαφνοειδὲν αἵματι φωτῶν
ὠμίλειν δ', ὥστε ζωὴ βροτοῖ, ἡδ' ἐμάχοντο,
νεκρούς τ' ἀλλήλων ἔρυσεν κατὰ τεθνεῶτας. 540

Ἐν δὲ τίθει νεῖον μαλακὴν, πείραν ἄρουραν,

538 FEIMA 540 FEPTON 541 Vulg. ἐν δ' ἐτίθει

phantasma, quo declaratur, alios vulnerari inter pugnandum, alios occidi. Pugna et Caedes in personas mutatae sunt: Ἔρις et Κυδοιμὰς ipse tumultus pugnando contenditum inter se; inprimis Κῆρ, Mors fatalis, saenit, alium iam vulneravit, arripit alterum ἄουτον, ut eum vulneret, alium iam caesum abstrahit, ut solent corpora abstrahi ad spolia legenda. Accedunt tamen et haec propius ad argumentum anaglyphi constituendum. Ita in arca Cypseli ad pugnam inter Aiacem et Hectorem declarandam expressa est stans inter utrumque Ἔρις, tum Φόβος, Κῆρ. Sunt haec inter ea, in quibus ars plastica antiquior plura audebat, quam arti natura rerum concessit; voluit illa reddere ea, quae mera phantasmata sunt, sermone antiquo et oratione poetica feliciter exprimi solita, cum

abstracta in personas mutatae sint; eadem ab arte expressa, allegorica sunt, quae rebus ex vera natura adumbratis vix bene interponuntur et admiscuntur: nam pugnantibus addita femina ad oculorum sensum nihil aliud erit quam femina pugnans; nec nisi nomine adscripto assequi licet, esse eam Discordiam.

539. ὠμίλειν, ἐμάχοντο, οἱ στησάμενοι vl. 533. 534. — 540. et corpora caesorum mutuo abstrahunt, ut ea spolient.

541 — 573. Sequuntur argumenta incundiora, inter se cognata; aratio, messis, vindemia; putes tria anni tempora adumbrari. Tum subiiciuntur pascua primo armentorum, tum ovium 574 — 589. priora illa georgici erant argumenti, haec vitae pastoralis.

541. νεῖον μαλακὴν, agrum novalem; molli solo. τρεῖς πολὺν, trina aratione ver-

εὐρεῖαν, τρίπολον· πολλοὶ δ' ἀροτῆρες ἐν αὐτῇ
 ζεύγεα δινεύοντες, ἐλάστρεον ἔνθα καὶ ἔνθα.

οἱ δ' ὅποτε στρέψαντες ἰκοῖατο τέλσον ἀρούρης,
 τοῖσι δ' ἔπειτ' ἐν χερσὶ δέπας μελιηδέος οἶνου 545
 δάσκεν αἰνῆς ἐπιών· τοὶ δὲ στρέψασκον ἀν' ὄγμους,
 ἰέμενοι νεοῖο βαδείης τέλσον ἰκέσθαι.

ἣ δὲ μελακίвет' ἔπισθεν, ἀρηρομένη δὲ ἐώκει·

545 ΜΕΛΙΗΔΕΟΣ ΦΟΙΝΟΤ κ. Obfl. 547 FIE-
 ΜΕΝΟΙ 548 ΔΕ ΦΕΦΩΙΚΕΙ

Sam. cf. Ge. I, 47. — 544. οἱ δὲ, ὅποτε ἴκοντο ἐπὶ τέλ-
 σον, τέρμα ἀρούρης, sulco
 ducto. — 546. ἀν' ὄγμους,
 secundum series iugorum,
 κατὰ τάξεις, cum plures es-
 sent aratores, et iuga. vul-
 go, per sulcos accipiunt. v.
 Obfl. — 548. 9. agri super-
 ficies auro adumbrata erat,
 a tergo tamen arantium ni-
 gricabat; h. e. fusco colo-
 re aurum inductum erat.
 Hic sane videtur poeta ite-
 rum opus fabrilis ex metal-
 lo ante oculos habere, tin-
 cto per aliud metallum fu-
 sura aliqua cum auro mix-
 tum, forte opus encaustum
 aliquod ex aere mixto. Si-
 mili modo licet coniectare
 de seqq. quando 562 μέλα-
 ρος βότρυες, 564 χυανή
 κίρκος, memorantur. Pot-
 est tamen acumen nostrum

perperam in his se exerce-
 re; et non improbabile vi-
 deri potest, poetam haec
 narrare, non quomodo ars
 ea effecerit aut efficere
 potuerit, sed qua specie res
 ipsae extra opus in ipsa re-
 rum natura se offerunt; et
 esse phantasmata mere poe-
 tica. Minorem difficulta-
 tem ad cogitationem de ip-
 sa arte habent admixtae ex
 argento et cassitero partes
 et figurae. In miracula ope-
 ris diuini refert sulcos ni-
 gricantes Plinius XVII, 5.
 — terram teneram, quas
 vocatur pulla; erit igitur
 haec optima et operi et
 satis, — illa post vomerem
 nitescens; qualem fons
 iugentiorum Homerus in
 armis a deo caelatum di-
 xit, addiditque miraculum
 nigrescentis, quamvis fie-

χευσεῖη περ ἐαῦσα· τὸ δὲ περὶ θαῦμα τέτυκτο.

Ἐν δὲ τίθει τέμενος βαθυλήϊον· ἐνθα δ' ἔριθοι 550

ἥμων, ὀξείας δρεπάνας ἐν χερσὶν ἔχοντες·

δράγματα δ' ἄλλα μετ' ὄγμον ἐπήτριμα πίπτον ἔραζε,

ἄλλα δ' ἀμαλλοδετῆρες ἐν ἑλλεδανεῖσι δέοντο.

τρεῖς δ' ἄρ' ἀμαλλοδετῆρες ἐφέστασαν· αὐτὰρ ὅπισθε

παῖδες δραγμαεύοντες, ἐν ἀγκαλίδεσσι φέροντες, 555

ἀσπερχές πάρεχον· βασιλεὺς δ' ἐν ταῖσι σιωπῇ

σκήπτρον ἔχων ἐστήκει ἐπ' ὄγμου γηθύσυνος κῆρ.

κῆρυκες δ' ἀπάνευθεν ὑπὸ δρυὶ δαῖτα πένοντο·

βοῦν δ' ἱερεύσαντες μέγαν, ἀμφεπον· αἱ δὲ γυναῖκες

549 Vulg. θαῦμ' ἐτέτυκτο.

550 et 561. Vulg. ἐν δ' ἐτίθει.

rei in auro. (alli, ex auro.)

— 549. περὶ vel περί, περισῶς, admodum.

550—560. Mellis; argumentum et arti et poeticæ facultati egregie accommodatum. ἔριθοι sunt, qui opus faciunt, seu mercenarii, seu famuli. v. Obfl.

552. Dum culmi falce secantur, manipuli alii quidem serie, qua recisi fuerant deinceps, ἐπήτριμα, συνεχῇ καὶ πυκνὰ, cadebant in solum, alii autem fasciculis colligabantur; nam plura δράγματα colliguntur in ἀμαλλαν, Garbon, et

obligantur. — 553. ἐν ἑλλεδανεῖσι, σύν δεσμοῖς. v.

Obfl. — 555. δραγμαεύοντες,

qui culmos demessos manipulatim colligunt et colle-

ctos porrigunt iis, qui ἀ-

μαλλαν, fasciculum, vinciunt. — 556. βασιλεὺς, he-

rus, ἀναξ, adstabat ad eam

seriem metentium. — 558.

κῆρυκες officia principum

virorum et publica et do-

mestica obibant. — 559.

βοῦν ἱερεύσαντες, simplici-

ter de mactatione, vt no-

tum est; nulla vero pecus

mactabatur, ceterius primitiæ

non diis consecrarentur; ita

utraque res ad vnâ notio-

nem redibat; vt in Odyssæ

δείπνον ἐρίθοισι, λευκὸν ἄλφιτα πολλὰ πάλυνον. 560

Ἐν δὲ τίθει σταφυλῇσι μέγα βρίθουσαν αἰωὴν;
καλήν, χρυσεῖην, μέλανες δ' ἀνὰ βότρυες ἦσαν
ἐστήκει δὲ κάμαξι διαμπερὲς ἀργυρέησιν.

ἀμφὶ δὲ, κυανέην κάπετον, περὶ δ' ἔρκος ἔλασσε
κασσιτέρου· μία δ' οἷα ἀταρπυγὸς ἦεν ἐπ' αὐτὴν, 565
τῇ νίσσαντο Φορῆες, ὅτε τρυγῶσιν αἰωὴν.

παρθενικαὶ δὲ καὶ ἡῖδοι, ἀταλά φρονέοντες,
πλεκτοῖς ἐν ταλάροισι φέρον μελιηδέα καρπύν.

568 ΜΕΛΙΗΔΕΑ

locis pluribus. — 560. λευκὸν ἄλφιτα πολλὰ πάλυνον, scil. ἐπ' αὐτοῦ, τοῦ δείπνου, car. nibus apponendis; nam caro assa farina aspersa tantum quam crustam induebatur. Alibi quoque ut Od. E, 76. 77. Non aptum esset voc. πάλυνον, si intelligere vellemus paratum farina positum, ut sup. A, 630. nam hoc ἐνέμασπον, ἐνέμισγον ἄλφιτα ὑδατι esset.

561—572. Vindemia. Mirum est, quod in hac potissimum diversorum colorum fit mentio, et quod tam diversis coloribus est distincta ac variata. αἰωὴ, vinea in plano h. l. βρίθουσα σταφυλῇσι, dicta est pro

vitibus; erant ἄμπελοι, vites, βρίθουσαι σταφυλαῖς, βότρυσι. ἐστήκει δὲ ἡ αἰωὴ, h. e. αἱ ἄμπελοι ἐστήκεισαν, ἦσαν, (ἀνὰ) κάμαξιν. Ipsa vinea, cum vitibus, ex aureo facta, vineae autem purpureae, pali quibus alligantur, argentei, fossa caerulea, et septum e stanno. Si vere notio artis et operis similis obversata est poetae animo: nae vixit ille ea aetate, qua metallorum tractandorum ratio esse debuit admodum elaborata. v. Excurs. de clipeo.

566. ὅτε τρυγῶσιν τὰς βότρυας. — 567. πρὸς ἀτάλῃ φρονέοντες, ἀπαλά, ἀβροί. aetate.

τοῖσιν δ' ἐν μέσσοισι πάϊς Φόρμιγγι λυγρῇ
 ἱμερόεν κιθάριζε, λῖνον δ' ὑπὸ καλὸν ᾄειδε 570
 λεπταλέῃ φωνῇ· τοὶ δὲ ῥήσσοντες αἵμαρτῇ
 μολπῇ τ' ἰὺγμῷ τε, ποσὶ σκαίροντες ἔποντο.

Ἐν δ' ἀγέλην ποίησε βοῶν ὀρθοκραιράων·
 αἱ δὲ βόες χρυσοῖο τετεύχματα, κασσιτέρου τε.

571 Vulg. ὁμαρτῇ

569—572. Suae phantasma, poeticum utique; puer stans in medio saltantium: Qui tamen illi sunt? aliine ac dinerfi ab iis qui uas ferunt canistris? est ergo alius temporis articulus, vindemia iam facta. At est τοῖσι δ' ἐν μέσσοισι. Videntur ergo esse iidem vindemiantes: incedunt illi ac gestant calathos, in capite puta, factis ad numeros gressibus; σκαίροντας ἔποντο, puero quasi chorago antecedente et ducente chorum incedentium. Suauior sic rerum adfpectus; sicque acceperat quoque Philostratus l. c. παρθένοι τε γὰρ καὶ ᾄδουσι εὖιον καὶ βαρυκὸν ἐν ῥυθμῷ βαίνουσιν, ἐν διδόντος αὐτοῖς ἐν ῥυθμῷ ἑτέρου.

570. ὁ παῖς ἱμερόεν κιθά-

ριζε, λῖνον δ' ὑπὸ καλὸν ᾄειδε. Sunt plures iungendi et interpretandi modi; sequamur grammaticum, eumque elegantiores, ipse puer ᾄειδε καλὸν, ὑπὸ λῖνον. ἰπῆδες τῷ λῖνῳ, fidibus accinnuit, voce seu submissa, seu molli ac suauiore.

571. 2. τοὶ δὲ ἔποντο, ῥήσσοντας ὁμαρτῇ, σὺν μολπῇ τ' ἰὺγμῷ τε, σκαίροντας πόδεςσι. ῥήσσοντας scil. τὰ πέδον, τὴν γῆν, σὺν ποσὶ. pullantes, quatientes pede terram.

573.—586. Armentorum pascua; variatum argumentum per leones ea aggressos. Etiam in hac area colorum ratio habita est, plus quam in superioribus; boves auro et cassitero effecti, fului, et candidi an nigri? nam quis κασσίτερος fuerit,

μυκηθμῷ δ' ἀπὸ κόπρου ἐπισσεύοντο νομόνδε 575
 παρ ποταμὸν κελιάδοντα, παρὰ βοδανὸν δονακῆα.
 χρύσειοι δὲ νομῆες ἅμ' ἐστιχόωντο βόεσσι
 τέσσαρες, ἐννέα δὲ σφι κύνας πόδας ἀργοὶ ἔποντο.
 σμερδαλέω δὲ λέοντε δύ' ἐν πρώτῃσι βόεσσι
 ταῦρον ἐρύγμηλον ἔχετην· ὁ δὲ, μακρὰ μεμυκαῖς 580
 ἔλκετο· τοὺς δὲ κύνας μετεκίαθον, ἡδ' αἰζηοί.
 τῷ μὲν ἀναβρέζαντε βοὸς μεγάλῳ βοεῖν,
 ἔγκατα καὶ μέλαν αἷμα λαφύσσετον· οἱ δὲ νομῆες
 αὐτῷ ἐνδίσσαν, ταχέας κύνας ὀτρύνοντες.
 οἳ δ' ἦτοι δακείν μὲν ἀπετρωπῶντο λεόντων, 585
 ἵσταμένοι δὲ μάλ' ἐγγὺς ὑλίκτεον, ἔκ τ' ἀλέοντο.

576 Vulg. περι. legendum διὰ βοδανὸν δονακῆα per arundinetum
 mobile. 581 Vulg. τὸν

ignoramus; ex auro pallio-
 res.

575. ἀπὸ κόπρου. *e flatu-
 bus*. v. Obsl. ἐπισσεύοντο,
 cum dilectu positum, ad
 naturam pecudum pascua
 nota petentium. — 576.
 παρὰ βοδανὸν δονακῆα. pa-
 scua erant ad amnem; et
 quidem *ad eam amnis par-
 tem*, qua inundata ripa
 aquis *arundinetum enatum
 erat*; hoc arundinetum, δο-
 νακῆα, dixit *mobile*, vento
quassatum. an vero βοδα-
 νὸν hanc notionem habeat,

videndum est in Obsl. vbi
 et de δονακῆα, quale pro
 adiectivo vulgo habitu di-
 cta vide. — 578. πόδας ἀρ-
 γοί, *ταχύποδοι*. — 580.
 ταῦρον ἐρύγμηλον *peragien-
 tem*. v. Obsl. — 584. οἱ δὲ
 νομῆες αὐτῷ ἐνδίσσαν, ἐν-
 δίσσαν, *pro tamen aliquid
 efficiēbant*; non enim pro-
 pe accedere audebant nec
 ipsi, nec canes. — 585. ἀ-
 πετρωπῶντο λεόντων (*ὥστε
 μὴ*) δακείν αὐτούς. *refugie-
 bant*, detrectabant, morfu
 appetere leones.

Ἐν δὲ νομὸν πείσῃσε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις,
 ἐν καλῇ βήσῃσι μέγαν οἶων ἀργενναίων,
 σταθμούς τε, κλισίας τε κατῆξεφέας, ἰδὲ σήκους.

Ἐν δὲ χορὸν ποίκιλλε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις, 590
 τῷ ἱκελον, οἷον ποτ' ἐνὶ Κνωσσῷ εὐρείῃ
 Δαίδαλος ἥσκησε καλλιπλοκάμῳ Ἀριάδῃ.
 ἔνθα μὲν ἡῖθεοι καὶ παρθένοι ἀλφειβοίαι
 ὠρχεῦντ', ἀλλήλων ἐπὶ καρπῷ χεῖρας ἔχοντες·
 τῶν δ' αἱ μὲν λεπταὶ ἰθύναις ἔχον, οἱ δὲ χιτῶνας 595

588 οἶων 591 ΠΙΚΕΛΟΝ

587—9. *Pascua ouium sed cum stabulis et tugurijs et caulibus.*

590—605. *Chorum* i. choriam saltationem expresserat Vulcanus, quem poeta descripsit, qualem sibi aliquis fingere potest animo, non qualem ars potest exprimere. Attamen materiam et colorem ille memorat, enses ex auro, balteis argenteis suspensos. — 591. *Τῷ ἱκελον.* Extabat ergo in Creta exemplum similis operis, cuius auctor Daedalus ferebatur. Forte inde argumentum habet singulare aliquid, quod Creticum morem referret; est enim saltationis genus in-

solens: quae observatio ad crisin huius loci tenenda est. — 592. *ἥσκησε.* vocabulo proprio artis, *ἀσκειν*, elaborare, ut iam vidimus Γ, 388. — 593. *ἔνθα μὲν* — in hac chorea efficti erant a Vulcano saltantes; non enim haec ad Daedalum spectant. — *ἀλφειβοίαι*, amabiles quae ad amorem sui allicerent; hoc ex prisco more redditum: quae procos nanciscerentur, a quibus emebantur a parentibus. In seriore aetate alio more nominantur puellae quae doctem afferunt, ubi declarandae sunt ingenuae, nobiles, patrimae et matrimae. ... 595. Quae sequuntur ad

εἶατ' εὐνήτους, ἦκα στήλβοντας ἐλαίῳ·
καὶ ῥ' αἱ μὲν καλάς στεφάνας ἔχον, οἱ δὲ μαχαίρας
εἶχον χρυσεῖας ἐξ ἀργυρέων τελαμώνων.
οἱ δ' ὅτε μὲν θρέξασκον ἐπισταμένοισι πόδεσσι
ῥεῖα μάλ', ὥς ὅτε τις τροχὸν ἄρμενον ἐν παλάμῃσιν 600
ἐζόμενος κεραμεὺς πειρήσεται, αἶ κε θέησιν·
ἄλλοτε δ' αὖθ' θρέξασκον ἐπὶ στίχας ἀλλήλοισι.
πολλὸς δ' ἡμερόντα χορὸν περιῖσταθ' ὁμιλοῖ

596 FBIAT et FHKA vūlg. εἶατο εὐνήτους.

605. non ab artifice expressa, sed tanquam a poeta mente concepta narrari putata. Ad chori apparatus maxime vestitus spectat, quippe ad sensus percutiendos valens; itaque puellae populo tenui sunt indutae, et comas habent redimiculis vinctas; iuvenes tunicis candore fulgentibus et gladiis insignes e balteo pendentibus. Debuit igitur hoc esse certum genus saltationis choricæ, forte Creticum.

596. ἦκα στήλβοντας ἐλαίῳ χιτῶνας, antiqua loquendi forma, de nitore: de qua v. Obfl. — 598. οἱ δ' ὅτε μὲν et 602 ἄλλοτε, pro ὅτε μὲν, ὅτε δέ. —

600. ὥς ὅτε τις. ad cycli- cam saltationem spectare, ex comparatione apparet. Celeritatem motus in orbem declarat a celeritate rotæ figulinae circumactæ; τειρήσεται αἶ κε θέησιν, si quis opus aggressus principio manus impulsu explorat rotam, sitne satis mobilis et facile circumagenda; itaque assidet figulus, ἐζόμενος, ut opus faciat. τροχὸν ἄρμενον ἐν παλάμῃσιν, ἐνάρμενον, habilem, quæ manu bene possit apprehendi et facile moveri. — 602 est ὄρχησις κατὰ στροφάς, nam procedunt ordinibus rectis, et aliquantum progressi iterum se conuertunt. θρέξασκον ἐπὶ στίχας (ἐν) ἀλλήλοισι, inter se diuisi in certos na-

τερπόμενοι· δοῖα δὲ κυβιστητῆρε κατ' αὐτοὺς
μολπῆς ἐξάρχοντες ἐδίκευον κατὰ μέσσοις. 605

Ἐν δὲ τίθει ποταμοῖο μέγα σθένος Ὠκεανοῖο
ἄντυγα παρ' πυμάτην σάκεος πύκα ποιητοῖο.

Αὐτὰρ ἐπειδὴ τεῦξε σάκος μέγα τε στιβαρόν τε,
τεῦξ' ἄρα οἱ θάρηκα φαινότεραν πυρὸς αὐγῆς.

609 APA FGI

meros et ordines: alii post alios. — 604. δύο κυβιστητῆρε. Spectat et hoc ad certum ac singulare aliquod saltationis genus e more prisco, cum essent, qui seorsum a ceteris in medium prodirent et motus exquisitiores facerent, in quibus et hi erant, ut capiti insisterent et pedibus sublati motus numerosos facerent. Videri potest haec ὄρχησις propria fuisse Cretensibus, et cum ab his plura instituta ad Lacones pervenerint, potuit ea illis quoque familiaris esse, ut apud Menelaum hospites Telemachus et Pisistratus eo spectaculo delectarentur Od. Δ, 18. 19. Videmus tamen etiam Hippoclidem Atheniensem hac ὄρχησις spectaculum fuisse, nota narratione, cum apud Clitthenem nuptiis si-

liae per eam excideret. Spectat res ad Solonis tempora; nam Clitthenes Sicyonis tyrannus vicit Pythia Ol. XLIX, 3. δόνευον, videtur proprie in ea ὄρχησι dictum esse, forte ut in ipsa κυβιστήσῃ, capiti insistendo corpus rotarent. Sed quod vl. 604. 5 κυβιστητῆρας ἐξάρχουσι μολπῆς difficultatem habet, de qua v. Obss.

607. ἄντυγα παρ' πυμάτην. non in ipsa ora Oceanus expressus erat, sed interius subter ora. Hic utique manifestum sit, auctorem voluisse orbem terrarum in clipeo esse adumbratum. ἄντυγα φαινήν, supra vl. 479 τρίπλακα, μαρμαρέην.

609. Ex aere puta reli-

τεῦξε δὲ οἱ κόρυθα βριαρὴν, προτάφοις ἀραρυῖαν, 610
καλὴν, δαιδαλέην· ἐπὶ δὲ χρύσεον λόφον ἤκε·
τεῦξε δὲ οἱ κνημίδας ἑανοῦ κασσιτέραιο.

Λυτὰρ ἐπεὶ πάντ' ὅπλα κῆμε κλυτὸς Ἀμφιγυήεις,
μητρὸς Ἀχιλλῆος θῆκε προπάρειδεν αἰέρας.
ἣ δ', ἱερὴ ὥς, ἄλτο κατ' Οὐλύμπου νιφόντος, 615
τεύχεα μαρμαίροντα παρ' Ἡφαίστου φέρουσα.

610 ΔΕ ΕΦΙ 612 ΔΕ ΕΦΙ 615 Fms Bentl.

qua quoque arma esse facta; itaque adiicitur vl. 611 ta erat.
aurea crista, seu potius 612. ἑανοῦ κασσιτέραιο,
summa galeae pars cum co- ductili. v. Obsl.

Τ Η Σ Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ

Ρ Α Ψ Ω Ι Δ Ι Α Τ

ARGVMENTVM.

Die orto apportat Thetis arma Achilli; qui adspectu commotus, et a matre accepto promisso, corpus Patrocli incorruptum iri seruatum, eius iussu Achiuos ad concionem vocat 1—41. Conueniunt frequentes cum ipso Agamemnone; aduersus hunc Achilles profitetur, iram se animo dimittere et in votis habere, vt Achiui ad pugnam educantur — 73. Laeti omnes verba accipiunt, inprimisque Agamemnon, qui oratione habita stulte a se

368 ARGUMENTVM LIB. XIX (T)

facta excusat, reatum in Aten conicit, promittit eadem dona, quibus antea (Jl. J.) Achillem placare voluerat — 144. Omnis morae impatiens Achilles confestim in pugnam ruere mauult, — 153. Vlysses non nisi cibo sumto copias educi posse docet; interea donis allatis publice inter Agamemnonem et Achillem res compositum iri. — 183. adstipulatur Agamemnon — 197. aegre assentitur Achilles, at cibum sumere recusat — 214. refellit eius dicta Vlysses — 237. Interea missi Nestoris filii afferunt dona, ab Agamemnone promissa cum Briseide; ipse Agamemnon iureiurando fidem facit, intactam a se Briseidem reddi — 268. Achillis iussu ad tentorium dona abportantur cum Briseide: — 282. quae conspecto Patrocli corpore lamenta mouet — 302. adueniunt seniores Achivorum, Achillemque hortantur, vt cibo sumto vires roboret; at ille pertinaciter se facturum negat, et in lamenta de Patrocli morte effunditur — 338. Cum verendum esset, ne impastus in pugnam proditurus Achilles viribus deficiat, missa a Ioue Minerua nectar et ambrosiam ei instillat — 356.

Interea corpore curato prodeunt agmina in aciem; ipse Achilles se armat; equos iunctos affatus hortatur, vt videant, ne nisi se saluo et incolumi in castra redeant; respondet alter ex iis Xanthus, non sua culpa factum esse, vt Patroclus caesus caderet; simile tamen fatum ipsum Achillem manere — 417. quod Achilles profitetur se haud curare, dummodo Troianos ultus fuerit. ad f.

Deorum interuentus est primo Thetidis, quae arma apportat, et nectare et ambrosia instillata Patrocli corpus a corruptione seruat — 39 tum Mineruae a Ioue missae, vt Achillis omnem cibum detrectantis vires pari modo nectare et ambrosia instillata recreet. 340 — 356. Nam episodium de Ate 95 — 133 a Ioue ex Olympo deturbata non ad ipsam actionem Iliadis spectat.

Ἦώς μὲν κροκόπεπλος ἀπ' Ὠκεανοῖο βράων
 ᾤρνυθ', ἵν' ἀθανάτεσι φάος φέροι ἠδὲ βροτοῖσιν·
 ἢ δ' ἐς νῆας ἵκανε, θεοῦ πάρα δῶρα φέρουσα·
 εὖρε δὲ Πατρόκλῳ περικείμενον ὃν φίλον υἱόν,
 κλαίοντα λιγέως· πολέες δ' ἄμφ' αὐτὸν ἑταῖροι 5
 μύρονθ', ἢ δ' ἐν τοῖσι παρίστατο δια θεάων,
 ἔν τ' ἄρα οἱ Φῷ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε·

Τέκνον ἔμῳ, τοῦτον μὲν ἑάσομεν, ἀχνύμενοί περ,
 κείσθαι, ἐπειδὴ πρῶτα θεῶν ἰότητι δαμάσθη·
 τὴν δ' Ἠφαιστοιο πάρα κλυτὰ τεύχεα δέξο, 10
 καλὰ μάλ', οἷ' οὐπω τις ἀνὴρ ὥμοισι φόρησεν.

Ὡς ἄρα φωνήσασα θεὰ κατὰ τεύχε' ἔθηκε
 πρόσθεν Ἀχιλλῆος· τὰ δ' ἀνέβραχε δαίδαλα πάντα.
 Μυρμιδόνας δ' ἄρα πάντας ἔλε τρόμος, οὐδὲ τις ἔτλη
 ἀντὴν εἰσιδέειν, ἀλλ' ἔτρεσαν. αὐτὰρ Ἀχιλλεύς 15

4 ΠΕΡΙΚΕΙΜΕΝΟΝ ΠΟΝ. v. Obf. 7 ΑΡΑ ΦΟΙ
 ΦΤ ΧΕΙΡΙ ΕΠΟΣ 15 ΕΣΤΡΑΦΕΙΝ

1—18. Apportat ordo ἀνέβραχε πάντα. cum in
 die Thetis arma Vulcani ad terram reponerentur, reso-
 Achillem; quorum adspectu nabant. δαίδαλα. epitheton
 ille delectatur. — Vna au- pro voce primaria, vel cum
 tem nocte arma a deo fa- vellet dicere τὰ δὲ τεύχεα
 cta esse puta. δαίδαλα, vel quod vsus erat

2. ἀθανάτοισι, quia etiam τὰ δαίδαλα dicere simpl. pro
 in Olympo dies noctesque opere arte facto; sic et 19.
 sibi succedunt, vt iam ali-
 quoties vidimus. — 4. πε- 14. Myrmidones contrem-
 ρικείμενον, vt ἀμφιχυθείς, miscunt primum fragore au-
 περιφύς, de amplexu. dito, tum fulgore armorum
 repente oculos praestringen-

9. ἐπειδὴ πρῶτα cum se-
 mel. v. Obf. — 13. τὰ δ' 15. Achilles
 Hom. Il. Vol. II A a

ὥς εἶδ', ὥς μιν μᾶλλον ἔδυν χόλος· ἐν δὲ οἱ ὄσσε
 δεινὸν ὑπὸ βλεφάρων, ὡσεὶ σέλας, ἐξεφάανθεν·
 τέτρετο δ' ἐν χεῖρεσσιν ἔχων θεῶν ἀγλαὰ δῶρα,
 αὐτὰρ ἐπεὶ φρεσὶν ἦσι τετάρπετο, δαίδαλα λεύσσω,
 αὐτικά· μητέρα ἦν ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 20

Μῆτερ ἐμῇ, τὰ μὲν ὄπλα θεὸς πόρεν, οἳ ἐπιεικές
 ἔργ' ἔμεν ἀθανάτων, μηδὲ βροτὸν ἄνδρα τελέσσαι.
 νῦν δ' ἦτοι μὲν ἐγὼ θωρήξομαι· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
 δεῖδω, μή μοι τόφρα Μενoitίου ἄλκιμον υἱὸν
 μυῖαι, καδδῦσαι κατὰ χαλκοτύπους ὠτειλάς, 25
 εὐλαῖς ἐγγείνωνται, ἀεικίσσῃσι δὲ νεκρόν·

16 FEIA — ΔΕ FOI

19 ΦΡΕΣΙ FHISI vulg.

Φρεσὶν ἦσιν ἐτάρπετο.

20 ΜΗΤΕΡΑ FHN FEPHA

21 ΕΠΙΦΕΙΚΕΣ

22 FEPΓ

26 ΑΦΕΙΚΙΣΣΩΣΙ

ira incenditur multo magis
 ex adspectu, praeclare: sci-
 licet recordatione armorum
 Patroclo ademptorum, et
 ulciscendi cupiditate.

19—39. Armorum ad-
 spectu cupiditate pugnandi
 incensus Achilles a Patrocli
 corpore discessurus de eo
 a corruptione vindicando
 sollicitus, a matre hac cu-
 ra leuatur, et iubetur con-
 cione conuocata iram Aga-
 memnoni remittere tumque
 in pugnam exire.

24. Cum Achilles ad pu-
 gnam festinaturus est, ne-
 cessario et ipsi et poetae
 fuit cogitandum de corpo-

re Patrocli incolumi seruau-
 do a putredine, imprimis
 sub illo caelo. Reperit aut
 excogitauit poeta modum
 conditurae similem, v. mox
 ad 39. aut a legendis ossi-
 bus petitum: nam Achilles
 ossa lecta ὄνῳ ἐν ἀκρήτῳ
 καὶ ἁλίσφατι. Od. Ω, 73.
 Nullus in his est commen-
 tis multorum locus; res
 aperta per se. Sic inf. Ψ.
 186. Hectoris cadauer in-
 guento seruatur: Venus ὁ-
 δόντι δὲ χρῆν ἑλαίῳ, Ἀμ-
 βροσίῳ, — 25. 26. vermes
 pullulant ex muscarum o-
 vulis, quae tamen veteres
 ποτα memorant, sed: ἐντί

ἐκ δ' αἰὼν πέφασται· κατὰ δὲ χρόα πάντα σαπὴν.

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα·
 τέκνον, μή τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μελόντων·
 τῷ μὲν ἐγὼ πειρήσω ἀλαλκεῖν ἄγρια Φῦλα 30
 μυίας, αἷ δ' αὖτε φῶτας ἀρηιφάτους κατέδουσιν.
 ἦν περ γὰρ κῆται γέ τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν,
 αἰεὶ τῶδ' ἔσται χρώς ἔμπεδος, ἣ καὶ ἀρείων.
 ἀλλὰ σύ γ' εἰς ἀγορὴν καλέσας ἥρωας Ἀχαιοὺς,
 μῆνιν ἀποειπὼν Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν, 35
 αἶψα μάλ' ἐς πόλεμον θωρήσσεο, δύσεο δ' ἀλκὴν.
 ὣς ἄρα φωνήσασα, μένος πολυθαρσές ἐνῆκε·
 Πατρόκλῳ δ' αὖτ' ἀμβροσίην καὶ νέκταρ ἐρυθρόν

27. Vulg. σαπίη.

32. Vulg. κῆται.

35. ΑΠΟΦΕΙΠΩΝ

πτοσί τι αἱ μυῖαι. — 27. αἰὼν δ' ἐκπέφασται sunt haec in medio interposita: δὲ pro γάρ. *vita enim expulsa est.* v. Obsl. κατὰ δὲ χρόα πάντα σαπὴν iungenda sunt cum μή — αἰκίσσασσι — καὶ κατασαπῇ ὁ νεκρὸς (κατὰ) πάντα χροά, κατὰ πᾶν σῶμα.

30. ἄγρια Φῦλα μυῶν antiqua periphrasi a poetis servata pro μυῖαι ἄγριαi. *ferae, indomitae*, quae abigipequeunt. — 33. χρώς ἔμπεδος. *incolumē* h. l. corpus. — 35. μῆνιν ἀποειπὼν Ἀγαμέμνονι *remittens*, *deponens*. v. Obsl. Supra A,

283 erat Ἀχιλλῆϊ μεθέμεν χόλον. — 36. δύσεο δ' ἀλκὴν. iam aliquoties vsum τοῦ δύσεσθαι; δύσεσθαι, vidimus; vt *indui* dicantur, quae sumuntur, adhibentur, exseruntur. *et vivere virtute tua. exere virtutem.* — 37. μένος ἐνῆκε, quod solent facere dii, modo non semper declarato, alibi afflatu, interdum tactu. vt sup. N, 59 vbi v. — 38. ἀμβροσίην καὶ νέκταρ ἐρυθρόν. A numine petitum est remedium, quod vulgari vsu erat parandum antisepticis odoribus. Vnguentum esse ἀμβροσίην h. l. ma-

πτάξε κατὰ ῥινῶν, ἵνα οἱ χρεὼς ἔμπεδος εἴη.

Αὐτὰρ ὁ βῆ παρὰ θῖνα θαλάσσης διὸς Ἀχιλλεύς,
 σμερδαλέα ἰάχων, ὥρσε δ' ἠρώας Ἀχαιοὺς 41
 καὶ ῥ', ὅπερ τὸ πάρος γε νεῶν ἐν ἀγῶνι μένεσκον,
 οἱ τε κυβερνῆται, καὶ ἔχον οἰήϊα νηῶν,
 καὶ ταμίαι παρὰ νηυσὶν ἔσαν, σίτοιο δοτῆρες·
 καὶ μὴν οἱ τότε γ' εἰς ἀγορὴν ἴσαν, οὐνεκ' Ἀχιλλεύς 45
 ἐξεφάνη, δηρὸν δὲ μάχης ἐπέπαυτ' ἀλεγεινῆς.
 τῷ δὲ δῶα σκάζοντε βάτην Ἄρεος θεράποντες,
 Τυδείδης τε μενεπτόλεμος, καὶ διὸς Ὀδυσσεύς,
 ἔγχει ἐρείδόμενῳ ἔτι γὰρ ἔχον ἔλκεα λυγρὰ·
 καὶ δὲ μετὰ πρώτῃ ἀγορῇ ἵζοντο κίοντες. 50

39 ΠΙΝΑ ΦΟΙ. 41 ΣΜΕΡΔΑΛΕΑ ΠΙΑΧΩΝ.

nifestum est: de quo cf. Excurs. IX. ad lib. I. alterum *nectar* diis paratum esse tanquam vinum generosius, eiusque notionem a vini inter mortales usu petitam esse, apparet ex epitheto *ἐρυθρόν*. Nam hoc vini genere maxime usi erant antiquiores Graeci. Norant iidem vim eius adstringentem et antisepticam: de qua h. l. cogitasse videntur.

40—54. Achilles convocat Achiuos non praeconis, sed sua voce: re noua percussis omnia multitudo accurrit.

41. παρὰ θῖνα, inde a Sigeo, in dextro cornu, procedit in medium castrorum, in quo ἀγορά erat; adeoque incedit *secundum litus*. cf. Θ, 223.

42—44. Nondum remiges et milites diuerfi erant ordinis; sed heroes ipsi remigabant; at gubernatores et qui penum victumque curabant extra pugnantium numerum fuisse videmus.

44. Constituti ergo in exercitu fuere certi homines ad distribuendum victum.

50. μετὰ πρώτῃ ἀγορῇ ἵζοντο in primis sedibus tan-

αὐτὰρ ὁ δεύτατος ἦλθεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
ἔλκος ἔχων· καὶ γὰρ τὸν ἐνὶ κρατερῇ ὕσμινῃ
οὕτα Κόων Ἀντηνορίδης χαλκῆρεϊ δουρί.

αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντες ἀολλίασθησαν Ἀχαιοὶ,
τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς· 55

Ἀτρεΐδῃ, ἧ ἄρ' τι τόδ' ἀμφοτέροισιν ἄρειον
ἔπλετο, σοὶ καὶ ἐμοί· ὅτε νῶϊ περ, ἀχθυμένῳ κῆρ,
θυμοβόρῳ ἔριδι μενεήναμεν, εἵνεκα κούρης.

τὴν ὄφελ' ἐν νήεσσι κατακτάμεν Ἀρτεμις ἰῶ,
ἡματι τῷ, ὅτ' ἐγὼν ἐλόμην Λυρνησσὸν ἐλέσσαις· 60

51 ΗΛΘΕ ΦΑΝΑΞ

quam principes. — 53. repetita Chryseide, alter
Coon vulnerauerat Agamemnonem sup. A, 251. Diomedem Paris sagitta A, 376
et Vlyssēm Socus A, 436 sq.

58. ἔριδι μενεήναμεν, ἀργισθῆναι. cum dilectu verborum, etiam θυμοβόρῳ ἔριδι, animum vexante, ut iam H, 210. — 59. Iterum a Dianae sagittis repetita mors violenta et iusto maturior: quae observatio nunc intervulgares habetur. Quod autem Achilles nunc in votis habet, Briseidem, quam tamen amabat, morte abreptam fuisse, ad hominum rudium ingenium et affectus mobilitatem spectat. — 60. Lyrnesso capta Briseis abducta: ut vidimus B, 690. erat vna ex XI urbibus Troadis ab Achille euerfis.

55—73. Inde Achilles ad dicendum surgit, et Agamemnoni omnem simultatem se abdicare profitetur, tum ut pugna fiat hortatur. Oratio homine generosae indolis digna, qui ira semel discussa iniuriae acceptae facile obliuiscitur.

56. ἧ ἄρ' τι τόδ' ἀμφοτέροισιν ἄρειον ἔπλετο. est ellipsis τοῦ· si nunquam in hanc contentionem descensisset, τότε, ὅτε νῶϊ περ etc. v. Obsl. — 57. ἀχθυμένῳ κῆρ, dolentes alter

58. ἔριδι μενεήναμεν, ἀργισθῆναι. cum dilectu verborum, etiam θυμοβόρῳ ἔριδι, animum vexante, ut iam H, 210. — 59. Iterum a Dianae sagittis repetita mors violenta et iusto maturior: quae observatio nunc intervulgares habetur. Quod autem Achilles nunc in votis habet, Briseidem, quam tamen amabat, morte abreptam fuisse, ad hominum rudium ingenium et affectus mobilitatem spectat. — 60. Lyrnesso capta Briseis abducta: ut vidimus B, 690. erat vna ex XI urbibus Troadis ab Achille euerfis.

τῷ κ' οὐ τόσσοι Ἀχαιοὶ ὁδᾶξ ἔλον ἄσπετον οὐδας
δυσμενέων ὑπὸ χερσίν, ἐμεῦ ἀπομνησίαντος.

Ἐκτορι μὲν καὶ Τρωσὶ τὸ κέρδιον· αὐτὰρ Ἀχαιούς
δηρὸν ἐμῆς καὶ σῆς ἔριδος μνήσεσθαι οἶω.

ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἐάσομεν, ἀχνύμενοί περ; 65
δυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλον δαμάσαντες ἀνάγκη.

νῦν δ' ἤτοι μὲν ἐγὼ παύω χόλον, οὐδὲ τί με χρεὶ
ἀσκελέως αἰεὶ μενεαινέμεν· ἀλλ' ἄγε θᾶσσον

ἄτρυνον πόλεμόνδε καρήκομόωντας Ἀχαιούς,

ἔφρ' ἔτι καὶ Τρώων πειρήσομαι ἀντίον ἐλθὼν, 70

αἷ κ' ἐθέλωσ' ἐπὶ νηυσὶν ἰαύειν· ἀλλὰ τιν' οἶω

ἀσπασίως αὐτῶν γόνυ κάμψειν, ὅς κε φύγησι

δήϊου ἐκ πολέμοιο ὑπ' ἔγχεος ἡμετέροιο.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δὲ χάρησαν εὐκνήμιδες Ἀχαιοί,

70 Vulg. ἀντίον.

74 Vulg. οἱ δ' ἐχάρησαν

— 62. ἐμεῦ ἀπομνησίαντος
nunc est in ira perseveran-
te me. — 66. ἀνάγκη l.
inuiti l. rebus sic exigenti-
bus l. omnibus viribus, do-
lorem comprimendo. — 67.
68. οὐδὲ τί χρεὶ. ἀσκελέως
αἰεὶ ἐμὲ μενεαινέμεν. Nunc
χρεὶ pro σικός ἐστι consen-
taneum, rectum, decorum.
ἀσκελέως, indefinenter, con-
tinuo, sine fine.

71. ἰαύειν aut nunc sim-
pl. manere aut alia nocte
iterum pernoctare; et τι-
νὰ pro πολλούς. ante val-
lum, ἐπὶ νηυσίν. — 72.

γόνυ κάμψειν, confidere et
se e fuga recipere. Puto
fore qui saluos se ex pugna
evasisse laetentur.

74 — 144. Excipit Achil-
lem Agamemnon longa ora-
tione, eaque prorsus ad
priscorum hominum sensum
ac morem composita. Pri-
mo vt se patienter audiant,
rogat; tum iracundiae suae
stultitiam fatetur, sed cul-
pam a se auertit in fata-
lem aliquam necessitatem,
qua ita fieri debuerit, et
qua ipsi diu adducantur vt
inuiti faciant aliquid mox

μῆνιν ἀπειπόντος μεγαθύμου Πηλείωνος.

75

τοῖσι δὲ καὶ μετέειπεν ἀνὰ ζ' ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
αὐτόθεν ἐξ ἔδρης, οὐδ' ἐν μέσσοισιν ἀναστάς·

ὦ φίλοι, ἥρωες Δαναοὶ, θεράποντες Ἄρης,
ἵσταίτος μὲν καλὸν ἀκουέμεν, οὐδὲ ἔοικεν

ὑββάλλειν· χαλεπὸν γάρ, ἐπιστάμενόν περ ἔοντα. 80
ἄνδρῶν δ' ἐν πολλῷ ὁμάδῳ πῶς κέν τις αἰκούσαι,

76 METEΦΕΙΠΕ FANAE

79 ΟΤΑΕ ΕΕΦΟΙΚΕ

exitiosum futurum; appellat hanc *Aten*, et de ea dis-
serit more veterum homi-
num, ut in personam mu-
tet, et praedicata in fa-
ctum vertat, adeoque my-
thum enarret: quem mox
videbimus. Inde, 134. se
sultitiae dudum poenituisse
et nunc pro iniuria satisfac-
cere et muneribus placare
velle Achillem pronuntiat.

78—81. *Audite me di-
centem, nec interpellate
me. Est enim molesta res
dicenti, si interpellatur
strepitu tumultuantium, et-
iamsi sit bonus orator.*
Scilicet veretur Agamemnon
tumultum Achivorum per-
vicaciam eius accusantium,
et tot fortissimorum viro-
rum caedes et vulnera ex-
probrantium; forte et me-

tuentium, ne iterum nova
expostulatione cum Achille
iras redintegret. Vividior
sit rerum propositarum spe-
cies, si concionem Agame-
mnone ad dicendum surgen-
te commotam et tumultuan-
tem ante oculos nobis po-
namus; ut in dramatibus,
quae legimus, hoc idem
saepe faciendum est.

79. *ἵσταίτος* simpliciter,
dicentis; eius qui ad dicen-
dum surgit. *καλὸν ἐστι*, con-
sentaneum, aequum est, *ἐοι-
κός*, audire dicentem. *οὐδὲ
ἔοικεν*, *ἐοικός ἐστιν*, ὑποβάλλ-
ειν, *πρηνεῖν καὶ ὑπο-
κρούσθαι τὸν λόγον*. non
autem decet interpellare di-
centem: quod faciebant for-
te aut facere poterant οἱ
Φιλαχίλλεῖς, qui Achilli
κτενέοντο, Agamemnoni ve-

ἢ εἴποι; βλάβεται δέ, λιγύς περ ἰὼν ἀγορητής.

Πηλείδῃ μὲν ἐγὼν ἐνδείξομαι· αὐτὰρ οἱ ἄλλοι
σύνθεσθ', Ἀργεῖαι, μῦθον τ' εὖ γινώτε ἕκαστος.

πολλάκι δὴ μοι τοῦτον Ἀχαιοὶ μῦθον ἔειπον, 85

καὶ τέ με νεικείσκον. ἐγὼ δ' οὐκ αἰτίος εἰμι,

ἀλλὰ Ζεὺς, καὶ Μοῖρα, καὶ ἥεροφοῖτις Ἑριννύς,

οἳ τέ μοι εἰν ἀγορῇ φρεσὶν ἔμβαλον ἄγριον ἄτην,

ἥματι τῷ, ὅτ' Ἀχιλλῆος γέρας αὐτὸς ἀπήρυν.

82 ΦΡΙΠΟΙ, 84 ΓΝΩΤΕ ΦΕΚΑΣΤΟΣ 85 ΕΦΕΙ-
ΠΟΝ

to irascabantur. — 82. βλά-
βεται, βλέπεται λιγύς περ
ἰὼν ἀγορητής. et licet sit
orator lonora voce instru-
ctus, non auditur, eoque
non persuadet, siue quod
conturbatur, siue quod vox
strepitu obtunditur: pro
hoc vetus poeta generali
voce vitur: noxam habet,
h. e. successum non habet.

— 83. Πηλείδῃ μὲν ἐγὼ ἐν-
δείξομαι scil. τὸν λόγον. con-
vertam verba ad Achillem,
αὐτὰρ οἱ ἄλλοι. at vos ce-
teri, o Achiui, percipite et
recte considerate ea, quae
dicturus sum.

85. πολλάκι δὴ μοι τοῦ-
τον μῦθον. non eloquimur,
quaenam haec dicta sint;
scil. obiurgantium penem, quod
iniuria in Achillem et in

ac rixa intempestiva abalie-
nauerat Achillem, huiusque
ab armis discessu Achiuis
tot strages arcessiuerat. Fue-
rat ex numero increpantium
Nestor: J, 104 sq. — 87.
ἐγὼ δ' οὐκ αἰτίος εἰμι, ἀλ-
λὰ Ζεὺς. Bene ad morem
hominum, culpam calide et
stulte perpetratorum in fa-
talem aliquam necessitatem
transferentium. Decantatum
hoc in Tragicis, etiam in
facinoribus perpetratis, vt
Clytaemnestra marito inter-
fecto ad Orestem: ἡ Μοῖρα
τούτων, ᾧ τέκνον, παραιτία.
Aeschyl. Choeph. 910. Ζεὺς,
tanquam auctor omnium
rerum, etiam fatalium. Μοῖ-
ρα, quae fata ordinat, alia
cum Ioue, alia, quibus
ipse Iupiter tenetur. Ἑριν-

ἀλλὰ τί κε ῥέξαιμι; θεὸς διὰ πάντα τελευτᾷ 90
 πρέσβα Διὸς θυγάτηρ Ἄτῃ, ἣ πάντας αἶψαι,
 οὐλομένη. τῇ μὲν θ' ἀπαλοὶ πόδες· οὐ γὰρ ἐπ' οὔδει
 πύλνεται· ἀλλ' ἄρα ἦγε κατ' ἀνδρῶν κραάτα βαίνει,
 βλάπτουσ' ἀνθρώπους. κατὰ δ' οὖν ἕτερόν γε πέδησε.

90 Vulgo κεν ῥέξαιμι
 ἀλλ' ἄρα τῇ γε

92 Vulg. τῆς μὲν 93 legendum

νός, quae ἄτην viciscitur. —
 88. ὅ τε μοι ἐν ἀγορῇ. haec
 respiciunt narrata A, 130
 sq. ἐμβαλον ἄγριον ἄτην,
 quae mox in personam mu-
 tata procedit, nunc est ira
 et rixa qua occaecatus
 Achillem iniuria affecerat.

90. ἣ θεὸς πρέσβα, Διὸς
 θυγάτηρ, Ἄτῃ, διατελευτᾷ
 πάντα, διατελεῖ, ad effe-
 ctum adducit, quae ipsa in
 fraudem hominum machi-
 natur. De singulis v. Obss.
 ἣ πάντας αἶψαι, βλάπτει
 praecipiti animi impetu ad
 calida et stolida consilia
 impellit. — 92. 93. τῇς μὲν
 θ' ἀπαλοὶ πόδες. Est hoc
 memorabile specimen ser-
 monis symbolici antiquio-
 rum hominum, quo vii li-
 cet ad multa alia similia il-
 lustranda. Sollertia ingenii
 se probat in abstractis, ac
 mente, non sensu, perceptis
 forma ac specie ad sensus
 induendis. Ea ἄτη, quam

paullo ante vidimus, noxa
 ac stultitia, nunc dea est,
 vt J, 500 sq. (nec tamen
 facie prorsus eadem) est
 Ἰουὺς φίλια, vt solent ad
 Iouem omnia referri; con-
 tra Eridis filia est in Theog.
 226. 230. alio respectu:
 quandoquidem ex animi af-
 fectu et impetu vecordiaque
 proficiscitur ἄτη. Quae gen-
 tis et originis diuersitas pro
 diuerso consilio a poetis
 admittitur. est πρέσβα, σε-
 μνή, dea. ἣ πάντας αἶψαι,
 promiscue omnes deos ho-
 minesque illo malo afficit;
 et in stultitiam saepe inii-
 cit, et hactenus illa est
 exitiosa, οὐλομένη. Sequi-
 tur: 92. 93. eam opprime-
 re et inuadere homines
 ἡγορινέο; quatenus animi
 affectu aliquo caeco ad stul-
 ta consilia impellimur; haec
 dicta sic: illa habet pedes
 molles, sine strepitu ince-
 dentes, et corpus leue li-

καὶ γὰρ δὴ νῦν ποτε Ζῆν' ἄσαστο, τὸν περ ἄριστον 95
ἀνδρῶν ἠδὲ θεῶν φάσ' ἔμμεναι, ἀλλ' ἄρα καὶ τὸν

95 al. ἄσαστο

brat, et euolat supra ho-
minum capita alis suspen-
sa; ita ut inuolare aliquem
et opprimere incautum pos-
sit.

94. 95. κατὰ δ' οὖν ἔτε-
ρόν γε πέδησε. καταπέδῃ.
κατεπέδησε δὲ καὶ ἑτέρον γε
(ἢ καὶ νῶϊ) καὶ γὰρ δὴ —
ipsum enim Iouem ea in
fraudem et malum indu-
xit, ἄσαστο, dum ille incau-
te est elocutus iurauitque,
illectus fraude et dolo
Iunonis persuadentis ei, ut
iuraret; tribuitur hoc Atae,
quia stoliditati suae Iupi-
ter utrumque imputare de-
buit; dumque ille mox poe-
nitentia et pudore teneba-
tur, indignatione motus
Aten de caelo praecipitauit.
125. 6. Monui haec, ut
perspiciatur hominum pris-
corum ratio excogitandi
symbolice dicta, et cum his
mythos huius generis stru-
endi.

96. Locus conspicuus ex
mythologia, de Hercule, et
tractatus haud dubie ἐν Ἡ-
ρακλῆει, ad reddendam

causam probabilem, cum
Hercules fortissimus, et Io-
ue natus imperio Eurysthei
ignauī hominis paruerit et
impos ab eo labores susce-
perit. Fundus mythi est
historicus, hoc est, verus
rerum euentus. Mycenis a
Perseo conditis regnabat
Electryon, vnus ex Persei
filiis, pater Alcmenae, quam
duxerat Amphitruo, natus
ex Alcaeo, alio Persei filio.
Is Electryone patruo caelo
exulatum abierat Thebas;
itaque occupauit regnum
alter filius Persei, Sthene-
lus; cui successit Eurystheus
filius, aequalis ille aetate
Herculi, nisi quod Eury-
stheus praemature partu
editus vno vel altero men-
se Herculem anteuenerat.
Parendum itaque fuit Her-
culi iussis Eurysthei, qui
regnum Mycenarum tene-
bat, priuatus regi. Hera-
clidae quoque regno My-
cenarum exclusi non nisi
multis aetatibus serius Pe-
loponnesum occuparunt. Et
si enim post Herculis mor-

Ἥρη, θῆλυς εὐῖσα, δολοφροσύνης ἀπάτησεν
 ἡματι τῷ, ὅτ' ἔμελλε βίην Ἑρακλεΐην
 Ἀλκμήνῃ τέξασθαι εὖστεφάνῳ ἐνὶ Θήβῃ.
 ἦτοι ὄγ' εὐχόμενος μετέφη πάντεσσι θεοῖσι 100
 Κέκλυτέ μευ, πάντες τε θεοὶ, παῖσάι τε θείαισι,
 ὅφρ' εἴπω, τὰ με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἀνώγει·
 σήμερον ἄνδρα φέωσδε μογοστόκος Εἰλείθυια

102 ΟΦΡ ΦΡΙΠΩ. v. Obfl.

tem Eurystheum, a quo bello petiti fuerant, ad Marathonem victum interfecerant, Hyllus tamen pesse Peloponnesum vastante a Mycenis adeundis retractus est; quas occupavit Atreus a Pelope oriundus, post eum Agamemnon, Orestes, Penthilus, sub cuius mortem Heraclidae cum Doribus Peloponnesum occuparunt, Mythica narratio ad numen infestum Iunonis causas horum casuum retulit; odia in pellicem Alcmenam et Herculem in ipso partu illa exercuit.

99. εὖστεφάνῳ ἐνὶ Θήβῃ. Sunt Thebae a muris et a septem portis saepe commendatae. — 100. Alcmena iam partui vicina Iupiter, fatorum gnarus, prae-dixerat, eo die mortalem

ex se ortum in lucem proditurum esse, qui Mycenis regnaret; Iuno, euge, inquit, iura hoc. Intravit ille Rholide. Tum Iuno, quae norat Stheneli coniugem vtero ferre filium, aduolavit Argos, eiusque partum maturavit, retardato partu Alcmenae. Ita Eurystheus prior natus Hercule. Narrat ex Homero Apollod. II, 4, 5. p. 103. Latebat fraus in Iouis verbis obscuris, quae videntur ex prisco sermone seruata esse; volebat ille declarare aliquem ex se procreatum filium; at ille vititur voce generaliore: nasciturum esse aliquem e suo sanguine: v. mox v. 105 et 111. — 103. μογοστόκος Εἰλείθυια labores partus leuans. v. ad Δ, 270.

ἐκφανεῖ, ἃς πάντεσσι περικτιόνεσσιν ἀνάξει,
τῶν ἀνδρῶν, γενεῆς οἷδ' αἵματος ἐξ ἐμεῦ εἰσι. 105

Τὸν δὲ δολοφρονέουσα προσηύδα πότνια Ἥρη·
ψεύστήσεις, οὐδ' αὖτε τέλος μύθῳ ἐπιθήσεις.
εἰ δ' ἄγε, νῦν μοι ὁμοσπον, Ὀλύμπιε, καρτερόν ὄρεον,
ἧ μὴν τὸν πάντεσσι περικτιόνεσσιν ἀνάξειν,
ὅς κεν ἐπ' ἡματι τῷδε πέσῃ μετὰ ποσσὶ γυναικὸς 110
τῶν ἀνδρῶν, οἱ σῆς ἐξ αἵματός εἰσι γενέθλης.

Ὡς ἔφατο· Ζεὺς δ' οὔτι δολοφροσύνην ἐνόησεν,

104 ΠΕΡΙΚΤΙΟΝΕΣΣΙ ΕΑΝΑΞΕΙ 106 ΠΟΤΝΙΑ
ΕΡΗΗ 109 ΠΕΡΙΚΤΙΟΝΕΣΣΙ ΕΑΝΑΞΕΙΝ

105. τῶν ἀνδρῶν γενεῆς. Obscura haec, vt dixi, ex antiquo sermone seruata. Primo totus locus sic est constituendus: σήμερον Ἰλίου ἐκφανεῖ Φώωςδε ἄνδρα τῶν ἀνδρῶν γενεῆς. in lucem producet partu, quod inf. vl. 118 προεξάγειν Φώωςδε, seu εἰς Φῶς. Porro, ἄνδρα τῶν ἀνδρῶν pro τινὲ τῶν ἀνδρῶν. Iam duplex esse potest iunctura: vel vt ἀνδρῶν γενεῆς, interpungatur, vt sit: ἄνδρα γενεῆς ex stirpe, progenie illorum, τῶν ἀνδρῶν, (h. e. τούτων,) οἷς (pro οἷ) εἰσιν ἐξ αἵματος ἐμεῦ, vel vt veteres voluerunt, οἷ εἰσιν αἵματος ἐξ ἐμεῦ, qui, sanguine, sunt ex me. vel interpungi pot-

est: τῶν ἀνδρῶν, γενεῆς οἷδ' αἵματος ἐξ ἐμεῦ εἰσιν. vt iunctura sit: οἷ τε (κατὰ) γενεῆς, εἰσιν αἵματος ἐξ ἐμεῦ. qui stirpe, (quod ad stirpem attinet) sunt sanguine ex me (prognati). Haec, et si durior, videtur antiquior fuisse acceptio.

Nunc vero aliam difficultatem faciunt verba Iovis a Iunone repetita vl. 111. τῶν ἀνδρῶν, οἱ σῆς ἐξ αἵματός εἰσι γενέθλης. quae cum priore iunctura et ratione, vt post τῶν ἀνδρῶν γενεῆς interpungatur, prorsus non conveniunt. Per se sententia est: οἷ εἰσιν ἐξ αἵματος σῆς γενέθλης. Sed mirum in his est αἷμα γενέθλης. et verba vl. 105

ἀλλ' ὅμως μέγαν ὄρκον, ἔπειτα δὲ πολλὸν αἰῶσθαι·

Ἥρῃ δ' αἰξάσα λίπε ξίον Οὐλύμποιο,

καρπαλίμως δ' ἵκετ' Ἄργος Ἀχαιϊκόν, ἐνθ' αἶραι ἦδη

Ἰφθίμην ἄλοχον Σθενέλου Περσηϊάδαο· 116

ἡ δὲ κύει Φίλον υἱόν, ὃ δ' ἔβδομος ἐστήκει μείς.

ἐκ δ' ἄγαγε πρὸ Φώωσδε, καὶ ἡλιτόμνηνον ἔοντα·

Ἀλκμήνης δ' ἀπέπαυσε τόκον, σχέθε δ' Εἰλειθυίας.

114 FHPH 115 ENΘ APA FHIDH 117 Vulg. ἡ
δ' ἐκύει

postulabant αἵματος ἐκ σευ, σου. et οὔτε εἰσι γενέθλης, quod antea erat γενεῆς. Latere ergo videtur vitium in σῆς. v. Obfl. Si σευ legitur, confecta est res: οἱ (κατὰ) γενέθλης, εἰσὶν αἵματος ἐκ σευ.

113. πολλὸν αἰῶσθαι, ἐβλάφθῃ et animo, dum stolidè egit, et, euentu, dum magna noxa affectus est; et quandoquidem factum est per fraudem, accipi potuit pro ἡπατήθῃ. Iupiter de Hercule cogitabat, at Iuno de Eurystheo, qui non quidem ex ipso Ioue erat prognatus, genus tamen ducebat a Ioue, progenitore Perfidarum; nam e Ioue et Danae natus Perseus, e Perseo Sthenelus, Eurysthei pater.

115. Ἄργος Ἀχαιϊκόν. Si

est ipsa vrbs, necesse est Sthenelum cum Mycenis Argos quoque tenuisse; potest tamen esse pro Argolide, ut iam B, 108. I, 141. vidimus. v. ad B, 684. — 116. Sthenelus Perfei f. ex Andromeda v. Apollod. II, 4, 5. p. 102. 3. — 117. ὃ δ' ἔβδομος ἐστήκει μείς. erat. Fuit igitur ipse Homericæ ætate hic usus vocis ἱστασθαι, qui serius in μνησέ ἱσταμένωσ, de mense in cursu, seu decursu, est. Difertius hoc videmus Od. Σ, 162 et T, 519. — 118. ἐκ δ' ἄγαγε πρὸ Φώωσδε. προεξήγαγεν εἰς Φῶς, ἐξήγαγεν. v. Obfl. καὶ, καίπερ ὄντα, ἡλιτόμνηνον, τὸν ἀλιτοῦντα (κατὰ) μηνῶν, deficientem iusto mensium numero, αἰώνον. — 119. σχέθε δ' Εἰλειθυίας, deas cohibuit,

αὐτὴ δ' ἀγγελεύσασα, Δία Κρονίωνα προσήδα· 120

Zeῦ πάτερ, ἀργικέραυνε, ἔπος τί τοι ἐν Φρεσὶ θήσω·
ἤδη ἀνὴρ γέγον' ἐσθλός, ὃς Ἀργείοισιν ἀνάξει,
Εὐρυσθεὺς, Σθενέλοιο πάϊς Περσηϊάδαο,
σὸν γένος· οὗ αἱ ἀεικὲς ἀνάσσουσιν Ἀργείοισιν. 124

Ὡς φάτο· τὸν δ' ἄχος ὅξυ κατὰ φρένα τύψε βα-
αὐτίκα δ' εἶλ' Ἀθην κεφαλῆς λιπαροπλοκάμισο, [θεῖαν.
χωόμενος Φρεσὶν ἦσι, καὶ ὥμοσε καρτερόν ὄρεον,
μή ποτ' ἐς Οὐλύμπόν τε καὶ οὐρανὸν ἀστερόεντα
αὐτὶς ἐλεύσεσθαι Ἀθην, ἣ πάντας αἰᾶται.

Ὡς εἰπὼν, ἔρρηξεν ἀπ' οὐρανοῦ ἀστερόεντος, 130
χειρὶ περιστρέψας· τάχα δ' ἵκετο ἔργ' ἀνδρώπων.
τὴν αἰεὶ στενάχεσχ', ὃδ' ἐὼν φίλον υἱὸν ὀρώτο

121 ΑΡΓΙΚΕΡΑΤΝΕ ΦΕΠΟΣ 122 ΑΡΓΕΙΟΙΣΙ
ΦΑΝΑΞΕΙ 124 ΟΤ ΦΟΙ ΑΦΡΙΚΕΣ ΦΑΝΑΣ-
ΣΕΜΕΝ v. Obfl. 127 ΦΡΕΣΙ ΦΗΙΣΙ 130
ΦΕΙΠΩΝ 131 ΙΚΕΤΟ ΦΕΡΓ 132 ΙΟΤΕ
FON

quominus Alcmenae par-
tum maturum educerent in
lucem.

121. Jupiter, narrabo ti-
bi aliquid, quod factum est;
ἔπος pro euento. ἐνθέσθαι
τι ταῖς Φρεσίν, vt ἐμβάλλειν,
ἐμβάλλεσθαι. animo
seu suo seu alterius man-
dare. — 124. σὸν γένος, or-
tu a Perseo scilicet: v. mo-
do ad vf. 113. οὗ οἱ ἀει-
κὲς. οὐκ ἀεικὲς ἐστίν, αὐτὸν
ἀνάσσειν Ἀργείοις. dignus

ille est, qui Argiuis impe-
ret, cum ex te genus ducat.

125. ἄχος ἐτυψεν αὐτὸν
κατὰ φρένα, ἔπληξε. Vfi-
tatiue καταπλήσσειν, ἐπλήσ-
σειν. — 126. Manu prehen-
sis capillis Aten Olympo
proturbavit. Habemus ita
iterum Ionem βιπτάζοντα
κατὰ ὄμμα, vt videramus
eum E, 257. more iratorum
hominum. — 131. ταχέως
κατέπεσεν εἰς γῆν.

132. τὴν, h. διὰ ταύτην
τὴν Ἀθην. vt vulgari vsu di-

ἔργον αἰεὶ κῆρ ἔχοντα ὑπ' Εὐρυσθέως ἀέθλων.

Ὡς καὶ ἐγὼν, ὅτε δ' αὖτε μέγας κορυθαίολος Ἐκτωρ
Ἀργείους ὤλεσκειν ἐπὶ πρύμνῃσι νέεσσιν, 135

οὐ δυνάμην λελαθέσθ' αἴτης, ἣ πρῶτον αἰόσθη.

ἀλλ' ἐπεὶ ἀσασάμην, καὶ μευ φρένας ἐξέλετο Ζεὺς,

ἃς ἐθέλω ἀρέσαι, δόμεναί τ' ἀπερείσι' ἄποινα.

ἀλλ' ὄρσεν πόλεμόνδε, καὶ ἄλλους ὄρνυθι λαούς·

δῶρα δ' ἐγὼν ὅδε πάντα παρασχεῖν, ὅσσα τοι ἐλθὼν
χθιζὸς ἐνὶ κλισίῃσιν ὑπέσχετο δῖος Ὀδυσσεύς. 141

εἰ δ' ἐθέλεις, ἐπίμεινον, ἐπειγόμενός περ ἄρης·

δῶρα δέ τοι θεράποντες, ἐμῆς παρὰ νηὸς ἐλόντες,

οἴσουσ', ὅφρα ἴδῃαι, ὃ τοι μενοεικέα δώσω.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·

133 FERGON AFEIKES 135 Vulg. ὤλεσκειν 139
ΟΦΡΑ ΕΙΔΗΑΙ α. ΜΕΝΟΕΙΚΕΑ

cimur στενάχειν τινὰ, gemere aliquid. — 133. ἔργον αἰεὶ κῆρ ἔχοντα. debet h. l. ἔργον ἔχειν esse pro πόνον ἔχειν, πονεῖσθαι. aerumnā tolerare, ὑπ' ἀέθλων Εὐρυσθέως. v. Obfl. — 134. ὅτε δ' αὖτε. nullam vim habet. οὕτω καὶ ἐγὼ αὖτε, postea, ὅτε Ἐκτωρ. — 136. οὐ δυνάμην λελαθέσθ' αἴτης. respiciunt vl. 132. τὴν αἰαὶ στενάχεσκε Iupiter. ita et ego semper recordabar stultitiae, qua primum abreptus fueram, vt Achillem ab Achiuorum caussa et armis abalienarem. — 137. ἀλλ' ἐπεὶ ἀσασάμην, ἀσάμην, ἄσα, quandoquidem stolidē egi. docet hoc quoque quod adiectum est, καὶ μευ φρένας ἐξέλετο Ζεὺς. — 140. δῶρα δ' ἐγὼ ὅδε πάντα παρασχεῖν. ἐγὼ ὅδε, ego ille scil. πάρειμι. ἐτοιμὸς εἰμι, ὥστε παρασχεῖν. v. Obfl. — 141. ὅσσα τοι ἐλθὼν respiciunt legationem Il. I, 262 sqq.

145—153. Achilles munita quidem non aspernatur; ante omnia tamen pugnam iubet parari.

Ἄτρεϊδῆ, κύδιστε, ἀναξ ἀνδρῶν, Ἀγάμεμνον, 146
 δῶρα μὲν αἶ κ' ἐθέλῃσθαι παρασχέμεν, ὥς ἐπεικὲς,
 ἦτ' ἐχέμεν, παρὰ σοι· νῦν δὲ μνησάμεθα χάρις
 αἵψα μάλ'· οὐ γὰρ χρεὶ κλοτοπεύειν ἐνθάδ' ἐόντας,
 οὐδὲ διατρίβειν· ἔτι γὰρ μέγα ἔργον ἄρεκτον· 150
 ὥς κέ τις αὐτ' Ἀχιλλῆα μετὰ πρῶτοισιν ἴδῃται
 ἔγχει χαλκίῳ Τρώων ὀλέκοντα Φάλαγγας.
 ὧδε τις ὑμείων μεμνημένος ἀνδρὶ μαχέσθω.

Τὸν δ' ἀπάμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 μηδ' οὕτως, ἀγαθὸς περ ἔων, θεοείκελ' Ἀχιλλεύ, 155

146 ΚΤΑΙΣΤΕ FANAZ

147 ΕΠΙΦΕΙΚΕΣ

150

ΜΕΓΑ ΠΕΡΓΟΝ

151 ΠΡΩΤΟΙΣΙ ΦΙΛΗΤΑΙ

153 Vulg. ὥς δέ τις

155 ΘΕΟΦΕΙΚΕΑ

147. παρὰ σοι (ἐστὶ) πα-
 ρασχεῖν τὰ δῶρα, ὥς ἐπει-
 κὲς ἐστίν, ἦτ' ἐχέμεν αὐτά.
 v. Obfl. — 149. κλοτοπεύ-
 ειν, subterfugere pugnam
 hic terendo tempus, ἐνθάδ'
 ἐόντας: v. Obfl. — 150. re-
 fiat enim adhuc magna res
 infecta, vt vltimar Hecto-
 rem. — 151. ὥς κε τις. seu
 vt aliquis, certus aliquis,
 cum respectu ad Hectorem,
 seu, omnino: vt, qui volet,
 videat. — 153. ὧδέ τις, οὕ-
 τως ἕκαστός τις ὑμῶν, ve-
 strum quisque, ad pugnam
 se accingito. ἀνδρὶ, cum ad-
 versario quisque suo. με-
 μνημένος, scil. τοῦ μάχε-
 σθαι. τῆς ἀρετῆς. τῆς ἀλκῆς,

τῆς χάρις. modo 148.
 forte ex festinatione omissum.

154 — 183. Vlysses Achil-
 lis impetum et festinationem
 reprimat; ante pugnam
 eandem necesse esse, vt
 Achiui corpora curent.
 Interea suadet primo, (v. 172)
 vt munera Agamemnonis
 Achilles in suum tentorium
 afferri patiatur, vtque
 Agamemnon iureiurando
 asseueret, nunquam se
 Briseidis usum habuisse;
 tum vero (178 sq.) Agame-
 mnonis epulis vt intersit et
 cibo se recreet Achilles.
 Tandem (v. 180) Agame-
 mnoni bene consulit in po-
 sterum.

ἥστιας ὄτρυνε πρὸς Ἴλιον υἷας Ἀχαιῶν
 Τρῳά μαχησομένους· ἐπεὶ οὐκ ὀλίγον χρόνον ἔσται
 φύλοπις, εὖτ' ἂν πρῶτον ὁμιλήσωσι φάλαγγες
 ἀνδρῶν, ἐν δὲ θεὸς πνεύσῃ μένος ἀμφοτέροισιν·
 ἀλλὰ πάσασθαι ἀνωχθί θοῆς ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιούς 160
 σίτου καὶ οἴνοιο· τὸ γὰρ μένος ἐστὶ καὶ ἀλκή.
 οὐ γὰρ ἀνὴρ πρόπαν ἡμᾶς ἐς ἥελιον καταδύντα
 ἄκμηνος σίτοιο δυνήσεται ἄντα μάχεσθαι.
 εἴπερ γὰρ θυμῷ γε μενοινάα πολεμίζειν,
 ἀλλὰ τε λάθρη γυῖα βαρύνεται, ἠδὲ κιχάνει 165
 δῖψα τε καὶ λιμὸς, βλάβεται δὲ τε γούνατ' ἰόντι.
 ἐς δὲ κ' ἀνὴρ οἴνοιο κορυσσάμενος καὶ ἐδωδῆς
 ἀνδράσι δυσμενέεσσι πανημέριος πολεμίζει,
 θαρσαλέον νύ οἱ ἦτορ ἐνὶ φρεσὶν, οὐδέ τι γυῖα
 πρὶν κάμνει, πρὶν πάντας ἐρωῆσαι πολέμοιο. 170

156 ΠΡΟΤΙ ΙΛΙΟΝ 161 ΦΟΙΝΟΙΟ 167 ΦΟΙ-
 ΝΟΙΟ 168 Vulg. πολεμίζει. 169 NT ΦΟΙ

158. εὖτ' ἂν πρῶτον. cum viribus. — 166. δῖψα καὶ
 semel congressi fuerint. — λιμὸς κιχάνει αὐτὸν, oppri-
 161. τὸ γὰρ μένος ἐστὶ καὶ mit eum, καταλαμβάνει.
 ἀλκή. eo paratur robur et βλάβεται δὲ τε γούνατ' ἰόν-
 vires, reparantur vires ex τι debilitantur; corpore vi-
 nutritione. — 163. ἄκμηνος ribus exhausto; mox vñ.
 σίτοιο. ἄγευστος. cibi expers. 170 κάμνει. noto loquendi
 ab ἄκμη, ἣ νηστεία. ἐνδεια. more. H, 271 βλάβῃς δὲ of
 v. Obfl. — 165. εἴπερ γὰρ Φίλα γούνατα. quod alias
 προθυμεῖται μάχεσθαι, γυῖα λύειν, λύεται γούνα. — 170.
 βαρύνεται, membra gravan- πρὶν πάντας ἐρωῆσαι πολέ-
 tur, tardantur, fessa ad mo- μοιο, ὑποχωρῆσαι. pugna ex-
 tum et actum, deficientibus cedere, verbo, ille postre-

δῶρα δ' ἐμῆς παρὰ νηὸς ἐνεγκέμεν, ὅσσ' Ἀχιλλῆϊ
 χθιζὸν ὑπέστημεν δώσειν, ἀγέμεν τε γυναῖκας. 195
 Ταλθύβιος δέ μοι ὦκα κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν
 κῆπρον ἐτοίμασά τω ταμέειν Διὶ τ', Ἡελίῳ τε.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλ-
 ᾽Ατρεΐδῃ, κύδιστε, ἀναξ ἀνδρῶν, Ἀγαμέμνων, [Λεύς
 ἄλλοτε περ καὶ μᾶλλον ὀφέλλετο ταῦτα πένεσθαι,
 ὅπποτε τις μετὰ παυσωλῇ πολέμοιο γένηται, 201
 καὶ μένος οὐ τόσον ἦσιν ἐνὶ στήθεσσιν ἐμοῖσι
 νῦν δ' οἱ μὲν κέσσται δεδαῖγμένοι, οὐς ἐδάμασσαν
 Ἐκτωρ Πριαμίδης, ὅτε οἱ Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν.
 ὕμεις δ' ἐς βρωτὺν ὀτρύνετον. ἦ τ' ἂν ἔγωγε 205
 νῦν μὲν ἀνώγοιμι πτολεμίζειν υἱᾶς Ἀχαιῶν
 νήστιας, ἀκμήνους, ἅμα δ' ἥελίῳ καταδύντι
 τεύξεσθαι μέγα δόρυπον, ἐπὴν τισαίμεθα λῶβην.
 πρὶν δ' οὐπὼς ἂν ἔμοιγε φίλον κατὰ λαίμῳν ἱέειν

194 Vulg. δῶρα ἐμῆς et ἐνεγκέμεν

199 ΚΤΑΙΣΤΕ F A.

N A Z

201 Vulgo μεταπαυσωλή.

204 FOTE FOI

μνησθ. — κούρητας, κούρους.
 v. Obfl. — 195. χθιζὸν, vt
 sup. 141 pro nudius ter-
 tius. — 197. ταμέειν pro
 mactare, στόμαχον ἀποτα-
 μεῖν.

198—214. Impatenter
 ferens omnem moram Achil-
 les grauatur et recusat ci-
 bum sumere.

200. ὀφέλλετο debetis.
 pro, consentaneum erit vt
 paretis. — At nunc alieno

tempore id facitis 203. —
 202. μένος τόσον animus
 tam concitatus vltionis cu-
 pidine et pugnandi ardore.
 — 205. ἦ τ' ἂν ἔγωγε sane
 quidem ego, atque ego,
 iam nunc malim in pu-
 gniam educere, et pugna-
 demum facta de cibo cogi-
 tare.

209. Antea autem, (nisi
 hoc facto) ego utique ci-
 bum non sumam. Sic et

οὐ πόσις, οὐδὲ βρωΐς, ἑταίρου τεθνηϊῶτος, 210

ὅς μοι ἐνὶ κλισίῃ δεδαΐγμένος ὀξείῃ χαλκῷ

κεῖται, ἀνὰ πρόθυρον τετραμμένος, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι

μύρονται. τό μοι οὐ τι μετὰ φρεσὶ ταῦτα μέμηλεν,

ἀλλὰ φόνος τε, καὶ αἷμα, καὶ ἀργαλέος στόνος ἀνδρῶν.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

ὦ Ἀχιλεῦ, Πηλέος υἱέ, μέγα φέρτατ' Ἀχαιῶν, 216

κρείσσων εἰς ἐμέθεν καὶ φέρτερος οὐκ ὀλίγον περ

ἔγχει, ἐγὼ δὲ κε σεῖο νοήματί γε προβαλοίμην

πολλόν· ἐπεὶ πρότερος γενόμην, καὶ πλείονα οἶδα·

τῷ τοι ἐπιτλήτω κραδίη μύθοισιν ἐμοῖσιν. 220

αἰψά τε φυλόπιδος πέλεται κόρος ἀνδρώποισιν,

216 Vulg. Πηλέος

219 ΠΛΕΙΟΝΑ ΦΟΙΔΑ

306. non descendat cibus
in meas fauces. vt ap. Ho-
rat. Epod. 2 non *Afra auis*
descendat in ventrem meum
iucundior. — 212. ἀνὰ πρό-

θυρον τετραμμένος; amplifi-
cata sententia, more com-
memorato componendi mor-
tuum iam iam efferendum.

— 213. τό, μοι ἴδω, δι' ὃ
διὰ τοῦτο.

215 — 237. Vlysses Achil-
lis impetum compescit, do-
cetque, fieri non posse, vt
Achili ieiuni pugnam susti-
neant.

218. νοήματί γε προβα-
λοίμην κέ σε. τὸ νόημα *pru-*
dentia, vt alibi. ὑπερ-

βαλέσθαι, προβαλέσθαι, *su-*
perare, v. Obsl. quia aeta-
te et experientia rerum te
antecedō. — 220. ἐπιτλήτω
μύθοισι pro τλήτω ἐπὶ τοῖς
μύθοις. scil. vt mea dicta
admittas, iis pareas.

221. Puta omissum esse
antecedens: *Si ieiuni mili-*
tes exierint in praelium:
κόρος φυλόπιδος πέλεται ἀν-
δρώποις, taedium pugnae
celeriter subit, h. e. ardor
pugnandi extinguitur, viri-
bus deficientibus, pugnae,
inquam, ἥς τε, in qua iam
ferrum plurimos calamos
deiecit, h. e. magna caedes
iam facta est; nunc cum

ἥς τε πλείστην μὲν καλᾶμην χθονὶ χαλκὸς ἔχουσιν,
 ἄμητος δ' ὀλίγιστος, ἐπὴν κλίνῃσι τάλαντα
 Ζεὺς, ὅς τ' ἀνθρώπων ταμίης πολέμοιο τέτυκται.
 γαστέρι δ' οὕτως ἐστὶ νέκυν πενθῆσαι Ἀχαιοὺς. 225
 λὴν γὰρ πολλοὶ καὶ ἐπήτριοι ἡμῶτα πάντα
 πίπτουσι· πότε κέν τις ἀναπνεύσειε πόνοιο;
 ἀλλὰ χρὴ τὸν μὲν καταθάπτειν, ὅς κε θάνησι,
 νηλέα θυμὸν ἔχοντας, ἐπ' ἡματι δακρύσαντας·

κόρος πέλεται sunt iungen-
 da: ἄμητός τ' ὀλίγιστος πέ-
 λεται, et iam raræ hostium
 sunt caedes, ἐπὴν κλίνῃσι
 τάλαντα Ζεὺς, cum pugna
 inclinata fugam circumspi-
 ciunt hostes: scil. vires fa-
 me debilitatae non satis va-
 lidæ sunt ad instandum vi-
 ctis, ad persequendos fu-
 gientes, et ad caedem fu-
 gientium faciendam. Vides
 hac iunctura expedita esse
 omnia, dummodo memine-
 ris, comparatum cum com-
 parante esse permixtum:
 caedes in pugna, primo ma-
 gna, mox remissior, cum
 puelle, in qua primo cala-
 mi magna copia falce refe-
 cti procumbunt, eo facto
 autem non nisi paucae ari-
 stae, quae supersunt in
 agro, metuntur. — 223. ἐ-
 πὴν κλίνῃσι τάλαντα Ζεὺς,
 ut dixi, fugam iam parari,

pugna in alterutram partem
 inclinata, innuit. Iouis τά-
 λαντα, lancem iam vidimus
 Θ, 69 sq.

225. γαστέρι δ' οὕτως
 ἐστὶ. noua sententia et ar-
 gumentatio. Abstinencia au-
 tem a cibo prae nimio lu-
 ctu nullius frugis est ad
 mortuos, neque ad te ip-
 sum; ita enim tibi fame erit
 contabescendum, nam quo-
 tidie homines moriuntur.
 γαστέρι, pro esurie. pro-
 prie, ventre scil. coercendo
 ut contra, etiam nude, γασ-
 τήρ pro inglutie et voraci-
 tate memoratur. — 226.
 quotidie multi pereunt, ἐπὶ-
 τριοι, alius super alium.
 — 227. πότε κεν. quando
 tandem aliquis vacare pos-
 sit a luctu! πόνος pro πέν-
 θος.

229. νηλέα θυμὸν ἔχον-
 τας, non crudelem, sed ani-

ἴσσοι δ' ἂν πολέμοιο περὶ στυγροῖο λίπωνται, 230
 μεμῆσθαι πόσιος καὶ ἐδητύος, ὅφρ' ἔτι μᾶλλον
 ἀνδράσι δυσμενέεσσι μαχώμεθα νωλεμέσ αἰεὶ,
 ἴσσάμενοι χροὶ χαλκὸν ἀτειρέα. μὴ δὲ τις ἄλλην
 λαῶν ὄτρυντὺν ποτιδέγμενος ἰσχανασάσθω.

ἦδε γὰρ ὄτρυντὺς κακὸν ἔσσεται, ὅς κε λίπηται 235
 νηυσὶν ἔφ' Ἀργείων. ἀλλ' ἀθρόοι ὀρμηθέντες
 Τρωσὶν ἐφ' ἵπποδάμοισιν ἐγείρομεν ὄζυν ἄρηα.

Ἡ, καὶ Νέστορος υἱὰς ὀπάσσατο κυδαλίμοιο,
 Φυλείδην τε Μέγῃτα, Θόαντρά τε, Μηριόνην τε,

233 FESSAMENOI

num obfidiatum habere, postquam humatum luctu prosequutus est aliquis. Scilicet: non vero decet fractum animo muliebria lamenta per longum tempus perpetuare. — 230. ἴσσαι δ' ἂν περιλίπνται (ἐκ) πόλεμοιο, τούτους χρὴ μεμῆσθαι πόσιος. vii cibo et potu.

233. Nouum praeceptum. Cibo autem sumito, non alio nouo expectato iussu, copiae continuo in pugnam exeunto. μήτε τις λαῶν ἰσχανασάσθω, contineto se, cessato, remaneto, (vt M, 98 Argiui apud naues ἰσχανόωνται.) ποτιδέγμενος ἄλλην ὄτρυντύν.

238—276. Vlysses, affumtis aliis, munera Aga-

memnonis afferri curat — 249. Talthybius praeco porcum adducit; quem Agamemnon mactat, et iurat, intactam a se Briseidem se remittere — 268. Achilles, mala haec a Ioue immissa testatus, concionem dimittit — 276.

238. ὀπάσσατο, se sequi iussit, ὀπηδούς ἔλαβε. nam cum his ipse fuit, vt e vs. 247 apparet. Sunt autem illi cum Nestoris filiis, Antifocho et Thrasymede, Meges, Phylei f. dux Dulichienfium B, 627. Thoas Aetolus, B, 638. Meriones, Idomenei comes, B, 651. Lycomedes, Creonis f. qui erat inter septem principes excubias agentes, J. I, 84.

καὶ Κρειοντιάδην Λυκομήδεα, καὶ Μελάνιππον· 240,
 βῶν δ' ἴμεν ἐς κλισίην Ἀγαμέμνωνος Ἀτρεΐδαο.
 αὐτίκ' ἔπειθ' ἅμα μῦθος ἦν, τετέλεστο δὲ ἔργον·
 ἑπτά μὲν ἐκ κλισίης τριπόδας φέρον, οὓς οἱ ὑπέστη,
 αἰθῶνας δὲ λέβητας εἴκοσι, δώδεκα δ' ἵππους·
 ἐκ δ' ἄγον αἰψα γυναῖκας ἀμύμονα ἔργ' εἰδυίας, 245
 ἑπτ', ἀτὰρ ὀγδοαῖτην, Βρισηίδα καλλιπάρηον·
 χρυσοῦ δὲ στήσας Ὀδυσσεὺς δέκα πάντα τάλαντα,
 ἦρχ', ἅμα δ' ἄλλοι δῶρα φέρον κούρητες Ἀχαιῶν·
 καὶ τὰ μὲν ἐν μέσση ἀγορῇ θέσαν. ἀν δ' Ἀγαμέμνων
 ἴστατο· Ταλθύβιος δὲ, θεῶν ἐναλίγκιος αὐδὴν, 250
 κάπρον ἔχων ἐν χειρὶ, παρίστατο ποιμένι λαῶν.
 Ἀτρεΐδης δὲ ἐρυσσάμενος χεῖρεσσι μάχαιραν,
 ἧ οἱ παρ' ἑίφρεος μέγα κουλεὸν αἰὲν ἄωρο,
 κάπρου ἀπὸ τρίχας ἀρξάμενος, Διὶ χεῖρας ἀνισχών,

242 ΔΕ ΦΕΡΓΟΝ 243 ΦΟΙ 244 ΕΦΕΙΚΟΣΙ
 245 ΑΜΤΜΟΝΑ ΦΕΡΓΑ ΦΙΑΤΙΑΣ vulg. ἀμύ-
 μονας 251 Vulg. χερσί. et ἄωρο. 252 ΔΕ ΦΕΡΤΣ-
 ΣΑΜΕΝΟΣ 253 ΞΗ ΦΟΙ

Eum Cretensem et ab He-
 liodo inter procos Helenae
 memoratum fuisse, narrant
 Schol. Townl. *Melanippus*,
 non alibi memoratus.

247. χρυσοῦ δὲ στήσας.
 postquam appenderat ad li-
 bram; puta ex reliqua, quae
 aderat Agamemnoni, auri
 copia. — 249. ἐν μέσση
 ἀγορῇ θέσαν, in conspectu
 omnium, sane nunc in ipsa
 concione: Vnde postea vl.

279 in Achillis tentorium
 absportantur.

250. Ταλθύβιος, θεῶν ἐν-
 αλίγκιος αὐδὴν, h. e. ma-
 gna, insigni, voce instru-
 ctus; e vetere sermone; ni-
 hil amplius; vt iam saepe
 vidimus, omnia praeclara
 cum diuinis comparari. —
 252. Notant hinc morem
 cultri gerendi vna cum en-
 se. — 254. κάπρου τρίχας
 ἀπαρξάμενος. tanquam pri-

εὐχετο· τοὶ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτόφιν εἶατο σιγῇ 255
Ἀργεῖοι, κατὰ μοῖραν, ἀκούοντες βασιλῆος.

εὐζόμενος θ' ἄρα εἶπεν, ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρέν·

Ἴστω νῦν Ζεὺς πρῶτα, θεῶν ὑπατος καὶ ἄριστος,
Γῇ τε, καὶ Ἥλιος, καὶ Ἑρινύες, αἳ θ' ὑπὸ γαῖαν
ἀνθρώπους τίνυνται, ὅτις κ' ἐπίορκον ὁμόσῃ. 260

μὴ μὲν ἐγὼ κούρη Βρισηΐδι χεῖρ' ἐπενεῖκαι,
οὔτ' εὐνῆς πρόφασιν κεχηρημένος, οὔτε τευ ἄλλου·
ἀλλ' ἔμεν ἀπροτίμαστος ἐνὶ κλισίῃσιν ἐμῇσιν.

εἰ δέ τι τῶνδ' ἐπίορκον, ἔμοι θεοὶ ἄλγεα δοῖεν 264
πολλὰ μάλ', ὅσσα διδούσιν, ὃ τις σφ' ἀλίστηται ὁμόσας.

257 APA PHHE FIDON

258 FISTO

261

Vulg. ἐπενεῖκα

mitias victimae, quibus in ignem coniectis preces fiunt. Locus in hac re frequentatus. cf. Obfl. — 255. ἐπ' αὐτόφιν εἶατο. ἐπ' αὐτοῦ scil. τοῦ χώρου εἶντο. ἔζοντο, ἐν σιγῇ, κατὰ μοῖραν, compo- site, religioso silentio, quo dicebantur fauere linguis.

258. Vetustissima numina in iureiurando excitari iam notatum erat ad Γ, 277 vbi dii inferi erant; pro quibus nunc Erinnyes. — 261. μὴ μὲν ἐγὼ ἐπενεῖκαι non potest iungi cum ἴστω γάρ. sed supplendum est ὁμνυμι. nam est ὁμνυμι, μὴ ἐπενεῖκαι χεῖρα. — 262. οὔτ' εὐνῆς πρόφασιν κεχηρημένος, οὔτε

τευ ἄλλου. potest κεχηρημένος esse a χρᾶσθαι, qui vititur, tum supplendum αὐτῇ. κατὰ πρόφασιν seu consuetudinis, seu alterius seruilis ministerii causa. potest etiam esse, qui indiget, cum casu secundo. οὔτε εὐνῆς κεχηρημένος, χρήζων, οὔτε ἄλλου τινός, διὰ πρόφασιν, nec expetens eius amplexus, nec aliud quid (seruile ministerium) vlla de causa. Prius, puto, simplicius. — 263. ἀλλ' ἔμεν ἀπροτίμαστος, intacta, ἀψευδης. v. Obfl. — 264. εἰ δέ τι τῶνδ' ἐπίορκον. scil. ὅμοσα. ex vl. 261. — 265. ὅσσα διδούσιν ἐκείνῳ, ὅστις ὁμόσας ἀλίστηται

Ἦ, καὶ ἀπὸ στόμαχον κάπρου τάμε νηλεῖ χαλκῷ.
τὸν μὲν Ταλθύβιος πολιῆς αἰλὸς ἐς μέγα λαῖτμα
ἐΐψ' ἐπιδιήσας, βόσιν ἰχθύσιν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
ἀνστοῖς Ἀργείοισι Φιλοπτολέμοισι μετηΐδα·

Ζεῦ πάτερ, ἦ μεγάλας αἴτας ἀνδρεςσι διδοῖσθαι· 270
εὐκ ἂν δῆποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἐμοῖσιν
Ἀτρεΐδης ὤρνε διαμπερές, οὐδὲ κε κούρην
ἦγεν, ἐμὲν ἀέκοντος, ἀμήχανος· ἀλλὰ ποθὶ Ζεὺς
ἦθελ' Ἀχαιοῖσι θάνατον πολέεσσι γενέσθαι.
νῦν δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δεῖπνον, ἵνα ζυνάγωμεν ἄρνας. 275
Ὡς αἶρ' ἐφώνησε λῦσε δ' ἀγορὴν αἰψήρην.
οἱ μὲν αἶρ' ἐσκίδναντο ἐὼν ἐπὶ νῆα ἕκαστος.

273 ΑΦΕΚΟΝΤΟΣ 277 ΕΣΚΙΔΝΑΝΤΟ ΕΡΕΗΝ
ΕΠΙ ΝΗΑ ΕΒΚΑΣΤΟΣ. v. Obll.

(εἰς) σφα. h. e. ὅς ὁμοῦ
ἂν ἐπίορκον.

culpa ab eo in Iouem
versa.

266. Notatur sacrificandi
mos in iureiurando, abii-
ciendi victimam in mare;
quia cum diris illud con-
iunctum est. v. Γ, 300. 301.
cf. Obll.

270. ἦ μεγάλας αἴτας. ἄται
nunc mala sunt e flidat
peruicacia profecta. — 273.
ἀμήχανος, fere vt σχέτλιος,
et Latinorum, improbus;
notione non satis determi-
nata, sed cum exprobra-
tione; h. l. de Agamemno-
ne, qui ira excandescens
iniuriam intulerat, animi
impotens. ἀλλὰ ποθὶ Ζεὺς.
vulgaris iuncturae modus
erat εἰ μὴ Ζεὺς. — 276.
λῦσε δ' ἀγορὴν αἰψήρην. αἰ-
ψήρως. v. Obll.

268 — 276. Achilles, ite-
rum sollenni excusatione
vſus, diuinitus (ἐκ θεομη-
νίας) hanc noxam suae cum
Agamemnone altercationis
euenisse, concionem dimit-
tit. Sunt autem haec eo
consilio dicta, vt placatum
se Agamemnoni ostendat,

277 — 302. Cum muneti-

δῶρα δὲ Μυρμιδόνες μεγαλήτερες ἀμφεπένοντο.
 βῆν δ' ἐπὶ νῆα φέροντες Ἀχιλλῆος θείοιο·
 καὶ τὰ μὲν ἐν κλισίῃσι θέσαν, κἀθισαν δὲ γυναῖκας· 280
 ἵππους δ' εἰς ἀγέλην ἔλασαν θερᾶπόντες ἄγαυοί.
 Βρισηΐς δ' ἄρ' ἔπειτ', ἱκέλη χρυσῇ Ἀφροδίτῃ,
 ὣς ἰδε Πάτροκλον δεδαϊγμένον ὀξείῃ χαλκῷ,
 ἀμφ' αὐτῷ χυμένη, λίγα κώκυε, χερσὶ δ' ἄμυσσε
 στήθεά τ', ἠδ' ἀπαλὴν δειρὴν, ἰδὲ καλὰ πρᾶσωπα·
 εἶπε δ' ἄρα κλαίουσα γυνή, εἰκνία θεῇσι· 286

Πάτροκλέ, μοι δειλῇ πλεῖστον κεχαρισμένη θυμῷ,
 ζῶν μὲν σε ἔλειπον ἐγὼ, κλισίῃθην ἰούσα,
 νῦν δὲ σε τεθνεῖωτα κιχάνομαι, ὄρχασθε λαῶν,
 ἅψ' ἀνιούσ'· ὥς μοι δέχεται κακὸν ἐκ κακοῦ αἰεὶ. 290
 ἄνδρα μὲν, ὃ ἔδοσάν με πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ,
 εἶδον πρὸ πτόλιος δεδαϊγμένον ὀξείῃ χαλκῷ·
 τρεῖς τε κασιγνήτους, τοὺς μοι μία γείνατο μήτηρ,

282 ΕΠΕΙΤ ΕΙΚΕΛΗ. v. ΟΒΠ. 283 ΕΙΔΕ 284
 Vulg. λίγ' ἐκώκυε 286 ΕΠΙΠΕ — ΕΙΚΕΤΙΑ 292
 ΕΙΔΑΟΝ.

bus ad Achillem missis ve-
 nerat et Briseis; quae Pa-
 trocli corpus amplexa la-
 mentatur, sua ipsius infor-
 tunia memorando. Ne haec
 ad nostros mores reuocem-
 mus, et miremur Achillem,
 suspiciosum hominem, hac
 mirifici in alium virum af-
 fectus testificatione non com-
 motum fuisse, meminerimus

sensus istorum rudiores et
 obtusiores in amore.

290. ὥς μοι δέχεται κα-
 κὸν ἐκ κακοῦ αἰεὶ. non δέ-
 χεται μοι sunt iungenda,
 pro, ὥς κακὸν δέχεται με-
 sed interpositum μοι more
 vulgari, quo dicimus: pe-
 riisti mihi. — 292. πρὸ πτό-
 λιος, erat Lyrnessus, cuius
 rex Mynes matrimonio ha-

κηδείους, οἱ πάντες ὀλέθριον ἡμᾶς ἐπέσπον.

οὐδὲ μὲν οὐδὲ μ' ἔασκες, ὅτ' ἄνδρ' ἐμὸν ὠκύς Ἀχιλλεύς
ἔκτεινε, πέρσῃ δὲ πόλιν θείοιο Μύνητος, 296

κλαίειν, ἀλλὰ μ' ἔφασκες Ἀχιλλῆος θείοιο

καυριδίην ἄλοχον θήσειν, ἄξειν τ' ἐνὶ νηυσὶν

ἐς Φθίην, δαίσειν δὲ γάμον μετὰ Μυρμιδόνεσσι.

τῷ σ' ἄμοτον κλαίω τεθνηϊότα, μείλιχον αἰεὶ. 300

Ἄδς ἔφατο κλαίουσ'· ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες,

Πάτροκλον πρόφασιν, σφῶν δ' αὐτῶν κῆδε' ἐκάστη.

αὐτὸν δ' ἄμφι γέροντες Ἀχαιῶν ἠγερέθοντο,

295 Vulg. οὐδ' ἐμ'

297 Vulg. ἀλλ' ἐμ'

302 ΚΗΔΕ

ΦΕΚΑΣΤΗ. v. Obfl.

bebat Hippodamiam, Brisei
filiam. v. B, 690 sq. et Obfl.
ad eum locum. — 294. κα-
σιγνήτους κηδείους. valde ca-
tos. sunt κῆδαιοι, ὧν κῆδος
ἔχομεν. v. Obfl. — 295.
locus memorabilis, quam
diuersi sensus mulierum istius
aetatis fuerint a nostris;
mulier caeso marito captiua
beatam se praedicat, quod
victoris matrimonio se po-
tituram esse sperare potest.
v. Obfl. — 298. καυριδίην
ἄλοχον. improprie dictum;
non enim est h. l. quam
virginem duxit: sed omnino
aut caram aut teneram. v.
Obfl. — 299. δαίσειν γάμον,
epulas nuptiales instruere;
parare nuptias.

302. Πάτροκλον πρόφασιν.

Vix accipere licet: prae-
texta morte Patrocli, dum
vere mala sua plangebant.
Verum: causa oblata luctus
de morte Patrocli, simul
sua ipsorum mala in me-
moriā reuocando: ut paul-
lo post 338. 9. principes
Achiuorum lamentis Achil-
lis adgemiscunt μνησάμενοι,
τὰ ἕκαστος ἐνὶ μεγάροιςιν
ἔλειπον. Vide tamen Obfl.

303—339. Cum princi-
pes Achiuorum frustra Achil-
lem inuitassent ad cibum
sumendum, discedunt, ceteri
restant cum eo pauci, in-
ter quos ille lamenta per-
sequitur miserantibus adstan-
tibus.

λίσσόμενοι δειπνῆσαι· ὃ δ' ἤρνεϊτο στεναχίζων·

Λίσσομαι, εἴ τις ἔμοιγε φίλων ἐπιπειθεῖ· ἑταίρων,
μή με πρὶν σίτοιο κελεύετε μηδὲ ποτῆτος 306

ἄσασθαι φίλον ἦτορ, ἐπεὶ μ' ἄχος αἰνὸν ἱκάνει·

δύγα δ' ἐς ἥλιον μενέω, καὶ τλήσομαι ἔμπης.

Ὡς εἰπὼν, ἄλλους μὲν ἀπεσκέδασε βασιλῆας·

δοῶ δ' Ἀτρεΐδα μενέτην, καὶ δῖος Ὀδυσσεύς, 310

Νέστωρ, Ἰδομενεύς τε, γέρον θ' ἱππηλάτα Φοῖνιξ,

τέρποντες πυκινῶς ἀκαχήμενον. οὐδὲ τι θυμῷ

τέρπετο, πρὶν πολέμου στόμα δύμεναι αἵματόεντος.

μνησάμενος δ' ἀδινῶς ἀνενείκατο, φώνησέν τε· 314

Ἥ ἔα νύ μοι ποτὲ καὶ σὺ, δυσάμμορε, φίλταθ' ἐταί-

αὐτὸς ἐνὶ κλισίῃ λαρὸν παρὰ δειπνον ἔθηκας [ρων,

αἴψα καὶ ὀτρυνάλεως, ὅποτε σπερχοίατ' Ἀχαιοὶ

309 FEIΠΩΝ 310 Vulg. Ἀτρεΐδας

305. εἴ τις ἔμοιγε ἐπιπει-
θεται, vulgaris oratio: ὦ
φίλοι παῖδες· θε ἐμοὶ μὴ κε-
λεύοντες. — 308. ἔμπης red-
di potest *utique, pernici-
citer*: proprie tamen subin-
tellig. καίπερ οὐκ ἄσάμενος
ἦτορ σίτου. καίπερ ἄσιτος ὢν.
vt bene Koeppen. De mo-
do loq. v. ad M, 326.

312. τέρποντες — τέρπε-
το. vides pro *solari* esse di-
ctum, antiquo sermone:
paullo aliter ac Δ, 642 vbi
simpliciter *sermonibus re-
creare* erat. — 313. πολέ-
μου στόμα δύμεναι. *Aciet*

pugnantium iam vidimus
declarari per *ος*, vt nobis
per *frontem*. — 314. ἀδι-
νῶς ἀνενείκατο, substituen-
dum est aliquid ex ipsa re,
στεναγμούς, aut ex φωνήσέν
τε, τὴν φωνήν.

315. In memoriam reuo-
cat Achilles, (huc μνησά-
μενος spectat) quod saepe
sibi sub exitum in pugnam
epulas parauerat Patroclus;
secundum *αὐτοδιακονίαν* he-
roum. Petita haec sunt ex
sensu vero ac more lugen-
tium in desiderio eorum,

Τρωσὶν ἐφ' ἵπποδάμοισι φέρειν πολύδακρυον ἄρηα.
 νῦν δὲ σὺ μὲν κεῖσθαι δεδαιγμένος· αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ
 ἄκμηνον πόσιος καὶ ἐδητύος, ἔνδον ἐόντων, 320
 σῇ πυθῆ. οὐ μὲν γάρ τι κακώτερον ἄλλο πάθοιμι·
 εὐδ' εἴ κεν τοῦ πατρὸς ἀπεφθιμένοιο πυθοίμην,
 ὅς που νῦν Φθίῃφι τέρεν κατὰ δάκρυον εἵβει
 χήτεϊ τοιοῦδ' υἱός· ὁ δ' ἄλλοδαπῶ ἐνὶ δῆμῳ
 εἵνεκα ξυγεδαῆς Ἑλένης Τρωσὶ πτολεμίζω· 325
 ἥ ἐ τὸν, ὅς Σκύρῳ μοι ἐνὶ τρέφεται φίλος υἱός,
 εἴ που ἔτι ζῶει γε, Νεοπτόλεμος Θεοειδής.
 πρὶν μὲν γάρ μοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι ἐώλπει,
 οἷον ἐμὲ φθίσεσθαι ἀπ' Ἀργεος ἵπποβοτόιο
 αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ, σὲ δὲ τε Φθίῃνδε νέεσθαι, 330
 ὥς ἂν μοι τὸν παῖδα θοῇ σὺν νῆϊ μελαίνῃ
 Σκυρόθεν ἐξαγάγοις, καὶ οἱ δείξαιας ἕκαστα,
 κτῆσιν ἐμὴν, δμῶάς τε, καὶ ὕπερφερες μέγα δῶμα.

327 ΘΕΟΦΡΙΑΝΣ 328 ENI ΣΤΗΘΕΣΣΙ ΠΕ-
 ΡΩΛΠΕΙ 332 ΦΟΙ ΔΕΙΞΕΙΑΣ ΕΚΑΣΤΑ.
 v. Obfl.

quos amaueramus. — 320. ἄκμηνον, ἄγευστον. sup. 163.
 ἔνδον ἐόντων sc. τούτων, τῆς
 πόσιος καὶ ἐδητύος. cum in
 domo parata sint, in pe-
 nu sint, suppetant. Ali-
 quoties occurrit. — 324.
 χήτεϊ τοιοῦδ' υἱός. ἐμοῦ. pro
 ex absentia mea, cum in-
 diget meo auxilio. ἐνὶ δῆ-
 μῳ iterum pro terra. —
 325. ξυγεδαῆς Ἑλένης. Φρι.
 κτῆς. abhorrendae. v. Obfl.
 — 326. ἥ ἐ τὸν sc. ἀπεφθί-
 σθαι. Mutavit structuram.
 Post εἴ κεν τοῦ πατρὸς se-
 qui debebat ἥ ἐ τοῦ, ὅς. —
 328. πρὶν μὲν — Prius so-
 lum se morti ante Troiam
 destinatum esse norat, ni-
 hil de amico rescuerat. ex
 vaticinio accepto, de quo
 v. sup. I, 410. et Obfl. ad
 Σ, 8. — 332. δείξαιας, vi

ἤδη γὰρ Πηλεΐά γ' οἶομαι ἢ κατὰ πάμπαν
 τεθνάναι, ἢ που τυτθὸν ἔτι ζώντ' ἀναχῆσθαι 335
 γῆραί τε στυγερῶ, καὶ ἐμὴν περσιδόμενον αἰεὶ
 λυγρὴν ἀγγελίην, ὅτ' ἀποφθιμένοιο πύθεται.

Ὡς ἔφατο κλαίων· ἐπὶ δὲ στενάχοντο γέροντες,
 μνησάμενοι τὰ ἕκαστος ἐνὶ μεγάρουσιν ἔλειπε.

Μυρομένους δ' αἶσα τοὺς γε ἰδὼν ἐλέησε Κρονίων,
 αἴψα δ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 341

Τέκνον ἐμὸν, δὴ πάμπαν ἀποίχσαι ἀνδρὸς ἐῆος.
 ἢ νύ τοι οὐκέτι πάγχυ μετὰ Φρεσὶ μέμβλετ' Ἀχιλ-
 κείνος ὄγε, προπάροιθε νεῶν ὀρθοκραιράων, [λεὺς;
 ἦσται ὀδυρόμενος ἔταρον φίλον. οἱ δὲ δὴ ἄλλοι 345
 ὄχονται μετὰ δεῖπνον, ὃ δ' ἄκμηνος καὶ ἄπαστος.
 ἀλλ' ἴθι, οἱ νέκταρ τε καὶ ἀμβροσίην ἑρατεινὴν
 σταῖζον ἐνὶ στήθεσσι, ἵνα μὴ μιν λιμὸς ἵκηται.

337 Vulg. πύθοιο. 339 ΤΑ ΠΕΚΑΣΤΟΣ. ποπο ἔλει-
 πον vulgg. 340 ΓΕ ΦΙΔΩΝ 341 ΠΕΠΕΑ 347
 ΙΘΙ ΦΟΙ

vindicare sibi posset ab aliis
 possessa. — 335. τυτθὸν ἔ-
 τι ζώντα *aegre vitam tra-*
hentem fere quod ἀλγῆκε-
 λαιῖν.

340—356. Cum Achilles
 perniciositer cibo abstineret,
 diuino beneficio et Miner-
 vae munere, ne pugnae
 mox futurae laboribus con-
 fectus viribus deficeret, am-
 brosia et nectare reficitur.

342. ἀποίχσαι ἀνδρὸς ἐῆος
 fortem virum deferis. eum

non curas. ἀποίχσθαι, non
 modo discedere, sed et ab-
 esse, vt Vlysses δηρὸν ἀποί-
 χεται Od. Δ, 109. assiste-
 re. vt Δ, 408 οἱ κακοὶ ἀποί-
 χονται πολέμοιο. — 343.

μέμβλεται σοι, ὑπό σου. μέ-
 λει σοι. — 347. 8. nectar
 et ambrosiam instilla ἔνστα-
 ξόν οἱ, si de cibo est acci-
 piendum et potu, vt vires
 reficiantur, est ἀμβροσίη τρο-
 φή. v. Obfl. quod pectus
 adiicitur, στήθεσιν, respicit

Ὡς εἰπὼν, ὥτρυνε πάρος μεμαυῖαν Ἀθήνη·
 ἢ δ', ἄρπη εἰκυῖα τανυπτέρυγι, λυγυφώνῃ, 350
 οὐρανοῦ ἐκκατεπαῖλτο δι' αἰθέρος. αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 αὐτίκα θωρήσσοντο κατὰ στρατόν. ἢ δ' Ἀχιλλῆϊ
 νέκταρ ἐνὶ στήθεσσι καὶ ἀμβροσίην ἐρατεινὴν
 στάξ', ἵνα μὴ μιν λιμός ἀτερπὴς γούναθ' ἵκηται.
 αὐτὴ δὲ πρὸς πατρὸς ἐρισθενέος πυκινὸν δῶ 355
 ἔρχετο. τοὶ δ' ἀπάνευθε νεῶν ἐχέοντο θοάων.
 Ὡς δ' ὅτε ταρφειαὶ νιφάδες Διὸς ἐκποτέονται
 ψυχραὶ ὑπὸ ξιπῆς αἰθεργενέος βορέας·
 ὥς τότε ταρφειαὶ κέρυθες, λαμπρὸν γανώωσαι,
 νηῶν ἐκφορέοντο, καὶ ἀσπίδες ὀμφαλέεσσαι, 360

349 ΦΕΙΠΩΝ
παλτο.

350 ΦΕΙΚΤΙΑ

351 Vulg. ἐκκατέ-

vires in pectore, nec in
 voc. στάξον est haerendum;
 cum sit omnino, immitte,
 ingere.

350. ἄρπη. aquilae genus
 est. v. Obfl. — 351. ἐκκα-
 τεπαῖλτο, ἦλτο, ab ἄλλασθαι.
 κατέπαῖλτο, defiluit, ἐκ τοῦ
 οὐρανοῦ, κατὰ τὴν γῆν ἐπὶ
 τὸν Ἀχιλλέα. v. Obfl. —
 356. ἀπάνευθε θεῶν ἐχέον-
 το. simpl. pro ἀπὸ, ἐκ νεῶν.

357 — 398. Procedunt
 Myrmidonum copiae arma-
 tae magno numero; decla-
 ratur res per effectum ad
 visum, crebra arma, galeae,
 scuta. Armatus Achilles.

Cum nunc res ad ἀκμὴν
 adducta sit, vt Achilles in
 pugnam prodeat, qua re-
 rum περιπέτεια parabitur,
 consentaneum erat, vt eius
 species exhiberetur quam
 maxime ornata.

360. νηῶν ἐκφορέοντο aut
 pro, prodibant, egredie-
 bantur, vt arma dicta sint
 pro armatis, vt sit pro ἐξ-
 ἔρχοντο. vt contra ἐξέρχε-
 σθαι dicuntur ea, quae ex-
 portantur, ἐκφοροῦνται. aut
 dicendum, arma in naui-
 bus seruata nunc fuisse ex-
 portata ante naues in or-
 dinibus; et inter eos ipse

θώρηκες τε κραταιογύαλοι, καὶ μείλινά δούρα·
 αἴγλη δ' οὐρανὸν ἴκε, γέλασσε δὲ πᾶσα πέρι χθονὸς
 χαλκοῦ ὑπὸ στεροπῇ· ὑπὸ δὲ κτύπος ὤρνυτο ποσσὶν
 ἀνδρῶν· ἐν δὲ μέσσοισι κορύσσετο δῖος Ἀχιλλεύς.
 τοῦ καὶ ἀδόντων μὲν καναχή πέλε, τῶν δὲ οἱ ὅσσε 365
 λαμπρόσθην, ὥσει τε πυρὸς σέλας· ἐκ δὲ οἱ ἦτορ
 δυν' ἄχος ἀτλήτον· ὃ δ' ἄρα Τρῶσι μενεαίνων
 θύετο δῶρα θεοῦ, τὰ οἱ Ἥφαιστος κάμε τεύχων.
 κημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκε
 καλὰς, ἀργυρέοισιν ἐπισφύρτοισι ἀραρυίας. 370
 δεύτερον αὖ, θώρηκα περὶ στήθεσσι ἐδυνεν·
 ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισι βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον,

362 Vulg. περὶ 365 ΔΕ FOI 366 ΔΕ FOI 368
 TA FOI

Achilles. Parum tamen pla-
 cent haec. v. Obfl. — 361. θώρηκες. κραταιογύαλοι pro
 κραταιογύαλοι, pro simplici
 κραταιοί. Cum tamen tho-
 races haberent duo caus,
 antierius et posterius, γυά-
 λα, saltem omnis thorax
 habeat cauum intra se, et
 habeat γυάλον, ornatus est
 epitheton compositae vocis,
 aucta notione. — 366. ἐδύ-
 νει τὸ ἦτορ οἱ ἄχος, do-
 lor, recolendo Patrocli mor-
 tem.

369. Disertius nunc est
 poeta in armando Achille.
 v. ad vl. 357. Iterum nar-

Hom. Il. Vol. II

rationem ita instituit, vt
 non narret, eum iam arma-
 tum esse, et, quae arma il-
 la fuerint, tum subiiciat;
 verum ponit eum ante ocu-
 los nostros armantem se;
 ipso rerum ordine eo du-
 cente, non vt ipsi pro ma-
 gna indicii subtilitate hoc
 imputandum sit. Pleraque
 ex hoc loco iam in locis
 similibus fuere imemorata.
 — 370. ἐπισφύρια: fibulas
 iam Γ; 331 vidimus. —
 372. ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισι βά-
 λετο ξίφος. proprie περι-
 βάλετο balteum, ζώνη, ex
 quo ensis pendeat.

C c

χάλκεον· αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε, στιβαρόν τε,
 εἴλετο, τοῦ δ' ἀπάνευθε σέλας γένετ', ἥ τε μήνη.
 ὡς δ' ὅταν ἐκ πόντοιο σέλας ναύτῃσι φάνηη 375
 καιομένοιο πυρὸς, τὸ δὲ καίεται ὑψόθ' ὄρεσφι,
 σταθμῷ ἐν οἰκόλῳ· τοὺς δ' οὐκ ἐθέλοντας ἀελλαι
 πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα φίλων ἀπάνευθε φέρουσιν·
 ὥς ἀπ' Ἀχιλλῆος σάκος σέλας αἰθέρ' ἴκανε
 καλοῦ, δαιδαλέου. περὶ δὲ τρυφάλειαν αἶρας 380
 κρατὶ θέτο βριαρὴν· ἥ δ', ἀστήρ ὥς, ἀπέλαμπεν
 ἵππουρις τρυφάλεια· περιστείοντο δ' ἔθειραι
 χρύσειαι, ἃς Ἥφαιστος ἱεὶ λόφον ἀμφὶ θαμνείας.
 πειρήθη δ' εὖ αὐτοῦ ἐν ἔντεσι δῖος Ἀχιλλεύς,

375 Vulg. φανήη.

381 ἀστήρ Fws Bentl.

382 Δ FE-

ΘΕΙΡΑΙ v. Obfl.

384 ΠΕΙΡΗΘΗ ΔΒ FE' AT-

TOT v. Obfl.

375—380. Comparatur
 fulgor clipei cum igni in
 montibus eminens a navi-
 gantibus conspecto. Ignis
 potest videri esse πυρρός,
 φανός, accensus, ut signum
 sit navigantibus, qui seu in-
 certo cursu feruntur, seu
 tempestate iactantur, quo
 loco appellenda sit nanis;
 eo ducit, quod vento ad-
 versante nautae prohiben-
 tur a litoris accessu; itaque
 ap. Eulath. πυρρός σωστι-
 κός redditur. Et si potest
 etiam de quovis igni in lit-
 tore viso accipi: ita ut ad-

iecta tantum pro ornamen-
 tis Homericis habeantur.
 Aliud genus τρυφῶν vidimus
 Σ, 211. ἐκ πόντοιο. nau-
 tis e mari prospicientibus
 conspicitur: non satis subti-
 liter inflata oratio. — 380.
 αἶρας περιέθετο· ἥειρα καὶ
 περιέθετο. — 382. περισ-
 σείοντο δ' ἔθειραι χρύσειαι,
 fulvae, ut quoque Σ, 611
 ἐπὶ δὲ χρύσειον λόφον ἔκει,
 ἃς θαμνείας ἀμφύει Ἥφαι-
 στος ὡς εἶναι λόφον.

384. πειρήθη δ' εὖ αὐτοῦ
 ἐν ἔντεσι. experitur se in
 armis. h. e. arma, an sint

εἰ οἱ ἐφαρμόσσειε, καὶ ἐντρέχοι ἀγλαὰ γυῖα· 385

τῷ δ' εὖτε πτερὰ γήνητ', αἶρε δὲ ποιμένα λαῶν.

ἐκ δ' ἄρα σύριγγος πατρώϊον ἐσπράσατ' ἔγχος,

βριδύ, μέγας, στιβαρόν· τὸ μὲν οὐ δύνατ' ἄλλος Ἀχαιῶν

πάλλειν, ἀλλὰ μιν οἷος ἐπίστατο πῆλαι Ἀχιλλεύς,

Πηλιάδα μελίην, τὴν πατρὶ φίλῳ τάμε Χείρων 390

Πηλίου ἐκ κορυφῆς· Φόναν ἔμμεναι ἠρώεσσιν.

ἵππους δ' Αὐτόμέδων τε καὶ Ἀλκιμός ἀμφέποντες

385 FOI 386 Vulg. ἤντε

latis apta membris, ilisque
mouendis an respondeant.

— 385. εἰ τὰ γυῖα, h. e.

οἱ πόδες, τρέχοι ἐν τοῖς ἐν-
τεσι. — 386. Iam, cum

nulla parte pondus aeris
premeret nec nimium gra-

varet corpus, ille subleuit et
se leuat, quasi alis infirui-

ctus, ἐγγίνετο αὐτῷ ὥς πτε-
ρὰ, erant ἑρσι quasi alae

elevantes ipsum; debebat
esse dictum: ὥς πτερὰ ἀε-

ροντα αὐτόν, pro hoc, an-

tiq̃uo mōre dixit: αἶρε δὲ
αὐτά, τὰ πτερὰ, non vero

τὰ ἔντα, vt vulgo accipi-
tur, quasi thorax eum ele-

vauert; sed tam parum
grauabatur pondere eius,

vt et eleuare se, et euola-
re sibi videretur. Creditur

ex h. l. Xenophon duxisse
suum illud: ἐμοὶ δοκεῖ τὰ

τῶν ὅπλων φορήματα πτε-

ροῖς μᾶλλον δοικέναι ἢ φορ-
τῷ. Cyrop. II, 3, 14. —

387. de hafia Peliade, ex
trunco in Pelio monte re-
scissa, a Pelēo, v. alterum
locum II, 141 sq.

392. Duo homines in iun-

gendis equis sunt occupati
pro vno ministro: alter

Achillis auriga Autōmedon;
alter Alcimedon, nunc Al-

cimus dictus, e Myrmido-

num ducibus, qui, Patro-

clo caeso, currum conscen-

derat P, 467. λέπαδνα

sunt lora, collum et pectus

ambientia, quibus equi iu-

go illigati erant: cf. E, 730.

ὅτι insertus est χαλινός
fracnum; et habenae qui-

bus reguntur, e iugo ne-
xae et retro versus currunt

extentae, αἱ ἡνίαί, vel τὰ
ἡνία. οἱ ῥυτῆρες. γαμφή-

ξεύγνυν· ἀμφὶ δὲ καλὰ λέπαδν' ἔσαν· ἐν δὲ χαλινούς
 γαμφηλῆσ' ἔβαλον, κατὰ δ' ἡμέα τεῶαν ὀπίσω
 κολλητὸν προτὶ δόφρον· ὁ δὲ μάστιγα Φαεινὴν 395
 χεὶρὶ λαβὼν ἀραρυῖαν, ἐφ' ἵππων ἀνόρουσεν·
 Αὐτομέδων· ὅπιδεν δὲ κορυσάμενος βῆ Ἀχιλλεύς,
 τεύχεσι παμφαίνων, ὥστ' ἠλέκτωρ ὑπέρϊον.
 σμερδαλέον δ' ἵπποισι ἐκέλευτο πατρός ἐοῖο·

Ξάνθε τε, καὶ Βριλλίε, τηλεκλυτὰ τέκνα Πηδάρχης,
 ἄλλως δὴ φράζεσθε σωσέμεν ἡνιοχῆα 401
 ἄψ Δαναῶν ἐς ὄμιλον, ἐπεὶ χ' ἐῷμεν πολέμοιο·
 μηδ', ὡς Πάτροκλον, λίπετ' αὐτόθι τεθνηῶτα.

395 Vulg. ὁ δ' ἔρ. 399 ΠΑΤΡΟΣ ΠΕΡΦΟΙΟ

ἄψι, nunc de malis equo-
 rum rictu diductis. v. Obfl.

396. Conscendit currum
 Automedon ἡνιοχος, et post
 illum παραβάτης Achilles.
 — 398. ἠλέκτωρ ὑπέρϊον,
 ὀμίσσῳ nomine ipso Ἥλιος
 duo epitheta apposita sunt:
 ἀνάμας et in altum euectus.
 v. Obfl.

399 ad fin. Achilles hor-
 tatus equos, currui iunctos,
 audit alterum ex iis, Xan-
 thum, se et comparem, cul-
 pra caedis Patrocli liberan-
 tem, et ominantem, ipsius
 Achillis fata iam instantia;
 at ille nihil ab ardore vl-
 ciscendi mortem Patrocli re-
 mittit. Totus locus est ex

antiquitatis sensu legendus:
 v. Obfl. ad vl. 407.

399. ἵπποισι πατρός ἐοῖο.
 equos Achilles habuit a pa-
 tre Peleo, ille a Neptuno.
 v. ad Π, 149. — 401. ἄλ-
 λως δὴ, non: ut antea, sed
 melius. Nam antea Patro-
 clum caesum reliquerant in
 acie, reportandum ab aliis;
 solum Automedontem pu-
 gna extulerant. Vide loca
 Π, 866. P, 452. — 402.
 ἐπεὶ χ' ἐῷμεν πολέμοιο. post-
 quam satis pugnatum erit.
 proprie, ubi satiauerimus
 nos pugna. ex antiquo ἔω,
 nunc ἔημι, satio; per elli-
 psin, ἔειν, ἐξέειν, eximere,
 ἔρον τοῦ πολέμου, cupidita-
 tem pugnandi. v. Obfl.

Τὸν δ' αἶψ' ὑπὸ ζυγῷφι προσέφη πόδας αἰόλος ἵππος
 Ξάνθος, ἄφαρ δ' ἤμυσε καρήατι, πᾶσα δὲ χαίτη, 405
 ζεύγλης ἐξεριπαῦσα παρὰ ζυγόν, οὐδας ἵκανεν·
 αὐδῆεντα δ' ἔθηκε θεὰ λευκώλενας Ἥρη·

Καὶ λίην σ' ἔτι νῦν γε παύσομεν, ὄβριμ' Ἀχιλλεῦ·
 ἀλλὰ τοι ἐγγύθεν ἤμαρ ὀλέθριον, οὐδὲ τοι ἡμεῖς
 αἴτιοι, ἀλλὰ θεός τε μέγας καὶ Μοῖρα κραταιή. 410
 οὐδὲ γὰρ ἡμετέρη βραδυτῆτί τε, γωχελίῃ τε,
 Τρῶες ἀπ' ὁμοῖον Πατρόκλου τεύχε' ἔλοντο·
 ἀλλὰ θεῶν ὤριστος, ὃν ἠύκομος τέκε Λητῶ,
 ἔκταν' ἐνὶ προμάχοισι, καὶ Ἐκτορι κῦδος ἔδωκε,
 νῶϊ δὲ καὶ κεν ἄμα πνοιῇ Ζεφύροιο θέομεν, 415
 ἥπερ ἐλαφροτάτην Φάσ' ἔμμεναι· ἀλλὰ σοι αὐτῶ
 μέρσιμόν ἐστι, θεῶν τε καὶ ἀνέρι ἴφι δαμῆναι.

409 Vulg. οὐδέ τι ἡμεῖς. 417 ANEPI FIOI

404. αἰόλος ἵππος. nunc cendi futura. v. Obsl. ad ταχύς. — 405. ἤμυσε καρή- vl. 407.
 ατι, ἐκλίθη, inclinavit se 408. Vtique te et nunc
 capite; demisso in terram quidem incolumem e pugna
 capite stetit. — 406. tam reducemus. — 410. θεός τε
 alte quidem demisso capite, μέγας καὶ Μοῖρα κραταιή.
 ut iuba in humum decideret, solum attingeret, iugl θεός nunc omnino τὸ θεῖον;
 orbiculo; cui insertum erat nisi, ut mos est, Iupiter et
 caput equi. χαίτη ζεύγλης h. l. cum Fato iungitur. cf.
 ἐξεριπαῦσα παρὰ ζυγόν. v. ad Z, 488. — 413. ἀλλὰ
 Obsl. cf. sup. P, 437. — θεῶν ὤριστος. Apollo Pa-
 407. αὐδῆεντα δ' ἔθηκε Ἥ- troclo vertiginem obiecerat
 ρη. Iuno loquendi faculta- sup. Π, 751. — 415. ἄμα
 tem indiderat equo; et, πνοιῇ Ζεφύροιο. aequato Ze-
 tanquam equus θεῖος habet phyri cursu, venti flatu. —
 quoque facultatem praedi 417. θεῶν τε καὶ ἀνέρι. Ab
 Apolline sub Paridis specie,

ὦς ἄρα Φωνήσαντος Ἑρινύες ἵσχεθον αὐδὴν.
 τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 Ζῶνθε, τί μοι θάνατον μαντεύεαι; οὐδὲ τί σε χρεή. 420
 εὖ νύ τοι οἶδα καὶ αὐτὸς, ὃ μοι μῦθος ἐνθαδ' ὀλέσθαι,
 νόσφι φίλου πατρὸς καὶ μητέρος· ἀλλὰ καὶ ἔμψης
 οὐ λήξω, πρὶν Τρῶας ἄδην ἐλᾶσαι πολέμοιο.

Ἡ ῥα, καὶ ἐν πρώτοις ἰάχων ἔχε μῶνυχας ἵππους.

421 ΤΟΙ ΦΟΙΔΑ v. Obfl.

424 ΦΙΑΧΩΝ

hinc a Paride, iussu Apollinis sagittam emittente, occisus fuerat Achilles; ita δάμη ὑπὸ θεῶν καὶ ἀνδρός. cf. inf. X, 359. Virgil. Aen. VI, 56. Phoebe — *Dardana qui Paridis direxti tela manusque Corpus in Aecidae.*

418. Substitit equus, nec disertiora de Achillis fato edixit. Refertur hoc ad Erinnyes vetantes plura loqui. Ne vaticinio vulgenter plura, quam necesse visum, tribuitur alibi diis, Iovi, Iunoni, Parcis; poena quoque infligitur vatibus, plura, quam iussi erant, vulgantibus; quod per Erin-

nyas bene fieri poterat; nam illae poenas exigunt a scelestis. At h. l. vetant, ne plura vaticinetur æquus: cuius caussam idoneam redditam nondum vidi, nec talem, quæ satisfaciatur, habeo; nisi Erinnyes voluit vltionem ab Achille aliquando per Paridem sumendam pro Hectore caeso sibi servare. v. Obfl. ad h. v.

421. οἶδ' καὶ αὐτός. audita a matre: iam v. sup. ad Σ, 8. — 423. οὐ λήξω πρὶν Α, 416. 427. Τρῶας (ἀπορήτους μάχης δόντας. N, 639. 635.) ἐλᾶσαι εἰς ἄδην, πόρον, πολέμου. ita vt victi porro pugnare recusent.

Τ Η Σ Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ

Ρ Α Ψ Ω Ι Δ Ι Α Τ

ARGVMENTVM.

Cum iam armati ad pugnam prodirent Achiui et Troiani; quos quidem conspectu Achillis conturbatos fore praeuideri poterat; deorum concilio vocato Iupiter, ut immisceant se illi pugnae, auctor est, ne Achilles nimis magnam Troianorum cladem faciat — 3o. Descendunt Olympo; Iuno, Minerva, Neptunus, Mercurius et Vulcanus Achiuis se adiungunt, Mars, Apollo, Diana, Latona, Xanthus, Venus, Troianis — 4o. Dant signum

pugnae dii ex aduerso sibi inuicem stantes.—75. Obiicit Achilli Aeneam Apollo adscita facie Lycaonis, Priami f.—111. Cum Iuno iam interponere se vellet, intercedit Neptunus, suadetque, ut, hominibus suas res agere iussis, ipsi dii speculentur eorum facta, nec immisceant se rebus, nisi Martem vel Apollinem videant contra Achillem aliquid manu mouentes; confidunt ipsi in Herculis muro, alterius partis dii in colle Callicolone dicto —155. Progressi Aeneas et Achilles sermonibus mutuo habitis —259 pugnant; eripitur Aeneas neci opera Neptuni —353. Nunc confirmata vtraque acie hinc ab Achille, inde ab Hectore, cum hic ante aciem pugnare vellet, ab Apolline in turbam se recipere iubetur: —380 Irruit Achilles et stragem Troianorum edit, caeso Iphitione Oryntei f.—393. Demoleonte Antenorisi f.—400. Hippodamante —406. Polydoro Priami f.—418. quem vlturus Hector irruit in Achillem, et frustra emissa hasta ab Apolline eripitur —454. Pergit Achilles caedem facere: Dryopis, Demuchi, Laogoni et Dardani, Alastoridis, Mulii, Echecli, Deucalionis, Rigmi, Areithoi —489. Verbo ipse curru vectus quaque versus stragem facit ad f.

Maiores rerum hoc libro narratarum pars continetur consiliis et machinationibus deorum; ita quidem ut iam ipsi partes agendas suscipiant. Habito concilio Iupiter, dum ipse in Olympo se remansurum esse docet, diis dat veniam, partes, ut quisque velit, suas tuendi ac iuuant; itaque illi in aciem procedunt, ut paullo ante memoratum est: 1—40. Edunt pugnae signum Minerva et Mars, Ioue tonante, Neptuno terram concutiente 47—66. Stant aduersis frontibus Neptunus et Apollo, Minerva et Mars, Iuno et Diana, Mercurius et Latona, Vulcanus et Xanthus 67—74. Obiicit Achilli Aeneam Apollo 79. Iuno, Achilli metuens, aut Aeneam auertere aut Achilli adstare mallet; at Neptunio consultus est visum, pugnae inter Achillem et Aeneam haud intercedere, nisi ubi Mars vel Apollo pugnae se immiscuerint; Ita confidunt in muro Herculis et aduersa deorum pars

in Pulcro Colle 112—155. Aeneam tamen iam in summo discrimine versantem, ne ab Achille iuguletur, bona cum Iunonis venia ipse Neptunus, etsi ab Achiuorum partibus stans, eripit, 290—342. Similiter hastam in Achillem ab Hectore emissam repellit Minerva, et Achilli irruenti subducit Hectorem Apollo 438—444.

Ὡς οἱ μὲν παρὰ νησὶ κορωνίσι θωρήσσοντο
 ἀμφὶ σέ, Πηλεΐος υἱέ, μάχης ἀκόρητον, Ἀχαιοί·
 Τρῶες δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἐπὶ θρωσμῷ πεδίοιο.
 Ζεὺς δὲ θέμιστα κέλευσε θεοὺς ἀγχορῆνδε καλέσσαι
 κρατὸς ἅπ' Οὐλύμποιο πολυπτύχου. ἡ δ' ἄρα πάντη 5
 φειτήσασα κέλευσε Διὸς πρὸς δῶμα νέεσθαι.

1. Quod ad operis summam supererat, erat hoc, ut Achilles in pugnam progressus et cum Hectore congressus Patrocli mortem vultus victor rediret. Episodiis haec erant ornanda, imprimisque praeclaris Achillis facinoribus. Vt tamen tanto angustior esset rerum narrandarum species, Achille nunc tandem ad res agendas inducto, deos iterum rebus gerendis interesse comminiscitur poeta, ingenioso inuento. Nec tamen hoc suum consilium ille ab initio statim exponit, nec hi-

storici more rerum narrandarum ordinem praestruit aut constituit. Contra initium narrationis facit a concilio deorum, et Iouis edicto, ut suis quisque partibus auxilietur. Quae quorum pertineant, non nisi vs. 26 sq. intelligitur.

3. Troiani ad pugnam se accingunt ἐπὶ θρωσμῷ πεδίοιο, in camporum planitie versus Troiam. v. Obs.

4—30. Concilium deorum habetur; dat diis veniam Iupiter, ut suis quisque partibus auxilietur. Notabile autem, quod Themis

οὔτε τις οὖν Ποταμῶν ἀπέην, νόσφ' Ὀκεανοῖα,
οὔτ' ἄρα Νυμφάων, ταί τ' ἄλσεα καλὰ νέμονται,
καὶ πηγὰς ποταμῶν, καὶ πῖσσα ποιήεντα.
ἔλθόντες δ' ἐς δῶμα Διὸς νεφεληγερέτα, 10
ξεστῆσ' αἰθούσῃσιν ἐνίζανον, ἃς Διὶ πατρὶ
Ἥφαιστος ποίησεν ἰδυίῃσι πραπίδεσσιν.
ὥς οἱ μὲν Διὸς ἔνδον ἀγηγέρατ'. οὐδ' Ἐννοσίχθων
ηκούστησε θεῶς, ἀλλ' ἐξ αἰλὸς ἦλθε μετ' αὐτούς.
ἴξε δ' ἄρ' ἐν μέσσοισι, Διὸς δ' ἐξείρετο βουλὴν 15
τίπτ' αὖ, Ἀργικέραυνε, θεοὺς ἀγορήνδε κάλεσσας;
ἦ τι περὶ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν μερμηρίζεις;
τῶν γὰρ νῦν ἄγχιστα μάχη πόλεμός τε δέδης.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·

11 Vulg. ἐφίζανον.

12 ΠΟΙΗΣΕ ΠΙΔΤΗΙΣΙ

16

Vulg. ἀγορήνδε ἐκάλεσσας.

nunc deos conuocat. v. Obfl.
Est autem ea hic Olympi
facies, ut sparsae sint per
diuersa loca deorum domus,
Iouis autem sit magnum
aliquod δῶμα, aedes, in
qua dii conueniant in oe-
co seu atrio. v. ad vl. 11.

7. Nouum hoc, quod
Fluuii et Nymphae cum Ne-
ptuno in Olympo adfunt,
v. Obfl. Sunt autem Nym-
phae ἁλσηίδες, κρηνίδες et
λειμωνίδες. — 11. ξεστῆσ'
αἰθούσῃσιν ἐνίζανον. δῶμα
illud puta esse magnum

atrium (Saal) columnis in-
teruallo aliquo intra parie-
tes relicto, porticus in mo-
dum, procurrentibus: inter
columnas sunt sedilia, qui-
bus dii insident; in medio
atrio sedet Iupiter. v. Obfl.

18. τῶν γὰρ νῦν ἄγχιστα
— δέδης, proxime inflat v.
Obfl. Neptunus autem prior
Iouem de conuentus caussa
interrogat quippe ei digni-
tate, auctoritate, et aetate
proximus, tum idem rerum
gerendarum studiosissimus, a
Ioue fratre superioribus die-
bus pugna excedere iussus:

ἔγνωσ, Ἐννοσίγαιε, ἐμὴν ἐν στήθεσι βουλὴν, 20
 ὣν ἔνεκα ζυγάγεις· μέλουσί μοι, ὀλλύμενοί περ.
 ἀλλ' ἦται μὲν ἐγὼ μένῃ πτυχί Οὐλύμποιο
 ἦμενος, ἐνθ' ὁρώων φρένα τέρψομαι· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
 ἔρχεσθ', ὅφρ' αὖν ἴκησθε μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιοὺς.
 ἀμφοτέροισι δ' αἰρήγῃθ', ὅπῃ νόος ἐστὶν ἐκάστου. 25
 εἰ γὰρ Ἀχιλλεύς οἷος ἐπὶ Τρώεσσι μαχέεται,
 οὐδὲ μίνυνθ' ἔξουσι πεδάσκει Πηλεΐωνα.
 καὶ δὲ τέ μιν καὶ πρόσθεν ὑποτρομέεσκον ἄρῶντες.
 νῦν δ', ὅτε δὴ καὶ θυμὸν ἐταίρου χῶεται αἰνῶς,

20 v. Obfl.

22 v. Obfl.

25 ΕΣΤΙ ΤΕΚΑΣΤΟΥ

Il. O. — 20. ἔγνωσ assequutus es mentem meam, ὣν ἔνεκα, pro οὗ ἔνεκα. quid illud sit, cuius causa concilium deorum convocaverim. — 21. μέλουσί μοι, Achiini et Troiani ex vl. 17.

26—30. Aperitur nunc causa, cur dii prodire iubeantur in pugnam, quod Troiani, si nullum deorum auxilium adfuerit, Achilles impetum sustinere non poterunt. Non conveniunt haec cum summa consilio Iouis, qui, si de unitate carminis quaeritur, hoc tantum spectavit, ut Achilles iniuriae quidem ab Agamemnone illatae satisfactio-
 ne accepta, nunc insuper

in summo honore per edenda virtutis summae exempla constitueretur; declarari haec mirabili modo poterat, si ipsi dii praelio intererant, et ipse Achilles cum deo pugnabat. At poeta nunc ad id convertit Iovem, quod fatale erat, ne Achilles Ilium expugnaret; quod ab altero illo diversum est. Locum hunc in animo habuit Horatius IV. Carm. 6, 17 sqq. Sed palam captis gravibus etc. Ni tuis victus precibus etc. ubi Apollinis et Veneris precibus victus Iupiter Achillem ab Ilii expugnatione avertit, ne omnis progenies Troiana cum Aenea ferro deleatur. cf. Obfl.

δεῖδω, μὴ καὶ τεῖχος ὑπὲρ μόρον ἔξαλαπάξῃ. 30

Ὡς εἶπας Κρονίδης, πόλεμον δ' αἰχμαστόν ἔγειρε.
βαῖν δ' ἵμεναι πόλεμόνδε θεοὶ, δίχ' αὖ θυμὸν ἔχοντες.
Ἦρ' ἔτι μὲν μετ' αἰγῶνα νεῶν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη,
ἠδὲ Ποσειδάων γαίηςχος, ἠδ' ἐριούνης
Ἑρμείας, ὅς ἐπὶ φρεσὶ πενκαλίμησι κέκασται. 35

Ἦφαιστος δ' αἶμα τοῖσι κίε, σθένει βλεμμαίνων,
χωλεύων, ὑπὸ δὲ κνήμαι βῶοντο ἀραιαί.
ἔς δὲ Τρώας Ἄρης κορυθαίολος· αὐτὰρ αἶμ' αὐτῷ
Φοῖβος ἀκροσεκόμης, ἠδ' Ἀρτεμις ἰοχέαιρα,
Λητῷ τε, Εἰάνδῳ τε, Φιλομμείδῃς τ' Ἀφροδίτῃ. 40

35 Vulg. ἐν — κέκαστο.

37 ΡΩΝΤΟ ΕΡΑΙΑΙ

30. ὑπὲρ μόρον. Credidit ergo antiquitas, fieri aliquid posse etiam praeter fatum, siue cum omnino non fatale sit, siue ut non hoc tempore fatale sit; ut id eueniat, siue ut alio modo, per alios homines, facto id constitutum sit: id quod nunc locum habet; fatale enim erat Troiam ab Achiuis deleri, non autem ab Achille. cf. disputata ad B, 155. Z, 487. 488.

31—40. Ad alterutras quibus quisque fauet, partes procedunt dii: Iuno, Minerva, Neptunus, Mercurius, Vulcanus ad Achivos, Mars, Apollo, Diana,

Latona, Xanthus, Venus, ad Troianos.

35. ἐπὶ φρεσὶ πενκαλίμησι κέκασται. pro ὅς ἐπικέκασται, idem quod simpl. κέκασται, κενόσμηται. Mercurium et Vulcanum siare pro Achiuis, supra memoratum meminimus O, 214. at alterum nunc, puto, primum discimus, v. 39. 40. Dianam, Latonam et Xanthum studere Trojanis. —

36. σθένει βλεμμαίνων iam aliquoties vidimus; ῥοδόρε fremens. γαυριῶν. v. Obfl.

— 37. ὑπὸ δὲ κνήμαι βῶοντο ἀραιαί. ὑπερβῶοντο, ὑπεκινῶντο, incedebant, movebant se crura infirma, claudicantia. v. Obfl.

εἰς μὲν ῥ' ἀπείνευθε θεοὶ θνητῶν ἔσσαν ἀνδρῶν,
 τίως ἄρ' Ἀχαιοὶ μὲν μέγα κῦδανον, οὐνεὶ Ἀχιλλεὺς
 ἔξεφάνη, θηρὸν δὲ μάχης ἐπέπαυτ' αἰετ' αἰετ' ἑλπίης·
 Τρῶας δὲ τρόμος αἰνὸς ἐπήλυθε γυναικῶν ἑκάστην,
 δειδιότας, ὃν ὄρῳτο ποδῶν κῆα Πηλεΐωνα 45
 τεύχεσι λαμπρόμενον, βροτολαίῳ ἴσον Ἄρηϊ.
 αὐτὰρ, ἐπεὶ μεθ' ὁμίλον Ὀλύμπιοι ἤλυθον ἀνδρῶν,
 ὦρτο δ' Ἐριξ κρατερή, λαοσσόος. αὖτε δ' Ἀθήνη,
 σταῖς ὅτε μὲν παρὰ τάφρον ὀρυκτὴν, τεῖχος ἐκτός,
 ἄλλοτ' ἐπ' αἰκτῶν ἐριδούπων μακρὸν αὐτεῖ. 50

42 Vulg. μέγ' ἐκῦδανον.

43 Vulg. ἀπέπαυτ'.

44 ΓΤΙΑ

FEKASTON

46 FIZON

41—74. Procedunt utrinque dii hominesque ad congressum pugnae.

42. μέγα κῦδανον. h. l. efferebant se. ἐσεμνύνοντο. Alias hoc sensu dixit κυδῖν, ut B, 579. cf. Obfl. — 43. θηρὸν δὲ, pro γάρ. postea in usu habitum est participium, ὁ πεπαυμένος τέως τῆς μάχης. — 47. 48. Apodosis est in ὦρτο, abundante δὲ ut saepe. *Postquam dii in aciem prodierant, Eris progressa est, processit*: h. e. pugna habuit initium. Quod porro in pugnae initio fieri solebat, ut duces vociferatione h. e. hortatu, alta voce fa-

cto, incenderent pugnantium animos, discurrentes per turmas: id nunc tribuitur hinc Minervae, inde Marti. — 48. 49. Minervam putes modo a primis ordinibus, modo a postremis stantem hortatam esse; h. e. modo a fronte, modo ab extremo agmine; pro his tamen fossam ante vallum, h. e. propiorem agmini seu quod educitur, seu educto, et littoralem plagam, tanquam remotiorem, memorat; — Contra 51. 2. 3. modo ab acropoli Pergamo hortatur Troianos, modo a Callicolone ad Simoentem, qui propior agmini collis fuisse videtur. De hac

αὐτὲ δ' Ἄρης ἐτέρωθεν, ἐρεμνῇ λαίλαπι ἴσος,
ὄζυ κατ' ἀκροτάτης πόλιος Τρώεσσι χελεύων,
ἄλλοτε παρ Σιμόεντι θεῶν ἐπὶ Καλλικολώνῃ.

Ὡς τοὺς ἀμφοτέρους μάκαρες θεοὶ ὀτρύνοντες,
σύμβalon, ἐν δ' αὐτοῖς ἔριδας ῥήγνυντο βαρεΐαν. 55
δεινὸν δὲ βρόντησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
ὑπόθεν· αὐτὰρ νέρθε Πόσειδάων ἐτίναξε
γαίαν ἀπειρεσίην, ὄρέων τ' αἰπείναι κέρηνα.

51 ΛΑΙΛΑΠΙ ΠΙΞΟΣ

52 Vulg. πόλεως

56 Vulg.

δ' ἐβρόντησε. et mox vl. 57. αὐτὰρ νέρθε.

v. Obfl. — 51. Mars ἐρεμνῇ
λαίλαπι ἴσος siue inuolutus
ipse nube atra, siue, vt pro-
cellae similis esset. v. ad
Δ, 47. — 52. (ὅτε μὲν)
κατ' ἀκροτάτης — ἄλλοτε
δὲ παρ Σ.

54. ὡς μάκαρες θεοὶ σύμ-
βαλον, καὶ ῥήγνυντο ἔριδα
ἐν αὐτοῖς. Putes σύμβalon
scil. αὐτοῦς, ἀμφοτέρους esse
supplendum, vt vtramque
aciem dii commiserint pu-
gna inita; potest tamen σύμ-
βαλον absolute dictum esse,
ipsi dii conflixerunt, *ipsi
congressi sunt et pugnam
inter se fecerunt*. Sequi-
tur enim mox 66. τόσσοι
ἄρα κτύποι ὥρτο θεῶν ἔρι-
δι ξυνιόντων. v. Obfl. — ἔ-
ριδα ῥήγνυντο aut *pugnam
exorsi sunt; aut excitantur*;

proprie, *fecerunt pugnam
erumpere*. v. Obfl.

56—66. Sublimia haec
et ad terrorem iniiciendum
praeclara: tonitru facta et
terra conquassata. Referes
autem ad pugnae auspicia,
etsi nonnulla sunt in loco
quae non satis conveniant,
et adducere possunt legen-
tem, ipsum pugnae tumul-
tum ita describi, vt acce-
dat tonitruum fragor et ter-
ra concussa. Aliquoties si-
mile quid narratum, quoties
Iupiter terrorem alterutri
parti iniicit, Θ, 75. 170.
P, 593. Coacervata haec et
similia videbis in pugna deo-
rum ap. Hesiod. Theog.
839—853.

57. Neptuno terrae mo-
tus tributos esse prisca opi-

πάντες δ' ἐσσεύοντο πόδες πολυπίδακος Ἰδης,
καὶ κορυφαί, Τρώων τε πόλιν, καὶ νῆες Ἀχαιῶν. 60
ἔδδειςε δ' ὑπένερθεν ἀναξ ἐνέρων, Ἀιδωνεύς,
δείσας δ' ἐκ θρόνου ἄλτο, καὶ ἔαχε, μή οἱ ὑπέρθε
γαίαν ἀναβρέξῃσι Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
οἰκία δὲ θνητοῖσι καὶ αἰθανάτοισι Φανίῃ
σμερδαλέ', εὐφρόντα, τὰ τε στυγέουσι θεοὶ περ· 65
τόσσος ἄρα κτύπος ὦρτο θεῶν ἔριδι ζυνόντων.
ἦ τοι μὲν γὰρ ἔκοντα Ποσειδάωνος ἀνάκτος
ἴστατ' Ἀπόλλων Φοῖβος, ἔχων ἰὰ πτερόντα
ἄντα δ' Ἐνυαλίῳ θεᾷ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Ἥῃ δ' ἀντίστη χρυσηλάκατος, κελαδαινῇ, 70
Ἄρτεμις ἰσχεαῖρα, κασιγνήτη Ἑκάτοιο·
Λητοῖ δ' ἀντίστη σῶκος, ἐριούνιος Ἑρμῆς·
ἄντα δ' ἄρ' Ἥφαιστοιο μέγας ποταμὸς βαθυδίνης,
ὃν Ζεῦθον καλέουσι θεοὶ, ἄνδρες δὲ Σκάμανδρον.
Ὡς οἱ μὲν θεοὶ ἄντα θεῶν ἴσαν. αὐτὰρ Ἀχιλλεύς 75
ἔκτορος ἄντα μάλιστα λιλαίετο δύναι ὄμιλον

59 al. πολυπίδακος. 61 ἢ ΤΠΕΝΕΡΘΕ FANAΞ ΑΦΙ-
ΔΩΝΕΤΣ. 62 ΑΛΤ ΙΔΕ FIFAXE ΜΗ ΦΟΙ
64 ΦΟΙΚΙΑ Vulgo Φανείη. 67 ΠΟΣΕΙΔΑΩΝΟΣ
FANAKTOΣ v. Obll. 71 ΕΚΑΤΟΙΟ

nione, nota nunc res est recessus. — 62. καὶ ἔαχε
vel ex Homero. — 60. π- μή οἱ supple δείσας, μή οἱ.
ves concussae, nam in ter- 70. χρυσηλάκατος Ἄρτε-
ram erant subductae: et si- μιν ab aureis sagittis; vt
et mare sentit terrae tre- χρυσότοξος. — 72. σῶκος
mores. — 61. tam magnifi- Ἑρμῆς. h. e. ἰσχυρὸς, κρα-
cum phantasma ductum est τύς. v. Obll.
a vulgari illo: terram esse 75—340. Nunc dii de-
concussam vsque ad intimos bebant congregi, tanta ex-

Πριαμίδεω· τοῦ γὰρ ἔα μάλιστα ἔ θυμὸς ἀνώγει
 αἵματός ἄσαι Ἄρηα, ταλασέρινον πολέμιστήν.
 Αἰνεῖαν δ' ἐϋς λαοσπῶος ὤρσεν Ἀπόλλων
 ἀντία Πηλεΐωνος, ἐνῆκε δὲ εἰ μένος ἦν 80
 υἱεὶ δὲ Πριάμοιο Λυκάωνι εἰσαέτο Φωνήν,
 τῷ μιν εἰσαήμενος πρῶστέφῃ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·
 Αἰνεΐα, Τρώων βουληφόρε, ποῦ ται ἀπαιλαί,
 τὰς Τρώων βασιλεῦσιν ὑπέσχεο οἶνοποτάζων,
 Πηλεΐδεω Ἀχιλλῆος ἐναντίβιον πολέμιζεν; 85
 Τὸν δ' αὖτ' Αἰνεΐας ἀπαμειβόμενος προσέειπε·
 Πριαμίδη, τί με ταῦτα, καὶ οὐκ ἐδέλοντα, καλέεις

77 ΜΑΛΙΣΤΑ ΓΕ. vulg. μάλιστα γε 80 ΔΕ ΦΟΙ
 81 ΛΥΚΑΩΝΙ ΦΕΙΣΑΤΟ 82 ΕΦΕΙΣΑΜΕΝΟΣ
 84 ΕΥΠΡΕΣΧΕΟ ΦΟΙΝΟΠΟΤΑΖΩΝ 86 ΠΡΟΣ-
 ΕΦΕΙΠΕ

pectatione animis inlecta.
 Quod non fieri aegre ferre
 auditorem necesse est. Dif-
 fertur res in librum sequen-
 tem. v. Obll. Interponitur
 certamen Achillis et Aeneae.

78. αἵματος ἄσαι Ἄρηα.
 servatum ex rudiore aeuo,
 quo delectare se caede et
 exsatiare Mars dictus est.
 Itaque et is, qui strages
 hominum edit, Martem cae-
 dibus et sanguine satiare di-
 ctus. Vides in nulla re ma-
 gis inter se convenire homi-
 nes, seu barbaros seu hu-
 maniores, quam adumbran-

da divina natura ex sen-
 bus suis.

79. 80. ὤρσεν. ἐνῆκεν de
 conatu. id agebat, ut cum
 concitaret; quod aegre ef-
 ficitur dei hortatu.

81. Λυκάων, Priami f.
 supra nomine memoratus
 Γ, 333. de eius fati v. inf.
 Φ, 34 sq. cum nunc voce se
 assumulat, vocem eius imi-
 tatur, Apollo. 87. ταῦ-
 τα, κατὰ ταῦτα, pro οὕτως
 καλέουσιν. nam καλέουσιν με
 μάχεσθαι iungenda, vt in-
 terpanxi. Puta igitur Ae-
 neam detrectare pugnam
 cum Achille, quem iam

ἀντία Πηλεΐωνος ὑπερδύμοιο μάχεσθαι;
 οὐ μὲν γὰρ νῦν πρῶτα ποδώκεος ἄντ' Ἀχιλλῆος
 στήσομαι, ἀλλ' ἤδη με καὶ ἄλλοτε δουρὶ φόβησεν 90
 ἐξ Ἰδης, ὅτε βουσὶν ἐπήλυθεν ἡμετέρησι,
 πέρσε δὲ Λυγνησσὸν καὶ Πήδασον· αὐτὰρ ἐμὲ Ζεὺς
 εἰρύσαθ', ὅς μοι ἐπῶρσε μένος λαιψήρᾳ τε γούνα.
 ἦ κ' ἐδόμην ὑπὸ χερσὶν Ἀχιλλῆος καὶ Ἀθήνης,
 ἦ οἱ πρόσθεν ἰούσα τίθει Φάος, ἠδὲ κέλευεν 95
 ἔγχεϊ χαλκίῳ Λέλεγας καὶ Τρῶας ἐναίρειν.
 τῷ οὐκ' ἔστ' Ἀχιλλῆος ἐναντίον ἄνδρα μάχεσθαι·
 αἰεὶ γὰρ πάρα εἰς γε θεῶν, ὅς λοίγον ἀμύνει.
 καὶ δ' ἄλλως τοῦ γ' ἰδὺ βέλος πέτετ', αὐδ' ἀπολήγει,
 πρὶν χροὸς ἀνδρομέοιο διελθέμεν· εἰ δὲ θεὸς περ 100

93 FEIPTΣΑΘ. corruptum. v. Obll.

95 FOI vulg.

ἠδ' ἐκέλευεν.

olim ait vix effugisse armen-
ta adortum.

90. Educatus Aeneas in agro apud armenta. v. Exc. I* ad Aen. IX. — 92: *Lyrnessus* cum Thebe, inter vrbes Troadis ab Achille direptas iam memorata. B, 690 sq. T, 60. 295 sq. add. inf. 191. De *Pedaso* v. ad B, 690. Add. ad B, extr. inpr. inf. Φ, 86 sq. Nequaquam autem hae vrbes in Aeneae ditione erant, quippe paullo longius inde austrum sitae. Verum Aeneas per Idae montis iuga

fugam versus eas vrbes, persequente eum Achille, ceperat, fueratque, ut apparet, caussa expugnatarum ab Achille Lyrnessi, ipse tamen inde fugerat: v. narrat Achilles inf. 191 sq. — 95, ἦ οἱ πρόσθεν ἰούσα τίθει Φάος. antecedit Achillem et ei omnia iura reddit dea; mox eadem λοίγον ἀμύνει. — 96 Λέλεγας. quorum per varia loca disperforum pars loca circa Lyrnessum et Pedasum habitabat. v. ad B, extr. — 100. εἰ δὲ θεὸς περ ἰδὺν τεύχεα πτολίμω

ἴσον τείνεισθ' πολέμου τέλος, οὐ με μάλα βίῃ
νικήσει, οὐδ' εἰ παγχάλκεος εὐχεται εἶναι.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ, Διὸς υἱὸς, Ἀπόλλων
ἦρως, ἀλλ' ἄγε καὶ σὺ θεοῖς αἰετογενέτησιν
εὐχέο. καὶ δὲ σέ φασι Διὸς κούρης Ἀφροδίτης 105
ἐκγεγάμεν, κεῖνος δὲ χερσίονος ἐκ θεοῦ ἐστίν.
ἡ μὲν γὰρ Διὸς ἐσθ', ἡ δ' ἐξ αἰλίοιο γέραςτος.
ἀλλ' ἰδὺς φέρε χαλκὸν ἀτειρέα, μηδὲ σε πᾶμπάν
λευγαλέοις ἐπέσσειν ἀποτρεπέτω καὶ ἀρείῃ.

Ὡς εἰπὼν, ἔμπνευσε μένος μέγα ποιμένι λαῶν. 110
βῆ δὲ διὰ προμάχων, κεκορυθμένος αἰδοπι χαλκῷ.
οὐ δ' ἔλαθ' Ἀγχίσιω παῖς λευκώλενον Ἥρην,
ἀντίπα Πηλεΐωνος ἰὼν ἀνὰ εὐλαμὸν ἀνδρῶν.
ἡ δ' ἄμυδις καλέσασα θεοὺς μετὰ μῦθον ἔειπε·

Φράζεσθον δὴ σφῶϊ, Ποσειδάων, καὶ Ἀθήνη, 115

101 FIZON 103 ΠΡΟΣΕΦΕΙΠΕ FANAE 104 al.
ἀλλὰ γε 109 FBΠΒΕΣΣΙ 110 FEΠΩΝ 115
ANA FOTΛAMON 114 EΦEΠE

τέλος. si vero deus quidem
fortunam pugnae, seu pu-
gnam, faciat parē, ita ut
a neutra partis stet deus ali-
quis.

104. καὶ σὺ θεοῦ εὐχέο, ut
adlit tibi, pariter atque Achil-
li, numen. — 105. φασὶ δὲ
καὶ σέ, etiam te dea natum
esse. Apparet ex his, The-
tidem pro inferiore numine
habitā; prae Venere, Io-
vis filia; cum ipsa e Nereo

nata esset. — 109. ἀρείῃ.
non omniviciis nec minis.

112—155. Cum iam con-
gressuri essent Aeneas et
Achilles, Iuno de pugnae
fortuna sollicita, cum Apol-
lo Achilli adesset, suadet
diis partium suarum ut aut
pugnam dirimant aut auxi-
liantur Achilli. At Neptu-
nus ut recedant pugna nec,
ut Mars vel Apollo prae-
lio se immiscuerint, subue-
niant Achilli, persuadet.

ἐν φρεσὶν ὑμετέρησιν, ὅπως ἔσται τὰδε ἔργα.
 Δινείας δ' ἔβη, κεκαρυθμένος αἰθοπι χαλκῷ,
 ἀντία Πηλεΐωνος· ἀνῆκε δὲ Φοῖβος Ἀπόλλων.
 ἀλλ' ἄγεθ', ἡμεῖς πέρ μιν ἀποτρωπῶμεν ὀπίσσω
 αὐτόθεν, ἢ τις ἔπειτα καὶ ἡμείων Ἀχιλῆϊ 120
 παρσταίῃ, δοίῃ δὲ κράτος μέγα. μηδὲ τι θυμῷ
 δευέσθω, ἵνα εἰδῇ, ὃ μιν φιλέουσιν ἄριστοι
 ἀθανάτων, οἳ δ' αὖτ' ἀνεμῶλιοι, αἰ τὸ πάρος περ
 Τρῶσιν αἰμύνουσι πόλεμον καὶ δημοτῆτα.
 πάντες δ' Οὐλύμποιο κατήλθομεν ἀντιόωντες 125
 τῆσδε μάχης, ἵνα μή τι μετὰ Τρώεσσι πάθῃσι
 σήμερον· ὕστερον αὖτε καὶ πείσεται, ἅσσα οἱ Αἴσα
 γεινομένῳ ἐπένησε λίνα, ὅτε μιν τέκε μήτηρ.
 εἰ δ' Ἀχιλεὺς οὐ ταῦτα θεῶν ἐκπεύσεται ὀμφῆς,
 δαίσειτ' ἔπειθ', ὅτε κέν τις ἐναντίβιον θεὸς ἔλθῃ 130
 ἐν πολέμῳ· χαλεποὶ δὲ θεοὶ φαίνεσθαι ἐναργεῖς.

116 ΤΑΔΕ ΦΕΡΓΑ
ΙΑΣΣΑ ΦΟΙ

122 ΙΙΝΑ ΦΕΙΔΗΙ

127

Confident dii vtrique in locis propinquis.

118. ἀνῆκε δὲ Φοῖβος Ἀ. ἢ μιν. vti E, 405 σοὶ δ' ἐπὶ τοῦτον ἀνῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη. et saepe ὁ θυμὸς μιν ἀνῆκε. — 119. μιν et ad Apollinem et ad Aeneam trahi potest. Praefero prius. — 123. οἳ δ' αὖτ' ἀνεμῶλιοι, pendet ab ἵνα εἰδῇ, ὃ. καὶ ὁ, ὅτι, αὖτε οἳ ἐκείνοι) quodque contra

illi dii, qui Troianis ex more auxiliari solent, sunt imbecilli, impotentes; saltem viribus inferiores. — 125. πάντας δ' O. profitentur dii, se in pugnam processisse omnes, ut Achilles pugna superior fieret. At v. Obss. — 130. metuit Iuno, perturbatum iri Achillem, si Apollinem conspexerit, nec norit sibi ipsi alios deos adesse. — 131. χαλεποὶ δὲ θεοὶ φαίνεσθαι ἐναργεῖς.

Τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
 Ἦρῃ, μὴ χαλέπαινε παρὲκ νόον· οὐδὲ τί σε χρεή.
 οὐκ ἂν ἔγωγ' ἐθέλοιμι θεοὺς ἔριδι ζυγελάσσαι
 ἡμέας τοὺς ἄλλους, ἐπεὶ πολὺ φέρτεροι εἰμέν. 135
 ἀλλ' ἡμεῖς μὲν ἔπειτα καθεζώμεσθαι, κίοντες
 ἐκ πάτου, ἐς σκοπιήν, πόλεμος δ' ἀνδρεςσι μελήσει.
 αἱ δὲ κ' Ἄρης ἄρχωσι μάχης, ἧ Φοῖβος Ἀπόλλων,
 ἧ Ἀχιλῆϊ ἰσχωσι, καὶ οὐκ εἶδοι μάχεσθαι,
 αὐτίκ' ἔπειτα καὶ ἄμμι παρ' αὐτόφιν νεῖκος ὀρεῖται 140

135 Vulg. ἦμεν.

οἱ φαίνεσθαι ἐναργεῖς: dictum sollenni graecismo, χαλεπὸν ἐστὶ, δεινὸν, terribile est, terrorem iniicit, τοὺς θεοὺς φαίνεσθαι ἐναργῶς, si cui dii appareant manifeste, diuina sua specie, ut agnosceantur. cf. Qbfl.

132 — 143. Neptunus nihil metuendum esse ait, nec opus esse, ut dii pugnae se immisceant, cum pars adversa sit inferior; praestare, ut recedant pugna, nec in eam procedant, nisi ubi dii Troianarum partium contra Achillem aliquid moliantur.

• 133. παρὲκ νόον, ἀνοήτως. οὐδὲ τί σε χρεή. οὐδὲ κατὰ τι χρεή σε χαλεπαίνειν. nec vno modo opus est, tantopere excandescere. — 134. οὐκ ἂν ἔγωγ' ἐθέλοιμι, ἡ

μᾶς (nos, qui stamus ab Achivorum partibus,) ζυγελάσσαι τοὺς ἄλλους θεοὺς ἔριδι, μάχη. h. e. εἰς μάχην, ὡς μάχεσθαι. committere pugna; sup. 55 συμβάλλειν ὡς τοὺς ἀμφοτέρους μάκαρες θεοὶ ἐτρώκοντες σύμβalon, ἐν δ' αὐτοῖς ἔριδα, βήγγυντο βαρεῖαν. Pari sensu, συνήμι. A. pr. εἰς τὸ ἄρα σφῶν θεῶν ἔριδι ζυγέμεμα μάχεσθαι; adhuc autem dii nondum manus conseruerant. v. ad vl. 75. — 137. ἐς σκοπιήν, vix esse potest locus idem editus, qui inf. X, 145 memoratur prope urbem; sed ompino locus aliquis editior; mox deligitur agger, seu vallum. — 140. αὐτίκα παρ' αὐτόφιν. παρ' αὐτοῦ τοῦ χρένου vel τόπου, illico. —

φυλόπιδος· μάλα δ' ὦκα διακρινθέντας οἶω
 ἄψ' ἔμην Οὐλυμπόνδε, θεῶν μεθ' ὁμήγουριν ἄλλων,
 ἡμετέρας ὑπὸ χερσὶν ἀνώγκῃ Ἴφι δαμέντας.

ὣς ἄρα Φωνήσας ἡγήσατο Κυανοχαίτης
 τεῖχος ἐς ἀμφίχυτον Ἡρακλῆος θείοιο, 145
 ὑψηλόν, τό ῥά οἱ Τρῶες καὶ Παλλὰς Ἀθήνη
 ποίεον, ὄφρα τὸ κῆτος ὑπὸ κροφυγῶν αἰέοιτο,
 ὁππότε μιν σεύσαιο ἀπ' ἡϊόνος πεδίοινα.
 ἔνθα Ποσειδάων κατ' ἄρ' ἔζετο, καὶ θεοὶ ἄλλοι,
 ἀμφὶ δ' ἄρ' ἀρῆκτον νεφέλην ὤμοισιν ἔσαντο· 150
 οἱ δ' ἐτέρωσε κἀθίζον· ἐπ' ὀφρύσι Καλλικολῶνης,
 ἀμφὶ σὲ, ἥϊε Φοῖβε, καὶ Ἄρηα πταλίπορτον.
 ὥς οἱ μὲν ῥ' ἐκάτερθε καθεῖατο μητιόαντες
 βουλᾶς· ἀρχέμεναι δ' ἔδυσηλεγέος πολέμοιο.

143 ΠΙΦΙ 146 ΡΑ ΦΟΙ 150 ΩΜΟΙΣΙ ΠΕΣΑΝ-
 ΤΟ 153 ΜΕΝ ΕΚΑΤΕΡΘΕ

141. μάλα δ' ὦκα διακριν- culis; dii aduersi in Calli-
 θέντας sc. αὐτοὺς οἶω ἄψ' ἔ- colone; prius illud propius
 μιν, deos aduersae partis; ad mare, alterum hoc re-
 μιν, deos aduersae partis; motius ad urbem esse de-
 saltem Martem et Apolli- buit. τεῖχος ἀμφίχυτον
 nem. Vt κρίνεσθαι, συγκρί- vallum, aggesta vtrinque
 νεσθαι Ἀρηϊ, μάχη, dicun- humo: quod Hercules ha-
 tur pugnantes: ita qui, iu- buisse propugnaculum nar-
 diciis finito, vel pugna fa- rabatur, si cetos eum alle-
 cta, victi sunt, dicti sunt querenur, quod liberandae
 διακρίνεσθαι, discedere di- Hesionis causa adortus erat.
 remti; quod et sine victo- De Callicolone v. sup. 53.
 ria factum vidimus Γ, 98. — 154. δυσηλεγέος πολέμοιο.

102. H, 306. pugna grauis, molesta, du-
 144—155. Praeit Neptu- ra. Ad verbum est, quae
 nus et confidet cum suis cura et sollicitudinem ani-

ὄκνεον ἀμφοτέρω· Ζεὺς δ', ἥμενος ὕψι, κέλευε· 155

Τῶν δ' ἅπαν ἐπλήσθη πεδίον, καὶ λάμπετο χαλκῷ
ἀνδρῶν ἢ δ' ἵππων· κάρκαϊρε δὲ γαῖα πόδεσσι
ὀρτυμένων ἄμυδις. δύο δ' ἀνέρες ἔξοχ' ἄριστοι
ἐς μέσον ἀμφοτέρων συνίτην, μεμαῶτε μάχεσθαι,
Αἰνείας τ' Ἀγχισιάδης, καὶ δῖος Ἀχιλλεύς. 160

Αἰνείας δὲ πρῶτος ἀπειλήσας ἐβεβήκει,
νευστάζων κόρυδι βριαρῇ· αἰτὰς ἀσπίδας θοῦρεν
πρόσθεν ἔχε στέρνοιο, τίνασσε δὲ χάλκεον ἔγχος.
Πηλεΐδης δ' ἐτέρωθεν ἐναντίον ὤρτο, λέων ὡς
σίντης, ὃν τε καὶ ἄνδρες ἀποκτάμεναι μεμύασι, 165
αἰγρόμενοι, πᾶς δῆμος· ὁ δὲ πρῶτον μὲν αἰτίζων
ἔρχεται, ἀλλ', ὅτε κέν τις Ἀρηϊόων αἰζηῶν
δοῦρι βάλλῃ, ἐάλη τε χανῶν, περὶ τ' ἀφρὸς ὀδόντας

155 Vulg. ὄκνεον

156 Vulg. καὶ ἐλάμπετο.

164 λέων

Fms. Bentl.

168 ΕΦΑΔΗ

mo iniicit; aerumnosa. v. Obfl. — 155. Ζεὺς δ', ἥμενος ὕψι, κέλευε, pro vulgari: etsi Iupiter ad pugnam concitandam eos hortatus fuerat: sup. 23. 24. 25.

156—340. Nunc tandem pugna fit inter Aeneam et Achillem; cuius ex manibus eripitur Aeneas Neptunii opera.

157. κάρκαϊρε δὲ γαῖα πόδεσσι. quassata resonuit. v. Obfl. — 165. λέων ὡς σίν-

της, βλαπτινός. v. ad Λ, 481. Inter plures comparationes a leone petitas haec facile est disertissima. Similis locus est in Scuto Herc. 426 sq. Ex iis proficere alii, etiam Romani, poetae, ut Virgil. Aen. XII, 4 sq. ex eoque Lucan. I, 205 sq. — 168. ἐάλη τε χανῶν. pro ἄλη, colligit se corpore incurvato, quippe mox saltu facto irruiturus. Est hoc observatum de leone: de quo v. congesta a Gesnero in hist. Animal.

γίνεται, ἐν δὲ τὲ οἱ κραδίη στένει ἄλκιμον ἦτορ,
 οὐρῇ δὲ πλευράς τε καὶ ἰσχία ἀμφοτέρωθεν 170

μαστιέται, ἔε δ' αὐτὸν ἱπποτρύνει μαχέσασθαι
 γλαυκίοαν δ' ἰθὺς φέρεται μένει, ἣν τινα πέφνη
 ἀνδρῶν, ἣ αὐτὸς φθίεται πρώτῳ ἐν ὀμίλῳ
 ὥς Ἀχιλῆϊ ὥτρυνε μένος καὶ θυμὸς ἀγῆνωρ
 ἀντίον ἐλθέμεναι μεγαλήτορος Αἰνείας. 175

οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 τὸν πρότερος προσέειπε ποδάρεκς δῖος Ἀχιλλεύς·

Αἰνεία, τί σὺ, τέσσην ὀμίλου πολλὸν ἐπελθὼν,
 ἴσθης; ἢ σέ γε θυμὸς ἐμοὶ μαχέσασθαι ἀνώγει,
 ἱλπόμενον Τρώεσσι ἀνάξειν ἐκ ποδάμρισι 180
 τιμῆς τῆς Πριάμου; ἀτὰρ εἴ κεν ἐμ' ἐξαναρίξῃς,

169 TE FOI 170 I EFE 171 AΠΡΟΣΕΦΗΠΗ
 180 EEΛΠΟΜΕΝΟΝ ΤΡΩΕΣΣΙ ΕΑΝΑΞΕΜΕΝ

cap. de leone. — 169. ἐν
 δὲ τὲ οἱ κραδίη στένει ἄλκι-
 μον ἦτορ. Est hic gemitus,
 seu fragitus, diuersus a ru-
 gitu. Ap. Lucan. l. l. *era-
 itque iubaq, vasto et gra-
 vo murmur hiatu Infre-
 mit.* — 170. Nota res.
 Plinius VIII, l. 18. *leonum
 animi index cauda, sicut
 et equorum aures;* — in
 principio terra verbera-
 tur, incremento terga, seu
 quodam incitamento, fla-
 gellantur. cf. Obfl. — 172.
 ἰθὺς φέρεται μένει. διὰ μέ-
 νος. σὺν μένει. et γλαυκί-
 ων f. fulgentibus f. acriter

intentia oculis intuens. v.
 Obfl.

176 — 271. Mira carminis
 oeconomia, quod, cum
 magna facta esset expecta-
 tio, primo pugnae deorum,
 mox pugnae inter Achillem
 et Aeneam, nunc ad; sermo-
 nes mutuos vtrinque descen-
 ditur. v. Obfl. ad h. v.

178 — 186. Achilles suspi-
 catur Aeneam spe succe-
 dendi in regno Troiano-
 rum, seu agrorum partem
 obtinendi processisse in pu-
 guam. πολλὸν ὀμίλου ἐκ-

οὐ τοι τοῦνεκά γε Πριάμος γέρας ἐν χειρὶ θήσει·
 εἰσὶν γάρ οἱ παῖδες· ὁ δ' ἔμπεδος, οὐδ' ἀεσίφρων.
 ἦ νύ τί τοι Τρῶες τέμενος τάμον, ἔξοχον ἄλλον,
 καλὸν, Φυταλῆς καὶ ἀρούρης, ὄφρα νέμῃαι, 185
 αἶ κεν ἐμὲ κτείνης; χαλεπῶς δέ σ' ἔολπα τὸ βέξιν.
 ἦδη μὲν σέ γε, Φημί, καὶ ἄλλοτε δουρὶ φόβησαι.
 ἦ οὐ μέμνη, ὅτε πέρ σε, βαῶν ἄπο, μοῦνον ἔοντα,
 σεῦα κατ' Ἰδαίων ὀρέων ταχέεσσι πόδεσσι
 καρπαλίμως; τότε δ' οὔτι μετατροπαλίζεο Φεύγων·
 ἔνθεν δ' ἐς Λυρνησσὸν ὑπέκφυγες· αὐτὰρ ἐγὼ τὴν 191
 πέρσαι, μεθορμηθεῖς σὺν Ἀθήνῃ καὶ Διὶ πατρὶ·
 ληϊάδας δὲ γυναῖκας, ἐλεύθερον ἡμᾶρ ἀπούρας,

183 ΓΑΡ ΕΟΙ 186 ΔΕ Σ ΕΒΟΛΠΑ

αλθῶν, pro εἰαλθῶν. v. Obfl. μισυ δὲ ψιλὴν ἄροσιν πεδί-
 — 182. τιμῆς τῆς Πριάμου. οιο ταμέσθαι. τέμενος τά-
 ἐν τῇ τιμῇ καὶ γέρας, con- μον, assignarunt. — 186.
 stitutum in loco Priami. v. χαλεπῶς δέ σ' ἔολπα τὸ βέ-
 Obfl. — 182. γέρας videtur ξιν. „spero, speravi“ Clar.
 nunc esse idem. quod τιμή. ke. At. h. k. est, vereor,
 regia dignitas, principatus, yt hoc efficias.
 quo sen. cedat Priamus, seu 187 — 198. Achilles iam
 successfuliora constituat Ae- antea Aeneam apud armen-
 neam. — 183. ὁ δ' ἔμπε- ta inopinato oppresserat,
 dos. opp. „ἀεσίφρων, levis, cumque is fuga Myrnessum
 ergo prius est, prudens. se recepisset, „ante obsessa
 Sic quoque Z. 382a τούτῳ iterum eum fugere coege-
 δ' οὐκ ἄρ νῦν φρένες ἔμπε- rat. Est et hoc ex Ame-
 ροι. Communi vsu aliis lo- liacis temporibus; h. e. an-
 cis est mens integra, im- te argumentum Iliadis. cf.
 pertentita. — 184. 5. quod sup. 90 sq.
 iam Il. I. 575. 6. τέμενος 193. ληϊάδας δὲ γυναῖκας.
 περικαλλὰς — εἰνοπέδοιο. ἦ- In his campis erat Briseis.

ἦγον· ἀτὰρ σε Ζεὺς ἐρέσασατο καὶ θεοὶ ἄλλοι.
 ἀλλ' οὐ νῦν σε ῥέεσθαι ὀλομαι, ὥς ἐνὶ θυμῷ 195
 βάλλεαι· ἀλλὰ σ' ἔγωγ' ἀναχωρήσαντα κελεύω
 εἰς πληθὺν ἰέναι, μὴδ' ἀντίος ἵστασ' ἑμεῖο,
 πρὶν τι κακὸν παθεῖν· βεχθὲν δὲ τε νήπιος ἔγνα.

Τὸν δ' αὖτ' Ἀινείας ἀπαμείβετο, φώνησέν τε·
 Πηλεΐδῃ, μὴ δὴ μ' ἐπέεσσ' γε, νηπύτιον ὦς, 200
 ἔλπεο δειδίξεσθαι· ἐπεὶ σάφα οἶδα καὶ αὐτὸς,
 ἡμὲν κερτομίας ἡδ' αἴσυλα μυθήσασθαι·
 ἴδμεν δ' ἀλλήλων γενεήν, ἴδμεν δὲ τοκῆας,
 πρόκλυτ' ἀκούοντες ἔπεα θνητῶν ἀνδρῶπων·
 ὅψει δ' οὐτ' ἄρ' πῶ σὺ ἐμοὺς ἴδῃς, οὐτ' ἄρ' ἐγὼ σοὺς.
 Φασὶ σε μὲν Πηλεΐος ἀμύμονος ἔκγονον εἶναι, 206
 μητρὸς δ' ἐκ Θέτιδος, καλλιπλοκάμου, αἰλοσύνης·

195 Vulg. σ' ἐρέεσθαι. v. Obfl. 200 ME FEPHΞΞΙ νη-
 πυτιον Fur Bentl. 201 FEΛΠΕΟ — ΣΑΦΑ FOI-
 ΔΑ. 203 FIΔMEN — FIΔMEN 204 FEΠPA
 205 FIΔΞΞ

B, 690. — 195. ἀλλ' ὡ νῦν
 σε ῥέεσθαι ὀλομαι non spe-
 ro, h. e. vereor ferueris. —
 196. ἀλλὰ σ' ἔγωγ' — μὴδ'
 ἀντίος ἵστασ' ἑμεῖο: per in-
 versionem; quocirca ego ti-
 bi auctor sum, vt e vesti-
 gio omīssa pugna recedas,
 et intra turmas te recipias.
 199—258. Aeneas Achil-
 lem docet, nulla re ei se
 inferiorem esse, nec genere
 et natalibus; (— ad 242)
 neque animo et virtute.

202. κερτομίας ἡδ' αἴσυ-
 λα. Sunt haec, αἴσυλα, quae
 proprie sunt *maledicta*, il-
 la, quae cum *cauillatione*
et dicacitate dicuntur. Erat
 autem Aeneas iam monitus
 ab Apolline, vt conuicia
 haec adspernaretur sup. 108.
 109. — 204. πρόκλυτ' ἀκού-
 οντας tenentes ex auditu,
narrationes antiquas, ma-
iorum fama celebratas. v.
 Obfl. — 207. αἰλοσύνης. h.
 αἰλοσύνης, ἐναλίας. Thetis

αὐτὰρ ἐγὼν υἷος μεγαλήτορος Ἀγχίσαι·
 εὐχομαι ἐκγεγάμεν, μήτηρ δέ μοι ἔστ' Ἀφροδίτη.
 τῶν δὴ νῦν ἑτεροὶ γε φίλον παῖδα κλαύουσινται 210
 σήμερον· οὐ γάρ φημι ἐπέεσσι γε νηπυτίοισιν
 ὧδε διακρινθέντε, μάχης ἔξ ἀπονέεσθαι.
 εἰ δ' ἐθέλεις καὶ ταῦτα δαήμεναι, ὅφρ' εὖ εἰδῇς
 ἡμετέρεην γενεήν, πολλοὶ δέ μιν ἄνδρες ἴσασιν·
 Δαίρδανον ἄρ' πρῶτον τέκετο νεφεληγερέτω Ζεὺς 215
 κτίσσε δὲ Δαίρδανίην, ἐπεὶ οὐπὶ Ἴλιος ἱστῇ

211 ΦΗΜΙ ΕΠΕΣΣΙ 212 al. ἀπονέεσθαι vna voce.
 213 ΦΕΙΔΗΙΣ 214 ΑΝΔΡΕΣ ΦΙΣΑΣΙ v. Obfl.
 216 ΦΙΑΙΟΣ

marina. v. Obfl. Simile indicium de praestantia ex natalibus v. inf. Φ, 186 sq. — 210. τῶν δὴ νῦν sc. τοκίων ex 203. — 213. εἰ δ' ἐθέλεις. Maternum genus nostri. Si autem etiam paternum genus etiam haud obscurum nosse cupis, accipe. cf. Obfl.

215 sq. Ad Aeneae stirpem cognoscendam digressio. haec a momento pugnae, ad nostrum utique sensum, est aliena, ad doctrinam autem mythicam praëclara. De Dardanio, Iovis ex Electra filio v. Excurs. VI. ad Aen. III. et ad seqq. v. Apollod. III, 12, 1. cum Dionys. Hal. I, 62. — 216. Fuit antiquioris ori-

ginis *Dardania*: habitabant tam homines, (more primorum in terris novis colonorum, quem Plato de Legg. III. p. 681. et ex eo Strabo, XIII, p. 885, bene observarunt) adhuc in locis montanis, donec in campo Ilium fuit conditum. Causa memoratur metus aquarum e Deucalioneo diluvio. Licet de aquarum Ponti Euxini in mare Aegaeum eruptionis fama aliqua antiqua cogitare; causa tamen simplicissima erat, cura se tuendi a vi hostili, si in loco edito considerent. Nec vero Dardania in iisdem locis est quaerenda, quibus Ilium conditum fuit; longius enim versus septen-

ἐν πεδίῳ πεπόλιστο, πόλις μερόπων ἀνθρώπων,
 ἀλλ' ἔθ' ὑπάρειας ᾤκεον πολυπίδακος Ἰδης.
 Δάρδανος αὖ τέκεθ' υἱὸν Ἐριχθόνιον βασιλῆα,
 ἐς δὴ ἀφνειότατος γένετο θνητῶν ἀνθρώπων. 220
 τοῦ τρισχίλιαι ἵπποι ἔλος κᾶτα βουκολέοντο
 θήλειαι, πώλοισιν ἀγαλλόμεναι ἀταλῆσι.
 τᾶων καὶ Βορέης ἡράσσατο βοσκομενάων,
 ἵπῳ δ' εἰσάμενος παρελέξατο κυανοχαίτῃ.

218 FOIKETN al. πολυπιδάκου. 224 Δ ΦΕΙΣΑΜΕ-
 ΝΟΣ v. Obfl.

224 Δ ΦΕΙΣΑΜΕ-

trionem fuit sita. Porro, si inhabitaverunt homines ὑπαρείας Ἰδης, intelligendum hoc de iugis a vertice remotioribus et ad planitiem littoralis plagae vergentibus: nec τὰ κάτω μέρη τῶν ὄρων sunt ipsae radices aut plana. Nimirum presse Marto? Nonnullum Ilium et af-ces Pergameas steterant; habitabunt vallibus imis Aen. III, 509. Tandem si Ilium ἐν πεδίῳ fuit conditum: videri debet et hoc non absolute dictum; in ipsa campi planitie; sed relate ad antecedens, paulo longius hinc sub radicibus Idae, qua versus plana Idaea subsident iuga; unde fit, ut epitheta Ilii a montanis locis petita sint:

*Ἴλιος ἡγεμόεσσα, ὀφρυόεσσα, αἰπεινή.

Quibus neglectis, arguendi opportunitatem ex li. I. imprimis e verbis ἐν πεδίῳ nacti sunt viri docti in disputatione de situ Ilii veteris.

219—229. *Erichthonius*, Dardani filius, Troia pater; cuius equi nobilissimi.

221. ἔλος κᾶτα, forte St. moentis, hoc nomine celebrati ab ipso Homero, quod stagna facit. — 222. πώλοισιν ἀγαλλόμεναι, ornatae pro ἔχουσαι πώλους. — 223. Vento concipere equas, vidimus iam II, 150. Coniungere homines notionem velocitatis in ventis. Nunc *Boreas* tanquam rapidissimus inter ventos genuisse

αἱ δ' ὑπὸ κυσσύμεναι ἔτεκον θροκαΐδεα πῶλους· 225

αἱ δ' ὅτε μὲν σκιρτῶεν ἐπὶ ζειδῶρον ἄρουραν,
ἄκρον ἐπ' ἀνδρῆϊκων καρπὸν θρόν, οὐδὲ κατέκλων·
ἀλλ' ὅτε δὲ σκιρτῶεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
ἄκρον ἐπὶ ξηγμῖνος ἀλῆς πολιοῖο θέεσκον.

Τρῶα δ' Ἐριχθόνιος τέκετο Τρώεσσι ἄνακτα· 230

Τρῶας δ' αὖ τρεῖς παῖδες ἀμύμονες ἐξεγένοντο,

Ἴλος τ', Ἀσσάρακός τε, καὶ ἀντίθεος Γανυμήδης,
ὃς δὴ κάλλιστος γένητο θνητῶν ἀνθρώπων·

τὸν καὶ ἀνηρεΐψαντο θεοὶ Διὶ οἶνσχοσεῖν,
κάλλεος εἵνεκα οἷο, ἵν' ἀθανάτοισι μετεΐη. 235

Ἴλος δ' αὖ τέκεθ' υἱὸν ἀμύμονα Λαιομέδοντα·

Λαιομέδων δ' ἄρα Τιθωνὸν τέκετο, Πριάμῳ τε,

Λάμπον τε, Κλυτίῳ δ', Ἰκετάονά τ', ὅζον Ἄρηος·

Ἀσσάρακος δὲ Κάπυν· ὁ δ' αἶψ' Ἀγχιόην τέκε παῖδα·

228 Vulg. ἀλλ' ὅτε δὴ. 230 ΤΡΩΕΣΣΙ ΦΑΝΑΚΤΑ
232 ΦΙΛΟΣ 234 ΔΙΙ ΦΟΙΝΟΧΟΕΤΕΙΝ 235
ΕΙΝΕΚΑ ΦΟΙΟ 236 ΦΙΛΟΣ

equos ἢ hos dictus est. — 230. Erichthonii filius

226—9. Repetita, ex h. l. Tros iis, quibus imperabat,
a multis prodigiosa celeritas; ex antiquo sermone
essent.

ad miracula proclui, repe- 234. 5. τὸν καὶ α. Nihil
tita: in quo, pro priscorum amplius Homerus, quam
hominum sensu, nec lau- pulcritudinem *Ganymedis*
dandi nec reprehendendi declarat sollemni formula:
locutus est. Simile iam vidi- Amari a diis pulcros et pul-
mus illud N, 29 sq. — 229. cras, et rapi ab iis. Ver-

ἐπὶ τὸ ἄκρον. ξηγμῖνος ἀ- sa mox ornamenta mythica
λῆς simpliciter in summo in narrationes mythicas. cf.
πατρι. v. Obfl. Obfl.

αὐτὰρ ἔμ' Ἀγχιλῆος, Πριάμος δὲ τέχ' Ἐκτόρα διόν. 240
 ταύτης τοι γενεῆς τε καὶ αἵματος εὐχομαι εἶναι.
 Ζεὺς δ' ἀρετὴν ἀνδρεσσιν ὀφείλλει τε, μινύθει τε,
 ἵππως κεν ἐθέλῃσιν· ὁ γὰρ κάρτιστος ἀπάντων.
 ἀλλ' ἄγε μηκέτι ταῦτα λεγώμεθα, νηπύτιοι ὦς,
 ἵσταός' ἐν μέσση ὑσμίνῃ δηϊοτῆτος. 245
 ἴσθι γὰρ ἀμφοτέροισιν ὀνειδέα μυθήσασθαι·
 πολλὰ μάλ' οὐδ' ἂν νῆς ἐκατόζυγος ἄχθος ἄροίτο.
 στρεπτή δὲ γλῶσσ' ἐστὶ βροτῶν, πολέες δ' ἐνὶ μῦθαι,
 παντοῖοι· ἐπέων δὲ πρὸς νόμος ἐνθα καὶ ἐνθα,
 ἵπποιόν κ' εἴπησθα ἔπος, τοῖόν κ' ἐπακούσαις. 250
 ἀλλὰ τίη ἔριδας καὶ νεῖκεα νῶϊν ἀνάγκη
 νεικεῖν ἀλλήλοισιν ἐναντίον, ὥστε γυναικάς,
 αἵτε χολωσάμεναι ἔριδος περὶ θυμοβόροιο
 νεικεῦσ' ἀλλήλησι μέσσην ἐς ἄγυιαν ἰσῆσαι,

240 Vulg. δ' ἔτεχ' 244 νηπύτιοι fws Bemt. 247 FE-
 ΚΑΤΟΖΤΓΟΣ vulg. ἐκατόζυγος 249 ΓΕΠΕΩΝ
 250 ΤΟΠΟΙΟΝ ΦΕΙΠΗΙΣΘΑ ΓΕΠΟΣ 254 Vulg.
 ἄγυιαν

242. De virtute, quod alterum erat, quo Achilles superbiebat, et Aeneam se inferiorem iactauerat, modeste loquitur Aeneas. Virtutem meam qualis sit, praedicare nolo; est ea inter dona deorum. Praeinit Homerus Socraticis, ἀρετὴν ὁδὸν μετὰ obtingere hominibus.

246—255. De his otiose dictis v. Obsl.

247. νῆς ἐκατόζυγος. ergo iam Homérica aetate fuit in usu navis C. remigum; cum heroum aetate πεντήκοντος esset maxima moles navis, quae innotuisset: scilicet Argo. — 248. 9. ἐπέων δὲ πρὸς νόμος — h. e. ἔπη πολλὰ νέμονται distribuuntur utrinque, sparguntur, iactantur. v. Obsl. — 253. χολωσάμεναι ἔριδος περὶ θ. per conten-

πολλὰ ἔττα τε καὶ οὐκί· χόλος δὲ τε καὶ τὰ κελεύει. 255
 αἰλκῆς δ' οὐ μ' ἐπέεσσιν ἀποτρέψεις μεμαῶτα,
 πρὶν χαλκῷ μαχέσασθαι ἐναντίον· ἀλλ' ἄγε, θᾶσσεν
 γευσόμεθ' ἀλλήλων χαλκήρεσιν ἐγχείησιν.

Ἡ ῥα, καὶ ἐν δεινῷ σάκει ἤλασεν ὀβριμον ἔγχος
 ἀμφοδάλῳ, μέγα δ' ἀμφὶ σάκος μύκε δαυρὸς ἀπικῇ·
 Πηλεΐδης δὲ σάκος μὲν ἀπὸ ἔο χαιρὶ παχείῃ 261
 ἔσχετο ταρβήσας· Φάτο γάρ δολιχόσκοιον ἔγχος
 ῥέα διελεύσεσθαι μεγαλήτορας Αἰνείαιο·
 νήπιος, οὐδ' ἐνόησε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 ὡς αὐτῷ ρηΐδι ἐστὶ θεῶν ἐρικυδέα δῶρα 265
 ἀνδράσι γε θνητοῖσι διμμήμεναι, οὐδ' ὑπαίκειν.
 οὐδὲ τότε Αἰνείαιο δαΐφρονος ὀβριμον ἔγχος
 ῥῆξε σάκος· χρυσὸς γὰρ ἐρύκακε, δῶρα θεοῖο·
 ἀλλὰ δύο μὲν ἔλασσε διὰ πτύχας, αἱ δ' ἄρ' ἔτι τρεῖς

256 ME FBΠΕΣΣΙ 259 Vulg. χάλκον ἔγχος 261
 ΑΠΟ FEO 263 Vulg. ῥεῖα δ' ἐλεύσεσθαι.

tionem, rixam, exasperatae.
 — 255. νεικῶσι — πολλά.
 nunc est probrum multa sibi
 inuicem ingerunt. paullo
 ante 251. ἔριδας καὶ νείκεα
 νεικῶν erat iurgia facere.

259—289. Pugna inter
 Achillem et Aeneam: primo
 iacta ab Aenea hasta Achil-
 lis clipeum ferit, nec tamen
 perforat: — 272.

259. ἐνήλασε τῷ σάκει δαι-
 νῷ (terribili) τὸ ἔγχος. im-
 pegit. — 261. Achilles cli-
 peum Ἡφαιστότευκτον, tan-

quam opus diuinum, haud
 perforari posse, non repu-
 tauerat; — 266. ἀνδράσι δα-
 μήμεναι. ὡς οὐ ρᾶδιόν ἐστι
 τὰ — δαμῆναι ὑπ' ἀνδρῶν,
 οὐδὲ ρᾶδιόν ἐστω, αὐτὰ ὑπο-
 εἶκειν. cedere materiam icti-
 bus, adeoque perforari aut
 cauari. — 269. δύο πτύχας.
 laminae duae e quinīs, qui-
 bus clipei crates inducta
 erat: sup. Σ, 481. πέντε·
 δ' ἄρ' αὐτοῦ ἔσαν σάκεος πτύ-
 χας. Usque ad tertiam ha-
 lia penetrauerat, in hac

ἦσαν· ἐπεὶ πέντε πτύχας ἤλασε Κυλλοπόδιον, 270
 τὰς δύο χαλκείας, δύο δ' ἔνδοθι κασσιτέροια,
 τὴν δὲ μίαν χρυσέην· τῇ δ' ἔσχετο μείλιον ἔγχος.
 δεύτερος αὐτ' Ἀχιλεὺς προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
 καὶ βάλεν Αἰνείαιο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' ἴσην,
 ἄντυγ' ὑπὸ πρώτῃν, ἣ λεπτότατος ὅτε χαλκός, 275
 λεπτοτάτῃ δ' ἐπέην ἑνὸς βοός· ἡ δὲ διὰ πρὸ
 Πηλιάς ἦίξε μέλη, λάκε δ' ἀσπίς ὑπ' αὐτῆς.
 Αἰνείας δ' ἐάλη, καὶ ἀπὸ ἔθεν ἀσπίδ' ἀνέσχε
 δέσας· ἔγχετο δ' ἄρ' ὑπὲρ νώτου ἐνὶ γαίῃ
 ἔσση ἰεμένη, διὰ δ' ἀμφοτέρους ἔλε κύκλους 280
 ἀσπίδος ἀμφιβρότης. ὁ δ' αἰλουάμενος δόρυ μακρὸν,

272 Vulg. χάλκον

274. ΠΑΝΤΟΣ ΕΡΙΣΗΝ

278

ΕΦΑΛΗ et ΑΠΟ ΦΕΘΕΝ 280 FIEMENH

haerebat: fuit haec haud stringit ipsam cutem. At
 dubie aurea, media inter Hectoris hasta transit per
 ceteras, quarum duae ex sex coria clipei Aiacis H,
 248 et languescens ad septi-
 mum haeret.
 Cassiteri, vltus habet forte, 275—283. Achillis hasta
 extimam traiecit oram clipei
 Aeneae et terrae infigitur.
 — Aeneas ἐάλη. vt hasta
 praeteruolaret, collecto corpore et incuruato subsedit.
 v. Obill.
 280. ἀμφοτέρους κύκλους; lamittiam aeream cum cor-
 rio: 275. 6. — 281. ἔσση
 ἰεμένη. cupiens ulterius pro-
 cedere: vt iam aliquoties
 vidimus. διὰ δ' ἀμφοτέρους
 κύκλους ἀσπίδος, sc. extre-

ἔστη, καὶ δ' ἄχος οἱ χύτο μυρίον ὀφθαλμοῖσι,
 ταρβήσας, ὃ οἱ ἄγχι πάγῃ βέλος. αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
 ἐμμεμαῶς ἐπύρουσεν, ἐρυσσάμενος ξίφος ὄξυ,
 σμερδαλέα ἰάχων· ὃ δὲ χερμάδιον λάβε χεῖρτι 285
 Διναίας, μέγα ἔργον, ὃ οὐ δύο γ' ἄνδρες φέροιεν,
 σῖοι νῦν βροτῆρι εἰς· ὃ δὲ μιν ῥέα πάλλε καὶ ὄος.
 ἔνθα κεν Διναίας μὲν ἐπεσσύμενον βάλῃ πέτρῳ,
 ἢ κόρυθ', ἢ ἑ-σάκος, τό οἱ ἤκεσε λυγρὸν ὀλεθρον,
 τὸν δὲ κε Πηλεΐδης σχεδὸν ἄορι θυμὸν ἀπηύρα· 290
 εἰ μὴ ἄρ' ὄξυ νόησε Ποσειδάων ἐνοσίχθων·

282 ΚΑΔ Δ ΑΧΟΣ FOI. corrigendum ἀχλὺς χύτο.

283 FOI

284 ΕΠΟΡΟΤΣΕ ΦΕΡΤΣΣΑΜΕ-

ΝΟΣ 285 ΣΜΕΡΔΑΛΕΑ ΦΙΦΑΧΩΝ

286

ΜΕΓΑ ΦΕΡΓΟΝ 289 ΤQ FOI

nam oram duplicis integu-
 menti ex aere et corio, quo
 clipeus Aeneae obductus
 erat.

281—291. Hasta frustra
 emissa irruit Achilles in Ae-
 neam gladio fixicto; at hic
 magnum saxum arripit.
 Nunc (vll. 288. 9.) praeni-
 deri poterat, cum Achillis
 arma frangi aut penetrari
 non possent, eum incolu-
 mem fore, Aeneam autem
 occidi: hoc animaduertit
 Neptunus et pugnam diri-
 mere decernit.

282. offussa eius oculis
 est ex subito discriminis sen-
 su et terrore caligo: v. Obll.
 ἔστη ταρβήσας. — 285. ὃ

ὃ δὲ χ. necesse est adeo Ae-
 neam clipeum perforatum
 abiecisse, vt saxum manu
 capere posset; aut clipeum
 hasta perforatum et in ter-
 ra fixum recipere et regere
 nequuisse. — 287. cf. ad E,
 303. 4. — 289. ἢ (κατὰ)
 κόρυθ' ἢ ἑ-σάκος. atqui haec
 arma ἡΦμιστότευσσα frangi
 nequibant.

291—340. Neptunus eri-
 pit Aeneam pugnae. Hoc
 ita adornatum a poeta:
 Neptunus diis suadet vt sub-
 ducant morti Aeneam, tan-
 quam probum et religiosum
 hominem; (298. 9.) eum-
 que Ioui carum, a quo,
 fato, constitutum sit, vt

αὐτίκα δ' ἀθανάτοισι θεοῖς μετὰ μῦθον ἔειπεν·

“ὦ πόποι, ἦ μοι ἄχος μεγαλήτορος Αἰνείαο,
ὅς τάχα Πηλείωνι δαμείς Ἄϊδοςδε κάτεισι,
πειθόμενος μύθοισιν Ἀπάλλωνος ἐκάτοιο, 295
ἥπιος· οὐδέ τί οἱ χραισμήσαι λυγρὸν ἄλεθρον.
ἀλλὰ τίη νῦν οὗτος ἀναίτιος ἄλγεα πάσχει,
μὰψ ἔνεκ' ἀλλοτρίων ἀχέων, κεχαρισμένα δ' αἰεὶ
δῶρα θεοῖσι δίδωσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν;
ἀλλ' ἄγεθ', ἡμεῖς πέρ μιν ὑπ' ἐκ θανάτου ἀγάγωμεν,
μήπως καὶ Κρονίδης κεχολώσεται, αἶκεν Ἀχιλλεύς 301
τόνδε κατακτείνῃ· μῦθον δὲ οἱ ἔστ' ἀλέασθαι,
ὄφρα μὴ ἄσπερμος γενεὴ καὶ ἀφάντος ὀληται

292 ΕΦΒΙΠΗ

295 ΕΚΑΤΟΙΟ

296 ΤΙ ΦΟΙ

302 ΔΕ ΦΟΙ

per eum reliquias stirpis
Dardani, quem Iupiter in-
signiter amauerat, supersti-
tes seruentur, et ut, altera
progenie Priami inuisa et
exilio destinata, Aeneas cum
posteris suis Troianis regnet.
Hunc in modum dispesco
sententias. — 308. Relin-
quit hoc Iuno, suo et ce-
terorum deorum nomine,
Neptuni arbitrio, ut pro lu-
bitu faciat — 317. tum ille
pugnantis Achillis oculis ca-
liginem obiiicit, hastam Ae-
neae solo euulsam ante A-
chillis, pedes proiicit, Ae-
neam sublimem aere subdu-

cit et in extrema acie Tro-
ianorum collocat — 329 eum-
que obiurgat, quod cum
Achille congressus sit, quem
in posterum euitare in pu-
gna iubet — 339.

295. οὐδέ τί οἱ χραισμήσαι.
Apollo. — 297. ἄλγεα πά-
σχει. pro grauiore, perire,
ex vñ. antec. ἔνεκ' ἀλλο-
τρίων ἀχέων, Apollinis in-
festi Achivis. Versus 298.
299. videntur fuisse fundus
pietatis Aeneae a Virgilio
celebratae. Sum pius Ae-
neas. — 302. μῦθον δὲ
οἱ ἔστ' ἀλέασθαι. per fata
licet, ut seruetur Aeneas.

Δαρδάνου, ὃν Κρονίδης περὶ πάντων φίλατο παῖδων,
οἱ ἔθεν ἐξεγένοντο, γυναῖκων τε θνητῶν. 305

ἤδη γὰρ Πριάμου γενεὴν ἤχθηρε Κρονίων·
νῦν δὲ δὴ Αἰνείαο βίη Τρώεσσιν ἀνίσχει,
καὶ παῖδων παῖδες, τοὶ κεν μετόπισθε γένωνται.

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη·

305 PEOEN

307 ΤΡΩΕΣΣΙ ΠΑΝΑΜΕΙ

309

ΠΟΤΝΙΑ ΕΗΡΗ

Potnisset tamen ille occidi
ὑπὲρ μοῖραν, vt inf. 336.
Conf. supra ad P, 321. —
303. Fatale itaque erat, vt
ex Dardani stirpe altera
progenies succederet alteri.
— 306. Priamus et ipse
oriundus erat a Dardano,
vt vidimus vll. 215 sqq. nam
Dardani nepos, Tros, ha-
buit filios Ilum et Assara-
cum. Ex Ilo natus Laome-
don, ex hoc Priamus: hanc
stirpis ex Ilo progeniem
cum excidio Troiae defecis-
se, norat auctor horum
versuum. Supererat altera
progenies, ab Assaraco du-
cta, a quo Capys, ab eo
que Anchises, Aeneae pa-
ter, progenitus fuerat. Ae-
neam Troiae excidio super-
fuisse vulgata fama consta-
bat: vll. 338. 9. Constare
porro debuit, Aeneam prin-

cipatum aliquem Troiano-
rum, qui Troiae excisae su-
perfuerant, habuisse, eum-
que ad eius posteros per-
venisse: nec tamen additum,
quibus in locis. Hinc ena-
ta narrationum seges, quam
vide in Excursu ad Virgi-
lium. Succinit obscuritas
oraculi; quo loco haberi
possunt, et habita sunt, haec
Neptuni verba. Πριάμου
γενεὴν ἤχθηρε Κρονίων. A
rudibus hominibus crede-
bantur dii odisse eos, qui-
bus magnae calamitates ac-
ciderant. Sic et Atrei stirps
loco haud ablimili Od. A,
435 sq. T, 563 sq. Latissi-
me per omne genus huma-
num patuit sinistra haec opi-
nio, innumerorum fraudum
et superstitionum genetrix.
Notata quoque res a Koep-
pen.

Ἐνοσίγαι', αὐτὸς σὺ μετὰ Φρεσὶ σῆσι νόησον 310

Αἰνείαν, ἥ κέν μιν ἐρύσσειαι, ἥ κεν ἐάσεις

Πηλεΐδῃ Ἀχιλλῆϊ δαμήμεναι, ἐσθλὸν ἔοντα.

ἦτοι μὲν γὰρ νῶϊ πολεῖς ὠμόσσαμεν ὄρκους

πᾶσι μετ' ἀθανάτοισιν, ἐγὼ καὶ Παλλὰς Ἀθήνη,

μήποτ' ἐπὶ Τρώεσσιν ἀλεξήσῃ κακὸν ἡμᾶρ, 315

μηδ' ὅποταν Τροίῃ μαλερῶ πυρὶ πᾶσα δάηται.

δαιομένη, δαίωσι δ' Ἀρηϊοὶ υἱὲς Ἀχαιῶν.

Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,

βῆ δ' ἔμην ἄν τε μάχην καὶ ἀνὰ κλόνον ἐγχειάων,

ἔξε δ' ὄθ' Αἰνείας ἠδὲ κλυτὸς ἦεν Ἀχιλλεύς. 320

311 MIN FEPTΣΣΕΑΙ. corr. μιν ῥύσαι. 320 Vulg.
ἠδ' ὁ κλυτὸς

310—317. Arbitrium servandi Aeneam Neptuno relinquit Iuno; sui ipsius et Mineruae nullam ea in re operam fore. Erant enim hae deae Troianis infestissimae vll. 313 sqq. cuius odii causas superiores a Paradis iudicio repetierunt.

310. νόησον Αἰνείαν ἥ κέν μιν ἐρύσσειαι noto graecismo pro: νόησον, εἰ Αἰνείαν ἥ ἐρύσσειαι ἥ ἐάσεις. — 315. nos non esse depulsuras exitium a Troianis: v. Obfl. contra vero exitium ipsis esse machinaturas.

318—329. Aeneas discrimini a Neptuno eripitur

subductus per aerem, caligine Achilli obiecta: talis aeris obscuratio passim memoratur in miraculum aucta et dei alicuius interuentui tributa, vt P, 644. O, 668. Diuersi generis est haec caligo ab ea, quam alibi a vertigine capitis ortam memorat, vt de Patroclo Π, 792. Alia ἀχλὺς a moerore subito inf. 421. pro qua est ἄχος νεφέλη, P, 591. vnde et Ἀχλὺς pro Tristitia in Sc. Herc. 264. alia oculorum caligo a subito terrore memorabatur supra 282. Ptopius ad nostrum locum spectat caligo Diomedī obiecta JI, 127.

αὐτίκα τῷ μὲν ἔπειτα κατ' ὀφθαλμῶν χέεν ἀχλὺν,
 Πηλεΐδῃ Ἀχιλῆϊ· ὁ δὲ μελὴν εὐχάαλκον
 ἀσπίδος ἐξέρυσσε μεγάλῃτορος Αἰνεΐαο·
 καὶ τὴν μὲν προπάρειθε προδῶν Ἀχιλλῆος ἔθηκεν,
 Αἰνεΐαν δ' ἔσσευεν ἀπὸ χθονὸς ὑψὸς αἰέρας· 325
 πολλὰς δὲ στίχας ἡρώων, πολλὰς δὲ καὶ ἵππων
 Αἰνεΐας ὑπερᾶλτο, θεοῦ ἀπὸ χειρὸς ὀρούσας·
 ἴξε δ' ἐπ' ἐσχατὴν πολυαΐκος πολέμοιο,
 ἔνθα δὲ Καύκωνες πόλεμον μέτα θωρήσσοντο.
 τῷ δὲ μάλ' ἐγγύθεν ἦλθε Ποσειδάων ἐνοσίχθων, 330
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Αἰνεΐα, τίς σ' ὧδε θεῶν ἀτέοντα κελεύει
 ἀντία Πηλεΐωνος ὑπερδύμοιο μάχεσθαι,
 ὅς σευ ἄμα κρείσσων, καὶ φίλτερος ἀθανάτοισιν;

325 Vulg. Αἰνεΐανδ' ἐπέσσευεν

329 Vulg. μεταθωρήσσοντο

331 FEPHEA

333 Vulg. ἀντί· Ἀχιλλῆος πολέμειζεν ἢ δὲ μάχεσθαι

remouenda ab eius oculis,
 ut numen videre posset.

325. Sublimis per aerem
 raptus Aeneas, pari modo,
 quo iam sup. E, 445 ab
 Apolline abductus fuerat e
 pugna cum Diomede. —

327. Θεοῦ ἀπὸ χειρὸς ὀρού-
 σας pro διὰ, ὑπὸ, χειρὸς,
 ὀρνούμενος. Φαρόμενος. — 329.
 ἔνθα δὲ Καύκωνες, stetero
 Caucones in extremis ordi-
 nibus Troianae aciei, quos
 iam memoratos meminimus

sup. K, 429. vbi illi versus
 mare tendebant in dextro
 Troianorum cornu: quod
 tamen haud referre licet ad
 pugnam, de qua nunc agi-
 tur. Eos Paphlagonibus ac-
 censos fuisse iam notatum
 est ad B, extr.

330—340. Increpat Ae-
 neam Neptunus cum Achil-
 le congredi ausum.

332. σὲ — ἀτέοντα. tan-
 quam diuinitus insania cor-
 reptum; stolidè agentem.

ἀλλ' ἀναχωρῆσαι, ὅτε κεν συμβλήσεται αὐτῷ, 335
 μὴ καὶ ὑπὲρ μοῖραν δόμον Ἰῖδος εἰσφύκηται.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κ' Ἀχιλεὺς θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπῃ,
 θάρσυσσας δὴ πείτα μετὰ πρώτοις μάχεσθαι·
 οὐ μὲν γάρ τις α' ἄλλος Ἀχαιῶν ἐξαναΐξει. 339
 ὧς εἰπὼν, λίπεν αὐτόθ', ὅπρ' ἐπεφραδε πάντα.
 αἶψα δ' ἔπειτ' Ἀχιλλῆος ἀπ' ὀφθαλμῶν σκέδασ' ἀχλὺν
 θεσπεσίην· ὃ δ' ἔπειτα μέγ' ἔξιδεν ὀφθαλμοῖσιν·
 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
 ὦ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι·
 ἔγχεος μὲν τόδε κείται ἐπὶ χθονός, οὐδὲ τι φῶτα 345
 λεύσσω, τῷ ἐφέηκα, κατακτάμεναι μενεαίων.
 ἦ ῥα καὶ Αἰνείας φίλος ἀθανάτοισι θεοῖσιν
 ἦεν. αὐτὰρ μιν ἔφην μὰ ψ αὐτῶς εὐχετάσθαι.
 ἐβρέτω. οὐ οἱ θυμὸς ἐμεῦ ἔτι πειρηθῆναι
 ἔσσεται, ὅς καὶ νῦν φύγεν ἄσμενος ἐκ θανάτοιο. 350
 ἀλλ' ἄγε δὴ, Δαναοῖσι φιλοπτολέμοισι· κελεύσας,
 τῶν ἄλλων. Τρώων πειρήσομαι ἀντίος ἐλθὼν.

340 FEIΠΩΝ 343 APA FBIPB ΠΡΟΣ FON da
 hoc v. Obfl. 349 FERRETQ. OT FQI

v. Obfl. — 335. ἀναχωρῆσαι, sum, superflitem Troiae ex-
 sai. (μέμνησο.) — 336. ὑπὲρ cidio fuisse Aeneam.
 μοῖραν, praeter fatalem re- 341 — 352. Achilles cali-
 rum ordinem: v. modo v. gine ab oculis deterfa, Ae-
 302. et sup. vfl. 30. et Obfl. neam sibi ereptum cum di-
 ad Z, (VI) 488. — 339. diciffet, pugnando alios Tro-
 Si Achillis manum effugeris, ianos aggredi statuit. —
 a nullo alio necari te fato 342. μέγ' ἔξιδεν, intentis
 constitutum est. cf. 306. No- oculis. v. Obfl. — 348. α-
 rat adeo auctor horum ver- τάρ μιν ἔφην. sup. 207.

αὐτίκα τῷ μὲν ἔπειτα κατ' ὀφθαλμῶν χέεν ἀχλὺν,
 Πηλεΐδῃ Ἀχιλῆϊ· ὁ δὲ μελὴν εὐχάλοον
 ἀσπίδος ἐξέρυσσε μεγαλήτορος Αἰνεΐαο·
 καὶ τὴν μὲν προπάροιθε ποδῶν Ἀχιλλῆος ἔθηκεν,
 Αἰνεΐαν δ' ἔσσευεν ἀπὸ χθονὸς ὑψόσ' αἰέρας· 325
 πολλὰς δὲ στίχας ἡρώων, πολλὰς δὲ καὶ ἵππων
 Αἰνεΐας ὑπερᾶλτο, θεῶν ἀπὸ χειρὸς ὀρούσας·
 Ἴξε δ' ἐπ' ἐσχατὴν πολυαΐκος πολέμοιο,
 ἔνθα δὲ Καύκωνες πόλεμον μέγα θωρήσσοντο.
 τῷ δὲ μάλ' ἐγγύθεν ἦλθε Ποσειδάων ἐνοσίχθων, 330
 καὶ μιν Φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Αἰνεΐα, τίς σ' ὧδε θεῶν ἀτέοντα κελεύει
 ἀντία Πηλείωνος ὑπερδύμοιο μάχεσθαι,
 ὅς σευ ἄμα κρείσσω, καὶ φίλτερος ἀθανάτοισιν;

325 Vulg. Αἰνεΐανδ' ἐπέσσευεν 329 Vulg. μεταθωρήσσοντο
 331 ΠΕΠΕΑ 333 Vulg. ἀντί· Ἀχιλλῆος πολεμίζεν ἢδὲ
 μάχεσθαι

remouenda ab eius oculis,
 ut numen videre posset.

325. Sublimis per aerem
 raptus Aeneas, pari modo,
 quo iam sup. E, 445 ab
 Apolline abductus fuerat e
 pugna cum Diomede. —

327. Θεοῦ ἀπὸ χειρὸς ὀρού-
 σας pro diā, ὑπὸ, χειρὸς,
 ἐρνύμενος. Φερόμενος. — 329.
 ἔνθα δὲ Καύκωνες, Stetere
 Caucones in extremis ordi-
 nibus Troianae aciei, quos
 iam memoratos meminimus

sup. K, 429. vbi illi versus
 mare tendebant in dextro
 Troianorum cornu: quod
 tamen haud referre licet ad
 pugnam, de qua nunc agi-
 tur. Eos Paphlagonibus ac-
 cenfos fuisse iam notatum
 est ad B, extr.

330—340. Increpat Ae-
 neam, Neptunus cum Achil-
 le congrédi ausum.

332. σὲ — ἀτέοντα. tan-
 quam diuinatus insania cor-
 reptum; stolidè agentem.

ἀλλ' ἀναχωρῆσαι, ὅτε κεν συμβλήσεται αὐτῷ, 335
μὴ καὶ ὑπὲρ μοῖραν δόμον Ἰλίδος εἰσεφίκηαι.

αὐτὰρ ἐπεὶ κ' Ἀχιλεὺς θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπη,
θαρσύνσας δὴ ἔπειτα μετὰ πρῶταισι μάχεσθαι·

οὐ μὲν γάρ τις α' ἄλλος Ἀχαιῶν ἐξαναρίξει. 339

ὣς εἰπὼν, λίπεν αὐτόθ', ἐπεὶ διεπέφραδε πάντας.

αἶψα δ' ἔπειτ' Ἀχιλλῆος ἀπ' ὀφθαλμῶν σκέδασ' ἀχλὺν
θεσπεσίην· ὁ δ' ἔπειτα μέγ' ἔξιδεν ὀφθαλμοῖσιν·

ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·

ὦ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὀρῶμαι·

ἔγχεος μὲν τόδε κεῖται ἐπὶ χθονός, οὐδὲ τι φῶτα 345

λεύσσω, τῷ ἐφέηκα, κατακτάμεναι μενεαίνων.

ἦ ῥα καὶ Αἰνείας φίλος ἀθανάτοισι θεοῖσιν

ἦεν. αἰτάρ μιν ἔφην μὰ ψ αὐτῶς εὐχετάσασθαι.

ἐβρέτω. οὐ οἱ θυμὸς ἐμεῦ ἔτι πειρηθῆναι

ἔσσεται, ὅς καὶ νῦν φύγεν ἄσμενος ἐκ θανάτοιο. 350

ἀλλ' ἄγε δὴ, Δαναοῖσι φιλοπτολέμοισι· κελεύσας,

τῶν ἄλλων. Τρώων πειρήσομαι ἀντίος ἐλθών.

340 FEIΠΩΝ 343 APA FEIΠE ΠPOΣ FON da
hoc v. Obfl. 349 FERPETΩ. OT FOI

v. Obfl. — 335. ἀναχωρῆσαι (μέμνησο) — 336. ὑπὲρ

μοῖραν, praeter fatalem re-
rum ordinem: v. modo v.

302. et sup. vf. 30. et Obfl.
ad Z, (VI) 488. — 339.

Si Achillis manum effugeris,
a nullo alio necari te fato

constitutum est. cf. 306. No-
rat adeo auctor horum ver-

sum, superfitem Troiae ex-
cidio fuisse Aeneam.

341—352. Achilles cali-
gine ab oculis deterfa, Ae-
neam sibi ereptum cum di-
dicisset, pugnando alios Tro-
ianos aggredi statuit. —

342. μέγ' ἔξιδεν, intentis
oculis. v. Obfl. — 348. ἀ-
τάρ μιν ἔφην. sup. 207.

ὣς ἔφαθ'· Ἐπὶ τῷ δ' αὖτις ἐδύσατο αὐλαμὸν ἀνδρῶν,
 ταρβήσας, ὅτ' ἀκούσε θεοῦ ὅπα φωνήσαντος. 380
 ἐν δ' Ἀχιλλεὺς Τρώεσσι θόρε, φρεσὶν εἰμένος ἀλκιῇ,
 σμερδαλέα ἰσχύων· πρῶτον δ' ἔλεν Ἰφιτίωνα
 ἑσθλόν, Ὀτρυντείδην, πολέων ἡγήτορα λαῶν,
 ὃν Νύμφη τέκε Νηῆς· Ὀτρυντῇ πτολιπόρῳ,
 Τρωάων ὑπὸ νιφόςῃσι, Ἰδῆς ἐν πύσιν δῆμα· 385
 τὸν δ' ἰδὺς μεμαῶτα βάλ' ἔγχρ' ὅς τις Ἀχιλλεὺς,
 μέσσην καὶ κεφαλὴν· ἡ δ' ἀνδρὶ χαῖ' ἅσα καέσθη·
 δοῦπήσεν δὲ πρῶτον· ὁ δ' ἐπνέζετο δῖος Ἀχιλλεὺς·
 Κεῖσσι, Ὀτρυντείδῃ, πάντων ἐκπαυλότατ' ἀνδρῶν,
 ἔνθα δὲ τοὶ δαίνεσθαι· γενεὴ δὲ τοῦ ἔστ' ἐπὶ λήμνῃ 390
 Τυγαίῃ, ὅθι τοὶ τέμενας πατρώϊόν ἐστιν,
 Ἰλλῶν ἐπ' ἰχθυόεντι, καὶ Ἐρμῶ δινέεντι.
 ὣς φάτ' ἐπνυχόμενος· τὸν δὲ σκῆπτρόν τε καὶ αὐλὴν τε·

379 ΕΔΥΣΑΤΟ ΦΟΥΛΑΜΟΝ 381 ΦΡΕΣΙ ΕΙΜΕΝΟΣ
 ΜΕΝΟΣ 382 ΣΜΕΡΔΑΛΕΑ ΦΙΦΑΧΩΝ ΠΡΟ-
 ΤΟΣ Δ ΕΛΕ ΦΙΦΙΤΙΩΝΑ. 385 Ε. ΕΤΔΗΣ
 386 Vulg. τὸν ε'.

381—418. Cum nemo
 Achilli se offerret προμαχί-
 ζων, turmam Troianorum
 ille adortur facitque caedes
 promiscuas; necat primo
 Iphitionem, Otryntei filium
 — 393 tum Demoleontem,
 Antenoris f. — 400 Hippo-
 damantem — 408 Polyda-
 mantem Priami f. — 418.

383. Iphition Otryntei f.
 ex Nympha Naide, sub

Troas in vico Hydae, ad
 laoum Gygaenm, inter
 Hermum et Pactolum, am-
 nes, situm; supra Hermum
 ad Hyllum vasque calapo-
 rum planties erat fertilita-
 tis laude celebratissima; in
 ea agrum tenuerat Otryntei
 filius. — 390. γενεὴ δὲ τοὶ
 ἐστ' ἐπὶ λήμνῃ Τυγαίῃ. Lon-
 ge hinc in Lydia natus oc-
 cumbis in terra peregrina,
 Troade. v. Obll.

τὸν μὲν Ἀχαιῶν ἵπποι ἐπισσώτρους δατέοντο
 πρώτη ἐν ὕμνῳ· ὁ δ' ἐπ' αὐτῷ Δημόλεοντα, 395
 ἐσθλὸν ἀλεξητῆρα μάχης, Ἀντήνορος υἱόν,
 νύξε κατὰ κρόταφον, κυνέης διὰ χαλκοπαρῆου.
 οὐδ' αἶψά χαλκείῃ κέρυς ἔσχεθεν, ἀλλὰ δι' αὐτῆς
 αἰχμῇ ἱεμένη ῥῆξ' ὀστέον, ἐγκέφαλος δὲ
 ἔδον ἅπας πεπαλακτο· δάμασσε δὲ μιν μεμῶσται. 400
 Ἴπποδάμειντα δ' ἔπειτα κατ' ἵππων αἰχμάντα,
 πρόσθεν ἔδον φεύγοντα, μετάφρενον οὐτάσε δουρί·
 αὐτὰρ ὁ θυμὸν αἶσαδε καὶ ἤρυγεν, ὥς ὅτε ταῦρες
 ἤρυγεν ἐλκόμενος Ἑλικώνιον ἀμφὶ ἄνακτα,
 κούρεον ἐλκόντων, γάνυται δὲ τε τοῖς Ἐνοσίχθων. 405

399. FIEMENH. 401. Vulg. αἶσαντα. 402. ΠΡΟΣΘΕ
 ΞΕΘΕΝ. 404. ΑΜΦΙ ΞΑΝΑΚΤΑ

394. ^{Vulg.} ἐπισσώτρους vidimus
 F. 725: rotarum igitur can-
 this, seu laminis, quibus
 rotarum extremi othes mu-
 niantur, s. simpliciter, ro-
 tia, ἵπποι h. e. curtus δα-
 τέοντο, laniarunt corpus.

395—400. Demoleō-
 tem, Antenor's filium, oc-
 cidit Achilles, hasta per
 tempora traiecit. ἐπ' αὐτῷ.
 Deinceps, post istum. ἀλε-
 ξητῆρα (κέρυς) μάχης, pro-
 pugnatorem in pugna.

401—406. Hippodaman-
 tem a tergo Achilles hasta
 percussit.

404. Ἑλικώνιον ἀμφὶ ἄ-
 νακτα, Neptunum. Sacram

hoc ab Aegis Achaeae in
 Ioniam a novis colonis fuit.
 se tractum satis constat;
 dubitatur de etymo nomi-
 nis, quod non proxime ab
 Helice ductum esse potuit,
 sed ab Helicone, seu nomi-
 ne Helices minus visitato,
 seu loco seu heroe: nam
 incerta ratio est. Proprium
 autem huic sacro fuisse ap-
 pareret, ut pro bono omine
 haberetur, (πρὸς τὸ καλ-
 λιερεῖν, litare) si victimam
 ad aram pertracta mugie-
 bat. Ita fere Apollo dele-
 ctatus dicitur a Pindaro
 apud Hyperboreos, si asini
 mactandi subsilirent et cal-

ὥς αἶρα τὸν γ' ἐρυγόντα λίπ'. ὅστέα θυμὸς ἀγένηαρ.

Αὐτὰρ ὁ βῆ σὺν δουρὶ μετ' ἀντίθεον Πολυδάδων
Πρειαμίδην, τὸν δ' οὔτι πατὴρ εἶασκε μάχεσθαι,
εὐνεκά εἰ μετὰ παισὶ νεότητος ἔσκε γόνος,
καὶ οἱ φίλτατος ἔσκε, πόδεσσι δὲ πάντας ἐνίκαι. 410
δὴ τότε νηπιέσσι, ποδῶν αἶρετὴν ἀναφαίονα,
θῦνε διὰ προμαίων, εἴως φίλον ᾤλεσε θυμὸν
τὸν βάλε μέσπον ἀκοντὶ παδάρετ' ὅτις Ἀργαλέως
νῶτα παραΐσσοντο, ὅθι ζωστήρος ὄχῃς

409. ΠΟΤΝΕΚΑ FOI vulg. μετὰ πᾶσι. 410. ΚΑΙ FOI

citrarent. — 406. (κατὰ τὰ) ὅστέα. ἔλιπε τὰ ὅστέα αὐτοῦ, pro τὸ σῶμα, ὁ θυμὸς, vita: quod antea erat: θυμὸν αἶψθε καὶ ἤρυγε, pro, ἤρυγεν αἶψθων θυμὸν, efflando animam, expirando.

407 — 418. Tandem Polydorum Priami filium natu minimum, iaculo traiecit Achilles in ilibus a latere. Alter lotus de eo Φ, 91. vbi eius frater Lycaon occiditur ab Achille; ibidem e Laothoe, Altae regis Lalegum filia, susceptus memoratur. Adde X, 46. Ab hoc diuersus est Polydorus memoratus tragicis, vt Euripidi in Hecuba, ex eoque Virgilio Aen. III, 22 qui Polydorum Priami ex He-

cuba filium in Chersonneso Thracicam missum narrant, a Polymnestore proditum. Notata res iam a pluribus: γ. Eustath. p. 1214 extr.

411. νηπιέσσι. νηπιέσσι pro διὰ νηπιέσσι. iuuenili stultitia. — 413. ἀκοντὶ, hasta missili. — 414. νῶτα παραΐσσοντες scil. αὐτοῦ. pro, βάλε (κατὰ τὰ) νῶτα τὸν, τῶτον, παραΐσσοντα. — Ἰδοὺ ζωστήρος ὄχῃς σόνεχον. quo loco aureae cinguli fibulae coibant; eoque confringebant thoracem; et thorax mitra subiuncta munitus ac duplicatus occurrebat ictui: tamen vel sic hasta penetravit ad illa et corpus traiecit vt umbilicam exiret.

χρῦσειοι σύνεχον, καὶ διπλούς ἦντετο θώρηξ. 415

ἀντικρὺ δὲ διέσχε παρ' ὀμφαλὸν ἐγχεος αἰχμῇ.

γυῖξ δ' ἔριπ' οἰμώξας· νεφέλη δὲ μιν ἀμφεκάλυψε

κυανήν, πρὸτ' οἱ δὲ λάβ' ἔντερος χερσὶ λιασθεῖς.

Ἐκτάρη δ', αἷς ἐνόησε κασιγνήτην Πολύδωρον,

ἔντερος χερσὶν ἔχοντα, λιαζόμενον πρὸτ' γαίῃ, 420

κάρ' ἔα οἱ ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλὺς, οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη

θηρὸν ἐκείς στρωφᾶσθ', ἀλλ' ἀντίος ἦλθ' Ἀχιλλῆϊ,

ἔξυ δόρυ κραιδάων, φλογὶ εἵκελες· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς

ὥς εἶδ', ὥς ἀνεπαῖλτο καὶ εὐχόμενος ἔπος ηὔδα·

418 ΠΡΟΤΙ ΦΟΙ vulg. δ' ἔλαβ' 421 ΚΑΡΡΑ ΦΟΙ
422 ΔΗΡΟΝ ΦΕΚΑΣ v. Obfl. 423 ΦΛΟΓΙ ΦΕΙ-
ΚΕΛΟΣ. 424 ΦΕΙΔ — ΦΕΡΟΣ, vulg. ἀνέπαλτο.

Thorax cingebatur et firmabatur superaddito balteo, cuius extremae orae fibulae confringebantur; tuebatur hac inferiore corporis parte ilia subaexta. thoraci fascia seu lamina, *μίτρη* alibi dicta, vnde duplicatus videri poterat thorax. v. disputata de his ad Δ, 132. 133. Contra sup. Α, 234 sq. erat qui hasta ne quidem balteum traiceret, multo minus ad zonam seu mitram penetraret. — 418. λιασθεῖς, proprie declinando a recto cursu, in obliquo prolapsus, nunc omnino *corruens*, vt vl. 420. Facit mirationem h. l. quod,

cum a tergo hasta traiectus esset, vulnus tamen excipisse narratur ea parte, qua baltei fibulae constrictae erant; sequitur itaque, balteum non in anteriore corpore, sed in tergo, fibulis adstrictum fuisse.

419—454. Polydori fratris caede exardescens Hector in Achillem progressus hastam frustra in eius scutum emittit; ne ab Achille iagdetur, ab Apolline eripitur.

421. οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη. immemor praeceptorum Apollinis 375 sq. — 424. ὥς ἀνέπαλτο. *Statim atque eum animaduverterat, exiit prae*

Ἐγγυς ἀνῆρ, ὃς ἐμὸν γε μάλιστ' ἐσεμμάσσατο θυμὸν,
ὃς μοι ἐταῖρον ἔπεφνε τετιμένον· οὐδ' ἔρ' ἐπὶ δὴν 426
ἀλλήλους πτώσσοιμεν ἀνὰ πτολέμοιο γεφύρας.

Ἦ, καὶ ὑπόδρα ἰδὼν προσεφώνεεν Ἐκτορας δῖον
ἄσπον Ἰφ', ὥς κεν θαῖσπον ὀλέθρου πείραθ' ἴκημι.

Τὸν δ' οὐ ταρβήσας προσέφη κορυθαίολος Ἐκτωρ
Πηλεΐδῃ, μὴ δὴ μ' ἐπέεσσὶ γε, νηπύτιον ὥς, 431
ἔλπεο δευδιξέσθαι· ἐπεὶ σάφα οἶδα καὶ αὐτὸς
ἡμὲν κερτομίας ἢ δ' αἰσῦλα μυθήσασθαι·
οἶδα δ' ὅτι σὺ μὲν εἰσθλός, ἐγὼ δὲ σέθεν πολὺ χεῖρα,
ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα θαῶν ἐν γούνασι κεῖται, 435
αἶψα σε χειρότερός περ ἐὼν ἀπὸ θυμὸν ἔλαμαι,
δοῦρὶ βαλὼν· ἐπειὴ καὶ ἐμὸν βέλος ὀξὺ πάροισεν.

Ἦ ἔρα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δόρυ, καὶ τό γ' Ἀθήνη

425 Vulg. ἐσεμμάσατο. 428 ἸΤΗΟΔΡΑ ΦΙΩΝ 431
ΜΗ ΔΗ ΜΕ ΦΕΠΕΣΣΙ νηπύτιον Fws. Bentl. 432
ΦΕΔΠΕΟ — ΣΑΦΑ ΦΟΙΔΑ 434 ΦΟΙΔΑ

gaudio. — 425. ὃς ἐμὸν γε
μάλιστ' ἐσεμμάσσατο θυμὸν,
qui percussit me maximo
dolore, quasi penetravit ani-
mm. μᾶσθαι, vt. μαῖεσθαι,
vnde εἰεμᾶσθαι, *irruere,*
irruere. v. Obfl. — 426.
ne diutius in medio utrius-
que aciei, inter promachous
stemus, tanquam alter alte-
rum expauescentes: πτώσσοι-
μεν (πρὸς) ἀλλήλους. De
γεφύρα πολέμου v. Δ, 371,
— 429. ὀλέθρου πείρατε, εἰς
τέλειον ὄλεθρον. et ἰκίεσθαι

(ἐπὶ) τὸ πέρας ὀλέθρου, ἐπὶ
τὸν ὄλεθρον.

431 Iqq. Eadem iam vi-
dimus sup. 200. 1. 2. Ae-
neas ad Achillem. — 435.
θαῶν ἐν γούνασι κεῖται. Sen-
tentiam tenemus: *deorum*
in potestate et voluntate
sita sunt. Causa formae
incerta: siue quod in gre-
mio alterius reposita fidei
quasi eius credantur; siue
a supplicibus. v. ad P, 514.
438. Minervae opera ha-
bitae Hectoris impetus debi-

πρὸ τῇ Ἀχιλλῆος πάλιν ἔτραπε κυδαλίμοιο,
 ἦκα μάλα ψύξασα· τὸ δ' αἶψ' ἵκεθ' Ἐκτορα δῖον, 440
 αὐτοῦ δὲ πρσπάρειδε ποδῶν πέσεν· αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
 ἱμμεμαῶς ἐπόρουσε, κατακτάμεναι μενεαῖων,
 σμερδαλέα ἰάχων· τὸν δ' ἐξήρπαξεν Ἀπόλλων
 ῥεῖα μάλ', ὥστε θεός, ἐκάλυψε δ' αἶρ' ἥρι πολλῇ,
 τρεῖς μὲν ἔπειτ' ἐπόρουσε ποδάργης δῖος Ἀχιλλεύς 445

440 FHKA

443 ΣΜΕΡΔΑΛΕΑ ΦΙΦΑΧΩΝ

litatur et a scuto Achilles repellitur. Saepe iam notatum est: nihil Homerum putasse detrabi heroum virtuti, si dii se interponerent et hostem ipsi sternerent. Neque illud indecorum visum, si armorum praestantia magis quam manutim robore vinceret aliquis. Tandem, quod ab aere indurato resiliebat hasta immissa ab Hectore, in miraculum versum, tribuitur Minervae, quae Achilli adest. Atqui illa violat id, de quo supra, Neptuno auctore, erat conuentum, 136 sq. ut non interponerent se pugnae dii Achiuorum, nisi Mars aut Apollo aliquid mouissent. Nunc, cum ipsa se pugnae immiscuisset, fas quoque fuit Apollini 443 Hectoris saluti prospicere. Illa autem praecclare ad vim

et numen Minervae declarandam, adiecta sunt, quod impetum hastae *magna cum vi vibratae*· (ἀνακτεπαλὼν v. Γ, 355.) solo halitu oris illa auertit; quod ad nostrum sensum, inprimis cum proverbio simili vti soleamus, puerile videri possit; (id quod bene sensit Koepen) si tamen ab hoc discesseris, et spectaculum deae inflatis buccis spirantis haud admiseris, magnam speciem habet numinis solo halitu grauem hastam repellentis, nec manus opera vti necesse habentis.

440. Hasta resilit ab aere propter aeris durtiem. At poeta a leui deae halitu hoc repetiit: quod ad deam magnificum est.

445 sq. Similia legebamus in pugna Diomedis cum Aenea ab Apolline erepto

ἔγχεϊ χαλκείῳ, τρεῖς δ' ἥερα τύψε βαθεῖαν·
αἶλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο, δαίμονι ἴσος,
δεινὰ δ' ὁμοκλήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ἐξ αὖ νῦν ἔφυγες θάνατον, κύον. ἤτε τοι ἄγχι
ἦλθε κακόν· νῦν αὐτὲ σ' ἐρύσατο Φοῖβος Ἀπάλλων, 450
ὃ μέλλεις εὐχέσθαι, ἰὼν ἐς δαῦπον αἰκόντων·
ἦ θῆν σ' ἐξάνυ γε καὶ ὕστερον ἀντιβολήσας,
εἴπου τίς καὶ ἔμοιγε θεῶν ἐπιτάγροός ἐστι·
σὺν δ' ἄλλους Τρώων ἐπιείσομαι, ὃν κε κιχέω.

Ὡς εἰπὼν, Δρύοπ' οὕτως κατ' αὐχένα μέσσον αἰκόντι·
ἦριπε δὲ προπαίροιθε παδῶν. ὁ δὲ τὸν μὲν ἔασσε, 456
Δημοῦχον δὲ Φιλητορίδην ἥν τε μέγαν τε
καὶ γόνυ δουρὶ βαλὼν ἠρύκακα· τὸν μὲν ἔπειτα
οὐτάζων ξίφει μεγάλῳ, ἐξαινυτο θυμόν.
αὐτὰρ ὁ Λαόγονον καὶ Δαέρδανον, υἱε Βιάντος, 460
ἄμφω ἐφορμηθεῖς ἐξ ἵππων ὥσε χαμᾶζε,
τὸν μὲν δουρὶ βαλὼν, τὸν δὲ σχεδὸν ἄορι τύψας.

447 ΔΑΙΜΟΝΙ ΡΙΣΟΣ

448 ΦΕΠΕΑ

450 Vulg.

ἐρύσαστο.

455 ΦΕΙΠΩΝ

E, 436 sq. add. Π, 703 de
Patroclo, muros Troiaa ad
orientem. — 447. δαίμονι f.
sos, vti E, 438. — 451.
ὃ μέλλεις l. soles, l. ad
quem probabile fit, te pre-
ces facere, εἰπάς. — 452.
ἦ θῆν (pro δῆ) σ' ἐξάνυ;
pro futuro, conficiam, per-
imam.

455 — 489. Facit nunc
Achilles aliorum caedes pro-

miscuas; inter hos necat
Dryopem, Demuchum, —
460. Laogonium et Darda-
nium, Bianis filios, — 463.
Troem, Alestoris f. 473.
Mulum — 474. Echeolum
— 478. Deucalionem — 485.
Rigmum Pirei f. — 487.
Areithoum eius aurigam.

458. ἠρύκακα scil. μεμαῶ-
τα. dum ille cum impetu
ferebatur, in cursu eum sui-

Τρῶα δ' Ἀλαστοριδὴν· ὁ μὲν ἀντίος ἤλυθε, γούνων,
 εἶπως εὖ πεφίδοιτο, λαβὼν, καὶ ζῶν ἀφείη,
 μὴδὲ κατακτείνειεν, ὀμηλικὴν ἐλεήσας· 465
 νήπιος, οὐδὲ τὸ ἦδη, ὃ οὐ πείσεσθαι ἔμελλεν.
 οὐ γάρ τι γλυκύθυμος ἀνὴρ ἦν, οὐδ' ἀγανόφρων,
 ἀλλὰ μάλ' ἐμμεμαώς· ὁ μὲν ἤπτετο χεῖρεσι γούνων,
 ἔμμενος λίσσεσθ', ὁ δὲ φασγάνῳ οὐτα κατ' ἦπαρ·
 ἐκ δὲ οἱ ἦπαρ ὀλισθεῖν, αἰτάρ μέλαν αἶμα κατ' αὐτοῦ
 κόλπον ἐνέπλησε, τὸν δὲ σκότος ὅσσε κάλυψε, 471
 θυμῷ δευόμενον· ὁ δὲ Μούλιον οὐτα παραστάς
 δουρὶ κατ' οὖς· εἶθαρ δὲ δι' οὐρατος ἦλθ', ἐτέρωιο
 αἰχμῇ χαλκείῃ· ὁ δ' Ἀγήνορος υἱὸν ἔχεκλαν
 μέσσην καὶ κεφαλὴν ξίφει ἤλασε κοπήνenti. 475
 πᾶν δ' ὑπέθερμάνθη ξίφος αἵματι· τὸν δὲ κατ' ὅσσε
 ἔλλαβε πορφύρεος Θάνατος καὶ Μοῖρα κραταίη.
 Δευκαλίωνα δ' ἔπειθ', ἵνα τε ζυνέχουσι τένοντες
 ἀγκῶνος, τῇ τὸν γε φίλης διὰ χεῖρὸς ἔπειρεν

464 FET 466 TO FHIAH 469 FIEHENOZ 470
 ΔΕ FOI

tinuit, pergere prohibuit.
 — 463. γούνων λαβὼν —
 εἶπως, vbi vulgo ὅπως. ἵνα.
 — 466. ὃ, ὃ τι, οὐ πείσε-
 σθαι ἔμελλε sc. Achilles.
 nam Tros eum πείθειν vult,
 at ille non flectitur. — 468.
 ἐμμεμαώς, pro simplici με-
 μαώς. impetuosus, violentus.
 — 470. αἶμα κατ' αὐτοῦ sc.
 τοῦ ἦπατος scil. ἀνακοντίζον

aut simile quid, emicans,
 ἀνερχόμενον.

477. πορφύρεος Θάνατος
 mors atra. v. ad E, 83. —

478. ἵνα τε ζυνέχουσι acci-
 pio dictum absolute pro
 συνέχονται, coeunt iunctu-
 ra, ligantur: Sic sup. 414.
 5 et Δ, 133 ὅθι ζωτήρος
 ὀχῆας σύνεχον, fibulae con-
 strictae erant.

αἶχμῃ χαλκείῃ· ὁ δὲ μιν μένε χεῖρα βαρυνθεῖς, 480
 πρόσθ' ὀρώων θάνατον· ὁ δὲ Φασγάνῳ ἀν' ἑνὴν θείνας,
 σῆλ' αὐτῇ πῆληκι κάρη βάλε. μυελὸς αὐτὲ
 σφονδυλίων ἐκπαλθ'· ὁ δ' ἐπὶ χθονὶ κεῖτο τανυσθεῖς.
 αὐτὰρ ὁ βῆ β' ἵέναι μετ' ἀμύμονα Πείρῳ υἱόν,
 ῥίγμον, ὃς ἐκ Θρήκης ἐριβώλακος εἰληλούθει· 485
 τὸν βάλε μέσσον ἄκοντι, πάγχυ δ' ἐν νηδυί χαλκός·
 ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων. ὁ δ' Ἀρηΐθῳον θεράποντα,
 ἄψ' ἵππους στρέψαντα, μετάφρενον ὀξεί δουρὶ
 νύξ', ἀπὸ δ' ἄρματος ὥσε· κυκήθησαν δὲ οἱ ἵπποι.
 ὣς δ' ἀναμαιμάει βαθεῖ ἄγκυα θεσπιδάες πῦρ 490
 οὔρεος ἀζαλέοιο, βαθεῖα δὲ καίεται ὕλη,
 πάντη τε κλονέων ἄνεμος φλόγα εἰλυφάζει·
 ὥς ὄγε πάντη θῦνε σὺν ἔγχει, δαίμονι ἴσος,
 κτεινομένους ἐφέπων, ῥέε δ' αἷματι γαῖα μέλαινα.
 ὥς δ' ὅτε τις ζεύξῃ βόας ἄρσενας εὐρυμετώπους, 495
 τριβέμεναι κρεῖ λευκὸν εὐκτιμένην ἐν ἀλώῃ,

489 ΔΕ ΦΟΙ 492 ● ΔΟΓΑ ΦΕΙΛΤΟΦΑΖΕΙ 493
 ΔΑΙΜΟΝΙ ΦΙΣΟΣ 496 Vulgo εὐτροχάλη

482. 3. μυελὸς σφονδυλίων
 ἐκπαλτο, e. vertebrae spinæ
 dorſi medulla exſiliit. v.
 Obſ.

490. Comparatio læpe
 obuia; nunc autem ornatif-
 ſima, verbis quoque ſignifi-
 cantibus. cf. Λ, 155 ſq. ignis
 furit, ἀναμαιμά· ſcil. ἀνὰ τὰ
 ἄγκυα. — 493. Φλόγα εἰλυ-
 φάζει flammam voluit ven-
 tus. — 494. κτεινομένους ἐφ-

έπων pro διώκων καὶ πτεί-
 νων perſequens caedendo.

495 — f. Adhuc peditem
 pugnare vidimus Achillem;
 nunc et curru inuectum:
 quo per aciem acto pulsan-
 tur corpora et arma: vt
 frumenta a bobus trituran-
 tibus.

496. ἐν ἀλώῃ, parte agri
 editiore, aptata et ad id
 instructa v. ad Tibull. I, 5, 22.

ῥίμφα τε λέπτ' ἐγένοντο βοῶν ὑπὸ πόσσ' ἐριμύκων·
 ὥς ὑπ' Ἀχιλλῆος μεγαθύμου μώνυχες ἵπποι
 στείβον ὁμοῦ νέκυάς τε καὶ ἄσπιδας· αἵματι δ' ἄζων
 κέρθεν ἅπας πεπάλαντο, καὶ ἄντυγες αἱ περὶ δίφρον,
 αἷς ἄρ' ἀφ' ἱππέων ὀπλέων ραδάμιγγες ἔβαλλον, 501
 αἱ τ' ἀπ' ἐπισσώτρων· ὁ δὲ ἴετο κῦδος ἀρέσθαι
 Πηλεΐδης, λύθρῳ δὲ παλάσσετο χεῖρας ἀάπτους.

502 ΔΕ ΕΙΡΤΟ

500: ἄντυγες αἱ περὶ δίφρον duo hemicycli, intra τε) ἀφ' ὀπλέων, αἱ τ' ἀπ' ἐπισσώτρων. — 502. ἀπ' ἐ- quos stat qui vehitur. cf. πισσώτρων rotarum cantilis, ad B, 728. — 501. τὰς ἄν- h. rotis. sup. 394. v. E, τυγας· ραδάμιγγες ἔβαλλον. 725. — 503. λύθρῳ. ctyo- προςέβαλλον, ἔρβαινον. (αἱ- re. v. Obfl.

Τ Η Σ Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ

Ρ Α Ψ Ω Ι Δ Ι Α Φ

ARGVMENTVM.

Tot viris fortibus ab Achille caesis, ut superiore libro narratum erat, non mirari licet, Troianos terga vertisse. Saltem nunc comperimus ad Xanthum usque eos retro-cessisse. Fuga nunc manifesta pars eorum urbem petiit per planitiem camporum, alii in ananem, quem traicere volebant, se coniciunt — 16. Achilles in aluenm pro-filit, ense obuios caedit, duodecim vinculis ligatos in ca-sira mittit Patroclo pro inferiis evactandos. — 32. Incidit

in Lycaonem Priami fil. quon supplicem factum caedit et
in amnem proicit — 133. Irascitur Xanthus — 138.
Cecidit Achilles porro Aëropaeum — 204 et facit stra-
gem Paeonum, quos ille duxerat: — 210. Xanthas fru-
stra increpato Achille, et Apolline, vt Troianis opem fe-
rat, monito, vinum parat, et Achillem in alueum deficien-
tem siccibus collectis opprimit, — 245. egressum amne
persequitur fugientem campos inundans — 271. Perter-
ritum Achillem et sibi timentem obsistant Neptunus et
Athena — 297. Assumpto Simoeonte Xanthus inundat to-
tum campum — 327. Achille nouissima iam timente,
Vulcanus a Iunone euocatus igni donat Xanthum, al-
ueum exsiccet, donec Iuno exorata Vulcanum cessare iu-
bet — 384. Sequuntur deorum Angelorum inter se cer-
tamina: Martis cum Minerva. Martem victum abducit
Venus: — 417. eam, Iunone hortante, adorta Minerva
prostermit — 434. Apollo et Neptunus congressi mutuis
se sermonibus dehortati a pugna discedunt — 469.
Dianam, dum Apollinem increpat, Iuno arreptam pha-
retra de humeris detracta verberat — 496. Eatonam
Mercurius veritus, non audeat manus cum ea conferere
— 513. Finita ita deorum pugna ceteri ad Olympum
redierat, Apollo illum se recipit, vt urbem taceatur —
519. Priamus portam urbis referre iubet, vt fugientes
Troiani intra muros se recipere possint Achille a tergo
instante — 543. Reuertitur tum Apollo immisso in eum
Agenore, Antenoris filio; qui multa apud se cum repu-
tasset, Achilli se obicere constituit — 570. hasta inca-
sum in Achillis ocream emissa, ne ab Achille interficia-
tur, ab Apolline ereptus seruat — 598. Apollo eius
speciem mentitus recedendo a pugna Achillem in diuer-
sas partes sequebat, vt interea Troiani fugientes in urbem
se recipiant: ad f.

In hoc libro dii non se in tuendis iis, quibus fa-
vent, continent, sed ipsi pugnam inter se facere consti-
tuunt: motis principio et conuersis a Scamandro fluuio
aquis in Achillem caesorum cadaueribus alueum ob-

firventem. Facit pugnam, ut Fluvius, aquarum Suebis
 anctis tum litus egressus, Sarpente: Sibi socię assumpsit,
 camporum plana inundant; et Vulcanus; Minos; Iulus,
 solutis in vapores aquas et exarlescente solo in stagna
 se recipere cogitur, 212—384. De hac Fluvii pugna
 v. ad. 38. Ea quasi præludium est pugnae reliquorum
 deorum 385—391.; congregitur Mars cum Athene; 391
 —415. quem prostratur cum Venus vellet abtransportare,
 percussa pugno ab Athene prosteritur et ipsa: 416—
 434. Apollo Neptunum rursus pugnam declinat; 435
 —469. Dianae ira in eum exarlescentis spiritus domat
 Iuno, ne armis quidem adhibitis, sed ipsa deae pharetra
 derepta ore verberatos; 470—496. Latona et Mercurius
 verbis inter se factis manus conferre recusant, 497—502.
 Latona collectis Dianae sagittis ad Olympum redit; ubi
 Diana apud Iovem de iniuria a Iupone sibi illata con-
 queritur 502—514. ad Olympum reuersis diis ceteris,
 Apollo Ilium se recipit 515—520. Inde Agenorem An-
 tenoris f. in Achillem incitat 525. usq. cumque res iam
 in eo esset, ut Agenor ab eo consecratur, eo erepto,
 faciemque eius ipse mentitus Achillem inducit in fran-
 dem, ut pugna relicta, se fugientem, persequatur. Ha
 fugientibus Troianis data potestas recipiendi se intra por-
 tam potentem; fugatisque etiam diis, qui Troianis au-
 xilientur, et praelio, restant Achilles cum Hectore; ma-
 gnum spectaculum. Iudicium nostrum de hac deorum
 pugna, v. inf. Obs. ad vl. 385.

Ἀλλ', ὅτε δὴ πρὸν ἔξον εὐρύς ποταμός,
 Ξάνθου διήκοντος, ὃν Ἀθανάτος τέκετο Ζεὺς,
 ἶδα διατμήξας, τοὺς μὲν πεδίοις διώκε
 πρὸς πόλιν, ἥ περ Ἀχαιοὶ αὐτοζόμενοι φοβέοντο.

3 Vulg. πεδίοις διώκε.

1—16. Troiani in fugam acti, ad Scamandrum cum peruenissent, partim per camporum planitiem diffugiunt, partim attoniti in amnem se coniciunt; Achille fugientibus instant.

1. Ut haec in principio moneamus, primo, rerum et locorum facies in miraculum est eucta, Minioque per se exigui alui ingens aquarum moles tributa; quae quandoquidem a poetico oestro proficiscuntur, cum consilio poetae bene conveniunt; tum vero Scamandri is cursus esse debuit, ut a castris Achiuorum ad urbem tendentes partim per camporum planitiem, ideoque secundum ripam amnis, iter facere possent, partim ut trajecto amne alia via ad urbem duceret: haec manifesta sunt e vll. 3 sqq. Videtur igitur alia esse loci facies, quam sup. E, 755. ubi Simois et Scamander,

loco aliquo ante castra, miscentur. v. Obsl. Quod autem poeta de locorum situ magis perspicue et accurate tradere neglexit, tanquam poeta recte fecisse statuit: non enim geographica subtilitate singula haec constituenda ab eo erant; relinquenda erant plura audientium animis, quae ipsi effingerent et in manus, si vellet ac possent, augustinusque amplificarent. Apparet tamen a littore inde et castris Achiuorum, cum in superioribus libris pugnae quas Troiani exorserant, sese factae essent a boreali parte versus et secundum Simoentem, nuntius a dextra parte, versus Scamandrum, res geri: quae tamen parte iam superiore die Achiuorum a Patroclo ad urbem ductorum fuga facta erat. — 4. ἥ περ. sub extr. τῆς P. Patroclo reiecto ab urbe ac caeso.

ἡματι τῷ προτέρῳ, ὅτε μαίητο Φαίδιμας, Ἐκτῶρ 5
 τῇ δ' οἱ γε προχέοντο πεφυδότες. ἦρα δ' Ἡρῆ
 πίντα πρόσθε βαθεῖαν, ἐρυκμέν. ἡμίστες δ'
 ἐς ποταμὸν εἰλεῦντο βαθυρέον, περυραδίνην
 ἐν δ' ἔπεσον μεγάλην πατάγῳ. βρέχε δ' αἰπὰ ῥέεθρα,
 ὄχθαι δ' ἀμφὶ περὶ μεγάλ' ἴαχον· αἱ δ' ἀκαλιπτῶ 10
 ἔννεον ἔνθα καὶ ἔνθα, ἐλισσόμενοι κατὰ δῖνας.
 ὥς δ', ὅθ' ὑπὸ ῥιπῆς πυρὸς ἀκρίδες περὶδονται
 φεγγάμεναι παταμόνδε, τὰ δὲ φάσκει ἀκάματον πῦρ
 ὄρμενον ἐξαίφνης, ταὶ δὲ πτώσσουσι κατ' ὕδαρ.
 ὥς ὑπ' Ἀχιλλῆος Ἐάνδου βαθυδινήντες 15
 πλῆτο ῥόος κελάδων ἐπιμῖξ' ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν.

5 Vulg. ὅτ' ἐμαίητο

6 δηρη Bentl.

8 ΠΕΙΛΕΥΝΤΟ

10 ΜΕΓΑ ΠΙΣΑΧΩΝ

11 ΕΝΘΑ ΦΕΛΙΣΣΟΜΕ-

NOI

6. Praeclarum hoc inuen-
 tum, quod a Iunone obie-
 cta est caligo fugientibus,
 ut trepidantes et occaecati
 timore, ipsi se Achilli cae-
 dendos offerrent; hoc di-
 cit: ἦρα πίντα Iuno, prae-
 tendit nebulam seu tene-
 bras, ὥς τε ἐρύκων αὐτοὺς,
 ut iis impediret fugam, eos
 retardaret, cum alias iter
 versus Ilium ipsis liberum
 pateret; partim illi in amnis
 alueum defilierunt. εἰλεῦν-
 το, seu coacti et inclusi sunt,
 ut exire et alteram ripam
 superare non possent, ut
 Achini in castris erant in-

clusi, et ἐν στένει εἰλεον
 Ock X, 460. seu εἰλεῦντο
 ἐς ποταμὸν, detrufi, prouo-
 luti sunt, permixtum ac
 praecipites, nam sequitur ἐν
 δ' ἔπεσον.

12. Comparatio cum lo-
 culis, incensis camporum
 herbis, ad fluvium profu-
 gientibus, (πτώσσουσι, κα-
 ταδύνονται) est a re pelita
 in locis Asiae euamnum-ob-
 via, cum agrestes incendunt
 in agris stipulas, ut locustas
 fugent ingruentes segeti.
 Quod 15 alueus repletur
 viris et curribus, opportu-
 nitatem dat vndis obiecta

αὐτὰρ δὲ Διογάνης δῖον μὲν λίπεν αὐτοῦ ἐπ' ὄχθῃ,
 κεκλιμένον μεθέκασιν· ὁ δ' ἐκ θυρεῖ, δαίμονι ἴσος,
 φάσγανον δῖον ἔχων, κακὰ δὲ φρεσὶ μῆδετο ἔργα·
 τύπτε δ' ἐπιστροφάσθην· τῶν δὲ τόνος ὤρετο· αἰκῆς 20
 ἄσπερ θεινόμενων, ἐρυσσάνετο δ' αἵματι ὕδωρ.
 ὡς δ' ὑπὸ δελφῶος μεγακῆτεος ἰχθύες ἄλλοι
 φεύγοντες, πιμπλάσι μυχούς λημένος εὐόρμου,
 δειδιότες· μάλα γάρ τε κατέσθιει, ὃν κε λάβῃσιν·
 ὡς Τρώες ποταμοῖο κατὰ δεινοῖο ῥέεθρα 25
 πῶσσαν ὑπὸ κρημνός· ὁ δ', ἐπεὶ κάμε χεῖρας ἐναίρων,
 ζώους ἐκ ποταμῷο θυώδεα λέξατο κούρους,
 ποιήν Πάτρόκλοιο Μενoitιάδαο θανόντος·
 τοὺς ἐξῆγε θυράζε τεθνηπότας, ἥντε νεβρούς,
 ὅησε δ' ὀπίσσω χεῖρας εὐτμήτοισιν ἱμάσι, 30
 τοὺς αὐτοὶ φορέεσκον ἐπὶ στρεπτοῖσι χιτῶσι·

17 Vulg. ἔχων 18 Vulg. ἐκ θυρεῖ 19 ΜΗΔΕΤΟ
 ΠΕΡΓΑ 20 ΑΦΕΙΚΗΣ

mole auctis et fluctus vol-
 ventibus.

17—26. Achilles, sepo-
 sita hasta, in alneum Sca-
 mandri insilit et Troianos
 fugientes gladio caedit. Il-
 lustratur res ex iplo pi-
 sciūm delphinem fugientium.

18 μὲν ἔχων. Nam ab-
 vndat campestris illa regio
 hœe arbusculis v. K, 466, 27.

— 19. κακὰ δὲ, insiluit in-
 festo, hostili animo, caedem
 parans. — 26. πῶσσαν ὑπὸ

κρημνούς. Vox cum dilectu
 posita de eo, qui submisso
 capite et incurvato corpore
 latebras quaerit. Vidimus
 eam Δ, 371. E, 634 et al.

26—33. Achilles XII iu-
 venes captivos in castra
 mittit servandos inferiis,
 quas Patroclo meditatur: vt
 iam voverat Σ, 336.

28. ποιήν. vt Π, 398.
 τὴν ἐκδίκησιν quod inf. 134
 Τίσσο Πάτρόκλοιο Φόνον. —
 31. τοὺς αὐτοὶ, Φορέεσκον.

αὐτῖς ἀναστήσονται ὑπὸ ζοφού παρόντες
οἷον δὴ καὶ ὁ δῆλός, φθγὼν ὑπὸ πηλῆς ἡμαρ,
Δῆμον ἐς πηγάδην πεπλημέναν οὐδ' αὖ μὴ ἐσχε
πόντος αἰὼς πολλῆς, ὃν καὶ αἰκονταὶ ἐρῶκε.
αἰλλ' αἶγε δὴ καὶ οὐρεὶς αἰκοντῆς ἡμετέρου 60
γεύσεται, ὅφρα ἰδωταὶ ἐν φρεσὶν, ἥδ' οὐρα,
ἢ αἶρ' ὁμῶς καὶ κενθεὶν ἐλεύσεται, ἢ μὴ ἐρύξει
γῆ φυσίζου, ἥτ' κατὰ κρατερὸν περ ἐρύκει.
Ὡς ὠρεῖσθαι μένων δ' εἰ σὺ σχεδὸν ἦλθε φρεσὶν,
γούων ἀψασθαι μεμαῶς· περὶ δ' εἴθελε θάμῳ 65
ἐκφυγέειν θάνατον τε κακὸν καὶ κῆρα μέλαιναν·
ἦτοι ὁ μὲν δόρυ μακρὸν ἀνέσχετο δῖος Ἀχιλλεύς,
οὐταμέναι μεμαῶς· ὁ δ' ὑπέδραψε καὶ λαβὴ γούων,
κίψας· ἐγχείη δ' αἶθ' ὑπὲρ κότου ἐν γαίῃ
ἔσθῃ, ἱερέτη χροὸς ἀμέναι· ἀνδρομόιο. 70
αὐτὰρ ὁ τῇ ἐτέρῃ μὲν ἔλων ἐλλίσσετο γούων,
τῇ δ' ἐπὶ ἐκείνῃ ἐγχεῖσθαι αἰκαχόμενον· οὐδ' αὖ μερῆς
καὶ μὴ λισσόμενος ἔπειτα πτερόεντα προσηύδα·
Γούνομαι σ', Ἀχιλεῦ· σὺ δέ μ' αἶδεο, καὶ μ' ἐλέησον.

59 ΑΦΕΚΟΝΤΑΣ

61 ΟΦΡΑ ΓΙΔΩΜΑΙ

64 ΔΕ

ΦΟΙ'

70 FIEMENH.

Ροτο vulg.

ἀμμεναι

73

ΕΠΗΕΑ

nunc eveniet, ut Troiani & Iliac, ex inferis (ex 56)
me caeli etiam ex inferis resursum sit, an terra eum
redeant, cum hic Lemnum coërcitura sit, h. e. reditu-
venditus redierit. v. V. L. rus non sit. ἔμω, pari
— 57. (κατὰ τοῦτο) οἷον modo. 70. ἱερέτη χροὸς ἀμμεναι.
οὕτως, ὡς. 70. ἱερέτη χροὸς ἀμμεναι.

62. Vt videam et dicam. 74. σὺ δέ μ' αἶδεο quod

ἀντί τοι εἴμ' ἱκέτα· Διὸς δὲ μήδεα
 παρ γάρ σοι πρώτῳ πασάμιν Διμήτερος ἀντήν
 ἦματι τῷ, ὅτα μ' εἶλες εὐκταμένη ἐν αἰῶνι,
 καί με πέρασσαι, ἀντιθεὶν ἄγων παρὸς τε Φίλων τε
 Λήμνον ἐς ἠγαθὸν, ἐκατόμβου δέ σοι πᾶσαν·
 νῦν δὲ λύμην τρεῖς τάσσε ποροῖν· ἥδη δέ μοι ἔσθιν·
 ἦδε δουραδὸς τε, ὅτ' ἐγ' Ἴλιον εἰλκλουσά,
 πολλὰ παρθῶν· νῦν αὖ με τρεῖς ἐν χερσὶν ἔθηκε
 Μοῖρ' ἀλὰ μὲν ἄλλω καὶ ἄπ' ἑσθ' ἀποδοῖαι Διὶ πατρί.

78 Vulg. καὶ μ' ἐπέσασαι. 79 F. EKATOMBOTON

80 Vulg. δ' ἐλύμην. 81 F. ETE FLION. v. OLD.

83 ολόφη Benli.

proprium de religione in
 hospitem et supplicem. unde
 is est αἰδοῖτο, αἰδοῦναι αἰδώς. subtiliter de pretio centum
 — 75. 76. Locus notabilis
 propter notiones hominum
 priscae aetatis. Vult Ly-
 caon, servatus, cum in pu-
 gna captus esset ab Achille,
 videri ei esse loco ἱκέτου.
 An recte Lycaon ita cen-
 suerit, disputari potest. Eu-
 stath. hoc negavit: ἱκέτης
 μὲν γάρ, ὁ ἐκουσίως προσ-
 φυγὼν τινι. Itaque adie-
 ctum ab ipso Lycaone: ἀν-
 τι ἱκέτου σὺ εἰμι, h. e. κα-
 τὰ πρόπαν τινὰ ἱκέτης. Al-
 terum est: adhibitum men-
 sae esse, erat pignus inco-
 lumitatis. Vendi tamen,
 etsi fide data, talis capti-
 vus poterat. — 79. suatόν-
 βουον δέ τοι ἦλφον ἢ τιμὴν,
 ἀλφὴν ἢ τιμήμα. videtur non
 houn, sed omnia de ma-
 gno pretio dictum esse, quod
 Achilli solutum fuerat eo
 vendito. Fuit enim pro
 pretio crater argenteus;
 quod inf. Ψ. 746 diserte
 narratur. Nam id, unde
 discimus, dicitur ἄλφον,
 parare nobis opes, vi Od.
 O, 452. P, 250. T, 383. vn-
 de etiam dici potuit puella
 ἀλφισβουα quas acquireret
 parentibus bonas: Σ, 598.
 80. Νῦν δὲ λύμην. Nunc
 autem, iam vero, (formu-
 la pergendi in narratione)
 illo tempore (cum in Le-
 mnium venditus eram) red-
 emtus fui. — 83. videor

ὅς με σὺ αὐτὸν δῶκε· μινυθόσθιον δὲ με μήκτης
 γαίκατο Δααδῶν, θρηότης Ἀλταα γέροντος, 85
 Ἄλτω, ὅς Δελήγεται φηλοστέλεβοστυ καὶ σῶτα
 Πηδασαα αἰπήσσομαι ἔχον ἐπὶ Σαπνίονα· 94
 τοῦ δὲ αἶχε θανατέρεθ Περίαμας· καλὸν δὲ καὶ ἄλλας
 τῆσδε δῖον γνόμεσθαι, σὺ δ' ἄμφορ' ἀποτομήσει.
 ἦτοι τὸν πρῶτον αἰ μετὰ πρηνέσσαν δάμασσαν 90
 ἀντάδαν Πηνύποσαν, ἐπὶ βαίρεσ' ἔχει δουρὶ
 νῦν δὲ δὴ ἐνθάδε μοι κακὴν ἔσεται· οὐ γὰρ οὐ
 σὰς χεῖρας φραξέσθαι με πείθει· ἐπέλασσέη με δαίμων
 ἄλλο δὲ τὰ ἔργα, αὐτὸ ἐνὶ φρεσὶ φέλλασσιν σῆσι·
 μή με κτεῖναι· ἐπεὶ ἀν' ἰχθόμοχόσθους Ἐκτοθός εἰμι, 95
 ὅς τοι ἐκταῖραν ἔπεφνεν ἐνθάδε τὸ κράτερόν τε.

Ὡς ὅτ' αὖ μιν Περίαμοιο προσήυδα φραξίμενος·
 λισσόμενος ἔφρασεν· ἀμείλικτον δ' ὅτ' ἄκουσε·

Νηπιε, μή μοι ἀποκτεῖναι· πικρὸς γάρ, μὴδ' ἀγόμενος·
 πρὶν μὲν γάρ Πάτροκλον ἐπισπεῖν αἰσιμον ἦμαρ, 100
 τόφρα δὲ μοι πεφιδόσθαι ἐνὶ φρεσὶ φίλτερον ἦ

86 ΦΙΛΟΠΤΟΛΕΜΟΙΣΙ ΦΑΝΑΣΣΕΙ 87 Vulg.
 ὑπο 2. 98 ΦΕΠΕΕΣΣΙΝ 100 Vulg. μόρσιμον
 101 Vulg. τόφρα τί μοι.

invisum esse Ioui, qui me
 iterum in tuas manus in-
 currere fecit. Odisse viden-
 tur dii eum, qui in mala
 graviora incidit.

84ον Λυοαονίς genus ana-
 τετνυμ· Λαοθὼς filia Al-
 tis, f. Altae, regis Elelgum,
 qua Pedasum ad Satnioen-

ταπὸδ' αἰν αὐτῆς ἐν Τροάδις
 parte ad finem Adramytte-
 nam inhabitabant. v. ad
 H. B. exta. Δαῖ Πεδάσῳ et
 Satnioente, v. ad Z. 840.—
 90. ἦτοι τὸν — Polydorum.
 sup. T. 407 sq. — 92. κα-
 πόν, h. l. ἐλάθρος. — 100.
 πρὶν μὲν — τόφρα. aut pro
 ἔφρα, τόφρα· aut πρὶν μὲν,

ἀντί ται εἰμὶ ἱκέτῃσιν· Διαπρὸς δὲ, ἀντί ται, 75
 παρὲς γάρ σοι πρώτῳ πασάμην Δημήτρεος ἀκτὴν
 ἤματι τῷ, ὅτε μὲ εἶλες εὐκταμένη ἐν αἰλῶνι,
 καὶ με πέρασσας, ἀντιδὲν ἄγων πατρός τε, Φίλων τε,
 Λημνον ἐς ἠγαθέην· ἐκατόμβου δὲ ποί τῶν.
 νῦν δὲ λύμην πρὸς τάσθῃ πορεύ· ἥνδρα δὲ μοι ἔστιν, 80
 ἥδε δουραδεύατη, ὅτ' ἐγὼ Ἴλιον κείληλον θα
 πολλὰ παθῶν· νῦν αὖ με τέξῃς ἐν χερσίν· ἔθνη
 Μοῖρ' ὀλοή· μέλλω καὶ ἀπὲρθεοθαι Διὶ πατρὶ.

78 Vulg. καὶ μὲ ἐπὶ θάνατον.

FEKATOMBOTON

80 Vulg. δ' ἐλύμην.

81 FOTE FLAIQN. OLII.

83 ολόγη Bentl.

proprium de religione in βοῖν δὲ ται ἡλφον sc. τιμὴν,
 hospitem et supplicem. unde ἄλφον sc. τιμήμα. videtur non
 is est αἰδοῖσθαι αἰδοῖσθαι αἰδοῖσθαι. subtiliter de pretio centum
 — 75. 76. Locus notabilis. hominum scd omnino de ma-
 propter notions hominum gno pretio dictum esse, quod
 priuscaae aetatis. Vult Ly- Achilli solutum fuerat eo
 caon, servatus, cum in pu- vendito? Fuit enim pro
 gna captus esset ab Achille, pretio crater argenteus;
 videri ei esse loco ἱκέτου; quod inf. Ψ, 746 diserte
 An recte Lycaon ita cen- narratur. Nam id, unde
 luerit, disputari potest. Eu- discimus, dicitur ἄλφειν,
 stath. hoc negavit: ἱκέτης parare nobis opes, vt Od.
 μὲν γάρ, ὁ ἐκουσίως πρε- O, 452. P, 250. Υ, 383. vn-
 Φυγῶν τινι. Itaque adie- de etiam dici potuit puella
 ctum ab ipso Lycaone: ἀν- ἄλφισίβωια quas acquireret
 τι ἱκέτου σοι σίμῃ, h. e. κα- parentibus bonae: Σ, 598.
 τὰ τρόπον τινα ἱκέτης. Al- 80. Νῦν δὲ λύμην. Nunc
 terum est: adhibitum men- autem, iam vero, (formu-
 sae esse, erat pignus inco- la pergendi in narratione)
 lunitatis. Vendi tamen illo tempore (cum in Le-
 et si fide data, talis capti- manum venditus eram) red-
 vus poterat. — 79. ἱαντὶμ- emptus fui. — 83. videtur

ὅς με σοὶ αὐτῶν δῶκε· μινυθείαμον δὲ με
 γείνατο Δαοδῶν· θρησκῆς· ἄλτασιν
 Ἄλτω, ὅς Δελφῶντι· Φηλουτέλῃ
 Πηδασί· αἰπύρεσσιν ἔχων ἐπὶ Σο
 τοῦ δ' ἔχῃ· θρησκῆς Πηδασί
 τῆσδε βίῳ γινόμεσθα, σὺ δ'
 ἦτοι τὸν πρώτον μετὰ
 ἀντιθάσιν Πηδασίαν, ἐν
 νῦν δαῖδῃ· θρησκῆς·
 σὰς χεῖρας· θρησκῆς·
 ἄλλο δὲ τοι ἔσθ'· θρησκῆς·
 μή με κτεῖναι· θρησκῆς·
 ὅς τοι ἔσθ'· θρησκῆς·

Ως ἔστιν — FEFHA 122 Vulg. 128 E120
 λισσάμεν, FEFHA KIMIONEN FEFHA OT. K-OMIOT.

Ni

135. Si parum hu-
 parumque amabili in-
 dote in his sarcinis Achil-
 les habendus est: naturae
 tamen hae convenienter
 exhibetur, ipso molliore af-
 fectu in Patroclum ad atro-
 citatem irae et affectus ab-
 reptus.

123. Ἐκιδέες pisces, qui
 id non curant ut sepulturae
 honorem habeant: οὐ φρον-
 τίζοντες, οὐ κηδόμενοι. σεν.
 v. Obsl. —, 126. μέλας
 φρεῖ· ὁπλίζεσθαι. φρεῖ. h. i.
 mare ipsum venti moar hor-
 rens. ὁπλίζεσθαι, ὁπλο-

σθαι, potest dici et is, qui
 fundum maris petit, et is,
 qui e fundo maris emergens
 subit superficiem maris, ὁ-
 πέρχεται. ὁπλίζεσθαι. ὁπλο-
 τρέχει τὴν ἐπιφανέαν ἀλό.
 Potest viroque modo acci-
 pi, melius tamen, censeo,
 hoc alteno; nam natat in
 summo mari cadaver re-
 cens. Ἐν θρησκῆς κατὰ
 πῶμα, ludens in mari, emi-
 ssus, exiliens, ὁπλίζεσθαι, in-
 primis delphines, anarini
 imminentes, tempestate, ut
 inf. Ψ, ὅγρ' ὅς ὁπ' ὑπὸ φρι-
 νός· Βαρέω ἀνατάλλεται.

δὴ δὴ τὰ πάλαις κερύετε ταύρους,
 ἤσι καὶ διστε μώνυχες ἄρτους.
 ἔσθε κακὸν κάρων, εἰς ἅκα πάντες
 ἴοντες, καὶ λόγους Ἀργείων.
 Δίστε, νόσφιν ἐμῶ, καὶ τὴν 135
 χαλκήρεα κηρύει παλαιοῖς
 πεινέειν πόνοιο.
 σιγῇ δὲ λαοὶ καὶ κῆρυξ
 κῶν δολυχόρτων ὄγχοι,
 καὶ ἀπὸ μέγαρος Ἀργείων,
 καὶ δὲ ἄλγεα εὐρυέστερα.
 Περὶ δὲ Ἀχαιῶν Ἀλεσάμεντα διαλέκων
 βυτά τε καὶ ἄλλα ἐν μίῃ Ποταμῶν θαυδῆται.
 τῷ δ' Ἀχιλεὺς ἐπόρουσεν· ὁ δ' ἔγκτες ἐν πελάγεσσιν
 ἵστη, ἔχων δὲ δαυρὲ μέγα, δὲ κ' ἐκ φρεσὶ Δῖος 145

145. ΔΕ ΦΟΙ

χρὺς θῖν ἐπὶ Φυκίῳ γῆτι. —
 131. 2. οὐδ' ὑμῖν — ἀρκέ-
 σαι, ἐπαρκέσαι. Notabile
 sacrum Eludio, non modo
 tauris, sed et equis factum.
 — 135. νόσφιν ἐμῶ: ἐμοῦ
 οὐ παρόντος, ideoque nec
 opitulante me Patroclō. —
 137. ὅπως ταύροις πόνοιο.
 παλαιοῖς. vi toties vidimus.

139—202. Asteropaeum,
 Pelegonias filium, Axii et
 Periboeae nepotem, Thra-
 cem e Paconibus ad Axium
 fl. Thraciae, posthac Ma-

cedoniae aggressus. Achil-
 les altera eius hastā, nam
 ambidexter ille erat, in mā-
 nu leuiter perfringitur, ipse
 hastam frustra in illum emi-
 serat, tum gladio eum per-
 cutit, antequam ille hastam
 terrae infixam recipere pot-
 erat. De eius caede gloria,
 tur Achilles inde a vl. 184.

145. ἔχων δὲ δαυρὲ μέ-
 γα, ὅπως ταύροις πόνοιο.
 morabile exemplum non
 gestantis modo duos spicula,
 sed etiam iis utentis uno
 eodemque iactu in pugna

δὲ ξίφος ἀμφότεροι δάκρυα πρηνὲς ἐπὶ γαῖαν
 κείτο· αὐτὰρ οἱ δὲ αἰὶναι μέλαιν' ὄψε', ἔπειτα δὲ γαῖαν.
 τὸν δ' Ἀχιλεὺς ποταμόθεν· λαβὼν ποδὸς ἡλ' ἐφρεσθαι,
 καὶ εἰ ἐπαρρημένοισι πτερύοντ' ἐγείρειν· 121
 ἔγκαυθαι γὰρ ἔμελλε· μετ' ἔχθ' ὅσσην οἱ εἰσέειλ' ἦν
 αἶψ' ἐπαρρημένοισιν, ὡς ἠδ' ὅτε· οὐδέ τις δαίμων 122
 ἐνδεμένη λαχέσσει γοήσεται· ἀλλὰ Σκυρρείδης
 οἴσει δαίμων πῖνα καλὸν ἔλκεν κόλπον· 123
 θρώσκειν τε καὶ κῶλον μέλαινον φεῖχ' ὀπαλῦζε
 ἐχθρὺς, ὃς κατ' ἄρ' ἔμελλε τιμάνειν ἀργεῖος δαίμων· 124
 φθείρεσθ'· εἰσὶν αὖτε καχέομεν ἑλίου ἱεῖς,
 ὑμεῖς μὲν φθίγοντες, ἔρπ' δ' ὀπάειν κεραιζών· 125
 οὐδ' ὑμῶν ποταμός τις ἐν ῥέεσσι δαγυρεδνῆς 130

121 FOR — FEHEA

122 Vulg. ὡς ἠδ' ὅτε

128 E120

123 K. P. A. T. K. I. M. E. I. O. M. E. N. P. I. A. I. O. T. K. O. B. I. T. O. S.

122 — 135. Si parum hu-
 mana parumque amabili in-
 dōte in his sarcasimis Achil-
 les habendus est: naturae
 tamen hanc convenienter
 exhibetur, ipso molliore af-
 fectu in Patroclum ad atro-
 citatem irae et affectus ab-
 reptus.

123. Ἐκιδέες pisces, qui
 id non curant ut sepulturae
 honorem habeant: οὐ φρον-
 τίζοντες τοὺς κηδόμενοι. sen.
 v. Obfl. —, 126. μέλαινον
 φεῖχ' ὀπαλῦζει. φεῖχ' h. i.
 mare ipsum venti monti hor-
 rens. ὀπαλῦσαι, ὑποδύ-

σομαι, potest dici et is, qui
 fundum maris petit, et is,
 qui e fundo maris emergens
 subit superficiem maris, ὑ-
 πέρχεται. ὑποτρέχειται. ὑπο-
 τρέχει τὴν ἐπιφάνειαν αἰός.
 Potest viroque modo acci-
 pi, melius tamen, cenleo,
 hoc alto; nam natat in
 summo mari cadaver re-
 cens. Τὸν θάνατον κατὰ
 πῶμα, iudens in mari, emi-
 zona, prifens, ut solent, in-
 primis: delphines, maxime
 imminentes tempestate, ut
 inf. V. 692 ὅς ὁ ὑπὸ φρ-
 νός· Ἐπείω ἀναπάλλεται h

ἀγκέσει, ὦ δὴ δὴ τὰ πέλεις· κρείετε τμήματα,
ζῶας δ' ἔνδον δίνασι, καὶ δίστε μαινάδας ἄνθρωποι.
ἀλλὰ καὶ εἰς ἄλυσσιν κακὸν ἔμελλον· τίς τις πάντας
τίσσετε Πατρόκλοιο Φόνος, καὶ Λογύχῃ Ἀρσάνῃ;
οὐς ἐπὶ νηυσὶ θάσσουσιν ἔσθ' ὄψεσθε, νόσφιν ἐμῶ.
Ὡς ἄρ' ἔφθι· Ποταμὸς δ' ἐβλάσσετο ὑπὸ πύλλοισι;
ὤρμηται δ' ὅττι δὴ δὴ μὲν ἄνθρωποι παύσαντο ποταμὸν
δίον Ἀχιλλῆα, Τρώεσσι δὲ διόγην ἀλάστορα.
τόφρα δὲ Πηλεὺς υἱὸς ἔχων δαλυχάσπεον ἔγχος
Ἀστεροπαίῃ ἐκάλυτο, κατὰ κλισίῃσι Πηλεϊδῶν,
υἱὲ Πηλεγονόος, καὶ δὲ ἄλλος εὐρυμέδοντος
γείνατο, καὶ δὲ Περὶβοῆα, Ἀλεσάμαντι θυγατρὸν
πρεσβυτάτην, καὶ δὲ ἄλλ' ἐν μίῃ Ποταμὸν βαλὼν
τῷ δ' Ἀχιλεὺς ἐπόρουσεν· ὁ δ' αὖτις ἐν πύργῳ
ἑστῆ, ἔχων δύο δούρα· μέγα δὲ καὶ ἐκ Φρῶσι Δῆμος.

145. ΔΕ ΦΟΙ

χρὺς δὴν ἐπὶ Φυκίῳ. —
131. 2. οὐδ' ὅμιν — ἀγκέ-
σει, ἐπαρκέσει. Notabile
sacrum Fluvio, non modo
tauris, sed et equis factum.
— 155. νόσφιν ὄψεσθε ἐμῶ
οὐ παρόντος, ideoque nec
opitulante me Patroclo. —
137. ὅπως ταύσας πόνοιο.
μάχης. vi. toties vidimus.

139—202. Asteropaeum,
Pelegonis filium, Axiit et
Periboeae nepotem, Thra-
cem e Paionibus ad Axium
fl. Thraciae, posthaec Ma-

cedoniae aggressus, Achil-
les altera eius hastā, nam
ambidexter ille erat, in mā-
nu leuiter perfringitur, ipse
hastam frustra in illum emi-
ferat, tum gladio eum per-
cutit, antequam ille hastam
terrae infixam recipere pot-
erat. De eius caede gloria-
tur Achilles inde a vl. 184.

145. ἔχων δύο δούρα· me-
morabile exemplum non
gestantis modo duo spicula,
sed etiam iis utentis uno
eodemque iactu in pugna.

Ξάνθος, ἐπεὶ κελόλωτο δαικταμένον αἰζηῶν,
 τοὺς Ἀχαιεὺς ἐδάϊζε κατὰ βῆον, οὐδ' ἐλέαιρεν.
 οἱ δὲ ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 τὸν πρότερος προσέειπε ποδάρεκς διὸς Ἀχιλλεύς·
 τίς, πόθεν εἰς ἀνδράν, ὃ μὲν ἔτλης ἀντίος ἐλθεῖν;
 ἀντήνων δὲ γὰρ πάντες ἐμῷ μένει ἀντιώσκ. 151

Τὸν δ' αὖ Πηλεγόνας προσεφώνε Φαίδιμος υἱός·
 Πηλείδῃ μαγαδυμε, τίη γενεὴν ἔρεθνεῖς;
 εἴμ' ἐκ Παιωνίης ἐριβώλου, τηλάθ' ἐούσης,
 Παιόνας ἀνδράς ἄγων δολιχεγχεῖας· ἦδε δέ μοι νῦν 155
 ἡὼς ἐνδεκάτη, ὅτ' ἐς Ἴλιον ἀτήλουθα·
 αὐτὰρ ἐμὸν γενεὴ ἐξ Ἀχαιοῦ εὐρὺ βέοντος,
 Ἀχαιοῦ, ὃς κάλλιστον ὕδαρ ἐπὶ γαῖαν ἦσιν,
 ὃς τέκε Πηλεγόνα κλυτὸν ἔγχεϊ· τόνδ' ἐμὲ Φασι
 γείνασθαι. νῦν αὖτε μαχώμεθα, Φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ. 160
 Ὡς φάτ' ἀπειλήσας. ὃ δ' ἀνέσχετο διὸς Ἀχιλλεύς
 Πηλεΐδα μελίνῃ· ὃ δ' ἄμαρτῇ δούρασιν ἀμφίς
 ἦρώς Ἀστέρωπαῖος, ἐπεὶ περιδέξιος ἦε.
 καὶ β' ἐτέρω μὲν δουρὶ σάκος βάλεν, οὐδὲ διὰ πρὸ
 ῥῆξε σάκος· χρυσὸς γὰρ ἐρύκανε, δῶρα θεῶο. 165

147 Vulg. ἐδάϊζε.

149 ΠΡΟΣΕΦΩΝΕ

156. 1072

FIAION

162 Vulg. ἄμαρτῇ

v. inf. 162. Fuit igitur am-
 bidexter; eumque sine cli-
 peo adstitisse, necesse est.

154. *Paiones* hi, e Thra-
 cum stirpe, loca Thraciae
 ad Axium habitantes, nobis
 sunt. ex B, 848. vbi
 v. Obfl.

162. ὃ δ' ἄμαρτῇ δούρα-
 σιν ἀμφίς sc. ἐβάλλεν. ἡ-
 κονίζετο. ἀμφίς utrinque,
 περὶ πάντων, ἀμφὸς, co-
 muni momento. cf. Obfl. —

165. χρυσὸς γὰρ — com-
 parandus locus T, 269 sq.

τῷ δ' ἐτέρῳ μιν πῆχυν ἐπιγράβδην βάλε χειρὸς
 δεξιτερῆς, σύτο δ' αἶμα κελαινεφές· ἢ δ' ὑπὲρ αὐτοῦ
 γαίῃ ἐνεστήρικτο, λιλαιομένη χροὸς ἄσαι.
 δεύτερος αὐτ' Ἀχιλεὺς μελὴν ἰδυπτίωνα
 Ἀστροπαίῳ ἐφῆκε, κατακτάμενος μενεαίων· 170
 καὶ τοῦ μὲν ῥ' ἀφάμαρτεν· ὁ δ' ὑψηλὴν βάλεν ὄχθη,
 μεσσοπαλὲς δ' ἄρ' ἔθηκε κατ' ὄχθης μείλινον ἔγχος.
 Πηλείδης δ', ἄορ ὅζυ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ,
 ἄλτ' ἐπὶ οἱ μεμαῶς· ὁ δ' ἄρα μελὴν Ἀχιλῆος
 οὐ δύνατ' ἐκ κρημνοῖο ἐρύσσαι χειρὶ παχείῃ· 175
 τρεῖς μὲν μιν πελέμιζεν, ἐρύσσεσθαι μενεαίων,
 τρεῖς δὲ μεθῆκε βίῃ· τὸ δὲ τέτρατον, ἥθελε θυμῷ
 ἄξαι ἐπιγνάμψας δόρυ μείλινον Διακίδαο,
 ἀλλὰ πρὶν Ἀχιλεὺς σχεδὸν ἄορι θυμὸν ἀπηύρα· 179
 γαστέρα γάρ μιν τύψε παρ' ὀμφαλόν· ἐκ δ' ἄρα πᾶσαι
 χύντο χαμαὶ χολάδες· τὸν δὲ σκότος ὅσσε κάλυψεν
 ἄσθμαίνοντ'· Ἀχιλεὺς δ' ἄρ' ἐνὶ στήθεσιν ὀρούσας

172 Vulg. μεσσοπαγὲς 173 ΟΞΤ ΦΕΡΤΣΣΑΜΕΝΟΣ
 174 ΕΠΙ ΦΟΙ 175 ΚΡΗΜΝΟΙΟ ΦΕΡΤΣΣΑΙ
 176 ΠΕΛΕΜΙΖΕ ΦΕΡΤΣΣΕΣΘΑΙ vulg. ἐρύσσαι·
 σθαι. 178 ΕΑΞΑΙ

— 167. σύτο, ἔσσυτο, pro hasta in medio incurvata
 ἐξέσσυτο. vibrat se. cf. Obfl.

169. μελὴν ἰδυπτίωνα. αὐτῷ. ὁ δ' ἄρα. Asteropaeus,
 ἐπ' ἰδυ πετόμενον. α πτῖμι. qui duabus hastis emissis,
 v. Obfl. — 172. μεσσοπα- nihil habebat armorum. —
 λὲς δ' ἄρ' ἔθηκε — pro ἐπη- 177. μεθῆκε βίῃ, ἐν βίῃ,
 ξε τὸ ἔγχος· κατὰ τῆς ὄ- defecit, robore. quod alias
 χθης ἐν μέσῳ παλλόμενον, esset βίην, κατὰ βίην. v.
 propter longitudinem teres Obfl.

τεύχεά τ' ἐξενάριξε, καὶ εὐχόμενος ἔπος ηὔδα·

Κεῖσ' οὕτω· χαλεπὸν τοι ἐρισθενέος Κρονίωνος
παισὶν ἐριζέμεναι, Ποταμοῖο περ ἐκγεγαῶτι. 185

Φῆσθα σὺ μὲν Ποταμοῦ γένος ἔμμεναι εὐρὺ ῥέοντος·
αὐτὰρ ἐγὼ γενεὴν μεγάλου Διὸς εὐχομαι εἶναι·

τίκτε μ' ἀνῆρ, πολλοῖσιν ἀνάσσειν Μυρμιδόνεσσι,

Πηλεὺς Δίακίδης· ὁ δ' ἄρ' Δίακός ἐκ Διὸς ἦε·

τῷ κρείσσει μὲν Ζεὺς Ποταμῶν ἀλιμυρηέντων, 190

κρείσσει δ' αὐτὲ Διὸς γενεή, Ποταμοῖο τέτυκται.

καὶ γάρ σοι Ποταμός γε πάρα μέγας, εἰ δύαται τι

χραιομεῖν· ἀλλ' οὐκ ἔστι Διὶ Κρονίῳ μάχεσθαι·

τῷ οὐδὲ κρείων Ἀχελώϊος ἰσοφαρίζει,

οὐδὲ βαθυρρέϊται μέγα σθένος Ὠκεανοῖο, 195

ἐξ οὐπερ πάντες ποταμοὶ, καὶ πᾶσα θάλασσα,

καὶ πᾶσαι κρήναι, καὶ φρεῖατα μακρὰ νάουσιν·

183 ΦΕΠΟΣ 188 ΠΟΛΛΟΙΣΙ ΦΑΝΑΣΣΩΝ 194,

Vulg. τῷ οὐτε ΑΧΕΛΩΙΟΣ ΕΙΣΟΦΑΡΙΖΕΙ. v.

Obff.

184—199. Fatendum est, inaniter gloriantem et satis loquacem h. l. Achillem induci. Comparat primum genus suum a Ioue ductum cum ortu Asteropaei a Fluvio ducto: iam autem Fluvium Ioue esse inferiorem.

186. Φῆσθα, ἔφηρς, ἱα-
stabas. — 190. Quare,
quum Iupiter praecellat Flu-

vios, necesse est, eius quo-
que progeniem praestare
progenie Fluviorum. —

192. καὶ γάρ σοι Ποταμός
γε πάρα μέγας. Dubitari
potest, sitne Axios intelli-
gendus an Xanthus seu Sca-
mander. Sed de hoc acci-
pere iubet voc. πάρα σοι.

— τῷ sc. Διὶ ἰσοφαρίζει,
nec Achelous, inter Flu-
vios princeps, nec ipse O-
ceanus, cum Ioue conten-

ἀλλὰ καὶ ὃς δίδοικε Διὸς μεγάλοιο κεραυνόν,
δεινὴν τε βροντὴν, ὅτ' ἀπ' οὐρανόθεν σμικραγῆσθαι.

Ἡ ῥα, καὶ ἐκ κρημνοῖο ἐρύσσατο χάλκεον ἔγχος. 200
τὸν δὲ κατ' αὐτόθι λείπεν, ἐπεὶ Φίλῳ ἦτορ ἀπήρατο,
κείμενον ἐν ψαμάθοισι, δίαινε δὲ μιν μέλαν ὕδωρ.
τὸν μὲν ἄρ' ἐγγέλυες τε καὶ ἰχθύες ἀμφεπένοντο,
δημὸν ἐρεπτόμενοι ἐπινεφρίδιον κείροντες.
αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἵεναι μετὰ Παισάας ἱπποκορουσταῖς, 205
οἱ ῥ' ἔτι παρ ποταμὸν πεφοβήσατο δινήντα,
ὥς εἶδον τὸν ἄριστον ἐνὶ κρατερῇ ὕσμινῃ
χέρσ' ὑπὸ Πηλεΐδῳ, καὶ ἄορι Ἴφι δαμέντα.
ἐνθ' ἔλε. Θερσίλοχόν τε, Μύδωνα τε, Ἀστυπυλόν τε,

198 καὶ ὃς, non *Fes.* est enim οὗτος ἐκεῖνος, non *suus.* 200
ΚΡΗΜΝΟΙΟ ΕΡΥΤΣΑΤΟ 207. ΦΕΙΔΟΝ 208
ΑΟΡΙ ΕΙΦΙ 209 ΤΕ ΕΑΣΤΤΗΤΑΔΟΝ ΤΕ

dit. — 198. 199. metuit Iovem. At positum est id, quo Iupiter terret, fulmen.

200 — 234. Relicto corpore spoliato Asteropaei ad caedem aliorum Paeonum procedit Achilles in ripa et arenis Scamandri discurrentium. Indignatus Fluvius (212) cursu aquarum strage cadauerum intercepto, monet eum, ut relicto alveo Troianos agitet per campos. Recte, ait sarcastice Achilles, 222. faciam hoc, simulque e ripa in medium alveum defiliit. Interea Scamander Apollinem

obiurgat cessantem a succurrendo Troianis.

203. ἀμφεπένοντο simpl. occupati erant circa corpus, nisi propria ea notione accipias, qua est, epulas instruere — δημὸν ἐπινεφρίδιον pinguedinem renem ἐρεπτόμενοι κείροντες denorantes arrodendo: cf. Obfl.

206. παρ ποταμὸν, in ripa: nam non insilit in amnem, nisi demum 233. 234.

209. 210. sunt ἱπποκορουσταῖς e vallo Paeonum.

Μνησόν τε, Θρασίον τε, καὶ Αἴνιον, ἡδ' Ὀφειέστην 210
καὶ· κὺ κ' ἔτι πλέονας κτάνε Παίονας ὠκύς Ἀχιλλεύς,
εἰ μὴ χαυτάμενος προσέφη Ποταμὸς βαθυδίνης,
ἀνέρι εισάμενος, βαθέης δ' ἐφθέγγετο δίνης·

ᾧ Ἀχιλεῦ, πέρι μὲν κρατέεις, πέρι δ' αἰσύλας βέζεαι
ἀνδρῶν· αἰεὶ γάρ τοι ἀμύνουσι θεοὶ αὐτοί. 215

εἰ τοι Τρῶας ἔδωκε Κρόνου παῖς πάντας ὀλέσσαι,
ἔξ ἐμέθεν γ' ἐλάσας πεδῖον κάτα, μέρμερα βέζε·
πλήθει γάρ δὴ μοι νεκύων ἐρατεινὰ βέεθρα,
οὐδὲ τί πη δύναμαι προχέειν ῥόον εἰς αἶλα δῖαν,
στεινόμενος νεκύεσσι· σὺ δὲ κτείνεις αἰδήλως. 220
ἀλλ', ἄγε δὴ καὶ ἕασον ἄγῃ μ' ἔχει, ὄρχαμε λαῶν.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκύς Ἀχιλλεύς·
ἔσται ταῦτα, Σκάμανδρε Διοτρεφές, ὥς σὺ παλεύεις·
Τρῶας δ' οὐ πρὶν λήξω ὑπερφιάλους ἐναρίζων,
πρὶν ἔλσαι κατὰ ἄστυ, καὶ Ἑκτορι πειρηθῆναι. 225

213 ANEPI FRISAMENOS vulg. βαθέης δ' ἐφθέγγετο δίνης. 217 Vulg. βέζειν. 225 ΠΡΙΝ ΦΕΛΣΑΙ
ΚΑΤΑ ΕΑΣΤΤ

214. 5. περὶ — (ὑπὲρ)
ἀνδρῶν. (ὑπὲρ, ἄλλων) ne-
fanda perpetras plus quam
quisquam alius inter ho-
mines: quod sane non mi-
randum, dii enim tibi sem-
per adsunt. Attamen tibi
vel sic mei reuerentia erat
habenda nec alueus meus
cadaueribus obstruendus;
persequere Troianos extra
alueum in campo. — 218
βέεθρα πλήθει, πλήθουςι.

221. ἄγε δὴ καὶ ἕασον,
tandem nunc saltem desi-
ne: ἕασον τὸ κτείνειν. ἄγῃ
μ' ἔχει. ut conueniat satis,
coniunge cum superioribus:
σὺ δὲ κτείνεις αἰδήλως. ἄγῃ
μ' ἔχει. stupor me tenet, ob-
stupesco temeritatem tuam.
Sarcastice respondet Achil-
les: fiet hoc: sed tum de-
mum, cum Troianos in vi-
bem compulero et cum He-
ctore pugnauero. — 225. κτ

ἀντιβίην, ἢ κέν με δαμιάσεται, ἢ κέν ἐγὼ τόν.

Ὡς εἰπὼν, Τρώεσσην ἐπέσσυτο, δαίμονι ἴσος.

καὶ τότε Ἀπόλλωνος προέβη Ποσειδάων βαθυδότης.

Ὡ πόποι, Ἀργυρότοξε, Διὸς τέκος, ἐὸ σὺ γε βουλὰς
εἰρύσαιο Κρονίωνος, ὅ ται μάλα πάλιν ἐπέτελλε
Τρώσι παριστάμενοι καὶ ἀμύνειν, εἰσόντων ἑλθῶν
δειελοσ' ὄψε δυνάων, σκιάσῃ δ' ἐρίβωλον ἄρρυσαν.

Ἢ, καὶ Ἀχαιεύς μὲν δουρὶ κακῷ ἔβρισε μάστιγας
κρημνῷ ἀπαίχας· ὁ δ' ἐπέσσυτο, εὐδμήσῃ δυνάων
πάντας δ' ὄρινε ξέεθρος πυκνόμενος ὥστε δὲ νεκροῦσθαι
πολλούς, οἳ ἔα κατ' αὐτὸν ἔσαν ἄλλοι, τοὺς κατὰ Ἀχαιῶν
τοὺς ἐβέβαλλε θύραζε, μεμνηώς· ἦ ἦ τοι ταῦρος, ἡλένῃ
χέρσονδε ζωὸς δὲ σώω· κακοὶ καὶ καὶ καὶ ξέεθρος
κρύπτων ἐν δίνῃσι βαθεύουσιν μεγάλας.

227 ΦΕΙΠΩΝ — ΔΑΙΜΟΝΙ ΙΣΟΣ 234 ΕΠΕΣ-
ΣΤΟ ΦΟΙΔΡΑΤΙ 236 ΕΞΑΝ ΕΑΔΙΣ vulg.
ἄλλοι ἔσαν. 238 Vulg. δ' ἔσσω

Ἔστωι· πειρηθῆναι ἀντιβίην
lunge: καὶ πειρηθῆναι (scil.
σῆς μάχης) ἀντιβίην. Ἔσ-
τωι κατ' ἀντιβίην τῇ Ἔσ-
τωι.

229. βουλὰς, voluntatem,
mandata: et ἐπέτελλε se-
quitur. Respicit adeo I,
25. 26.

233. ἐνδορὸς μένος, i. e. ἡ
ταμὴν, i. e. τὸ μένος τῶν
Τρώων. Τὸν ἄνδρα Ἀχιλλεὺς
fruit Scamander 233. Quod

enim necesse erat aliquan-
do fieri, ut obstructus amnis
auctis aquis tandem maio-
res fluctus faceret, irae Scam-
andri bene tribuitur.

238. ζωὸς δὲ σώω, proest
cum phantasma, non physis-
cum: sic quibus ne periret
bastauchando Troiani ser-
vas v. 237. Totus haplocas
de congressu Scamandri cum
Achille est, et haud dubio
præstantissimus propter
gnarum quædam phantasma

δεινὸν δ' ἄμφ' Ἀχιλλῆα κυκώμεναι ἴσταιτο κῆμα, 240
 ᾧθαι δ' ἐν σάκει πίπτων ῥόος, οὐδὲ πάδουσσιν
 εἶχε στηρίζασθαι· ὁ δὲ πετέην ἔλα χερσὶν
 εὐφύεα, μεγάλαν· ἥ δ' ἐκ ῥιζῶν ἱριποῦσα
 κρημνὸν ἄπαικτα διῶσεν, ἐπέσχεα δὲ καλὰ ῥέεθρα
 ὄξιοισι πυκνῶσι· γεφύρωσε δὲ μιν αὐτὴν, 245
 εἶσω πᾶσ' ἱριποῦσ'· ὁ δ' ἄρ' ἐκ ὀνυχέων ἀγορεύσας,
 ἦ ἴξε παίδιοις παρὶ κρησιννοῖσι πέτεσθαι,
 δαΐσας· οὐδ' ἔτ' ἔλπεγε μέγας θῆρς, ὥρτο δ' ἐπ' αὐτὸν
 ἀκροκαλαινῶν, ἵνα μιν παύσσει πόνοιο.
 δῖον Ἀχιλλῆα Τρώεσσι δὲ λοίγον ἀλάλκοι. 250
 Πηλεΐδης δ' ἀπέφυσεν, ὅσον τ' ἐπὶ δούρεα ἔρωη,
 αἰετοῦ οἶματ' ἔχων μέλακος τοῦ θρηνητῆρος,
 ὅς θ' ἄμα κάρτιστάς τε καὶ ἁκίστος πατεηνῶν,
 τῷ εἰκὼς ἦζεν· ἐπὶ στήθεσσι δὲ χαλκός

246 Vulg. ἐκ λήνης 254 FEIKΩΣ

ta poetae. — 241. α. ὁ ῥό-
 ος ἐμπύκτων σάκει, h. e. τὸ
 κῆμα, ᾧθαι αὐτὸν, οὐδὲ αὐ-
 τοῦ εὐφύεα στήναι τοῖς πο-
 σίν, ὥστε στηρίζαι αὐτόν.

245. γεφύρωσε δὲ μιν αὐ-
 τὴν π. ἱριποῦσιν, qui impigit viam,
 quae ripam, tanquam pon-
 te, nullo saltē partem ali-
 quam, qua ille in ripam eni-
 teretur, vltimē in, alveum
 prolapsa, — 246. tunc tan-
 dem enses ex alto, h. e. ex
 la. in. plans. camporum. Is

recipit, at insequuntur eum
 aquae late in campum eno-
 luntae. — 249. ἀκροκαλαινῶν,

nigricans in superficie,
 ut in aquis altis solet fieri, et
 ἵνα μιν παύσει πόνοιο, μάχη.

251. ὅσον τ' ἐπὶ δ. salti-
 bus facili fugit ἐπὶ τόσον,
 ἔφ' ὅσον δούρεα ἔρωη γίνεται.
 quam longa hasta manu
 emitti potest. v. Obs. —

252. αἰετοῦ οἶματ' ἔχων αὐτῷ
 ἰσχυροῦς, et ἡπῇ ἀκρίδος,
 ex latrunc. genere, quae ve-
 hantur, minora animalia.

σπερδαλέον κονάβιζεν· ὑπαιθα δὲ τοῖο λιασθεῖς 255
 Φεῦγ', ὁ δ' ὅπισθε βέων ἔπετο μεγάλῳ ὀρυμαγδῷ.
 ὥς δ' ὅτ' ἀνὴρ ὀχρετηγὸς ἀπὸ κρήνης μελανύδρου
 ἤμ φετὰ καὶ κήπους ὕδατος ῥέον ἡγεμονεύει,
 χερσὶ μάκελλαν ἔχων, αἰμάρης δ' ἐξ ἔχματα βάλλων
 τοῦ μὲν τὰ προρέοντος, ὑπὸ ψηφίδες ἅπασαι 260
 ὀχλευνται, τὸ δὲ τ' ὥκα κατειβόμενον κελαρύζει
 χῶρῳ ἐνὶ προαλεῖ, φθάνει δὲ τὰ καὶ τὸν ἄγοντα·
 ὥς αἰεὶ Ἀχιλλῆα κινήσατο κῦμα ῥόοιο,
 καὶ λαίψηρόν ἐόντα. θεοὶ δὲ τὰ φέρτεροι ἀνδρῶν,
 ὅσοάκι δ' ὀρμήσειε παδάρεκκε δῖος Ἀχιλλεύς 265
 στήναϊ ἐναντίβιον, καὶ γινώμεναι, εἴ μιν ἅπαντες
 ἀθάνατοι φοβέουσιν, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι,
 τοσσάκι μιν μέγα κῦμα Διὶ πετέες ποταμῶιο
 πλάζ' ὅμους καθύπερθε· ὁ δ' ὑψόσα προσσὶν ἐπήδα.

258 Vulg. ἡγεμονεύει

— 255. ὑπαιθα τοῖο λιασθεῖς Φεῦγε, fugit ante alterum, sed ὑπαιθα, ὑπ' αὐτοῦ, quippe a quo desuper in eum inuolante iam iam attingi posset, Φεῦγε καὶ δολάζετο, se subducit celeritate cursus: v. ad O. 520.
 257. Comparatio suavis et ornata fluitii Achillem insequentis cum rivulo in viridarium e fonte per canaliculos deducto. Suavitas maxime ipsa re, et posita eius inter terrorem et discrimen Achillis, tum ante

sensum oculorum et animi singula apponendo, proficiscitur. Versatur ante oculos vinitur cum ligone canaliculum aperiens 259. et obstantes rivo glebas vel lapillos remouens. — 258. ἀνὰ Φυτὰ καὶ κήπους. Est omnino de agro culto cuiusvis generis accipi potest, φετὰ tamen de arbusto propria ut vidimus L. 123: dicuntur, et h. l. per κήπους clarantur.

269. πλάζε μιν κῦμα (κατὰ τοὺς) ὅμους, καθύπερθε.

Ζυμῶ ἀνιάζων· ποταμός δ' ὑπὸ γούνατ' ἐδάμνα 270
 λάβρος, ὕπαιθα ῥέων, κονίην δ' ὑπέρεπτε ποδοῖν·
 Πηλεΐδης δ' ὤμωξεν, ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν·

Zeῦ πάτερ, ὡς οὐ τις με θεῶν ἐλεεινὸν ὑπέστη
 ἐκ ποταμοῦ σαῶσαι· ἔπειτα δὲ καὶ τι πάθοιμι.
 ἄλλος δ' οὐ τις μοι τόσον αἵτίας οὐρανιαίων, 275
 ἀλλὰ φίλη μήτηρ, ἥ με ψεύδεσσιν ἔδελγεν,
 ἥ μ' ἔφατο Τρώων ὑπὸ τείχει θωρηκτάων
 λαιψηροῖς ὀλέσθαι, Ἀπόλλωνος βελέεσσιν.
 ὥς μ' ὄφελ' ἔκτωρ κτεῖναι, ὅς ἐνθάδε γ' ἔτραφ' ἄριστος,
 τῷ κ' ἀγαθὸς μὲν ἔπεφν', ἀγαθὸν δὲ κεν ἐξενέριξε· 280

272 ΝΙΜΩΞΕ ΦΙΔΩΝ

279 Vulg. ὅς ἐνθάδε τέτραφ'

280 Vulg. immutato ordine: ἀγαθὸν — ἀγαθὸς —

amnis in altōs fluctus intumescens irruit in ipsam de super. πλάζειν ita σφάλλειν, de statu mouere. vide tamēn Obsl. — 271. Amnis subter pedes impetu suo ruens solum, subducta sub pedibus arena, labantem gressum efficiebat, ideoque eum ἰδάμνα, labefactabat, statu deiiciebat.

— 272 — 298. Achilles iam salutem desperans et mortem ignobilem in vndis conquisitus, confirmatus a Neptūō et Minerva assue- rantibus, saluum ipsum e discrimine euasurum esse et Hectorem, fuga Troianorum facta, occisurum.

273. οὐ τις θεῶν ὑπέστη σαῶσαι. ἀμὲ ἐλεεινὸν, ἐλεῦ ἄξιον ὄντα, ἐκ ποταμοῦ. pro ὑφίσταται, ὑπομένει. nepo sustinet, in se recipit, id agit, ut me seruet. ἔπειτα δὲ καὶ τι πάθοιμι. ex noto vsu τοῦ, παθεῖν τι, de eo, qui humani aliquid accidet, h. e. qui moritur. Postea, licet, alia morte occumbam, dummodo honesta! — 277. 8. Iterum nova vaticinii, toties memorati, accessio: quod Apollinis sagittis confodietur: v. ad Σ, 8 — 11. — 279. ὥς μ' ὄφελ', quanto magis debet. h. e. utinam. ὅς ἐνθάδε γ' ἔτραφ' ἄριστος pro

νῦν δὲ με λευγαλέω θανάτῳ εἵμαρτο αἰλῶναι,
ἐρχθέντ' ἐν μεγάλῳ ποταμῷ, ὥς παῖδα συφορβόν,
ὃν ῥά τ' ἐναυλος ἀποέρση χερσίωνι περὶ ὄντας.

Ὡς φάτο· τῷ δὲ μάλ' ὤκα Ποσειδάων καὶ Ἀθήνη
στήτην ἐγγὺς ἶόντε, δέμας δ' ἀνδρῶσιν εἶπτον· 285
χειρὶ δὲ χεῖρα λαβόντες ἐπιστάσαντ' ἐπέεσσιν·
τοῖσι δὲ μύθων ἤρχε Ποσειδάων ἐποσίχθων·

Πηλεΐδῃ μῆτ' ἄρ τι λῆην τρέε, μῆτε τι πάριβαι·
τοῖω γάρ τοι κῶϊ θεῶν ἐπιταγρόθω εἰμὲν,
Ζηὺς ἐπαινέσαςτος, ἐγὼ καὶ Παλλὰς Ἀθήνη· 290
ὥς οὐ τοι ποταμῷ γε δομήμεναι αἰσιμὴν ἔστιν·
ἀλλ' ὅδε μὲν τάχα λωφῆσαι, σὺ δὲ εἴσθαι αὐτός.
αὐτὰρ τοι πυκινῶς ὑποθησόμεθ', αἶκε πίδαχαι,
μὴ πρὶν παύειν χεῖρας ὁμοίου πολέμοιο,
πρὶν κατὰ Ἰλίοφι κλυτὰ τεύχεα λαὸν ἔελσαι 295

281 ΕΙΜΑΡΤΟ ΦΑΛΩΝΑΙ. Benth. *Feimarto, sine caussa idonea.* 282 ΦΕΡΧΘΕΝΤ ΕΝ 283 Vulg. *ἀποέρσει.* An ἀποφέρει; lit. v. Obfl. 285 ΑΝΔΡΕΣΣΙ ΦΕΙ-
ΚΤΗΝ 286 ΕΠΙΣΤΩΞΑΝΤΟ ΦΕΡΕΣΣΙ 292
ΣΤ ΔΕ ΦΕΙΣΘΑΙ 294 ΙΟΜΟΙΟΦΙ ΠΙΤΟΛΕ-
ΜΟΙΟ 295 ΚΑΤΑ ΕΙΛΙΟΦΙ — ΕΞΕΛΑΣΑΙ

ἀγέμετο. v. Obfl. — 283. ὃν
φα τ' ἐναυλος ἀποέρσει futu-
rum, sollanni more; pro
coniunctivo cum ἄν, quem
forte perdat, mergat aqua,
et suffocet v. Obfl.

290. Ζηὺς ἐπαινέσαςτος.
Ioue prestante: haud teme-
re adiectum; valet ad τὸ
πιστοῦν, i. πιστοῦσθαι, tan-
quam fide data confirmare

animum, proprie manu da-
ta. — Non autem homines
istius aetatis sensisse, virtu-
tis heroum opinionem ita
imminui, si se incolumes et
victores euasuros esse, edo-
cti pro certo scirent, iam
saepe vidimus. Altera scili-
cet ex parte tanto maior
erat rerum species; si deus
interessel iis agendis.

Τρωϊκόν, ὅς κε Φύγησι· σὺ δ' Ἑκτορι θυμὸν ἀκούρας
ἄψ' ἐπὶ νῆας ἵμεν· δίδομεν δέ τοι εὖχος ἀρεσθαι.

Τῷ μὲν ἄρ' ὥς εἰπόντε μετ' ἀθανάτους ἀπεβήτην.
αὐτὰρ ὁ βῆ, μέγα γὰρ βα θεῶν ὠτρυνεὺν ἐφέτμη,
ἐς πεδίου, τὸ δὲ πᾶν πληθ' ὕδατος ἐκχαμένωιο, 300
πολλὰ δὲ τεύχεα καλὰ δαΐ κταμένων αἰχμῶν
πλῶον, καὶ νέκυες. τοῦ δ' ὑψόσε· γούνατ' ἐπήδα
πρὸς ῥέον· αἴσσοντος ἂν ἰδύν· αὐδὲ μιν ἔσχευ
εὐρὺ βέων ποταμός· μέγα γὰρ σθένος ἔμβαλ' Ἀθήνη.
οὐδὲ Σκαμάνδρος ἔλκετο τὸ ὄν μένος, ἀλλ' ἔπε· μᾶλλον
χώετο Πηλεϊῶνι, κόρυσσε δὲ κῦμα ῥόοιο, 306
ὑψόσ' αἰερόμενος· Σιμόεντι δὲ κέκλετ' αὖσας·

Φίλα· κασίγνητε, σθένος ἀνέρος ἀμφοτέρωι περ
σχῶμεν, ἐπεὶ τάχα ἄστυ μέγα Πριάμοιο ἀνάκτορ

298 FEIPONTE 301 Vulg. δαΐκταμένων una voce. 305
TO FON 309 ΤΑΧΑ ΦΑΣΤΤ — ΠΡΙΑΜΟΙΟ
ΦΑΝΑΚΤΟΣ

299—327. Confirmatus — 303. τοῦ δ' ὑψόσε γού-
νατ' ἐπήδα πρὸς ῥέον αἴσσον-
τος ἂν ἰδύν. ἀναστὰς a ter-
go venientem fluctibus eum
impulisse, animo tene; nam
ipse ab amnis alveo fuge-
bat altiora loca petendo;
ergo ordo: verborum et fen-
tentia esse debet: τοῦ δὲ
αἴσσοντος ἂν ἰδύν, dum il-
le recta contenderet cursu,
τὰ γούνατα ἐπήδα ὑψόσε,
πρὸς ῥέον, prouti fluctus
auctus (a tergo scilicet) in
eam irrueret. — 306. κό-

299. 300. ἐφέτμη, nunc
est hortatus. Abierunt μετ'
ἀθανάτους, non, in Olym-
pum, sed ad deos assiden-
tes suarum quemque pas-
tium defensores, T, 144. sq.

306. κό-

ἐκπύρα, Τρῶες δὲ κατὰ μόθον εὐ μενέουσιν. 310

ἀλλ' ἐπάμυνα τάχιστα, καὶ ἐμπύπληθι ῥέεθρα
ὑδατος ἐκ πηγέων, πάντας δ' ὀρέθυνον ἐναύλους·

ἴστη δὲ μέγα κῦμα· πολὺν δ' ὄρουμαγδὸν ὄρινα
φίτρων καὶ λάων, ἵνα παύσομεν ἄγριον ἄνδρα,
ὅς δὴ νῦν κραττεῖ, μέγαγε δ' ὄγε ἴσα θεοῖσι. 315

Φημί γὰρ αὐτὲ βίην χρεωισμησέμεν, οὔτε τι εἶδος,
οὔτε τὰ τεύχεα καλὰ· τὰ που μάλα νεῖοθι λίμνης
κίσειθ' ὑπ' ἱλῦος κεκαλυμμένα· καὶ δὲ μιν αὐτὸν
εἰλύσαι ψαμάθοισιν, ἅλις χέραδος περιχεύας

μυρίον, οὐδὲ οἱ ὅστέ' ἐπιστήσονται Ἀχαιοί. 320

ἀλλέξαι· τόσσην οἱ ἄσιν καθύπερθε καλύψαι

αὐτοῦ οἱ καὶ σῆμα τετεύχεται, οὐδὲ τι μιν χρεώ

ῖσται τυμβοχοῆσ', ὅτε μιν θάπτωσιν Ἀχαιοί.

315 ΙΟΓΕ ΦΙΣΑ 316 ΟΤΔΕ ΤΙ ΦΕΙΔΟΣ 319

ΦΕΙΛΤΣΩ ΨΑΜΑΘΟΙΣΙ ΦΑΛΙΣ vulg. χεράδος

320 ΟΤΔΕ ΦΟΙ 321 ΦΟΙ 322 ΦΟΙ - 323 Vulg.

τυμβοχοῆσ'

ρυσσε κύμα, exagit aqua,
l. simpl. in eum collectas
immisit, ipse allurgens.

310. οὐ μενέουσιν sc. αὐτὸν.
εὐπ. ποπ. suffraganeus. —

312. πάντας δ' ὀρέθυνον ἐν
αύλους. διέγειρα τοὺς χεί-
μαρβρους, aquis auctis.

316. Minatur Fluvius,
persuadet in Achillem eum
armis. — μάλα νεῖοθι. λίμνης.
κατωτάτω κατὰ τοῦ ποταμοῦ.

— 318. κατελύσω μιν ψα-
μάθοις. — 319. ἅλις περι-

χεύας (αὐτῷ) χέραδος μυρίον,

χιτώνας: μυρίων χέραδος, im-

perfam colliuiam, limum,

περιχεύας ἅλις. πύκνισμα, af-

firmum, plus quam satis est.

— 320. ἐπιστήσαντες, δημή-

σονται. — 321. ἔσιν, πλὴν

καὶ ψάμμον, ei obducam.

— 322. Eodem in loco et-

iam tumulus educetur a no-

bis. Ne offendet, saltem

enuntia: Ipsa limi colluvies

in eam molem congeretur,

ut pro tumulo esse ei pos-

Ἡ, καὶ ἐπῶρετ' Ἀχιλλῆϊ κύκωμένος ὑψόθεν θύων,
μορμύρων ἀφρῶ τε, καὶ αἵματι, καὶ νεκύεσσι. 325
πορφύρεον δ' ἄρα κῦμα Διῖ πετέος ποταμοῖο
ἴστατ' αἰερόμενον, κατὰ δ' ἤρεε Πηλείωνα.

Ἦρῃ δὲ μέγ' αὔσε, περιδδείσας Ἀχιλλῆϊ,
μή μιν ἀποέρσειε μέγας ποταμὸς βαθυδίνης.
αὐτίκα δ' Ἡφαιστον προσεφώνεεν ὃν φίλον υἱόν 330

Ὅρσσο, Κυλλοπόδιον, ἐμὸν τέκος· ἄντα σέθεν γάρ
Ξάνθον διήεντα μάχῃ ἥσκομεν εἶναι.
ἀλλ' ἐπόμενε τάχιστα, πιφαύσκεο δὲ φλόγα πολλήν.
αὐτὰρ ἐγὼ Ζεφύροιο καὶ ἀργέσταο Νότοιο
εἴσομαι ἐξ ἀλδθεν χαλεπὴν ὄρσουσα θύλλαν, 335
ἣ κεν ἀπὸ Τρώων κεφαλὰς καὶ τεύχεα κῆαι,
φλέγμα κακὸν φορέουσα· οὐ δὲ Ξάνθιο παῖρ' ὄχθας

329 ΑΠΟΦΕΡΣΕΙΕ

330 ΠΡΟΣΕΦΩΝΕΕ ΦΟΝ

332 ΦΗΓΙΣΚΟΜΕΝ

lit. — Ceterum Simois ob-
temperasse Scamandro haud
videtur, nulla saltem eius
rei fit mentio; solum Sca-
mandrum coerces Vulcanus.

324—334. Scamandro
maiores cum impetu in A-
chillem irrumpente, Iuno ei
metuens, Vulcanum in am-
nem concitat, qui explicitis
per campum ignibus arbores
in ripa conteremat et aquas
exsiccat: donec Scamandro
exorante Iuno Vulcanum
incendium sistere iubet.

327. καθήρει δὲ, in eo
stat, ut proflerneret. —

332. ἄντα σέθεν — εἶναι
esse talem, quicquam tibi pu-
gna inueniunda sit; velle ad-
versarium tibi destinatum,
et oppositum. cf. T. 73. —

333. πιφαύσκεο δὲ φλόγα
πολλήν, ut iam vidimus, pro
φύλα, exferat, — 334. ἀρ-
ήσεται Νότοιο, qui serenat
occidentem. v. Obil. — 335.

6. 7. α παρὶς venientibus
ventis (ut solet). flamma
excitabitur. φλέγμα, φλό-

δένδρεα καί·, ἐν δ' αὐτὸν ἴει πυρί· μηδὲ σε πόμπαν
 μείλιχίοις ἐπέσσιν ἀπατρεπέτω καὶ ἀρεῇ·
 μηδὲ πρὶν ἀπόπαυε τρέου μένος· ἀλλ' ὅπότεν δὴ 340
 φθέγγομι' ἐγὼν ἰάχουσα, τότε σχεῖν ἀκάματον πῦρ.

Ὡς ἔφαθ'· Ἡφαιστος δὲ τιτύσκειτο θεσπιδάες πῦρ.
 πρῶτα μὲν ἐν πεδία πῦρ δαίετο, καί τε δὲ νεκρούς [λαούς·
 πολλούς, οἳ ἔα κατ' αὐτὸν ἄλγες ἔσαν, οὓς κτάν' Ἀχιλ-
 παῖν δ' ἐξηράνθη πεδίον, σχέτο δ' ἀγλαὸν ὕδωρ. 345
 ὡς δ' ὅτ' ἐπαυρινὸς βορέης νεοαρδὲ' αἰωὴν
 αἰψ' ἂν ξηράνῃ· χαίρει δὲ, μιν ὅστις ἐδέειν·
 ὡς ἐξηράνθη πεδίον πᾶν, καδ' δ' ἄρα νεκρούς
 κῆεν, ὃ δ' ἐς ποταμὸν τρέψε φλόγα παμφανώσαν.
 καίοντο πτελέαι τε, καὶ ἰτέαι, ἠδὲ μυρῖκαι, 350
 καί τε δὲ λωτός τ', ἠδὲ θρύον, ἠδὲ κύπειρον,
 τὰ περὶ καλά βέεθρα ἄλγες ποταμῷο πεφύκει.
 τείροντ' ἐγγέλυες τε, καὶ ἰχθύες, οἳ κατὰ δίναις,

339 ΦΗΠΕΕΣΣΙ' 341 ΦΙΦΑΧΟΤΣΑ 344 ΦΑΛΙΣ.

v. Obfl. 346 forte νεοφάρδε' 347 Vulg. ἐνξηγάειν et
 ἐβείρει. 352 ΡΕΕΘΡΑ, ΦΑΛΙΣ

γα. Τρώων κεφαλὰς, Τρῶ· κατ' αὐτὸν, sc. ποταμὸν· at-
 ας. praeclare ornatum, quod qui nunc de campi planitie
 ipsa Iuno eos arcessit; non agitur. v. Obfl.
 autem. ἐλάθεν, ex mari, qua- 346. Aquilones etefiae,
 si in eo habitent, sed θύ· qui post Caniculas ortum
 ελλαν ἐξ ἐλάθεν, quam ven- persflant in plagis. Ioniae et
 ti afferunt ex mari commo- Archipelagi: v. Obfl.
 to ortam. — 340. πρὶν — 347. ὅστις ἐδέειν qui co-
 ἀλλ' ὅπότεν. pro πρὶν ἢ ὅτε. lit arbuſtum vel vineam. v.
 342. Vulcanus τιτύσκειτο Obfl. — 350. Memorantur
 πῦρ uertis, tanquam arma, arbores in locis humidis na-
 in: ἀίρεσις telum. — 344. scilicet: de myrica iam

οὐ κατὰ καλά ῥέεθρα κυβίστων ἔνθα καὶ ἔνθα,
 πνοιῇ τειρόμενοι πολυμήτιος Ἡφαίστοιο 355

παίετο δ' ἰς Ποταμοῖο, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·

Ἡφαιστ', οὐ τις σοί γε θεῶν δύνατ' ἀντιφερίζειν.

οὐδ' ἂν ἐγὼ σοί γ' ὧδε πυρὶ φλεγέθοντι μαχοίμην.

λῆγ' ἔριδος Τρῶας δὲ καὶ αὐτίκα διὸς Ἀχιλλεύς

ἄσπεος ἐξελάσσει. τί μοι ἔριδος καὶ ἀρωγῆς; 360

Φῆ πυρὶ καϊόμενος· ἀνὰ δ' ἔφλυε καλὰ ῥέεθρα.

ὥς δὲ λέβης ζεῖ ἔνδον, ἐπειγόμενος πυρὶ πολλῷ,

κνίσσῃ μελδόμενος ἀπαλοτρεφὸς σιάλαιο,

πάντοθεν ἀμβολάδην, ὑπὸ δὲ ξύλα κάγκανα κεῖται·

ὥς τοῦ καλὰ ῥέεθρα πυρὶ φλέγετο, ζεῖ δ' ὕδωρ, 365

οὐδ' ἔθελε προρέειν, ἀλλ' ἴσχετο· τείρε δ' αὐτμή,

Ἡφαίστοιο βίηφι πολύφρονος· αὐτὰρ ὄγ' ἤρην,

356 ΚΑΙΕΤΟ ΦΙΣ ΠΟΤΑΜΟΙΟ ΦΕΠΟΣ 360
 ΦΑΣΤΕΟΣ 363 Vulg. κνίσση

vidimus sup. ad K, 466. πυρὶ et μελδόμενος, lebes
 herbae lotus; tum θρύον et pro aqua, h. l. pro adipe
 κύπαιρος iuncorum palustrium in lebetes; proprie τὸ ἐν λέ-
 genera. — 355. πνοιῇ Ἡ- βητι ὄν, motum, agitatum
 Φαίστοιο. proprie aura flam- vi flammae lebeti vndique
 mas, quae etiam longius admotae. — 363. κνίσση
 ab igni sentitur: Diversa σιάλαιο est adeps suillus. λέ-
 est αὐτμή, vt. v. c. in He- βης μελδόμενος (κατὰ) κνί-
 fod. Theog. 696. et mox σην est ex usu vitae dictum
 vl. 366. de vapore aquae pro κνίσση μελδομένη ἐν λέ-
 feruentis — 358. σοί — πυ- βητι. Sed cum semel con-
 ρὶ μαχοίμην. pro πυρὶ σου. tinens pro contentio dictum
 — 360. καὶ — ἄσπεος. vel esset, λέβης μελδόμενος di-
 ex ipsa vrbe, non modo ex ctus est lebes liquefactus,
 amhe.

362. λέβης ἐπειγόμενος vel κνίσση; quod ad adi-
 pem attinet; pro, adipe

πολλὰ λισσόμενος, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ἥρη, τίπτε πὸς υἱὸς ἐμὸν ῥόον ἔχραε κήδειν
ἐξ ἄλλων; οὐ μὲν τοι ἐγὼ τόσον αἰτίος εἰμι, 370

ὅσων οἱ ἄλλοι πάντες, ὅσοι Τρώεσσιν ἄρωγοί.
ἀλλ' ἦτοι μὲν ἐγὼν ἀποπαύσομαι, εἰ σὺ κελεύεις·
παύεσθαι δὲ καὶ οὗτος· ἐγὼ δ' ἐπὶ κατ' ἐὶς ὁμοῦμαι,
μή ποτ' ἐπὶ Τρώεσσιν ἀλεξήσιν κακὸν ἥμαρ,
μηδ' ὄπρταν Τροίῃ μακροῦ πυρὶ πᾶσα δάηται 375
καιομένη, καίωσι δ' Ἀρηϊοὶ υἱες Ἀχαιῶν.

Αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' αἴκουσε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
αὐτίκ' ἄρ' Ἥφαιστον προσηφώνεεν ὃν φίλον υἱόν·

Ἥφαιστε, σχέο, τέκνον ἀγαυέες. οὐ γὰρ εἴκειν
ἀθάνατον θεὸν ὧδε βροτῶν ἔνεκα στυφελίζειν. 380

Ὡς ἔφαθ'· Ἥφαιστος δὲ κατέσβεσε θεσπιδάες πῦρ·
ἄψορρον δ' ἄρα κύμα κατέσσυτο καλὰ ῥέεθρα.
αὐτὰρ ἐπεὶ Ξάνθοιο δάμη μένος, οἱ μὲν ἔπειτα
παυσάσθην· Ἥρη γὰρ ἐρύκακε χωομένη περ.

Ἐν δ' ἄλλοισι θεοῖσιν ἕρις πέτε βεβριδυῖα, 385

368 FEPEA. 369 FHRH. 378 ΠΡΟΣΕΦΩΝΕΕ
FON. 379 EFOIKE.

κρίσση. Tum λέβης ζεῖ πᾶν-
τοθεν ἀμβολάδην, *ebulliens*
ab omni parte.

369. ἔχραε κήδειν. ὥρμη-
σεν, ὥστε λυπεῖν. v. Obll.
— ἐμὸν ῥόον pro ἐμὰ ἐξ ἄλ-
λων· θεῶν. *me potissimum*.

380. ἀθάνατον θεόν —
στυφελίζειν, male mulcare,
quippe igni aquis admoto
ut effretuelferent. — 382.

τὸ κύμα (aqua) ἔσσυτο ἄψο-
ρρον (*repro iit, rediit*) κα-
τὰ (ἐπὶ τὰ) καλὰ ῥέεθρα
(*intra alueum*). οἱ μὲν Vul-
canus et Xanthus.

385—520. Committuntur
nunc pugna reliqui dii:
primo Mars cum Athene;
quae, Marte saxo percusso,
cum Venerem eum abdu-
centem vidisset, etiam hanc

ἀργαλή, δίχα δὲ σφιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἄητο.
 σὺν δ' ἔπεσον μεγάλα ὁμαίδω, βράχῃ δ' εὐρεῖα χθον'
 ἀμφὶ δὲ σάλπιγγε μέγας οὐρανός· αἶε δὲ Ζεὺς
 ἡμένος Οὐλύμπῳ, ἐγέλασσε δὲ οἱ φίλον ἦτορ
 γηθοσύνη, ὃθ' ὄρατο θεοὺς ἔριδι ξυνιόντας. 390
 ἐνθ' οἳ γ' οὐκ ἐπὶ δῆρ' ἀφέστασαν· ἦρχε γάρ Ἄρης
 ῥινοτόρος, καὶ πρῶτος Ἀθηναίη ἐπόρουσε,
 χάλκεον ἔγχος ἔχων, καὶ ὀνειδείον φάτο μῦθον·
 τίπτ' αὖτ', ᾧ κυνάμυια, θεοὺς ἔριδι ξυνελαύνεις,
 θάρσος ἄητον ἔχουσα, μέγας δὲ σε θυμὸς ἀνῆκεν; 395
 ἥ οὐ μέμνη, ὅτε Τυδείδην Διομήδε' ἀνῆκας

389 ΔΕ FOI 394 Vulg. κυνάμυια. et αἶ

perculso manu pectore pro-
 stravit — 434. Neptunus et
 Apollo a conferendis mani-
 bus prudenter abstinēt —
 469. Dianam eum increpan-
 tem Iuno male verberibus
 mulcat — 496. Mercurio et
 ipso pugnam detrectante,
 Latona in Olympum redit
 — 505 vbi Diana ad Iouem
 de iniuria a Iunone illata
 conqueritur — 514. Redit
 Apollo Ilium et ceteri dii
 in Olympum. Ita solus re-
 linquitur Achilles — 520.
 Iudicium de toto episodio
 v. in Obfl. 385.

385 — 390. Pugna inter
 deos inita. ἔρις βαβριδυῖα,
 βαρεῖα.

386. δίχα θυμὸς ἄητο.

ἐφέρετο. ipsi ambigebant. v.
 Obfl. vt quae in aere sul-
 pensa sunt, afflante vento
 mota modo huc modo il-
 luc feruntur. — 388. οὐρα-
 νός σάλπιγγε simpl. resonuit,
 remugit. v. Obfl.

391 — 414. Primo loco
 pugnam facit Mars cum Mi-
 nerua, parum felicit.

391. ἐνθα tum illi, qui
 diu otiosi federant, T, 146.
 irruentes manus conferue-
 runt.

394 — 409 et sq. Ad du-
 ctum moris vitae heroicae
 conuicia sibi faciunt dii pu-
 gnantes.

395. θάρσος ἄητον. ἄτον.
 ingens. v. Obfl. — 396. an-
 non recordaris sc. sup. E,

οὐτάμεναι, αὐτὴ δὲ πανόψιον ἔγχος ἐλοῦσα
 ἰδυς ἐμεῦ ὥσας, διὰ δὲ χροῖα καλὸν ἔδαιψας;
 τῷ σ' αὖ νῦν οἶω ἀποτισίμεν, ὅσσαι μ' ἔοργας.

Ὡς εἰπὼν, οὔτησε κατ' αἰγίδα Δυσσανόεσσαν, 400
 σμερδαλέην, ἣν οὐδὲ Διὸς δάμνησι κεραυνός,
 τῇ μιν Ἄρης οὔτησε μισαιφόνος ἔγχρ' μακρῷ.
 ἢ δ' ἀναχασσαμένη λίθον εἴλετο χεὶρὶ παχείῃ,
 κείμεγον ἐν πεδίῳ, μέλανα, τρηχύν τε, μέγα τε,
 τὸν δ' ἄνδρες πρῶτεροι θάσαν ἔμμεναι οὔρον ἀρούρης· 405
 τῷ βάλε θυρὸν Ἄρης κατ' αὐχένα, λῦσε δὲ γυῖα·
 ἑπτὰ δ' ἐπέσχε πέλεθρα πεσών, ἐκίνησε δὲ χαίτας,
 τεύχεά τ' ἀμφαράβησε. γέλασσε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη,
 καὶ οἱ ἐπὺχόμεν' ἔπεια πτερόεντα προσηύδα· 409
 Νηπύτι, οὐδὲ νῦν πῶ περ ἐπεφραίω, ὅσσον ἀρείων

399 ΙΟΣΣΑ Μ ΕΦΟΡΓΑΣ aut potius ΙΟΣΣΑ ΓΕ-
 ΦΟΡΓΑΣ 400 ΦΕΙΠΩΝ 409 ΦΟΙ — ΦΒΠΕΑ

855 lqq. — 397. πανόψιον, sedisse? an et hoc ex vetu-
 in conspectu omnium, ra-
 lam. nisi praeferas pro
 λαμπρὸν ἔγχος. v. Obll.

400 — 3. Indocte satis cli-
 peum ferit Mars; quo ictu
 penetrare non poterat in
 corpus, sed tantum deam
 percellere et de statu mo-
 vere. At mirum, quod il-
 la 403 non et ipsa hasta
 eum petit, sed saxo arre-
 pto: putabimusne eam iam
 solo acclinem in genua sub-

Hom. Il. Vol. II

sedisse? an et hoc ex vetu-
 siore carmine esse arre-
 ptum?

402. τῇ μιν Ἄρης οὔτη-
 σεν. h. e. ἐν ταύτῃ τῇ αἰ-
 γίδι hasta in aegidem im-
 pacta. — 405. οὔρον ἀρού-
 ρης, ὄρον χώρας, terminum
 agri. — 406. In collo pe-
 titur saxo Mars vt sup. Teu-
 cer ab Hectore Θ, 326. Sic
 Il, 587. Forte dum peteba-
 tur caput. — Aeneas tamen
 a Diomede ἐπ' ἰσχυρὸν E, 305
 et al. — 407. Locus me-

H h

εὐχομ' ἐγὼν ἔμεναι, ὅτι μοι μένος ἀντιφείζεις;
 οὕτω κεν τῆς μητρὸς ἐριννύας ἐξαποκίνοις,
 ἢ τοι χωρμένη κακὰ μῆδεταί, οὐνεκ' Ἀχαιοὺς
 κάλλιπες, αὐτὰρ Τρωσὶν ὑπερφιάλοισιν αἰμύνεις.

Ὡς ἄρα φωνήσασα, πάλιν τρέπεν ὅσσε φαεινῶν 415
 τὸν δ' αἶγε χεῖρὸς ἐλοῦσα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
 πυκνὰ μάλα στενάχοντά· μόγις δ' ἐξαγείρετο θυμόν.
 τὴν δ' ὥς οὖν ἐνόησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 αὐτίκ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

ὦ πόποι, αἰγίοχοιο Διὸς τέκος, Ἀστύωνη, 420
 καὶ δ' αὖθ' ἡ κυνέμυια αἶγι βροτολογόν' Ἀθηναίην
 δῖον ἐκ πολέμοιο κατὰ κλόνει· ἀλλὰ μέτελθε.

Ὡς φάτ' Ἀθηναίη δὲ μετέσσυτα· χαῖρε δὲ θυμῷ
 καὶ ῥ' ἐπισαμμένη, πρὸς στήθεα χεῖρ' παχέην
 ἤλασε, τῆς δ' αὐτοῦ λυτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ. 425

415 Vulg. τρέπεν

417 Vulg. ἐξαγείρετο

419 FEΠΕΑ

421 Vulg. κυνέμυια

morari solitus in notatione mox declaratur per κακὰ.
 vastae speciei deorum. 413. quae te ultura est.

411. ὅτι μοι μένος ἀντιφείζεις. κατὰ μένος· μένει.
 vt inf. 482. 488. — 412. μητρὸς ἐριννύας ἐξαποκίνοις.
 Erinnyes vlciscuntur scelus;
 ergo ipsam poenam debi-
 tam ex scelere declarant;
 dum ille persolvit poenam,
 fuit quoque impietatem in
 matrem, dum adversas ei
 partes tuetur. Haec poena

415. Contemptus hostis vi-
 ci bene declaratur in dea.
 Tum 416 — 434. Venus
 Martem abducens; Iunone
 instigante, a Minerva pro-
 sternitur. — 417. μόγις δ'
 ἐξαγείρετο θυμόν Mars. For-
 matu loquendi vidimus iam
 O, 40. — 424. καὶ ῥ' ἐπ-
 εισαμμένη. ἐπελθοῦσα. μετελ-
 θοῦσα, μετεσσυμένη. vt in
 antec. vers. — 425. iacuit

τῷ μὲν ἄρ' ἄμφω κῆντο ποτὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ·
ἢ δ' ἄρ' ἐπενχομένη ἔπεια πτερύοντ' ἀγόρευε·

Τοιοῦτοι νῦν πάντες, ὅσοι Τρώεσσιν ἄρωγοί,
εἶεν, ὅτ' Ἀργείοισι μαχοίατο θωρηκτῆσιν,
ᾧδ' τε θαρσαλέοι καὶ τλήμονες, ὥς Ἀφροδίτῃ 430
ἦλθεν Ἄρει ἐπικάυρος, ἐμῷ μένει ἀντιώσσα·
τῷ κεν δὴ πάλαι ἄμμες ἐπαυσάμεθα πτολέμοιο,
Ἰλίου ἐκπέρασσάντες εὐκτίμενον πτολίεθρον.

Ὡς φάτο· μείδῃσεν δὲ θεὰ λευκώλενος Ἥρη.
αὐτὰρ Ἀπόλλωνα προσέφη κρείων Ἐνοσίχθων 435
Φῶβε, τίη δὴ νῶϊ διέσταμεν; οὐδ' ἔοικεν,
ἀρξάντων ἑτέρων· τὸ μὲν αἰσχίον, αἱ κ' ἐμάχητ'
ἴομεν Οὐλυμπόνδε, Διὸς προτὶ χαλκαβατὲς δῶ.
ἄρχε, σὺ γὰρ γενεῇσι καώτερος· σὺ γὰρ ἔμοιγε
καλὸν, ἐπεὶ πρότερος γένομην, καὶ πλείους οἶδα. 440
μηπύτ', ὥς ἀνάηκ κραδίην ἔχεις, οὐδ' ἐν πῶν περ

427 ΓΕΠΕΑ 433 ΦΙΔΙΟΤ 436 ΟΤΔΕ ΓΕΦΟΙ-
ΚΕ 440 ΠΑΒΙΟΝΑ ΦΟΙΔΑ

prostrata et sensu priuata,
deliquium passa. — 430.
τλήμονες, εὐτολμοι. v. Obll.
sarcasmi. — 432. τῷ κεν.
τῷ, ἐν τούτῳ οὕτως. Lubin-
tell. Quod si iam antea
factum esset: dudum sane
Troia capta esset.

435—469. Neptunus cum
Apolline congressurus, reuo-
cat ei in animum iniurias
a Laomedonte acceptas,
stultitiamque exprobat, quod

nunc nihilominus Troiano-
rum res tutetur. Tum Apol-
lo verecundia victus pugna
haud tentata discedit.
439. ἄρχε, σὺ γὰρ —
Notabis exquisitum hunc
heroicae aetatis sensum ho-
nesti et decori, τοῦ πρέπον-
τος, quod minori natu ius
est emittendi primo loco
hastam. — 440, σὺ γὰρ ἔ-
μοι γε καλὸν sc. τὸν ἄρχειν
τῆς μάχης.

μέμνηται, ὅσα δὴ πάθομεν κακὰ Ἴλιον ἀμφί,
 μῶνοι νῶϊ θεῶν, ὅτ' ἀγένορι Λαομέδοντι
 παρ Διὸς ἐλθόντες θητεύσαμεν εἰς ἐνιαυτὸν,
 μισθῷ ἐπὶ ῥητῷ, ὃ δὲ σημαίων ἐπέτελλεν; 445
 ἦτοι ἐγὼ Τρώεσσι πόλιν πέρι τεῖχος εἶδεμα
 εὐρύ τε καὶ μάλα καλὸν, ἣν ἀφῆκτος πόλις εἴη·
 Φοῖβε, σὺ δ' εἰλποδας ἔλικας βῶυς βουκολέεσκες
 Ἴδης ἐν κημοῖσι πολυπτύχου ὕλησσης.
 ἀλλ' ἄτε δὴ μισθοῖο τέλος πολυγηθίης ὤρσαι 450
 ἐξέφερον, τότε νῶϊ βίησατο μισθὸν ἅπαντας
 Λαομέδων ἔκπαυλος, ἀπειλήσας δ' ἀπέπεμπε.
 σὺν μὲν ὅγ' ἠπειλήσε πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθε
 δήσειν, καὶ περᾶν νῆαυ ἐπὶ τηλεδαπαίων·
 στεῦτο δ' ὅγ' ἀμφοτέρων ἀποκοφόμεν οὕτως χαλκῷ.
 νῶϊ δὲ τ' ἀψορροὶ κίεμεν, κεκοτηότι θυμῷ, 456
 μισθοῦ χωόμενοι, τὸν ὑποστάς οὐκ ἐπέλασσε.
 τοῦ δὴ νῦν λαοῖσι φέρεis χάριν; οὐδὲ μεθ' ἡμέων

442 ΚΑΚΑ ΦΙΛΙΟΝ

446 Vulg. πόλιν καὶ τεῖχος.

448 ΦΕΛΙΚΑΣ

453 Vulg. σοὶ μὲν.

442—460. Fabula de θη-
 ταίᾳ Neptuni et Apollinis
 apud Laomedontem, et mu-
 nita muris Troia.

endis operam dat, ut etiam
 ap. Pindar. Ol. VIII, 41
 sq. et in ipso Homero Il.
 H, 452. 3: v. Obfl. — 450.
 μισθοῖο. τέλος. τῆς μισθώ-
 σεως. v. Obfl. — 451. νῶϊ

444. παρ Διὸς, Iouis inf-
 lu, poena a Ione inflictā.
 — 445. ὃ δὲ σημαίων ἐπέ-
 τελλε, quippe tanquam do-
 minus τοῖς θητεύουσιν opus
 iniungit. — 448. Alias A-
 pollo et ipse muris extru-

b. βίησατο (κατὰ) μισθὸν, in-
 iuriam fecit auferendo, h.
 negavit mercedem condi-
 ctam. — 454. περᾶν νη-
 δέειν in servitutem. — 455.
 στεῦτο δ' ὅγ' alleuerabat.

πειρᾶ, ὥς κε Τρῶες ὑπερφίαλοι ἀπόλωνται
πρόχῳ κακῶς, σὺν παισὶ καὶ αἰδοίῃς ἀλόχοισι; 460

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἐκάεργος Ἀπόλλων·
Ἐνοσίγαι', οὐκ ἂν με σάοφρονά μιν μῆσαι
ἔμμεναι, εἰ δὴ σοὶ γε, βροτῶν ἔνεκα, πτολεμίζω,
δειλῶν, οἱ φύλλοισιν ἑοικότες, ἄλλοτε μὲν τε
ζαφλεγέες τελέδουσιν, αἰρούρης καρπὸν ἔδαντες, 465
ἄλλοτε δ' αὖ φθινύθουσιν ἀκήρῃ· ἀλλὰ τάχιστα
πανσώμεσθαι μάχης· οἱ δ' αὐτοὶ θηριώσων.

Ὡς ἄρα φωνήσας πάλιν ἐτραέπετ'· αἶδετο γὰρ ῥα
πατροκασγινήτω μιν ἡμέμεναι ἐν παλάμῃσι.

τὸν δὲ κασιγνήτη μάλα νείκεσε, πτόνῃα θηρῶν 470
Ἄρτεμις ἀγροτέρη, καὶ ὀνείδειον Φάτο μῦθον·

Φεύγεις δὴ, Ἐκάεργε; Ποσειδάωνι δὲ νίκην
πᾶσαν ἐπέτρεψας, μέλεον δὲ οἱ εὖχος ἔδωκας;
νηπύτιε, τί νυ τόξον ἔχεις ἀνεμώλιον αὐτῶς;
μή σευ νῦν ἔτι πατὴρς ἐνὶ μεγάροισιν ἀκούσω 475
εὐχομένου, ὥς τὸ πρὶν ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
ἅντα Ποσειδάωνος ἐναντίβιον πολεμίζειν.

461 ΠΡΟΣΕΦΕΙΠΕ ΓΑΝΑΞ ΕΚΑΕΡΓΟΣ 468

Vulg. πτολεμίζω 464 ΦΥΛΛΟΙΣΙ ΕΒΦΟΙΚΟΤΕΣ

472 ΕΚΑΕΡΓΕ 473 ΔΕ ΦΟΙ

διαβιβαιοῦτο. — 459. λαοῖ-
σι Laomedontis, τοῖς Τρωσὶ.

465. 6. ζαφλεγέες et ἀκή-
ριοι. modo sunt vigore et
robore pleni, vigentes, ala-
cres, modo viribus defi-
ciunt; priuati omni vi et
vita. v. Obll.

470—478. Diana flans
et ipsa a Troianorum caus-
sa Apollinem obiurgat pu-
gnam cum Neptuno detre-
ctantem.

473. μέλεον εὖχος. glo-
riam, victoriam, inuictam,
quippe nulla pugna partam.

ὣς φάτο· τὴν δ' οὔτι προσέφη ἐκάεργος Ἀπόλλων.
 Ἀλλὰ χολωσαμένη Διὸς αἰδοίῃ παρὰ νηυσὶ,
 νείκεσεν Ἰοχέαιραν ὀνειδείοις ἐπέεσσιν. 480

Πῶς δὲ σὺ νῦν μέμονας, κύον ἀδδὲς, ἀντί· ἐμεῖο
 στήσασθαι; χαλεπή τοι ἐγὼ μένος ἀντιφέρεσθαι,
 τοξοφόρῳ περ ἐούσῃ, ἐπεὶ σε λέοντα γυναιξὶ
 Ζεὺς θῆκεν, καὶ ἄδωκε κατακτάμεν, ἣν κ' ἐθέλησθαι.
 ἦτοι βέλτερόν ἐστι κατ' οὔρεα θῆρας ἐναίρειν, 485
 ἀγροτέρας τ' ἐλάφους, ἣ κρείσσοσιν ἴφι μάχεσθαι.
 εἰ δ' ἐθέλεις πολέμοιο δαήμεναι· ὄφρ' εὖ εἰδῆς,
 ὅσσην φερέτῃ εἶμι, ὅτι μοι μένος ἀντιφερίζεις.

Ἡ ῥα, καὶ ἀμφοτέρας ἐπὶ καρπῷ χεῖρας ἔμαρπτε

478 FEKAFEPΓOZ

480 FEΠEΠCΣI

482 Vulg.

στήσασθαι

486 KPEICCZOZI FIPI

487 FEI-

ΔHIC

— 475—8. Pollis credere, ἔσται, ὥστε σε ἀντιφέρε-
 Apollinem aliquando cum
 Neptuno esse congressum;
 forte pugna contra Neptu-
 num et Minervam, cum Io-
 vem vincere illi volebant;
 v. ad A, 400. Potest tamen
 iunctura verborum haud
 vno modo fieri. v. Obsl.
 μή σεῦ· νῦν ἔτι. vide πρ —
 Φυλάσσου, ἵνα μή.

479—496. Dianam ver-
 bis exagitat; mox arrepto
 eius arcu verberibus mul-
 cat Iuno.

482. χαλεπή τοι ἐγὼ μέ-
 νος ἀντιφέρεσθαι. χαλεπὸν

σθαι ἐμοὶ κατὰ τὸ μένος,
 μένει. vt 486. μοι (κατὰ)
 μένος ἀντιφερίζεις. — 483.

ἐπεὶ σε ad vltima spectant,
 τοξοφόρῳ περ ἐούσῃ. itaque
 minorem interpunctionem
 appono. Quorsum haec
 seqq. pertineant, v. in Obsl.

— 487. εἰ δ' ἐθέλεις πολέ-
 μοιο δαήμεναι. cum gestu,
 (ἐν ᾗ) et cum actu:
 scilicet, agendum discito hoc
 meo facto. Cum his ma-
 num vitramque sua sinistra
 prehendit, et dextra eam
 verberat.

σκαίῃ, δεξιτερῇ δ' ἄρ' ἀπ' ὤμων αἶνυτό τόξα· 490
αὐτοῖσι δ' ἄρ' ἔειπε παρ' οὐατα, μειδιάωσα
ἐντροπαλιζομένην· ταχέες δ' ἔκπιπτον εἰστοί·
δακρυόεσσα δ' ὑπαιδα θεὰ φύγεν, ὥστε πέλεμα,
ἥ ῥά θ' ὑπ' ἱρῆκος κοίλῃν εἰσέπτατο πέτρην,
χρησμόν· οὐ δ' ἄρα τῇ γε ἀλώμεναι αἴσιμον ἦεν· 495
ὥς ἡ δακρυόεσσα φύγε, λίπε δ' αὐτόδι τόξα.
Λητῷ δὲ προσέειπε δαάκτορος Ἀργειφόντης·

Λητοῖ, ἐγὼ δέ τοι αὐτί μαχήσομαι· ἀργαλέον δὲ
πληκτίξουσ' ἀλόχοισι Διὸς νεφεληγερέταο·
ἀλλὰ μάλα πρόφρασσα μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν 500

493. Vulg. ἔπειτα· 495 ΤΗΙ ΓΕ ΦΑΛΩΜΕΝΑΙ
497 ΠΡΟΣΕΓΕΙΠΕ

490. τόξα, ipsam arcum ex humero suspensum, eo-
que eius tempora et aures percutit. — 492. ἐντροπα-
λιζομένην. sane ad rem ip-
sam ad viuum exhibendam
accommodatissimum. Vt haec
ferenda in carmine hoc pu-
tarent veteres, tenendum
est: pro disciplinae priscæ
domesticae lege, Dianam,
ut puellam, a Iunone ma-
trona castigari. — 493.
comparatio est suavis et be-
ne ornata adiunctis. —
495. χρησμός idem quod
κοίλη πέτρη, cauum quo
reconditur ales, qui fugit.

497 — 513. Latona, Mer-
curio et ipso congressum

refusante, collectis filiae
sagittis in Olympum redit,
ubi Diana apud Iovem de
contumelia a Iunone illata
frustra conqueritur.

499. πληκτίξουσ' ἀλόχοι-
σι Διὸς — μάχεσθαι, idem
quod πλῆττεσθαι. unde,
πλήκτης, πληκτός, πληκτι-
κός. — ἀλόχοισι. Subint. αὐν
ἀλόχοις. Et sunt ἄλοχοι
nunc amicae Iouis et con-
cubinae, vocabulo honesto.
Periculosum autem cum iis
pugnare, ne Iouis iram in
se concitet. Est ergo: No-
lo tecum pugnare, quippe
cum ea, quæ amata est
a Ioue.

500. ἀλλὰ μάλα πρόφρα-
σσα

εὐχθεσθαι ἐμὲ νικῆσαι κρατερῇφι βίηφιν.

Ὡς ἄρ' ἔφη· Λητῶ δὲ συναίνυτο καμπύλα τόξα,
πεπτεῶτ' ἄλλυδις ἄλλα μετὰ στεροφάλλιγγι κονίης·
ἡ μὲν τόξα λαβοῦσα πάλιν κίε θυγατέρος ἧς·
ἡ δ' ἄρ' Ὀλυμπον ἵκανε, Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ,
δακρυόεσσα δὲ πατρὸς ἐφέζετο γούνασι κούρη, 506
ἀμφὶ δ' ἄρ' ἀμβρόσιος ἑανὸς τρέμε. τὴν δὲ προτὶ οἶ
εἶλε πατὴρ Κρονίδης, καὶ ἀνείρετο, ἥδ' ὠ γελάσσας·

Τίς νύ σε τοιαύδ' ἔραξε, φίλον τέκος, οὐραυνίωνων
μαψιδίως, ὥς τι κακὸν βέζουσιν ἐνωπῇ; 510

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν εὐστέφανος Κελαδείην·
σὴ μ' ἄλοχος στυφέλιξε, πάτερ, λευκώλενος Ἥρη,
ἐξ ἧς ἀθανάτοισιν ἔρις καὶ νεῖκος ἐφῆπται.

503 Vulg. πεπτεῶτ'

504 FHΣ

507 ΠΡΟΤΙ ΦΟΙ

508 ΑΝΕΙΡΕΤΟ FHAT

vulg. ἀνείρετο.

511

ΠΡΟΣΕΦΕΙΠΕ

σα εὐχθεσθαι sc. μέμνησο. aut simile quid, pro εὐχου, μάλα προφρόνως, per me, ex animi sententia, quantupi-voles, gloriare, me victum esse a te, vt E, 816 τῇ τοι προφρονέως ἔρέω ἔπος, οὐδέ τι κεύσω. — 504. πάλιν κίε θυγατέρος ἧς. conversa abiit, μετὰ θ. ὑπεχώρει. vt saepe πάλιν ἵνα, τραπῆναι. et πάλιν κίεν Ψ, 257. Ω, 801.

507. ἀμβρόσιος ἑανὸς τρέμε suauius ipsius corpore contremiscente et palpitan-

te. προτιτελαν, qd, attraxit ad se.

510. μαψιδίως l. nulla idonea de causa, vel impune. ἐνωπῇ palam, in aliorum conspectu: sup. E, 374. Cogitandum de disciplina domestica priscorum Graecorum in puellarum custodia.

512. στυφέλιξε male mulcauit, vt modo 380 vitro citroque adoriendo, iactando, pullando. — 513. νεῖκος ἐφῆπται immitte solet.

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
 αὐτὰρ Ἀπέλλων Φοῖβος ἐδύσέτο Ἴλιον ἱήν· 515
 μέμβλετο γάρ· οἱ τεῖχος εὐδμήτοιο πόλχος,
 μὴ Δαναοὶ πέρσειαν ὑπὲρ μῶρον ἥματι κείνῳ.
 οἱ δ' ἄλλοι πρὸς Ὀλυμπον ἴσαν. θεοὶ αἰὲν ἔοντες,
 οἱ μὲν, χαόμενοι, οἱ δὲ, μέγα κυδιώοντες·
 καὶ δ' ἶξον παρὰ Ζηνὶ κελαϊνεφεῖ. Αὐτὰρ Ἀχιλλεύς 520
 Τρῶας ὁμῶς αὐτοῦς· τ' ὄλεκεν καὶ μῶνυχας ἵππους.
 ὥς δ' ὅτε καπνὸς ἰὼν εἰς οὐρανὸν εὐρὺν ἰκάνει
 ἄσπερος αἰδομένοιο· θεῶν δὲ ἑ μῆνις ἀνῆκε·

515 ΕΑΤΣΕΤΟ ΦΙΛΙΟΝ 516 ΓΑΡ ΦΟΙ 520
 Vulg. παρὰ παρὰ 523 ΦΑΣΤΕΟΣ — ΔΕ, FE

515—520. Apollo Ilium, reliqui dii in Olympum redeunt. Relinquuntur suis ipsorum viribus et animis pugnantes: ita ut vix assequare, quo cum fructu ac consilio dii in pugnam descenderint.

517. ὑπὲρ μῶρον, nondum ultima necessitate fatali urgente, quae averti nequit; at incuria, errore, stultitia, hominum idem illud fatum ante tempus instum exitum habere potest. Vidimus iam aliquoties: ut ad B, 155. — οἱ μὲν χαόμενοι, indignantes cum pudore, se victos esse. At veteres, *confusi, perturbati*, acceperunt.

520—537. Redit narratio ad Achillem, qui servatus a Vulcano (328 sq.) Troianis fugientibus instat. Ad eos recipiendos Priamus portam urbis apertam habere iubet.

522. Comparatur strages Troianorum ab Achille facta cum incendio late grassante: vento immisso, quod repetitur a diis iratis; θεῶν μῆνις ἀνίησι τὸν καπνόν, h. e. ignem, πᾶσι δὲ τίθησι πόνον, (μῆνις θεῶν an καπνός? hoc praefero) qui in igni restinguendo defudant, πολλοῖς δὲ κήδεα ἐφίησι, incensis domibus. — 523. θεῶν δὲ ἑ μῆνις ἀνῆκε. pro,

πᾶσι δὲ θῆκε πόνον, πολλοῖσι δὲ κῆδ' ἐφῆκεν.
ὥς Ἀχιλεὺς Τρῶεσσι πόνον καὶ κῆδεα θῆκεν. 525

Ἑστήκει δ' ὁ γέρον Πρίαμος θεῖου ἐπὶ πύργου,
ἐς δ' ἐνόησ' Ἀχιλῆα πελώριον· αὐτὰρ ὑπ' αὐτοῦ
Τρῶες ἄφαρ κλονέοντο πεφύζοτες, οὐδέ τις ἀλκὴ
γίγνεθ'. ὁ δ' οἰμώζας ἀπὸ πύργου βᾶντε χαμάζε,
στρένων παρὰ τείχος ἀγκαλειτοὺς πυλωρούς. 530

Πεπταμένους ἐν χερσὶ πύλας ἔχετ', εἰσέκε λαοὶ
ἔλθωσι προτὶ αὐτοῦ πεφύζοτες· ἦ γὰρ Ἀχιλλεὺς
ἐγγὺς ὅδε κλονέων· νῦν οἶω λόγι' ἔσεσθαι.
αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἐς τείχος ἀναπνεύσωσιν ἀλέντες,
αὐτὶς ἐπ' ἅψ' ῥέμεναι σαινίδας πυκινῶς ἀραρυίας. 535
δεΐδια γὰρ, μὴ οὐλος ἀνῆρ ἐς τείχος ἄληται.

Ὡς ἔφατ'· οἱ δ' ἀνεσάν τε πύλας, καὶ ἀπῶσαν ὀχῆας

524 Vulg. δ' ἔθηκε 525 Vulg. κῆδ' ἐφῆκεν. 526 Vulg.
εἰστήκει 530 al. στρένων 532 ΠΡΟΤΙ ΦΑΣΤΤ
534 ΑΝΑΠΝΕΤΣΩΣΙ ΦΑΛΕΝΤΕΣ 536 Vulg.
ἄληται.

ὃν ἀνῆσι θεῶν μῆνις. Et
iam hoc ex antiqua simplici-
tate; cum, incendio facto
repente magna venti vis
aut procella ingruit, ita vt
flamma increbescat; pro isto-
rum hominum superstitione
res noua ab ira deorum
repetitur.

527. αὐτὰρ ὑπ' αὐτοῦ.
Mutata structura facit ora-
tionem vinidiorē, quā
vulgaris: videbat Achillem
καὶ τοὺς Τρῶας κλονοῦμέ-

νους. — οὐδέ τις ἀλκὴ γίνε-
το. resistere instanti non
poterant.

533. νῦν οἶω λόγι' ἔσε-
σθαι. τὰ λόγια προτὸν λοι-
γὸν εἰ οἶω μετιῶ. — 534.
ἐς τείχος ἀλέντες iunge, in-
tra urbem collecti, rece-
pti. — 536. ἐς τείχος ἄλη-
ται ingrat in urbem ab ἄλ-
λαμαι pro ἄλλομαι. v. Obll.
537. — ad f. Aperta ur-
bis porta fugientes recipiun-
tur. Consulit eorum saluti

αἱ δὲ πετάσθεισαι τεύξαν' Φάος. αὐτὰρ Ἀπόλλων
ἀντίος ἐξέθορε, Τρώων ἵνα λοιγὸν ἀλάλκοι.

οἱ δ' ἰδυε πόλιος καὶ τείχεος ὑψηλοῖο, 540

διψη καρχαλῆοι, κεκοσμημένοι, ἐκ πεδίοιο
φενύγον· ὁ δὲ σφεδανῶν ἔφεπ' ἔγχεϊ· λύσσα δὲ οἱ κῆρ
αἰὲν ἔχε κρατερῇ, μέναινε δὲ κῦδος ἀρεσθαι.

ἔνθα περ ὑψίπυλον Τροίην ἔλυν υἷες Ἀχαιῶν,
εἰ μὴ Ἀπόλλων Φοῖβος Ἀγνήνορα δῖον ἀνῆκε 545

φῶτ', Ἀγνήνορος υἱὸν ἀμύμονά τε, κρατερόν τε.
ἐν μὲν εἰ κραδίη θάρσος βόαιε, παῖρ δὲ οἱ αὐτὸς
ἔσση, ὅπως θανάτοιο βουφείας χεῖρας ἀλάλκοι,
φηγῶ κεκλιμένος· κεκάλυπτο δ' ἄρ' ἥρι πάλῃ
αὐτὰρ ὄγ', ὥς ἐνόησεν Ἀχιλλεῖα πτολίπορθον, 550

542. Vulg. σφεδανὸν ἔφεπ' ΔΕ FOI — 547 EN MEN
FOI — ΔΕ FOI

Apollo. Cum enim instaret
iis Achilles, prorumpit ante
portam, et Agenorem inci-
tat, ut is, ad eum auertendi-
dum, se obiciat Achilli;
hasta in hunc emissa sine
vulnere, fugit Agenor in
diversas ab urbe partes, eo-
que erepto et eius specie
assumpta ipse Apollo fugere
pergit, ut instante ei Achil-
le tutus interea esset rece-
ptus Troianis fugientibus.

538. τεύξαν Φάος salu-
tem, ut saepe. — 541. δι-
ψη καρχαλῆοι, ore sicco

prae siti. — 542. σφεδανῶν,
ut instans, vrgens. γ. Obsl.

544. Salutem fugientibus
parat Agenor, vnus ex An-
tenoris filiis, Achillem a cae-
de in se auertendo, dum
ei occurrit eumque ad pu-
gnam prouocat, mox fugit.
Quae vir fortis deliberato
facit, Apollinis monito tri-
buuntur, qui sub ilice ca-
ligine occultatus adstat. —
548. Adstat Apollo Ageno-
ri, ut mortem ipse ab eo
auertat. Insolens est θά-
νατον χεῖρας γ. Obsl. —

ἔσθῃ, πολλὰ δὲ οἱ κραδίη πόρφυρε μένοττι·
ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·

ὦ μοι ἐγών· εἰ μὲν κεν ὑπὸ κρατερῷ Ἀχιλλῷος
Φεύγω, τῇ περ οἱ ἄλλοι αὐτοζόμενοι κλονέονται,
αἰρήσει με καὶ ὥς, καὶ ἀνάλκιδα δειροτομήσει· 555
εἰ δ' ἂν ἐγὼ τούτους μὲν ὑπὸ κλονέεσθαι εἰάσω
Πηλεΐδῃ Ἀχιλλῇι, ποσὶν δ' ἀπὸ τείχεος ἄλλα
Φεύγω πρὸς πεδίον Ἰθίην, ὅφρ' ἂν ἴκωμαι
Ἰδης τε κημάτων, κατὰ τε ῥωπήϊα δύω,
ἐσπέριος δ' ἂν ἔπειτα, λωεσάμενος ποταμείῃα, 560
ιδρῶ ἀποψυχθεῖς, προτὶ Ἴλιον ἀπονεοίμην· —
ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;

551 ΔΕ ΦΟΙ 552 ΑΡΑ ΦΕΙΝΕ ΠΡΟΣ ΦΟΝ V.
Obfl. 554 Vulg. Φοβέονται. 556 Vulg. ἀποκλονέεσθαι
558: ΗΒΑΙΟΝ ΦΙΑΙΟΝ 560 ΕΞΕΠΕΡΙΟΣ
561 ΠΟΤΙ ΦΙΑΙΟΝ

551. multa ei animus *ver-*
sabat. Praeclare hic locus
et haec deliberatio animi
in omnes partes se verten-
tis est exposita: ἐν ᾗ θεί il-
la recitanda. Heu misero
mihi! utrum elegero, miser
sum. Nunc tria subiicit. Si
in turba ceterorum fugien-
tium fugero: caedar et ip-
se inter fugientes: 553. 4.
5. — 556. 7. Alterum quod
in mentem venit: *Sin vero*
fugiam; sic, ut a ceteris
fugientibus deflectens, de-
clinem fugam capellam ver-
sus Ili sepulcrum (a laeva,

versus Sinoentem) vnde
mihi (amne traiecto) faci-
lis sit ad Idæ saltus rece-
ptus, ita ut, sub noctem,
traiecto iterum amne, Tro-
iam incolumis redeam: iam
apodosis vl. 563 sequitur;
interposito vl. 562 tanquam
dubitantis. *id quod* (561)
tutius foret: κλονέεσθαι ὑπ'
Ἀχιλλῇι, pro ὑπ' Ἀχιλλῷος.
— 559. καταδύν τα ῥωπήϊα,
ὑπσιέλω τα δάση. Bene
haec cum situ locorum con-
veniunt.

562 — 566. Alteri huic
consilio, ut ipse fuga in di-

μή μ' ἀπαειρόμενον πόλιος πεδίωνδε νόησῃ,
καὶ με μεταίξας μάρψῃ ταχέεσσι πόδεσσιν.
οὐκ ἔτ' ἔπειτ' ἔσται θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξαι. 565
λίην γὰρ κρατερός περὶ πάντων ἔστ' ἀνθρώπων.
εἰ δὲ κέν οἱ προπάραιθε πόλεος κατεναντίον ἔλθω·
καὶ γὰρ θῆν τούτῳ τρωτὸς χερσὶ ὅξεί χαλκῷ,
ἐν δὲ ἴα ψυχῇ, θνητὸν δὲ ἑ Φαίος ἀνδρωποί
ἴμμεναι· αὐτὰρ οἱ Κρονίδης Ζεὺς κῆδος ὑπείξει. 570
Ὡς εἰπὼν, Ἀχιλλεὺς αἰεὶς μένων· ἐν δὲ αἱ ἦτορ

567 KB FOI vulg. πόλιος et πόλεως 569 ΔΕ FE por-
ro leg. ἐν δὲ ἴα. 570 ATTAP FOI 571 FEI-
ΠΩΝ ΑΧΙΛΛΗΑ ΦΑΛΕΙΣ — ΔΕ FOI

versas partes facta sibi con-
sulat, ob stare ait, quod ve-
rendum sit, ne Achilles
animaduertens eum fugien-
tem persequatur et attingat.

563. μή μ' subint. δέδοικα.
δεῖδω, μή — ἀπαειρόμενον
πόλιος πεδίωνδε. ἀπαίροντά.
ἀποχωροῦντα. Φεύγοντα. an-
te 562. est apophorasis: συν-
εἰς ὅτι οὐ καλῶς ἐνταῦθα
νοεῖ, ἐγκόπτει τὸν ἐφεξῆς
εἰρμὸν τοῦ λόγου τούτου, ait
Euflath. καὶ ἀφείς ἀνακρόδο-
τον, κατὰ σχῆμα ἐλλείψεως,
ἐπισημαίνεται τὸ κακόβουλον.
Ἀλλὰ τίη ἴq.

567 — 570. εἰ δὲ κεν οἱ
— Restat tertium: Quid ve-
ro? si εἰ ante urbem occur-
ram? omissa apodosis; opti.

num hoc factu esse videretur: κάλλιον ἔσται aut simile quid. Fieri enim potest, ut ipse interimatur a me, est enim, et ipse mortalis, etsi nunc superior pugnando est. Ita enim accipienda αὐτὰρ οἱ. ex more Homeric.

571 — 594. Positima ratione praelata, ut cum Achille congregiatur, manet in statu Agenor et Achilli venienti se offert; verbis eum pronocat, hasta petit, ferit crus nec tamen sauciat.

571. αἰεὶς, collectus, incurvatus h. e. corpore ad excipiendum hostem et hastam emittendam composito, quod inf. 581. 2. de-

ἄλκιμον ὤρματ' ὅ πτολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι
 ἤυτε πόρδαλις εἴσι βαθεῖης ἐκ ζυλάχοιο
 ἀνδρὸς θηρητῆρος ἐναντίον, οὐδὲ τι θυμῷ
 ταραβεῖ, οὐδὲ φοβεῖται, ἐπεὶ κεν ὑλαγμόν ἀκούσῃ. 575
 εἶπερ γὰρ φθάμενός μιν ἢ οὐτάσῃ, ἢ βάλῃσιν,
 ἀλλὰ τε καὶ περὶ δουρὶ πεπαρμένη οὐκ ἀπολήγει
 αἰκῆς, πρὶν γ' ἢ συμβλήμεναι, ἢ δαμῆναι·
 ὥς Ἀγνήνορος υἱὸς ἀγαυοῦ, δῖος Ἀγήνορος,
 οὐκ ἔθελε φεύγειν, πρὶν πειρῆσθαι Ἀχιλλῆος. 580
 ἀλλ' ὁ γὰρ ἀσπίδα μὲν πρόσθε σκέτο πάντοσ' εἴσῃν,
 ἐγχεῖν δ' αὐτοῖο τιτύσκετο, καὶ μὲν αὐτεῖ·

Ἥ δ' ἡ παμφαίλ' ἑολπας ἐνὶ φρεσὶ, Φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,
 ἥματι τῷδε πόλιν πέρσειν Τρώων ἀγερώχων·
 νηπύτι, ἥ τ' ἐτι πολλὰ τετεύχεται ἄλγε' ἐπ' αὐτῇ. 585
 ἐν γὰρ οἱ πολέες τε καὶ ἀλκιμοὶ ἄνδρες εἰμὲν,
 οἳ κε πρόσθε φίλων τοκέων, ἀλόντων τε, καὶ νῆων,
 Ἴλιον εἰσυόμεσθα· σὺ δ' ἐνθάδε πότμον ἐφ' ἔψεις,

573 Vulg. πόρδαλις.

581 ΕΦΙΣΤΗΝ

vulg. ὅγ' ἔσ' —

πρὸς δ' ἔσχετο

583 ΕΦΟΔΗΑΣ

586 ΓΑΡ ΦΟΙ

588 ΕΙΔΙΟΝ

claratur. — 573. εἴσι. cum
 impetu, ruit, ἢ iam alibi.
 — 575. ἐπεὶ κεν ἀκούσῃ,
 κἂν. — 577. περὶ πεπαρμέ-
 νῃ δουρὶ. περιπαρμένη.
 οὐκ ἀπολήγει. αἰκῆς, pro τῆς
 μάχης. συμβλήμεναι, co-
 mitinus congregiditur cum ve-
 natore, ungibus et denti-
 bus ut dilaniet, nisi eminus
 telo sersa percussa fuerit, ἢ
 δαμῆναι. τε 580: οὐκ ἔθελε

constitutum habuit, ne fu-
 geret, sed maneret: τρὶν,
 non, quasi postea fugere
 vellet; sed eo sensu, ut sit:
 loco, vice. Tantum ab-
 erat, ut fugeret, ut potius
 aggredieretur.

587. πρόσθε φίλων — Ἴ-
 λιον εἰσυόμεσθα. dictum ut
 πρόσθε. — μάχεσθαι. h.
 πρὸ, tuendo, eos. Πηρτίε
 est. πρόσθεν. εἰς, ut Π,

ᾧδ' ἔκπαγλος ἐὼν καὶ θαρσάλεος πολεμιστής.

* Ἡ ῥα, καὶ ὄξυν ἄκοντα βαρείης χειρὸς ἀφῆκε· 590
καὶ ῥ' ἔβαλε κνήμην ὑπὸ γούνατος, αὐδ' ἀφάμαρτεν.
ἀμφὶ δὲ μιν κνήμῃς νεοτεύκτου κασσιτέροιο
σμερδαλέου κονάβησε. πάλιν δ' ἀπὸ χαλκὸς ὄρουσα
βλημένου, αὐδ' ἐπέρησε· θεοῦ δ' ἠρύκακε δῶρα.

Πηλεΐδης δ' ὠρμήσατ' Ἀγχιόνορος ἀντιθέοιο 595
δεύτερος. εὐ δέ τ' ἔασεν Ἀπῆλλω κῦδος ἀρέσθαι.
ἀλλὰ μιν ἐξήρπαξε, κάλυψε δ' ἄρ' ἥρι πολλῇ,
ἠσύχιον δ' ἄρα μιν πολέμου ἔκπεμπε νέεσθαι.

αὐτὰρ ὁ Πηλεΐωνα δόλῳ ἀποέργαδε λαοῦ·
αὐτῷ γάρ Ἑκάεργος Ἀγχιόνοι πάντα ἰοικώς, 600
ἔστη πρόσθε ποδῶν, ὁ δ' ἐπέστυτο ποσσὶ δαίκεν.

* Ἔως ὁ τὸν πεδίοιο διώκετο πυροφόροιο,
τρέψας παρ ποταμὸν βαθυδινήεντα Σκάμανδρον,

599 ΑΠΟ ΠΕΡΓΑΘΕ 600 ΓΑΡ ΕΚΑΕΡΓΟΣ
— ΠΑΝΤΑ ΠΕΦΟΙΚΩΣ vulg. γάρ ῥ' Ἑκάεργος.
603. Vulg. στρέψας.

321. — 592. Ocrea κασι- 598. ἠσύχιον δ' ἄρα μετ'
τέρου. Non satis nobis con- ἠσύχιος: tranquille, tacite
fiscare de huius metalli na- leniter, vt a nemine anim-
tura: monitum iam ad Δ, aduerteretur.

25. hoc loco aerea cuspis 602. ἔως ὁ τὸν πεδίοιο,
indurata ab eo resilit. διώκετο· h. ὅφρα ὁ Ἀπῆλ-
595 — ad f. Achilles iam λων τὸν Ἀγχιόνα — respon-
hasta transfixurus erat Age- det 606 τέφρα. dimt — in-
norem, cum Apollo hunc terea. — 603. τρέψας παρ
cripuit, eiusque persona — Σκάμανδρον. Vidimus su-
sumta Achillem fugiendo ad pra Agenorem fugam cape-
diuerfas partes traxit: in- re voluisse seorsum a cete-
terea Troiani fuga dilapsi ris, qui secundum Scaman-
in urbem se recipiunt. drum versus Troiam tende-

τυτθὸν ὑπεκπροΐοντα· δόλῳ δ' ἄρ' ἔδελεγεν Ἀπόλλων,
ὥς αἰεὶ ἔλποιτο κινήσεσθαι ποσὶν ὄσι· 605
τόφρ' ἄλλοι Τρῶες πεφοβημένοι ἦλθον ὁμίλῳ
ἀσπασίοι προτὶ ἄστν· πόλις δ' ἐμπλητο ἀλέντων.
οὐδ' ἄρα τοί γ' ἔτλαν πόλιος καὶ τείχεος ἐκτὸς
μεῖναι ἔτ' ἀλλήλους, καὶ γινώμεναι, ὅς τε πεφεύγοι,
ὅς τ' ἔθαν' ἐν πολέμῳ· ἀλλ' ἐσσυμένως ἐρέχυντο 610
ἐς πόλιν, ὅτινα τῶν γε πόδες καὶ γούνα σάωσαν.

605 FRAPOITO — ΠΟΣΙ ΦΟΙΣΙ 607 ΠΡΟΤΙ
FAETT — ΕΜΠΑΗΤΟ FAEΛΕΝΤΩΝ. 610 Vulg.
ἀλλ' ἀσπασίως

bant, dum ipse in laeuam ret; τρέψας αὐτὸν πρὸς τὴν
partem campi, versus Ili- ταμὸν Σκίμανδρον. Interea
tumulum, ad Simoentem Troiani fugientes cursu por-
tenderet; hoc idem specie tam vrbis attingunt. — 604.
eius assumpta, exsequitur A. δόλῳ δ' ἄρ' ἔδελεγεν, quasi
pollo; itaque Achilles eum fascinauit, *fefellit*: De vo-
per planitiem segetibus con- cis vi v. ad M, 255. —
sitam persequitur sic, vt, a 608. Fugiant intra moenia
laeuam praeueniendo eius cur- suae quisque saluti consu-
sum, interceptum eum ver- lens nec, quid de aliis fie-
sus Scamandrum retroage- ret, circumspiciens.

T H Σ I Λ I A Δ O Σ
P A Ψ Ω I Δ I A X

ARGVMENTVM.

Troianis in urbem fugientibus Achinisque propius ad moenia accedentibus, Hector extra portam Scaeam subsistit — 7. Achillem, qui se Agenorem fugientem persequi putabat, ab Apolline de dolo edoctum, redire versus urbem prospiciens (—24) Priamus hortatur Hectorern, ut intra portam se recipiat — 76. Adiungit preces suas mater Hecuba — 92. At Hector in diuersa consilia districta mente in statu manere decernit — 130 ac-

cedente tamen propius Achille expauescens in fugam se coniecit, insequente et eum ter ab vrbe intercludente Achille — 165. Ioue Hectoris fortunam miserante, Minerva indignata, venia data Olympo descendit, — 187. Cursum aliquamdiu continuato ab Hectore, quem Apollo recreauerat, — 207 cum iam quarta vice ad fontes Scamandri peruentum esset, fatis vtriusque lance expensis Iupiter Hectoris mortem sciscit, Apollo eum derelinquit, — 213. Minerva Achille vires colligere iussu — 225 Deiphobi persona sumpta Hectorem inducit ad novam pugnam ineundam tanquam ei adfutura — 247. Pacificitur Hector de sepultura; ferociter abnuente Achille, — 272. Hastam in se coniectam euitat Hector, et hasta sua ferit clipeum Achillis, nec perforat. Reddit Achilli hastam Minerva, at Hector se nudum et ab Deiphobo desertum videns et a Minerva se proditum suspicatus fortiter mori decernit — 305 educto ense in Achillem procedit, a quo vulnus in gutture accipit, frustra que sepultura exorata, Achilli fatum simile viciscientium deorum ominatur — 360. Ita animam exhalat; at Achilles eum armis spoliatur, accurrentibus Achiuis ad contemplandum hostem prostratum; tum quasi triumphum acturus, alligato curru cadauere, in castra redit — 405. Interea summus in vrbe luctus, exoritur prospicientium haec de muro; inde lamenta Priami — 429 Hecubae — 430 et, quae domo accurrerat, Andromaches — 515 f.

Deorum ministerium in hoc libro est haud obscurum sub nouissima Hectoris. Primo Apollinis, qui assumpta Agenoris persona Achillem a fugientibus Troianis ad alias campi partes abduxerat: 7 — 20. Tum Achille Hectorem fugientem urgente Iupiter inter deos de Hectoris fato consultat; Minerva, ne is fatis intercedat, obtinet et de Olympo degressa, 166 — 187 partes agit deae persona parum dignas. Cum enim Iupiter lancibus sublati Hectorem morti damnaasset, et Apollo, qui eius vires aliquamdiu sustentauerat, eum deseruisset, v. 203. 213. Minerva Achillem confirmat vires recipientem

fraude aggreditur Hectorem, persona Deiphobi assumpta ei obuia facta, vt pugnam cum Achille renouet hortata: 214—247. a qua se elusum Hector sentit, dum hasta frustra in Achillem emissa aliam a Deiphobo sibi subministrandam frustra circumspicit. 293—299.

Ὡς οἱ μὲν κατὰ ἄστῳ πεφυζότες, ἥντε νεβροί,
 ἰδρῶ ἀπεψύχοντο, πῖον τ', ἀκέοντό τε διψαν,
 κεκλιμένοι καλῆσιν ἐπάλξεσιν. αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 τεύχεος ἄσπον ἴσαν, σάκε' ὥμοισι κλίναντες.
 Ἑκτορα δ' αὐτοῦ μέϊναι ὅλοη Μοῖρα πέδησεν, 5
 Ἰλίου προπάροιθε, πυλάων τε Σκαιάων.
 αὐτὰρ Πηλεΐωνα προσήυδα Φοῖβος Ἀπόλλων·

Τίπτε με, Πηλέος υἱέ, ποσὶ ταχέεσσι διώκεις,
 αὐτὸς θνητὸς ἐὼν θεὸν ἄμβροτον; οὐδέ νῦ πώ με
 ἔγνωσ ὥς θεός εἰμι, σὺ δ' ἀσπερχές μενεαίνεις; 10

1 ΚΑΤΑ ΦΑΣΤΤ 5 ΟΛΟΦΗ vulg. ὅλοιη Μοῖρ᾽
 ἐπέδησεν. 6 ΦΙΛΙΟΦΙ.

1—20. Sentit tandem arcte iunctis ordinibus, ita Achilles persequendo Agennorem se a pugna longius recessisse. vt clipeos ante se ferendo humero admotos haberent: quod faciunt acie accedentes ad hostem Λ, 592 vbi

1. πεφυζότες. vt Latini, cf. Not. et N, 488. hoc loco ex fuga nondum se receperant. — 4. Subeunt muro telis de turribus petantur, moenia Achiui σάκε' ὥμοισι κλίναντες, non, puto, re- verentes. — 5. Μοῖρα ἐπέδησεν Hectorem, ὥστε μετ- νημι.

ἦ νύ τοι οὐ τι μέλει Τρώων πόνος, οὐς ἐφόβησας,
οἳ δὴ τοι εἰς ἄστυ ἄλυν, σὺ δὲ δεῦρο λιάσθης.

οὐ μὲν με κτενεῖς, ἐπεὶ οὗτοι μόρσιμός εἰμι.

Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκύς Ἀχιλλεύς
ἔβλαψάς μ', Ἑκάεργε, θεῶν ὀλοώτατε πάντων, 15
ἐνθάδε νῦν τρέψας ἀπὸ τείχεος· ἦ κ' ἔτι πολλοὶ
γαῖαν ὁδᾶξ εἶλον, πρὶν Ἴλιον εἰσαφικέσθαι.

νῦν δ' ἐμὲ μὲν μέγα κῦδος ἀφείλεο, τοὺς δ' ἐσάωσας
ξηιδίως, ἐπεὶ οὐ τι τίσιν γ' ἔδδειςας ὀπίσσω.

ἦ σ' ἂν τισαίμην, εἴ μοι δύναμις γε παρῆι. 20

ὧς εἰπὼν, προτὶ ἄστυ μέγα φρονέων ἐβεβήκει,
σευάμενος, ὥςθ' ἵππος ἀεθλοφόρος σὺν ὄχεσφιν,
ὅς ῥά τε ῥεῖα θέησι τιταινόμενός πεδίοιο·
ὥς Ἀχιλεὺς λαίψηρὰ πόδας καὶ γούνατ' ἐνώμα.

12 ΕΞ ΦΑΣΤΤ ΦΑΛΕΝ 15 ΕΒΛΑΨΑΣ ΦΕΚΑ-
ΦΕΡΓΕ. leg. ΒΛΑΨΑΣ ΜΞ ΦΕΚΑΦΕΡΓΕ. ποπο
ΟΛΟΦΩΤΑΤΕ 17 ΠΡΙΝ ΦΙΛΙΟΝ 21 ΦΕΛ-
ΠΩΝ — ΠΡΟΤΙ ΦΑΣΤΤ

11. 12. ἦ νύ τοι οὐ τι verendum esse, ne poenam
μέλει Τρώων πόνος. non re- a te expetam.

minisfoeris in summo dis-
crimine versari Troianos,

qui ne in urbem se recipe-
rent, cauere debebas. —

13. οὗτοι μόρσιμός εἰμι. non
obnoxius mortī, non mor-
talis.

15. ἔβλαψάς με. mentem
occaecasti. v. Obfl. — 19.

ἐπαί οὐ τι quia bene noras,
te, utpote deum, impune
hoc facere posse nec tibi

20—37. Achille ad moe-
nia accedente, Hectorem
hortatur Priamus, ut in vr-
bem se recipiat. — 22.

comparatio praeclara, et lu-
cida, re ante sensus confu-
tuta, si veteres currus cer-
taminum memineris, leues
nec cursum tardantes. —
23. equus, ἐνταύτων ἐαυτὸν
διὰ πεδίου. v. Obfl.

Τὸν δ' ὁ γέρων Πρίαμος πρῶτος ἴδεν ὀφθαλμοῖσι, 25
 παμφαίνονθ', ὥστ' ἀστέρ', ἐπεσσύμενον πεδίῳ,
 ὃς ῥά τ' ἐπώρης εἰσιν· ἀρίζηλοι δὲ οἱ αὐγαὶ
 φαίνονται πολλοῖσι μετ' ἀστράσι νυκτὸς ἀμολγῶ·
 ὃν τε κύν' Ὀρίωνος ἐπὶ κλησὶν καλέουσι·
 λαμπρότατος μὲν ὅδ' ἐστὶ, κακὸν δὲ τε σῆμα τέτυκται,
 καὶ τε φέρει πολλὸν πυρετὸν δειλοῖσι βροτοῖσιν· 31
 ὥς τοῦ χαλκὸς ἔλαμπε περὶ στήθεσσι θύοντος.
 ὤμωξεν δ' ὁ γέρων, κεφαλὴν δ' ὄγε κόψατο χερσὶν,
 ὑψόσ' ἀνασχόμενος, μέγα δ' οἰμώζας ἐγγεγώνεϊ,
 λισσόμενος Φίλον υἱόν. ὃ δὲ προπαίρειθε πυλάων 35
 ἐστήκει, ἄμοτον μεμῶως Ἀχιλῆϊ μάχεσθαι.
 τὸν δ' ὁ γέρων ἐλεεινὰ προσεῦδα, χεῖρας ὀρεγνύς·
 Ἔκτορ, μή μοι μίμνε, Φίλον τέκος, ἀνέρα τοῦτον·

25 ΠΡΩΤΟΣ ΦΙΔΕ 27 ΔΕ ΦΟΙ 30 Vulg. ὅγ'
 ἐστί. 36 Vulg. εἰστήκει

25—32. Achillem armis
 diuina arte factis conspi-
 cum cum stella fulgida,
 Canicula, comparat. ἐπεσσύ-
 μενον (διὰ) πεδίῳ iunge
 cum παμφαίνοντα sic: ful-
 gebat discurrendo, cum
 incedebat per campum. —
 ὃς ῥά τ' ἐπώρης εἰσιν, κατ'
 ἐπώρης, h. aestate exeunte:
 nam ita ἐπώρα dicitur. Est
 idem qui ἀστήρ ἐπαρινός
 erat B, 5. vbi cf. Not.

30. κακὸν σῆμα. σημεῖον,
 ostentum ex se-qu. quia ae-
 lius nimius sub illud anni

tempus febres acutas cor-
 poribus immittit; vnde ille
 inter sidera sinistra et no-
 xia: cf. laudd. ad Virgil.
 Aen. X, 273 sq. primo lo-
 co Apollon. II, 518 c. Sch.
 et hinc erat οὐλιος ἀστήρ
 sup. A, 62.

34. ὑψόσ' ἀνασχόμενος sc.
 τὰς χεῖρας: vt saepe vidi-
 mus: v. Γ, 362.

38—78. Miserabilis ora-
 tio Priami ad persuadendum
 Hectori vt intra urbem re-
 cipiat se; argumento grauif-
 simo a miseratione senis pa-

οἷος, ἀνενθ' ἄλλων, ἵνα μὴ τάχα πότμον ἐπίσπης,
 Πηλείωνι δαμείς· ἐπειὴ πολὺ φέρτερός ἐστιν. 40
 σχέτλιος, αἶθε θεοῖσι φίλος τοσσόνδε γένοιτο,
 ὅσσον ἐμοί· τάχα κέν ἐ κύγες καὶ γῦπες ἔδονται
 κείμενον· ἢ κέ μοι αἰνὸν ἀπὸ πραπίδων ἄχος ἔλθοι·
 ὅς μ' υἱῶν πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν εὐνὴν ἔθηκε,
 πτείνων, καὶ περγαῆς νήσων ἐπὶ τηλεδαπαίων. 45
 καὶ γὰρ νῦν δύο παῖδες, Λυκάονα καὶ Πολύδωρον,
 οὐδυνάμην ἰδέειν, Τρώων εἰς ἄστυ ἀλέντων,
 τοὺς μοι Λαοδόη τέκετο, κρείουσα γυναικῶν.
 ἀλλ' εἰ μὲν ζώουσι μετὰ στρατῶ, ἦτ' ἂν ἔπειτα
 χαλκοῦ τε χρυσοῦ τ' ἀπολυσόμεθ'· ἔστι γὰρ ἔνδον· 50
 πολλὰ γὰρ ὥπασε παιδί γέρον ὄνομα κλυτὸς Ἴδλιος.
 εἰ δ' ἤδη τεθνήσκει· καὶ εἰν Αἰδαο δόμοισιν

42 ΤΑΧΑ ΚΕ ΦΕ 47 ΦΙΛΕΙΝ — ΕΣ ΦΑΣΤΤ
 ΦΑΛΕΝΤΩΝ 51 Vulg. ὀνομάκλυτος

tris ducto. Interposita ex-
 cratio Achillis cum exposi-
 tione malorum ab eo sibi
 inflictorum 41—55.

41. αἶθε θεοῖσι φίλος
 τόσσον δε — ὅσσον ἐμοί. ex
 ipsa re, φίλος pro *inimicus*.
 τάχα ἔδονται κεν. pro οὕτως
 ἔδονται ἂν, ἔδοιντο. — 43.
 ἢ μοι αἰνὸν ἀπὸ πραπίδων
 ἄχος ἔλθοι κα. h. e. ἀπείη.
a me remoueretur dolor,
animus dolore leuaretur.
 — 44. εὐνὴν ἔθεντο. ἐστρη-
 μένον. v. Obfl.

46. Duo ex filiis non pot-

erat cernere Priamus, quia
Lycæon caesus erat ab Achil-
 le in Scamandri alueo Φ,
 34—135. *Polydorus* Τ,
 407 sq. — 51. *Altes*; Le-
 legum rex Pedasum incolen-
 tium: sup. Φ, 85 sq. cuius
 filiam Priamus coniugio ha-
 buit.

52. εἰ δ' ἤδη τεθνήσκει· sin
 autem mortui iam sunt:
 nobis quidem parentibus et-
 iam in inferis sunt luctus
 causa. Aliis tamen luctum
 tantum breuem ferent, dum-
 modo tu, o Hector, incolu-

ἄλγος ἐμῷ θυμῷ καὶ μητέρι, τοὶ τεκόμεσθαι,
 λαῶσι δ' ἄλλοισι μινυνθαδιώτερον ἄλγος
 ἔσsetαι, ἢν μὴ καὶ σὺ θάνῃς, Ἀχιλλῆϊ δαμασθῆις. 55
 ἀλλ' εἰσερχεο τείχεας, ἐμὸν τέκος, ὄφρα σαώσῃς
 Τρῶας καὶ Τρῳαῖς, μηδὲ μέγα κῦδος ἀρέξῃς
 Πηλεΐδῃ, αὐτὸς δὲ Φίλης αἰκῶνος ἀμερῇῃ.
 πρὸς δ', ἐμὲ τὸν δύστηνον ἔτι φρονέοντ' ἐλέησον,
 δῶμορον, ὃν ῥα πατὴρ Κρονίδης ἐπὶ γῆρας οὐδῶ 60
 αἴσῃ ἐν ἀργαλέῃ φθίσαι, κακὰ πόλλ' ἐπιδόντα,
 υἱὰς τ' ὀλλυμένους, ἐλκηθείσας τε θύγατρας,
 καὶ θαλάμους κεραϊζομένους, καὶ νῆπια τέκνα
 βαλλόμενα προτὶ γαίῃ, ἐν αἰνῇ δηϊοτῇτι,
 ἐλκομένας τε νουὺς ὀλοῆς ὑπὸ χερσὶν Ἀχαιῶν. 65
 αὐτὸν δ' ἂν πύματόν με κύνες πρώτῃσι θύρῃσιν
 ὠμῆσται ἐρύσουσιν, ἐπεὶ κέ τις ὀξείῃ χαλκῷ
 τύψας, ἢ βαλὼν, ρεθέων ἐκ θυμὸν ἔλῃται,
 οὐς τρέφον ἐν μεγάροισι, τραπέζῃας θυραωρούς,
 οἳ κ' ἐμὸν αἷμα πίνοντες, ἀλύσσοντες πέρι θυμῷ, 70
 καίσαντ' ἐν περσφύροισι. νέω δὲ τε πάντ' ἐπέοικεν.

59 Vulg. ἐλάττει 65 ΟΛΟΦΗΙΣ 67 ΠΕΡΤΟΤΣΙ.
 vulg. ἐρύσουσι, ἐπεὶ. 69 Vulg. πυλαωρούς. 71 ΠΑΝΤ
 ΕΠΕΦΟΙΚΕ vel ΠΑΝΤΑ ΕΠΕΦΟΙΚΕ

mis manferis. — 59. πρὸς νας, latinis *captivitas*, de
 δὲ, *praeterea*, *insuper* me captivis abductis v. Obfl.
 miserum adhuc vitam pro- Loc. affectu et gravitate
 trahentem miserare. φρονέ- insignis. — 70. ἀλύσσοντες
 οντα, ζῶντα. φθίσει sc. si θυμῷ πέρι, περισσῶς, rabie
 Hector se occidendum prae- efferati ipsiq. sanguinis et car-
 buerit. — 62. ἐλκηθείσας nis gustatu. — 71. νέω (κα-
 τα θύγατρας mox ἐλκομέ- τὰ) πάντα ἐπέοικε καίσθαι.

ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·

ὦ μοι ἐγὼν, εἰ μὲν κε πύλας καὶ τείχεα δύω,
 Πουλυδάμας μοι πρῶτος ἐλεγχείην ἀναθήσει, 100
 ὅς μ' ἐκέλευε Τρῳσὶ ποτὶ πτόλιν ἡγήσασθαι,
 νύχθ' ὑπὸ τήνδ' ὅλοσιν, ὅτε τ' ὤρετο δῖος Ἀχιλλεύς.
 ἀλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην· ἦτ' ἂν πολὺ κέρδιον ἦεν·
 νῦν δ' ἐπεὶ ὤλεσα λαὸν ἀτασθαλίῃσιν ἐμῇσιν,
 αἰδέομαι Τρῳᾶς καὶ Τρῳάδας ἐλκεσιπέπλους, 105
 μήποτε τις εἴπησι κακώτερος ἄλλος ἐμεῖο·
 Ἐκτωρ ἦφι βίηφι πιθήσας ὤλεσε λαόν.
 ὥς ἐρέουσιν· ἐμοὶ δὲ τότε ἂν πολὺ κέρδιον εἴη,
 ἄντην ἢ Ἀχιλλῆα κατακτείναντα νέεσθαι,

98 APA. FEIPE ΠΡΟΣ FON aut εἶπε FeFon μ. aut
 verius ἄρ' ἔφη πρὸς Fon μ. 102 ΟΛΟΦΗΝ 106 ΤΙΣ
 FEIΠΗΙΣΙ 107 FHIΦΙ BIHIΦΙ

99—130. Varia animo
 versat Hector: incessit pu-
 dor, quod Polydamantis
 consiliis non obtemperaue-
 rat superiore nocte — 110.
 tum subit consilium deposi-
 tis armis agendi cum Achil-
 le de reddenda Helena et
 parte bonorum, quae in vr-
 be supersint: — 121. Ve-
 rum Achillem sibi haud pla-
 cabilem fore ratus, armis
 congredi decernit — 130.

100. ἐλεγχείην ἀναθήσει,
 in me conferet. h. e. ex-
 probrabit mihi, ὅς με ἐκέ-
 λευε sup. Σ, 254. sq. 284.

313. cf. ad M, 60 notam.

— 104. ἀτασθαλίῃσιν ἐμῇσι
 pro ἀτασθαλίᾳ vt alia in
 Homero; simpl. pro stulti-
 tia, errore pudendo. — 107.
 Hector violentia et impetu
 animi imprudenter et in-
 consulto perdidit exercitum,
 quem servare poterat inco-
 lumem, si Polydamanti ob-
 temperans intra urbem se
 recepisset.

109. ἢ ἄντην (ἐπὶ) Ἀχι-
 λῆα νέεσθαι (ἐμὲ,) κατα-
 κτείναντα (αὐτὸν) pro νέε-
 σθαι καὶ ἀποκτεῖναι. vel ἄν-
 την νεόμενον κατακτεῖναι. —

ἢ κεν αὐτῷ ἐλέσθαι εὐκλείδης πρὸ πόλλος. 110
 εἰ δέ κεν ἀσπίδα μὲν καταθείομαι ὀμφαλλέουσιν,
 καὶ κέρυθα βρισην, δόρυ δὲ πρὸς τεῖχος ἐρείσας,
 αὐτὸς ἰὼν Ἀχιλῆος ἀμύμονος ἀντίος ἔλθω,
 καὶ οἱ ὑπόσχωμαι Ἑλένην, καὶ κτήμαθ' ἅμ' αὐτῇ
 πάντα μάλ', ὅσσα τ' Ἀλέξανδρος κοίλῃς ἐνὶ νηυσὶ 115
 ἠγάγετο Τροίηνδ', ἣ τ' ἔπλετο νείκεος ἀρχή,
 δωσέμεν Ἀτρεΐδῃσιν ἄγειν, ἅμα δ' ἀμφὶς Ἀχαιῖδισι.
 ἄλλ' ἀποδάσσεσθαι, ὅσσα οἰτάλις ἦδ' ἐκέλευε
 Τρῳσὶν δ' αὖ μετόπισθε γερούσιον ὄρκον ἔλωμαι,
 μή τι κατακρύψῃς, ἀλλ' ἄνδιχα πάντα δαΐσασθαι,
 κτῆσιν ὅσῃν πτολίεθρον ἐπήρατον ἐντὸς ἔεργει. 121
 ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
 μή μιν ἐγὼ μὲν ἴκωμαι ἰών. ὁ δέ μ' οὐκ ἐλεήσει,
 οὐδέ τι μ' αἰδέσεται, κτενέει δέ με, γυμνὸν ἔοντα,
 αὐτῶς ὥστε γυναιῖκα, ἐπεὶ κ' ἀπὸ τεύχεα δύω. 125
 οὐ μὲν πως νῦν ἐστὶν ἀπὸ δρυὸς οὐδ' ἀπὸ πέτρης

114 FOI

110. αὐτῷ. ὑπ' αὐτοῦ. v. *beat principes, quib tanto maior fides fiat foederi.* — Obfl.

111 — 121. εἰ δέ κεν. *quid vero si.* 123. μή μιν. *dii prohibeant, ne ego eum supplex adeam.*

115. κτήμαθ' ἅμ' αὐτῇ. *ita cum Helena opes ablatæ repetuntur alibi.* v. Γ, 70 — 72 vbi v. notata. add. 93. 287. — 119. Τρῳσὶν δ' αὖ ἔλωμαι *pendet ab εἰ δέ κεν* — *καταθείομαι* vl. 111. *Tum γερούσιον ὄρκον.* h. ὄρκον *γερόντων, ut iurare iu-* *beat principes, quib tanto maior fides fiat foederi.* — 123. μή μιν. *dii prohibeant, ne ego eum supplex adeam.* — 126. ἀπὸ δρυὸς οὐδ' ἀπὸ πέτρης *non nunc per otium, ideoque tuto confabulari licet. Sunt petita a vita rustica, cum sermones seruntur, confabulationes habentur, ab otiosis qui diuersis in locis morantur; confabulantur alter humi stans*

τῷ παριζόμεναι, ἄτε, παρθένος ἡΐθεός τε,
 παρθένος ἡΐθεός τ' ἀαρίζετον ἀλλήλοισιν.
 βέλτερον αὐτ' ἔμειζεν ἑταυρόμενον ὅττι τάχιστα
 εἶδομεν, ὅπποτέρῳ κεν Ὀλύμπιος εὖχος ὀρέξῃ. 130
 ὅτε ὤρμαινε μένασι· ὁ δὲ οἱ σχεδὸν ἦλθεν Ἀχιλλεύς,
 ἴσος Ἐκαστῷ κορυθαίῳι πτολεμιστῇ,
 σείων Πηλεΐδης μελὴν κατὰ δεξιὸν ὤμον,
 δεινὴν αἶψα δὲ χαλκὸς ἐλάμπετο εἰκελος αὐγῇ
 ἢ πρὸς αἰθαμένον, ἢ ἡελίου ἀνιόντος. 135
 Ἐκτορα δ', ὡς ἐνόησεν, ἔλε τρόμος, εὐδ' αἶψ' ἔτ' ἔτλη
 αὐθι μένειν, ὀπίσω δὲ πύλας λίπε, βῆ δὲ φοβηθεῖς.

128 Vulg. ἀλλήλοισιν. 130 FEIDOMEN 131 AE
 FOI 132 FIZOS 134 ELAMPE TO FEIKE-
 LOS 135 Vulg. αἰθαμένοιο

alter in arbore vel rupe se-
 dens; nam notio securitatis
 subesse videtur; unde res in
 prouerbiū abire debuit, de
 sermonibus tuto faciendis.
 Conuenit ex parte quod
 vindemiatōres facere dicit
 Horatius: I, 7, 30. 31.
 Serm.

131 — 166. Propius acco-
 dente Achille Hector repen-
 te expauescens fugam capessit;
 persequitur eum Achil-
 les. Ad nostros sensus et
 opiniones id parum decore
 fieri, in aperto est; at na-
 turæ humanæ etiam in vi-
 ro forti id consentaneum
 esse, vt repentino conspe-

ctu, aut discrimine ipso in-
 stante, percellatur animus,
 sæpe monitum est etiam ab
 iis, qui ipsi ea experti erant.
 Ad terrorem iniiciendum
 praeclare faciunt vll. 132
 — 5. nec minus ad aspe-
 ctum Achillis terribilem de-
 clarandum.

137. ὀπίσω δὲ πύλας λί-
 πε. auersus ab vrbe, im-
 prudenter, et portis a ter-
 go relictis, fugit, et quidem
 sic, puto, vt ad dextram
 contenderet, (ab vrbe eum
 fugere cogita) Achilles au-
 tem ei instat a parte lac-
 va; nam is Scamandro tra-
 iecto Trojānos fugientes in-

Πηλείδης δ' ἐπόρουσε, ποσὶ κραυπαῖσι πεποιθώς·
 ἥντε κλέκος ὄρεσφιν, ἐλαφρότατος πέτεηνῶν,
 ξηϊδίως οἶμησε μετὰ τρήρωνά πέλειαν· 140
 ἢ δέ θ' ὕπαιδα φοβεῖται· ὁ δ' ἐγγύθεν ὀξύ λαληκῶς
 ταρφέ' ἐπαΐσσει, ἐλέειν τέ εἰ θυμὸς ἀνώγει·
 ὥς ἄρ' ὄγ' ἐμμεμαὼς ἰδὺς πέτετο· τρέσε δ' Ἐκτώρ
 τεῖχος ὑπὸ Τρώων, λαγψηρὰ δὲ γούνατ' ἐνώμα.
 οἱ δὲ παρὰ σκοπιήν καὶ ἐρίνεδν ἠνεμόεντας 145
 τείχεος αἰὲν ὑπ' ἐκ κατ' αἶμαξιτόν ἐσσεύαντο·
 κρουῶν δ' ἥκανον καλλιγρόω, ἔνθα δὲ πηγαὶ

142 TE FE

sequutus, fraude Agenoris
 versus Simoentem aliquan-
 tum abductus, nunc ad eas
 partes, vnde declinauerat,
 rediisse putandus est.

140. οἶμησε. οἶμα̃ δρμα̃.
 — 141. ὕπαιδα φοβεῖται.
fugit, subter volando; sed
 sic, vt impetum recta ruen-
 tis eludat; dum simul in
 obliquum tendit, vt iam O,
 520 et al. Est ex ipso rei
 adspectu petittum. — 143.
 τρέσε δ' Ἐκτώρ τεῖχος ὑπὸ
 Τρώων. Peruentum est ad
 mobilem locum de fuga He-
 ctoris non satis perspicue
 declarata, et in diuersas
 partes accepta. Notabimus
 vno loco ea, quae ad eam
 definiendam facere possunt:
 relicta porta Scaea *fugit h.*

1. *sub murum ὑπὸ τεῖχος
 secundum murum*, ita vt
 Achilles non auderet pro-
 pius ad urbem accedere,
 dum a muris peti poterat
 telis, vt nec tamen Hecto-
 rem longius in campum
 euagari permetteret. Mirum
 tamen mox Hectorem lon-
 gius a muris recessisse cum
 priore cursu semper tutus
 esse potuisset a vi Achilles;
 si modo per totum murum,
 quam longus erat, Troiani
 in statione erant: id quod
 tantum ad portam Scaeam
 ita fuisse institutum videtur:
 cf. inf. 194. 6. nam hoc
 tantum loco intercedit Achil-
 les Hectori, ne ad murum
 atcedat.

145. 6. 7. Sunt adeo due

δοιαί ἀναιίσσουσι Σκαμάνδρου διγήεντος.

ἡ μὲν γάρ θ' ὕδατι λιαρῷ ῥέει, ἀμφὶ δὲ καπνὸς
γίγνεται ἐξ αὐτῆς, ὥσει πῦρὸς αἰθομένοιο. 150

ἡ δ' ἐτέρῃ θέρει προῖεε, εἰκυῖα χαλάζῃ,

ἡ χιόνι ψυχρῇ, ἡ ἐξ ὕδατος κρυστάλλῳ.

ἔνθα δ' ἐπ' αὐτῶν πλυνοὶ εὐρέες ἐγγὺς ἔασι

καλοὶ, λαῖνεοι, ὅθι εἴματα στυγνὰ λέντα

πλύνεσκον Τρώων ἄλοχοι, καλαὶ τε θύγατρες, 155

τὸ πρὶν ἐπ' εἰρήνης, πρὶν ἐλθεῖν ὕας Ἀχαιῶν.

τῇ ῥα παραδραμέτην, Φεύγων, ὁ δ' ὅπισθε διώκων.

151 FRIKTIÀ 154 FOΘI FEIMATA

termini, intra quos cursus factus: ab vna parte, si vrbe exires, a dextra erat specula et caprificus, ab altera ad laeuam, fontes Scamandri. Cursus in via publica semper ὑπὲν, quod antea ὑπὸ, τείχεας. secundum muros exteriore eorum parte. Iam de his fontibus disputationes vide in Obss. Non nisi citra urbem eos esse posse, ratio grammatica docet; tum vix aliter quam siue ex fama, siue ex locorum situ tradere haec potuit poeta; nec potest merum commentum esse quod loca adeuntes refelle-re possent. Si nunc calorem et frigus desideres, naturae vicissitudinibus haud

vno modo enenire potuit. Σκοπήν autem et ἐρινὸν iam vidimus sup. Z, 433 vbi v. Not. et h. J. Eustath. Scilicet fuit a dextra urbis parte exeuntibus locus ante muros editior caprificis confusus, quo etiam minus difficile erat muros conscendere. Itaque apposta erat *specula*, e qua hostium insidiae prospici possent.

153. Ad fontes hos erant πλυνοί, folia e saxo facta, lintres, aluei, magna vasa, quibus vestes lauarentur a mulieribus, more istarum aetatum. — 157. τῇ ῥα παραδραμέτην. *hic*, num παρὰ τὴν κρουνὴν? Immo vero, *ea* via inter caprificum et fon-

πρόσθε μὲν ἐπὶ θλός, ἔφευγε, δίωκε δὲ μιν μέγ' αἰμείνων
 καρπαλίμως· ἐπεὶ οὐχ ἱερήϊον, οὐδὲ βοεῖην
 ἀρνύσθην, ἃ τε ποσσὶν ἀέθλια γίνεται ἀνδρῶν, 160
 ἀλλὰ περὶ ψυχῆς θέον Ἑκτορος ἵπποδάμοιο.
 ὥς δ' ὅτ' ἀεθλοφόροι περὶ τέρματα μώνυχες ἵπποι
 ἔμφοι μάλα τρωχῶσι· τὸ δὲ μέγα κεῖται ἄεθλον,
 ἢ τρίπος, ἢ γυνή· ἀνδρὸς κατατεθνεῖωτος,
 ὥς τῶ τρις Πριάμοιο πόλιν πέρι δινηθήτην 165
 καρπαλίμοισι πόδεσσι. Θεοὶ δὲ τε πάντες ὄρωντο.
 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·

165 Vulg. περιδινηθήτην

tes Scamandri; unde ter redibat Hector, et, cum quarta vice eo peruenisset, fraude Minervae deceptus subleuit, 208 sq.

159. 160. οὐχ ἱερήϊον οὐδὲ βοεῖην ἀρνύσθην. dictum de conatu: non obtinere volebant seu bouem seu corium taurinum scuto parando idoneum. — 162. περὶ τέρματα simpliciter cursum curulem declarari puta; qui semper ita fiebat, ut circa metam flexu facto altera parte ad carceres redirent equi. Nam etiam Achilles et Hector, ubi ad fontes peruenientum erat, cursum circum agebant. — 164. Agitur de ludis funebribus, et iungenda sunt: ὥς δ' ὅτε —

τρωχῶσιν ἀνδρὸς κατατεθνεῖωτος, interiectis illis: (τὸ δὲ μέγα κεῖται ἄεθλον ἢ τρίπος ἢ γυνή.)

165. τρις πόλιν πέρι δινηθήτην. hic iam ambiguitas illa existit, num circa urbem, qua ambitus patet, cursus factus fuerit; quod nec probabile, nec ex locorum situ possibile est, nec verbis et narrationi superiori conuenire, iam ex supra dictis patet. Ne itaque miraculum in τὸ ἀπίθανον abeat, statuendum est, circa urbem esse, ante urbem. De his v. Obsl.

166—187. Interponitur deorum de fato Hectoris altercatio. Ioue de fato Hectoris sollicito et ambi-

ὦ πόποι, ἦ φίλον ἄνδρα διακόμενον περὶ τεῖχος
 ὀφθαλμοῖσιν ὀρᾶμαι· ἐμὸν δ' ὀλοφύρεται ἦτορ
 ἔκτορος, ὅς μοι πολλὰ βοῶν ἐπὶ μῆρι' ἔκην, 170
 Ἰδὼς ἐν κορυφῇσι πολυπτύχου, ἄλλοτε δ' αὐτὰ
 ἐν πόλει ἀκροτάτῃ· νῦν αὐτὲ ἐ δῖος Ἀχιλλεύς
 ἄστυ πέρι Πριάμοιο ποσὶ ταχέεσσι διώκει.
 ἀλλ' ἄγετε, φράζεσθε, θεοὶ, καὶ μητιάσθε,
 ἥε μιν ἐκ θανάτοιο σῶσομεν, ἥε μιν ἤδη 175
 Πηλεΐδῃ Ἀχιλῆϊ δαμάσσομεν, ἐσθλὸν ἔοντα.

Τὸν δ' αὐτὲ προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 ὦ πάτερ, ἀργικέραυνε, κελαινεφές, οἷον ἔειπες;
 ἄνδρα θνητὸν ἔοντα, πάλαι πεπρωμένον αἴσῃ,
 ἄψ' ἐθέλεις θανάτοιο δυσηχέος ἐξαναλῦσαι; 180
 ἔρδ'· ἀτὰρ οὗτοι πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 θάρσει, Τριτογένεια, φίλον τέκος· οὐ νύ τι θυμῷ
 πρόφρονι μυθέομαι, ἐθέλω δέ τοι ἥπιος εἶναι·
 ἔρξον, ὅπῃ δὴ τοι νόος ἔπλετο, μηδὲ τ' ἐρώει. 185

172 ATTE FE 173 FΑΣΤΤ 177 ΠΡΟΣΕΦΕΙ-
 ΠΕ 178 ΕΦΕΙΠΕΣ 185 ΦΕΡΞΟΝ

gente, Minerva nullum mi-
 serationi locum relinquens,
 ad pugnam mittitur.

176. Ἀχιλῆϊ pro ὑπὸ Ἀ-
 χιλλέως, vt sexcenties, et
 supplendum εἰ ἡδ — ἡδ —
 — 181. οὗτοι πάντες ἐπαι-
 νέομεν. assentimur, vt iam
 saepe; omissum est τὸν μῦ-

θον. At Ionis oratio quas
 sequitur, 182 sqq. parum
 elaborata et rei consilioque
 est accommodata. — 184.

οὐ νύ τι θυμῷ πρόφρονι μυ-
 θέομαι. animo peruicaciter
 in proposito meo persisten-
 te. v. Obfl. — 185. νόος
 ἔπλετο, πέλεται. et μηδὲ
 τ' ἐρώει, nec cessat.

Ὡς εἰπὼν, ὥτρυνε πάρος μεβαῦν Ἀθήνην.
βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων αἰχμάσας.

Ἐκτορα δ' ἀσπέρχες κλονέων ἔφεπ' ὤκυς Ἀχιλλεύς,
ὡς δ' ὅτε νεβρὸν ὄρεσφι κύων ἐλάφοιο δῖηται,
ὄρσας ἐξ εὐνῆς, διὰ τ' ἄγκεα, καὶ διὰ βήσσας
τὸν δ'; εἶπερ τε λάθῃσι καταπτήξας ὑπὸ θάμνῳ,
ἀλλὰ τ' ἀνιχνεύων θέει ἔμπεδον, ὅφρα κεν εὖρῃ
ὡς Ἐκτώρ' οὐ λῆθε ποδάκεα Πηλείωνας.
ἴσασακι δ' ὀρμήσειε πυλάων Δαρδανιάων
ἀντίον αἰχμάσθαι, εὐδμήτους ὑπὸ πύργους,
εἰπὼς οἱ καθύπερθεν ἀλάλκοιεν βελέεσσι.
τοσσάκι μιν προπαροίθεν ῥίπαστρέψασκε παραφθὰς
πρὸς πεδίον· αὐτὸς δὲ ποτὶ πτόλιος πέτετ' αἰεὶ.

186 ΓΕΙΠΩΝ 195 Vulg. ἐπὶ 196 FOI 198 Vulg.
πεδίον γ'

188—247. Continuatur cursus ante urbem; cum autem quarto ad Scamandri fontes perventum esset, Jupiter intellexit, fatale esse, ut Hector caderet; ita Apollo eum dereliquit; — 213. Minerva autem primo Achillem confirmat et subsistere iubet, — 225 inde ad Hectorem pergit, Deiphobique persona assumpta ei fraudulenter suadet, ut fratris auxilio confusus Achillem agrediatur — 247.

189. Comparatio egregie
Hom. Il. Vol. II

accommodata Achilli ab omni parte occurrenti fugae Hectoris. — 191. περ τε λάθῃσι καταπτήξας ὑπὸ θάμνῳ, res narrata ἐν ἀργῶς, etiam per τὸ καταπτήσσειν.

194. ἀντίον (ἀντὶ) πυλῶν Δαρδανιάων. — 195. 196. Igitur hac utique murorum parte propugnatores stabant; quod monitum sup. ad 143. εἰπὼς pro ὅπως. ut toties. — 197. παραφθὰς ἀποστρέψασκε πρὸς πεδίον. quod legitur est ἔφθῃ ἀποστρέψας.

K k

ὥς δ' ἐν ἀνείρῳ οὐ δύναται Φεύγοντα διώκειν·
 οὐτ' ἄρ' ὁ τὸν δύναται ὑποφεύγειν, οὐδ' ὁ διώκειν. 200
 ὥς ὁ τὸν οὐ δύνατο μάρψαι ποσὶν, οὐδ' ὁ αἰλύξαι.
 πῶς δὲ κεν Ἑκτωρ Κῆρας ὑπεξέφερε θανάτοιο,
 εἰ μὴ οἱ πύματόν τε καὶ ὕστατον ἦντετ' Ἀπόλλων
 ἐγγύθην, ὃς οἱ ἐπῶρσε μένος λαίψηρά τε γούνα;
 λαοῖσι δ' ἀνένευς παρήατι δῖος Ἀχιλλεύς, 205
 οὐδ' ἔα ἵμεναι ἐπὶ Ἑκτορι πικρὰ βέλεμνα·
 μή τις κῦδος ἄροιτο βαλὼν, ὃ δὲ δεύτερος ἔλθαι.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπὶ κρουνοῦς ἀφίκοντο,
 καὶ τότε δὴ χεύσεια πατῆς ἐτίτανε τάλαντα·

202 Vulg. ὑπεξέφυγε. 203 FOI 204 IOE FOI

199—201. Comparatio per se non insuavis. Per somnum potest aliquis cursu persequi aliquem sic ut nunquam eum allequi, videatur. διώκειν nunc erit μάρπτειν, assequi. Ut vero ne altero versu bis idem dictum sit, erit discrimen, fere ad ductum Enstathii, faciendum inter Φεύγοντα et ὑποφεύγοντα. ut prius sit, simpliciter ὁ τρέχων, ὁ Φεύγων. etiam si nemo sit qui eum persequatur. Altero loco is, qui insequentem effugiat. Quam ieiuna tamen haec sit subtilitas, facile percipitur. v. Obsl.

202. Ut longum cursum sustinere posset Hector, A.

pollo iterum ad eum accessisse et eum viribus infurxisse putandus est. Ut autem nexus sit cum anteced. supplendum est *ταμδίῳ*. πῶς δὲ Ἑκτωρ (ἐπὶ τόσον) ὑπεξέφερε κῆρας θανάτοιο. tamdiu mortem fatalem distinisset, moram ei fecisset; dudum eum defecisse putares viribus. Sed v. Obsl.

208. Nobilis locus: cum fatale decretum a Ioue esset pronuntiatum, esset memorandum, poeta rem ad terminationem factorum utriusque, Hectoris et Achilli renocat. Ipsa fata per figuras adumbrata. v. Obsl.

— 209. ἐτίτανε τάλαντα. brauit *lances*, h. libram.

ἐν δ' ἐτίθει δύο κῆρε θανάτου, 210

τὴν μὲν, Ἀχιλλῆος, τὴν δ', Ἑκτορος ἱπποδάμοιο·

ἔλκε δὲ μέσσα λαβῶν. ῥέπει δ' Ἑκτορος αἰσίμον ἦμαρ,

ᾧχετο δ' εἰς Αἶδα· λίπεν δὲ ἑ Φαίβας Ἀπόλλων.

Πηλείωνα δ' ἴκανε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,

ἀγχοῦ δ' ἰσταμένη ἔπεια πτερόεντα προσήδα· 215

Νῦν δὴ νῶϊ γ' ἔολπα, Διὶ φίλε, Φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,

οἴσεσθαι μέγα κῦδος Ἀχαιοῖσι προτὶ νῆας,

Ἑκτορα δηώσαντε, μάχης ἄτον περ ἰόντα.

213 ΔΕ ΕΒ. 215 ΕΒΗΕΑ 216 ΝΟΙ ΕΕΘΟΛΠΑ

210. δύο κῆρε θανάτου. *mox* narrationis indole, accom-
212. αἰσίμον ἦμαρ, *sunt* modatus erat rerum mira-
mortes fatales vtrique: tionis augendae. Quod au-
adeoque idem ac si dixisset *tem ipsa res postulabat,*
Vitas a fato virique de- opus erat, ut Achilles rec-
cretas. — 212. ἔλκε δὲ μέσσα λαβῶν. Hic et sequens *ciperet se e longo cursu,*
versus magna phantasmata *antequam pugnam iniret;*
exhibent; expende singula. *eiusque rei providenda erat*
maiore longe pondere est *caussa idonea;* cum autem
satum Hectoris, adeoque *ita Hector fuga elabi pos-*
grauat ac deprimit lancem: *set, ratio ineunda erat, quo-*
Necessitas enim, ἀνάγκη, *modo et is subsisteret et*
moris urget ac premit. Eu- *pugnam iniret. cf. ad 231.*
stath. τὸ ῥέπειν et ῥέπην in *Obll. Ita fraude res geri-*
Tragicis comparat p. 1266, *tur tanquam in hostem. Il-*
38. *lud autem iam saepe vidi-*

214. Minervae partes h. *mus, ex istorum hominum*
i. nullo modo ethice, mul- *sensu plus mirationis fuisse,*
to minus ex sensu iusti, sed *si deus praefens victoriam*
tantum poetice sunt pro- *dedisset, quam si virtute*
bandae. nam poetae inter- *herois ea obtigisset. Ro spe-*
ventus numinis, ex epicae *ctant dicta ap. Eustath. p.*
1267, 6.

οὐδ' οἱ νῦν ἔτι γ' ἔσθ' πεφυγμένον ἄμμε γενέσθαι,
οὐδ' εἴ κεν μάλα πολλὰ παῖδοι ἐκᾶεργος Ἀπόλλων,
προπροκυλιθόμενος πατρός Διὸς αἰγιόχοιο. 221

ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν στῆθι καὶ ἄρπνυε· τόνδε δ' ἐγώ τῃ
εἰχομένη πεπιθήσω ἐναντίβιον μαχέσασθαι.

Ὡς φάτ' Ἀθηναίη· ὁ δὲ πείθετο, χαῖρε δὲ θυμῷ.
στῆ δ' ἄρ' ἐπὶ μέλῃς χαλκογλῶχιος ἔρεισθεις. 225
ἡ δ' ἄρα τὸν μὲν ἔλειπε, κιχῆσατο δ' Ἔκτορα· δῖον,
Δηϊφόβω εἰκυῖα δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν.

ἀγχοῦ δ' ἰσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ἥθεϊ', ἡ μάλα δὴ σε βιάζεται ὥκυς Ἀχιλλεύς,
ἄστνυ πέρι Πριάμοιο ποσὶ ταχέεσσι διώκων· 230
ἀλλ' ἄγε δὴ στέωμεν, καὶ ἀλεξώμεσθα μέγοντες.

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ·
Δηϊφόβ', ἡ μὲν μοι τὸ πάρος πολὺ φίλτατος ἦσθα
γυνωτῶν, οὗς Ἐκάβῃ ἠδὲ Πριάμος τέκε παῖδας·

νῦν δ' ἔτι καὶ μᾶλλον νοέω φρεσὶ τιμήσασθαι, 235
ὅς ἐτλησ', ἐμεῦ εἵνεκ', ἐπεὶ ἴδεις ὀφθαλμοῖσι,

219 OT FGI 220 FEKABEPΓOΣ 224 Vulg. ὁ δ'
ἐπείθετο. 227 FEIKTIA 228 FEΠHA 230 FA
ETT 232 ΠPOΣEΦEIPHE 236 FIΔEΣ

219. πεφυγμένον εἶναι, τε- num obtinere indicanda;
φύχθαι pro φυγαῖν ἡμῶς. ut iam dixi.

226 — 247. Deiphobi forma assumpta ad Hectorem pergit Minerva, eique persuadet ut cursum sistat et cum Achille congregiatur. 235. νοέω. quod alias ad cogitationem et animadversionem spectat, νοέω καὶ φράζομαι, ἐπιφράζομαι, nunc refertur ad animum et voluntatem hic et Ω, 560 et aliquoties in Odyssaea. pro-

πείχους ἐξαλθεῖν, ἄλλαι δ' ἔκτοσθε μένουσι.

Τὰς δ' αὖτε προσέειπε θεὰ χλαμυκῆτις Ἀθήνη·
 ἦ δει', ἥ μὲν πάλλας πατρὸς καὶ πατρὸς μήτηρ
 Κισσαοῖς, ἐξείης γυναικόμενοι, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι, 240
 αὖθις μένειν· τοῖον γὰρ ὑποτρομέουσαι ἀπαντες
 ἀλλ' ἐμὸς ἐνδοθὶ θυμὸς ἐτείχετο σπένδει λυγρῷ.
 νῦν δ' ἰδυὺς μεμῶσθε μαχώμεθα, μηδὲ τι δούρων
 ἴστω φειδωλή, ἵνα εὐδόμεν, εἴ κεν Ἀχιλλεύς
 νῶϊ κατακτείνῃας, ἐνέσθῃ βροτόντ' αὖ φέρεται 245
 νῆας ἐπὶ γλαφυράς· εἴ κεν σὺ δούρι δαμῇ.
 ὧς φασμένῃ, καὶ κερδοῦντ' ἐγχεσάτ' Ἀθήνη.
 οἱ δ' ὅτε δὴ σκεδὸν ἦσαν ἐπὶ ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 τὸν πρότερος προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ 249

Οὐ σ' ἔτι, Πηλεὺς υἱὲ, φοβήσομαι, ὥς τὸ πάρος περ·
 τρίς περὶ αἵατο μέγα Περσέμεν δία, ρυδὲ ποτ' ἐπ' ἔλην
 μῆναι ἐπερχόμενον· νῦν αὖτ' ἐμὲ θυμὸς ἀνῆκε,
 στήμεναι ἀντίῳ σείῳ· ἔλδομι κεν, ἥ κεν εἰλόην.
 ἀλλ' ἄγε δαῦρο θεοῦ ἐπιδώμεθα· τοῖ γὰρ ἀρίστη

238 ΠΡΟΣΕΦΕΙΠΕ 243 Vulg. μὴδ' ἔτι. 244 ΠΙΝΑ
 ΦΕΙΔΟΜΕΝ 249 ΠΡΟΣΕΦΕΙΠΕ 251 ΠΙΝΑ
 ΦΑΣΤΤ 253 Η ΚΕ ΠΑΔΟΙΗΝ

positum mihi habeo, ut
 tum te habere.
 243. μὴδ' ἔτι δούρων ἴστω
 φειδωλή, nunc de mora et
 cunctatione: ne differatur
 pugna. Supra B. 1886 καὶ
 παυσωλή πολέμοιο. 247.
 (σύν) κερδοῦντ', κερδαίνουσ.
 fraudulententer. dolose.
 248 — 272. Sermones in-
 ter se faciunt. Hector et
 Achilles, congressuri appu-
 ite ut pacificatur, ne victor
 vieti, corpus, foedet: hic
 omnem conditionem ferro
 ciet parat.
 248. τινος: vicissim lubet
 tacere, congedi. — 253.
 sine omni modo, te sine ipse
 occidat. 254. θεὸς: ἴα

μάρτυροι ἔσσονται καὶ ἐπίσκοποι ἀεμονιάων· 255
οὐ γὰρ ἐγὼ σ' ἐκπαγλὸν αἰκιδῶ, αἶκ' ἐμοὶ Ζεὺς
δάη καμμένην, σὴν δὲ ψυχὴν ἀφελώμαι·
ἀλλ' ἐπεὶ ἄρ' κέ σε συλήσω κλυτὰ τεύχε', Ἀχιλλεῦ,
νεκρὸν Ἀχαιοῖσιν δώσω πάλιν· ὥς δὲ σὺ ῥέζειν.

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκύς Ἀχιλ.
Ἐκτόρ, μή μοι, ἄλαστε, συνημοσύνας ἀγόρευε. [Λεύς· 260
ὡς οὐκ ἔστι Λέουσι καὶ ἀνδράσιν ὀρκία πιστά,
οὐδ' ἄλκοι τε καὶ ἄρνες ὁμόφρονες θυμὸν ἔχουσι,
ἀλλὰ κακὰ φρονέουσι διαμπερὲς ἀλλήλοισιν·
ὡς οὐκ ἔστ' ἐμὲ καὶ σὲ φιλήμεναι, εὐτε τι νῶϊν 265
ὀρκία ἔσσονται, πρὶν γ' ἢ ἑτέρων γε πτόντας
ῥήματα ἄσαι Ἀρηα ταλαύρου πολέμιστήν.

256 ΑΦΕΙΚΙΩ 260 ΕΠΠΑΓΛΑ ΕΙΔΩΝ 263 ΟΤ-
ΔΕ ΑΤΚΟΙ ΚΑΙ ΑΡΝΕΣ v. Obfl.

δύμεθα. ab ἐπιθέσθαι sub-
intellecto μάρτυρας. deos
constitutum testes. v. Obfl.
— 256. ἐκπαγλὸν αἰκιδῶ.
non quasi modica foedatio-
ne contentus esse velit; ve-
rum omnis αἰκία est ἐκπα-
γλός. Est adeo pro simpli-
ci εἰς αἰκιδῶ se immansi hoc
more quo faciri solet. Si-
milis pactio erat ante pu-
gnam Hectoris cum Aiace
Il. H, 77 sqq. Faciunt haec
ut tanto maior calamitas
esse deberet, cum idem He-
ctor, qui haec pacisci vole-
bat, caesus male vulcare-

tur. — 257. καμμένην, vir-
tutem, proprie quae viri-
bus inexhaustis suffinet ho-
stem; nunc ex virtute vi-
ctoriam. v. Obfl.

261. ἄλαστε iniquum et
abominandum designat. v.
Obfl. συνημοσύνην, pactio-
nem, qua conveniat inter
nos, ὥστε συνέναι καὶ συν-
ηθέσθαι περὶ τινας. v. Obfl.

— 266. φιλήμεναι amici-
tiam contrahere. v. Obfl.
priusquam id fieri possit,
alter nostrum occidat po-
tius. Quin tu te ad pa-
gnam accinge.

παντοίης ἀρετῆς μιμήσαιο· νῦν σε μάλα χρὴ
 αἰχμητὴν τ' ἔμεναι καὶ θαρσαλέον πολεμιστήν.
 οὐ τοι ἔσ' ἔσθ' ὑπέλοξίς, ἄφαρ δὲ σε Παλλὰς Ἀθήνη
 ἔγχει ἐμῷ δαμάσσει· κῦν δ' αἰθρόα πόντ' ἀποτίσεις 271
 κῆδ' ἐμῶν ἐταίρων, οὐς ἔκτανες ἔγχεϊ Διῶν.

Ἢ βῆ, καὶ ἀμπεκαλῶν πρῶται δολιχόσκιον ἔγχεσ·
 καὶ τὸ μὲν αὐτὰς ἰδὼν ἡλεύατο Φαίδιμος Ἐκτωρ·
 ἔρετο γάρ· προκῶν, τὸ δ' ὑπέρπτατο χαλκεον ἔγχεσ,
 ἐν γαίῃ δ' ἐπάγῃ· ἀνὰ δ' ἤρπασε Παλλὰς Ἀθήνη, 276
 αἶψ' δ' Ἀχιλλεὶ δίδου, λάθε δ' Ἐκτορα, ποιμένα λαῶν.
 Ἐκτωρ δὲ προσέειπε· αἰνύμενα Πηλεΐωνα·

Ἡμῖν βροτῶν, εὐδ' ἄρα πῶ τι, θεαῖς ἐπιαίκαλ' Ἀχιλλεῦ,
 ἐκ Διὸς ἠείδης τὸν ἐμὸν μόρον, ἥτοι ἔφης γε· 280
 ἀλλὰ τίς ἀρτιεπῆς καὶ ἐπὶ κλοπος ἔπλεο μύθων,
 ὄφρα σ' ὑποδθείσας μέντες αἰκῆς τε λάθωμαι.
 οὐ μὲν μοι φεύγοντι μεταφρένω· ἐν δόρῳ πῆξις,
 ἀλλ' ἰθὺς μεμαῶτι διὰ στήθεσφιν ἔλασσον,
 εἰ τοι ἔδωκε θεός· νῦν αὖτ' ἐμὸν ἔγχεσ αἰλουαι, 285

274 ANTA FIDON 275 ΠΡΟΦΙΔΩΝ 278 ΠΡΟΣ-
 ΕΡΕΙΠΕ 279 ΕΠΙΦΕΙΚΕΝ 280 ΗΕΦΙΑΜΕΝ
 281 ΑΡΤΙΦΕΠΗΣ

273—291. Impatienter
 mortem ferens Achilles prae-
 cipitat ictum, et hasta ab-
 errat. Recipit tamen illam
 Achilles, clam a Minerva
 redditam. Hector exultans
 et verbis Achillem increpans,
 emittit et ipse hastam, et
 medium Achillis scutum per-
 cutit, a quo illa rellit.

279. εὐδ' ἄρα πῶ τι. —
 ἐκ Διὸς ἠείδης respiciunt v. l.
 270. ἄφαρ δὲ σε Παλλὰς
 Ἀθήνη ἔγχει ἐμῷ δαμάσσει.

281. ἀρτιεπῆς ἔπλεον καὶ ἐπὶ-
 κλοπος μύθων, es homo na-
 fro verba faciens et calli-
 dus dicendi. callidus διὰ
 μύθων, τῷ μυσθεῖσθαι.

χαλκεονίως δὴ· μιν αὖ ἐν χροῖ παῖν καμίσαι· ἴοι
 καὶ κεν ἐλαφρότερος πάλεμος Τρώεσσι γένοιτο,
 πεῖθ' καταφθιμένοισι· σὺ γάρ σφισι πᾶμα μέγιστον
 ἦ· ἄρα καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
 καὶ βάλε Πηλεΐδω μέσσην σάκος, οὐδ' ἀφάρμαξτε· 290
 τῆρε δ' ἀπεπλάγχθη σάκος· δορυ· ἤρασαντο δ' ἔκτωρ,
 ὅττι δὲ οἱ βέλεσ' αἰὲν ἐπώσιον ἔκφαγε· χαιρέε·
 στῇ δὲ κατηφύσσας· οὐδ' ἀλλ' ἔχε· μάλιστα ἔγχος·
 Διήφοβον δ' ἐκάλε· Λευκάσπιδος, μακρὸν αὐτοῖς,
 ἦτορ μιν δόρυ μακρόν· ὃ δ' οὐτι οἱ ἐγγύθεν ἦεν· 295
 ἔκτωρ δ' ἔγνω· ἦσιν ἐνὶ φρεσὶ, φωνήεν τε·
 ὦ Πάρι, ἦ μάλα δὴ με θεοὶ δαίμονές τε κάλυσαν
 Διήφοβον γὰρ ἔγωγ' ἐφάρμην ἥρωα παρσέναι·
 ἀλλ' ὁ μὲν ἐν τείχει, ἐμὲ δ' ἐξασπάτησεν Ἀθήνη.
 νῦν δὲ δὴ ἐγγύθι μοι δαίμονες καὶ κός, οὐδέ τ' ἀνευθεν· 300
 οὐδ' ἀλέη· ἦ γάρ γε πάλαι τό γε φίλτερον ἦεν

292 PA. FOI BEΛΩΣ, AKT. FETΩΣION 295
 ΟΥΤΤΙ ΦΟΒ· 296 FHIZI 297 Vult. δαίμονες· ἐκά-
 λυσαν.

286. κομίσαιο vtinam tu re-
 cipias corpore tuo totam
 hastam!— 291. πλάγχθη ἀπε-
 πλάγχθη resiliendo ab as-
 pta et conuexa superficie
 τοῦ σάκου· Ἡφαιστοτόκτου.

291—305. Emissa perpe-
 ram hasta, circumspicit fra-
 trem Deiphobum Hector, vt
 eius hasta viatur: nunc de-
 iectum se vidit a deo, sen-
 titque se morti damnatum;

vel sic tamen fortiter pu-
 gnando occumbere decer-
 nit. In eod. loco magna vis
 est ἀγρότης cum affectu.
 301. ἦ γάρ γε πάλαι τό-
 γε φίλτερον ἦν. Φίλον ἦν·
 adeo, παρς, neque est ef-
 fugiendi eam locus, nam
 dudum illa mihi (in hoc
 tempore) decreta erat a Je-
 ve et Apolline, etsi ami-
 cissimis mihi per superiora

Ζηνί τε καὶ Διὶ υἱὲς Ἐκκρόλῳ, αἳ με πάρος γε
 πρόσφρονες εἰσάγουσι· νῦν αὖτ' ἐμὲ Μαιῶα κίχωνε
 μὴ μὰν ἀσπαυδὶ γε καὶ ἀελεύσεται σολοιμήνη,
 ἀλλὰ μέγα βέξας τι καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι· 305
 ὧς ἄρα Φοινῆσας εἰσάσαντο Φάσγανον ὄζυ.
 τό οἱ ὑπὸ λαοκέρηνι τέτατα μέγα τε, πτυθερόκωντος
 οἴκησεν δὲ καλὴς· ὥστ' αἰετὸν ἀμφιπετῆσαι· ἵνα δὲ οὗτος
 ὅς τ' εἴη προσδιδῇ διακρίσεων ἐρεβιννῶν II 31
 ἀρπάξων· ἥ γάρ αἰμαλὴν, ἥ πτωκὴ λαχὼν· 310
 ὧς ἔκτορ· ὅρμησε κηλίσσον Φάσγανον ὄζυ.
 ὥρμηθη δ' Ἀχιλεὺς, μένεος δ' ἐμπλήσατο θυμόν
 ἀγρίου· πρόσθεν δὲ σάκος στέρνοιο κάλυψε
 καλὸν, θαλάσκειον κόρυθι δ' ἐπένευε Φαιρινῇ,
 τετραφάλω, καλαὶ δὲ περισσεύοντο εἴθιραι· 315

302. ITII FEKHBOΛΩI vulg. uief. 303. corrig. εἰ-
 γονται. 304. Vulg. ἀσπαυδὶ γε 306. FEIPTESSATO
 307. TO TOI 308. OIMHSE ΔΕ FALHIZ 310
 TEABN 315. ΠΕΡΙΣΣΕΥΟΝΤΟ FBΘBAPAI

rem vitam diis; fatalis ho-
 ra nunc instat; i fatum,
 mors, nunc assequitur.

304. μὴ μὰν ἀσπαυδὶ γε
 ne tamēn īgnare ob īnglo-
 rie occurrēdam! deprecantis
 formula.

306-329. Cōgressū He-
 ctor gladio stricto, at hāsia
 Achilles: in quā pugna Zer-
 vix Hectoria nudata ab hoc
 transfigitur.

308. εἴρησ' ἐπὶ ἀλκίς· col-
 ligens vires contracta

pore, colligens se īnsur-
 gens, in eum īrruit. of.
 Obil.

312. Achilles, nunc sum-
 mū facinus perpetraturus,
 praecellare ad sensum desert-
 bitur; dum autēn ita ocu-
 lis nostris, tanquam vitus
 obuersatur, vis carminis est
 maxima. — 315. τετραφα-
 λω κόρυθι. quatuor conia,
 adeoque totidem crassis īn-
 structo: quae h. l. sunt iu-
 bae equinae flauae, 431.

χρύσεια, ὥς Ἡφαιστος ἴει λόφον ἀμφὶ θαμνείας.
 οἷος δ' ἀστὴρ εἶσι μετ' ἀστράσι νυκτὸς ἀμολγαῖ
 ἔσπερος, δὲ καίλαστος ἐν οὐρανῷ ἰστάται ἀστὴρ
 ὥς αἰχμῆς ἀπέλαμπ' εὐήκεος, ἣν δ' Ἀχιλλεύς
 πᾶλλον δεξιτέρῃ, Φραπέων κακὸν ἔκτορ' ἐπὶ δία, 320
 εἰς ὀφθαλμὸν χροῶν καλόν, ὅπῃ εἴξει μάλιστα.
 τοῦ δὲ καὶ ἄλλο τόσον μὲν ἔχε χροῶν χάλασεν ταύχῃ
 καλὰ, τὰ Πατρόκλοιο βίην ἐνάριζε κατακτιῶς.
 φαίνεται δ' ἡ κληῖδες ἐπ' ὤμων αὐχέν' ἔχουσι,
 λαυκανίης, ἥ τε ψυχῆς ὀπίστος ἰλεθρὸς. 325

318 ΕΞΕΣΠΕΡΟΣ

ραι χρυσαῖ, eaeque θαμναί, denlae. v. ad E, 743. —
 317. Hesperus seu stella Veneris exorients vesperti hastae fulgorem ad vinum declarat: hac hasta autem nunc edendum erat facinus dudum expectatum; itaque nostrum ea in conspectum adducitur. — 319. Sup. 26 lq. comparatio Achillis erat cum canicula; nunc hastae cum hespero. Pallantem cum lucifero comparat hinc Virgil. Aen. VIII, 589.

321. εἰς ὀφθαλμὸν, ὅπῃ εἴξει χροῶς μάλιστα vbi cederet sc. mucroni, nudata nec aere munita cutis, et hasta penetraret.

322. ἄλλο τόσον μὲν ἔχε. Tota oratio, per se tauto-

logica, sic explenda est: τὰ τεύχη χάλασα ἔχε, (κατεῖχον, tegebant) τὸν χροῶν τοῦ (αὐτοῦ) κατὰ τὸ ἄλλο (μέρος τοῦ χροῶς) (ἐπὶ) τόσον (μέρος). Debebat sequi ἐφ' ὅσον μὴ κληῖδες ἔχουσι — h. aliquantum, excepta ea parte, qua. Nunc inuertit haec in alium modum: φαίνεται δ' ἡ. quod ad reliqua corporis attinet, arma tegebant oestrus aliquantum. Cf. Hesiod. Sc. Herc. 416—420 vbi Cycno Hercules simile vulnus infert.

324. 325. Explenda haec sunt, aut: φαίνεται (scil. ὁ χροῶς) κατὰ τῆς λαυκανίης, ἥ — aut: φαίνεται τῆς λαυκανίης τι, (μέρος τι) ἐν

τῇ δ' ἐπὶ οἱ μεμαώς ἔλασ' ἔγχεϊ δῖος Ἀχιλλεύς·
 ἀντικρὺ δ' ἀπαλαῖο δι' αὐχένος ἤλυθ' αἰκωκῇ·
 οὐδ' αἶρ' ἀπ' ἀσφάραγον μελὴ ταῖς χαλκοβάρεαι,
 ὄφρα τί μιν προτιείποι ἀμειβόμενος ἐπίσταται.
 ἦριπε δ' ἐν κόνει· ὃ δ' ἐπεύξατο δῖος Ἀχιλλεύς· 330

Ἔκτορ, αὐτὰρ που ἔφης, Πατροκλῆ' ἔξαναρίζων,
 σὺς ἔσσεσθ', ἐμὲ δ' οὐδὲν ἐπιζέο νόσφιν ἰόντα·
 νήπιε, τοῖο δ' ἀνευθεν ἀσσοσητῆρ μέγ' ἀμείνων
 νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἐγὼ μετόπισθε κελειμένην,
 ὅς τοι γούνατ' ἔλυσαι· ἀέ μὲν κύνες ἡδ' οἰῶναι· 335

326 ΕΠΙ ΦΟΙ

329 ΠΡΟΤΙΦΕΙΠΟΙ ΓΕΠΗΕΣΣΙ

331. Vulg. ἔφησα

ταύτῃ τῇ χάρα, ἐν ᾗ κληί-
 δας ἀπέχεσθαι. (h. e. ἀπείρ-
 γουσι): αὐχένα' ἀπ' ὤμων,
 qua parte clavicula, os far-
 cale, a sterno ad scapulam
 protenditur, et, collo fini-
 to, initium humeri facit.

326. τῇ δ', ἀπικεμαῶς οἱ,
 ἔλασαν αὐτὸν Ἀχιλλεύς. par-
 te collis audeta; quando-
 quidem thorax Patroclo ere-
 ptus non fidebat collo, non
 erat aptatus hac parte con-
 poris Hectori.

328. 9. οὐδ' αἶρ' ἀπ' ἀσφά-
 ραγον. neo tamen hasta dis-
 ciderat guttur, fauces, bron-
 chum, quæ aer, seu spiri-
 tus, dacturus. ὄφρα τέ μιν
 non, quasi id consilio fa-
 ctum esset; sed: quo fa-

ctum est, ut posset Hector
 verba fari.

331 — 343. Achillis glo-
 riatio; et Hectoris preces,
 ne corpus foedetur, sed pro-
 pterque ad sepulturam red-
 datur. Esse in his respe-
 ctum nonnullorum, quas
 in Patrocli caede eunerant,
 docet locorum comparatio
 II, 829 sqq. Mirum tamen
 a poeta in tota narratione,
 nec in Achillis verbis He-
 ctori quicquam exprobrari,
 aut pro compensatione fa-
 ctorum annumerari, quod
 ea, quas nunc experitur,
 malo exemplo ipse antea
 in se statuerit.

332. σὺς ἐσσεσθαι. nunc
 est impunitus, impune, qui

ἐλκήσουσ' αἰκῶς, τὸν δὲ κτεριοῦσιν Ἀχαιοί·

Τὸν δ' ὀλέθροισιν ἀπὸ πύθωνος κτερίζουσιν ἑκτὼς
 λίγαν μὲν ὑπὲρ χυμῶν καὶ γούνων, σὸν τε τοκήων,
 μή με ἔα πατρὸς νηυσὶ κύνες καταδύλαι Ἀχαιῶν·
 ἔλ' αὖ σὺ κεν χαλκὸν τε ζῆλ' ἔχης χρυσὸν τε δίδεξο, 340
 δῶρα, πᾶσι δῶσθυσι πρῆτ' ἑταῖροι καὶ πότμη μήτηρ·
 σῶμα δ' ἔτι καὶ ἔμῳ δόμεναι, φίλιν' ἔφρα πυγὰς με
 Τρῶες καὶ Τρῶων ἑλίσσας, δολαχῶσι θάνατα.

Τὸν δ' αἰεὶ ὑπὸ δόρα ἰδὼν προέειπε πόδας ὠκὺς Ἀχιλῆς·
 μή με, κύνες γούνων γούναϊς, μηδὲ τοκήων, 345 [Λεύς·
 αἱ γὰρ πῶς αὐτόν με μένος καὶ θυμὸς ἀνήγ
 ὦμ' ἀποταμνομένον κρέα εἶμεναι, οἷά μ' ἐσθγας·
 ὥς οὐκ ἔσθ', ὅς σῃς γε κύνας κεφαλῇς ἀπαλαίλκοι·

336 AFIKΩΣ 339 leg. μή μ' ἔα. 340 ΤΕ ΦΑΛΙΣ
 341 ΠΕ ΦΟΙΚΑΔ 344 ΤΠΟΔΡΑ ΠΙΔΩΝ
 346 Vols. μένη. 347 ΠΟΙΑ Μ ΕΤΟΡΙΑΣ

impune aliquid fert. — 336
 ἐλκήσουσ' αἰκῶς, indignis
 modis, foede dilaniabunt
 diripientes. — Τὸν v.l. 337
 ὀλέθροισιν indefinitus, iam
 Hector, amittam agens. —
 342: ἔφρα με πρὸς λαλῶ
 χῶτι; impendit me: iussis
 funebribus, tanquam λόγος
 forte, muneris.

343—363. Atrox Achil-
 lis et inhumanum respon-
 sum; tunc Hector animam
 agens ominatur visitationem di-
 vinitus ipsi paratam, et ex-
 spirat Achilles, cuius res

ipse ad portas, sceleris erat
 occubiturus.

345. μή με, (δῆ) γούνων
 κτερίζω. — 346: γ. αἱ γὰρ
 πῶς αὐτόν με οὐκ ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ'
 sem, natura non repugnan-
 te. — 347: ἀφ' ἧς ἀγγιγνταί
 μοι ὅτι ἔσθ' ἔσθ' pro κατὰ
 τοῖα, οἷα. pro ἰσχυραῖς. —

348. ὥς οὐκ ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' adeo
 nemo prohibebit quo mi-
 nus: cadaver, tuum cani-
 bus lacerandum propiciatur.
 Praestitum: sic in difficultes
 redimendi corporis, Hector
 nis: quae tunc et illi effi-

οὐδ' εἴ κεν δεκάκις τε καὶ εἰκοσινήριτ' ἄποινα
στήσωσ' ἐνθάδ' ἄγοντες, ὑπὸσχάνται δὲ καὶ ἄλλα *553
οὐδ' εἴ κεν σ' αὐτὸν χρυσῷ ἐρύσασθαι ἀνώγοι.
Δαρδανίδης Πρίαμος· οὐδ' ὥς σέ γε πότνια μήτηρ
ἐνδεμένη λεχέεσσι γοήσεται, ὃν τέκεν αὐτῇ,
ἀλλὰ κύες τε καὶ οἰστοὶ κατὰ πάντα δάσονται.

Τὸν δὲ κῆρυξ ἐνὶ φρεσὶ κορυθαίολος Ἑκτωρ
ἦ σ' εὖ γιγνώσκων προτιόσσομαι, οὐδ' ἄρ' ἔμελλον 356
πείσειν· ἦ γὰρ σοὶ γε σιδήρεος ἐν φρεσὶ θυμός·
φράζεο νῦν, μή τοι τι θεῶν μήνιμα γένωμαι
ἡματι τῷ, ὅτε κέν σε Πάρις καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων,
ἑοθλὸν ἑόντ', ἀλέσωσιν ἐνὶ Σκαίῃσι πύλῃσιν. 360

Ὡς ἄρ' αὖ μιν εἰπόντα τέλος θανάτοιο κάλυψε
ψυχὴ δ' ἐκ βρόχων πταμένη Ἄϊδοςδε βεβήκει,

349 ΔΕΚΑΚΙΣ ΚΑΙ ΕΙΚΟΣΙΝΗΡΙΤ 351 ΕΡ-
ΡΤΣΑΖΘΑΙ. 357 Vulg. ἔδοξαι. 361 ΕΒΙΠΟΝΤΑ

citur. — 349. 350. οὐδ' εἴ
κεν — στήσωσι. appendant,
ad redimendum. εἰκοσινήριτ'
ἄποινα. εἰκοσάκις ἐξισούμενα.
ἐριστά, quia ea, quae sunt
aliis ἀντάξια, ἐρίζουσι πρὸς
αὐτά, contendunt paritate.
— 351. χρυσῷ ἐρύσασθαι
ἀνώγοι, si roget, ut auri
pari pondere appenso cor-
pus tuum ponderetur; si
pari auri pondere appenso
redimere te voluerit.

356. ἦ σ' εὖ γιγνώσκων
προτιόσσομαι. ex hoc pro

simplici, ὅσσομαι, animo vi-
deo, sentio, percipio. pro
communi: εὖ γιγνώσκω σε
καὶ ὅσσομαι, ὥσσόμην, ὅτι
οὐ μέλλω πείσειν σε. —
358. Φράζεο νῦν, μή τοι τι-
vide ne causa noxae, ποι-
νῆς, ultionis, tibi sim divi-
nitus. Animae morientium
sunt μαντικά. Etiam Pa-
troclus vaticinabatur mo-
riens Π, 851. v. Obsf. Prae-
munita est fabulis seriorum
materia de Achillis caede
variis modis exornata. —

ὃν πότμον γούωσα, λιποῦσ' ἀνδροτῆτα καὶ ἥβην,
τὸν καὶ τεθνεῶτα προσηύδα δῖος Ἀχιλλεύς·

Τέθναθι· κῆρα δ' ἐγὼ τότε δέχομαι, ὅπποτε κεν ᾗ
Ζεὺς ἐθέλῃ τελέσαι, ἡδ' αἰθάνατοι θεοὶ ἄλλοι. 366

Ἦ ῥα, καὶ ἐκ νεκροῦ ἐρύσσαστο χάλκεον ἔγχος·
καὶ τό γ' ἀνέυθεν ἔθνηχ', ὃ δ' αἶψ' ὤμων τεύχε' ἐσύλω
αἱματόεντ'· ἄλλοι δὲ περὶδραμον υἱες Ἀχαιῶν,
οἱ καὶ θηήσαντο Φυὴν καὶ εἶδος ἀγνὸν 370

Εκτορος· οὐδ' ἄρα οἱ τις ἀνουτητί γε παρέστη.
ᾧδε δὲ τις εἶπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·

ᾧ πόποι, ἦ μάλα δὴ μαλακώτερος ἀμφοφάασθαι
Ἐκτωρ, ἦ ὅτε νῆας ἐνέπρησε πυρὶ κηλέω.

Ὡς ἄρα τις εἶπεσκε, καὶ οὐτήσασκε παραστάς. 375
τὸν δ' ἐπεὶ ἐξενάριξε ποδάρεκς δῖος Ἀχιλλεύς,

363 FON ΠΟΤΜΟΝ Vulg. ἀδροτῆτα. 367 ΕΚ
NEKPOIO ΦΕΡΤΣΣΑΤΟ 370 ΦΕΙΔΟΣ 371
ΟΤΑ ΑΡΑ ΦΟΙ 372 ΤΙΣ ΦΕΙΠΕΣΚΕ ΦΙ-
ΔΩΝ 375 ΤΙΣ ΦΕΙΠΕΣΚΕ

363. ὃν πότμον γούωσα, λι-
ποῦσ' ἀνδροτῆτα καὶ ἥβην.
„quod corpus adhuc vigen-
s, nondum maturum morti,
linqueret.“ *Ern.* v. Obff.
— 366. Ζεὺς ἐθέλῃ τελέ-
σαι scil. κῆρα, ad euentum
adducere.

364—375. Increpat mo-
ribundum Hectorem et spo-
liat Achilles. Similia in Pa-
troclo II, 859 sq. Praeludi-
tur immanitati Achillis in
foedando corpore.

369. ἄλλοι δὲ περὶδραμον.
Accurrunt Achiui, et insul-
tant corpori: quod summae
immanitatis plus quam bel-
luinae flagitium facile se-
tueatur ferorum hominum
exemplo et more. At sar-
casmus vl. 373. 4. est simul
cum foeditate tam ieunus
et illiberalis, vt vix assequi
liceat, quomodo ille iis,
qui Iliadem concinnarunt,
tolerabilis videri potuerit.

376—405. Achilles pri-

στὰς ἐν Ἀχαιοῖσιν ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν·

ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες, ἡδὲ μέδοντες,
ἐπεὶ δὲ τόνδ' ἄνδρα θεοὶ δαμάσασθαι ἔδωκαν,
ὅς κακὰ πόλλ' ἔρδεσκεν, ὅς οὐ σύμπαντες οἱ ἄλλοι 380
εἰδ' ἄγεται, ἀμφὶ πόλιν σὺν τεύχεσι πειρηθῶμεν,
ὅφρα κέ τι γινῶμεν Τρώων νόον, ὅντιν' ἔχουσιν·
ἢ καταλείψουσιν πόλιν ἄκρην, τοῦδε πεσόντος,
ἢ μένειν μεμῶασι, καὶ Ἔκτορος οὐκ ἔτ' ἄντας.
ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διαλέξατο θυμός; 385
κῆται πάρ' γήεσι νέκυς ἄκλαυτος, ἄθαρπτος,
Πάτροκλος· τοῦ δ' οὐκ ἐπιλήσομαι, ὅφρ' ἂν ἔγωγε
ζωοῖσι μετέω, καὶ μοι φίλος γούνατ' ὀρώσῃ.

377 EN AΧΑΙΟΙΣΙ ΕΠΕΑ 386 Vulg. ἄκλαυτος

πο Achilles persuadere vult, ut ad urbem accedendo, quasi muros adorituri, experiantur, an Troiani perterriti caede Hectoris omni spe abiecta, urbem tradituri sint; mox mente mutata, ex recordatione Patrocli, pompam triumphalem raptato Hectoris corpore in castra indicit. Prius illud ad laudem imperatoriam pertinuisse facile intelligas; alterum ut praeferret consilium Achilles, ad poetae artem refertur; cum illum ab Achille non esset capiendum.

381. ἀμφὶ πόλιν περιθῶ-

μεν absolute, hoc, *expertumur*, ὅφρα γινῶμεν (*si*) ἢ καταλείψουσιν — ἢ μεμῶασι. pro vulgari, *experiamur*, an Troiani sint urbem relicturi. adiectum σὺν τεύχεσιν, ut παρῶσθαι σὺν τεύχεσι iam vidimus Δ, 386. et σὺν ἄντασι περιθῆναι Ε, 220. ἀμφὶ πόλιν breuiter; plena oratio esset: discursu circa moenia facto.

385. ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα. Subit animum, quod Patroclus insepultus iacet, quem non ante sepelire se velle professus erat, quam Hectorem caesum adduxisset ad cadaver Σ, 333 sq.

εἰ δὲ θανόντων περ καταλήθοντ' ἐν Ἀΐδαο,
αὐτὰρ ἐγὼ καὶ κείδ' Φίλου μεμνήσσομαι ἑταίρου. 390
νῦν δ' ἄγ', αἰδόντες Παιήονα, κοῦροι Ἀχαιῶν,
νῆυσιν ἐπὶ γλαφυρῇσι νεώμεθα, τόνδε δ' αἰγάμεν
ἡράμεθα μέγα κῦδος· ἐπέφθονεν Ἑκτόρα δῖον,
ὃ Τρῶες κατὰ αἶστρο, θεῶ' ὦς, εὐχετάωντο.

390 Vulg. κακείδαι.
Beñtl.

394 KATA FASITT Deo Fas

389. 390. θανόντων κατα- ἐν Ἀΐδαο (ἑντων) si omnes
λήθονται, sc. ii qui in in-
feris sunt, ipſi θανόντες. aliud
subiectum haud video. Aut
inferorum faciem prorsus
diferſam ab aliis locis nunc
conſtituit poeta, vt *umbræ*
mortuorum obliuiſcā, dici
poſſint, qui vna cum iſtis in
inferis verſantur; cum qui-
bus tamen antea vixerant.
Aut ſubſtituendum eſt ἄν,
κῶν, καίπερ, vt ponatur
aliquid, quod per ſe fieri
nequit. Plena autem ora-
tio eſſe debet: ἔπερ δὲ θαν-
όντες καταλήθονται ἄν θαν-
όντων. Coniunctum vtiq̃ue
incedentes in Necyia Od.
Λ, 465. 6. Achillem et Pa-
troclum exhibuit auctor car-
minis. Reſtat tertia ratio,
vt iungantur verba θανόν-
των, τῶν ἐν ᾧδῃ ὄντων. εἰ
πάντες (οἱ ἄλλοι πάντες)
καταλήθονται τῶν θανόντων;

391. Παιήονα nunc car-
men quodcunque et h. l.
victoris. vt Obſl. — 392.
ἐπινεώμεθα νηυσίν. εἰς νῆας
ἐπανέλθωμεν. vt ſe Euſtath.
non enim de reditu in pa-
triā dictum eſt; eſſi νεώ-
μεθα pro ἐπινεώμεθα re-
cte diceretur, non tamen
ἐπὶ ſed σὺν νηυσί vel ἐν
νηυσί. — 394. ὃ — θεῶ' ὦς,
εὐχετάωντο dei loco habe-
bant; proprie ei vt deo vo-
ta precesque facere ſole-
bant. Ita Διὶ εὐχετάσθαι
H. Z, 268. In ſimili forma
vox ſpectabat, vt Λ, 760

Ἡ δα, καὶ Ἑκτορα δῖον αἰεκέα μῆδετο ἔργα· 395
 ἀμφοτέρων μετόπισθε ποδῶν τέτρηνε τένοντα
 ἐς σφυρὸν ἐκ πτέρνης, βοέους δ' ἐξῆπτεν ἱμάντας,
 ἐκ δίφροιο δ' ἔδησε· κάρη δ' ἔλκεσθαι ἔασεν·
 ἐς δίφρον δ' ἀναβάς, ἀνά τε κλυτὰ τεύχεα αἰείαται·
 μάστιξεν δ' ἐλάαν, τῶ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθην· 400
 τοῦ δ' ἦν ἐλκομένοιο κονίσσαλος· ἀμφὶ δὲ χαῖται
 κυάνεαι πίτναντο, κάρη δ' ἅπαν ἐν κονίῃσι
 κεῖτο, πάρος χαρίεν· τότε δὲ Ζεὺς δυσμενέεσσι
 δῶκεν αἰεκίσσασθαι· εἴη ἐν πατρίδι γαίῃ.
 ὥς τοῦ μὲν κεκόνιτο κάρη ἅπαν, ἡ δὲ νῦν μήτηρ 405
 τίλλε κόμην, ἀπὸ δὲ ληπαρὴν ἐρέειψε καλύπτειν
 τηλόσε· κώκυσεν δὲ μάλα μέγα, παῖδ' ἐσιδοῦσα
 ὦμωξεν δ' ἐλεεινὰ πατρὸς φίλος, ἀμφὶ δὲ λαοὶ
 κωκυτῶ τ' εἶχοντο καὶ οἰμωγῇ κατὰ ἄστυ·

395 ΑΦΕΙΚΕΑ 400 Vulg. ἄκοντε. ΑΦΕΚΟΝΤΕ
 404 ΑΦΕΙΚΙΣΣΑΣΘΑΙ ΕΦΗ 407 Benil. malit
 παῖδα ἰδούσα led v. Exc. de Digammo. 409 ΚΑΤΑ
 ΦΑΣΤΤ

πάντες δ' εὐχετόωντο θεῶν
 Δι', Νέστορι δ' ἀνδρῶν. vbi
 cf. Not. Similiter dictum est
 ab Ulyssē ad Nauficaam Od.
 O, 467. et a Telemacho
 ad Helenam O, 181. Inf.
 434 Hectorem ciues ut deum
 excipiebant. Notio glo-
 riandi ab his aliena est.

395. μῆδετο ἔργα (sic)
 Ἑκτορα. — 397. ἐς σφυρὸν
 ἐκ πτέρνης. quod nos; in

Hom. II. Vol. II

tendine inter talum et cal-
 cem. — 399. τεύχεα, Iro-
 lia. — 402. χαῖται πίτναν-
 το solutae. dispergebantur.
 γ. Obfl.

405—429. Sequuntur la-
 menta Troianorum super
 Hectoris fato; primo Pri-
 mi, quem vix retinent, quo
 minus ad supplicandum A-
 chilli vrbe exeat.

L1

τῷ δὲ μάλιστα ἄρ' ἔην ἐναλίγκιον, ὥς εἰ ἅπαντα 410

Ἴλιος ὀφρυόεσσα πυρὶ σμύχοιτο κατ' ἄκρης.

λαοὶ μὲν βᾶ γέροντα μόγῃς ἔχον ἀσχαλῶνται,

ἐξελθεῖν μεμαῶτα πυλάων Δαρδανιάνων·

πάντας δὲ λυτάνευε, κυλινδόμενος κατὰ κόπρον,

ἔξονομακλήδην ὀνομάζων ἄνδρα ἑκαστον· 415

Σχέσθε, φίλοι, καὶ μ' οἷον εἰσάατε, κηδόμενον περ,

ἐξελθόντα πόλεος, ἰκέσθ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν·

λίσσωμ' ἀνέρα τοῦτον ἀτάσθαλόν, ὀβριμοεργόν,

ἦν πως ἡλικίην αἰδέσσεται, ἥδ' ἐλεήσει

γῆρας. καὶ δὲ νῦ τῷδε πατὴρ τοῖόςδε τέτυκται 420

Πηλεὺς, ὅς μιν ἔτικτε καθ' ἔτρεφε, πῆμα γενέσθαι

Τρῳαί· μάλιστα δ' ἐμοὶ περὶ πάντων ἄλγεα θῆκε.

τόσσους γάρ μοι παῖδας ἀπέκτανε τηλεδαίνοντας.

τῶν πάντων οὐ τόσπον ὀδύρομαι, ἀχνύμενός περ,

ὥς ἐνός, οὐ μ' ἄχος ὅζυ' κατοίσεται Ἄϊδος εἴσω, 425

Ἐκτορος. ὥς ὄφελε θανέειν ἐν χερσὶν ἐμῇσι.

τῷ κε κορεσσάμεθα κλαίοντέ τε, μυρομένῳ τε,

μήτης θ', ἣ μιν ἔτικτε δυσάμμορος, ἥδ' ἐγὼ αὐτός.

411 FIDIOZ 412 Vulg. μόλις 415 ANΔPA FE-
KASTON 416 Vulg. κηδόμενοι περ. 418 OBPIMO-
FERGON vulg. λίσσομαι ἀνέρα 422 Vulg. ἄλγ' ἔθην.

410. τῷ δὲ μάλιστα ἄρ' le, sita. κατ' ἄκρης, a
ἔην. quod plene foret τὸ δὲ capite, Latini, funditus v.
χρῆμα ἦν ἐναλίγκιον τῷ χρή- ad N, 772. — 414. κατὰ
ματι, ὥς εἰ — luctus erat κόπρον, simpl. κατὰ πόλιν.
non aliter ac si Troia ca- — 416. σχέσθε, φίλοι, con-
pta igni deleretur. — 411. tine te vos; eo que: finite me.
Ἴλιος ὀφρυόεσσα, ἐν ὀφρύϊ — 426. ὥς ὄφελε. quanto pro-
τῆς Ἰδῆς, prominente col- re ille debebat! pro, utinam.

ὣς ἔφατο κλαίων· ἐπὶ δὲ στεναίχοντο πολῖται·
 Τρωῆσι δ' Ἑκάβη ἀδινῶν ἐξῆρχε γόοιο· 430

Τέκνον, ἐγὼ δειλὴ τί νυ βείομαι, αἰνὰ παρθοῦσα,
 σεῦ ἀποτεθνεῖωτος; ὃ μοι νύκτας τε καὶ ἡμέρας
 εὐχολὴ κατὰ ἄστρῳ πελέσκειο, πᾶσι τ' ὄνειρα
 Τρωσί τε καὶ Τρωῆσι κατὰ πτόλιν, οἳ σε, θεὸν ὥς,
 δειδέχων· ἥ γάρ καὶ σφι μάλα μέγα κῦδος ἔησθα, 435
 ζωὸς ἔων· νῦν αὖ θάνατος καὶ μαῖρα κίχάνει.

ὣς ἔφατο κλαίουσα· ἄλσχος δ' οὐπω τι πέπυατο
 Ἑκτορος· οὐ γάρ οἱ τις ἐτήτυμος ἄγγελος ἔλθων
 ἠγγεῖλ', ὅττι βρά σὶ πόσις ἐκτοδί μίμνε πυλάων·
 ἀλλ' ἦγ' ἰστὸν ὕφαινε, μυχῶ δόμου ὑψηλοῖο, 440

433 ΚΑΤΑ ΦΑΣΤΤ 434 θεὸν Fms Beisl. 438 ΟΥ
 ΓΑΡ FOI 439 ΠΑ FOI

430 — 436. Iam lamenta
 Hectoris matris, excipiunt.

431. τί νυ βείομαι· quor-
 sum, πρὸς τί viuo. v. Obfl.
 — 433. ὃ μοι (ὅς μοι) εὐ-
 χολὴ πελέσκειο, h. e. καύ-
 χησις, vt iam B, 160 et
 al. de quo Hecuba gloria-
 ri poterat; at ciuibus ille
 erat ὄνειρα, ὄφελος. h. erat
 ἀφελιμος. — 435. οἳ σε, θε-
 ὸν ὥς, δειδέχων, δεδειγμέ-
 νοι ἦσαν, proprie, redeun-
 tem ex pugna. v. Obfl. —
 436. κίχάνει, non nunc, af-
 sequitur, sed, assequutus,
 tenet, occupat, se oppres-
 sit.

437 ad f. Andromachæ
 aduentus ad muros; vbi illi
 la prospicit Hectoris corpus
 raptatum. Sederat illa in
 thalamo, omnium rerum
 ignara, bona materfamilias,
 mariti reditum expectans
 — 447. Mox audit a lon-
 gino eiulatus; conterrita
 exilit, Hectoris recordatio
 animum percutit, ad mu-
 ros properat — 461. vbi
 videt caelum et tractum bi-
 gis; deliquitum patitur —
 472. aegre refecta in la-
 menta erumpit — 476. Lo-
 cus inter felicissimas carmi-
 nis partes, dulcissimi affe-

δίπλακα πορφύρεην, ἐν δὲ θρόνῳ ποικίλ' ἔπασσε.
 κέκλετο δ' ἀμφιπόλοισιν εὐπλοκάμοις κατὰ δῶμα,
 ἀμφὶ πυρὶ στήσαι τρίποδα μέγαν, ὅφρα πέλοιτο
 Ἑκτορι θερμαῖ λοετρὰ μάχης ἐκ νοστήσαντι·
 νηπίη, αὖδ' ἐνόησεν, ὃ μιν μάλα τῆλε λοετρῶν 445
 χερσὶν Ἀχιλλῆος δάμασε γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 παυτοῦ δ' ἤκουσε καὶ οἰμωγῆς ἀπὸ πύργου,
 τῆς δ' ἐλελίχθη γυῖα, χαμαὶ δὲ οἱ ἔκπεσε κερκίς·
 ἥ δ' αὖτις δμῳῇσιν εὐπλοκάμοισι μετήυδα·

Δεῦτε, δύο μοὶ ἔπεσθον, ἰδῶμι, ὅτιν' ἔργα τέτυκται
 αἰδοίης ἐκυρῆς ὅπως ἔκλυον, ἐν δὲ μοι αὐτῇ 451
 στήθεσι πάλλεται ἦτορ ἀνὰ στόμα, νέρθε δὲ γούνα
 πῆγνυται· ἐγγὺς δὴ τι κακὸν Πριάμοιο τέκεσσι.
 αἱ γὰρ ἀπ' οὐατος εἶη ἐμεῦ ἔπος, ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
 δεῖδω, μὴ δὴ μοι θρασὺν Ἑκτορα διὸς Ἀχιλλεὺς, 455
 μῦνον ἀποτμήξας πόλιος, πεδίοις δῖηται·
 καὶ δὴ μιν καταπαύσῃ ἀγνηροῖης ἀλεγεινῆς,

441 Vulg. δίπλακα μαρμαρέην. 448 ΔΕ FOI 450
 ΕΠΕΣΘΟΝ ΕΙΔΩΜ ΙΟΤΙΝ ΕΡΓΑ. v. Obll.
 451 ΕΚΤΡΗΣ 454 ΕΒΠΟΣ

ctus et granissimi; et si em-
 blematibus alienis foedatus.

441. δίπλακα fuisse videri
 vestem duplicem, διπλοῦς
 δα, quae duplicata cōbr-
 ri iudicaretur; Itaque pan-
 num amplum, largum; iam
 dictum est ad T, 126. πορ-
 φύρεην, seu vere purpureo
 colore, seu fulgidam, can-
 dentem, μαρμαρέην. Iate-

xeat illa θρόνα, ἄνθη πο-
 κίλα, variis coloribus (Ran-
 ken.) — 448. ἐλελίχθη
 γυῖα tremore quassata sunt;
 et excidit manu κερκίς, ra-
 dius: certum instrumentum,
 distellae formae a nostris,
 quo stamina discriminaban-
 tur, ut diremto stamine in-
 feri posset trama.

457. ἀγνηροῖη debet esse

ἣ μιν ἔχεακ' ἐπεὶ οὐποτ' ἐνὶ πληθύνι μένεν ἀνδρῶν,
ἀλλὰ πολὺ προΐεσκε, τὸ ὃν μένος οὐδενὶ εἴκων.

Ὡς Φαμένη, μεγάροιο διέσσυτο, μαινάδι ἴση, 460
παλλομένη κραδίην· αἶμα δ' ἀμφίπολοι κίον αὐτῇ.
αὐτὰρ, ἐπεὶ πύργον τε καὶ ἀνδρῶν ἴξεν ὄμιλον,
ἔστη παπτήνας ἐπὶ τείχεϊ· τὸν δ' ἐνόησεν
ἐλκόμενον πρόσθεν πάλιος, ταχέες δέ μιν ἵπποι
ἔλκον ἀκηδέστως κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν. 465
τὴν δέ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νύξ ἐκάλυψεν·
ἤριπε δ' ἐξοπίσω, ἀπὸ δὲ ψυχὴν ἐκάπυσσε,
τῆλε δ' ἀπὸ κρατὸς χεῖ δέσματ' ἀσφαλύνοντα,
ἄμπυκα, κεκρύφαλόν τ', ἠδὲ πλεκτὴν ἀναδέσμην,
κρηδεμνὴν θ', ὃ ῥά οἱ δῶκε χερσὲν Ἀφροδίτῃ 470

459 TO FON 460 MAINADI FISH 469 Vulg.
κεκρύφαλόν τε ἰδὲ 470 PA FOI

quod v. 459 μένος, audacia, eaque ἀλεγεινῇ, exitiosa, quod illa Z, 407 efferebat: φθίσει σε τὸ σὸν μένος. — 459. (κατὰ) τὸ ὃν μένος οὐδενὶ εἴκων. nemine inferior virtute.

465. ἀκηδέστως, ad verbum: ita ut ipse priuatus esset honore iustorum, ἀκηδέστος. aut ita, ut nemo eius vindicandi curam haberet. ἀκηδέστωι καὶ ἄφαντοι erant sup. Z, 60. Ad 468. 9. v. Obsl. Generalis vox δέσματ' mox per singula capitis ornamenta de-

claratur, quae sigillatim quomodo constituerent, nec grammatici antiquiores habuerunt; probabiliter erat ἄμπυξ, fascia, qua coma in fronte religatur in verticem, et cum ea ἀναδέσμη, funiculus ad colligendam comam circa tempora; κρηδεμνον autem latius aliquod textum in fasciam collectum, quod solutum et explicitum velare caput poterat. — 470. Suaue est seu poetae inuentum, seu aliunde acceptum, quod ornatus Andromaches a munere nu-

ἤματι τῷ, ὅτε μιν κορυθαίολος ἠγάγεθ' Ἐκτωρ
 ἐκ δόμου Ἡετίωνος, ἐπεὶ πόρε μυρία ἔδνα.
 ἀμφὶ δὲ μιν γαλῶα τε καὶ εἰνατέρες ἄλλες ἔσταν,
 αἳ ἱ μετὰ σφίσιν εἶχον ἀτυζομένην ἀπολέσθαι.
 ἡ δ' ἐπεὶ οὖν ἀμπνυτο, καὶ ἐς Φρένα θυμὸς ἀγέρθη, 475
 ἀμβλήδην γοῶσα, μετὰ Τρωῆσιν ἔειπεν·

Ἐκτορ, ἐγὼ δύστηνος. ἦ ἄρα γεννόμεθ' αἶσθ
 ἀμφοτέροι, σὺ μὲν ἐν Τροίῃ Πριάμου κατὰ δῶμα,
 αὐτὰρ ἐγὼ Θήβῃσιν ὑπὸ Πλάκῃ ὕλησση,
 ἐν δόμῳ Ἡετίωνος, ὃ με τρέφε τυτθὸν ἐοῦσαν, 480
 δύσμορος αἰνόμερον. ὥς μὴ ὥφελλε τεκέσθαι.
 νῦν δὲ σὺ μὲν Αἶδαο δόμους, ὑπὸ κεύθεσι γαίης,
 ἔρχεαι, αὐτὰρ ἐμὲ στυγεράῳ ἐνὶ πένθει λείπεις
 χήρην ἐν μεγάροισι. πάϊς δ' ἔτι νήπιος αὐτῶς,
 ὃν τέκομεν σὺ τ' ἐγὼ τε δυσάμμοροι, οὔτε σὺ τούτῳ 485
 ἔσσεαι, Ἐκτορ, ὄνειαρ, ἐπεὶ θάνες, οὔτε σοι οὗτος.
 ἦν περ γὰρ πόλεμόν γε φύγη πολύδακρυν Ἀχαιῶν,
 αἰεὶ τοι τούτῳ γε πόνος καὶ κῆδε' ὀπίσσω

472 ΜΤΡΙΑ ΦΕΔΝΑ 473 ΦΑΛΙΣ 474 ΙΑΙ ΦΕ
 476 ΕΦΕΙΠΕ 480 Vulg. ὃ μ' ἔτρεφε

ptiali Veneris repetitur. Talia dona nuptialia, vt vel ex Catullo et Statio liquet, in nuptiis Thetidis et Harmoniae celebrata sunt a poetis. — 473. ἄλλες ἔσταν confertim. — 474. ἀτυζομένην. percussam, mente alienatam, ita vt exanimata ἀπολέσθαι videretur.

476. ἀμβλήδην alte petitis fuspiriis, puto. v. Obfl — 479. De Thebe hac v. A, 366 et Z, 397. et ad ea loca notata. Debuit in ea regione seu collis nemorosus seu tractus esse ἡ Πλάκος dictus; etsi Strabonis aetate nomen ignotum erat: XIII, p. 912 extr.

ἔσσοντ'· ἄλλοι γάρ οἱ ἀπουρίσσουσιν ἀρούρας·
 ἡμᾶρ δ' ὀφθαίνικόν παναφήλικα παῖδά τίθησι· 490
 πάντα δ' ὑπερμήμυκε, δεδάκρυνται δὲ παρειαί.
 δευόμενος δὲ τ' ἄνεισι παῖς ἐς πατρός ἐταίρους,
 ἄλλον μὲν χλαίνης ἐρύων, ἄλλον δὲ χιτῶνες·
 τῶν δ' ἐλεησάντων κοτύλην τις τυτθὸν ἐπέσχε,
 χεῖλαα μὲν τε δῖην, ὑπερώην δ' οὐκ εἰδῖη. 495
 τὸν δὲ καὶ ἀμφιθαλὲς ἐκ δαιτύος ἐστυφέλιξε,
 χερσὶν πέπληγώς, καὶ ὀνειδείουσιν ἐνίσσων,
 ἔρξ' οὕτως· οὐ σὸς γε πατὴρ μεταδαινύται ἡμῖν.
 δακρυσεῖς δὲ τ' ἄνεισι παῖς ἐς μητέρας χήρην·
 Ἀστυάναξ, ὃς πρὶν μὲν ἐοῦ ἐπὶ γούνασι πατρός 500
 μυελὸν οἶον ἔδεσκε, καὶ οἶων πίονα δημόν·
 αὐτὰρ ὅθ' ὕπνος ἔλοι, παύσαιτό τε νηπιαχεύων,

489 ΓΑΡ ΕΟΙ 493 ΕΕΡΤΩΝ 495 Vulg. μὲν τ' εἰδῖη· 498 ΕΕΡΡ 500 ΑΣΤΤΕΑΝΑΞ — ΕΕΡΤ

489. ἀπουρίσσουσιν ἀρού-
 ρας. ἀφαιρήσονται. v. Obfl.
 — 490. Ad generales festi-
 tentias delabitur Androma-
 che. Conditio pupilli red-
 dit puerum desertum ab
 omnibus aequalibus. — 491.
 ὑπερμήμυκε. pro ὑπεμήμυκε,
 deiecto, submisso, est vultu,
 non attollens oculos, prae
 metu aut pudore, ab ἡμῶν.
 ὑπημῶν. v. Obfl. — 492.
 Ille omnium rerum indi-
 gus adit patris amicos,
 vnum post alterum, men-

dicando, eosque a precibus
 suis auersos veste arrepta
 vellicat, — 494. κοτύλην.
 vix tandem aliquis ex pa-
 ternis amicis miserabundus
 sitienti porrigit paruum ca-
 licem, nec ad sitim restin-
 guendam quod satis sit. —
 496. ἀμφιθαλὲς *patrimus*
et matrimus. v. Obfl.

499. 500. redit ad ma-
 trem suam puer. Et hic
 est ille Astyanax! qui —
 502. νηπιαχεύων puerorum
 more ludens, παίζων νηπία-

εὐδεσκέ' ἐν λέκτροισιν, ἐν ἀγκαλίδεσσι τιθήνης,
 σὺν ἧ' ἐνὶ μαλακῇ, θαλέων ἐμπλησάμενος κῆρ·
 νῦν δ' αἶν πολλὰ πάθῃσι, φίλου ἀπὸ πατρὸς ἀμαρτῶν,
 Ἀστυάναξ, ὃν Τρῶες ἐπὶ κλησιν καλέουσιν. 506
 οἷος γάρ σφιν ἔρυσσὸ πύλας καὶ τείχεα μακρά.
 νῦν δέ σε μὲν παρὰ νηυσὶ κορωνίσσι, νάσφιν τοκῆων,
 αἰόλαι εὐλαὶ ἔδονται, ἐπεὶ κε κύνες κορέσωνται,
 γυμνόν· ἄτάρ τοι εἴματ' ἐνὶ μεγάροισι κέονται, 510
 λεπτά τε καὶ χαρίεντα, τετυγμένα χερσὶ γυναικῶν.
 ἀλλ' ἦτοι τὰδε πάντα καταφλέξω πυρὶ κηλέω,
 οὐδὲν σοί γ' ὄφελος, ἐπεὶ οὐκ ἐγκείσεαι αὐτοῖς,
 ἀλλὰ πρὸς Τρώων καὶ Τρωιάδων κλέος εἶναι.
 ὣς ἔφατο κλαίουσ'· ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες. 515

506 ΑΣΤΥΕΑΝΑΞ 510 ΕΙΜΑΤ

χορ ὦν. — 504. θαλέων *sa-* vestes, non quidem sic, ut
tiatus optimis cibis. v. Obfl. tuo cum corpore combu-
 Mox 505. πατρὸς ἀφ' αμαρ- rantur; — 514. ἀλλὰ πρὸς
 τῶν, *orbatus.* — 509. αἰό- Τρώων — sed ut sint tibi
 λαι εὐλαὶ *mobiles vermes,* honori in conspectu Tro-
 lubrici. — 513. *comburam* *ianorum.* v. Obfl.

Τ Η Σ Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ

Ρ Α Ψ Ω Ι Δ Ι Α Ψ

ARGVMENTVM.

Redux in castra Achilles Myrmidonibus pompam funebrem indicit decursu ter circa corpus Patrocli facto; Hectore ad Patrocli feretrum proiecto 1—29. tum ille sociis epulum funebre instituit — 34. ipse ab Agamemnone vocatus corpus curare negat antequam iussa Patroclo perfoluta sint; et noctem infomnis exigit — 61. tandem a somno oppressum Patrocli anima properare iussa et providere iubet, vt, si quando Achilles fato functus fue-

rit, utriusque cinerem eadem urna condant — 110. Die orto Merione, cui negotium hoc datum erat, virgine operam, ligna caeduntur — 127. Iis allatis et apportato Patrocli corpore in pompa Myrmidonum funebri — 139, Achilles comam Spercheo fluvio patrio post reditum in patriam ex voto consecratam, abscissam Patroclo in manus reponit tanquam amoris sui pignus — 152. Vulgo dimisso sub vesperam rogos extruitur; multae caeduntur victimae, et in rogam coniiciuntur, cum his caesi XII captivi e Troianis — 182. Hectoris vero corpus canibus laniandum servat, quod tamen intactum praestant Venus et Apollo — 191. Votis ab Achille factis venti tandem ingruunt, ut rogos igne consumatur, Achille interea libante et lamentante — 225. Die orto conduntur ossa Patrocli tumulto facto — 257.

Inde Achilles ludos funebres instituit, propositis praemiis. Habentur certamina, primum cursus curulis — 652. tum pugilatus cestu — 699 luctae — 739 cursus gymnici — 797 pugnae cum hasta — 825 disci — 849 sagittandi — 883 iaculandi ad f.

Deorum interventus nullus est, nisi in corpore Hectoris servando Veneris et Apollinis cura v. 184 — 191. tum Borea et Zephyro ab Iride arcessitis, ut ignem rogo immittant: 192 — 218. rogo consumto illi domum redeunt 226 — 230.

Ὡς οἱ μὲν στενάχοντο κατὰ πτόλιν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
ἐπειδὴ νῆάς τε καὶ Ἑλλήσποντον ἴκοντο,
οἱ μὲν ἄρ' ἐσκίδναντο ἐν ἐπὶ νῆα ἕκαστος·
Μυρμιδόνας δ' οὐκ εἶα ἀποσιδνάσθαι Ἀχιλλεύς,
ἀλλ' ὄγε οἷς ἐτάροισι φιλοπτολέμοισι μετηύδα· 5

Μυρμιδόνες ταχύπαλοι, ἐμοὶ ἐρίηρες ἐταῖροι,
μὴ δῆπω ὑπ' ὄχεσφι λυώμεθα μώνυχας ἵππους,
ἀλλ', αὐτοῖς ἵπποισι καὶ ἄρμασιν ἄσπον ἴοντες,
Πάτροκλον κλαίωμεν· ὃ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.
αὐτὰρ, ἐπεὶ κ' ὀλοσίο τεταρπώμεσθα γόοιο, 10
ἵππους λυσάμενοι δορπήσομεν ἐνθάδε πάντες.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ὦμωξαν ἀολλέες· ἦρχε δ' Ἀχιλ-
εῖδ' ἑρὶς περὶ νεκρὸν εὐτρίχας ἤλασαν ἵππους [λεύς.
μυρόμενοι, μετὰ δέ σφι Θέτις γόου ἡμερον ᾤρσε.
δεύοντο ψάμαθαι, δεύοντο δὲ τεύχεα φωτῶν 15

3 ΕΣΚΙΔΝΑΝΤΟ ΠΕΡΗΝ ΕΠΙ ΝΗΑ ΠΕΚΑ-
ΣΤΟΣ 5 ΙΟΓΕ ΦΟΙΣ 10 ΟΛΟΦΟΙΟ

1—26. Reditu in castra
facto Myrmidones, ante-
quam equos soluant, et ci-
bo sumto se recreant, la-
menta cursu circa corpus
Patrocli ter facto instaura-
re iubet Achilles; corpus
Hectoris ad feretrum pro-
stratum abicit. Adornata
autem haec sunt eo confi-
silio, ut honos funebris Pa-
troclo habitus, Hectoris
corpore insepulto proiecto,

comparatione tacite facta,
tanto magis illustretur.

14. μετὰ δέ σφι Θέτις
γόου ἡμερον ᾤρσε, putes ip-
sam interfuisse et suo luctu
aliorum luctum excitasse, ut
alibi fit: inf. 108. 153. v.
Obss.

15. Dicas, nimis γοργῶς
haec narrata esse, ipsam are-
nam lacrimis esse humecta-
tam. Verum in luctu ex-
primendo prisca aetas sibi

δάκρυσι· τοῖον γὰρ πόθεν μήστωρα φόβοιο.
 τοῖσι δὲ Πηλεΐδης ἀδινού ἐξήρχε γόοιο,
 χεῖρας ἐπ' ἀνδροφόνους θέμενας στήθεσιν ἐταίρου·

Χαῖρέ μοι, ὦ Πάτρακλε, καὶ εἰν Ἀίδαο δέμοισι.
 πάντα γὰρ ἤδη τοι τελέω, τὰ πάροιθεν ὑπέστην, 20
 Ἐκτορα δεῦρ' ἐρύσας δώσειν κυσὶν ὡμὰ δάσασθαι·
 δώδεκα δὲ προπάροιθε πυρῆς ἀποδειροτομήσειν
 Τρώων ἀγλαὰ τέκνα, σέθεν κταμένοιο χολωθείς.

Ἡ ἔρα, καὶ Ἐκτορα δῖον αἰεκέα μῆδετο ἔργα,
 πρηγέα παρ' λεχέεσσι Μενoitιάδαο τανύσσας 25
 ἐν κονίῃσ'. οἱ δ' ἔντε' ἀφωπλίζοντο ἕκαστος
 χάλκεα, μαρμαίροντα· λύν δ' ὑψηχέας ἵππους.
 καὶ δ' ἴζον παρὰ νηὶ ποδώκεος Αἰακίδαο
 μυρίοι· αὐτὰρ ὁ τοῖσι τάφον μενδεϊκέα δαῖνυ.
 πολλοὶ μὲν βόες ἀργοὶ ὀρέχθεον ἀμφὶ σιδήρα, 30
 σφαζόμενοι, πολλοὶ δ' οἶες καὶ μηκάδες αἶγες·
 πολλοὶ δ' ἀργιόδοντες ὕες, θαλέθοντες ἀλοιφῇ,
 εὐόμενοι τανύντο διὰ φλογὸς Ἠφαίστοιο·

21 ΔΕΤΡ' ΦΕΡΤΣΑΣ. v. Obfl. 24 ΔΙΟΝ ΑΦΕΙ-
 ΚΕΑ ΜΗΔΕΤΟ ΦΕΡΓΑ. 26 ΕΦΩΠΛΙΖΟΝΤΟ
 ΕΚΚΑΣΤΟΣ. 29 ΜΕΝΟΦΕΙΚΕΑ 31 ΟΦΙΕΣ

mirum in modum indulget;
 v. Obfl. — 16. τοῖον γὰρ,
 h. e. praestantissimus enim
 erat heros, cuius mortem
 lugebant. v. Obfl.

20. τὰ πάροιθεν ὑπέστην
 Σ, 335 sq. effectum habent
 inf. 175. — 21. κυσὶν ὡμὰ
 δάσασθαι, ὡμῶς. dilaniandum

a. canibus. — 24. ἐμῆδετο,
 ἐμμηχανήσατο αἰεκέας τι.

27 — 34. Myrmidones A-
 chilles epulis factis recreat
 ex acie. Epulae hae loco
 τάφου, epularum funebrium
 ab Achille parantur.

30. βόες ὀρέχθεον de ge-
 mitu seu mugitu caeforus

πάντη δ' ἄμφι νέκυν κοτυλήρυτον ἔρξεν αἷμα·
αὐτὰρ τόν γε ἀνάκτα ποδάρεα Πηλείωνα.

35

εἰς Ἀγαμέμνονα δῖον ἄγον βασιλῆες Ἀχαιῶν,
σπαυδὲ περὶ πεπιδόντες, ἑταίρου χωόμενον κῆρ.
οἱ δ', ὅτε δὴ κλισίην Ἀγαμέμνονος ἵζον ἰόντες,
αὐτίκα κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσαν,
ἄμφι πυρὶ στήσαι τρίποδα μέγαν· εἰ πεπιδόειν.

40

Πηλείδην, λούσασθαι ἀπὸ βρότιον αἵματά τευκα.
αὐτὰρ ὃ γ' ἤρπαιτο στερεῶς, ἐπὶ δ' ὄρεον ὄμασεν.

45

Οὐ μὰ Ξηῖ, ὅστις τε θεῶν ὑπάτος καὶ ἄριστος,
οὐδέ μιν ἔστι λυτρεὰ καρήατος ἄσπον ἱέσθαι,
πρὶν γ' ἐν Πατρόκλοιν θέμεναι πυρὶ, σῆμαί τε χεῖναι,
κείρασθαι περ κόμην· ἐπεὶ αὖ μ' ἔτι δεύτερον ὦδε
ἵξετ' ἄχος κραδίην, ὄφρα ζωῶσι μετείω.
ἀλλ' ἦτοι νῦν μὲν στυγερεὺς πειθώμεθα δαιτί·
ἦῶθεν δ' ὅτρυνον, ἀνάξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνον,

35 ΤΟΝ ΓΕ ΕΑΝΑΚΤΑ 39 Vulg. κέλευσεν 45
Vulg. χεῖναι 48 Vulg. μὲν νῦν 49 ΟΤΡΤΝΟΝ ΕΑ-
ΝΑΞ v. Obfl.

v. Obfl. — 34. κοτυλήρυτον magna copia, ac si vase effusum esset. v. Obfl.

35—56. Ad Agamemnonem deductus Achilles corpus quidem lavare et curare, antequam iuxta Patroclo perfoluta fuerint, recusat, epulis paratis tamen aut ipse omnino non interest, aut cibum saltem haud degustat. Nam ipse

videri debet nec corpus curasse nec lavasse se et vixisse, ante iuxta Patroclo perfoluta.

44. λοστρά καρήατος ἄσπον ἱέσθαι, h. e. ἄπτεσθαι, antiquo sermone, pro λούεσθαι. admoneri aquam ei — 48. στυγερεὺς πειθώμεθα δαιτί, inultas celebremus epulas et si inniti. v. Obfl. se ipsum annumerat, et si

ὅλην τ' ἀζήμεται, παρὲς τε σχεῖν, ὡς ἐπιεικὲς 50
 νεκρὸν ἔχοντα νέεσθαι ὑπὸ ζόφον ἡρώεοντα

ὅφρ' ἦται ταῦτον μὲν ἐπιφλέγῃ ἀκάματον πῦρ
 Δῆσσαν ἀπ' ὀφθαλμῶν, λαοὶ δ' ἐπὶ ἔργα τρέπανται.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον, ἡδ' ἐπι-
 ἔσσυμένως δ' ἄρα δόρπον ἐφοπλίσσαντες ἕκαστοι [δοντο.
 δαίνυντ'· οὐδὲ τι θυμὸς ἐδένετο δαιτὸς ἔσσης. 56

αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἦντα,
 οἱ μὲν κακκρεῖοντες ἔβαν κλισίῃνδ' ἑκάστος.

Πηλεΐδης δ' ἐπὶ Δινὶ πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
 καίτο βαρυστενάχων, παλῆσι μετὰ Μυρμιδόνεσσιν, 60
 ἐν καθαρῷ, ὅθι κύματ' ἐκ' ἠϊόνας κλύζεσκον·
 εὔτε τὸν ὕπνος ἔμαρπτε, λύων μελεδήματα θυμοῦ,
 νήδυμος ἀμφιχυθεὶς· μάλα γὰρ κάμε φαιδόμεν γυνῆ,
 Ἔκτορ' ἐπαίστων προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν.

50 ΕΠΙΕΙΚΕΣ

53 ΕΠΙ ΕΡΓΑ

55 ΕΦΟ-

ΠΛΙΣΣΑΝΤΕΣ ΕΒΚΑΣΤΟΙ v. Obfl.

56 ΕΠΙ-

ΣΗΣ 58 ΚΛΙΣΙΗΝΔΕ ΕΒΚΑΣΤΟΣ . 61 Vulg.

ἠϊόνος.

64 ΠΡΟΤΙ ΕΙΛΙΟΝ

ipse expers cibi manet; pro-
 παύθηθα. — 50. ὡς ἐπιει-
 κές ἐστι, νεκρὸν ἔχοντα (scil.
 αὐτὰ) νέεσθαι. vt consenta-
 neum est, mortuum iis in-
 structum ad inferos disce-
 dere. pro vulgari παρασχεῖν
 ταῦτα, ἃ ἔχοντα. —

57—93. Epulis factis alii
 ad quietem se componunt,
 Achilles sero capto somno

Patrocli videt umbram ad-
 stantem auditque monen-
 tem, vt iustis quam primum
 factis aditum sibi ad Haden
 procuraret, tum vt, vbi ipse
 obierit, ossa vtiusque ea-
 dem urna componi curet.

61. ἐν καθαρῷ, simpl. de
 loco hominum frequentia
 vacuo, solitario, accipio. v.
 Obfl. — 62. εὔτε, Achilles
 ἐπὶ θαλάσσης καίτο — εὔ-

ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ Πατρώϊας δειλοῖο, 65
 πάντ' αὐτῷ, μέγας δὲ καὶ ἄμματα καὶ, εἰκῆα,
 καὶ Φωνήν, καὶ τοῖα περὶ χροῖ εἴματα ἔστο·
 στή δ' αἶψ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 Εὐδαίε, αὐτὰρ ἐμεῖο λελασμένοις ἔπλεν, Ἀχιλλεῦ;
 οὐ μὲν μευ ζῶντος ἀκήδεις, ἀλλὰ θανόντος. 70
 θάπτε με ὅττι τάχιστα, πύλαις Ἀΐδαο περήσω,
 τῇλέ με εἰργουσι ψυχᾷ, εἰδῶλα καμάντων,
 οὐδέ με πως μίσγεσθαι ὑπὲρ ποταμοῖο ἔωσιν·
 ἀλλ' αὐτὸς αἰαλίημαι ἐν' εὐρυπυλῆς Ἀΐδος δῶ.
 καὶ μοι δὲς τὴν χεῖρ', ὀλοφύρομαι· οὐ γὰρ ἔτ' αὐτίς 75
 νίσσομαι ἐξ Ἀΐδαο, ἐπὴν με πυρὸς λελαίχηται·
 οὐ μὲν γὰρ ζῶαί γε φίλων ἀπαίνευθεν ἐταίρων
 βουλαῖς ἐζόμενοι βουλευόμεν' ἀλλ' ἐμὲ μὲν Κῆρ

66 ΚΑΛ ΦΕΙΚΤΙΑ v. Obfl. 67 ΧΡΟΙ ΦΕΙΜΑ-
 ΤΑ ΦΕΣΤΟ 68 ΕΦΕΙΠΕ 71 ΑΦΙΑΔΟ 72
 ΜΕ ΦΕΙΡΓΟΤΣΙ vel ΤΗΛΕ Μ ΕΦΕΡΓΟΤΣΙ
 — ΦΕΙΔΩΛΑ 74 ΑΦΙΑΟΣ 76 ΑΦΙΑΔΟ

τε τοῦ ὕπνος ἔμαρπτε. iace-
 bat, ingemiscendo, cum
 somnus eum oppressit. VII.
 66. 67. 68. notabiles de
 specie per somnum oblata.

69. λελασμένος ἔπλεν.
 πέλη, vt εὔδειγ. — 71. Lo-
 cus, vnde vetusta opinio
 illustratur, aditum ad loca
 infera non dari animae in-
 sepulso corpore. Nondum
 portam Orci intrauit: (πύ-
 λας Ἀΐδαο περήσω ait) in
 anixharum coetum trans am-

nem (Oceanum) (h. amne
 traiecto) nondum admitti-
 tur; 72. 73. Versatur ta-
 men umbra ἀνὰ δῶμα Ἀΐ-
 δος· cuius iam cis amnem
 fines esse debent; adeoque
 latius dictum esse debet,
 quam vl. 71 πύλαις Ἀΐδαο.
 — 73. μίσγεσθαι sc. αὐτοῖς
 ὑπὲρ ποταμοῖο, Oceano. —
 75. καὶ μοι δὲς τὴν χεῖρα,
 ὀλοφύρομαι. da mihi manum,
 rogo cum fletu. — 77. ad
 miserationem mouendam ap-

ἀμφέχανε στύγεσθ', ἥπερ λάχε γεινόμενόν περ·
καὶ δέ σοι αὐτῷ μοῖρα, θεῶς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ, 80
τείχει ὑπο Τρώων εὐηγετέων ἀπολέσθαι.
ἄλλο δέ τοι ἔρεω καὶ ἐφήσομαι, αἶκε πῖθαι·
μὴ ἐμὰ σῶν ἀπάνευθε τιθήμεναι ὅστέ', Ἀχιλλεῦ.
ὣλλ', ὁμοῦ ὡς ἐτράφημεν ἐν ὑμέτεροισι δόμοισιν,
εὐτέ με τυτθὸν ἔοντα Μαινοίτιος ἐξ Ὀπύεντος 85
ἦγαγεν ὑμέτερόνδ', ἀνδρακτασίης ὑπὸ λυγρῆς,
ἡματι τῷ, ὅτε παῖδά κατέκτανον Ἀμφιδάμαντος,
νήπιος, οὐκ ἐθέλων, ἀμφ' αὐστραγάλοισι χολωθεῖς·
ἔνθα με, δεξάμενος ἐν δώμοισιν, ἱππῶτα Πηλεὺς
ἔτραφέ τ' ἐνδυκῶς, καὶ σὸν θεράποντ' ὀνόμηνεν 90
ὡς δὲ καὶ ὅστέα γῶιν ὁμῇ σορὸς ἀμφικαλύπτοι,
χρῦσεος ἀμφιφορεὺς, τὸν τρι πόρε πόντια μῆτηρ.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·

80 ΕΠΙΕΙΚΕΛ

90 Vulg. ἔτραφέ τ'

ti versus: non amplius vna erimus. — 79. ἐμὲ μὲν Κῆρ ἀμφέχανε, ἀμφιχαίνει, εἰς ἐμὲ, inhia in me. Fatum, Mors fatalis, Parca, quae me assignatum sibi accepit nascentem, in me involauit tanquam praedam. Nam ἀμφιχαίνει vt deuoret praedam fera vel ales.

80. καὶ δέ σοι αὐτῷ μοῖρα. De hac praedictione v. ad Σ, 9. — 83. μὴ ἐμὰ σῶν ἀπάνευθε τιθήμεναι.

quod factum esse docemur erimus. — 79. Od. Ω, 74 sq. — 84. ἄλλ' ὁμοῦ ὡς ἐτράφημεν — ἀποδοῖς 91 ὡς δὲ καὶ ὅστέα — 85. εὐτέ με cf. sup. ad Δ, 764. vbi Menoetium in Pelei domo degentem vidi-mus v. 770.

92. ἀμφιφορεὺς — de eo v. Od. Ω, 74. Post σορὸς, capulus, arca, memorari putandum vas, vna, qua ciqis reconditur, et in arca reponitur, sicque humatur. Conf. tamen Obfl.

Τίπτε μοι, ἦθαι κεφαλῇ, δεῦρ' εἰλήλουθας,
καί μοι ταῦτα ἕκαστ' ἐπιτέλλεαι; αὐτὰρ ἐγὼ τοι 95
πάντα μάλ' ἐκτελέω, καὶ πείσομαι, ὥς σὺ κελεύεις.
ἀλλὰ μοι ἄσπον στῆθι· μίνυνθά περ ἀμφιβαλόντε
ἀλλήλους, ὀλοοῖσ τεταρπόμεσθα γόοιο.

Ὡς ἄρα φωνήσας ὠρέξατο χερσὶ φίλῃσιν,
οὐδ' ἔλαβε· ψυχὴ δὲ κατὰ χθονός, ἦντε καπνός, 100
ᾧχετο τετριγυῖα. ταφῶν δ' ἀνόρουσεν Ἀχιλλεύς,
χερσὶ τε συμπλατάγησεν, ἔπος τ' Ὀλοφυνδὸν ἔειπεν·

ὦ πόποι, ἣ ῥά τις ἐστὶ καὶ εἰν Ἀΐδαο δόμοισι
ψυχὴ καὶ εἶδωλον, αἰτὰρ φρένες οὐκ ἐνὶ πᾶμπαν·
παννυχίη γάρ μοι Πατροκλῆος δειλοῖο 105

95 ΤΑΤΤΑ ΕΚΑΣΤ 98 ΟΔΟΦΟΙΟ 102 ΣΤΜ-
ΠΑΤΑΓΗΣΒ ΕΠΟΣ — ΕΦΕΙΠΕ 104 ΕΒΙ-
ΔΩΔΟΝ

101. ᾧχετο τετριγυῖα acu-
te eiulando. v. Obfl. — 102.
χερσὶ τε συμπλατάγησε, χεῖ-
ρας συνεκρότησε.

104. αἰτὰρ φρένες οὐκ ἐνὶ
πᾶμπαν. Sunt ergo sequen-
tia quae ex dictis colligas,
nam alia in Odyssaea occur-
runt, non cum his confun-
denda, fere haec: Anima,
ψυχὴ, quam 66. 67. Pa-
troclo simillimam, etiam
amictu, vidimus, verba fa-
cere tum, cum Achilles eam
amplecti vellet, diffuxit, fu-
mi instar, acute exclaman-
do. Etenim, quod ᾧχετο
κατὰ χθονός, interpretatio

est Achillis, nam ipse tan-
tum euanuisse viderat. Nunc
ille pro experto habet, et-
iam post mortem, in Hade,
h. e. postquam vita effla-
xit, superesse instar aliquod
hominis. — 104. ψυχὴν et
εἶδωλον, esse; sed non sunt
φρένες in hoc simulacro,
quod vi oppositi nihil aliud
esse potest, quam nihil so-
lidi inesse, nullum corpus
solidum. φρένες, proprie
diaphragma, (v. ad Π, 481.)
nunc omnino tendines et
musculi, quos pinguiore vo-
cabulo nervos appellant, ad-
eoque partes solidiores; qui-

ψυχὴν ἔφροσθήκει γούωσά τε, μύρομένη τε,
 καὶ μοι ἕκαστ' ἐπέτελλεν· εἶκτο δὲ θάσκελον αὐτῶ.
 ὧς φάτο· τοῖσι δὲ πᾶσιν ὑφ' ἡμέρον ὥρσε γούω·
 μύρομένοισι δὲ τοῖσι Φάνη βοδοδάκτυλος Ἥως
 ἀμφὶ νέκυν ἐλευσινόν. Ἀτὰρ κρείων Ἀγαμέμνων 110
 οὐρῆάς τ' ὥτρυνε καὶ ἀνέρας, ἀΐξμεν ὕλην,
 πάντοφεν ἐκ κλισιῶν· ἐπὶ δ' αἰθρῇ ἐσθλὸς ὀρώρει
 Μηριόνης, Θερσάπων ἀγαπήνορος Ἰδομενεὺς.
 οἱ δ' ἴσαν, ὑλοτόμους πελέκεας ἐν χερσὶν ἔχοντες,
 σειρὰς τ' εὐπλέκτους· πρὸ δ' αἶψ' οὐρῆες κίον αὐτῶν. 115
 πολλὰ δ' ἀνάντα, κάταντα, πάραντά τε, δόχμαί τ',
 ἀλλ' ὅτε δὴ κνημοὺς προσέβαν πολυπίδακος Ἰδης, [ἦλθον.
 αὐτὶκ' αἶρα δρῦς ὑψικόμους ταναηκέϊ χαλκῶ
 τᾶμνον ἐπειγόμενοι· ταῖ δὲ μεγάλα κτυπέουσαι
 πίπτον· τὰς μὲν ἔπειτα διαπλίσσοντες Ἀχαιοί, 120

106 Vulg. ἐφροσθήκει.

107 ΚΑΙ ΜΟΙ ΕΚΑΣΤ (c.

Obfl.) ΕΠΕΤΕΛΛΕ ΕΕΦΙΚΤΟ 120 Vulg. διαπλίσ-
 σοντες.

bus deficientibus nulla vis,
 robur, inest, omninoque
 nihil solidi. Supra φρένας
 μένεας κίμπλαντο A, 103
 pectus sanguine ex ira intu-
 mescens simul vim et impe-
 tum capiebat. At de men-
 te h. l. cogitare velle, alic-
 num esset. — 107. εἶκτο δὲ
 θέσκελον αὐτῶ. Θαλως. v.
 Obfl.

109—126. Die orto li-
 gna ad rogam exstruendum
 apportantur.

112. ἐπὶ δ' αἰθρῇ ὀρώρει.
 ἐπορώρει. ad hoc exortus
 est, processit, ducem se ob-
 tulit, operam suam ad hoc
 conferendo. Non vero, in-
 citabat eos. Nam ὀρώρειν,
 ὀρώρα, ubique vim imma-
 mentem habent.

120. τὰς μὲν ἔπειτα Ἀ-
 χαιοὶ ἐκδουν, εἴδουν ἐξ, τ'
 μίωνων, διαπλίσσοντες, π
 διαβάντες, gressu firmato, vi-
 viribus intentis vincula ad-
 stringerent, quibus ligna

ἔκδοον ἡμῖνων. ταὶ δὲ χθόνα πρὸς αἰθέρῳ
 ἰλδομεναι πεδίοιο, διὰ βροτῆων περὶ.
 πάντες δ' ὑλοτέρῃ φρεσὶ φέρον· ὥς γὰρ ἀνώγει
 Μηριόνης, θεράπων ἀγαπήναρος Ἰδομενέος.
 καὶ δ' ἄρ' ἐπ' αἰκτῆς βάλλον ἐπισχευά, ἐνδ' ἄρ' Ἀχιλῆ-
 φράσσατο Πατρόκλου μέγα ἥριον, ἥδε οἱ αὐτῶν ἔλατο

Αὐτὰρ ἐπεὶ πάντῃ παρακάθβαλον ἀσπετον ἄλῃν,
 εἶατ' ἄρ' αὖθι μένοντες ἀλλήλους· αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
 αὐτίκα Μυρμιδόνεσσι φιλοπτολέμοισι κέλευσεν,
 χαλκὸν ζώνουσθαι, ζυγαὶ δ' ὅν' ἔχουσιν ἔτασθαι·
 ἵππους οἱ δ' ὥρηντο, καὶ ἐν τεύχεσσιν ἔδμεν.
 ἂν δ' ἔβαν ἐν διφρεσὶν παίρειν βάτῃ, ἥν' ἰοχοὶ τε
 πρόσθε μὲν ἵππῃς, μετὰ δὲ νῆφος εἴπτεο σιέζων,
 μυρίοι· ἐν δὲ μέσσι φέρον Πατρόκλον ἑταῖραι.
 θρῆξι δὲ πάντα νέκυν καταεὶνυον, ἃς ἐπέβαλλον

126 ΜΕΓΑ ΕΗΡΙΟΝ ΗΔΕ ΦΟΙ 130 ΤΗ ΟΧΕ
 ΣΦΙ ΕΚΑΣΤΟΝ 135 ΚΑΤΑΦΕΙΝΤΟΝ

mularum dorſis illigarentur. vbi roguſ conſtruendus erat,
 v. Obſ. — 121. χθόνα πρὸς αἰθέρῳ. — 122. ἰλδομεναι πεδίοιο, cupidi plani-
 pere viam. — 123. φρεσὶ φέρον. — 124. ὥς γὰρ ἀνώγει. — 125. ἰλδομεναι πεδίοιο, cupidi plani-
 tiem deſcendere, vt minus ægrummoſus eſſet inceſſus,
 tendentes in campum. — 126. ΜΕΓΑ ΕΗΡΙΟΝ ΗΔΕ ΦΟΙ. — 127. ΤΗ ΟΧΕ. — 128. ΣΦΙ ΕΚΑΣΤΟΝ. — 129. ΚΑΤΑΦΕΙΝΤΟΝ.

127 — 137. Myrmidones in ſui memoriam mortui
 armatiſ incedere et in eo-
 rum medio corpus Patrocli,
 ad roguſ ſeu ad locum,

κείρομενοι· ὅπιδεν δὲ κάρη ἔχε θεός· Ἀχιλλεύς
ἀχνύμενος· ἔταρον γὰρ αἰμάμονα πέμπ'· Διδόσδε.

ὦ δ' ὅτε· χῶρον ἱκανόν, ὅθι σφίσι πέφραδ' Ἀχιλλεύς,
καίτθ' εἰσαν, αἵψα δὲ οἱ μενοεικέα κήρον ἔλην.
ἰδὼν αὖτ' ἀλλ' ἐνόησε ποδάρεκς δῖος Ἀχιλλεύς· 140
στὰς ἀπάνευθε πύργῳ· ξανθὴν ἀπακείρατο χαίτην,
τὴν δ' αὖ Σπερχεῖῳ ποταμῷ τέφρῃ κηλεθόωσαν·
ὀχθήσας δ' αἶσα εἶπεν, ἰδὼν ἐπὶ οὐρανα πάντων·

Σπερχεῖ', ἄλλως ποί γε πάτῃς ἠρήσατο Πηλεὺς,
κῆσέ με νοστήσαντα φίλῃν ἐς πατρίδα γαίαν, 145
σοὶ τε νόμῳν κερεῖν, ῥέξιν δ' ἱερὴν ἐτατόμβην·
πεντήκοντα δ' ἔνοσχα παρ' αὐτόθι μὴλ' ἱερεύσειν
ἐς πηγὰς, ὅθι τοι τέρμενος βαμὸς τε θυήεις.
ὥς ἠρᾷθ' ὁ γέρας, σὺ δὲ οἱ νόον οὐκ ἐπέλεσσας.

137 ΑΓΙΔΟΣ 139 ΔΕ ΦΟΙ ΜΕΝΟΦΕΙΚΕΑ 145
ΑΡΑ ΦΕΙΠΕ ΦΙΔΩΝ ΕΠΙ ΦΟΙΝΟΨΑ 149
ΔΕ ΦΟΤ

υμν. εἶνω. εἶνω. induo, pro
ἐνδύω et καλύπτω. v. Obfl.
138—163. Ipse Achilles
comitum rescissam Patrocli
manibus reponit, tum dia
cedera iubet turbam, nec
continet praeterquam necella
rios.

139. αἵψα δὲ οἱ μενοεικέα
κήρον ἔλην· aggregaverant li
gna, eduxerunt rogam in
altum, quantum ipse volē
ibat, μενοεικέα. — 142. Ex
his patet, Deorum in filii,
qui adhuc comam alebat,

discessu vota fecisse pro eius
reditu, vt, si is rediturus
esset, se eius comam fluvio
patrio, sacro facto, esse con
secraturum. — 146. Heca
tombe. h. l. per L ones con
stituitur. cf. ad A, 63. ἐνο
σχῃ μῆλα, θοχας θροντα,
accipio simpliciter, integra,
vt opp. castratis. Tum 148
notabile, Fluvio litatum ef
se ad fontem, ibique ei sa
cellum et aram fuisse con
secratum. — 149. σὺ δὲ οἱ
νέον οὐκ ἐπέλεσσας pro οὐ

νῦν δ' ἐπεὶ οὐ νέομαι γε φίλην ἐς πατρίδα γαίην, 150
Πατρόκλῳ ἥρωϊ κόμην ὀπάσαιμι φέρεσθαι.

Ὡς εἰπὼν, ἐν χερσὶ κόμην ἐτάρατο φίλοιο
θῆκεν τοῖσι δὲ πᾶσιν ὕφ' ἱμερον ὤρσε γόοιο,
καὶ νῦ κ' ὀδυρομένοισιν ἔδν Φαῖος ἡελίοιο,
εἰ μὴ Ἀχιλλεὺς αἰὲρ Ἀγαμέμνονι εἶπε παραστάς 155

Ἀτρεΐδῃ, (σοὶ γὰρ τε μάλιστα γέ λαὸς Ἀχαιῶν
πεύσσονται μύθοισι,) γόοιο μὲν ἔστι καὶ ἄσαι
νῦν δ' ἀπὸ πυρκαϊῆς σκέδασον, καὶ δεῖπνον ἀνωχθί
ὀπλεσθαι· ταῖδε δ' ἀμφὶ πονησόμεθ', οἷσι μάλιστα
κῆδεός ἐστι νέκυς· παρὰ δ' οἷ τ' ἀγαλ' ἄμμι μένοικαν. 160

Αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
αὐτίκα λαὸν μὲν σκέδασε κατὰ νῆας εἰσας,
κηδεμόνες δὲ παρ' αὐτοῖσι μένων, καὶ νῆσον ὕλην
ποίησαν δὲ πυρὴν ἐκατόμπεδον ἔνθα καὶ ἔνθα·

152 ΦΕΙΠΩΝ 155 ΑΓΑΜΕΜΝΩΝΙ ΦΕΪΠΕ 161
ΑΚΟΥΣΕ ΠΑΝΑΞ 162 ΕΦΙΣΑΣ 164 al. ἐκα-
τόμπεδον.

τελεῖς. Norat autem hoc
Achilles, se non esse redi-
turum in patriam, e matris
monito v. ad Σ, 9. et ex
umbra Patrocli sup. 80.
Ad 151. v. notata sup. ad
135.

158. ἀπὸ πυρκαϊῆς σκέδα-
σον, inbe recedere et se ad
sua conferre. — δεῖπνον ὀ-
πλεσθαι, ἐπλίζεσθαι. inier
haec scilicet iam noctem in-
gruere puta. Exsequiae
autem habentur noctu.

160. εἰς μάλιστα (διὰ)
κῆδεός ἐστιν ὁ νέκυς, cor-
pus. Ibidem mox 163 κηδε-
μόνες. Vide tamen Obfl.

163—191. Extruitur ro-
gus, parantur inferiae, ac-
cenditur ignis, Hectoris cor-
pus servat canibus dilanian-
dum, quod tamen dii ab
omni iniuria vindicant, ne
foedetur.

164. πυρὴν ἐκατόμπεδον
ἔνθα καὶ ἔνθα, h. τετράγω-

ἐν δὲ πυρῇ ὑπάρτη νεῖρόν· θέσαν, ἀχνύμενοι κῆρ. 165
 πολλὰ δὲ Ἴφια μῆλα, καὶ εἰλίποδας ἑλικας βοῦς
 πρόσθε πυρῆς ὄδερόν τε, καὶ ἄμφεπον· ἐκ δ' αἶρα πάν-
 δημόν· ἐλὼν ἐκάαλλε νέκυν· μεγάθυμος Ἀχιλλεὺς [τω
 ἐς πόδας ἐκ κεφαλῆς, περὶ δὲ δρατὰ σώματα νῆει·
 ἐν δὲ τίθει μέλιτος καὶ αἰλαίφατος ἀμφοφορήας, 170
 πρὸς λέχεα κλίνων· πίσυρας δ' ἐρεαύχενας ἵππους
 ἐσσυμένως ἐνέβαλλε· πυρῇ, μεγάλα σπενναχίζων.
 ἐνέει· τῷ γε ἀνακτὶ τραπεζῆες κύνας ἦσαν,
 καὶ μὲν τῶν ἐνέβαλλε πυρῇ δύο δειροτομήσας·
 δώδεκα δὲ Τρώων μεγάθυμων υἱέας· ἐσθλοὺς, 175
 χαλκῷ δηϊόων· κακὰ δὲ φρεσὶ μῆδετο ἔργα·
 ἐν δὲ πυρὸς μένος ἦκε σιδήρεον, ὄφρα νέμοιτο.
 ὦμωξέ τ' αἶρ' ἔπειτα, φίλον δ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον·
 Χαῖρέ μοι, ὦ Πάτροκλε, καὶ εἰν Αἴδαο δόμοισι.
 πάντα γὰρ ἤδη τοι τελέω, τὰ πάροιθεν ὑπέστην. 180

166 ΔΕ **ΙΦΙΑ** — **ΕΛΙΚΑΣ** 172 Vulg. σπενναχίζων.
 173 **ΤΩΙ ΓΕ** **ΠΑΝΑΚΤΙ** 176 **ΜΗΔΕΤΟ** **ΕΡΓΑ**

νον· τετραπλευρον, καὶ ἐ-
 πώστην πλευρὰν ἐκατόν· πο-
 δῶνι — 169. δρατὰ σώματα,
 excoriatas pecudes cum ce-
 teris quae ad inferias spe-
 ctant in seqq. honoris caus-
 sa cremantur; adipe, πιμο-
 λῇ, inuoluitur corpus alen-
 dae flammae causa, quod
 facile est ad assequendum.
 — 170. Vasa melle et adi-
 pe repleta ita collocasse vi-
 detur Achilles, ut ea ver-

geret versus corpus in lecto
 reclinatum, quo vi ignis ef-
 fusus adeps in corpus ma-
 naret.

174. Iunge καὶ ἐνέβαλλε
 πυρῇ τῶν μὲν δύο, δειροτο-
 μήσας; δώδεκα δὲ Τρώων υἱ-
 οὺς, δηϊόων χαλκῷ. — 176.
 κακὰ δὲ φρεσὶ μῆδετο ἔργα,
 scil. ipso hoc, quod ἐδῶκεν,
 necavit, atrox consilium ex-
 sequutus est in eos, v. Obfl.

δώδεκα μὲν Τρώων μεγαθύμων υἱέας' ἐσθλοὺς,
τοὺς ἅμα σοι πάντας πῦρ ἐσθίει· Ἐκτορα δ' οὔτι
δώσω Πριαμίδην πυρὶ δαπνέμεν, ἀλλὰ κύνεσσιν.

Ὡς φάτ' ἀπειλήσας· τὸν δ' οὐ κύνες ἀμφεπένοντο·
ἀλλὰ κύνες μὲν ἀλαλκε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη 185
ἡμετα καὶ νύκτας· ῥοδάεντι δὲ χρεῖν ἐλαίῳ,
ἀμβροσίῳ, ἵνα μὴ μιν ἀποδρεύθοι ἐλκυστάζων·
τῷ δ' ἐπὶ κυάνεον νέφος ἦγαγε Φοῖβος Ἀπόλλων
εὐρεανόθεν πεδίοινα· κάλυψε δὲ χῶρον ἅπαντα,
ὅσσην ἐπεῖχε νέκυς, μὴ πρὶν μένος ἡελίοιο 190
σκήλη ἀμφὶ περὶ χροῶα ἵνεσιν, ἠδὲ μέλεσσιν.

Οὐ δὲ πυρὶ Πατρόκλου ἐκαίετο τεθνεώτος.

191 XPOA FINEZI

183. Constat sibi pernici-
cia in hoc, quod semel
ad contumeliam Hectoris
pronuntiauerat, insepultum
eius corpus abiectum iri, X,
348 δῶσω δάπτειν κυσὶν, οὐ
πυρὶ ἐσθίειν. — 184. τὸν
δ' οὐ κύνες ἀμφεπένοντο. a
parando cibo. Antecedens
pro consequente, non com-
ederunt, laniarunt, v. sup.
Φ, 203. Veneris opera id
factum dicitur. ; Omnia
Hectoris corpus servatum
est inopulente; ut nec cutis
raptato corpori detrahere-
tur nec calore solis exsiccata
exaresceret, sed ut illud ad-
fractu haud foredum serue-

retur. Tribuuntur haec
Veneris et Apollinis ope-
rae. — 186. ῥοδάεντι δὲ
χρεῖν ἐλαίῳ ἀμβροσίῳ. Vn-
guento hoc effectum facile
intelligas, ne corpus putre-
sceret, verum est quoque
remedio, ne attritu tractu-
que limida cutis tanto ci-
tius in corruptelam abiret.
Ita equidem accipio, v. Obfl.
ἵνα μὴ sc. Achilles. Inf. Ω,
20. Apollinis quoque aegide
corpus tractum leuatur. —
188. Nube corpori obum-
brato inducta calor Solis
infringitur, ne corpus ex-
siccet.

192—230. Vento subor-

ἐνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε ποδάρεκς δῖος Ἀχιλλεύς,
 σταῖς ἀπάνευθε πυρῆς, δοικῖς ἤρ' Ἀνέμοισι,
 Βορέῃ καὶ Ζεφύρῳ, καὶ ὑπέσχετο ἱερὰ καλὰ 195
 πολλὰ δὲ καὶ σπένδων χρυσῶν δέπαϊ, λιτάνευεν
 ἐλθέμεν, ὄφρα τάχιστα πύρρῳ φλεγέθοιατο νεκρῷ,
 ὕλη τε σεύαιτο καήμεναι. ὥκέα δ' Ἴρις
 αἰετῶν αἰοῦσα μετ' ἄγγελος ἦλθ' Ἀνέμοισιν.
 οἱ μὲν ἄρα Ζεφύροιο δυσσεύς ἀνέροιο ἔνδον 200
 εἰλαπνὴν δαίνυντο· θέουσα δὲ Ἴρις ἐπέστη
 βηλῶ ἐπὶ λίθῳ. τοὶ δ' ὥς ἴδον ἐφθαλμοῖσι,
 πάντες ἀνήϊξαν, κάλεον δὲ μιν εἰς ἑῖκαστος·
 ἢ δ' αὖθ' ἔξεσθαι μὲν ἀνῆναιτο, εἶπε δὲ μῦθον·
 Οὐχ ἔδος· εἴμι γὰρ αὐτῖς ἐπ' Ὀκεανοῖο ῥέεθρα, 205

198 ΩΚΕΑ FIPIS vulg. ὕλη τ' ἐσεύοιτο. parum gram-
 maticis. 201 ΘΕΟΤΣΑ ΔΕ FIPIS 202 FI-
 ΔΟΝ 203 ΕΣ FE FEΚΑΣΤΟΣ 204 ΑΝΗ-
 ΝΑΤΟ FEIΠΕ

to rogos consumitur. In-
 geniose hoc adornatum a
 poeta: vota facit Ventis
 Achilles; nuntiat ea Ventis
 Iris; adueniunt illi et flam-
 mam augent. Suspiciari li-
 cet boream et zephyrum
 memorari, quia sunt venti
 statim in illa regione, qui sub
 certum noctis tempus exo-
 riantur.

198. ὄφρα (οἱ ἄνεμοι) νε-
 κρὸν φλεγέθοιντο, ὕλη τε
 σεύαιτο καῆναι et ligna ocyns
 conflagrarent; quasi, se in-

citarent ut ardeant. Iris
 itaque h. l. vota ac preces
 perfert ad eos, quibus sunt
 factae. Novum hoc, et in-
 ter singularia huius libri ha-
 bendum. Nam ubique Iris
 Iunonis vel Iouis mandata
 perfert: v. sup. ad B, 786.
 add. Γ, 121. Tum 200
 etiam Ventorum, ut deo-
 rum, vita epulis exigitur.

205. εἴμι γὰρ αὐτῖς. Vi-
 demus veterem illum my-
 thum in formulam poeti-

Αἰθίοπων ἐς γαῖαν, ὅθι ῥέζουσ' ἑκατόμβας
 ἀθανάτοισι, ἵνα δὴ καὶ ἐγὼ μεταδαίσομαι ἰρῶν·
 ἀλλ' Ἀχιλεὺς Βορέην ἠδὲ Ζέφυρον κελαδαινόν
 ἐλθεῖν ἀρᾶται, καὶ ὑπίσχεται ἱερὰ καλὰ,
 ὅφρα πυρὴν ὄρητε καήμεναι, ἣ ἔνι κεῖται 210
 Πάτροκλος, τὸν πάντες ἀναστενάχουσιν Ἀχαιοί.

Ἡ μὲν αἶρ' ὥς εἰποῦσ' ἀπεβήσαστο. τοὶ δ' ὀρέοντο
 ἠὲ θεσπεσίῃ, νέφεα κλονέοντε πάροιθεν.
 αἶψα δὲ πόντον ἱκάνον ἀήμεναι ὥρτο δὲ κύμα
 πνοιῇ ὑπὸ λιγυρῇ· Τροίην δ' ἐρήβαλον ἰκέσθην, 215
 ἐν δὲ πυρῇ πεσέτην, μέγα δ' ἴαχε θεσπιδαῆς πῦρ.
 παννύχιοι δ' ἄρα τοί γε πυρῆς ἄμυδις φλόγ' ἔβαλλον,
 φυσῶντες λιγέως. ὁ δὲ πάννυχος ὠκύς Ἀχιλλεὺς
 χρυσεύου ἐκ κρητῆρος, ἐλὼν δέπας ἀμφικύπελλον,
 οἶνον ἀφυσσόμενος χαμάδις χεῖ, δεῦε δὲ γαῖαν, 220
 ψυχὴν κικλήσκων Πάτροκλῆος δειλοῖο.

212 FEIHOΤΣ 213 FHXHI 216 ΜΕΓΑ FIFΑ-
 ΧΕ v. Exc. III. ad lib. XIX p. 757. Bentl. *μεγα φαχε*.
 219 Vulg. *έχων* 220 FOINON

cam et inuentum esse ver-
 sum. v. Obss.

212 sq. Locus praeclare
 elaboratus.

214. πόντον ἱκάνον ἀήμε-
 ναι: non quasi ad pontum
 venerint, ut flarent; sed in-
 cassus Ventorum ex Thracia
 ferebat: ὑπὲρ πόντον. Ve-
 nerunt: ignitur flando; vel,

ut iam flarent super pon-
 tum. Sunt autem sedes ven-
 torum non in mari, sed in
 montibus Thraciae. — 217.
 φλόγ' ἔβαλλον φυσῶντες sa-
 pe pro ἐφύσαν. Sed in
 βάλλειν est notio τοῦ ἀναβ-
 ριτίζειν, suscitare flammam
 iactando et ventilando. —
 218 sqq. habes inferiarum
 morem diserte expōitum.

ὥς δὲ πατὴρ οὐ παιδὸς ὀδύρεται ὅστέα καίων
 νυμφίον, ὅσπερ θανάων δειλούς ἀκάχησε τοκῆας·
 ὥς Ἀχιλεὺς ἐτάροιο ὀδύρετο ὅστέα καίων,
 ἐρπύζων παρὰ πυρκαϊήν, αἰδινὰ στεναχίζων. 225
 ἦμος δ' Ἐωσφόρος εἴσι, φῶς ἐρέων ἐπὶ γαῖαν,
 ὃν τε μέγα κροκόπεπλος ὑπείρ ἄλλα κιδνάται ἡώς,
 τῆμος πυρκαϊὴ ἐμαραίνεται, παύσατο δὲ φλόξ,
 οἱ δ' Ἄνεμοι πάλιν αὖτις ἔβαν οἰκόνδε νέεσθαι,
 Θρηίκιον κατὰ πόντον· ὃ δ' ἔστενεν, οἰδματι θύων. 230

Πηλεΐδης δ' ἀπὸ πυρκαϊῆς ἐτέρωσε λιασθεῖς,
 κλίνῃ κεκμηώς, ἐπὶ δὲ ἡλυκὺς ὕπνος ὄρουσεν.
 οἱ δ' ἀμφ' Ἀτρεΐωνα ἀολλέες ἠγερέθεντο,
 τῶν μιν ἐπερχομένων ὄμωδος· καὶ δοῦπος ἔγειρεν·
 ἔξετο δ' ὀρθωθείς, καὶ σφεας πρὸς μῦθον· ἔειπεν· 235

Ἀτρεΐδη τέ, καὶ ἄλλοι, ἀριστῆες Παναχαιῶν,
 πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊήν· σβέσας· αἰδομὶ οἶον
 πᾶσαν, ὅπόσσον ἐπέσχε πυρὸς μένος· αὐτὰρ ἔπειτα
 ὅστέα Πατρώκλαιο Μενoitιάδαι λέγωμεν,
 εὖ διαγιγνώσκοντες· ἀριφραδέα δὲ τέτυκται· 240,
 ἐν μέσση γὰρ ἔκειτο πυρῇ, τοὶ δ' ἄλλοι ἀνευθεν
 ἐσχατιῇ· καίοντ' ἐπιμῖξ' ἵπποι τε καὶ ἄνδρες·
 καὶ τὰ μὲν χρυσέη φιάλῃ καὶ δίπλακι δημῷ

222 ΦΟΥ ΠΑΙΔΟΣ 229 ΦΟΙΚΟΝΔΒ 230 ΕΞΤΕ-
 ΝΕ ΦΟΙΔΜΑΤΙ 237 ΑΙΘΟΠΙ ΦΟΙΝΩΙ

226 — 248. Sub diem ortum rogos erat consumtus; modo legendi cineris corporis ex cinera lignorum et pecudum caesarum. — 243 δίπλακι δημῷ. notabile inventum ad excludendam ae-

Θείομεν, εἰσόκεν αὐτὸς ἐγὼν αἰδοῖ κεύθωμαι.

τύμβον δ' οὐ μάλα πολλὰν ἐγὼ πονέεσθαι ἄνωγα, 245

ἀλλ' ἐπεικέα τοῖον· ἔπειτα δὲ καὶ τὸν Ἀχαιοὶ

εὐρύν θ' ὑψηλὸν τε τιθήμεναι, οἳ κεν ἐμεῖο

δευτέροι ἐν νήεσσι πολυκλήϊσι λίπησθε.

ᾠς ἔφαθ'· οἳ δ' ἐπιδόντο ποδώκεϊ Πηλεϊῶνι.

πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊῇν ἀβέσσαν αἴθουσι οἶνον, 250

ὅσπον ἐπὶ φλόξ ἤλθε, βαθεῖα δὲ κάππεσε τέφρη·

κλαίοντες δ' ἐτάριοιο ἐνέος ὅστέα λευκὰ

ἄλλεγον ἔς χρυσέην φιάλην καὶ διπλακὰ δημόν·

ἐν κλισίῃσι δὲ θέντες, ἐανῶ λιτὶ κάλυψαν.

τορνῶσαντο δὲ σῆμα, θεμείλιαί τε προβάλλοντο 255

ἄμφι πυρῇ· εἴδαρ δὲ χυτὴν ἐπὶ γαῖαν ἔχευαν·

244 ΑΦΙΑΔΙ
ΦΟΙΝΩΙ

246 ΕΠΙΦΕΙΚΕΑ

250 ΑΙΘΟΥΣΗ

rem et cum eo putorem. Scilicet adeps eundem usum h. l. praeferat, quem alias unguenta, quibus corpus ungi et condiri solebat.

246: Iubeo facere τύμβον ἐπεικέα, τοῖον, tumulum modicum, fere tantum, δεκτικῶς, quantum manu ac gestu circumscribebat ac desinebat: v. Obsl. Fama autem acceptam hoc esse debuit, tumulum Patrocli, illato mox Achillis cinere, fuisse in maius auctum ei, non quidem latius, sed altius tamen, eductum; nam

vt ἐκατόμπεδος heret, iam Achilles designauerat sup. vll. 164. — 247. qui me superstitēs in exercitu ad Troiam eritis.

249—257. Leguntur ossa; extruitur tumulus; et Patrocli ossa in eo conduntur.

254. ἐν κλισίῃσι δὲ θέντες, in tentorio collocant vinam, donec tumulus confectus esset, cui inferri posset. — 255. tumulus in ipso regi loco extruitur, vt sup. H, 536 sq. multo tamen latior, nam quadrin-

χεύαντες δὲ τὸ σῆμα, πάλιν κίον. Αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
 αὐτοῦ λαὸν ἔρυκε, καὶ ἵζανεν εὐρὺν ἀγῶνα·
 νηῶν δ' ἔκφερ' αἶθλα, λέβητάς τε, τρεποδάς τε,
 ἵππους δ', ἡμιόνους τε, βοῶν τ' ἰφθιμὰ κάρηνα, 260
 ἥδ' ἑ γυναῖκας εὐζώνους, πολὺν τε σίδηρον.
 ἵππεῦσι μὲν πρῶτα ποδάκessin ἀγλά' αἶθλα
 δῆκε, γυναῖκα ἀγασθαι, ἀμύμονα ἔργ' εἰδυῖαν,

263 leg. ΓΤΝΑΙΚΑ Τ ΑΓΕΣΘΑΙ ΑΜΤΜΟΝΑ
 ΠΕΡΓΑ ΠΙΔΤΙΑΝ

gentorum pedum in circum-
 itu esse debuit, cum a qua-
 ternis lateribus ἐκατόμπεδος
 esset.

257 sqq. Edicuntur ab
 Achille ludī funebres; et
 quidem primo loco ludī
 curules; secundo vl. 653
 fit pugilatus; tertio 700
 lucta; quarto 740 cursus;
 quinto vl. 798 monoma-
 chia; sexto vl. 826 discus;
 septimo vl. 850 arcus; et
 octavo vl. 884 iaculum.

258. ἵζανεν εὐρὺν ἀγῶνα
 magnum hominum confes-
 sum instruxit; locum indi-
 xit, designavit et instruxit,
 in quo multitudo ad spe-
 ctandum confidere posset.
 Sic ἀγὼν saepe in hoc li-
 bro; interdum pro ipso loco.

262. In curuli certamine,
 tanquam nobiliore ac prae-

stantiore ceteris quinque
 proposita sunt praemia;
 prodeunt quinque certaturi.
 287 sq. Fit inde certamen,
 et persoluantur praemia—
 652.

Observanda est in seqq.
 notabilis ratio. habita illa
 aetate inter pretia dinerfa-
 rum rerum: ut statim serua
 et tripus. XXII mensurarum,
 maiore pretio fuere habita
 quam equa, graviora ex ali-
 no; minore pretio quam
 equa, tripus ex aere IV
 congiurum; huic inferius
 habitum praemium II talen-
 torum auri: quod quis no-
 stra aestimatione ita statuat?
 phiala ex aere huic posi-
 habita ultimo loco memo-
 ratur: siquidem deminutum
 est in singula praemia pre-
 tium. De singulis v. Obsl.

καὶ τρίποδ' ὠτῶντα δυωκαεξασίμετρον,
 τῷ πρώτῳ· ἀτὰρ αὖ τῷ δευτέρῳ ἵππον ἔθηκεν 265
 ἔξετε, ἀδμήτην, βρέφος ἡμίονον κυεύσαν·
 αὐτὰρ τῷ τρίτῳ ἄπυρον κατέθηκε λήβητα,
 καλὸν, τέσσαρα μέτρα κεχαιδῶτα, λευκὸν ἔτ' αὐτῷ·
 τῷ δὲ τετάρτῳ θῆκε δύο χρυσοῖο τάλαντα·
 πέμπτῳ δ' ἀμφίδετον φιάλην ἀπύρῳτον ἔθηκε 270
 στῇ δ' ἄρδός, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν εἶπεν·

Ἀτρεΐδῃ τε, καὶ ἄλλοις εὐπνήμιδες Ἀχαιοί,
 ἱππῆας τάδ' αἰεθλα δαδασμένα κέετ' ἐν ἀγῶνι.
 εἰ μὲν γῦν ἐπὶ ἄλλῳ αἰεθλεύομεν Ἀχαιοί,
 ἦτ' αὖ ἐγὼ ταῖς πρώταις λαβὼν κλισίῃνδε φερόμην. 275
 ἴστε γὰρ, ὅσους ἐμοὶ ἀρετῇ περιβάλλετον ἵπποι·
 αἰθάνατοι τε γὰρ εἰσι. Περσειδάων δ' ἔπος αὐτοῦς
 πατρὶ ἐμῷ Πηληΐῃ, ὃ δ' αὖτ' ἐμοὶ ἐγγυάλιζεν,
 ἄλλ' ἦτοι μὲν ἐγὼ μένω, καὶ μώνυχες ἵπποι.

264 ΔΥΩΚΑΙΕΞΙΚΟΣΙΜΕΤΡΟΝ Bend. malebat δυ-
 καιεξικοςίμετρον 266 ΕΞΕΦΕΤΕ 271 ΕΦΕΙΠΕ
 276 ΕΙΣΤΕ

266. Equam sex annorum,
 ingo tamen nondum subdi-
 tam, notabile quoque hoc;
 tum eandem ἔγκυον ex a-
 νο. — 267. ἄπυρον, igni
 nondum admotum. mox ἀ-
 πύρῳτον. — 268. λευκὸν,
 φαεινόν. — 270. ἀμφίδετον
 φιάλην, quae fundum in
 medio habet, adeoque su-
 pra et infra cauum, ut du-
 plex sit poculum.

272 — 286. Pronuntiat
 Achilles certamen curulae:
 a quo suos equos abstatu-
 ros esse ait, qui alioqui fa-
 cile victoriam ceteris ere-
 pturi sint.

274. ἐπὶ ἄλλῳ. in alterius
 honorem ludis factis. —
 276. περιβάλλον. περιβάλ-
 λον. — 277. Dati equi
 Peleo a Neptuno, in au-
 ptia cum Thetide. v. sup.

τοίου γὰρ σθένος ἐσθλὸν ἀπώλεσσαν ἡνίοχοιο, 280
 ἡπίου, ἐς σφῶν μάλα πολλάκις ὕγρον ἔλαιον
 χαιτάων κατέχευε, λούσας ὕδασι λευκῷ.
 τὸν τῷ γ' ἐσταότες πανθείετον, οὐδεὶ δέ σφι
 χαῖται ἐρηρεδάται, τῷ δ' ἕστατον ἀχρομένω κῆρ'
 ἄλλοι δὲ στέλλεσθε, κατὰ στρατὸν ὅστις Ἀχαιῶν 285
 ἵπποισι τε πέποιθε καὶ ἄρμασι κολλητοῖσιν.

Ὡς φάτο Πηλεΐδης· ταχέες δ' ἵππῃς ἄγαγεν.
 ὦρτο πολὺ πρῶτος μὲν ἄναξ ἀνδρῶν Ἑμήλες,
 Ἀδμήτου φίλος υἱὰς, ἐς ἵππεσύνῃ ἐκέκαστο·
 τῷ δ' ἐπὶ Τυδείδῃς ὦρτο κραιναρὸς Διομήδης, 290
 ἵππους δὲ Τρωὺς ὑπάγε· ζυγόν, οὗς περ' ἀπήνυα
 Κινεΐαν, αἳ τὰρ αὐτὸν ὑπεξιστάσιν Ἀπόλλων·
 τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρεΐδῃς ὦρτε ξανθὸς Μενέλαος
 Διογενῆς, ὑπὸ δὲ ζυγὸν ἠγάγεν ὠκείας ἵππους,

281 σφῶν. non, σφῶι.

287 al. ἔγερθεν.

288 MEN FA-

NAE v. Obfl.

291 Vulg. Τρωὺς.

Π, 380. 381. et P, 443. —
 280. τοίου. h. e. manebo
 hic; nam auriga suo prae-
 stantissimo, Patroclo, nunc
 carent bigas. — 281. Lo-
 cus notatus propter curam
 equorum. v. Obfl. loti sunt
 aqua et vincti, ut homines
 corpus curant. — 282. ὕ-
 दाτι λευκῷ pellucido, pu-
 ro. — 284. οὐδεὶ δέ σφι
 χαῖται ἐρηρεδάται. ἡρτισμέ-
 ναι εἰσὶ. ἐρριδονται. v. Obfl.
 Mox 285 στέλλεσθαι est

κοσμεῖσθαι. parare se, accin-
 gere se ad certamen.

287 — 357. Prodeunt cer-
 taturi quinque: *Eumelus*,
Diomedes, *Menelaus*, *An-
 tilochus* et *Meriones*. Com-
 memorantur eo ordine, quo
 praestabant equi. *Eumeli*
 primo loco, ut B, 763 sq.
 vidimus.

291. οὗς περ' ἀπήνυα Ἀ-
 νελαν. sup. E, 323. Eorum
 equorum, laudes ibid. 265

Αἶψην τὴν Ἀγαμέμνονένην, τὸν ἐόν τε Πόδαςγον· 295
 τὴν Ἀγαμέμνονι δῶκ' Ἀγχισιᾶδης Ἐχέπῳλος
 δῶρ', ἵνα μὴ οἱ ἔποιθ' ὑπὸ Ἴλιον ἡμερόεσσιν,
 ἀλλ' αὐτοῦ τέρποιτο μένων· μέγα γάρ οἱ ἔδωκε
 Ζεὺς ἄφενος, ναῖεν δ' ὄγ' ἐν εὐρυχόρῳ Σικυῶνι·
 τὴν ὄγ' ὑπὸ ζυγὸν ἦγε μέγα δρόμου ἰσχυανώσαν. 300
 Ἀντίλοχος δέ, τέταρτος εὐτρεχῆς ὠπλίσασθ' ἵππου,
 Νέστορος ἀγλαὸς υἱὸς ὑπερδύμοιο ἀνακτος.
 τοῦ Νηληϊάδαο· Πυλογενεὲς δὲ οἱ ἵπποι
 ὠκύποδες φέρον ἄρμα· πατήρ δὲ οἱ ἄγχι παραστάς
 μυθεῖτ' εἰς ἀγαθὰ φρονέων νοέοντι καὶ αὐτῷ· 305
 Ἀντίλοχ', ἦτοι μὲν σε νέον περ ἐόντ' ἐφίλησαν
 Ζεὺς τε Ποσειδάων τε, καὶ ἵπποσύνας ἐδίδαξαν
 παντρίας· τῷ καὶ σε διδάσκεμεν οὐ τι μάλα χρεώ.

295 ΤΟΝ ΦΟΝ ΤΕ · 297 ΜΗ ΦΟΙ — ἸΤΗΘ ΦΙ-
 ΛΙΟΝ 298 ΓΑΡ ΦΟΙ 302 ἸΤΗΡΟΤΜΟΙΟ
 ΦΑΝΑΚΤΟΣ 303 ΔΕ ΦΟΙ vulg. Πυλογενεές
 304 ΔΕ ΦΟΙ 308 Vulg. πέν σε

sq. — 297. Locus notabilis, oratione filium Antilochum
 quod, regia potestate admo- cursus rationem seruandam
 dum tum circumscripta, co- edocet. Clarus autem ille
 gere poterat rex ad arma erat⁴ laude artis equestria
 sumenda, quodque munia Τερήνιος ἱππότης Νέστωρ.
 militaria a rege remittuntur 307. ἱπποσύνας παντρίας
 pretio seu munere dato. pro ling. ἱπποσύνην, quam
 Erat autem Sicyon in Aga- esse τὴν ἡνιοχικὴν τέχνην
 memnonis ditioe B, 572. iam aliquoties vidimus, vt
 — 300. μέγα δρόμου ἰσχυ- Δ, 303. tum παντρίῃ ἱππο-
 νώσαν cupidam cursus, h. σύνη reddi sane potest om-
 e. gessientem currere. v. nis aurigandi ars, haud
 Obfl. dubie est propria ars eque-

304—349. Nestor longa sitis omnigena, quandoqui-

οἶσθα γὰρ εὖ περὶ τέρεμαθ' ἐλίσσέμεν· ἀλλὰ τοι ἵπποι
βαρύνοντο θείειν, τῷ τ' οἶω λοίγι' ἔσσεσθαι. 310

τῶν δ' ἵπποι μὲν ἔασιν ἀφάρτεροι, οὐ δὲ μὲν αὐτοὶ
πλείονα ἴσασι σέθεν αὐτοῦ μητίσασθαι.

ἀλλ' ἄγε δὴ σὺ, φίλος, μῆτιν ἐμβάλλεο θυμῷ
παντοίῃν, ἵνα μὴ σε παρκεκροφύγησιν ἄεθλα.

μήτι τοι δρυτόμος μέγ' ἀμείνων, ἥ δὲ βίηφι. 315

μήτι δ' αὖτε κυβεργήτης ἐνὶ οἶνοπι πόντω

νῆα θοὴν ἰδύνει ἐρεχθόμενῃν ἀνέμοισι·

μήτι δ' ἠνίοχος περιγίγνεται ἠνίοχοιο.

309 FOIΣΘΑ — ΤΕΡΜΑΘ ΦΕΛΙΣΣΕΜΕΝ v. Obfl.
312 ΠΛΕΙΟΝΑ ΕΙΣΑΣΙ. 316 ENI FOINOPI

dem varii modi et multi-
plex ars est regendi currus.
Vide ad 313 dicenda. Sic et
παντοῖος δρόμος erat Σ, 281.
παντοῖοι δόλοι, Γ, 202 et
al. — 310. τῷ τ' οἶω λοίγι'
ἔσσεσθαι et hoc ipso vereor
ne noxa futura sit, ne si-
nistri quid λοίγιόν τι eue-
niet h. e. ne successu exci-
das. λοίγια subint. ἔργα, vt
A, 518 ἥ δὲ λοίγια ἔργα et
haec pro λοίγος, vt sup. Φ,
533 νῦν οἶω λοίγι' ἔσσεσθαι.
— 311. ἀφάρτεροι. veloci-
res quidem equos ipsi ha-
bent; artis tamen peritia te
non antecellunt. — 313.
μῆτιν ἐμβάλλεο θυμῷ παν-
τοίῃν. μῆτις, vt in seqq. ap-
paret, est sagacitas cum pe-

ritia et vfu coniuncta; eo-
que, complexus modorum
et artium, quibus quis suo
loco et tempore vti debet.
παντοίῃν μῆτιν intellige con-
silia omnigena, h. e. artes
et modos varios regendi
equos et currum, v. Obfl.
— 317. νῆα ἐρεχθόμενῃν
ἀνέμοισι, iactatam, vexatam,
ventis.

319—325. Docet Nestor
filium, etsi equos tardiores
regat, si tamen artem au-
rigandi teneat, in oculis
semper habendo metam, ne
a recta ac brevissima linea
euagetur, proxime ad me-
tam flectere equos. Haec
sententia generalit. extulit.

ἄλλος μὲν θ' ἵπποισι καὶ ἄρμασιν οἷσι πεποιθώς,
 ἀφραδέως ἐπὶ πολλὸν ἐλίσσεται ἔνθα καὶ ἔνθα, 320
 ἵπποι δὲ πλανόωνται ἀνὰ δρόμον, οὐδὲ κατίσχει.
 ὃς δὲ κε κέρδεα εἶδῃ, ἐλαύνων ἥσσονας ἵππους,
 αἰεὶ τέρμ' ὁράων, στρέφει ἐγγύθεν, οὐδέ εἰ λήθει,
 ὅπως τὸ πρῶτον πανύση βοέαισιν ἱμάσιν,
 ἀλλ' ἔχει ἀσφαλῆως, καὶ τὸν προὔχοντα δεκνέει. 325
 σῆμα δὲ τοι ἔρέω μάλ' ἀριφραδέες, οὐδέ σε λήσει·
 ἔστηκε. ζύλον αὖτον, ὅσον τ' ὄρυγ', ὑπὲρ αἰῆς,
 ἢ δρυὸς, ἢ πεύκης, τὸ μὲν οὐ καταπύθεται ὄμβρῳ,
 λαῖε δὲ τοῦ ἐκάτερθεν ἐρηρέδαται δύο λευκῶ,

319 ἸΑΡΜΑΣΙ ΦΟΙΣΙ vulg. ἀλλ' ὅς 320 ΠΟΛ-
 ΛΟΝ ΦΕΛΙΣΣΕΤΑΙ v. Obfl. 322 ΚΕΡΔΕΑ
 ΦΕΙΔΗΙ 323 ΟΤ ΔΕ ΦΕ 329 ΦΕΚΑΤΕΡΘΕ

319. ἄλλος. alius fuis
 equis confidens, nec arte et
 consilio in iis regendis utens,
 cursu incerto temere fer-
 tur. οὐδὲ αὐτὸς κατίσχει αὐ-
 τοῦς. — 322. ὃς δὲ κε κέρ-
 δεα εἶδῃ. artes aurigandi,
 ἐλαύνων ἥσσονας ἵππους, cur-
 su inferiores, proxime ad
 metam circumflectite equos;
 ne, ambitu exteriori capto,
 ad evitandam metam, aliis
 se praeueniendi opportuni-
 tatem praebeat. — οὐδέ εἰ
 λήθει, ὅπως diligenter pro-
 videt, vt statim a cursu
 principio regat equos, ὅ-
 πως (κατὰ) τὸ πρῶτον τα-

Hom. II. Vol. II

νύση (τοὺς ἵππους) βοέαισιν
 ἱμάσι. σὺν ἡνίαις. ἀλλ' ἔχει,
 sed retinet equos firmiter,
 et observat antecedentem,
 scilicet, vt opportunitate
 capta eum praetereat inte-
 riore ad metam cursu.

326—333. Metam, καμ-
 πτήρα, circa quam cursus
 erat flectendus, describit Ne-
 stor; Achilles designat pau-
 cis, inf. v. 358.

328. τὸ μὲν οὐ καταπύ-
 θεται ὄμβρῳ quod genus
 arborum non (non facile)
 imbre, humore, putrescit.
 v. Obfl. — 329. duo saxa
 vtrunque ad latus slipitis im-

N n.

ἐν ξυνοχῇσιν ὁδοῦ· λείως δ' ἰκπόδρομος ἀμφίς· 330
 ἢ τὰυ σῆμα βροτοῖο πάλαι κατατεθνεῖωτος,
 ἢ τό γε νύσσα τέτυκτο ἐπὶ προτέρων ἀνδράπων,
 καὶ νῦν τέρματ' ἔθηκε ποδάρεκς διὸς Ἀχαιεύς·
 τῷ σὺ μάλ' ἐγγεμίψας, ἐλαίαν σχεδὸν ἄρμα καὶ ἵππους,
 αὐτὸς δὲ κλυθῆναι εὐπλέκτῳ ἐνὶ δίφρῳ, 335
 ἦκ' ἐπ' ἀριστερά τῶν· αἰτάρ τὸν δεξιὸν ἵππον
 κένσαι ὁμοκλήσας, εἴξαι τε οἱ ἦναι χερσίν.
 ἐν νύσῃ δὲ τοι ἵππος ἀριστερὸς ἐγγεμιφθήτω,
 ὥς ἂν τοι πλήμνη γε θαύσεται ἄκρον ἰκέσθαι

337 ΔΕ ΝΟΙ

pacta sunt. — 330. ἐν ξυνοχῇσιν ὁδοῦ puta dictum pro ἐν ξυνοχῇ. reddunt veteres: in parte cursus angustissima; (nisi est in ipso flexu, qua citior cum ulteriore spatio continuatur;) at ipsum curriculum est citra et ultra laeue, planum, nullo lapide asperum. — 331. Habemus adeo monumentum memorabile mortui, non tumultum, nec saxum; sed, quod mireris, *stipitem* acclinatis virinque *bis* *saxis*. v. Obsl,

334—342. propius ad hanc metam currum esse Rectendum docet Nestor, ita tamen ut ne currus al-

lidatur *saxis*. μάλ' ἐγγεμίψας, nunc, simpl. *propius accedens*, ut et 338. non *προσπρούσας* sed *προστέλασας*.

335. ita ut ipse versus laeuam (ad quam ei erat meta) inflectat se toto corporis pondere in obliquum nitendo, dextero equo habenam laxet, laeuus autem 336 equus, proxime ad metam accedito, ut *rotas modiolus*, πλῆμνη κύλου τοῦ ἡτοῦ, τοῦ τροχοῦ, tantum non fringere τὸ ἄκρον, *extimam metam*, videatur; ut tamen euitet saxa virinque posita v. 339. ἐταυρῶν 340 est θίγασθαι, *attingere*, *stringere*.

κύκλου ποιητοῦ· λίθου δ' ἀλέασθαι ἐπαυρεῖν, 340
μήπως ἵππους τε τρώης, κατὰ δ' ἄρματα ἄξης.

χάεμαι δὲ τοῖς ἄλλοισιν, ἐλεγχείῃ δέ σοι αὐτῷ
ἴσεται. ἀλλὰ, φίλος, φρονέων πεφυλαγμένος εἶναι.

εἰ γὰρ κ' ἐν νύσῃ γε παρεξελάσθησθαι διώκων,
οὐκ ἔσθ', ὅς κέ σ' ἔλθῃσι μετάλμενος, οὐδὲ παρέλθοι· 345

οὐδ' εἴ κεν μετόπισθεν Ἀρεΐονα δῖον ἐλαύνῃ,
Ἀδρήστου ταχὺν ἵππον, ὅς ἐκ θεόφει γένος ἦεν,
ἢ τοὺς Λαομέδοντος, οἳ ἐνθάδε τέ τρέφον ἐσθλοί.

Ὡς εἰπὼν Νέστωρ Νηληΐος ἀψ' ἐνὶ χῶρῃ
ἔξειτ', ἐπεὶ ᾧ παιδὶ ἐκάστου πείρατ' ἔειπε. 350

Μηριόνης δ' ἄρ' ἀπέμπτos εὐτρίχας ὠπλίσασθ' ἵππους.

Ἄν' δ' ἔβαν ἐς διφρους, ἐν δὲ κλήρους ἐβαίοντο.

πάλλ' Ἀχιλεὺς, ἐκ δὲ κλήρος θόρε Νεστορίδαο

341 ΠΑΡΜΑΤΑ ΦΑΞΗΙΣ 345 Vulg. παρέλθῃ. 348
Vulg. ἐνθάδε τέτραφεν 349 ΦΕΙΠΩΝ 350 ΦΩΙ
ΠΑΙΔΙ ΕΚΑΣΤΟΤ ΠΕΙΡΑΤ ΕΦΕΙΠΕ

343—348. Quod si ita
sibi cauerit, fieri non pos-
se ut alius eum praetereat.
— Iungenda: λίθου δ' ἀ-
λέασθαι ἐπαυρεῖν, ἀλλὰ πε-
φυλαγμένος εἶναι. Est au-
tem πεφυλαγμένος εἶναι. sc.
μὲνῃσο. pro ἔστω. πεφύ-
λαξο. — 344. sin alios prae-
terieris in meta, circumfle-
ctendo metam, nemo asse-
qui te poterit: μετάλμενος,
insequutus, insequendo. ἔ-
λθῃ assequatur, καταλάβῃ.

346. Arion, Adraffi πο-

bilis equus. v. Obfl. — 348.

Laomedontis equi: sup. E,
269. iidem, quos sibi pa-
ctus erat Hercules Hesionem
liberaturus: Apollod. II, 5, 8.

351—361. Redit ad v.
301. Sorte loca occupant
quini aurigae; primum An-
tilochus, fauente fortuna,
tum Eumelus, Menelaus,
Meriones, Diomedes.

352. κλήρους ἐνεβαίοντο
scil. εἰς κυνῆν, eaque iauer-
sa, excidunt sortes, seu σύμ-
βολα, sup. H, 175 sq.

Ἀντιλόχου· μετὰ τόνδε λάχε κρείων Εὐμήλες·
 τῷ δ' αἶψ' ἐπ' Ἀτρείδης δουρικλειτὸς Μενέλαος· 355
 τῷ δ' ἐπὶ Μηριόνης λάχ' ἐλαυνόμεν· ὕστατος αὐτὲ
 Τυδείδης, ὃχ' ἄριστος ἑὼν, λάχ' ἐλαυνόμεν ἵππους.
 στάν δὲ μεταστοιχεί· σήμηνε δὲ τέρματ' Ἀχιλλεύς,
 τηλόθεν ἐν λείῳ πεδίῳ· παρὰ δὲ σκοπὸν εἶπεν·
 ἀντίθεον Φοῖνικα, ὑπάονα πατέρος ἑοῖο, 360
 ὥς μεμνέωτο δρόμου, καὶ ἀλκιφείην ἀποείποι.
 Οἱ δ' ἄρα πάντες ἐφ' ἵπποισι μάστιγας αἶψαν,

354 Vulg. μετὰ τόνδ' ἔλαχε. 360 ΠΑΤΡΟΣ ΠΕΦΟΙΟ
 361 ΑΠ'Ο ΦΕΙΗΟΙ 362 Vulg. οἱ δ' ἄμα.

361. ὥς μεμνέωτο δρόμον. ut obseruaret, cursum. v. Obff.

Vt statim totius certaminis curulis ordinem teneamus, eum hic adscribam: Sorte tenent loca: *Antilochnus, Eumelus, Menelaus, Meriones, Diomedes*. Cursum inito, praeuertunt statim ceteros *Eumelus* et *Diomedes* equorum velocitate 376. At *Eumelis* fracto iugo curru exigitur, 390 sq. et *Diomedes* priorem locum occupat. Qui proximus erat curriculo, *Menelaus*, circumacta iam meta, in angustiore via subflere coactus praeuertitur ab *Antilocho* 419 sq. Ergo

fert praemium primum *Diomedes* 508 sq. *Eumelis* misertus Achilles praemium secundum ei dare constituerat; at *Antilocho* ita sibi iniuriam fieri clamante extraordinarium munus *Eumelo* decernit 558. Tum *Menelaus* in *Antilocho* insurgit, qui dolo malo eum praeuertisse videri poterat; placatus tamen consentit, ut ille praemium secundo loco ferat, ipse in *tertio* acquiescit; 612. 613. *quartum* aufert *Meriones*; 614. reliquum quod erat, *quintum*, honoris causa Nestori assignatur ab Achille, 615.

362 — 652. Initur cursus curulis; euolant equi.

πέπληχόν θ' ἱμαῖσιν, ὁμόκλησάν τ' ἐπέεσσιν
 ἐαυμένεας· εἰ δ' ὤκα διέπρησσαν πεδίαια,
 νόσφι νεῶν, ταχέως· ὑπὸ δὲ στέρνοισι κονίη· 365
 ἴστατ' αἰερωμένη, ὥστε νέφος ἢ θύελλα·
 χαῖται δὲ βῶντο μετὰ πανοῆς ἀνέμοιο·
 ἄρματα δ' ἄλλοτε μὲν χθονὶ πλινυτά πουλυβατείρῃ,
 ἄλλοτε δ' αἴζασκε μετήορα· τοὶ δ' ἐκατῆρες
 ἔφτασαν ἐν δίφροισι· πάτασσε δὲ θυμὸς ἑκάστου, 370
 νίκης ἱμένων· κέκλοντο δὲ οἷσιν ἑκάστας
 ἵπποις, οἱ δὲ πέτοντο κνήοντες πεδία·
 ἀλλ', ὅτε δὴ πύμαται τέλεον δρόμον ὠκέες ἵπποι.

363. ΤΕ ΠΕΠΛΗΣΣΙ 367 Vulg. δ' ἐβῶντο. 370 Θ. Τ.
 ΜΟΣ ΦΕΚΑΣΤΟΥ v. Obfl. 371 FIEMENON —
 ΔΕ ΦΟΙΣΙ ΦΕΚΑΣΤΟΣ 372 Vulg. οἱ δ' ἐπέτοντο

364. οἱ δ' ὤκα διέπρησσαν. Homericæ expressere. In his
 (τὸν δρόμον διὰ τοῦ) πεδίου. princeps est Virgilius in
 νόσφι νεῶν, inde a mari Aen. V.
 versus planitiem, campi, in-
 tra vallum tamen. v. Obfl.

In seqq. poeticam vim mi-
 raberis et copiam in red-
 dendis ad sensum significan-
 ter, ἐμφαντικῶς, iis, quae
 nobis ipsum decursum ante
 oculos exhibere videantur.
 Non ad consilium huius
 operae spectat, alios poe-
 tas comparare, qui cum no-
 stro certarunt, aut ex eo
 mutua sumserunt vel adum-
 brarunt; de his agendum
 potius est in iis ipsis, qui
 373. ἀλλ' ὅτε δὴ πύμαται
 πέλεον δρόμον, ἅψ' ἐφ' ἀλόα-
 versus. namq., retro, vnde
 cursus erat, factus versus
 campum, v. 365, Non ita-
 quæ πύματος δρόμος est vl-
 timum ex pluribus curricu-
 lis seu decursibus; nam vnus
 tantum fuit decursus versus
 metam, inde retro ad car-
 ceres. Ergo est altera cur-
 riculi pars, inde a meta,
 quæ sane nouissima est,
 posterior post anteriorem,
 factam versus metam.

αἶψ' ἐφ' αἶλός πολεῖς, τότε δὴ ἀρετὴ γε ἐκάστου
 φαίνεται· ἄφαρ δ' ἵπποισι τάδ' ἐδρόμος. ὦκα δ' ἔπειτα
 αἰ Φηρητιάδῃ ποδώκεας ἔκφερον ἵπποι. 376
 τὰς δὲ μέτ' ἐξέφερον Διομήδεος ἄρσενες ἵπποι
 Τρῳάιοι· οὐδὲ τι πολλὸν ἄνευθ' ἔσαν, ἀλλὰ μάλ' ἐγγύς·
 αἰεὶ γὰρ διφρου ἐπιβησομένοισιν ἔειπεν.
 πνοιῇ δ' Εὐμήλοιο μετάφρενον εὐρέε τ' ὦμα 380
 θέρμετ'· ἐπ' αὐτῷ γὰρ κεφαλᾷς καταθέντε πετέσθην.
 καὶ νῦ κεν ἢ παρέλασσ', ἢ ἀμφήριστον ἔειπεν,
 εἰ μὴ Τυδῆος υἱὶ κοτέσσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
 ὅς ῥα οἱ ἐκ χειρῶν ἔβαλε μῶστιγχα φαεινὴν·
 τοῖο δ' ἀπ' ὀφθαλμῶν χύτο δάκρυα χλωμένοιο, 385
 σὺνκαί τὰς μὲν ὄρα ἔτι καὶ πολὺ μᾶλλον ἰούσας,
 οἱ δὲ αἰ ἐβλάφθησαν, ἄνευ κέντροιο θέοντες.

374 ΑΡΕΤΗ ΓΕ ΕΚΑΣΤΟΥ 377 Vulg. μεταξέφε-
 ρον 379 ΕΠΙΒΗΣΟΜΕΝΟΙΣΙ ΠΕΙΚΤΗΝ. 384
 ΡΑ ΕΟΙ 387 ΕΟΙ ΔΕ ΕΟΙ

375. ὦκα δ' ἔπειτα. cur-
 su iam circa metam flexo in
 alteram partem hippodro-
 mi, ea quae sequuntur,
 enenerunt. Primi inter co-
 teros cursu praeualuerunt
 nunc Eumelus et Diome-
 des; et hic quidem scutica
 amissa retardatus, mox ta-
 men ea recepta insequitur,
 at 391 Eumelus ingo fra-
 cto humi sternitur. Ita Dio-
 medes priorem locum occu-
 pat. — 376. Φηρητιάδῃ,
 Eumeli, nepotis Pheretis,

filii Admeti. cf. B, 763. —
 377. Diomedis ἵπποι Τρῳάιοι,
 qui Aeneae fuerant; ut me-
 mineris ex sup. 290 sq. —
 380. iunge: πνοιῇ δὲ (τῶν
 τοῦ Διομήδεος ἵππων) θέρ-
 μετο τὸ μετάφρενον τοῦ Εὐ-
 μήλου εὐρέε τ' ὦμα. — 382.
 aut praetergressurus erat ip-
 sum; aut eum exaequat-
 ur, ita ut dubium fuisset,
 uter altero prior carceres
 attingeret. — 387. at aliteri
 (scil. sui) ἐβλάφθησαν, re-
 tardati sunt in cursu, do-

οὐδ' ἄρ' Ἀθηναίην ἐλεφθραίμενος λάθ' Ἀπόλλων
 Τυδείδην, μάλα δ' ὤκα μετέσσυτο ποιμένα λαῶν·
 δῶκε δὲ οἱ μάλιστα, μένος δ' ἵπποισιν ἐνήκεν. 390
 ἢ δὲ μετ' Ἀδμήτου υἱὸν κοτέουσα βεβήκει,
 ἵππειον δὲ οἱ ἦξε θεὰ ζυγόν· αἱ δὲ οἱ ἵπποι
 ἀμφὶς ὁδοῦ δραμέτην, θυμὸς δ' ἐπὶ γαῖαν ἐλύσθη.
 αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο παρὰ τροχὸν ἐξεκυλίσθη,
 ἀγκῶνάς τε περιδρύφθη, στόμα τε, ξινᾶς τε, 395
 θρυλλίχθη δὲ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι· τῷ δὲ οἱ ὄσσε
 δακρυόφι πλησθεν, θαλερὴ δὲ οἱ ἔσχετο φωνή.
 Τυδείδης δὲ παρὰ τρέφας ἔχε μώνυχας ἵππους,
 πολλὸν τῶν ἄλλων ἐξάλμενος· ἐν γαίρ' Ἀθήνῃ
 ἵπποις ἦκε μένος, καὶ ἐπ' αὐτῷ κῦδος ἔθηκε. 400
 τῷ δ' ἄρ' ἐπ', Ἀτρεΐδης εἶχε ξανθὸς Μενέλαος.
 Ἀντίλοχος δ' ἵπποισιν ἐκέλευτο πατρὸς εἶο·

390 ΔΕ FOI 391 Vulg. κοτέουσα ἐβεβήκει. 392 ΔΕ
 FOI FHZE v. Obfl. 393 ΔΕ FOI 396 ΔΕ
 FOI 397 ΔΕ FOI 402 ΠΑΤΡΟΣ 3ΕΦΟΙΟ

nec recipiebat scuticam. —
 388. ἐλεφθραίμενος h. βλά-
 ψας δι' ἀπάτης. v. Obfl. —
 393. ἀμφὶς ὁδοῦ. e via. teor-
 sum. De causis studii Apol-
 linis et Mineruae v. Obfl.

396. θρυλλίχθη. συναθραύ-
 σθη. contusum est os. v.
 Obfl. — 400. καὶ ἐπ' αὐτῷ
 κῦδος ἔθηκε. pro αὐτῷ, Dio-
 medi, κῦδος ἐπέθηκεν. ἔθα-
 κε. v. Obfl. — 401. τῷ δ'
 ἄρ' ἐπ'. ἐπὶ τῷδε, post hunc.

proximo a Diomede, Me-
 nelaus agebat equos.

402 — 447. Celeritate
 praeiuerant ceteros equi Eu-
 meli et Diomedis. Eumeli
 casu Diomedes vnus emicat.
 Hunc proximus cursu nunc
 erat Menelaus; quem ante-
 vertere studet Antilochus,
 vt saltem alterum a Dio-
 mede praemium obtineat;
 insequutus itaque eum in
 viae angustia eius cursum

Ἐμβητον, καὶ σφῶϊ τιταίνετον, ὅττι τάχιστα,
 ἥτοι μὲν κείνοισιν ἐριζέμεν οὔτι κελεύω
 Τυδείδew ἵπποισι δακρυρότος, οἷσιν Ἀθήνη 405
 νῦν ᾤρεξε τάχος, καὶ ἐπ' αὐτῷ κῦδος ἔθηκεν.
 Ἴππους δ' Ἀτρεΐδαο κίχανετε, μηδὲ λίπησθον,
 καρπαλίμως, μὴ σφῶϊν ἐλεγχείην καταχεύη
 Αἴθη, θῆλυς ἐοῦσα· τίη λείπεσθε, Φέριστοι;
 ᾧδε γὰρ ἐξέρεω, καὶ μὴν τετελεσμένον ἔσται· 410
 οὐ σφῶϊν κομιδὴ πᾶρὰ Νέστορι· ποιμένι λαῶν
 ἔσσεται, αὐτίκα δ' ὕμμε κατακτενεῖ ὄξει χαλκῷ,
 αἱ κ' ἀποκηδήσαντε Φερῶμεθα χεῖρον ἄεθλον·
 ἀλλ' ἐφομαρτέϊτον, καὶ σπεύδετον ὅττι τάχιστα·
 ταῦτα δ' ἐγὼν αὐτὸς τεχνήσομαι, ἥδ' ἐνοήσω, 415

impedit, tandemque sistere
 cogit, atque ita eo post se
 relicto praeteragit. Tantum
 igitur ille callidi Nestoris
 consiliis, profecerat, qui ar-
 te curuli eum docuerat ma-
 iora obtineri posse quam
 equorum velocitate.

403. σφῶϊ τιταίνετον. τι-
 ταίνεσθον. τανύεσθον. quod
 alias sollenne, vt Π, 375.
 cf. sup. 324. extendite vos,
 cursum intendite. — 408.
 9 ne vos probro adspergat
 Aethē quae memorata est
 vl. 295. — 413. ἀποκηδή-
 σαντε, si ego et vos remif-
 se et supine agentes, h. e.
 non summis viribus conten-
 dentes. — 415. ταῦτα δὲ,

h. e. τοῦτο δὲ ἐγὼ αὐτὸς τε-
 χνήσομαι, (ὥστε) παραδύναι.
 parat astute speculari in an-
 gustiis viae opportunitatem
 praenertendi Menelaum.

418—447. ὀλίγον χρόνον
 Non multum aberant ab eo
 loco, quo via curriculi co-
 artabatur; στεῖνος ὁδοῦ κού-
 λης, στενωπὸς ἐν ὁδῷ, et
 mox 420 disertius: ῥωχμὸς
 ἔην. solum excavatum a ter-
 rente hibernis imbribus eo
 deferri solito; quod ingre-
 diendum erat curribus, quia
 via per illud ducebat; Me-
 nelaus cauerat, ne quis una
 cum ipso fauces ingrederet-
 ur, et iuxta incedens viri-
 que periculum crearet; An-

στεινωπῶ ἐν ὁδῷ παραδύμεναι, οὐδὲ με λήσει.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δὲ, ἀνακτος ὑποδδείςαντες ὁμοκλήν,
μᾶλλον ἐπιδράμέτην ὀλίγον χρόνον· αἶψα δ' ἔπειτα
στεῖνος ὁδοῦ κοίλης ἴδεν Ἀντίλοχος μενεχάρμης·

βωχμὸς ἦν γαίης, ἥ χειμέριον ἅλὲν ὕδωρ 420
ἐξέβρηξεν ὁδοῖο, βάθυνε δὲ χῶρον ἅπαντα·

τῇ δ' εἶχε Μενέλαος, ἀματροχίας ἀλεεινών.
Ἀντίλοχος δὲ παρατρέψας ἔχε μώνυχας ἵππους
ἐκτὸς ὁδοῦ, ὀλίγον δὲ παρακλίνας ἐδίωκεν.

Ἀτρεΐδης δ' ἔδδισε, καὶ Ἀντιλόχῳ ἐγεγώνει 425

Ἀντιλόχ', ἀφραδέως ἱππάζεαι· ἀλλ' ἀνεχ' ἵππους.
στεινωπὸς γὰρ ὁδὸς, τάχα δ' εὐρυτέρῃ παρελάσσεις·
μήπως ἀμφοτέρους δηλήσεται, ἄρματι κύρσας.

Ὡς ἔφατ'· Ἀντίλοχος δ' ἔτι καὶ πολὺ μᾶλλον ἔλαυ-
κέντρῳ ἐπισπέρχων, ὥς οὐκ αἰόντι ἔοικώς. 430 [νε,
ὅσσα δὲ δίσκου οὔρα κατωμαδίῳ πέλονται,

417 ΔΕ ΦΑΝΑΚΤΟΣ 419 ΦΙΔΕ 420 ΦΑΛΕΝ
430 ΑΙΟΝΤΙ ΦΕΦΟΙΚΩΣ

tilochus tamen extra orbi-
tam innectus eum praeter-
it, coactum inhibere equos,
ne rotis mutuo illis cur-
rus frangerentur. χειμέ-
ριον ἅλὲν ὕδωρ, collecta
aqua, ἐξέβρηξεν ὁδοῦ (μέρος
τι) πρὸ τὴν ὁδόν. — 422.
ἀματροχίας pro singulari,
τοὺς ἅμα τρέχοντας, ne suo
currui illideretur alter in
angusto tramite. — 424.
ἐκτὸς ὁδοῦ, quae erat in il-

la cavitate, ab orbita rota-
rum paullulum deflectendo,
et aliquam viae partem una
cum Menelao incedendo,
donec ille sibi cauens equos
fisteret; ita Antilochus an-
tegitur.

431. ὅσσα δὲ δίσκου οὔρα
pro ὅρα, (vt ὄρω pro ὁρ-
μᾶω) ἐρμήματα. Aequato
iam cursu, aliquantum spa-
tii decurrebant iuxta se utrae-
que bigae; et quidem spa-

ὄντ' αἰζήσας ἀφῆκεν ἀνὴρ, πειρώμενος ἦβης,
 τόσσον ἐπιδραμέτην· αἱ δ' ἠρώσαν ὀπίσσω
 Ἀτρεΐδew· αὐτὸς γὰρ ἐκὼν μεθέηκεν ἐλαύνειν,
 μήπως συγκύρσειαν ὁδῷ ἐνὶ μώνυχες ἵπποι, 435
 δίφρους τ' ἀνστρέψειαν εὐπλεκέας, κατὰ δ' αὐτοὶ
 ἐν κονίησι πέσοιεν, ἐπαιγόμενοι περὶ νίκης.
 τὸν καὶ νεικεῖον προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
 Ἀντίλοχ', οὐτίς σεῖο βροτῶν ὀλοώτερος ἄλλος.
 ἔρβ', ἐπεὶ οὐ σ' ἔτυμόν γε φάμεν πεπνύσθαι Ἀχαιοί.
 ἀλλ' οὐ μὲν οὐδ' ὥς ἄτερ ὄρκου οἴσῃ ἄεθλον. 441
 Ὡς εἰπὼν, ἵπποισιν ἐκέκλετο, φωνήσεν τε·
 μή μοι ἐρύκεσθον, μηδ' ἔστατον ἀχχυνμένω κῆρ·

434 ΓΑΡ ΦΕΚΩΝ v. Obfl. 436 f. ἀντρέψειαν 439
 ΟΛΟΦΩΤΕΡΟΣ 440 ΦΕΡΡ' 442 ΦΕ·ΙΠΩΝ

tio iactus disci a valida ma-
 nu in humerum elata iacti
 (κατωμαδίου.) — 432. πει-
 ρώμενος ἦβης, virium iuue-
 nilium. — 434. ἐκὼν μεθέ-
 ηκεν ἐλαύνειν. Menelaus
 videns, fieri posse ut currus
 allisi invicem et rotis impli-
 citi et impediti frangantur,
 sustinet currum: non inci-
 tat equos; itaque hi ἠρώη-
 σαν ὀπίσσω, ἀναρωῦσιν, ἀνα-
 χωροῦσιν, non amplius cur-
 su contendunt cum Antilo-
 cho: ita hic praecurrit.

439. ὀλοώτερος. in obiur-
 gatione iam vidimus vocem
 adhibitam in louem Γ, 365.

vbi v. Obfl. X, 15. vbi erat
 βλαπτικὸς, χαίρεακος, ma-
 litiosus; etiam nunc Mene-
 laus Antilochi factum ad
 malitiam animi refert, et
 dolum malum. — 440. Iun-
 ge: οὐκ ἔφαμεν ἔτυμον, ἐ-
 τύμως, σὲ πεπνύσθαι, πε-
 πνυμένον εἶναι, συνετόν. vi-
 demus et hic notionem pru-
 dentiae cum honestate con-
 iungi; noli tamen putare,
 fieri hoc philosophica subti-
 litate; sed simplicitate vitae
 et sermonis, qui virtutum
 nomina definita nondum ha-
 bebat. — 441. οὐκ ἄτερ ὄρ-
 κου· Icil. ut iuraret, se non

φθίσονται· τούτοις πόδες καὶ γοῦνα καμόντα,
ἢ ὑμῖν· ἄμφω γὰρ ἀτέμβονται νεότητος. 445

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δὲ, ἄνακτος ὑποδδείσαντες ὁμοκλήν,
μ' ἄλλον ἐπιδραμέτην, τάχα δὲ σφισιν ἄγχη γέγοντο.

Ἀργεῖοι δ' ἐν αἰγῶνι καθήμενοι εἰσορόωντο
ἵππους, τοὶ δὲ πέτοντο κορίοντες παιδίοι. 449

πρῶτος δ' Ἰδομενεύς, Κρητῶν ἀγός, ἐφράσατο ἵππους·

446 IOI ΔΕ ΦΑΝΑΚΤΟΣ

dolo malo et in fraudem Menelai hoc fecisse, v. inf. 581 sqq. Nam poterat abreptus esse equorum impetu, nec putare, id licere facere in certamine et sic porro.

444. φθίσονται — καμόντα, (πρὶν) ἢ ὑμῖν. deficient viribus citius quam vestri pedes, vos. v. Obfl. — 445. ἀτέμβονται νεότητος. nam Antilochi equi iuuenili vigore destituti sunt. Nec mirum, nam a Nestore iam habiti fuerant v. 301. ita nec mirum eos fuisse tardos 310. — 447. σφίσιν, Antilochi equis.

448—499. Iam in reditu ad carceres conspecti e longinquo currus: primus quidem Idomeneus, oculorum acie pollens senex, prospiciens animaduertit, non eundem curruum esse ordi-

nem, qui antea fuerat; non Eumeli esse equos sed Diomedis, qui ceteros praeuenterint — 472. Contendit contra Ajax, non alios esse equos quam Eumeli et, putes te inter homines nostros litteratos versari, truculenter statim a conuiciis et contumeliis exordium facit; neque enim ii interrogant, vt Idomeneus: 458. οὗτος ἐγὼ ἵππους ἀνγάζομαι ἢ καὶ ὑμεῖς; ἀλλὰ ἴδεο καὶ ὕμεις. sed Aiaces illi ab initio statim vociferantur: Ἰδομενεῦ, τί πάρος λαβρεύεαι; οὔτε τοι ἐξότατον πεφάλῃς ἐκδέμεται ὄσσα. caecutis, homo, et omnes alii caecutiunt; ego solus visu valeo; tu abi, et per spicilla tibi cura. — 481 inde rixa inter eos; ab Achille repressa — 498. Inter haec Diomedes curru ad-

ἦστο γὰρ ἐκτὸς ἀγῶνος ὑπέρτατος ἐν περιωπῇ·
 τοῖο δ' ἄνευθεν ἑόντος, ὁμοκλητῆρος ἀκούσας
 ἔγνω· φράσσατο δ' ἵππον ἀριπρεπέα προὔχοντα,
 ὃς τὸ μὲν ἄλλο τόσον φοῖνιξ ἦν, ἐν δὲ μετώπῳ
 λευκὸν σῆμα τέτυκτο περίτροχον, ἥτε μήνη· 455
 στῇ δ' ὀρθὸς, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
 ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες, ἡδὲ μέδοντες,
 οἷος ἐγὼν ἵππους αὐγάζομαι, ἢ καὶ ὑμεῖς;
 ἄλλοι μοι δοκέουσι παροίτεροι ἔμμεναι ἵπποι,
 ἄλλος δ' ἡνίοχος ἰνδάλλεται· αἱ δὲ πού αὐτοῦ 460
 ἔβλαβεν ἐν πεδίῳ, αἱ κεῖσέ γε φέρτεραι ἦσαν.
 ἦτοι γὰρ ταῖς πρῶταις ἴδον περὶ τέρμα βαλούσας·
 νῦν δ' οὔπη δύναμαι ἰδεῖν, πάντη δὲ μοι ὅσσε
 Τρωϊκὸν ἀν' πεδίον παπταίνετον εἰσορόαντι.

455 Vulg. σῆμ' ἐτέτυκτο. 456 ΕΦΕΙΠΕ 462 ΠΡΩΤΑ
 ΦΙΛΟΝ 463 Vulg. οὔπω 464 Vulg. ἀμπεδίον

stat; disputantes Ajax et Idomeneus diremti; secus quam nostri philosophi solent, qui ipsam rerum ac sensuum veritatem sophismatibus eludunt et altercari pergunt.

451. Idomeneus sedebat ἐκτὸς ἀγῶνος, seorsum a coetu spectantium, in loco editiore unde prospectus liberior esset; ἐν περιωπῇ. vt sup. E, 8. — 452. Diomedis vocem agnoscit equos hortantis; tum et equum

sum, cum candore in fronte: τὸ μὲν ἄλλο τόσον quod ad cetera attinet, rufus ἐπὶ τόσον, ἐφ' ὅσον οὐ ἐν μετώπῳ. v. Obfl.

459. ἄλλοι sc. quam qui exierant primo loco carceribus: — 460. αὐτοῦ, eius qui prior praeuenerat ceteros, Eumeli: κεῖσε γε ex seq. vsque ad metam circumflectendam ἔβλαβεν, casu intercepti, casu aliquo impediti: vt sup. 387. — 462. Casus ille insultus

ἤε τὸν ἡνίοχον φύγον ἡνία, οὐδὲ δυνάσθη 465

εὖ σχεθέειν περὶ τέρμα, καὶ οὐκ ἐτύχησεν ἐλίξας.

ἔνθα μιν ἐκπεσέειν οἶω, σὺν δ' ἄρματα ἄξει·

αἱ δ' ἐξηρώησαν, ἐπεὶ μένος ἔλλαβε θυμόν.

ἀλλὰ ἴδεσθε καὶ ὕμμες ἀνασταδόν· οὐ γὰρ ἔγωγε

εὖ διαγιγνώσκω· δοκεῖ δέ μοι ἔμμεναι ἀνῆρ. 470

Αἰτωλὸς γενεήν, μετὰ δ' Ἀργείοισιν ἀνάσσει.

Τυδεὺς ἵπποδάμου υἱὸς, κρατερός Διομήδης.

Τὸν δ' αἰσχυρῶς ἐνένισπεν Ὀϊλῆος ταχύς Αἴας·

Ἰδομενεῦ, τί πάρος λαβρεύεαι; αἱ δὲ τ' ἀνευθεν

ἵπποι ἀερίσιπδες πολέος πεδίοιο διένται. 475

οὔτε νεώτατός ἐσσι μετ' Ἀργείοισι τοσοῦτον,

οὔτε τοι ὀξύτατον κεφαλῆς ἐκδέρεται ὅσσε.

ἀλλ' αἰεὶ μύθοις λαβρεύεαι· οὐδὲ τί σε χρεῖ

467 ἌΡΜΑΤΑ ΦΑΞΑΙ 469 ΑΛΛΑ ΦΙΔΕΣΘΕ
471 ΑΡΓΕΙΟΙΣΙ ΠΑΝΑΣΣΕΙ

euenat Eumelo, iam re-
licta a tergo meta, et ad
ulteriora progresso; in red-
itu versus carceres.

466. εὖ σχεθέειν l. ἡνία,
l. τοὺς ἵππους. ἐπισχεῖν καὶ
ἡτύχησεν ἐν τῷ ἐλίξαι τὸ
ἄρμα περὶ τὸν καμπτήρα.

— 468. equi forte via ex-
cellerunt, acti consternatio-
ne, efferati: v. Obsl.

473—481. Ajax Oilei f.
Ferociter Idomeneum incre-
pat, Diomedis equos prio-
res esse aientem; esse equos

Eumeli, eosdem quos prio-
re cursus parte ante-flexum
circa metam viderat, prio-
res esse contendit. Cur Eu-
melo tantopere ille studeat,
non apparet caussa; vt hoc
faciat, nihil aliud eum ad-
ducere videtur, quam ferox
animus procliuis ad contra-
dicendum dicto alterius:
qua indole multi sunt na-
tura et more asperi et ar-
rogantes.

474. τί πάρος λαβρεύεαι;
τί πρὸ καιροῦ πολυλογεῖς —

λαβραγόρην ἔμεναι· πάρα γὰρ καὶ ἀμείνονες ἄλλοι.
ἵπποι δ' αὐταὶ ἔασι παροίτεραι, αἰ τὸ πάρος περ, 480
Εὐμήλου, ἐν δ' αὐτὸς ἔχων εὐληρα βέβηκε.

Τὸν δὲ χολωσάμενος Κρητῶν ἀγὼς ἀντίον ἠΐδα·
Αἴαν, νῆκος ἄριστε, κακοφραδὲς, ἄλλα τε πάντα
δεύσαι Ἀργείων, ὅτι τοι νόος ἐστὶν ἀπηγής.
δεῦρό νυν ἡ τρίποδος περιδόμενον, ἢ ἐλέβητος· 485
ἴστορα δ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα θείομεν ἄμφω,
ἐπ' ὅτεραι πρόσθ' ἵπποι· ἵνα γνοίης ἀποτίνων.

ὧς ἔφατ'· ὤρυστο δ' αὐτίκ' Οἰλῆος ταχὺς Δίας,
χωόμενος, χαλεποῖσιν ἀμείψασθαι ἐπέεσσι.
καὶ νῦ κε δὴ προτέρω ἔτ' ἔρις γένετ' ἀμφοτέροισιν, 490
εἰ μὴ Ἀχιλλεὺς αὐτὸς ἀνίστατο, καὶ φάτο μῦθον·

Μηκέτι νῦν χαλεποῖσιν ἀμείβεσθον ἐπέεσσιν,
Αἴαν, Ἰδομενεῦ τε, κακοῖς· ἐπεὶ οὐδὲ ἔοικε·
καὶ δ' ἄλλω νεμεσᾶτον, ὃ τις τοιαῦτά γε βέζοι.
ἀλλ' ὑμεῖς ἐν ἀγῶνι καθήμενοι εἰσορᾷσασθε 495

480 Vulg. αὔτε

485 Vulg. νείκε

486 FISTOPA

489 FEΠEEΣΣΙ

492 FEΠEEΣΣΙ

493 OTAE

FEFOIKE

καὶ μεγαληγορεῖς. vt Apollo-
nii verbis vitat. — 481. εὐ-
ληρα habenas: αὐτὸς ἐμβέ-
βηκε τῷ δέφρῳ ἡνιοχῶν.

482—487. Pro suo af-
ferto pugnat Idomeneus:
tum compescitur contentio
ab Achille 488. κακοφρα-
δὲς, ὅτι τοι v. Reliqua, ἄλ-
λα τε πάντα δεύσαι τῶν Ἀρ-

γείων, sunt in medio. Iun-
ctura, quam vulgo faciunt,
non bene procedit. v. Obfl.

485. ἡ τρίποδος περιδόμε-
νον, faciamus sponsonem pi-
gnore posito, tripode vel
lebate. v. Obfl. — 486. ἴ-
στορα, testem, seu verius
arbitrum qui, facta spon-
sione et pignore depolito,
arbitrium fert, vter causa

ἵππους· οἱ δὲ τάχ' αὐτοὶ ἐπειγόμενοι περὶ νίκης
ἐνθάδ' ἐλεύσονται· τότε δὲ γνώσεσθε ἕκαστος
ἵππους Ἀργείων, οἱ δὲύτεροι, οἱ τε πάροιθεν.

Ὡς φάτο· Τυδείδης δὲ μάλα σχεδὸν ἦλθε διώκων,
μάστι δ' αἰὲν ἔλαυνε κατωμαδόν· οἱ δὲ οἱ ἵπποι 500
ὑψὸς αἰερέσθην ῥίμῃα πρήσσοντες κέλευθον·
αἰεὶ δ' ἠνίοχον κονίης ῥαθάμιγγες ἔβαλλον·
ἄρματα δὲ χρυσῷ πεπυκασμένα κασσιτέρῳ τε,
ἵπποις ὠκυπόδεσσιν ἐπέτρεχον· οὐδὲ τι πολλή
γίγνεται ἐπισσώτρων ἄρματροχίῃ κατόπισθεν 505
ἐν λεπτῇ κονίῃ· τῷ δὲ σπεύδοντε πετέσθην.
στῇ δὲ μέσῳ ἐν αἰγῶνι, πολὺς δ' ἀνεκῆκίεν ἰδρῶς
ἵππων, ἔκ τε λόφων καὶ ἀπὸ στέρνοιο χαμᾶζε.
αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο χαμαὶ θόρε παμφανώνωντες,
κλίνει δ' ἄρα μάστιγα ποτὶ ζυγόν· οὐδὲ μάτησεν 510
Ἰφθίμος Σθένελος, ἀλλ' ἐσσυμένως λάβ' ἄεθλον·
δῶκε δ' ἄγειν ἐτάροισιν ὑπερδύμοισι γυναῖκα,

497 ΓΝΩΣΕΣΘΕ ΕΚΑΣΤΟΣ 500 ΔΕ ΦΟΙ
504 Vulg. οὐδέ τε.

exciderit. — 496. ἐπειγόμενοι. περὶ νίκης τρέχοντες.

499—513. Finitur contentio inter Asiaceum et Idoneum aduentu bigarum Diomedis primo loco, qui praemium aufert.

499. διώκων agens, sc. τοὺς ἵππους, vt supra. nam alius eum non anteibat. — 505. rotarum vix lenia ve-

ligia in pulvere visebantur κατόπισθεν. a tergo, non nisi levis nec alte depressa in pulvere orbita relinquebatur post currum. — 510. οὐδὲ μάτησεν Sthenelus: suaviter, ex sensu et more sodaliti et amicitiae: secundum Pindaricum Ol. IV, 7 ξείνων δ' εὖ πρασσόντων ἔσαναν αὐτίκ' ἀγγελίαν ποτὶ γλυκεῖαν ἑσλοί.

λαβραγόρην ἔμεναι· πάρα γάρ καὶ ἀμείνονες ἄλλοι.
ἵπποι δ' αὐταὶ ἔασι παροίτεραι, αἳ τὸ πάρος περ, 480
Εὐμήλου, ἐν δ' αὐτὸς ἔχων εὐληρα βέβηκε.

Τὸν δὲ χολωσάμενος Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ἠΐδα·
Αἶαν, νεῖκος ἄριστε, κακοφραδὲς, ἄλλα τε πάντα
δεύσαι Ἀργείων, ὅτι τοι νόος ἐστὶν ἀπηνής.
δεῦρό νυν ἢ τρίποδος περιδῶμεθον, ἢ λέβητος· 485
ἴστορα δ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα θείομεν ἄμφω,
ὀππότεραι πρόσθ' ἵπποι· ἵνα γνοίης ἀποτίνων.

ὧς ἔφατ'· ὤρνυτο δ' αὐτίκ' Οἰλῆος ταχύς Δίας,
χωόμενος, χαλεποῖσιν ἀμείψασθαι ἐπέεσσι.
καὶ νύ κε δὴ προτέρω ἔτ' ἔρις γένητ' ἀμφοτέροισιν, 490
εἰ μὴ Ἀχιλλεὺς αὐτὸς ἀνίστατο, καὶ φάτο μῦθον·

Μηκέτι νῦν χαλεποῖσιν ἀμείβεσθον ἐπέεσσιν,
Αἶαν, Ἰδομενεῦ τε, κακοῖς· ἐπεὶ οὐδὲ ἔοικε·
καὶ δ' ἄλλω νεμεσᾶτον, ὃ τις τοιαῦτά γε βέζοι.
ἀλλ' ὑμεῖς ἐν ἀγῶνι κατῆμενοι εἰσορέασθε 495

480 Vulg. αἴτε

483 Vulg. νεῖκος

486 FISTOPA

489 FEΠEEZZI

492 FEΠEEZZI

493 OTAE

FEFOIKE

καὶ μεγαληγορεῖς. vt Apollo-
nii verbis vtar. — 481. εὐ-
ληρα habenas: αὐτὸς ἐμβέ-
βηκα τῷ δίφρῳ ἡνιοχῶν.

γείων, sunt in medio. Iun-
ctura, quam vulgo faciunt,
non bene procedit. v. Obfl.

485. ἢ τρίποδος περιδῶμε-
θον, faciamus sponfionem pi-

482—487. Pro suo af-
ferto pugnat Idomeneus:
tum compescitur contentio
ab Achille 488. κακοφρα-
δὲς, ὅτι τοι v. Reliqua, ἄλ-
λα τε πάντα δεύσαι τῶν Ἀρ-

gnore posito, tripode vel
lebetes. v. Obfl. — 486. ἴ-
στορα, ἱστῶν, seu verius
arbitrum qui, facta spon-
sione et pignore depolito,
arbitrium fert, vtar causa

ἵππους· οἱ δὲ τάχ' αὐτοὶ ἐπειγόμενοι περὶ νίκης
ἐνθάδ' ἐλεύσονται· τότε δὲ γνῶσεσθε ἕκαστος
ἵππους Ἀργείων, οἱ δεύτεροι, οἱ τε πάροισιν.

Ὡς φάτο· Τυδείδης δὲ μάλα σχεδὸν ἦλθε διώκων,
μάστι δ' αἰὲν ἔλαυνε κατωμαδόν· οἱ δὲ οἱ ἵπποι 500
ὑψὸς αἰερέσθην ῥίμῳα πρήσσοντε κέλευθον·
αἰεὶ δ' ἠνίοχον κονίης ῥαθάμιγγες ἔβαλλον·
ἄρματα δὲ χρυσῷ πεπυκασμένα κασσιτέρῳ τε,
ἵπποις ὠκυπόδεσιν ἐπέτρεχον· οὐδὲ τι πολλή
γίγνεται ἐπισσώτρων ἄρματαροχὴ κατόπισθεν 505
ἐν λεπτῇ κονίῃ· τῷ δὲ σπεύδοντε πετέσθην.
στῇ δὲ μέσῳ ἐν ἀγῶνι, πολὺς δ' ἀνεκῆκίεν ἰδρῶς
ἵππων, ἔκ τε λόφων καὶ ἀπὸ στέρνοιο χαμαῖζε.
αὐτὸς δ' ἐκ δῖφροιο χαμαὶ θόρε παμφανόωντες,
κλίνει δ' ἄρα μάλιστα γὰρ ποτὶ ζυγόν. οὐδὲ μάτησεν 510
Ἰφθίμος Σθένελος, ἀλλ' ἐσσυμένως λάβ' ἄεθλον·
δῶκε δ' ἄγειν ἐτάροισιν ὑπερθύμοισι γυναῖκα,

497 ΓΝΩΣΕΣΘΕ ΕΚΑΣΤΟΣ 500 ΔΕ ΦΟΙ
504 Vulg. οὐδέ τε.

exciderit. — 496. ἐπειγόμε-
νοι. περὶ νίκης τρέχοντες.

499—513. Finitur con-
tentio inter Aiace[m] et Ido-
meneum aduentu bigarum
Diomedis primo loco, qui
praemium aufert.

499. διώκων ἄγεις, sc.
τοὺς ἵππους, vt supra. nam
alius eum non anteibat. —
505. rotarum vix lenia ve-

ligia in pulvere visabantur
κατόπισθεν. a tergo, non
nisi levis nec alte depressa
in pulvere orbita relinque-
batur post currum. — 510.
οὐδὲ μάτησεν Sthenelus: sua-
viter, ex sensu et more so-
dalitii et amicitiae: secun-
dum Pindaricum Ol. IV, 7
ξείνων δ' εὖ πρᾶσσόντων ἐ-
σαναν αὐτίκ' ἀγγελίαν ποτὶ
γλυκεῖαν ἐσλοί.

καὶ τρίποδ' ὠτάντα φέρειν· ὁ δ' ἄλυνεν ὑφ' ἵππους.
 τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀντίλοχος Νηληϊῶς ἤλασεν ἵππους,
 κέρδεσιν, οὔτι τάχει γε, παρὰ φθάμενος Μενέλαον 515
 ἀλλὰ καὶ ὥς Μενέλαος ἔχ' ἐγγύθεν ὠκέας ἵππους.
 ὅσπον δὲ τροχοῦ ἵππος ἀφίσταται, ὅς ῥά τ' ἀνὰ κτα
 ἔλκησι πεδίοιο τιτανιόμενος σὺν ὄχεσφι,
 τοῦ μὲν τε ψεύουσιν ἐπισσώτρου τρίχες ἄκραι
 οὐραῖαι, ὁ δὲ τ' ἄγχι μάλα τρέχει, οὐδὲ τι πολλή 520
 χώρη μεσσηγύς, πολέος πεδίοιο θέοντος·
 τόσπον δὲ Μενέλαος ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο
 λείπετ'· αἰτάρ τὰ πρῶτα καὶ ἐς δίσκουρα λέλειπτο·
 ἀλλὰ μιν αἶψα κίχανεν· ὀφέλλετο γὰρ μένος ἢ
 ἵππου τῆς Ἀγαμεμνονέης καλλίτριχος Αἴθης· 525
 εἰ δὲ κ' ἔτι προτέρω γένετο δρόμος ἀμφοτέροισι,
 τῷ κέν μιν παρέλασσε, οὐδ' ἀμφήριστον ἔθηκεν.
 αὐτὰρ Μηριόνης, Θεράπων εὖς Ἰδομενῆος,

517 ἮΟΣ ΡΑ ΦΑΝΑΚΤΑ

514. Secundo loco Antilochus victor; tum Menelaus proxime — 528.

517—527. Tam prope inhaerebat Menelaus Antilochi currui, ut si cursus longius fuisset protractus, haud dubie ille Antilochum anteuersurus fuisset. • Angustum illud spatium, quo aberat Menelaus ab Antilochō, significanter declaratur per spatium inter equum et rotam inter currendum.

Recordandum autem, quod e monumentis antiquis apparet, exiguum admodum spatium fuisse, quo equi iuncti a curru distabant; ut vix assequi possis, quomodo cursus satis tutus fuerit.

523. Primo, postquam ab Antilochō se praeteriri passus erat Menelaus sup. 454, aberat ab Antilochō distans: δίσκουρα, ὀρμήματα δίσκου, seu ὀρμημα δίσκου.

528—531. Meriones iat-

λείπετ' ἀγακλῆος Μενελάου δουρὸς ἐρωήν.
 βάεδιστοι μὲν γάρ οἱ ἔσαν καλλίτριχες ἵπποι, 550
 ἥκιστος δ' ἦν αὐτὸς ἐλαυνόμεν ἄρμ' ἐν ἀγῶνι.
 υἱὸς δ' Ἀδμήτοιο πανύστατος ἤλυθεν ἄλλων,
 ἔλκων ἄρματα καλά, ἐλαύνων πρόσσοθεν ἵππους.
 τὸν δὲ ἰδὼν ᾤκτειρε ποδάρεκς διὸς Ἀχιλλεύς·
 σταῖς δ' ἄρ' ἐν Ἀργείοις ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευε· 535
 Λοῖσθος ἀνὴρ ὄριςτος ἐλαύνει μώνυχας ἵππους·
 ἀλλ' ἄγε δὴ οἱ δῶμεν αἰέθλιον, ὥς ἐπιεικὲς,
 δεύτερ'· ἀτὰρ τὰ πρῶτα φερέσθω Τυδεὸς υἱός.
 ὧς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον, ὥς ἐκέλευε·
 καὶ νῦν κέν οἱ πόρεν ἵππον, ἐπήνησαν γὰρ Ἀχαιοὶ, 540
 εἰ μὴ ἄρ' Ἀντίλοχος, μεγαθύμου Νέστορος υἱός,
 Πηλεΐδην Ἀχιλῆα δίκη ἡμείψατ' ἀναστάς·
 ὦ Ἀχιλεῦ, μάλα τοι κεχολώσομαι, αἶκε τελέσσης.

530 ΓΑΡ ΦΟΙ ΕΞΑΝ : 531 Vulg. ἥκιστος 534 ΔΕ
 ΦΙΔΩΝ 535 ΠΕΠΕΑ 537 ΔΗ ΦΟΙ — ΕΠΙ-
 ΠΕΙΚΕΣ 540 ΚΑΙ ΝΤ ΚΕ ΦΟΙ

dioribus equis usus et ipse
 imperitior aurigationis, se-
 rius aduenit: ἡλίας iactu
 δουρὸς ἐρωήν, ὄρμην, post
 Menelaum.

531. ἥκιστος δ' αὐτὸς —
 infimus arte et peritia. v.
 Obsl. Et tamen Meriones
 erat auriga Idomenei. Vn-
 de patet, aurigationem in
 certaminibus maioris artis
 fuisse quam in pugna.

532 — 565. Eumelus fra-
 cto curru incedens (sup.

Hom. Il. Vol. II

391 sq.) miserationem mo-
 vet Achilli et Achivis, ita
 ut Achilles ei vellet prae-
 mium loco secundo assigna-
 re. Quo facto, iniusto mo-
 do, se eo fraudari clamat
 Antilochus eumque adducit,
 ut Eumelo aliud praemium
 extra ordinem arcelli iubeat.

533. ἔλκων. quia fractus
 erat currus ἐλαύνων ἵππους,
 non ut plerumque, *agens*
cursu, sed *ante se agens*
vel ducens. et 536 ἐλαύνει

O o

τοῦτο ἔπος· μέλλεις γὰρ ἀφαιρῆσθαι ἄεθλον,
τὰ φρονέων, ὅτι οἱ βλάβεν ἄρματα καὶ ταχέ' ἵππων
αὐτός τ' ἐσθλός ἐών· ἀλλ' ὥφελεν ἀθανάτοισιν 546
εὐχέσθαι· τό κεν οὔτι πανύστατος ἦλθε δῖος ἄνακτος.
εἰ δέ μιν οἰκτεῖς, καὶ τοι φίλος ἔπλετο θυμῷ,
ἔστι ται ἐν κλισίῃ χρυσὸς πολὺς, ἔστι δὲ χαλκός,
καὶ πρόβατ', εἰσὶ δὲ τοι δμῳαί, καὶ μώνυχες ἵπποι· 550
τῶν οἱ ἔπειτ' ἀνελὼν δόμεναι καὶ μείζον ἄεθλον,
ἢ καὶ αὐτίκα νῦν, ἵνα σ' αἰνήσωσιν Ἀχαιοί.
τὴν δ' ἐγὼ οὐ δώσω· περὶ δ' αὐτῆς περικηδήτω
ἀνδρῶν, ὅς κ' ἐθέλῃσιν ἐμοὶ χεῖρεσσι μάχεσθαι.
ὣς φάτο· μείδῃσεν δὲ ποδάρεκς δῖος Ἀχιλλεύς, 555
χαίρων Ἀντίλοχῳ, ὅτι οἱ φίλος ἦεν ἑταῖρος·
καὶ μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ἀντίλοχ', εἰ μὲν δὴ με κελεύεις οἰκόθεν ἄλλο
Εὐμήλω ἐπιδοῦναι, ἐγὼ δὲ κε καὶ τὸ τέλεσσω·
δώσω οἱ θώρηκα, τὸν Ἀστεροπαῖον ἀπὸ νῆων, 560
χάλκεον, ᾧ πέρι χεῦμα φαεινοῦ κασσιτέροιο

544. ΤΟΤΤΟ ΕΡΕΟΣ 545. ΙΟΤΙ ΦΟΙ 548. ΝΟΙΣ
ΦΙΛΟΝ 551. ΦΟΙ 556. ΙΟΤΙ ΦΟΙ 557. ΕΡΕΠΕΛ
558. ΦΟΙΚΟΔΕΝ 560. ΦΟΙ

λοισθός, ultimo loco. —
545. τὰ φρονέων, ὅτι οἱ hoc
reputando, quod pro, hac
de causa, quod et 546
αὐτός τ' ἐσθλός ἐών, pro
αὐτοῦ ὄντος. absolute, cum
ipse vir praestantissimus
sit; nisi potius: cum ipse
peritus sit aurigationis. —
547. τό κεν οὔτι, οὕτως

ἀν — δῖος ἄνακτος, aurigando.
— 553. τὴν δ' ἴσ. τὴν ἱ-
κον sup. 265. 266. 511.
560. Asteopaeum, Pe-
legoni f. Axii fl. nepotem
Achilles ipodiamerat caesum.
Φ, 139. 170. 183. — 561.
ᾧ ἀμφιδεδίγηται πέρι χεῦμα
κασσιτέρου. clipei aerei ex-
trema ὅσα circumducta

ἀμφιδεδίγηται· πολλὸς δὲ οἱ ἄξιος ἔσται.

Ἡ βῆα, καὶ Αὐτὸμέδοντι Φίλῳ ἐκέλευσεν ἐταίρῳ,
οἰσόμεναι κλισίῃθ' ὅ δ' ὤχετο, καὶ οἱ ἔνεικεν·
Εὐμήλῳ δ' ἐν χερσὶ τίθει· ὁ δὲ δεξάτο χαίρων· 565

Τοῖσι δὲ καὶ Μενέλαος ἀνίστατο, θυμὸν ἀχεύων,
Ἀντιλόχῳ ἄμοτον κεχολωμένον· ἐν δ' ἄρ' αἶψα κήρυξ
χειρὶ σῆπτερον ἔθηκε, σιωπῆσαι τε κέλευσεν
Ἀργείους· ὁ δ' ἔπειτα μετ' ἠύδα ἰδοῦθ' ὅς φ' ἔστιν·

Ἀντίλοχε, πρόσθεν πεπνυμένε, ποῖον ἐρεξάς;
ἥσυχνας μὲν ἐμὴν ἀρετὴν, βλάβας δέ μοι ἵππους,
τοὺς σούς πρόσθε βαλὼν, οἳ τοι πολὺ χεῖρον ἐποίησαν.

562 ΔΕ FOI 564 ΚΑΙ FOI 565 Vulg. ὁ δ' ἐταίρῳ
568 Vulg. χερσὶ et τ' ἐκέλευσεν. 569 Εἰς ΟΘΒΟΣ

*erat assitero, seu stannō
fuso. De stanni usu iam
dicta v. ad Λ, 25.*

566—613. Locus animi
honestate et candore; et
sensum veritate ac probi-
tate suavisissimus. Menelaus
iratus Antilochum in ius vo-
cat, statim e confesso Achi-
vorum ei iudicium cogit et
Antilochum iurare iubet,
non dolo malo se eius cur-
rum retardasse. Optimus
iuuenis, cum hac culpa
omnino liberare se non pos-
set, verbis honorificentissi-
mis praemium suum conce-
dit Menelao; qui generoso
sensu permotus illud Anti-
locho remittit.

571. ἥσυχνας μὲν ἐμὴν
ἀρετὴν, βλάβας δέ μοι ἵπ-
πους· virtutisque laudis
detractionem spectate de-
buit; tū meam aurigandi
peritiam iudicio tradidisti,
et equos retardasti, ut pro
deterioribus habeantur, laus
de sua privetur. ἀρετὴ h.
l. in aurigando; hanc illō
dehonestauerat, dedecore
obscurauerat, imminuerat;
eodem modo quo sup. Σ,
24 pulcrā faciem suam
Achilles. et sic γένος πατρώ-
τον Ζ, 209. βλάπτειν ἵπ-
πους, mox 585 ἄρμα κέσθ-
σαι, impedire in cursu; ut
iam v. 387. — 572. τοὺς
σούς πρόσθε βαλὼν. ut πρό-

ἀλλ' ἄγετ', Ἀργείων ἡγήτορες, ἡδὲ μέδοντες,
 ἐς μέσον ἀμφοτέροισι δικάσατε, μὴδ' ἐπ' ἀρωγῇ
 μήποτε τις εἴπωσιν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων, 575
 Ἀντίλοχον ψεύδεσσι βησάμενος Μενέλαος
 οἴχεται ἵππον ἄγων, ὅτι αἱ πολὺ χεῖρονες ἦσαν
 ἵπποι, αὐτὸς δὲ κρείσσων ἀρετῇ τε, βίῃ τε.
 εἰ δ' ἄγ' ἐγὼν αὐτὸς δικάσω, καὶ μ' οὔτινα Φημί
 ἄλλον ἐπιπλήξειν Δαναῶν· ἰθεὶς γὰρ ἔσται· 580
 Ἀντίλοχ', αἱ δ' ἄγε δεῦρο, Διοτρεφές, ἣ Θέμις ἐστὶ,

575 FRIPIHIZI 577 TOTI FOI 581 Vulg. αἱ δ' ἄγε δεῦρο.

ἐγὼν. προβάλλειν. iterum
 639. — 574. δικάσατε ἀμ-
 φοτέροις, εἰς μέσον. μέσος.
 ἐξ ἴσου. iudicio animi in
 neutram partem inclinato;
 re petita a lancibus — μὴδ'
 ἐπ' ἀρωγῇ. sine partium su-
 dio, μὴ κατὰ χάριν. v. Obsl.
 — 575. ne quis dicat: scil.
 si, quod peto, praemium
 secundo loco abstulerō, An-
 tilocho ereptum: — 576.
 Ἀντίλοχον ψεύδεσσι βησά-
 μενος. ἀπάταις, calumnia,
 doli mali eum temere ar-
 guens, et per vim superans,
 eo sic circumuento, — 577.
 ὅτι αἱ πολὺ χεῖρονες ἵπποι.
 cum tamen ipse, Menelaus,
 equos haberet deteriores.
 ὅτι. refer ad ψεύδεσσι βη-
 σάμενος, superior fuit in iu-

dicio; quod, etsi haberet
 equos deteriores, auctori-
 tate tamen et potentia prae-
 valeret: iunctura antiqua
 ὅτι (μὲν) — αὐτὸς δὲ —
 pro καὶ — ὅμως. Haec ex-
 peditissima ratio. cf. Obsl.
 — 580. ἰθεὶς γὰρ ἔσται.
 scil. ἡ δίκη, sententia. αὐτὸς
 δικάσω. ipse statim iudicem
 agam, sententiam feram, li-
 tem dirimam. h. e. edicam
 id, quod ex iusto et aequo
 sit: iurato Antilochus, se
 non consulto, et delibera-
 to, fraude me circumueni-
 re voluisse. Minatus hoc
 erat Menelaus iam supra,
 se Antilochum iureiurando
 adacturum esse, v. 441.

581. Memorabilis locus
 de more et ritu iurandi cum

στας ἵππων προπάροιθε καὶ ἄρματος· αὐτὰρ ἱμάσθλην
χερσὶν χεῖρα διήν, ἥπερ τὸ πρόσθεν ἔλαυνες·

ἵππων ἀψάμενος, γαίηοχον ἔννοσ' ἵλαιον

ἔμνυθι, μὴ μὲν ἐκὼν τὸ ἐμὸν δόλῳ ἄρμα πεδῆσαι. 585

Τὸν δ' αὖτ' Ἀντίλοχος πεπνυμένος ἀντίον ἤυδα·

ἄνσχεο νῦν, πολλὸν γὰρ ἔγωγε νεώτερός εἰμι

σεῖο, ἄναξ Μενέλαε, σὺ δὲ πρότερος καὶ ἀρείων.

οἶσθ', οἵαι νέου ἀνδρὸς ὑπερβασίαι τελέθουσι·

κραιπνότερος μὲν γάρ τε νόος, λεπτή δέ τε μῆτις· 590

τῷ ται ἐπιτλήτω κραιδίῃ ἵππον δέ τοι αὐτὸς

δώσω, τὴν ἀρόμην· εἰ καὶ νῦν κεν οἴκοθεν ἄλλο

μῆζον ἀπαίτησias, ἄφαρ κέ τοι αὐτίκα δοῦναι

βουλοίμην, ἢ σοί γε, Διοτρεφὲς, ἤματα πάντα

ἐκ θυμοῦ πέσσειν, καὶ δαίμοσιν εἶναι ἀλιτρεῖς. 595

583 Vulg. ἔχων. 585 MEN FEKΩN. τὸ ἐμὸν v. Obfl.
588 ΣΕΙΟ FANAZ 589 FOIΣΘ 592 KE FOI-
KOΘEN

cetis symbolis coniuncto: unde adiectum, ἢ θέμις ἐστίν, vti fas est facere; per Neptunum, utpote in re equestri; — 584. ἵππων ἀψάμενος, ut alias ara attingitur, aut sceptrum, aut alia res, de qua agitur. Observari potest et hoc, quod e certaminum lege licuit quidem sollerti inuenito vti ad praeuertendos alios; non tamen dolo malo; atqui de hoc videtur nihil satis liquido constitui-

fe. Antilochus parentis Nestoris praecepto 325 sqq. ad hoc ipsum adductus erat, ut prudenti, astuto, confilio vteretur. — 589. Οἶσθ' οἵαι νέου ἀνδρὸς — conveniunt verba Γ, 108 sq. et K, 225. 6. de eo qui solus in rebus agendis versatur, ἀλλά τε οἱ βράσσων τε νόος λεπτή δέ τε μῆτις. — 591. ἐπιτλήτω κραιδίῃ, iram comprime, αὐτὸς δώσω, sponte. — 594. βουλοίμην ἂν μᾶλλον ἢ — 595. ἐκ θυμοῦ πε-

Ἡ δ' ἄρα, καὶ ἵππον ἄγων μεγαθύμου Νέστορος υἱὸς
 ἐν χεῖρεσσι τίθει Μενελάου. τοῖο δὲ θυμὸς
 ἰάνθη, ὥς τε περὶ σταχύεσσιν ἔερση
 λήϊου ἀλδήσκοντος, ὅτε φρίσσουσιν ἄρουραι·
 ὥς ἄρα σοι, Μενέλαε, μετὰ φρεσὶ θυμὸς ἰάνθη· 600
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ἀντίλοχε, νῦν μὲν ται ἐγὼ ὑπρεΐξομαι αὐτὸς,
 χαόμενος· ἐπεὶ οὐ τι παρήγορος οὐδ' ἀσσίφρων
 ἦσθα πάρος· νῦν αὖτε νόον νίκησε νεότης.
 δεύτερον αὐτ' ἀλίσσθαι ἀμείνονας ἡπεροπεύειν· 605
 οὐ γάρ κέν με τάχ' ἄλλος ἀνὴρ παρέπεισεν Ἀχαιῶν.
 ἀλλὰ σὺ γάρ δὴ πόλλ' ἔπαθες, καὶ πόλλ' ἐμόγησας,

601 ΠΕΠΕΑ 605 Vulg. βίλτερον αὐτ'.

σείειν. ἐκπασεῖν θυμοῦ, non, memoria, „ vt alibi, sed h. I. gratia et amicitia excidere, priuari: Dictum vt ἀποθύμιον εἶναι τινί. et ἐκπασεῖν Φιλίας. δαίμοσιν ἀλιτρός, εἰς θεοὺς violandō reverentiam, maiori natu de-
 bitam: ex antiqua morum feueritate: quo sane quis fit θεοῖς μισητός, θεομισής. Ita-
 que Erinnyes persequuntur et vlciscuntur eum, qui fra-
 tri natu maiori debitum ob-
 lequium haud praestat: O, 204. vbi v.

598. ἰάνθη, ὥς τε —
 comparatio suavisissima, ab
 aliis poemis inde frequenta-

ta: recreatus, exhilaratus
 est, ὥς τε ἔερση περὶ στα-
 χύεσσιν (οὕσα) λήϊου ἀλδή-
 σκοντος, supple ἰαίνει αὐτό,
 τὸ λήϊον. vt ros, spicis ad-
 haerescens, recreat segetem
 iam adultam: v. Obfl.

603. οὐ τι παρήγορος, οὐδ'
 ἀσσίφρων. nec excors, sa-
 tius, nec levis. v. Obfl. —
 604. νῦν αὖτε contra, nunc,
 ἢ νεότης scil. ἡλικία, νεότης
 h. e. iuuenilis animi impe-
 tus, praecipitem te egit;
 νίκησε νόον, mentem, pru-
 dentiam, praecurrit. — 605.
 δεύτερον αὖτε. in posterum
 vero ἀλίσσθαι (μέμνησο)

σὺ τε πατὴρ ἀγαθός, καὶ ἀδελφεός, εἵνεκ' ἐμεῖο
 τῷ τοι λισσομένῳ ἐπιπείσομαι, ἥδ' ἐκαὶ ἵππον
 δάσω, ἐμὴν περ ἐοῦσαν ἵνα γνῶωσι καὶ οὐδ', 610
 ὥς ἐμός οὔποτε θυμὸς ὑπερφίαλος καὶ ἀπηνής.

Ἡ ῥα, καὶ Ἀντιλόχοιο Νόημονι δῶκεν ἐταίρω
 ἵππον ἄγειν· ὁ δ' ἔπειτα λέβηθ' ἔλε παμφανόωντα.
 Μηριόνης δ' ἀνείρε δύο χρυσαῖο τάλαντα
 τέτρωτος, ὥς ἔλασε. πέμπτον δ' ὑπελείπετ' αἶθλον,
 ἀμφίδετος Φιάλη. τὴν Νέστορι δῶκεν Ἀχιλλεύς, 616
 Ἀργείων ἀν' ἀγῶνα φέρων, καὶ εἶπε παραστάς·

Τῇ νῦν, καὶ σοι τοῦτο, χέρον, κειμήλιον ἔστω,
 Πατρόκλοιο τάφου μνήμ' ἔμμεναι· οὐ γὰρ ἔτ' αὐτὸν
 ὄψει ἐν Ἀργείοισι. δίδωμι δὲ τοι τόδ' αἶθλον 620
 αὐτὰς· οὐ γὰρ πύξ γε μαχήσεαι, οὐδὲ παλαίσεις,
 οὐδὲ τ' ἀκοντιστὺν ἐσθύσει, οὐδὲ πόδεσσι
 θεύσει· ἥδη γὰρ χαλεπὸν κατὰ γῆρας ἐπείγει.

Ὡς εἰπὼν, ἐν χερσὶ τίθει· ὁ δὲ δέξατο χαίρων.

617 ΕΦΕΙΠΕ
 vulg. ὁ δ' ἐδέξατο

622 Vulg. ἐνδύσει

624 ΦΕΙΠΩΝ

pro fuge, noli, — 608. ἀδελφεός, Thraſymedes. —
 611. ὑπερφίαλος, superbus,
 et h. l. e superbia, impla-
 cabilis.

614—652. Cum Merio-
 nes quarto loco, Menelaus
 tertio praemia tulissent, Eu-
 melo autem praemium ex-
 tra ordinem datum esset:
 restabat quintum, ἀμφίδε-
 τος phiala, quod Nestori

Achilles pro munere hono-
 rario assignat. Ille laeta-
 bundus funebrium ludorum
 Amaryncei recordatur, in
 quibus ipse iuvenis certav-
 erat. De phiala v. sup.
 vl. 270. — 622. οὐδὲ τ' ἀ-
 κοντιστὺν ἐσθύσει. vt alias
 δύμεναι πόλεμον, μάχην, sic
 nunc ἐσθύεσθαι dictum pu-
 ta ἀγῶνα, certamen iaculan-
 di. Malim ἀκοντιστὺν de

καί μιν Φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 625

Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, τέκος, κατὰ μοῖραν ἔειπες.
οὐ γὰρ ἔτ' ἔμπεδα γυῖα, φίλος, πόδες, οὐδὲ τι χεῖρες
ὄμων ἀμφοτέρωθεν ἐπαίσσονται ἑλαφραί.

εἶθ' ὥς ἡβώοιμι, βίη τέ μοι ἔμπεδος εἴη.
ὥς ὅποτε κρείοντ' Ἀμαρυγκέα θάπτον Ἐπειοὶ 630
Βουπρασίου, παῖδες δὲ θέσαν βασιλῆος ἄεθλα·
ἐνθ' οὐτις μοι ὁμοῖος ἀνὴρ γένητ', οὐτ' ἄρ' Ἐπειῶν,
οὐτ' αὐτῶν Πυλίων, οὐτ' Αἰτωλῶν μεγαθύμων.

625 FEΠEΑ

626 EFEIΠEΣ

627 Vulg. οὐδέ τι

631 Vulg. παῖδες δ' ἔθεσαν

ipso numero certantium accipere; ita dictum ut καταδύεσθαι ἕμιλον. v. c. Δ, 86.

627. 8. οὐδέ τι χεῖρες — ἐπαίσσονται, movent se ad res agendas, gestiunt, ὀρμῶνται.

629 sq. Εἶθ' ὥς ἡβώοιμι. more suo Nestor pristinae suae virtutis in simili re ac tempore meminit. *Amaryncei* nomen in Elide fuit clarum; pater Pyttius, e Thessalia oriundus, in Elidem immigrauerat. Amarynceus cum Molionidis inter socios erat Augeae in bello cum Hercule: Pausan. V, 1 extr. Ei mortuo funebres ludos edixere filii, quibus Nestor interfuit, h. l. Ludi hi antiqua fama,

forte etiam carmine, celebrati esse debuerent; habitum *Buprasio*, vrbe vel tractu et agro Elidis memorato sup. B, 615. A, 759. Inter filios Amaryncei fuit *Diores*, inter duces copiarum ex Elide memoratus B, 622. Alius filius erat *Hippostratus*, qui corruperat Periboeam Hipponoi filiam, postea Oeneo nuptam: Apollod. I, 8, 4. cum Heliodo, cuius fragm. v. in Notis ad e. l. p. 127. Hi igitur videntur esse filii vl. 631. qui ludos facerent.

633. οὐτ' Αἰτωλῶν μεγαθύμων, fuit antiqua cognatio inter Aetolos et Eleos, quandoquidem Aetolus ex Elide in Aetoliam fugerat

πύξ μὲν ἐνίκησα Κλυτομήδεα, Ἕνοπος υἷον·
 Ἀγκαῖον δὲ πάλῃ Πλευρώνιον, ὅς μοι ἀνέστη· 635
 Ἴφικλον δὲ πόδεσσι παρέδραμον, ἔσθλὸν ἔοντα·
 δοῦρι δ' ὑπερέβαλον Φυλῆά τε, καὶ Πολύδωρον.
 οἷοίσι μ' ἵπποισι παρήλασαν Ἀκτορίωνε,
 πλήθει πρόσθε βαλόντες, ἀγασσάμενοι περὶ νίκης,

634 ΚΛΥΤΟΜΗΔΕΑ ΕΗΝΟΠΟΣ 636 ΕΙΦΙΚΛΟΝ

ibique cum iis quos secum duxit, stirpem gentis Aetolorum condiderat: Apollod. I, 7, 6. 7. Paulan. V, 1. p. 376. *Clytomedes*, Enopis f. et *Ancaeus* a Pleurone Aetoliae, eoque diuersus ab Ancaeo Arcade, qui venationi apri Calydonii, et Argonautis interfuit. Obscura nomina. Ancaeam tamen iterum a Nestore victum in ludis funebribus Peliae narrat Quintus IV, 307. 311 sqq. At *Iphiclus* v. 636 est Phylaci filius, celebratus ille pedum velocitate: v. ad Apollodor. Notae p. 161. vbi et laudantur Hesiodi versus ap. Schol. Apollonii I, 45 et ap. Eustath. obuios, quos et Ruhnken. recensuit Ep. crit. p. 108. 109.

637. *Phyleus* probabiliter censendus est Augeae filius esse; de quo v. Apollodor. II, 5, 5. *Polydorus* vnus

est Epigonorum ap. Paulan. II, 20.

638. Ἀκτορίωνε. *Cteatus* et *Eurytus*, ex *Actore* et *Molione*, a quā etiam Molionidae dicti: qui cum duo essent viribus coniunctis plerumque vtentes, bicorpores appellati sunt, διφυεῖς, more antiqui sermonis mythici. De iis v. dicta sup. ad B, 620. A, 708. 749. Locum habuere fabulae inprimis in Heraclii, h. e. in carminibus de rebus Herculis; nam is in pugna cum Augea ab iis fugatus, mox ex insidiis eos interemit. Apollod. II, 7, 2. cum Notis p. 750. Idem h. l. Nestorem vicerunt certamine curuli, πλήθει πρόσθε βαλόντας v. 639. praeuertendo Nestorem, et quidem πλήθει, h. l. de duobus, quod duo erant aurigantes eodem in curru, cum alias in cursu curuli

οὐνεκα δὴ τὰ μέγιστα παρ' αὐτόφιν λείπεται ἄεθλα. 640
 εἰ δ' ἄρ' ἔσαν δίδυμοι· ὁ μὲν ἔμπεδον ἠνιόχευεν,
 ἔμπεδον ἠνιόχευ', ὁ δ' ἄρα μάστιγι κέλευσεν·
 ὥς ποτ' ἔον· νῦν αὖτε νεώτεροι ἀντιπυλόντων
 ἔργων τοιούτων· ἐμὲ δὲ χερὶ γῆραϊ λυγρῷ
 πείθεσθαι, τότε δ' αὖτε μετέπρεπον ἡρώεσσιν. 645
 ἀλλ' ἴθι, καὶ σὸν ἑταῖρον αἰέθλοισι κτερεῖζε.
 τοῦτο δ' ἐγὼ πρόφρων δέχομαι, χαίρει δὲ μοι ἦτορ,
 ὥς μευ αἰὲ μέμνησαι ἐνῆος, οὐδὲ σε λήθω,
 τιμῆς ἧς τέ μ' εἰκόε τετιμῆσθαι μετ' Ἀχαιοῖς.
 αἰὲ δὲ θεοὶ τῶνδ' ἀντὶ χάριν μενοεικέα δοῖεν. 650
 Ὡς φάτο· Πηλεΐδης δὲ πολὺν κατ' ὅμιλον Ἀχαιῶν
 ᾤχετ', ἐπεὶ πάντ' αἶνον ἐπέκλυε Νηλεΐδαο.
 αὐτὰρ ὁ πυγμαχίης ἀλεγεινῆς θῆκεν ἄεθλα.

644 FERGON 649 IHS TE M EFOIKE vel IHS
 ME FEFOIKE utrumque bene. 650 MENOFEI-
 KEA

vans tantum currui infilte-
 ret. Nouitas rei mythico
 ornatui locum fecit. ἀγασ-
 σάμεναι περὶ νῆης inviden-
 tes, ne ego victor essem,
 seu cupidi victoriae obtinen-
 dae.

646. ἀλλ' ἴθι καὶ — κτε-
 ρεῖζε. Scil. τούτῳ τῷ ἀγῶνι.
 perge in hoc honore fune-
 bri persoluendo. Nam τὰ
 κτέρεα proprie dicta dudum
 erant peracta.

648. αἰὲ μέμνησαι — οὐ-

δέ σε λήθω. neque a te
 praetereor, quoties de ho-
 nore agitur. — 649. τιμῆς
 Scil. ἔνεκα, δι' ἧς, ἣ τιμῆς
 εἰκοίεν, εἰκόος ἐστίν, ἐμὲ τε-
 τιμῆσθαι, τιμᾶσθαι, μετ' Ἀ-
 χαιοῖς. Supra I, 601 οὐ-
 κέθ' ἐμῶς τιμῆς ἔσσαι. pro
 διὰ τιμῆς, ἐν τιμῇ.

653 — 699. Proponitur
 nunc II. certamen pugila-
 tis. Epeus prodit, et Eury-
 alum contra se progressum
 prosternit.

ἡμίονον ταλαεργὸν ἄγων κατέδης· ἐν ἀγῶ
 ἐξέτε, ἀδμήτην, ἥτ' ἀλγίστη δαμάσας·
 τῷ δ' ἄρα νικηθέντι τίθει δέπας ἀμφικ
 στῇ δ' ὀρθός, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἐ
 Ἀτρεΐδῃ τε, καὶ ἄλλοι εὐκνήμιδες Ἀχ
 ἄνδρε δύω περὶ τῶνδε κελεύομεν, ὥπερ αἰ
 πύξ μάλ' ἀνασχομένῳ πεπληγέμεν· ὦ δὲ
 δῶη καμμονίην, γνῶωσι δὲ πάντες Ἀχαιοί·
 ἡμίονον ταλαεργὸν ἄγων κλισίηνδε φερέσ
 αὐτὰρ ὁ νικηθεὶς δέπας οἷσεται ἀμφικύη
 ὦς ἔφατ'· ὤρυστο δ' αὐτίκ' ἀνὴρ ἡὺς τ
 εἰδὼς πυγμαχίης, υἱὸς Πανοπῆος Ἐπειός·
 ἄψατο δ' ἡμίονου ταλαεργοῦ, φώνησέν τε
 ἄσσον ἴτω, ὅστις δέπας οἷσεται ἀμφικ
 ἡμίονον δ' οὐ φημί τιν' ἀξέμεν ἄλλον Ἀχ
 πυγμῇ νικήσαντ'· ἐπεὶ εὐχομαι εἶναι ἄρισ

654 ΤΑΛΑΕΡΓΟΝ 655 ΞΕΖΕΤΕ
 ΠΕ 658 Vulg. Ἀτρεΐδα. 662 ΤΑΛΑΙ
 vulg. κλισίηνδε νέεσθαι. 665 ΦΕΙΔΩΣ aut
 ΔΟΣ vel ΦΙΔΟΣ 666 ΤΑΛΑΕΡΓΟ

654. Mulae tam magnum σιν, μάλα εὖ
 pretium fuisse, notabile est. ἀνασχομένῳ, α
 Quod ταλαεργός est, spectat sc. τὰς χεῖρας.
 ad naturam iument. quod Obfl. — 661. ε
 tamen ἀδμήτη est, cum iam ην. victoriam:
 sexennis sit, mirationem fa- tione aerumnas
 cere potest, nisi memineri- sequenda; νύαην,
 mus, tanto robustiora esse consequitur τῷ
 iumenta, quo serius grani σαι. v. Obfl.
 labore vires franguntur. — 665. Ερεus,
 660. πύξ πεπληγέμεν, πλῆγ- nobilis fabricato

ἢ οὐχ ἄλλῃς, ὅττι μάχῃς ἐπιδύομαι; οὐδ' ἄρα πως ἦν
 ἐν πάντεσσ' ἔργοισι δαήμονα Φῶτα γενέσθαι. 671
 ὦδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται,
 ἀντικρὺ χροῶ τε ξήξω, σύν τ' ὅστέ' ἀράξω,
 κηδεμόνες δὲ οἱ ἐνθαδ' ἀολλέες αὖθι μενόντων,
 οἱ κέ μιν ἐξοίσουσιν, ἐμῆς ὑπὸ χερσὶ δαμέντα. 675
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
 Εὐρύαλος δὲ οἱ οἷος ἀνίστατο, ἰσόθεος Φῶς,
 Μηκιστέος υἱός, Ταλαϊονίδαο ἄνακτος,
 ὅς ποτε Θήβας δ' ἦλθε δεδουπότος Οἰδιπόδαο
 εἰς τάφον, ἐνθα δὲ πάντας ἐνίκᾳ Καδμείωνας. 680
 τὸν μὲν Τυδείδης δουρικλυτὸς ἀμφεπονείτο,
 Δαρσύνων ἔπεσι, μέγα δ' αὐτῷ βούλετο νίκην.

671 EN ΠΑΣΙ ΦΕΡΓΟΙΣΙ 674 ΔΕ FOI 677
 ΔΕ FOI — ΑΝΙΣΤΑΤΟ ΦΙΣΘΘΕΟΣ 678
 Vulg. Μηκιστέος ΤΑΛΑΙΟΝΙΔΑΟ ΦΑΝΑΚΤΟΣ
 679 Vulg. Θήβας ἦλθε 682 ΦΕΠΕΣΙ

ratei Od. Θ, 493. ceterum f. Talai nepos, Argiurus.
 nulla virtute animi insignis Apollod. I, 9, 13. cf. sup.
 ferox corporis robore. v. B, 565 et Obfl. — 679.
 Obfl. ad vl. 654. — 670. habemus hic ludos funebres
 ὅτι (κατὰ) μάχῃς ἐπιδύο- in honorem Oedipi celebra-
 μαι, inferior sum aliis. — tos, qui olim fama cele-
 673. ἀντικρὺ, simpl. coram, brati esse debuer. 681.
 hic in conspectu omnium, Diomedes, et ipse in-
 constitutum mihi ex aduer- ter duces Argiurus, primo
 so. — 674. praesto sunt loco: B, 563—565. ei ad-
 hic stantes, qui eum, tam erat ad ministerium prac-
 male a me mulcatum, ex- standum, et παρακατέβη-
 cipiant, eiusque curam ha-
 beant, vt eum absportent.

677. Euryalus, Mecistei

ζῶμα δὲ οἱ πρῶτον παρακάββαλεν, αὐτὰς ἔπειτα
 δῶκεν ἱμάντας εὐτμήτους βοὸς ἀγραύλοιο.
 τῷ δὲ, ζωταμένω βήτην ἐς μέσσον ἀγῶνα. 685
 ἄντα δ' ἀνασχομένω χερσὶ στιβαρῆσιν ἅμ' ἅμφω,
 σὺν ῥ' ἔπεσον, σὺν δὲ σφι βαρεῖαι χεῖρες ἔμιχθεν.
 δεινὸς δὲ χρομάδος γενύων γένετ', ἔρβεε δ' ἰδρῶς
 πᾶντοθεν ἐκ μελέων. ἐπὶ δ' ὤρνετο θεῖος Ἐπειὸς
 κόψε δὲ παπτήναντα παρήϊον, οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν 690
 ἐστήκειν· αὐτοῦ γὰρ ὑπήριπε Φαίδιμα γυῖα.
 ὡς δ' ὅθ' ὑπὸ Φρικὸς Βορέω ἀναπαύλλεται ἰχθὺς
 θιν' ἐν φρεσίν, μέλαν δ' ἔκ κῦμα κάλυψεν·
 ὡς πληγεὶς ἀνεπαῖλτ' αὐτὰρ μεγάθυμος Ἐπειὸς

683 Δ Ε F G I 691 Alii εἰστήκειν 693 Δ Ε F E vulg.
 θιν' ἐπὶ φ. 694 Vulg. ἀνέπαλτ'

λεν vl. 683. αὐτῷ τὸ ζῶμα, attulit et coram posuit, vt ille cingeret se, περιβάλλων αὐτὸ περὶ τὰ αἰδοῖα. v. Obsl. ζῶμα, τὸ περιζῶμα περὶ τὰ αἰδοῖα.

686. ἀνασχομένω χερσὶ, supra 660 absolute ἀνασχομένω, vbi supplebam τὰς χεῖρας. nunc est, insurgentes, erigentes se, arrecti, σὺν χερσὶ, manibus scil. et ipsis erectis, cf. Obsl. — 688. χρομάδος siue malarum ex icibus strepitus; siue dentium stridor. v. Obsl.

692. Comparatio nouitate et veritate se commen-

dans eademque εὐφρανταῖα-
 δης. ὡς δ' ὅθ' ὑπὸ Φρικὸς
 Βορέω. Debet nunc Φριξ
 esse horror maris a borea
 moti, superficies horrens
 fluctibus. — 693. μέλαν δ' ἔ
 κ κῦμα κάλυψεν l. dum an-
 tea fluctus eum occuluerant,
 pro plusquamperfecto, l. de
 tempore quod inlequitur;
 nam dum exiit, conspe-
 ctus, illico iterum fluctibus
 submersus absconditur: et-
 iam hic scissus locum ha-
 bet ad celeritatem rei ex-
 primendam; hoc praeferam,
 vt sit: mox vero iterum ni-
 gricans fluctus eum occu-

χερσὶ λαβὼν ὥρῳσε· φίλοι δ' ἀμφέσταν ἑταῖροι, 695
οἳ μιν ἄγον δι' ἀγῶνος ἐφελκόμενοισι· πόδεςσιν,
αἷμα παχὺ πτύοντα, κάρη βάλλονθ' ἐτέρωσε·
καδ δ' ἄλλοφρονέοντα μετὰ σφίσιν εἶσαν ἄγοντες·
αὐτοὶ δ' οἰχόμενοι κόμισαν δέπας ἀμφικύπελλον.

Πηλείδης δ' αἵψ' ἄλλα κατὰ τρίτα θῆκεν ἄεθλα,
δεικνύμενος Δαναοῖσι, παλαισμοσύνης ἀλεγεινῆς· 701
τῷ μὲν νικήσαντι μέγαν τρίποδ' ἐμπυριβήτην·
τὸν δὲ δυωδεκάβοιον ἐνὶ σφίσιν τιόν Ἀχαιοί·
ἀνδρὶ δὲ νικηθέντι γυναῖκα ἐς μέσσον ἔθηκε,
πολλὰ δ' ἐπίστατο ἔργα, τίον δὲ ἑτεσσαρξέβασον· 705
στῇ δ' ὄρθος, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
Ὅρυσθ', οἳ καὶ τούτου ἀέθλου πειρήσεσθον.

705 ΕΠΙΣΤΑΤΟ ΕΡΓΑ — ΔΕ ΕΕ 706 ΕΦΕΙΠΕ

luit. In littore autem ap-
ponitur, quia fluctus versus
littora voluuntur a ventis.
— 698. ἄλλοφρονέοντα, tur-
bata mente, καθεῖδαν, ἐκ-
θιζόν.

700—739. III. *Tertium*
certamen indicit Achilles
luctae. Surgunt Ulysses et
Ajax Telamonius. Aeque
certamine eos discedere iu-
bet Achilles, et praemiis
paribus.

701. δεικνύμενος Δαναοῖσι
exhibens, in conspectu col-
locans. — 702. τρίποδα ἐμ-

πυριβήτην, qui igni admo-
ver' posset, cuius esse pos-
set usus, ut igni imponere-
tur; non ut soli ostentatio-
ni esset inter domus orna-
menta, aut ἀναθήματα. —
703. eum aestimarunt inter
se Achiui pretio XII boum.
705. πολλὰ δ' ἐπίστατο ἔρ-
γα, pro ἧ ἐπίστατο, ἐπιστα-
μένην ἔργα πολλὰ, καὶ ἧ
ἔτιον, ἐτιμῶντο, τεσσαρῶν
βοῶν ἀξίαν. de pretiis cf.
dicta ad vs. 262.

707. duo tantum surgunt,
quia luctatorum tantum pa-

ὡς ἔφατ'· ὦρτο δ' ἔπειτα μέγας Τελαμὼν
 ἂν δ' Ὀδυσσεὺς πολύμητις ἀνίστατο, κέρι
 ζωσαμένω δ' ἄρα τῷ γε βᾶτην ἐς μέσσον
 ἀγκὰς δ' ἀλλήλων λαβέτην χερσὶ στιβα
 ῶς δ' ὅτ' ἀμείβοντες, τοὺς τε κλυτὸς ἦρα
 δῶματος ὑψηλοῖο, βίας ἀνέμων ἀλσεϊνῶν.
 τετρίγει δ' ἄρα νῶτα θρασειάων ἀπὸ χε
 ἑλκόμενα στερεῶς, κατὰ δὲ νότιος ῥέεν ἰδι
 πυκναὶ δὲ σμῶδιγγες ἀνὰ πλευράς τε καὶ
 αἵματι Φοινικόεσσαί ἀνέδραμον. οἱ δὲ μάλα
 νίκης ἰέσθην, τρίποδος πέρι ποιητοῖο.
 οὐτ' Ὀδυσσεὺς δύνάτο σφῆλαι, οὐδε τε πε
 οὐτ' Αἴας δύνάτο, κρατερῇ δ' ἔχεν ἴς Ὀδ
 ἄλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἀνίαζον εὐκνήμιδας Ἀχαιοί
 δὴ τότε μιν προσέειπε μέγας Τελαμῶνιος
 Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεύς·

709 ΚΕΡΔΕΑ ΦΕΙΔΩΣ

718 FIBΣΘ

ΕΧΕ F1Σ

721.

Vulg. ἀνίαζον εὐκνήμιδας

ΠΡΟΣΕΦΕΙΠΕ

ria certare possunt. — 711. Exordium pugnae fit eo modo, ut amplexi se mutuis nexibus et obnixa, alter alterum de statu deicere nitantur: cf. 719. — 712. ut ἀμείβοντες δῶματος (scil. στυλοῖ) trabes, δοκοὶ ἀντερείδουσαι, tectum fulcientes sibi obversae, et se mutuo fulcientes, (scilicet se mutuo amplectuntur, λαβέτην, λαμ-

βάνουσιν, ἀλλήλ balken. — 714. ἄρα νῶτα. strid. nexibus brachio prehensa, dum l. nitendo labefact tuo et prostern tur.

721. ἀλλ' ὅτε Ἀχαιοὺς, taedio cum neuter alius sed in eodem sit

ἢ μ' ἀνάειρε, ἢ ἐγὼ σέ. τὰ δ' αὖ Διὶ πάντα μελήσει.

Ὡς εἰπὼν, ἀνάειρε· δόλου δ' οὐ λήθεται Ὀδυσσεύς·
 κόψ' ὅπιθεν κώληπα τυχῶν, ὑπέλυσε δὲ γυῖα· 726
 καὶ δ' ἐβαλ' ἐξοπίσω· ἐπὶ δὲ στήθεσσι Ὀδυσσεύς
 κάππεσε· λαοὶ δ' αὖ θηεῦντό τε, θάμβησάν τε.
 δεύτερος αὖτ' ἀνάειρε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς, 729
 κίνησεν δ' ἄρα τυτθὸν ἀπὸ χθονός, οὐδὲ τ' αἶρεν,
 ἐν δὲ γόνυ γνάμψεν· ἐπὶ δὲ χθονὶ κάππεσον ἄμφω
 πλησίοι ἀλλήλοισι, μιάνθησαν δὲ κόνιχ.

725 FEIΠΩΝ

maneret. — 724. ἢ μ' ἀνάειρ' ἢ ἐγὼ σέ. sc. ἀναείρω, ἀναβαστάζω. Fuit roboris experimentum in attollendo altero de humo et sic prosternendo. — 725. prae-buit Vlysses dorsum; ut Ajax eum amplecteretur et ut tolleretur; quod cum ille faceret, eumque eleuatum humo teneret, Vlysses retro circumacta calce poplitem Aiacis percutit; ita ille inclinato genu supinus cadit, inque eius pectus supinus ipse Vlysses. Ita bene iam rem proposuit ex Eustathio Ernesti ad vs. 724. 727. v. Obs. a tergo autem amplexum factum, docent verba: καὶ δ' ἐβαλ' ἐξοπίσω Aiacem Vlysses, ἐπὶ δὲ στήθεσιν Aiacis Ὀδυσσεύς κάππε-

sen dorso suo. κάψ' ὅπιθεν κώληπα, ἰγνύν, τυχῶν scil. αὐτοῦ, τοῦ κώληπος.

730. Vlysses Aiacem, a versum puta, et ipse de terra tollere nititur; aegre tamen, et parum, labefactat a terra motum; ἐν δὲ γόνυ γνάμψεν, putes Vlysses, onere et pondere Aiacis victum poplitibus labasse, sicque lapsum vna cum altero; at veteres ita accepere: Vlysses, Aiacis tergo innixum, suo genu eius poplitem inflexisse, ita ut Ajax, quem firmis talis solo inniti putare licet, labefactatus obliquo motu caderet, altero genu impulso et flexo, utque Vlysses, qui eum arto tenebat amplexu, vna iuxta

καὶ νῦ κα τὸ τρίτον αὐτὸς ἀπαίξωντο πάλαιον,
αἱ μὴ Ἀχιλλεύς αὐτὸς ἀνίστατο, καὶ κατέρυκε·

Μηκέτ' ἐρείδωσθαι, μηδὲ τρέβασθαι κακοῖσι· 735

νίκη δ' αἰμφοτέρωσιν, αἰθρία δ' ἰὸ ἀνελόντες·

ἔρχεσθ', ἄφρα καὶ μάλα ἀεθλυώσιν Ἀχαιοί· 740

ὧς ἔφαθ'· εὐδ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύουσιν, ἦδ' ἤκη
καὶ ῥ' ἀπομορξάμενοι κενήην, δούσαντο χροτάσσας [θούσαν]

Πηλεΐδης δ' αὖτ' ἄλλα τίθει παρρυτῆτες αἰθρία,
ἀργαῖον κρητῆρα τετυγμένον· ἔξ δ' ἄρα μέτρα, 745

χάνδασεν, αὐτὰρ κάλλει ἐνίκας πᾶσαν ἐπ' αἶαν

πολλόν, ἐπεὶ Σιδόνες πολυδαίδαλοι αὖ ἤακησαν,

Φοινίκης δ' ἄγον ἄνδρες ἐκ' ἡεροσθίας σόντον,

ετῆσαν δ' ἐν λήμενοι, Θῶντι δὲ δῶρον ἰδοκά· 745

733 Vulg. ἀναίξαντ' ἐπάλαιον.

736 ΛΕΘΛΑ ΔΕ ΡΙΣ

744 ΗΕΡΟΦΕΙΔΕΑ

eum procideret. — 735: μη-
κέτ' ἐρείδωσθαι. vox propria
in lucta, quae sit τῷ ἄντε-
ραῖδωσθαι ἀλλήλοις; il est er-
go πρό, μὴ παλαίετε κόφ-
ρω. μηδὲ τρέβασθαι κακοῖσι.
τούτω τῷ πόνη· τῆς, τέλος.
μὴ ποταίσθαι. μὴ κακοπα-
θεῖτω.

740—749. Quarta loco
proponitur IV. cœstamen
curfies.

741. κρητῆρα τετυγμένον.
εὖ τετυγμένον, εἵρηκον, fa-
bre factum. v. Obfl.

745. Craterem a Phœni-
cibus venam expositum apud
Hom. II. Vol. II

Læmnius memorat Thōas rex
memoratus E, 230 pater Hy-
rilypyles, cuius filius ex Ias-
lome, Euneus eum exatere-
das pro pretio redimebat
Lycæon, a Patroclo 745
a quo Lycæon, Priami fi-
lius, capius et venditus fue-
rat; pro Patroclo Achilles
memoratus erat sup. Φ, 39
— 41. ubi adiectum narra-
tioni etiam hoc additum
posita, fuisse Lycæonem et
patri Priamo redditum ab
Ætione Imbrio et Armben-
deductum. Mercabantur au-
tem Achilles victum in infu-

P p

ἀγχι μάλ', ὥς ὅτε τίς τε γυναῖκας ἐυζώνοιο 760
 στηθεός ἐστι κανών, ὅτ' εὖ μάλ' αἰ χερσὶ τανύσση,
 πηνίον ἐξέλκουσα παρὰ μίτον, ἀγχαδί· δ' ἴσχει
 στηθεός· ὥς Ὀδυσσεὺς θένε ἐγγύθεν· αὐτὰρ ὀπίσθεν
 ἴχνη· τύπτε πόδεσσιν, πάρος κένιν ἀμφιχυθῆναι·
 καὶ δ' ἄρα οἱ κεφαλῆς χε' αὐτμένα διὸς Ὀδυσσεύς, 765

765 APA FOI

εξεφέρετο, προφαιότερος
 τῶν ἄλλων ἢ ἐν δρόμῳ.

760. Comparatio. Ulyssis
 inhaerentis Aiace tergo sit
 cum muliere textrice te-
 nente radium, bacillum, li-
 gnum rectum, licium inuolu-
 tum, et transmittente eum
 per stamina. E more ve-
 terum stantes texunt, in te-
 la ad parietem desuper pen-
 dula, ergo ea pectore pro-
 pe admoto opus facit. Non
 longius ergo ab Aiace ab-
 erat Ulysses, nec maius in-
 teruallum erat, quam radii
 a pectore mulieris textentis.
 Vertitur autem ille et trans-
 mittitur stamina continuo
 eodem perpetuo spatio in-
 ter pectus et radium relicto.

ὥς ὅτε τίς τε κανὼν sc.
 μάλ' ἀγχι ἐστὶ στηθεός.
 Fuit autem κανὼν, loco na-
 viculae posita, lignum re-
 ctum, circumuolutum sub-

termine seu filis inter stami-
 na inferendis; hoc, quod
 τῷ κανόνι, ligno recto, cir-
 cumuolutum est, appellatum
 est πηνίον, licium, cuius fi-
 la singula, quae extrahun-
 tur texendo, sunt μίτοι, tra-
 ma ē quibus fit. — 761.
 ὅτ' αἰ χερσὶ τανύσση quem il-
 la manu tenet, tractat, in-
 ter stamina traiciendo li-
 cium. τανύειν de re in lon-
 gum porrecta; ita κανὼν,
 radius, qualem diximus, in
 longum spatium traiectus
 τανύεται, ut quis cursu τα-
 νύεται, cuius cursus τείνε-
 ται, extenditur; nisi malis
 κανὼνα, radium, cui licia
 inuoluta sunt, nunc ad li-
 cia ipsa referre: tum sane
 licium extenditur. Praefero
 tamen prius propter cetera.
 — 762. ἐξέλκουσα μίτον,
 παρὰ πηνίον, extrahens fi-
 lum extra licium radio cir-
 cumuolutum; intereo, dur

αἰετ' ἔριφας θάων· ἴαχον δ' ἐπὶ πάντες Ἀχαιοὶ
 νίκης ἱεμένω, μάλα δὲ σπεύδοντι κέλευεν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ πύματον τέλειον δρόμον, αὐτὶν Ὀδυσσεὺς
 εὖχετ' Ἀθηναίῃ γλαυκῶπιδι ὃν κατὰ θυμόν·
 κλυῖθι, θεῶν, ἀγαθή μοι ἐπὶ ἔξοδος ἔλθ' ἐπὶ πόδας. 770
 ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη·
 γυῖα δὲ θῆκεν ἐλαφρὰ, πόδας, καὶ χεῖρας ὑπερθεῖν
 ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλον ἐπαίξασθαι ἄεθλον,
 ἄνθ' Αἴας μὲν ὀλισθε θάων, (βλάψα γὰρ Ἀθήνη)
 ἣν ἔα βοῶν κέχυτ' ὄνθος ἀποκταμένων ἐριμύκων, 775
 οὓς ἐπὶ Πατρόκλῳ πέφνε πόδας ὦκυν Ἀχιλλεύς·
 ἐν δ' ὄνθου βέτου πλήτο στόμα τε, ρινὰς τε.
 κρητῆρ' αὐτ' ἀνάειρε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 ὡς ἦλθε φθάμενος· ὁ δὲ βοῶν ἔαε Φαίδριμος Αἴας·
 σπῆ δὲ κέρως μετὰ χερσὶν ἔχων βοῶς ἀργαῦλοιο, 780
 ὄνθον ἀποπτύων, μετὰ δ' Ἀργείοισιν εἶπεν·
 ὦ πόποι, ἦ μ' ἐβλάψα θεὰ πόδας, ἣ τοπείρος περ,
 μήτηρ ὡς Ὀδυσῆϊ παρίσταται, ἥ δ' ἐπαρήγει.
 ὦς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτῷ ἦδ' ἔγλασαν.
 Ἀντίλοχος δ' ἄρα δὴ λοισθήιον ἄμφερ' αἶεθλον, 785

766 FIFAXON

767 FIEMENOI

769 ΓΛΑΤΚΟ-

ΠΙΔΙ FOM

781 ΕΦΕΙΠΕ

783 μήτηρ Fws Benl.

784 ΕΗΑΤ

ille inter flamina transmit-
 titur.

ut ea manibus accipere pos-
 sent ut auferrent.

773. Cum iam in eo ef-
 sent, decursu inde a meta re-
 tro facto, tam prope ad caput
 stadii, ad locum, ubi prae-
 mia stabant, pervenissent,

785. Antiochi ingenium
 mitet his quoque verbis se
 commendat. Rursus praemiis
 posterioribus exciderat, tantum
 abest, ut ira incensius con-

φειδίοαν, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν.

Εἰδόνιν ὕμμ' ἐρέω πᾶσι, φίλοι, ὡς ἔτι
ἀθάνατοι τιμῶσι παλαιότερους ἀνθρώποι·
Αἴας μὲν γὰρ ἔμαϊ' ὀλίγον προγενέστερός
οὗτος δὲ προτέρης γενεῆς, προτέρων τ' ἀνδρῶν
ὁμογέροντα δὲ μιν φαίσ' ἔμμεναι· αἰγυγαλί
ποσσὶν ἐριδθήσασθαι Ἀχαιοῖς, εἰ μὴ Ἀχ

“Ὡς φάτο· κύδηνεν δὲ ποδῶκεα Πηλεΐδης
τὸν δ' Ἀχιλεὺς μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπε
Ἀντίλοχ', οὐ μὲν τοι μέλεος εἰρήσεται
ἀλλά τοι ἡμετάλειπτον ἐγὼ χρύσεῳ ἐπιθήσω
ὡς εἰπὼν, ἐν χερσὶ τίθει· ὁ δὲ δέξατο.”

Αὐτὰρ Πηλεΐδης κατὰ μὲν δολιχόσκιον
θῆκε ἐς ἀγῶνα φέρων, κατὰ δ' ἀσπίδα, καὶ ἵππον

786 ΕΦΕΙΠΕ

787 ΦΕΙΔΟΣΙ

787 fort

x. Vol. VII p. 751.

795 forte μέλεος φει

ΦΕΙΠΩΝ

vulg. ὁ δ' εἰδέτο.

vicietur, vt potius verbo-
rum humanitate demereat-
ur victores: videri deos se-
nioribus plus studere quam
iunioribus. Nec vero mi-
rum; nam cursus non mi-
nus virium robur quam mo-
bilitatem et agilitatem re-
quirat; hinc *genium vigor*
et vis memoratur in cur-
su praecipue.

790. οὗτος δὲ — Ulysses
Aiaes proeclior aetate; at-
tamen cruda, vegeta aeta-
te, constitutus erat. cf. Obll.

— 792. ἀργαλέ-
αἰς) Ἀχαιοῖς,
τῷ Ἀχιλλεῖ, e
Achille, ποσσὶν ἐ-
ρίσαι περὶ δρόμ-
ου. tam valid-
que agile corpu-
iam adultiore aet-
bat. — 795. μ-
nunc varia laus.
vana illa sit, sed

re probat Achille.

798—825. Q.

V. pugnam duor-

orum, μονομαχ-

τεύχεα Σαρπηδόντος, ἃ μιν Πάτροκλος ἀπήρξα· 800
στῇ δ' ὀρθός, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·

Ἄνδρες δύο περὶ τῶνδε κελεύομεν, ὥππερ ἀρίστα,
τεύχεα ἑσταμένω, ταμείσυχρα χαλκὸν ἔλόντες,
ἀλλήλων προπαίροντες ὁμίλου πειρηθῆναι·
ὀππότερός κε Φθῆσιν ὀρεζόμενος χροῖα καλόν, 805
ψαύσῃ δ' ἐνδίνων, διὰ τ' ἔντεα, καὶ μέλαν αἷμα,
τῷ μὲν ἐγὼ δώσω τέδε Φάσγανον ἀργυρόηλον,
καλόν, Θρηήκιον, τὸ μὲν Ἀστεροπαῖον ἀπήρξαν·
τεύχεα δ' ἀμφοτέροι ζυνῆια ταῦτα φερίσθαι·
καὶ σφιν δαῖτ' ἀγαθὴν παρὰδῆσομεν ἐν κλισίῃσιν. 810

Ὡς ἔφατ'· ὦρτο δ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας,
αἶν δ' ἄρα Τυδείδης ὦρτο κρατερός Διομήδης.
οἱ δ' ἐπεὶ οὖν ἐκάτερθεν ὁμίλου θωρήχθησαν,
εἰς μέσον ἀμφοτέρω συνίτην μεμαῶντε μάχεσθαι,
δεινὸν δερκομένω. θάμβος δ' ἔχε πάντας Ἀχαιοὺς. 815

801 ΕΦΕΙΠΕ 803 ΤΕΤΚΕΑ ΠΕΣΣΑΜΕΝΩ 810
Vulg. παραθήσομαι 813 an φεμάτιστα. v. Vol. VII
p. 745.

Achilles: praemio proposito armaturae Sarpedoni detractae a Patroclo: Pugnae fortuna aequa discedunt Aiax et Diomedes. Sarpedoni detracta spolia supra Π, 663 lqq.

805. Φθῆσιν ὀρεζόμενος χροῖα dura ellipsis Φθῆ. ὀρεζόμενος (σὺν ἔγχει κατ' αὐτοῦ, ταμὼν) χροῖα. Nam

φθάνει ταμὼν, qui prior vulnerat. — 806. ψαύσῃ ἐνδίνων. attigerit cutem: nam necesse est intelligi corpus intra thoracem; etsi τὸ μέλαν αἷμα non convenit. Verum versus haud dubie est delendus. v. Obll — 808. Asteropaeum spoliatum vidimus Φ, 163. 183. Erat is ex Paeonibus. ibid. 141. De seqq. v. Obll.

ἀλλ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες·
 τρεῖς μὲν ἐπήϊζον, τρεῖς δὲ σχεδὸν ὠρμήθησαν·
 ἐνθ' Αἴας μὲν ἔπειτα κατ' ἀσπίδα πάντοσ' ἐΐσην
 νύξ', οὐδὲ χροὶ ἔκταν· ἔρυστο γὰρ ἔνδοθι θώρηξ·
 Τυδείδης δ' αἶψ' ἔπαυται ὑπὲρ σάκεος μεγάλοιο· 820
 αἰὲν ἐπ' αὐχένι κῦρε Φαεινοῦ δουρὸς ἀκαστή.
 καὶ τότε δὴ ῥ', Αἴαντι περιδδείσαντες, Ἀχαιοὶ
 παυσάμενους ἐκέλευσαν ἀέθλια ἰα' ἀνελέσθαι·
 αὐτοὶς Τυδείδῃ δῶκε μέγα φάσγανον ἦρωϊ,
 σὺν κολεῶ τε φέρων, καὶ εὐτμήτῳ τελαμῶνι. 825
 Αὐτοὶς Πηλεΐδης δῆκε σόλον αὐτοχόωναν,
 ὃν πρὶν μὲν ῥίπτουσθε μέγα σθένος Ἡστιάνας.

818 ΕΨΙΣΗΝ 823 ΑΕΘΛΙΑ ΨΙΣ

819. ἔρυστο γὰρ ἔνδοθι θώρηξ. si thorax corpus tuebat-
 tur, ne hasta immissa in
 corpus penetraret, necesse
 est, ut illa clipeum perfo-
 rauerit; fatis serio pro ter-
 tamine ludicro! At Diome-
 des multo etiam inuenustius
 v. 821. hasta Aiacle iugu-
 lum petit, αἰὲν ἐπέκυρε αὐ-
 χένι αὐτοῦ (σὺν) δουρὸς ἀ-
 καστή, imminebat ei semper
 hasta. v. Obfl.

826—849. VI. sexto lo-
 co discus proponitur, qui
 et a certantibus iaceretur
 et victori pro praemio ce-
 deret. Certant *Polypoetes*,
Pirithoi, qui Centauros per-

domūt, filius, et *Leonteus*,
 Coroni f. Caenei nepos,
 uterque e Lapithis: v. B.
 B, 740—747. eodem vidi-
 mus coniunctam operam
 praestantes in valli aditu
 tuendo M, 127 sq. tum
Aiax et *Epeius*. Aufert
 praemium *Polypoetes*.

826. σόλον αὐτοχόωναν,
 massam ferri non arte ela-
 borati, sed, ut ex strictaris
 ferri excoctum pronenerat,
 rude et impoluitum. v. Obfl.
 — 827. Potitus erat hac
 massa ferri, cuius metalli
 adhuc illa aetate magnū
 inter Achivos pretium ha-
 bitum esse eiusque usur

αὐτὸν ἦγον τὸν ἐπὶ φόνε ποδαῖκης δῖος Ἀχιλλεύς.
 τὸν δ' ἄγει ἐν νῆσσι σὺν ἄλλοισι κραιώτεσσι.
 στή δ' ὀρθός, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν· 830
 Ὀφνυσθ', οἱ καὶ τούτου αἰέθλου κραιώτεσθε·
 οἱ καὶ μάλα πολλὸν ἀπόπροθεν πίονες ἄγροί,

830 ΕΦΕΙΠΕ 832 ΕΙ ΦΟΙ

maxime in agro colendo ad
 instrumenta rustica optatum
 fuisse, vel ex hoc loco pa-
 tet, Achilles in praeda The-
 ba abacta, Eetione, Andro-
 maches patre, caeso: de
 quo modo ante X, 472 sqq.
 memoratum est. — 829. τὸν
 δ' ἄγει ἐν νῆσσι. τὸν δὲ
 τὸν σόλον ἄγει in praedae
 parte abduxit navibus iux-
 ta litus a Thebe ad castra
 ante Troiam. — 832. οἱ οἱ
 καὶ μάλα πολλὸν ἀπόπροθεν
 πίονες ἄγροί, non: si ipsi
 agri sint, qui longe absint,
 sed, qui longe extensos fi-
 nos habeant, agri latis fi-
 nibus, ut ad eos colendos
 multum ferri usus possulet;
 tum is, qui praemium ac-
 ceperit, habebit ad usus
 suos per plures annos, ne-
 que eius operis in agro,
 ἐργασίας, pastori vel aratori,
 si ferro se opus habere si-
 gnificauerit, eundem erit in
 urbem ad forum mercan-

dum, sed herus ei ex ea
 massa praebiturus erit: αἰεὶ
 ἐς πόλιν, ἔσται. Debit
 adeo iam tum forum rerum
 venalium esse in oppidis,
 quo ex agris commeabatur.
 At illud quaeras: quomodo
 haec massa adhiberi pote-
 rit, si ferri portio petere-
 tur ad usus domesticos vel
 rusticos, v. c. ad instru-
 menta rustica; non enim se-
 curi pars recidi potuit. Sci-
 licet vix aliter res expediri
 potest, quam nunc quoque
 id curares; necesse fuit dif-
 cum rudis ferri candeface-
 re, et ex eo, flamma mol-
 lito, quantum opus esset,
 malleo disiungere. Dicas
 forte simplicius haec expo-
 ni de diurnitate usus fer-
 ri, antequam attritu exte-
 nuetur. Ita vero ieiuna
 fieret oratio; et rotunda
 massa, integra relictā, qui-
 bus usus ea inferuire po-
 tuisse? Ceterum mirari li-

ἔξει μιν·καὶ πέντε περιπλομένους ἐνιαυτοὺς
χρεώμενος· οὐ μὲν γάρ οἱ, ἀτεμβόμενος γε σιδήρου,
ποιμὴν, οὐδ' αἰροτῆς, εἰς' ἐκ πόλιν, ἀλλὰ παρῆξει. 835

Ὡς ἔφατ'· ὦρτο δ' ἔπειτα μινεπτόλεμος Πολυποίτης,
ἂν δὲ Λεοντῆος κρατερὸν μένος ἀντιθέοιο,
ἂν δ' Αἴας Τελαμωνιάδης, καὶ δῖος Ἑπειός,
ἔξείης δ' ἴσταντο. σόλον δ' ἔλε δῖος Ἑπειός,
ἦκε δὲ διγῆσας· γέλασαν δ' ἐπὶ πάντες Ἀχαιοί. 840
δεύτερος αὖτ' αἶφῆκε Λεοντεὺς, ὅζος Ἄρης·

τὸ τρίτον αὖτ' ἔρριψε μέγας Τελαμώνιος Αἴας
χειρὸς ἀπὸ στιβαρῆς, καὶ ὑπέρβαλε σήματα πάντων·
ἀλλ' ὅτε δὴ σόλον εἶλε μινεπτόλεμος Πολυποίτης·
ὅσπον τις τ' ἔρριψε καλαύροπα βουκόλος ἀνὴρ, 845
ἦδε θ' ἐλισσομένη πέτεται διὰ βοῦς αἰγελαιάς·
τόσπον παντὸς ἀγῶνος ὑπέρβαλε· τοὶ δ' ἐβόησαν.
ἀνστάντες δ' ἔταροι Πολυποίταο κρατεροῖο
νῆας ἐπὶ γλαφυραῖς ἔφερον βασιλῆος αἰθλόν.

Αὐτὰρ ὁ τοξευτῆσι τίθει ἰόντα σιδήρον, 850

834 ΓΑΡ ΦΟΙ 843 Vulg. πάντα. 846 ἸΗΔΕ ΦΕ-
ΔΙΣΣΟΜΕΝΗ 850 FIOENTA

et, quomodo tanta ferri
massa, quanta esse ista de-
buit, manu propiici potuerit.

836. 7. *Polyroetes* et
Leonteus. Vide modo ad
826. De *ἔρεο* v. vl. 665.
et Obfl. ad 654.

844—847. ἀλλ' ὅτε δὴ
σόλον εἶλε — tum ille παν-
τὸς ἀγῶνος ὑπέρβαλε τὸν δὲ

σκον ἐπὶ τόσων, εἰς ὅσον βου-
κόλος ἔρριψε τὸν καλαύροπα.
Erit ἀγὼν nunc spatium in-
tra quod disci iactus fit; et
ille vel ἔβαλε τὸν δίσκον
ὑπὲρ παντὸς ἀγῶνος, ultra
spatium; vel ἔβαλεν ὑπὲρ
τοὺς ἄλλους διὰ παντὸς ἀ-
γῶνος.

850—883. *Sorptimo* k

καὶ δὲ τίθει δέκα μὲν πελέκεας, δέκα δ' ἡμιπέλεκκα·
 ἰστὸν δ' ἀπὸ τῆς νῆος κυανοπρώροιο
 τηλοῦ ἐπὶ φαρμάδοις· ἐκ δὲ τρήρωνας πέλειαν
 λατῇ μνηρίδω δῆσε παθεῖς, ἥτε αἶψ' ἀνώγει
 τοξεύειν. ὃς μὲν κε βάλλῃ τρήρωνι πέλειαν, 855
 πάντας ἀειράμενος πελέκεας, κλισίῃνδ' ἐφεύδα·
 ὃς δὲ κε μνηρίδοιο τύχῃ, ὄρνιδος αἵμαρτων,
 ἥσων γὰρ δὴ κείνος, ὃδ' οἴσεται ἡμιπέλεκκα.

Ὡς ἔφατ'· ὦρτο δ' ἔπειτα βίη Τεῦκροιο ἀνακτος,
 αἶν δ' ἄρα Μνηρίωνος, Θεράπων ἕως Ἰδομενῆος· 860
 κλήρους δ' ἐν κυνέῃ χαλκήρεϊ πάλλον ἐλόντες.
 Τεῦκρος δὲ πρῶτος κλήρῳ λάχεν. αὐτίκα δ' ἰὼν
 ἦκεν ἐπικρατέως. οὐ δ' ἠπείλησεν ἀνακτι
 ἀργῶν προτογόνων βέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην.
 ὄρνιδος μὲν αἵμαρτε, μέγχε γάρ οἱ τόγ' Ἀπόλλων, 865

851 Vulg. καὶ δ' ἐτίθει 852 Vulg. ἰστὸν δ' ἔστρεψε. 853
 Vulg. ἐπὶ φαρμάδου. 859 TETKPOIO FANAKTOΣ
 863 ΗΠΕΙΑΗΣΕ FANAKTI 864 FAPNΩN
 865 debuit. esse ΔΕ ΦΟΙ

ΨΗ. *flagitandi* certamen, columba in malo navis suspensa: Procedunt Teucer et Meriones; ille filum, quo illa religata fuerat, rumpit sagitta, Meriones columbam volantem traiecit. In hoc certamine redhibendo inprimis laboravit Maro Aen. V, 485 sq.

850. ἰόντα σίδηρον, *pi-grum* ferrum. v. Obfl. apponit σίδηρον — πελέκεας

pro vulgari *ferrus fecures*. Antea σόλος rudis ferri massa, nunc instrumenta e ferro procusa. — 851. *fecures* alias utrinque, alias vno tantum ore aciem habentes. — 858. ἥσων γὰρ δὴ κείνος, inferior arte, adeoque certamine. Difficilius adeo visum columbam ferire, quam filum e quo illa nexa erat? v. Obfl. 863. Non propitium ha-

αὐτὰρ ὁ μῆρινδον βάλε παρ πόδας, τῇ δέδεται ὄρνις.
 ἀντικρὺ δ' ἀπὸ μῆρινδον τάμε· πικρὰς οἰστάς·
 ἣ μὲν ἔπειτ' ἤϊξε πρὸς αἰγῶν, ἣ δὲ παρῆιθι
 μῆρινδος προτὶ γαῖαν· αἰτὰς κελεύδῃσαν Ἀχαιοί·
 σπερχόμενος δ' ἄρα Μηριόνης ἐξείρυσσε χεῖρας 870
 τόξον· αἰτὰς δὲ οἰστὴν ἔχε· πάλαι, ὡς ἔδυνεν.
 αὐτίκα δ' ἠπείλησεν ἐκβάλλων· Ἀπέλλωνι·
 αἰγῶν πρωταγόνων ῥέξιν κλειτὴν ἐκατόμβην.
 ὤψι δ' ὑπὸ νεφέων εἶδα τρήσανα πέλειαν,
 τῇ ῥ' ὄγε δασύσσαν ὑπὸ πτέρυγος βάλε μέσσην· 875
 ἀντικρὺ δὲ διήλθε βέλος· τὸ μὲν ὤψ ἐπὶ γαίῃ
 πρόσθεν Μηριόναο πάγῃ· πόδας αὐτὰς ἣ ὄρνις,

870 Benti. ἐκφείρυσσε. 872 ΗΠΕΙΔΗΞΕ ΕΚΚΗΒΟΛΩΙ
 873 ΕΑΡΝΩΝ 874 ΦΕΙΔΕ 875 Vulg. τὴν ῥ' ὄγε.

buit Apollinem, quando. lectione sic res se habet.
 quidem aberravit; redditur Cum vno utrique arcu ef-
 hoc per caussam, quod eum fect utendum, Meriones pro-
 non exoravit votis factis. pere eripit arcum manu
 ἀπειλαῖν h. l. de voto fa- Teucris: sagittam quidem
 cto. Sôlennes has præces dudum manu tenebat, in-
 in sagittando vidimus in terea dum Teucer arcum in-
 Pandaro Δ, 101. — 865. tendebat in scopum. Nunc
 μέγηναν, ἐφθόνησε. antiquo poeta non apponit ea, quæ
 more, quatenus non sanit per se intelligi possunt: Me-
 ei, non effecit, ut voti rionem arcum retendisse, sa-
 compos fieret. Vt alibi με- gittam peruo applicuisse, in
 γαίρειν, φθονεῖν, erat, ve columbam direxisse; sed tan-
 tare. impedire. — 867. ἀν- tum id narrat, deo fauente,
 τικρὺ medium traiectionem et piis præcibus factis, Me-
 abruptum funiculum. rionem sagitta columbam tra-
 870. i. Σπερχόμενος δ' iecisse. n. Obsl. — 877. Pu-
 ἄρα Μηριόνης. Ex vulgata tandam; columbam e vi

ιστῶ ἐφ' ἐξορμένη νῆος κυανοπέρωρα,
 αὐχέν' ἀπεκρέμασε, σὺν δὲ πτερὰ πικρὰ λίσσθην.
 ὠκύς δ' ἐκ μελέων θυμὸς πτάτο, τῆλε δ' ἀπ' αὐτοῦ 880
 κάππεσε· λαοὶ δ' αὖ θηεῦντό τε, θάμβησάν τε.
 ἄν δ' ἄρα Μηριόνης πελέεσσιν δέκα πάντας αἶερε,
 Τεῦκρος δ' ἡμιπέλεκκα φέρε καίλας ἐπὶ νῆας.

Αὐτὰρ Πηλεΐδης κατὰ μὲν δολιχόσκιον εὐγχας,
 καὶ δὲ λάβητ' ἄπυρον βοῶς ἄξιον ἀνδραμόντα 885
 θῆκ' ἐς ἀγῶνα φέρον· καί φ' ἥμενες ἄνδρες ἀνέστην·
 ἄν μὲν ἄρ' Ἀτρεΐδης εὐρυκαεῖαν Ἀγαμέμνων,
 ἄν δ' ἄρα Μηριόνης, Δερσάπων εὖς Ἰδομενίδης.
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε ποδάρεης δῖος Ἀχιλλεύς·

Ἀτρεΐδη, ἴδμεν γὰρ, ὅσον προβέβηκας ἀπάντων, 890
 ἦδ' ὅσον δυνάμει τε καὶ ἡμᾶσιν ἔπλευ ἄριστος·

889 METEΦΕΙΛΕ. 890 ΠΙΔΜΕΝ

nere confestim in malum se
 demisisse in eoque haesisse
 infidentem. — 881. θηεῦν-
 τε admirantes spectarunt,
 admirati sunt: ut saepe.

884 ad f. Octavo loco
 VII. certandum erat iacu-
 lis: Cum autem Agame-
 mnon surrexisset ad certa-
 men, eleganti sensu et in-
 dicio, ut non improbabili
 ratione colligitur, Achilles
 certamen non admittit, sed
 sine certamine Agamemno-
 ni praeemium tribuit.

884. δολιχόσκιον εὐγχας

debuit h. l. non ὀρεκτὸν εἶ-
 λε, sed καλτὸν, missile. —
 885. lebetam ἀνδραμόντα,
 fulgidum, ἀνδοῦντα, ἀνδρ-
 ρόν, quia ἄπυρος erat, non
 igni admonendus, sed inter
 cimelia habendus. — 886.
 ἥμενες ἄνδρες, ἔμπειροι τοῦ
 ἰέναι τὰ ἀκόντια.

890. Iungenda sunt: ὅσον
 προβέβηκας, προέχεις, ἦδ'
 ὅσον ἔπλευ ἄριστος, δυνάμει
 τε καὶ ἡμᾶσιν, h. e. τῷ
 ἀκοντισμῷ, αὐτ' τῇ δυνάμει
 τοῦ ἀκοντίζειν. haud dubie
 enim corporis robur specta-

ἀλλὰ σὺ μὲν τόδ' ἄεθλον ἔχων κοίλας ἐπὶ νῆας
ἔρχεαι, αἰτάρ' ὄρου Μηριόνη ἦρωϊ πρόωμεν,
εἰ σὺ γε σὺ θυμῷ ἐθέλεις ἀνδρῶν ἄναξ ἔγωγε.

ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθυσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
δῶκε δὲ Μηριόνη ὄρου χάλκεον. αὐτὰρ ὅγ' ἦρας 896
Ταλθύβιω κήρυκε δίδου περικαλλὲς ἄεθλον.

895 ΑΠΙΘΗΣΕ ΦΑΝΑΞ

batur in emittendo iaculo. — 892. σὺ μὲν τόδ' ἄεθ-
λον, lebetem, ἔχων ἔρχεαι
pro ἔχε. — 894. κέλομαι
γὰρ ἔγωγε. ἐγὼ γὰρ θέλω
πορεῖν, προθυμοῦμαι δοῦναι.
895 sq. ὡς ἔφατο — δῶ-
κε δὲ Μηριόνη ὄρου χάλ-
κεον Achilles; in medio in-
terposita sunt, οὐδ' ἀπίθυσεν
ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
annuente illo Achillis dictis
αὐτὰρ ὅγ' ἦρας, Agamemnon
dedit lebetem praeconi, sci-
licet ad tentorium abspor-
tandum.

Τ Η Σ Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ

Ρ Α Ψ Ω Ι Δ Ι Α Ω

ARGUMENTVM.

Certamine finito cum ad sua quisque se recepisset, Achilles per noctem luctui indulget, — 12. die orto Hectoris corpus circa Patrocli tumulum ter raptat curru alligatum: quod tamen Apollo tuetur ne foedatum sit — 21. dii miserantes constituerant Mercurio mandare, ut illud clam eriperet; at repugnant Iuno, Neptunus et Minerua — 30. Tandem die inde duodecimo Apollo obiurgat deos, quod tantam Achillis saeuitiam patienter

serunt; — 54. Iouene quidem ditenstante. —
 piter aliud consilium init, vt maiore cum Achil
 corpus magno pretio redimatur a Priamo — 57.
 que Thetidea ab Iride in Olympum adducit
 Achilli persuadere, vt corpus redimentibus reuoluit
 datura illa exsequitur. — 142. Iris a Ioue mil
 mo similiter persuadet, vt munera parat, quibu
 lem paret et corpus redimat. — 188. Id quod
 exsequitur, — 186. Hecuba repugnante, dum eius vi
 uat, — 257. et Troianos, qui accurrerant, Roma
 dus abigit. — 248. filios currum adornare iubet
 libatione facta, et a bono augurio oblato, cum
 Idaeo iter ingreditur — 331. (iam die inclinatum
 349). Iouis iussu, Mercurius, iuuenis specie affi
 obuius factus, se vnum e Myrmidonibus esse et
 comitem ei esse velle pollicitus — 439, ducit se
 tra Achillis tentorium, cui Priamus supplex fa
 507 miserationem mouet; — 551. Cum paullo
 instaret, vt sine mora corpore ad absportandum
 dimitteretur, exardescens Achilles moram patiente
 iubet, — 570, ipse tentorio, egressus munera de
 tollere, corpus Hectoris lauare et linteo tegere
 pit — 595; tum Priamum hospitali coena excipit,
 que se dare vt possit, dimittit, XII dierum induc
 ciscitur — 676. Priamus e somno excitatus a Me
 et vt reditum maturet monitus, die orto in vrbe
 gressus, magna cum omnium lamentatione excipi
 717. Luctus inde et lamenta sollennia instituuntur
 primo Andromache, — 746. tum Hecuba — 760.
 Helena — 776. exordiuntur. — Priamus inducias
 nuntiat, ligna ad rogam parare iubet; corpus cre
 celebratur epulum funebre. Ita iusta perfoluta su
 ad f. 804.

Deorum ministerio pleraque hoc libro geruntur
 efficiatur id, quod libri argumentum est, vt red
 Hectoris corpus patri, et vt id fiat summo cum A
 honore. Posterius hoc debetur Iouis consiliis in Th

gratiam id machinantis. Singula tam ante vidimus: Mi-
serantur dii contumeliam Hectoris corpori ab Achille il-
latam infestis in Troianos animis pertinaciter saeienti-
bus Iunone, Neptune et Minerva 23—30. Apollo die
XII cum indignatione in deos inuectus, Iunone quidem
obloquente, obuiet tamen, ut Iupiter mitiora consulat,
vique Thetidem arcessere, et arcessitam ab Iride Achillis
animum molire iubeat, ne matera pro redimendo He-
ctoris corpore offerenda renuat — 31—39. quod illa
exsequatur: dum interea Iris Priamo mandata Ionia per-
fert — 40. Priamo iter ingresso, sequitur ministerium
Mercuri in sene deducendo ad castra Achaeorum 33—
469. et iterum educendo e castris 677—694.

Oeconomia carminis per se est praeclara. Cum res
per se paucis verbis expediri posset, Priamum senem ip-
sum ad redimendum filii corpus supplicem Achilli fa-
ctum, et, quod rogauerat consequutum cum corpore re-
demto rediisse idque humasse: dignitas factio et angusta
spes acquiritur ex voluntate deorum; tum vero illud in-
geniose est inuentum quod Iupiter hoc ipsam in Theti-
dis honorem machinatur, ut filius pretio magno redem-
tionis accepto superbiat. Mercurii persona aptissima ei
officio, ut ducem se seni praebeat, iuuenilem speciem
facile artificum ingenlis suggerere potuit; cum alias ille,
tanquam praeco deorum, sensu forma et facie indutus
esse debuisset.

Λῦτο δ' ἀγών, λαοὶ δὲ θοάς ἐπὶ νῆας ἔκα-
 ἐσκίδναντ' ἰέναι. τοὶ μὲν δόρποιο μέδοντο
 ὕπνου τε γλυκεροῦ τάρπημεναι, αὐτὰρ Ἀχιλ-
 κλαῖε, φίλου ἐτάρου μεμνημένος, οὐδὲ μιν ὕ-
 ηρει πανδαμάτωρ, ἀλλ' ἐστρέφετ' ἔνθα καὶ
 Πατρώκλου πόθειν ἀνδροτῆτά τε καὶ μένος
 ἦδ', ὅπσα πολυπέσσε σὺν αὐτῷ, καὶ πάθεν
 ἀνδρῶν τε πτολέμους, ἀλεγεινά τε κύματα π-
 τῶν μιμησκόμενος, θαλερόν κατὰ δάκρυον εἴβει
 ἄλλοτ' ἐπὶ πλευρὰς κατακείμενος, ἄλλοτε δ' α-
 ὕπτιος, ἄλλοτε δὲ πρηγής. τότε δ' ὄρεθ' ἀναι-
 διεύεσκ' αἰλύων παρὰ θῖν' αἰός. οὐδὲ μιν Ἡώς

ε ΝΗΑΣ ΦΕΚΑΣΤΟΙ v. Obll.

1—22. Ludis funebribus hinc eliciendum διέπ-
 finitis redeunt ad sua quis- λυπέων. πολεμίζων.
 quē, epulantur, dormiant; mille verbum. Sine
 Achilles noctem insomnem simplicius est, et zi-
 luctu exigit; mane Hecto- mum reuocando qu-
 ris corpus currui iunctum bores et discrimina
 ier circa Patrocli tumulum eo socio obierat, p
 raptat; ne illud laniatum et navigationes: siq
 hoc modo foedetur, Apol- iungere malueris: ὅσα
 lo curat. πέσσε καὶ ἔπαθεν

6. desiderans eius virtu- πτολέμους καὶ κύματι
 tem et fortitudinem; hinc ultimo aditiciatur
 simpliciter, Patrocli desiderio, ρων scilicet αὐτὰ, tra-
 fortis et validi. v. Obll. — do haec, maria. ita π
 7. ἥδ' ἐπὶ μεμνημένος τῶν, ὁ generaliore sensu a
 πόσω — καὶ ὅπσα ἔπαθεν tum; proprie erat π
 ἄλγεα, pugnas et maria πόντος, ποναῖν, πολεμ-
 obeundo, πείρων κύματα, καὶ διαπερῶντα τὴν θ-
 διαπερῶν, et ad πτολέμους σαν. — 12. διγυεύεσκ'

Hom. II. Vol. II

Qq

φαινομένη λήθσκεν ὑπὲρ ἅλα τ' ἡϊόνας τε.
 ἀλλ' ὄγ', ἐπεὶ ζεύξειεν ὑφ' ἄρμασιν ὠκέας ἵππους,
 Ἑκτορα δ' ἔλκεσθαι δησάσκετο διφρὺν ὀπίσθεν, 15
 τρεῖς δ' ἐρύσας, περὶ σῆμα Μενoitιάδαο θανόντος,
 αὐτὶς ἐνὶ κλισίῃ παύεσκετο, τόνδε δ' ἑάσκειν
 ἐν κόνι ἐκτανύσας προπρηνέα. τοῖο δ' Ἀπόλλων
 πᾶσαν ἀεικείην ἄπεχε χροῖ, φῶτ' ἐλαΐζων
 καὶ τεθνεϊότα περ' περὶ δ' αἰγίδι πάντα κάλυπτε 20
 χρυσεῖη, ἵνα μὴ μιν ἀποδρύνθοι ἐλκυστάζων.
 Ὡς ὁ μὲν Ἑκτορα δῖον αἰεΐκιζε μενεαῖον.

16 ΤΡΙΣ ΦΕΡΤΣΑΣ 19 ΑΦΡΙΚΕΙΗΝ 22 ΑΦΕΡ-
 ΚΙΖΗ

discurrebat moerens, h. e. ἀθμονῶν. quod sup. de Bel-
 lerophonte Z, 201 οἷος ἄλᾱ-
 το, ἂν θυμὸν κατέδων — οὐ-
 δέ μιν Ἡὼς φαινομένη λή-
 θσκεν. nec sub diei ortum
 obdormiit, sed diem illuces-
 cere vidit.

14—17. ἀλλ' ὄγε, ἐπεὶ
 — αὐτὶς ἐνὶ κλισίῃ παύεσκε-
 το. — 19. πᾶσαν ἀεικείην
 ἄπεχε χροῖ, ne corpus foe-
 daretur nec ulceribus et li-
 voribus, nec putresceret:
 cf. sup. Ψ, 184. 188. —
 20. περιεκάλυπτε δὲ πάντα
 αἰγίδι, ne raptando corpus
 laceraretur. De hoc v. Obfl.

22—188. Paratūr nunc
 id, quod libri summam con-
 stituit, vt Priamus corpus

Hectoris redimere. Vt au-
 gustia et epica rei species
 sit, efficitur ea per deos:
 quorum alii miserrantur He-
 ctorem, alii eius casu lac-
 tantur. Primo suasio sit, vt
 subducatur corpus Hectoris
 a Mercurio; melius mox
 consilium suggerit Iupiter,
 vt redimatur corpus ab A-
 chille. Mittitur Thetis ad
 hunc flectendum, et Iris ad
 Priamum, vt consilium hoc
 eius animo subiiciat. Ad
 oeconomiam epicam spectant
 haec in hoc quoque, quod
 efficitur, vt Achillis ira non
 vulgari modo, sed deorum
 interuentu, placetur.

Iam primum 22—76 di-
 versa deorum consilia nar-

τὸν δ' ἐλεείρεσκον μάκαρες θεοὶ εἰσορόωντες,
 κλέψαι δ' ὀτρύνεσκον εὖσκοπον Ἀργεϊφόντην.
 ἔνθ' ἄλλοις μὲν πᾶσιν ἐήνοδανεν, οὐ δὲ ποθ' Ἥρη, 25
 οὐδὲ Ποσειδάων, οὐδὲ γλαυκῶπιδι κοῦρη·
 ἀλλ' ἔχον, ὥς σφιν πρῶτον ἀπήχθετο Ἴλιος ἱή·
 καὶ Πρίαμος καὶ λαός, Ἀλεξάνδρου ἕνεκ' αὐτῆς·
 ὃς νεῖκεσσε θεάς, ὅτε οἱ μέσσαυλον ἴκοντο,
 τὴν δ' ἦνυσ', ἥ οἱ πόρε μαχλοσύνην ἀλεγεινήν. 30
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐκ τοῖο δυωδεκάτη γένετ' ἡώς,
 καὶ τότε ἄρ' ἀθανάτοισι μετηύδα Φοῖβος Ἀπόλλων·
 Σχέτλιοι ἔστέ, θεοὶ, δηλήμονες. οὐ νύ ποθ' ὑμῖν
 Ἐκταρ·μηρί' ἔκχε βοῶν αἰγῶν τε τελείων;

24 Vulg. ὀτρύνεσκον

25 EFANDANEN

27 ΑΠΗ-

XΘΕΤΟ ΦΙΛΙΟΣ

29 ΕΟΤΕ ΦΟΙ

30 ΕΗ

ΦΟΙ

rantur. Primo loco subdu-
 cendum a Mercurio corpus
 esse statuunt.

27. ἀλλ' ἔχον, ὥς τὸ πρῶ-
 τον. perfliterunt in ea men-
 te et consilio — h. e. in
 odio Troiae et Trojanorum.
 — 28. Ἀλεξάνδρου ἕνεκ'
 αὐτῆς. memoratam hanc ve-
 cordiam et ex ea contra-
 ctam noxam, sup. Z, 366.
 ubi ad raptum Helenae pre-
 ctabat; et h. l. noua caus-
 sa subiicitur vl. 29. ὃς νε-
 κισσε θεάς. iudicauit deas;
 sedit iudex inter deas, vt
 vulgo acceptum est; nisi

malis esse, qui deas, duas
 vtiq̃ue, contumeliolę habuit,
 reprobando eas sententia ad-
 versus eas lata. v. Obfl. Op-
 ponitur vl. 30 τὴν δ' ἦνυσ',
 probauit, praetulit. Secun-
 dum hos versus Paris fuit
 in agro educatus. Narra-
 runt alii alia, quomodo in-
 de ad ludos Ilii habitos
 venerit et a parentibus suis
 agnitus sit. — ἥ οἱ πόρε μαχ-
 λοςύνην, quae eius animi
 iniecit libidinem, animum
 incendendo amore Helenae.
 v. Obfl.

30. Dies XII inde ab Hē-

τὸν νῦν οὐκ ἔτλητε, γέκυν περ ἔοντα, σαῶσαι 35
 ἢ τ' ἀλόχῳ, ἰδεῖν, καὶ μητέρι, καὶ τέκεϊ ᾧ,
 καὶ πατέρι Πριάμῳ, λαοῖσι τε τοῖς κέ μιν ἄκα
 ἐν πυρὶ κήαιεν, καὶ ἐπὶ κτέρεα πταρίσαιεν.
 ἀλλ' ὁλοῶ Ἀχιλῆϊ θεοὶ, βούλεσθ' ἐπαρῆγειν,
 ᾧ οὐτ' ἄρ' Φρένες εἰσὶν ἀναίσιμοι, οὔτε νόημα 40
 γναμπτόν ἐν στήθεσσι· λέων δ' ὥς, ἄγρια οἶδεν,
 ἔστ' ἐπεὶ ἄρ' μεγάλη τε βίη καὶ ἀγέρορι θυμῷ
 εἴζας, εἰς' ἐπὶ μῆλα βροτῶν, ἵνα δαῖτα λάβῃσιν
 ὥς Ἀχιλεὺς ἔλεον μὲν ἀπώλεσεν, οὐδὲ οἱ αἰδῶς
 γίγνεται, ἢ τ' ἀνδρας μέγα σίνεταί, ἢδ' ἀνῆνσι. 45
 μέλλει μὲν πού τις καὶ φίλτερον ἄλλον ὀλέσσαι,
 ἢ κασιγνήτον ὁμογάστριον, ἢ καὶ υἱόν·
 ἀλλ' ἦτοι κλαύσας καὶ ὀδυράμενος μεθέηκε.

36 FHI — FIABEIN — TEKEI FOI 38 Vulg. πτα-
 ρίσαιεν 39 ΟΔΟΦΩΙ 41 ΑΓΡΙΑ ΦΩΙΔΕ Benth.
 λέων δ' Fws. 44 ΟΤΔΕ FOI 46 Vulg. μέλλει γάρ
 που 48 Vulg. ὀδυρόμενος

ctoris morte. v. Obsl. —
 35. non, quod gratus uti-
 que animus suadere potuit,
 in animum induxistis viri
 pii saltem corpus servare
 incolume suis, ἰδεῖν, *adspiciendum*,
 ut illi iusta per-
 solvere possint. — 39. βού-
 λεσθ' ἐπαρῆγειν, decretum
 habetis, fanere, studere,
 probare eius consilia et iu-
 vare. — 40. Φρένες ἀναίσι-
 μοι, mens aequa, humani-
 tatis sensu imbuta, mitis.

— 41. ἄγρια οἶδε, ἀγρίως
 ἔστιν. ut saepe vidimus. —
 42. θυμῷ εἴζας, victus, co-
 que excitus, infligatus, ani-
 mi impetu et ira. — 44.
 45. αἰδῶς respectus ac re-
 verentia aliorum, qui eius
 facta, h. l. immanem ani-
 mum, improbant. —
 46. φίλτερον ἄλλον sim-
 pliciter φίλον vel φιλότα-
 τον. — 48. μεθέηκε. pos-
 quam eum luctu, cessat a
 luctu; finem luctui facit et

τλητὸν γὰρ Μοῖραι θῦμόν θέσαν ἀνθρώποισι
αὐτὰρ ὃν Ἔκτορα δῖον, ἐπεὶ φίλον ἦτορ ἀπὸ
ἵππων ἐξάπτων, περὶ σῆμ' ἐτάροιο φίλοιο
ἔλκει. οὐ μὲν οἱ τό γε κάλλιον, οὐδὲ τ' αἶμεν
μή, ἀγαθῶ περ ἔόντι, νημεσσηθῶμεν οἱ ἡμεῖς
κωφὴν γαῖρ δὴ γαῖαν αἰετίζει μενεαῖνων.

Τὸν δὲ χολωσάμενῃ προσέφη λευκώλενος Ἥ
εἴη κεν καὶ τοῦτο τεὸν ἔπος, Ἀργυροτάχῃ,
εἰ δὴ ὁμὴν Ἀχιλῆϊ καὶ Ἔκτορι θῆσεται τιμὴν.
Ἔκτωρ μὲν θνητὸς τε, γυναῖκά τε θῆσατο με
αὐτὰρ Ἀχιλλεύς ἐστι θεῶν γόνος, ἣν ἐγὼ αἶ

52 FOI 53 NEMESSETHOMEN FOI v. (1)
AFRIKIZEI 56 TEON FEPOS

animum componit. — 49. Φῆν γὰρ δὴ γαῖαν. I.
τλητὸν θυμόν, animum ad
tolerandos vitae casus a na-
tura factum, h. e. na-
tura sua ita comparati sunt
homines, ut ipso temporis
progressu ac decursu luctus
minuatur dumque dolori
adsuescimus, sensus lenetur.
At Achilles luctum non de-
ponit, sed ingenua animi
immanitate prae dolore in
Hectoris corpus saevit. —
52. οὐ μὲν οἱ. nec vero hoc
ipso decorum, aut proban-
dum. — 53. εἴη καὶ δέδοι-
κε, μή — annon saltem
vereri debuit, ne nos ei
transceremur ob tam indi-
gnum facinus! — 54. κα-

55 — 63. Iuno ae-
Achillem et Hectori
dem loco haberi a
line. — εἴη κεν κα-
τεὸν ἔπος. locum h
sunt haec a te dicta
dem honore habent
tabitis Achillem et
rem. Tum supplē-
vero res longe aliter
bet. — πάντες δ' ἀν-
γάμου. ut μάχης, π
ἀντιᾶν, ἀντιᾶσθαι, π
do adire, sed et, in

θρέψα τε, καὶ ἀτίτηλα, καὶ ἀνδρὶ πόρον παρακοιτιν
Πηλεΐ, ὃς πέρι κῆρι φίλος γένετ' ἀθανάτοισι· 61
πάντες δ' ἀντιάσθε, θεοὶ, γάμου· ἐν δὲ σὺ τοῖσι
δαίνυ', ἔχων φόρμιγγα, κακῶν ἔταρ', αἰὲν ἄπιστε.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
Ἥρη, μὴ δὴ πάμπαν ἀποσκύδμανε θεοῖσιν. 65
οὐ μὲν γὰρ τιμὴ γέ μιν ἔσsetαι· ἀλλὰ καὶ Ἐκτορ
φίλτατος ἔσκε θεῶν βροτῶν, οἳ ἐν Ἰλῷ εἰσίν.
ὥς γὰρ ἔμοιγ' ἐπεὶ οὔτε φίλων ἡμάρτανε δώρων.
οὐ γὰρ μοι ποτε βωμὸς ἐδεύετο δαιτὸς εἴσης,
λοιβῆς τε, κῆσσης τε· τὸ γὰρ λάχομεν γέρας ἡμεῖς. 70
ἀλλ' ἦτοι κλέψαι μὲν εἴσομεν, (οὐδὲ πη ἐστὶ
λάθρη Ἀχιλλῆος) θρασὺν Ἐκτορα· ἥ γάρ· οἱ αἰεὶ
μήτηρ παρεμβλωκεν ὁμῶς νύκτας τε καὶ ἡμέρας.

67 IOI EN FILIOI
FOI v. Obfl.

69 ΕΦΙΣΗΣ 72 Η ΓΑΡ

κατὰ γάμου. — 63. κακῶν
ἔταρ' improborum omnium
lodalis et fautor, cui ideo
nihil fidere licet in bonis
consiliis.

64—76. Iupiter compo-
nit litem, suadendo, ut pre-
tio ab Achille redimatur
corpus Hectoris.

66. ἀλλὰ καί, verum ta-
men, altera ex parte, et-
iam, Hector θεοφίλης erat,
ὥς γὰρ ἔμοι γε. ita mihi
saltem ille, carus fuit. — 68.
οὐ γὰρ μοι φίλων ἡμάρτανε
δώρων, nunquam intermisit

mihī sacra facere, quae sunt
munera, δῶρα, vfu solleanni,
— 69. δαιτὸς εἴσης. mani-
feste epulae sacrae pro ip-
so sacro, victima caesa. v.
Obfl. — 71. εἴσομεν (τὸ)
κλέψαι. εἶν, omittere, a
consilio desistere. — 72. ἥ
γάρ· οἱ αἰεὶ μήτηρ παρεμ-
βλωκε, assidet, et curam
habet eique adnigilat. quae-
ritur οἱ litem referendum
ad Ἐκτορα, an ad Achil-
lem. Virumque alienum est
a re et sententia. Virum-
que absurdum, v. Obfl. —

ἀλλ' εἴ τις καλέσειε θεῶν θέτιν ἄσαν· ἡμεῖς,
ὄφρα τί οἱ εἴπω πυκινὸν ἔπος, ὥς κεν Ἀχιλλεὺς 75
δῶρων ἐκ Πριάμοιο λάχῃ, ἀπὸ δ' Ἑκτορα λύσῃ.

ὣς ἔφατ'· ὤρετο δὲ Ἴρις ἀελλόπος ἀγγελέουσά.
μεσσηγὺς δὲ Σάμου τε, καὶ Ἰμβρου παιπαλοέσσης,
ἐνδορε μείλανι πόντῳ, ἐπεστενάχῃσε δὲ λίμνῃ.

ἡ δὲ, μελυβδαίνῃ ἱκέλη, ἐς βυσσὸν ὄραυσεν, 80

ἥκε, κατ' ἀγραυλοῖο βοὸς κέρασ, ἐμβαβαῦϊα
ἔρχεται ὠμηστῆσιν ἐπ' ἰχθύσι κῆρα φέρουσα·

εὖρε δ' ἐνὶ σπῆϊ γλαφυρῷ θέτιν, ἀμφὶ δὲ τ' αἶλαι
εἶαδ' ὠμηγερέες αἶλαι θεαί· ἡ δ' ἐνὶ μέσσης

κλαῖε μόρον οὗ παιδὸς ἀμύμονος, ὅς οἱ ἔμελλε 85

φύσσεσθ' ἐν Τροίῃ ἐριβώλακι, τηλόθι πάτρης.

ἀγχοῦ δ' ἰσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἴρις·

75 ΟΦΡΑ ΤΙ ΦΟΙ ΦΕΙΠΩ ΠΥΚΙΝΟΝ ΦΕΠΟΣ
77 ΠΡΤΟ ΔΕ ΦΙΡΙΣ 79 Vulg. ἐπεστενάχῃσεν. 80
ΦΙΚΕΛΗ 85 ΜΟΡΟΝ ΦΟΤ — ΙΟΣ ΦΟΙ 87
ΩΚΕΑ ΦΙΡΙΣ

74. ἀλλ' εἴ τις. εἴθε τις datur funiculus a piscibus,
θεῶν. — 75. πυκινὸν ἔπος. ille in inferiore parte mu-
συμβουλήν, vt consilium ei nitur cornu bouino, quo
communicem. tanquam canaliculo seu si-

77—92. Arcessitur The- phone funiculus includitur;
tis ab Iride. igitur illa massa plumbea

78. De loco hoc, Theti- κατ' ἀγραυλοῖο βοὸς κέρασ
dis in mari sede, v. Obfl. scil. οὔσα, funiculo enim il-
80. ἡ δὲ μελυβδαίνῃ ἱκέλη. la innexa vel adstricta esse
Similis plumbo, plumbeae debet, forte intra ipsum tu-
massae, appendae in extre- bum corneum, ἐμβαβαῦϊα
ma funiculi ora, vt hamus ἔρχεται, ἐμβαίνει, ἐπιφέ-
tanto celerius et altius in ρουσα, ἰχθύσι κῆρα, escam
mare descendat; ne arro- hamo (ἀγκίστρῳ) appendam,

Ὅρσο, Θέτι, καλέει Ζεὺς ἄφθιτα μῆδεα εἰδώς.
τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα·

Τίπτε με κείνος ἄνωγε μέγας θεός, αἰδέομαι δέ, 90
μίσγεσθ' ἀθανάτοισιν; ἔχω δ' ἄχ' ἄκριτα θυμῷ.
εἴμι μὲν οὐδ' ἄλλιον ἔπος ἔσσεται, ὃ ττι κεν εἴπῃ.

Ὡς ἄρα φωνήσασα, κάλυμμ' ἔλε δῖα θεῶν
κυάνεον, τοῦ δ' οὔτι μελάντερον ἔπλετο ἔσθος.

βῆ δ' ἰέναι, πρόσθεν δὲ ποδῆνεμος ὠκέα Ἴρις 95
ἦγεϊτ' ἀμφὶ δ' ἄρα σφι λιάζετο κύμα θαλάσσης.
αἰτὴν δ' εἰσαναβαῖσαι, ἐς οὐρανὸν αἰχθήτην.

εὖρον δ' εὐρύοπα Κρονίδην, περὶ δ' ἄλλοι ἅπαντες
εἶαθ' ὁμηγερέες μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἔόντες.

ἠ δ' ἄρα παρ Διὶ πατρὶ καθέζετο, εἶξε δ' Ἀθήνη. 100
Ἡρῇ δὲ χρύσειον καλὸν δέπας ἐν χειρὶ θῆκε,
καὶ ῥ' εὐφρογ' ἐπέεσσι· Θέτις δ' ὠρεξε πιοῦσα.
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·

Ἦλυθεσ Οὐλυμπόνδε, θεὰ Θέτι, κηδομένη περ,
πένθος ἄλαστον ἔχουσα μετὰ φρεσὶν· οἶδα καὶ αὐτός·

88 ΜΗΔΕΑ ΦΕΙΔΩΣ 92 ΙΑΛΙΟΝ ΦΕΠΟΣ —
ΙΟΤΙ ΚΕ ΦΕΙΠΗΙ vulg. εἴποι. 94 ΕΠΛΕΤΟ
ΦΕΣΘΟΣ 95 ΩΚΕΑ ΦΙΡΙΣ 102 ΕΥΦΡΑΙΝΕ
ΦΗΠΕΣΣΙ 105 ΦΡΕΣΙ ΦΟΙΔΑ

vt cum illa hunc deglutiant
et enecentur pisces.

λξ. — 92. ἔπος, iussum. fa-
ciam quod iussit.

88. Ζεὺς ἄφθιτα μῆδεα
εἰδώς. quia ipse est ἄφθιτος.
Sic Virgilius Aen. I, 230
aeterna imperia dixit. —
91. ἄχ' αἰκριτα, simpl. πολ-

93 — 119. Thetis a Ioue
mandata accipit, quo Achil-
li persuadeat, vt corpus
Hectoris reddat.

100. εἶξε δ' Ἀθήνη. ho-
noris causâ de suo loco ces-

ἀλλὰ καὶ ὥς ἔρῃω, τοῦ σ' εἵνεκα δεῦρο καὶ
ἐννήμαρ δὴ νεῖκος ἐν ἀθανάτοισιν ὄρωρεν
Ἐκτόρος ἀμφὶ νέκυι, καὶ Ἀχιλλῆϊ πτολιπ
κλέψαι δ' ὀτρύνεσκον εὐσκοπον Ἀργεϊφόντ·
αὐτὰρ ἐγὼ τόδε κῦδος Ἀχιλλῆϊ προτιάπτω
αἰδῶ καὶ φιλότῃ τετὴν μετόπισθε Φυλάα
αἴψα μάλ' ἐς στρατὸν ἔλθῃ, καὶ υἱεὶ σῶ ἔ·
σκύζεσθαι οἱ εἶπε θεοὺς, ἐμὲ δ' ἔξοχα πρὶ
ἀθανάτων κεχολῶσθαι, ὅτι φρεσὶ μαινόμε
Ἐκτορ' ἔχει παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, οὐδ' ἀπέλ
αἶ κέν πως ἐμὲ τε δεισῇ, ἀπό θ' Ἐκτορα
αὐτὰρ ἐγὼ Πριάμῳ μεγαλήτορι Ἴριν ἐφῆσα

109 Vulg. ὀτρύνεσκον.

113 FOI FEINE

ΓΑΛΗΤΟΡΙ FIPIN

fit; — 106. ἀλλὰ καὶ ὥς — σθε, h. e. αἰ.)
eisi te luctu teneri sciam, tidis caussa Achi
ita vt nulli alii rei animum ideoque intercessi
attendas, exponam tamen ctoris corpus cla
tibi, quid illud sit, cuius tur, sed prouidi
caussa te arcessi iusserim: lustrandum Achil
ἔρῃω τοῦ εἵνεκα l. τίνος l. vt corpus pretio
ἐκείνου, οὐ. — 107. ἐννήμαρ. tur; id, scilicet
v. sup. ad v. 31. — 109. cedere debuit.
ὀτρύνεσκον οἱ ἀθάνατοι. vl. 116. αἶ κέν π
107. — 110. τόδε κῦδος veritus reddat
προσάπτω, περιβάλλω. hunc — 117. Ἴριν ἐφ
hōnorem ei paro, tribuo: μῳ h. e. πέμψω
scil. vt ille cum redemptionis τὴν ἐφίσσθαι Πρι
pretio corpus reddat. — σθαι υἱόν. vt praei
111. Φυλάσσαν αἰδῶ καὶ φι μο, vt eat ad re
λότῃ τετὴν (σοῦ, εἰς σά) filium muneribus
μετόπισθε, (εἰς τὸ μετόπι- tis.

λύσασθαι φίλον υἱόν, ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
δῶρα δ' Ἀχιλλῇι φερέμεν, τὰ κε θυμὸν ἤγη.

ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίσθησε θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα·
βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων αἴζασσα. 121

ἔξεν δ' ἐς κλισίην οὐ νῆες, ἐν δ' ἄρα τὸν γε
εὖρ' ἀφ' ὧν στενάχοντα· φίλοι δ' αἰφ' αὐτὸν ἐταῖροι
ἔσσυμένως ἐπένοντο, καὶ ἐντύνοντο ἄριστον·

τοῖσι δ' οἷς λάσιος μέγας ἐν κλισίῃ ἔρρευτο. 125

ἡ δὲ μάλ' ἄγχ' αὐτοῖο καθέζετο πότνια μήτηρ,
χειρὶ τέ μιν κατέρεξεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε·

Τέκνον ἐμὸν, τέο μέχρ' ὀδυρόμενος καὶ ἀχέων
σὴν ἔδου κραιδίην, μεμνημένος οὐδὲ τι σίτου
οὐτ' εὐνῆς; ἀγαθὸν δὲ γυναικί περ ἐν φιλότῃ 130
μίσγεσθ'· οὐ γάρ μοι δῆρὸν βέη, ἀλλὰ τοι ἤδη
ἄγχ' ἐπαρέστηκε Θάνατος καὶ Μοῖρα κραταιή.

122 FOT 124 Inde a Clarkio: ἐντύνουσ' ἄριστον. v. Obfl.

125 OFIS 127 ΚΑΤΕΡΕΞΕ ΦΕΠΟΣ

120—142. Thetis ad filium mandata Iouis perfert, quibus se pariturum esse, Achilles spondet.

124. ἐντύνοντο ἄριστον. Sequentia sunt acta unius diei, duodecimi post Hectoris caedem; inde a die orto v. 13, 31. In vita heroum, antequam ad vitae negotia se accingant homines, cibus sumitur, et iterum vitae negotiis peractis sumitur cibus, parata coe-
na. Prior ille cibi sumendi apparatus nunc est ἄριστον, alibi δόρυς generali vocabulo. Nec in his erat argutandum. v. Obfl. — 125. ἔξ' ἔρρευτο simpliciter, matrabatur. v. Obfl. — 129. omnia fugis quae animum leuare et luctum fugare possint: hoc ad sensus rudiorum aetatum declaratum est: — 131. οὐ γάρ μοι δῆρὸν βέη. pro futuro βήσῃ, incedes, vines.

ἀλλ' ἐμέθεν ζύνῃς ὤκα, Διὲς δὲ ται ἄγ
σκύζεσθαι σοι φησὶ θεοὺς, ἔσθ' ἔξοχα
ἀθανάτων καχολῶσθαι, ὅτι φρεσὶ μακ
Ἐκτορ' ἔχεις παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, οὐ
ἀλλ' ἄγε δὴ λῦσον, νεκροῖο δὲ δέξαι α

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας
τῆδ' εἴη, ὅς ἀποινα φέροι, καὶ νεκρὸν α
εἰ δὴ πρόφρονι θυμῷ Ὀλύμπιος αὐτὸς
Ὡς οἷγ' ἐν νηῶν ἀγύρει μήτης τε καὶ
πολλὰ πρὸς ἀλλήλους ἔπεα πτερόεντ' ο

Ἴρην δ' ὠτρυνε Κρονίδης εἰς Ἴλιον ἱήν
Βάσκ' ἴθι, Ἴρι ταχεῖα, λιποῦσ' ἔδος Οἰ
ἄγγελον Πριάμου μεγαλήτορι, Ἴλιον εἰσι
λύσασθαι Φίλον υἱόν, ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχι
δῶρα δ' Ἀχιλλῆϊ φερέμεν, τὰ κε θυμὸν
οἷον, μηδὲ τις ἄλλος ἅμα Τρώων ἴτω ἀν
κήρυξ τίς οἱ ἔποιτο γεραίτερος, ὅς κ' ἰθ
ἡμίονους καὶ ἅμαξαν εὐτροχον, ἠδὲ καὶ
νεκρὸν ἄγοι προτὶ ἄστυ, τὸν ἔκτανε δῖος
μηδὲ τί οἱ θάνατος μελέτω φρεσὶ, μηδὲ γ

134 FEF E	142 FEΠE A	143 FIP I
ΛION	144 IΘI FIP I	145 MI
FIAION	149 TIS FOI	151 PRO
152 TI FOI		

139. τῆδ' εἴη, ὅς, adsit huc, veniat, qui ferat pretium. — 140. πρόφρονι θυμῷ, voluntate in hoc proposito, vt Θ, 39. 40. — 148. οἷον — 143 — 158. Mittitur alte- μὴδὲ τι οἱ θά

τοῖσιν γὰρ οἱ πομπὴν ὀπάσσομεν Ἀργεΐφοντην,
ὅς αἴξει, εἴως κεν ἄγων Ἀχιλλῆϊ πελάσῃ.

αὐτὰρ ἐπὴν ἀγῶγῃσιν ἔσω κλισίην Ἀχιλλῆος, 155
οὗτ' αὐτὸς κτενέει, ἀπὸ τ' ἄλλους πάντας ἐρύξει·
οὔτε γὰρ ἔστ' ἄφρων, οὗτ' ἄσκοπος, οὗτ' ἀλιτῆμων·
ἀλλὰ μάλ' ἐνδυκῶς ἰκέτω πεφιδήσεται ἀνδρῶς.

Ὡς ἔφωτ' ὦρτο δὲ Ἴρις ἀελλόπος· ἀγγελέουσα·
Ἰξεν δ' ἐς Πριάμοιο· κίχῃ δ' ἐνοπήν τε γόον τε. 160
παῖδες μὲν πατέρ' ἀμφὶ καθήμενοι ἐνδὸθεν αὐλῆς,
δάκρυσιν εἵματ' ἔφθον· ὃ δ' ἐν μέσσοισι γεραίος
ἐντυπᾶς ἐν χλαίνῃ κεκαλυμμένος, ἀμφὶ δὲ πολλὴ
κόπρος ἦν κεφαλῇ τε καὶ ἀνύχενι τοῖο γέροντος,
τὴν ῥα κυλινδόμενος καταμήσατο χερσὶν ἔησι. 165
θυγατέρες δ' ἀνὰ δώματ', ἰδὲ νοοὶ, ὠδύροντο,
τῶν μινμησόμεναι, οἳ δὴ πολέες τε καὶ ἑαθλοὶ

153 ΓΑΡ FOI 159 ΔΕ FIPIS 162 ΔΑΚΡΥΣΙ
FEIMAT 165 ΧΕΡΣΙ FEFHIZI

Φρσβ. μέλειν etiam de re-
bus metuendis quod K, 383
μηδέ τι οἱ θάνατος καταθύ-
μιος ἔστω. Priamus autem
ἐνέτης aditurus est Achil-
lem; ideoque tutus sancti-
tate ἰκεσίας. — 157. ἄσκο-
πος. ἄστοχος τῇ γνώμῃ. ἀ-
νόητος. ἄφρων, infans αλι-
τῆμων, sceleratus. impius. μη-
δέ τι τάρβος sc. ἔστω.

159—188. Iris Iouis man-
data ad Priamum perfert.
Ita poeta administravit id

quod Priamus suo ipse con-
filio initurus erat.

161. ἐνδὸθεν αὐλῆς. adeo
non intra aedes; sed ἐν
προθύρῳ. ante aedes enim
magnum ἔρκος, cuius inte-
riora εὐλὴ sunt, per quam
ad domum acceditur. —
163. ἐντυπᾶς ἐγκεκαλυμ-
νος χλαίνῃ inuolutus veste
ita adstricta, vt tota corpo-
ris forma per eam appare-
ret; quod secus est in toga
et pallio aut stola, vt bene
Era. — In seqq. 164. 5. τῇ

χερσὶν ὕπ' Ἀργείων κέατο ψυχὰς ὀλέσαντες
στῇ δὲ παρὰ Πρίαμον Διὸς ἄγγελος, ἥδ' ἐπὶ
τύτθ' ὃν φθεγξαμένη· τὸν δὲ τρόμος ἔλλαβε·

Θάρσει, Δαρδανίδη Πρίαμ' εἰ, φρεσὶ, μηδὲ τι
οὐ μὲν γάρ τοι ἐγὼ κακὸν ὀσσομένη τόδ' ἴκα
ἀλλ' ἀγαθὰ φρονέουσα· Διὸς δὲ τοι ἄγγελ
ὅς σε, ἄνευθεν ἰὼν, μέγα κήδεταί, ἥδ' ἐλε
λύσασθαι σε κέλευσεν Ὀλύμπιος Ἑκτορα δὲ
δῶρα δ' Ἀχιλλῇ φερέμεν, τά κε θυμὸν ἱήη
στον, μηδὲ τις ἄλλος ἅμα Τρώων ἴτω ἀνὴρ.
κήρυξ τίς τοι ἔποιτο γεραίτερος, ὅς κ' ἰδύνο
ἡμίονους καὶ ἅμαξαν εὐτροχον, ἥδ' ἐκ αὐτῇ
νεκρὸν ἄγοι προτὶ ἄστυ, τὸν ἔκτανε Διὸς Ἀχιλλ
μηδὲ τί τοι θάνατος μελέτω φρεσὶ, μηδὲ τι
τοῖος γάρ τοι πομπὴς ἅμ' ἔψεται Ἀργειφόντ
ὅς σ' ἄξει, εἰς κεν ἄγων Ἀχιλλῇ πελάσῃ.
αὐτὰρ ἐπὶν ἀγάγῃσιν ἔσω κλισίῃν Ἀχιλλῆος,
οὐτ' αὐτὸς κτενέει, ἀπὸ τ' ἄλλους πάντας ἐρύ
οὔτε γὰρ ἔστ' ἄφρων, οὐτ' ἄσκοπος, οὐτ' ἀλ
ἀλλὰ μάλ' ἐνδυκέως ἱκέτω πεφιδήσεται ἀνδρ
Ἥ μὲν ἄρ' ὥς εἰποῦς' ἀπέβη πόδας ὠκέα·

175 Vulg. σ' ἐκέλευσεν. 180 ΠΡΟΤΙ ΠΑΣΤΙ
ΦΕΙΠΟΤΣ — ΩΚΕΑ ΠΙΡΙΣ

des impatientiam doloris
hominum in priscis aeta-
tibus. — 172. κακὸν ὀσσο-
μένη. malum quid l. animo
agitans l. annuntians: hoc
verius puto. v. Obss.

189—321. Priam
cingit ad iter re-
Hecuba; munera A-
redimendo Hectori
mit; filios currum
iubet; libatione fa

αὐτὰρ ὃ γ' υἷας ἄμαξαν εὐτροχον ἡμιονεῖην
 ὀπλίσαι ἠνώγει, πείρινθα δὲ δῆσαι ἐπ' αὐτῆς· 190
 αὐτὸς δ' ἐς θάλαμον κατεβήσεται κηώντα,
 κέδρεον, ὑφόροφον, ὃς γλήνεα πολλὰ κεχάνδει,
 ἐς δ' ἄλοχον Ἑκάβην ἐκαλέσσατο, φώνησέν τε·

Δαιμονίη, Διόθεν μοι Ὀλύμπιος ἄγγελος ἦλθε,
 λύσασθαι φίλον υἱόν, ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν, 195
 δῶρα δ' Ἀχιλλῆϊ φερέμεν, τὰ κε θυμὸν ἰήη.
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, τί τοι φρεσὶν εἶδεται εἶναι;
 αἰνῶς γάρ μ' αὐτόν γε μένος καὶ θυμὸς ἀνώγει,
 κείσ' ἰέναι, ἐπὶ νῆας ἔσω στρατὸν εὐρύν Ἀχαιῶν.

Ὡς Φάτω· κώκυσε δὲ γυνή, καὶ ἀμειβετο μύθῳ· 200
 ὦ μοι, πῇ δὴ τοι φρένες οἴχονθ', ἧς τὸ πάρος περ
 ἔκλε' ἐπ' ἀνθρώπους ζείνους, ἠδ' οἷσιν ἀνάσσεις;
 πῶς ἐθέλεις ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἐλθέμεν ὅιος,
 ἀνδρὸς ἐς ὀφθαλμούς, ὃς τοι πολέας τε καὶ ἐσθλοὺς
 υἷας ἐξανάριξε; σιδήρειον νύ τοι ἦτορ. 205

197 ΤΟΔΕ ΠΡΕΣΙ — ΦΡΕΣΙ ΠΕΙΔΕΤΑΙ 202
 ΙΟΙΣΙ ΕΑΝΑΣΣΕΙΣ

precibus curram conscen-
 dit.

190. πείρινθα, cratem e
 viminibus textam, capacem
 rerum imponendarum. —

191. θάλαμον κηώντα. be-
 ne odorum. v. Obsl. — 192.
 γλήνεα res pretiosas, qua-
 rum recensum videbis inf.
 229 sqq.

193—216. Priamus He-
 cubam ad se vocat, et de

profectione in castra Achiv-
 vorum cum ea agit, valde
 ei consilio repugnante.

200. Hecuba dissuadet
 profectionem; metu periculi
 Priamo imminentis a saevi-
 tia Achillis. Verendum ad-
 eo putavit, ut admissurus
 esset ἑτέην. — 202. pru-
 dentia qua clarus eras inter
 Troianos et externos. —
 205. σιδήρειον δὲ τοι ἦτορ

εἰ γάρ σ' αἰρήσει καὶ ἐδόψεται ὀφθαλ
 ὠμῆστοις καὶ ἄπιστος ἀνὴρ ὕδρ, οὐ σ' εἰ
 οὐδὲ τί σ' αἰδέσεται. νῦν δὲ κλαίωμεν ἄ
 ἤμενοι ἐν μεγάρῳ. τῷ δ' ὥς ποθὶ Μοῖρα
 γεινομένῳ ἐπέησε λῖνῳ, ὅτε μιν τέκον α
 ὀργίποδας κυνας ἄσαι, ἑὼν ἀπάνευθε
 ἀνδρὶ παρὰ κρατερῶ· τοῦ ἐγὼ μέσον ἦπ
 ἐσθιέμεναι προσφῦσας· τότε ἅντιτα ἔργα
 παιδὸς ἐμοῦ· ἐπεὶ οὐδ' ἐκακίζόμενόν γε κ
 ἀλλὰ πρὸ Τρώων καὶ Τρωϊάδων βαθυκό
 ἔσταότ', οὕτε φόβου μεμνημένον, οὕτ' αἰ
 Τὴν δ' αὖτε προσέειπε γέρον Πρίαμος
 μή μ' ἐθέλοντ' ἵεναι κατεργύκωνε, μηδὲ μ

211 ΑΣΑΙ ΕΦΩΝ 213 ΑΝΤΙΤΑ Ι
 OT FE 217 ΠΡΟΣΕΦΕΙΠΕ —

non h. l. ad duritiem spe-
 ctat, quae opponitur mise-
 rationi, vel humanitati, sed
 ad fortitudinem; si quis ter-
 roris et metus est expertus,
 discriminis nullum sensum
 habens seu respectum ac
 curam.

206. εἰ γάρ σ' αἰρήσει καὶ
 ἐδόψεται, si te potitus fue-
 rit, in potestate sua habue-
 rit et te conspexerit. v. Obfl.
 — 209. τῷ δ' ὥς ποθὶ et
 mox appositum: ἄσαι. ὥς τε
 ἄσαι. at ipsi Hectori fuit hoc
 fato constitutum sic, vt se-
 pulturae honore priuaretur.

213. τότε ἅντι
 νοιτο par pa-
 quae summa
 214. ἐπεὶ —
 propositio: ἔρ-
 Achillis est loi-
 mum: quando
 fortem pro p-
 tem tam indig-
 bet, cuius virt-
 debebat. Est
 cismus ἐπεὶ κα-
 ἐπεὶ ἐκείνος ὃν
 ἦν κακίζόμενος.
 κός.

217—227. l
 re multorum h

ἄρνης ἐνὶ μεγάροισι κακὸς πέλεις· οὐδὲ με πείσεις.
εἰ μὲν γάρ τις μ' ἄλλος ἐπιχθονίων ἐκέλευεν, 220
ἢ, οἱ μάντιές εἰσι, Δουσκοί, ἢ ἱερεῖες,
ψεύδεις κεν φαῖμεν, καὶ κοσφιζοίμεθα μάλλον·
νῦν δ', αὐτὸς γὰρ ἄκουσα θεοῦ, καὶ ἐξέδρακον ἄντην,
εἰμι, καὶ οὐχ ἄλιον ἔπος ἔσσεται· εἰ δέ μοι αἶσα
τεθνάμεναι παρὰ νηυσὶν Ἀχαιῶν χαλκοχιτῶνων, 225
βούλομαι· αὐτίκα γάρ με κατακτείνειειν Ἀχλλεύς
ἀγκυρὰς ἐλόντ' ἐμὸν υἱόν, ἐπὴν γόρου ἐξ ἔρον εἴην.

Ἦ, καὶ Φωριαμῶν ἐπιθήματα καὶ ἀνέωγεν·
ἐνθεν δώδεκα μὲν περικαλλέας ἔζηλε πέπλους,
δώδεκα δ' ἀπλείδας χλαῖνας, τόσσους δὲ τάπητας, 230
τόσσα δὲ φάρεα καλὰ, τόσους δ' ἐπὶ τοῖσι χιτῶνας.
Χρυσοῦ δὲ στήσας ἔφερε δέκα πάντα τάλαντα·
ἐκ δὲ δύο αἰθώνας τρίποδας, πίσυρας δὲ λέβητας,
ἐκ δὲ δέπας περικαλλές, ὃ οἱ Θρηῆκες πόρον ἄνδρες

219 f. ἄρνης ἐν μ.

221 Vulg. μάντιες.

224 FADION

FEPOS

234 FO FOI

confulunt alios de iis, quae iam animo decreuerant, in proposito suo persistit.

221. μάντιες primo vni-
verse memorantur, tum duo
genera, Δουσκοί, qui ex
omni sacrorum apparatu
omina captant, ἱερεῖες, ex-
tispices. — 222. ψεύδεις κεν
φαῖμεν, dicerem esse com-
mentitium et μάλλον, μάλα,
valde diffiderem, fidem ab-

negarem. — 224. οὐχ ἄλλου
ἔπος dei iussu exsequar.
— 226. vel illico interfici-
to me Achilles, dum modo
amplexus filii corpus fiendo
me satiauerim.

228 — 238. Munera ad
redimendum filium cistis de-
promit Priamus: erat autem
in thalamo, quo τὰ κειμήλια
recondita erant: sup. 191.

232. στήσας postquam ad

ἔξεσθην ἐλθόντι, μή γὰρ ἀπέρρας οὐδὲ νῦν τοῦ περ 235
 Φείσασθ' ἐνὶ μεγάροισ' ὃ γέρον· πῆρ δ' ἦδελε θυμῷ
 λῦσασθαι φίλον υἱόν, ὃ δὲ Τρώες μὲν ἅπαντας
 αἰθιρούσης ἀπτεργεν, ἔπεισ' αἰσχροῖσιν ἐνίσσων·
 ἔρρετε, λωβητῆρες, ἐλεγχέες, οὐ νῦν καὶ ὑμῖν
 οἴκοι ἐνεσσι γόος, ὅτι μ' ἤλθετε κηδύσοντες; 240
 ἦ οὐκ οὐδ', ὅτι μοι Κρονίδης Ζεὺς ἔλγε' ἔδωκε,
 παῖδ' ἀλῆσθαι τὸν ἀριστόν; αἰτᾶρ γινώσσεσθε καὶ ὕμμε·
 ῥήτεροι γὰρ μάλλον Ἀχαιοῖσι δὴ ἔσεσθε,
 κείνου τεθνεῶτος; ἐναιρέμεν αὐτὰρ ἔγωγε,
 πρίν τι λαοπαζομένην τε πόλιν, κεραιζομένην τε, 245
 ὀφθαλμοῖσιν ἰδέν, βαίην δάμον Ἄϊδος εἶσω.

234 Ε.Ο. ΕΟΙ 236. fuit ἐνὶ μεγάροισι γέρον. 238 ΑΠΕ-
 ΕΡΡΕΤΕ ΕΡΡΕΤΕΣΣ 239 ΕΡΡΕΤΕ 240 ΕΟΙ-
 ΕΡΡΕΤΕ 246 ΟΦΘΑΛΜΟΙΣΙ ΣΤΑΒΙΝ ΑΡΙΑΔΟΣ

lancem appenderat. — 235. ἔξεσθην ἐλθόντι. legatione, — legatus missus ad Thraces: forte iuuenis a parente. Non enim ipse res legatus mitti solet.

237 — 242. Priamus thalamo, egressus, currum paraturus, videt turbam ante aedium fores et in porticu circa aedes stantem; stoma-
 chabundus, utpote senex moerore confectus, nunc autem etiam thesauros suos alio translaturus, eos abigit, seu lamentis suis mo-

lestos, seu in negotio curando eum morantes; mox filios increpat cessantes currum instruere; faciunt illi iussa, efferunt thalamo tap-
 nera et currui imponunt.

239. ἔρρετε, λωβητῆρες; φθείρασθε, ὑβρίσταί. — 240. κηδύσοντες, nunc λυπεῦντας ἀνιώντας. molesti. — 241. ἦ οὐκ οὐδ', an volupe vobis est? an gratum vobis spectaculum est? — 243. ῥήτεροι γὰρ. Hectore interemto, μάλα ῥήτερον ἔσται τοῖς Ἀχαιοῖς, ἐναιρεῖν ὑμᾶς.

Ἡ, καὶ σκηπανίῳ διαπ' αἰθέρας. εἰ δ' ἴσαν ἔξω
 σπερχομένοιο γέροντος. ὁ δ' υἱάσιν ῥσιν ἀμύλα,
 νεκείων Ἑλενὴν τε, Πάριον τ', Ἀγκάδωνα τε δῖον,
 Πάμμονά τ', Ἀντίφονόν τε, βοὴν ἀγαθὰ τε Πολίτην,
 Διήφοβόν τε, καὶ Ἰππόδοον, καὶ Δῖον ἀγαυόν. 251
 ἔντα τοῖς ὁ γεραίος ὁμοκλήσας ἐκέλευε·

Σπεύσατέ μοι, καὶ τέκνα, κατηφῶνες. αἶψ' ἅμα πάν-
 ἑκταρς ὠφέλει ἀντὶ θεῆς ἐπὶ νηυσὶ πεφάσθαι. [πρὸς
 ὦ μοι ἐγὼ πανάποτμος, ἐπεὶ τέκον υἱας ἀρίστους 255
 Τροίῃ ἐν εὐρείῃ, τῶν δ' οὐκ ἔστι Φημί λελαιφθαι
 Μάλιστα τ' ἀντίθεον, καὶ Τρώϊον ἱπποχάρμη.
 Ἑκτορά δ', ἔσθ' ἰσθὲς ἔσθ' ἀνδράσιν, αὐτὸς ἔσθ' ἄνθρωπος
 γὰρ θεοῦ παῖς ἔμμεναι, ἀλλὰ θεοῦ 259
 τοὺς μὲν ἀπώλεσ' Ἀρης, τὰ δ' ἐλέγχεται πάντα λείλει-
 ψεῦσται τ', ὀρχησται τε, χοροῖσι πύκνισιν ἀρίστοι, βῆται,
 ἀγῶν ἢ δ' ἐρίφω ἐπιδήμιοι ἀρπακτῆρες.

248 ΠΤΙΑΣΙ ΒΟΛΙΣΙ 258 ΠΡΕΦΩΙΚΕΙ 262 ΤΑΡ-
 ΝΩΝ

247. σκηπανίῳ διαπ' αἰθέ-
 ρας, turbam σκηπτρῷ ἐδίωκε,
 insequabatur, abigebat, ba-
 talo. — 248. σπερχομένοιο
 γέροντος, concitato seno sc.
 πρὸς τὸ διέπειν. v. Obll. —

253. κατηφῶνες, κατηφείας,
 κατηφείας ἄξια πράττοντες,
 probra pudenda patrantes,
 κατασχυντοί. — 260. τὰ δ'
 ἐλέγχεται πάντα λείλειται.
 probra haec, probrosi hi

nequam omnes superfluites
 sunt. — 261. ὀρχησται, non
 quasi saltatio per se probro
 fasset, sed quia ei indul-
 gent in vita desidiosa; id-
 eoque χοροῖσι πύκνισιν ἀρίστοι,
 excellētes choreis, non in
 armis; Rē quoque — 261.
 ἐπιδήμιοι ἀρπακτῆρες, prae-
 datorēs popularium, qui
 praedas agunt non ex hoste
 sed ex popularium agris et
 bonis. Vides nec patriar-

εὐκ ἂν δῆ μοι ἁμαζαν ἐφοπλίσσαιτε τάχιστα,
ταῦτά τε πάντ' ἐπιθεῖτε, ἵνα πρήσσωμεν ὁδοῖο;

*Ως ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πατέρες ὑποδδείσαντες ὁμοκλήν
ἐκ μὲν ἁμαζαν αἰεράν εὐτροχον ἡμιονεῖην, 266
καλὴν, πρωτοπαγέα· πείρινθα δὲ δῆσαν ἐπ' αὐτῇ·
καὶ δ' ἀπὸ πασσαλόφει ζυγὸν ἤρεον ἡμιόνειον,
πύξινόν, ἐμφάλλδεν, εὖ οἰήκεσσιν ἀρηρὸς.

ἐκ δὲ φέρον ζυγδέσμον ἅμα ζυγῶ ἐννεάπηχυ· 270
καὶ τὸ μὲν εὖ κατέδηκάν εὐξέστω ἐπὶ ῥύμῳ,
πέζῃ ἐπὶ πρώτῃ, ἐπὶ δὲ κρείκον ἕταροι βάλλον·

264 ἐπιθεῖτε ἴα. v. Obfl.

270 Vulg. ἐκ δ' ἔφερον.

eharum vitam malis et in-
furiis promiscuis caruisse.

267. Parant filii Priami
currum recipiendis mune-
ribus; imponent axi textum
vimineum, 268. deripiunt
(suspensum in pariete) de
clauo iugum, (ita aptatum
vt ei colla inferant iuncti
duo muli,) 269 buxeum,
media sui parte eminentio-
re in vmbilici speciem, cir-
cum quam religari possint
funes, instructum annulis;
tum v. 270 affertur vna cum
iugo lorum iugale, nouem
cubitorum; idque lorum, v.
271 applicant et innectunt
temoni, 272 in summa te-
monis parte, et admouent
annulum paxillo (v. inf. ad
h. v.) tumque 273 ter re-

ligant vtrique (funes) cir-
ca prominentem vmbilicum
in medio iugo; postea ve-
ro 274 deinceps colligant,
(nodo) et oram (oras fu-
nium) subdunt (nodo) ne
dependeant (orae.)

269. τὸ ζυγὸν ἐμφάλλδεν,
quod vmbilicum, h. e. par-
tem in medio eminentiorem
habet, cui, vt paxillo et
clauo circumligantur lora,
εὖ ἀρηρὸς, aptatum, instru-
ctum οἰήκεσσιν, iugum, ha-
bens aptatos ei annulos, αἱ
αἰκας, quibus lora implican-
tur iugalia, ad ipsos mulos
illigandos. — 270. τὸ ζυγδ-
έσμον, lorum iugale, quo
iugum temoni innectitur;
hoc aptant temoni, et qui-
dem — 272. πέζῃ ἐν πρώ-

τρεῖς δ' ἐκάτερθεν ἰδῆσαν ἐπ' ὀμφαλὸν αὐτὰρ ἔπειτα
 ἐξείης κατέδησαν, ὑπὸ γλαγχίνῃ δ' ἐκαμψαν·
 ἐκ Σαλαάμου δὲ φέροντες, εὐξέστης ἐπ' ἀπῆνης 275
 ἤηρον Ἐκτορέης κεφαλῆς ἀπερείσι σπείονα.
 ζευξαν δ' ἡμίονους κρατερῶνυχας, ἐντέσιεργους,
 τοὺς ῥά ποτε Πριάμῳ Μυσοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα.
 ἵππους δὲ Πριάμῳ ὕπαγον ζυγόν, οὓς ὁ γεραιὸς
 αὐτὸς ἔχων ἀτίταλλαν εὐξέστη ἐπὶ φάτῃ· 280
 τῷ μὲν ζευγνύσθην ἐν δώμασιν ὑψηλοῖσι

273 ΤΡΙΣ ΕΚΑΤΕΡΘΕΝ 274 Vulg. ἔγαμψαν. 275
 Vulg. εὐξέστω 277 ΕΝΤΕΣΙΕΡΓΟΥΣ 280
 Vulg. ζεύξαν.

273, in extrema temonis par-
 te, qua cum ingo temo
 committitur. ἐπέβαλον δὲ
 κρήδον ἑστορι. clauo, ὡς ἰν-
 dico, qui in temonis ante-
 flore ora est, immittunt
 annulum, cui lora iugalia
 altera ora illigata sunt;
 quare eadem nunc vl. 273
 altera sui parte ter religa-
 ta circa umbilicum iugī, in
 vl. 269 memoratum, ἐκά-
 τερθεν, in utroque mulo
 iugali; nisi praestiat, *utrin-
 que*, ab utraque parte, dex-
 tra et sinistra. — 273. 4.
 αὐτὰρ ἔπειτα ἐξείης κατέδη-
 σαν. quidnam? censeo omnia
 ad τὸ ζυγώδεσμον esse refe-
 rendā; ἐξείης κατέδησαν or-
 dine, ceteris diuersis locis

ac partibus, καὶ γλαγχίνῃ
 ὑπέκαμψαν, oram lori iugalis
 lubtus inflexam implicue-
 runt.

277. ἐντέσιεργους, τοὺς ἐν
 ἔντεσι τοῦ ἄρματος, h. e.
 ἐν ἄρματι ἐργαζομένους, in
 plausiro trahendo laboran-
 tes. v. Obll. — 279. ἵππους
 ὕπαγον ζυγόν, ἦγον ὑπὸ ζυ-
 γόν, hñtendo eos loco suo,
 vt iungi iugo possent, mōx
 281. Priampus et praeco eos
 iungunt loris iugalibus re-
 ligando. ἐν δώμασιν, inf. 323
 πρόθυρον et αἰθουσα. Pot-
 est tamen latinus quoque di-
 ctum accipi de ipsa aula,
 quam circumdabat ἔρκος et
 αἰθουσα. v. ad vl. 323.

κῆρυξ καὶ Πρίαμος, πυκινὰ φρεσὶ μῆδε
 ἀγχίμολον δὲ σφ' ἧλθ' Ἑκάβη τετιγῆσσι
 οἶνον ἔχουσ' ἐν χεὶρὶ μελίφρονα δεξιτερῇφι
 χρυσέω ἐν δάπαϊ, ὄφρα λείψαντε κιοίτην·
 στή δ' ἵππων προπάροιθεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ'
 Τῇ, σπείσον Διὶ πατρὶ, καὶ εὐχεο οἴκαδ'
 ἅψ' ἐκ δυσμενέων ἀνδρῶν· ἐπεὶ ἄρ' σέ γε θυμὸς
 ὀτρύνει ἐπὶ νῆας, ἐμεῖο μὲν οὐκ ἐδελούσης.
 ἀλλ' εὐχευ σύ γ' ἔπειτα κελαινεφεί Κρονίῳ
 Ἰδαίῳ, ὅστε Τροίην κατὰ πᾶσαν ὄραται·
 αἴτει δ' αἰῶνον ταχὺν ἀγγελον, ὅστε οἱ αὐτῷ
 φίλτατος αἰῶνών, καὶ εὐκράτος ἐστὶ μέγιστον,
 δεξιόν· ὄφρα μιν αὐτὸς, ἐν ὀφθαλμοῖσι νοήσας,
 τῷ πίσυνος ἐπὶ νῆας ἴης Δαναῶν ταχυπόλων, 295

284 FOINON 286 ΠΡΟΠΑΡΟΙΘΕ ΓΕΠΟΣ 287
 ΕΥΧΕΟ ΟΙΚΑΔ 292 ΙΟΥΣΤΕ ΦΟΙ 293
 ΚΑΙ ΡΕΤ

283. Religiosa mulier, He- nire homines proclius erat,
 cumba, apportat vinum ad ex quo omina rerum futu-
 libandum et preces facien- rarum edi sibi persuaserant;
 das — 316. quibus exaudi- optare necesse erat, ut non
 tis, augurium mittitur — 321. modo bonum euentum cog-
 283. τετιγῆσσι θυμῷ vexa- pia haberent, verum ut
 to, animo curis. — 291. Io- quoque laeti euentus matu-
 vi, qui ex Ida omnem Troa- rius pignus aliquod dare-
 dem prospicit, καθορᾶται. tur. — 293. καὶ εὐκράτος
 — 292. αἴτει δ' αἰῶνών — ἐστὶ μέγιστον, et est eius
 vides veterem superstitionem, alitis robur maximum; anti-
 cum signum, omen, prodi- qua phrasi, pro, et cuius.
 gium, a numine expeterent gratissimi Ioui alitis et ali-
 precantes: et ad eam deue- tum omnium validissimi, et

εἰ δέ τοι οὐ δώσω· ἔόν, ἄγγελον εὐρύπτε Ζεὺς,
οὐκ ἂν ἔγωγέ σ' ἔπειτα ἐποτρυνόμεναι καλοῖμην
νῆας ἔπ' Ἀργείων ἵεναι, μάλα περ μεμαῶτα.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Πηλεΐδης θεοειδής·
ὦ γύναι, οὐ μὲν τοι τόδ' ἐφιεμένη ἀπιθῆσθαι· 300
ἔσθλον γὰρ Διὶ χεῖρας ἀνασχέμεν, αἳ κ' ἐλεήσει.

Ἡ δ' αὖ καὶ ἀμφίπολον ταμίην ἄσπευ· ὁ γεραιὸς
χερσὶν ὕδωρ ἐπιχεῦσαι ἀκήρατον· ἡ δὲ παρέστη,
χέρνιβον ἀμφίπολος, πρόχοόν θ' ἄλσκι, χερσὶν ἔχουσα.
νιψάμενος δὲ, κύπελλον ἐδέξατο ἥς ἀλόχοιο· 305
εὖχετ' ἔπειτα στας μέσσω ἔρκει, λείβε δὲ οἶνον,
εὐθανὸν εἰσανιδῶν· καὶ Φανήσας ἔπρεσ' ἠὲ οὐδ' αἶ-

Ζεῦ πάτερ, ἴδιδεν μεδέων, κύδιστε, μέγιστε,
δός μ' ἐς Ἀχιλλῆος Φίλον ἐλθεῖν, ἧδ' ἐλεεινόν·
πέμψον δ' οἶονον ταχύν ἄγγελον, ὅστε σοι αὐτῷ 310
φίλτατ' ἀνδρῶν, καὶ εὖ πρῶτος θετὶ μέγιστον,
ἀξιόν' ὄφρα, μιν αὐτὸς ἐν ἰφθαλμοῖσι νοήσας,
τῷ πύσυνος ἐπὶ νῆας ἰὼ Δαναῶν ταχυπόλων.

296 FRON

299 ΘΕΟΦΡΙΑΝΗΣ

305 ΕΔΕΞΑΤΟ

ΕΗΣ

306 ΔΕ ΦΟΙΝΟΝ

307 ΓΕΠΟΣ

511

ΚΑΙ ΠΕΤ

ωνόν — δεξιόν iunge. —
296. ἐόν ἄγγελον suum nun-
tium: vel, si omnino non
miserit; ut aquila omnino
non visa fuerit; sine ut sua
sit h. l. propitia; ut latine,
deus non suus, in Tibullo
deus non meus, aversus.

300. σοὶ ἐφιεμένη πο.

menti suadenti. — 304. χέρ-
νιβον. de vase latiore ore
accipitur, in quod ex προ-
χάσ' aqua defunditur. —
309. δός με ἐλθεῖν Φίλον
scil. αὐτῷ, non inuisum ip-
si, sed gratum, quem be-
neuolo animo adspiciat, et
miseretur, εἰ ἐλεήσει.

ἄνδρες αὐχόμενοι· τοῦ δ' ἔκλυε ματιέτα Ζεὺς·
 αὐτίκα δ' αἰετὸν ἦκε, τελειότατον πετηνῶν, 315
 μόρφον, διρητῆς· ὃν καὶ περικτὸν χαλέουσι.
 ὅση δ' ὑποφάνη δὴν θαλάμοιο τέτυκται
 ἀνέροι καὶ γυναῖκα ἑυκλήης ἀραρυῖα·
 τῶν δ' ἄρα τοῦ ἐπαισθῆναι ἔσαν περὶ ἔσαντο δὲ σφι
 δεξιὰς αἰχῆς διὰ δότεος· αἱ δὲ ἰδόντες 320
 γήθησαν, καὶ πᾶσιν ἐν φρεσὶ θυμὸς ἰσθῆ.

Ἐπαυχόμενοι δ' ὁ γέρον Ζεαποῦ ἐπεβήσθετο δόρυ·
 ἐκ δ' ἔλασε προθύρου καὶ αἰθούσης ἐξιδούπου.
 πρόσθε μὲν ἡμίονοι ἔλκον τετρακύκλον ἀπήνη,
 πᾶς ἰδαῖος ἔλαυε δαΐφρων αὐτὰρ ὀπισθεν 325
 ἵπποι, τοὺς δ' ἄγων ἔφεικον μέσσηγι κίλευα
 καρπαλίμως κατὰ ἄδρυ· φίλοι δ' ἅμα πάντες ἔποντο,
 πόλλ' ἄχοφρομένοι, ὥσαι δακρυβόδοι κρόντα.

319 ΠΡΟΚΑΤΕΡΘΕΝ ΕΞ ἌΝ ΠΤΕΡΑ ΦΕΙΣΑΤΟ
 320 ΔΙΑ ΦΑΣΤΕΟΣ. vulg. ὅπῃ δότεος τοῖ ἀε
 ΒΙΔΟΝΤΕΣ. 322 ΚΑΤΑ ΦΑΣΤΤ

310

315. τελειότατον πετη-
 νῶν, cuius augurium est in-
 ter omnium alitarum auguria
 Iactissimum et certissimum.

316. Quale hoc aquila-
 rum genus sit, ex his qui-
 dem notis et characteribus
 parum dissidicari potest; v.
 Obsl. μόρφον, niger, idem
 περικτός.

322—323. Ingreditur

iter Priamius cum Idae-
 praecorne, mittit Iupiter
 Mercurium ad eum dūcen-
 dum. — 323. αἰθούσα, por-
 ticus, ambit partem domus
 anteriorem; qua eius parte
 porta domus est, sit πρό-
 θυρον; ergo iunguntur h. l.
 Hoc erat, quod vl. 281
 equi currui iuncti erant ἐν
 δώμασιν ὀφθαλμοῖσι. Nec tā-
 men repugno, si latius de
 aulā dictum acciperis. v.

ὡν ἰδέσθαι πρὸς δ' αὖτε καὶ ὑπνώοντας ἐγείρει
τὴν μετα' ἡρσίν ἔχον πέπτον κρατὺς Ἀργεϊφόντης.
αἶψα δ' ἄρα Τρώην τε καὶ Ἑλλήσποντον ἴκανε 346
βῆ δ' ἰάναι, κούρην ἀειμυνητῆρι ἐδικαῖς,
πρῶτακ' ὑπὸ κνήμῃ, ταῦπαρ χαρμιοτάτῃ ἦβη.
οἱ δ' ἐπεὶ οὖν μέγα σῆμα παρὰξ Ἴλιου ἔλασσον,
ἀνῆλθον· αἶψ' ἡμίονους τε καὶ ἵππους, ὄφρα πλοῖεν, 350
ἐν ποταμῷ· δὴ γὰρ καὶ ἐπὶ κνήφας ἤλυθε γαῖαν·

344. Vulg. αἶψα. 347. Vulg. εἰμυνητῆρι. FEFQIKΩΞ
349. ΠΑΡΕΚ. ΠΙΛΙΟΙΟ. ΕΛΛΑΣΣΑΝ. de hiatus. v.
Obss.

sanctam voluntate. 347. αἶψα εἰμυνητῆρι. adeoq.
centi nobili genere nato. v.
Obss.

349. αἶψ' ἐπεὶ οὖν μέγα
σῆμα παρὰξ Ἴλιου ἔλασσον.
Via ab Ilia ad castra duce-
re potuit aut per campum
inter duo amnes, aut dex-
tra ad Simoentem inceden-
do, aut laeva secundum
Scamandrum; et haec quā-
dam laeva Scamandri ripa,
ut ille esset inferiore loco
transiendus; hac via ince-
dere debuit Priamus, quā-
ad Achillem tendebat, ca-
stra ab hac parte tentente
versus Sigeum; etiam hac
parte minus periculum erat,
ne incideret in hostes pa-
lantes, ἰσχυρὸν τένετος. Illi in
campo ipso esse debuit; v.

sup. A, 166. Excurs. p. 306.
Strabo p. 886. hunc itaque
Priamus propius via praeterire non potuit, sed tan-
tum prospectu, e via remoti-
ore. Transiendus ei fuit
amnis: qua parte, quo loco,
non memoratur; subse-
runt equi ad amnem et aquam
hauriunt, v. 350. v.
Nec tamen multum tunc a
castris abesse poterant.

At in reditu inf. 692. ca-
stris egressi ad Xenithum
amnem pervenire narran-
tur: ἀλλ' ὅτε δὲ πρὸς Ἰλίου
ἐπὶ κνήφας ποταμῷ ἔλυντο δι-
κνύμενοι; Masurius discorsit,
nunc in tuto eos esse vi-
dens, amnem transgressos.
Si nihil aliunde de locorum
sit notitia, facile cum praeter
fenti Scamandri decursa

τὸν δ' εἰς ἀγγυμάλοιον ἰδὼν ἰφράσσατο κήρυξ
 Ἑρμείην, πρὸτ' δὲ Πρίαμον Φαίτο, Φώνησεν τε·
 Φράζεο, Δαρδανίδη· Φραδῶς νόον ἔργα τέτυκται·
 ἀνδρ' ὄρω, τάχα δ' αἶμμε διασφαιίσσεται οἶα· 355
 ἀλλ' ὄγε δὴ φεύγωμεν ἐφ' ἵππων· ἢ μὴ ἔπειτα
 χούτων ἀψάμενοι λιταυνέσμεν, αἶ κ' ἔλθῃ.
 Ὡς Φαίτο· αἶν δὲ γέροντι νόος χύτο, δειδία δ' αἰνῶς
 ὀρταὶ δὲ τρέχας ἔτααν ἐν γυμναστροῖσι μέλιστα·

354 ΑΓΧΙΜΟΔΟΙΟ ΠΙΑΩΝ 355 ΝΟΟΤ ΠΕΡΓΑ
 Obll.

Haec comparat et conciliat.
 E castris progreffi versus
 dextram Scamandrum trali-
 ciebant, vt eius ripa fini-
 sha ad urbem properarent.
 At faciunt alia loca dubita-
 tionem, in quibus Scaman-
 dri ipsa Achinorum castra
 praeterlapsae Simeoenti se
 innuisse memoratur, cum-
 qua antiquiorem Scamandri
 alueum etiamnum vestigiis
 manifestis apparere promun-
 tiant ii, qui ea loca adis-
 cunt. Ergo, aut aliter lo-
 cus in alterius loci senten-
 tiam est delectandus, aut
 dicendum a diuersis ancto-
 ribus versus diuersos esse
 profectos, qui diuersis ac-
 tibus videro. De his v.
 Obll. ad Φ. 2. post Euc.
 ad lib. VI. p. 505.

Poeta δὲ πρὸς καὶ ἀπὸ πρὸ
 Φαίτο ἤλυθε γαίαν· iam ad
 vespersalcebat; nam die iam
 vertente vrbe exierant, haud
 dubie consulto, ne obuii
 fierent Achil.

354 — 356. Mercurii con-
 spectu exhorrescunt praeco
 et Priamus, incidisse se ve-
 si in Achiumm aliquem pa-
 lantem et praedantem. At
 Mercurius propius accedens
 et senem comiter appellans
 metu eos liberat. — 354.
 Φραδῶς νόον ἔργα τέτυκται,
 nec est mentis prudentis;
 prudenti consilio. nunc opus
 est. — 356. ἐφ' ἵππων, cur-
 ru equis iuncto; plausiro
 mulabus iuncto relicto; aut
 subsistamus et supplices sta-
 mus, ne vim periat.

ετῇ δὲ ταφῇ· αὐτὸς δ' Ἐρμῆος ἐγγύθεν ἐλθὼν, 360
 χεῖρα γίγοντες ἰλὼν, ἐξείρτε καὶ προσέειπε·

Πῶς πάτερ, ὡς ἵππους τε καὶ ἡμίονους ἰδύνεις
 νύκτα δι' ἀμβροσίην, ὅτε δ' εὐδούσι βροτοὶ ἄλλοι;
 οὐδὲ σύ γ' ἄδδειςαι μέλαι ἀνείντας Ἀχαιοὺς,
 εἰ τοι δυσμενέες καὶ ἀνάσσια ἐγγὺς ἔασιν; 365

τῶν αἰεὶ σε ἴδοιτο, θάψῃ διὰ νύκτα μέλαιναν,
 τοσσαδ' ἀνείας ἄγοντα, τίς ἂν δῇ τοι νόος εἴη;
 οὐτ' αὐτὸς νόος ἐσσί, γέγων δὲ τοι οὐτος ὀπηδεῖ,
 ἀνδρ' ἀπαμύνησθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνῃ·
 ἀλλ' ἐγὼ εὐδῶ σε ρέξω κερκῶν, ἡδὲ κεν ἄλλος 370
 σεῦ ἀπαυλοχέσσομαι· φίλον δὲ σε πατρὶ ἔσσομαι.

Τὸν δ' ἡμείβετο ἔπειτα γέρον Πάριος Δαναοῖο·
 οὕτω κη ταῦδε γ' ἐστί, φίλον τέκος, ὡς ἀγαγεῖναι.
 ἀλλ' ἔτι τις καὶ ἡμεῖο θεῶν ὑπερέσχεδε χεῖρα,
 ὅς μοι τοιοῦδ' ἦκεν ὁδοπόρον ἀντιβολῆσαι, 375
 αἴσιον, οἷος δὴ σὺ δέμας καὶ εἶδος ἀγχιτός,
 πέπνυσαι τε νόον, μακάρων δ' ἐξ ἐσσί τοκήων.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος Ἀργεϊφόντης·
 καὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, γέρον, κατὰ μοῖραν ἔειπας·

361 ΠΡΟΣΕΦΕΙΠΕ 366 ΣΕ ΦΙΛΟΙΤΟ 370 Vulg.
 ἀλλὰ κεν. 371 ΠΑΤΡΙ ΦΕΦΙΣΚΩ 372 ΘΕΟ-
 ΦΕΙΔΗΣ 376 ΦΕΙΔΟΣ 377 Vulg. νδον. 378
 ΠΡΟΣΕΦΕΙΠΕ 379 ΦΕΦΙΠΑΣ

365. ἀνδρῶσι, hostes ut iniuria affecerit, πρότερος
 hostes. — 367. quid tibi est non lacessitus a te. —
 tunc animosior est! — 368. 371. φίλον δὲ σε πατρὶ ἐ-
 σσομαι. pro patri te similem
 369. οὐτ' αὐτὸς νόος ἐσσί, (ὅτι) esse video. hoc facili cum
 ἀνδρ' ἀπαμύνησθαι, si quis affectu ad adiutorem
 aggrediamur hostes χαλεπήνῃ

ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως πατάλῃην 380
 ἢ πῃ ἐκπέμπεις κεμήλας πολλὰ καὶ ἐσθλὰ
 ἀνδράσι ἐς Ἀλλοδαπούς, ἵνα περ τάδε τοι εἶα μῆνη;
 ἢ ἥδη πάντες καταλείπετε Ἴλιον ἱρὸν
 δειδιότες; τοῖος γάρ ἄνῃς ὄφρατος ἄλλω

εἰς παῖς· οὐ μὲν γάρ τι μάχηρ ἐπιδεύει Ἀχαιῶν. 385

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἑπείτα γέρον Πρίαμος θειοδής·
 τίς δέ σὺ ἐσθλὸν, φέριστε, πῶν δ' ἐξ ἐσσι τοῖων,
 ὥς μὲ καλὰ τὸν οἶτον ἑπταήμερον παιδὸς ἔνιοις;

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε Διώντορος Ἀργεφόντης·
 περᾷ ἐμαῖα, γεραίδ', καὶ εἴσθαι Ἑκτορα δῖον 390
 τὸν μὲν ἐγὼ μάλα πολλὰ μάχηρ ἐνὶ κλισίῃσιν
 ὀφθαλμοῖσιν ὄκωσα, καὶ εὖτ' ἐπ' αὖ νηυσὶν ἔλκοντας
 Ἀργαῖοι κτείνεσκε, δαίξαι δ' ὅστις χυαλῶν.
 ἡμεῖς δ' ἐστιάτες θαυμάζομεν, οὐ γὰρ Ἀχαιῶν

380. ΤΟΔΕ ΕἶΠΕ

383. ΚΑΤΑΛΕΙΠΕΤΕ

ΛΙΟΝ. 385. Vulg. παῖς et ἐπιδεύει. 386. ΘΕΟΦΕ

ΔΗΣ. 388. Vulg. ὡς μοι

389. ΠΡΟΣΕΦΕΙΠΕ

380 — 439. Mercurius ἐπιδεύει ἀνδράν. vbi v. Obli.
 dissimulante Priamum caus- Non iungam μάχηρ Ἀχα-
 sam protectionis rogat, de ων. — 388. ὡς καλὰ, κα-
 corpore Hectoris integro ser- λῶς. ἐνισπέρ μοι τὸν οἶτον
 vato eum edocet, tandem, παιδός. quam praeclare, ho-
 que se viae comitem ac de- norifice mentionem fecisti
 cem per castra offert; se de filio meo! v. tamen Obli.
 vnum e Myrmidonibus esse — 390. περᾷ ἐμαῖο. aliter
 professus. quam in 433. et nunc sim-
 385. εὖτ' μὲν γὰρ (κατὰ) pliciter, rogas de filio; inn-
 τι δαίδεστε Ἀχαιῶν. (κατὰ cium cum εἶπες: Ἑκτορα,
 εἶπες) μάχηρ. καὶ ἰλοῦσθαι τοὺς περὶ Ἑκτορα. Nec est lo-
 αὐτοὺς ἰσχυροὺς ὄντας. εἰς οὗς tentandi vel exploran-
 E. 636. κατὰ καλὰν καὶ εὖ

εἶα μάχεσθαι, κεχολωμένος Ἀτρεΐδην. 395
 τοῦ γὰρ ἐγὼ θαρσύνων, μίαν δ' ἄρ' αὖτε κηὺς ὑπερβής.
 Μυρμιδόνων δ' ἐξ εἰμι πατὴρ δέ μοι ἐστὶ Πηλεΐωνος.
 αἰφνειὸς μὲν ὅδ' ἐστὶ, γέρον δέ δῃ, ὥς σὺ περ ὦδα.
 ἐξ δὲ σὺ μὲν ἔασιν, ἐγὼ δὲ εἰ ἔβδομός εἰμι.
 τῶν μετὰ παλλόμενος, κλήρη λάχων ἐπὶ δῶδ' ἔπεσθαι.
 νῦν δ' ἦλθον πεδίονδ' ἀπὸ κηῶν· ἠῶδ' ἐν γὰρ 400
 θήσονται περὶ ἄστυ μάχην ἑλίκωπες Ἀχαιοί.
 ἀσχαλώσθι γὰρ οἶδε καθήμενοι, οὐδὲ δύνανται
 ἰσχεῖν ἐσσυμένους πολέμου βασιλῆες Ἀχαιῶν.

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα γέρον Πηλεΐδης Διοκλῆς 405
 εἰ μὲν δὴ θαρσύνων Πηληϊάδεα Ἀχιλλῆος

396 ΕΥΦΡΥΓΗΣ 399 ΔΕ ΕΦΟΡ 400 Vulg. κατὰ πάλ-
 λόμενος 402 ΠΕΡΙ ΕΛΕΥΤΕΡΟΝ ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ
 403 Vulg. οἱ γε. 405 ΘΕΟΦΕΙΔΗΣ

— 399. Sunt patri meo se- la? craftino enim die pu-
 ptem filii, ex his ego vnus sum. — 400. μετὰ τούτων
 παλλόμενος. Sortitus, fortem
 expertus, quis ex septenis
 fratribus profectioni inter-
 esset. Videtur secundum
 haec regibus iam tum ius
 fuisse cogendi ad militiam,
 saltem si plures essent filii,
 vt vnus saltem arma sume-
 ret et in numeros adscribe-
 retur. Compennit, quod Ψ,
 296 sq. narratur aliquis
 equo pro munere dato se
 a militia liberasse. — 401.
 νῦν δ' ἦλθον πεδίονδ', an
 tanquam speculandi caus-

la? craftino enim die pu-
 gniam facient. τὶ θέναι μά-
 χην περὶ ἄστυ, ad urbem
 oppugnandam. — 403. ἀ-
 σχαλώσθι γὰρ οἶδε καθήμε-
 νοι, εαυτοὺς καθήσθαι in-
 dignantur se otiose federe;
 vt iam B, 297. οὐ νεμεσώ-
 ζου' Ἀχαιοὺς ἀσχαλᾶσαν παρ-
 ρὰ νηυσὶ κορωνίσιν et paullo
 ante 292 καὶ ἦτορ τίς θ' ἔ-
 να μῆνα μένων σὺν νηυσὶ,
 ἀπὸ ἧς ἀλόχοιο, ἀσχαλᾶσαι
 — 404. οὐδὲ βασιλῆες Ἀ-
 χαιῶν δύνανται ἰσχεῖν πολί-
 μου αὐτοὺς, ἐσσυμένους. e
 retinere a pugnando,
 dentes studio pugnandi

εἶς, ἄγε δὴ μοι πᾶσαν ἀληθείην καταλέξῃ,
ἥ ἐτι παρ' ἡέσσιν ἑμὸς παῖς, ἥ μιν ἦδη
ἦσι χυσι μελεῖσθι ταμῶν, προὔθηκεν Ἀχιλλεύς,

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος Ἀργεϊφόντης· 416
ὦ γέρον, οὐκ ἔγωγε τόνγε κύνης φάγον, οὐδ' ἰαυοί·
ἀλλ' ἐτι κῆνος κεῖται Ἀχιλλῆος παρὰ νῆι·
αὐτῶς ἐν κλισίῃσι· δυωδεκάτη δέ οἱ ἡδὲ
κεῖμεναι, οὐδέ τι αἱ γῆρας σήπεται, οὐδέ μιν πύλαι
ἔσθουσι, παρὰ τε φῶτασι Ἀρηϊφάτους καταέδουσιν. 418
ἥ μιν μιν παρὰ σῆμα ἐὼς ἐπύρεσσι φίλων
ἔλκει ἀκηδέστως, ἥδ' ὅτε θάω φανήη·
οὐ δέ μιν αἰσχύνηι. θηοῖδ' κεν αὐτὸς ἐπελθὼν,
οἷον ἐρεσῆαια κεῖται, περὶ δ' αἷμα νέηπται,
οὐδέ ποθι μισρός· σὺν δ' ἔλκει πάντα μέμμεν, 420
ὅσσ' ἐτύπη· πολέες γάρ ἐπ' αὐτῷ χαλκὸν ἔλασαν·

409 FHIZL 410 ΠΡΟΣΕΦΕΙΠΕ 411 Vulg. τῶν
413 ΔΕ FOI 414 ΤΙ FOI 416 ΣΗΜΑ FE
FOI 417 Vulg. φανήη. 418 Vulg. θάω.

409. προὔθηκεν. loco gra- foedatur, αἰσχύνηται, hac
vioris verbi παραβάλλειν, raptatione. θηοῖδ' κεν αὐ-
τι γῆρας ἐδάδην Θ, 504. at τος, si accesseris, videris ip-
παρατιθέναι. προτιθέναι τρά- se cum miratione, quam to-
πεζαν. — 413. αὐτῶς, ut scidus, recens, fit. — 420.
fuit, integer. δυωδεκάτη οὐδέ ποθι μισρός, foedatus
δὲ οἱ ἡδὲ sup. vl. 31. — cruore, vt auerfandus fit
417. ἔλκει ἀκηδέστως, ita adfpectu. σὺν δ' ἔλκει
Hector ἀκήδεστος, insepul- πάντα μέμμεν, vulnera coi-
tus maneat, τῆς κηδείας, iu- erunt, oris seu labiis clau-
Rorum, expers maneat. Ita sis, nec hiant, vt naturali
Iano accipi potest ὑβριστι- modo fieri necesse esset;
κῶς. — 418. οὐδέ μιν αἰ- quod ipsum prodigii spe-
σχύνῃ. nec tamen corpus ctem habet. v. Obfl. — 421.

ὥς τοι κήδονται μήποτε θεῶν υἱὸς ᾤσῃ·
καὶ νεκρὸς περ εἶντος· ἐπεὶ σφί. φίλοι σέ γε πῆρι.
Ὡς φάτο· γήθησεν δ' ὁ γέρον, καὶ ἀμείβετο μύθῳ·
ὦ τέκος, ἦ, ῥ' ἀγαθὸν καὶ ἐνδοξίμα δῶρεα δίδουσι 425
φθιναῖοις· ἐπεὶ οὐ ποτ' ἔμελλε παῖς, εἶποτ' ἔην γε,
λήθεται ἐν μεγάροισι θεῶν, εἰ Ὀλυμπον ἔχουσι.
τῶν οἱ ἐπεμήσαντο καὶ ἐν θανάτοιο περ αἴσῃ.
ἀλλ' αἶψα δὴ τότε δέξαι ἐμεῦ πάρος καλὸν αἴλειον·
αὐτόν τε ῥῦσαι· πέμψον δέ με, σὺν γε θεοῖσιν, 430
ὄφρα κεν ἐς κλισίην Ἑλληϊάδεω ἀφίωμαι.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος Ἀργεΐφοντος·
πειρᾷ ἐμεῖο, γεραιῆ, νεωτέρου. οὐ δέ με πείσεις·
ὅς με κέλεσθ' οἷο δῶρεα παρέξ Ἀχιλλῆα δεχέσθαι.
τὸν μὲν ἐγὼ δεῖδομαι, καὶ αἰδέομαι περὶ κῆρι 435
συνέειναι, μή μοι τι κακὸν μετασσοῖα γένηται.
σοὶ δ' ἂν ἐγὼ πομπὴς καὶ κε κλυτὸν Ἄργεος ἱκοίμην.

428. BQ1 vulg. τῇ οἱ ἐπεμήσαντα. 432. ΠΡΟΣΕΦΕΡΙΝΕ

πολλὰ γὰρ ἔγχεσθαι ἐπέλασεν
αὐτῷ. Iup. X, 371.

425. Ergo bona res est,
bene agimus, munera lu-
sta, debita, h. e. sacra, diis
reddere. — 426. εἶποτ' ἔην
γε, ὅποτε ἦν. ἔως γε ἦν. v.
Obss. — 428. eorum sacro-
rum recordantur et gratiam
referunt, h. e. remuneran-
tur pietatem, cum mortem
auertere non potuerint, sal-
tem post mortem, corpus.

illaefum Iernando, vt le-
pulturæ honorem adhuc
consequi possit. — 430. αὐ-
τόν τε ῥῦσαι, fac vt corpus
mihi reddatur, πέμψον δέ
με, deduc me, σὺν θεοῖς,
sacris, propriis diis.

434. παρέξ Ἀχιλλῆα in-
fctó Achille h. l. proprie
praeter Achillem, qui vnus
habet ius munera pro cor-
pore redimendo accipiendi.
— 436. μή μοι. Φυλασσόμε-
νε, μή μοι.

ἐνδυνέως, ἐν νηὶ Θού, ἣ περὶ αἰμαγέτων
οὐκ ἂν ἔλα πόν, πομπὸν ἀνὰ στήματα, μαχέσονται.

Ἡ, καὶ ἀναιδὲς Ἑριούρος, ἄρμα καὶ ἵππους, 440
καταπαλόμενός μάλιστα καὶ ἥμα λαίετο χερσὶν
ἐν δ' ἔπνευσ' ἵπποισιν καὶ ἡμιόνους μένεντο.

Ἄλλ' ὅτε δὴ πύργους τε νεῶν καὶ τείχεσσι ἵκοντο,
οἱ δὲ νέον παρὶ δόρυτα φυλακτῆρας πολέοντα.
τοῖσι δ' ἔφ' ὕπνον ἔχευε, διάνκτορος Ἀργεΐφοντος 445
πῶτον. ἄφαρ δ' αἶψα πύλας, καὶ ἀπῶσεν ὅχλους.
ἐς δ' ἀγαγε Πριάμῳ τε καὶ αἰχλαῖ δῶρ' ἐς αἶψα
ἀλλ' ὅτε δὴ κλαδίην Πηλεΐάδων ἀφίκοντο

440 Virg. Iliad.

439. Non aggressurus est siue de cibis iam sumtis: si
te aliquis, me duce con- confectas vl. 475: Videtur
tentio; h. e. nemo audebit tamen alterum hoc magis
tibi vim inferre habenti me, confectaneum, vt somnus
ducem. oppresserit cibis iam satia-

440. — 4468: Mercurius. 446. sub hanc de
Priamum in castra et ad castrorum porta accipienda.
tentorium Achillis deducit. πύλας, fores utraque, re-

441. Adstitit ergo Priamō! pagulis retro actis.

in bigis Mercurius, sumtis 448. ἀλλ' ὅτε δὴ — ἀφί-
que habentis rexit equos. — κόντο, — apodosis non fo-

442. ἐμπνεύσει μῆνος. quod quātur versu 457, ὃν δὲ τὸ
flagris sit et hortatibus, h. Ἑριούρος.

l. videtur praesentiae numi- Ceterum habemus hic de-

nis tribui. signationem accuratam ten-

443. Clam nec quoquam animaduertente castra in- torii Achillis, eoque omni-

gressus est, et quidem ves- no discimus, qualis adspe-

peri, Priamus. — 444. οἱ δὲ ctus castrorum ea aetate
νέον — πολέοντο. siue de fuerit; erat casa cum cor-

coena paranda dictum est, te, seu aula. Intra aulam,

seu septum hoc, palis ad-

ὑψηλὴν, τὴν Μυρμιδόντες ποίησαν ἄνακτι
 δοῦρ' ἐλάτης κέρσαντες, ἀτὰρ κρηδύπερθεν ἔρεψαν, 450
 λαχρήνεντ' ὄρεσφον λειμῶνόθεν ἀμήσαντες·
 ἀμφὶ δὲ οἱ μεγάλην αὐλὴν ποίησαν ἄνακτι
 σταυροῖσι πυκνοῖσι· θυρῆν δ' ἔχε μῦνός ἐπιβλήτ'
 εἰλάτινός, τὸν τρεῖς μὲν ἐπιβρόσσασκον Ἀχαιοί,
 τρεῖς δ' ἀνοίγασκον μεγάλην κληῖδα θυροῖων, 455

449 ΠΟΙΗΣΑΝ ΦΑΝΑΚΤΙ v. Obli. 452 ΔΕ ΦΟΙ
 — ΠΟΙΗΣΑΝ ΦΑΝΑΚΤΙ

aetis condensatum, fores
 ingenti vecte obductae du-
 cebant ad domum, casam
 seu tugurium, stipitibus abie-
 gnis in solum compactis ex-
 structum, densa serie inter
 se iunctis et coarctatis; qua-
 les esse narrantur casae se-
 ptentrionalium populorum,
 De transversis stipitibus vel
 assētibus nihil memoratur.
 Tectum et ipsum e trabibus
 nexum, planum, viminibus
 et iunctis constipatum. Erat
 tamen aedes in fronte por-
 tici, αἰθούσῃ instructa, tra-
 bibus ultra parietes promi-
 nentibus et pilis seu colu-
 mnis innixis. In hac por-
 tici inf. 644. paratur lectus
 Priami, eadem appellatur
 πρόδμος vl. 673, et ante
 portiam πρόθυρον T. 212.
 Intrantes domum excipiebat
 magnus oecus (Saal) quem

poeta 647. μέγαρον appellat
 — 450. δοῦρ' ἐλάτης κέρσαν-
 τας, vel simpliciter, τέμνον-
 τες, ταμόντες, l. decortici-
 cando, aut trānctis securi
 accisis, vt opp. sit, ξείν,
 poliendo. ἔρεψαν, λαχ-
 ρήνεντ' ὄρεσφον, λειμῶνόθεν, ἀ-
 μήσαντες, demissis, at col-
 lectis in pratib. iunctis palu-
 stribus. —, 453. ἐπιβλήτ',
 mox 455 κλητ', obex, ὅς
 χεῦς, vectis transversus de
 pariete ad parietem, seu de
 postē ad postem ductus, for-
 ribus obductus. Obicem
 iniicere, obducere, est ἐπι-
 βάλλειν, h. l. ἐπιβρόσσειν,
 ἐπιβρόσσασκειν, contra re-
 mouere, ad fores aperien-
 das, ἀνοίγασκειν τὸν ἐπιβλήτ'-
 ταν. hunc videtur vl. 455
 κληῖδα nominare. Est τα-
 μεν κλητ' in ceteris locis
 adiunctum illud ferrum, quae

τῶν ἄλλων· Ἀχιλεὺς δ' αὖ ἐπιρῥήσασκε καὶ υἱός.
 ὃη δ' αὖ τόθ' Ἑρμείας ἑριούνιος ᾤξε γέροντι,
 ἐς δ' ἀγαγε κλυτὰ δῶρα ποδώκει Πηλείωνι,
 ἐξ ἵππων δ' ἀπέβαινεν ἐπὶ χθονὶ, Φώνησέν τε·

ᾧ γέρον, ἦτοι ἐγὼ θεὸς ἄμβροτος εἰλήλουθα 460
 Ἑρμείας· σοὶ γάρ με πατρὴς ἄμω πομπὴν ὅπασσεν·
 ἀλλ' ἦτοι μὲν ἐγὼ πάλιν εἰσομαι, οὐδ' Ἀχιλλῆος
 ὀφθαλμούς· εἴσειμι· νεμεσσητὸν δὲ κεν εἴη,
 ἀθάνατον θεὸν ὧδε βροτοὺς ἀγαπαζέμεν ἄντην.
 τὴν δ' εἰσελθὼν λάβε γούνατα Πηλείωνος, 465
 καὶ μιν ὑπὲρ πατρὸς καὶ μητέρος ἠυκόμοιο
 λίσσεό, καὶ τέκεος· ἵνα οἱ σὺν θυμὸν ὀρίνης.

Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὀλύμπῳ

467· I· IN A· FOI

per foramen forium immif-
 fo trabs seu vna, seu duae
 trabes obuerfae remouentur
 retro, vt, in postes redu-
 ctis illis, pateant fores: cf.
 sup. ad M, 456. Ita verò
 nescio annon et hic κληῖτε
 proprie fit dicta; ad remo-
 vendum enim pessulum seu
 trabem illam foribus inte-
 rius obductam, non minus
 magnis viribus opus esse
 debuit, ad ferrum illud ad-
 vncum mouendum ac re-
 gendum, quò vectis rece-
 deret versus postem alterum
 ac latus forium. Est autem
 ὀλγείν et ἀνοίγειν proprie re-

mouere, vt sup. 228 ἀνοί-
 γειν τὸ ἐπίδημα et Π, 221
 τὸ πῶμα, itaque est proprie
 ἀνοίγειν τὴν κληῖδα, vt et
 Z, 168. vbi v. Obs. Post-
 ea autem etiam vsus admi-
 fit θύρας, πύλας, ἀνοίγειν
 κληῖδι. vt Z, 89.

462. Ex veterum opinio-
 ne nefas est deum conspici
 ab aliis, quam ab eo, co-
 ius causa in medium pre-
 cessit. νεμεσσητὸν, h. l. im-
 pl. non probandum. ἄντην
 in conspectu et coetu homi-
 num promiscuo. — 467·
 συνορίνης ad miserationem.

468 — 485. Discessit

Ἑρμείας Πριάμος δ' ἐξ ἵππων ἄλτο χαμαῖζε,
 Ἰδαῖον δὲ κατ' αὖθι λίπεν. ὁ δὲ μέμνην ἐρύκων 470
 ἵππους ἡμιόνους τε. γέρον δ' ἰδὺς κίεν οἴκου,
 τῇ ῥ' Ἀχιλεὺς ἴζεσκε, Διὶ φίλος. ἐν δὲ μιν αὐτὸν
 εὖρ' ἔταρσι δ' ἀπάνευθε καθείατο. τῷ δὲ δὴ οἶα,
 ἦρως Λυταμέδων τε, καὶ Ἀλκιμος ὄζος Ἀρης,
 ποίπηνον παρεόντε. νέον δ' ἀπέληγεν ἐδωδῆς 475
 ἔσθων καὶ πίνων, ἔτι καὶ παρέκειτο τραπέζῃ.
 τοὺς δ' ἔλαθ' εἰσελθὼν Πριάμος μέγας, ἄγχι δ' ἄρα
 χερσὶν Ἀχιλλῆος λάβε γούνατα, καὶ κύσε χεῖρας (σταῖς
 δεινῆς, ἀνδροφόνους, αἳ οἱ πολέας κτάνον υἱας.
 ὥς δ' ὅταν ἀνδρ' ἄτη πυκινὴ λάβῃ, ὅστ' ἐνὶ πάτρῃ 480
 Φῶτα κατακτείνας, ἄλλων ἐξίκετο δῆμον,
 ἀνδρὸς ἐσ' ἀφνειοῦ, θάμβος δ' ἔχει εἰσορώοντας
 ὥς Ἀχιλεὺς θάμβησεν, ἰδὼν Πριάμον Θεοειδέα

471 KIE FOIKOT 479 FOI 483 OAMBHSE
 FIΔΩN — OEOFEIΔEA

Mercurius, et, ex eius iussu, Priamus relicto curtu et praecone, intrat tentorium Achillis et ei fit supplex.

480. ὥς δ' ὅταν ἀνδρ' ἄτη πυκινὴ λάβῃ. Comparatio ita se habet: ὥς θάμβος ἔχει εἰσορώοντας ἐν ἀνδρὸς ἀφνειοῦ (δάμω) ἀνδρῶν, ὃν ἄτη λάβῃ, καὶ ὅς ἐν πάτρῃ Φῶτα κατακτείνας ἄλλων ἐξίκετο δῆμον. Inuersione dicta variauit poeta. ἄτη

πυκινῇ, τὸ ἄγος, piaculum, facinus piacularum, ex caede πυκινῇ, graue, δεινόν. ὃν ἄτη λάβε, κατέλαβε, qui reatum suscepit, se illigauit poenae. sup. B, 111 Ζεύς με — ἄτη ἐνέδωκε βαρεῖν. Caede perpetrata autem ex viasse reos nota res est; illi in terris peregrinis adire solebant virum aliquem nobilem, grauem et sanctum, a quo ritu sollenni expiarentur. v. Obsl.

θάμβησαν δὲ καὶ ἄλλοι, ἐς ἀλλήλους δὲ ἴδοντο.
τὸν καὶ λισσόμενος Πρίαμος πρὸς μῦθον εἶπε· 485

Μνηῆσαι πατέρες σείο, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχλλεὺς
τηλίκου, ὥς περ ἔχων, ὁλοῶ ἐπὶ γῆρας οὐδ'·
καὶ μὲν πῦρ κέλευν περναίεται ἀμφὶς ἵοντες
τείρους, οὐδ' τις ἐστὶν, ἀρήν καὶ λαιγὸν ἀμύνει.
ἀλλ' ἦτοι κείνός γε, σέθεν ζώοντες ἀκούων, 490
χαίρει τ' ἐν θυμῷ, ἐπὶ τ' ἔλπεται ἡμῶν πάντα
ὄψεσθαι φίλον υἱόν, ἀπὲ Τροίηδε μολόντα.
αὐτὰρ ἔγω πάναποτμος, ἐπεὶ τέκον υἱας ἀρίστους
Τροίῃ ἐν εὐρείῃ, τῶνδ' αὐτὴν ὀνημί λαλεῖσθαι.
πεντήκοντά μοι ἦσαν, ὅτ' ἤλυθον υἱες Ἀχαιῶν. 495
ἐννέα καὶ δέκα μὲν μοι ἦς ἐκ νηδύος ἦσαν,
τούς δ' ἄλλους μοι ἔτικτον ἐνὶ μητέροισι γυναῖκες.
τῶν μὲν πολλῶν θούρος Ἄρης ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν
ὅς δέ μοι οἷος ἔην, εἶρυτο δὲ ἄστυ καὶ αὐτούς,
τὸν σὺ πρῶν κτείνῃς, ἀμυνόμενον περὶ πάτρης, 500
Ἔκτορα. ταῦ νῦν εἵνεχ' ἱκάνω νῆας Ἀχαιῶν,
λυσόμενάς παρὰ σείο, φέρω δ' ἀπαρείσι ἀπάνευθε.

484 ΔΕ ΦΙΔΟΝΤΟ 485 ΗΦΕΙΠΕ 486 ΕΠΙΦΕ-
ΚΕΛ 487 ΟΔΟΦΩΙ 491 ΕΠΙ Τ ΦΕΛΠΕΤΑΙ.
v. Obli. 492 Vulg. ἀπὸ Τροίηθεν ἴδοντα. 496 Vulg. &
νῆα κτείνῃς. 499 ΕΙΡΤΤΟ ΔΕ ΦΑΣΤΤ

486—506. Sequitur Priami oratio per omnes aetates inter praeslantissima eloquentiae monumenta habita, quod sine arte et furore ad naturae ductum miseratione monetur his, quae maximam ad animos humanos supplicem Achillis proficiunt.

ἀλλ' αἰδεῖο θεοὺς, Ἀχιλεῦ, αὐτόν τ' ἐλέησον,
μνησάμενος σοῦ πατρός· ἐγὼ δ' ἐλεεινότερός περ,
ἔτλην δ', οἷ' οὐπω τις ἐπιχθόνιος βροτὸς ἄλλος, 505
ἄνδρὸς παιδοφόνου ποτὶ στόμα χεῖρ' ἐρέγασθαι.

Ὡς φάτο· τῷ δ' ἄρα πατὴρ υἱὸν ἔμαρκεν ὥρσε γόοιο,
αἰψάμενος δ' ἄρα χεῖρὸς, ἀπώσατο ἥκα γέροντά.
τῷ δὲ μνησαμένῳ, ὁ μὲν Ἑκτορὸς ἀνδροφόνου,
κλαῖν' αἰδὼν, προπάροιθε ποδῶν Ἀχιλλῆος ἐλυσθείς· 510
αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς κλαῖεν ἐὼν πατέρ', ἄλλοτε δ' αὐτὸν
Πατέρων κλον' τῶν δὲ στοναχὴ κατὰ δώμακ' ὀρώρει,
αὐτὰρ ἐπεὶ ἔα γόοιο τετάρπηκε δῖος Ἀχιλλεὺς,
καὶ οἱ ἀπὸ πρᾶπίδων ἦλθ' ἴμερος, ἥθ' ἀπὸ γυνῶν,
αὐτίκ' ἀπὸ θρόνου ὤρτο, γέροντα δὲ χεῖρὸς ἀνίστη, 515
οἰκτεῖραν πολίοντα κἄρη, πολίοντα γένηιον
καὶ μιν φωνήσας ἔπει πτερόεντα προσηύδα·

Ἄ δειλ', ἣ δὴ πολλὰ καὶ ἀνσχερ' σὸν κατὰ θυμόν,
πῶς ἔτλης ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἐλθόμεν οἶος,
ἄνδρὸς ἐς ὀφθαλμούς, ὅς ται πολέας τε καὶ ἐσθλοὺς 520

508 ΑΠΩΣΑΤΟ ΓΗΚΑ
514 ΕΟΙ 517 ΕΕΠΕΑ

511 ΚΛΑΙΕ ΕΕΦΟΝ

503. αἰδεῖο θεοὺς, propter ius hospitibus quod dū
tuentur. — 506. Interpretor ex 478 χερσὶν Ἀχιλλῆος
λάβε γούνατα καὶ κύσε χεῖ-
ρας. vñ ἐρέγασθαι hoc saltem
loco. Si pro ἐρέγειν χεῖρα
ἄνδρὸς παιδοφόνου ποτὶ στό-
μα (ἑαυτοῦ) adinovere ma-
nus Achillis ad os suum.
v. Obse.

507—551. Achilles recor-
datione patris ad miserationem
Priami adductus erigit
supplicem, eumque conso-
latur.

514. et postquam impe-
tus fandi se remisit: ἔμα-
ρος (γδού) ἀπ' ἡδ' ἐπὶ πρᾶπίδων
sunt eadem quae τετάρπη-
γδού.

υἱέας ἐξενάριζα; σιδῆρειον νύ τοι ἦτορ.
 ἀλλ' ἄγε δὴ κατ' ἄρ' ἔξευ ἐπὶ θρόνου· ἄλγεα δ' ἔμπης
 ἐν θυμῷ κατακείσθαι ἐάσομεν, ἀχνύμενοί περ.
 οὐ γάρ τις πρῆξις πέλεται κρυεροῖο γόοιο.
 ὥς γάρ ἐπεκλώσαντο θεοὶ δειλοῖσι βροτοῖσι, 525
 ζῶειν ἀχνυμένους· αὐτοὶ δὲ τ' ἀκηδέες εἰσι.
 δοιοὶ γάρ τε πίδαοι κατακείσθαι ἐν Διὸς οὔδει
 δῶρων, οἷα δίδωσι, κακῶν, ἔτερος δὲ τ' ἐάων.
 ᾧ μὲν καμμίξας δῶη Ζεὺς τερπικέραυνος,
 ἄλλοτε μὲν τε καπῶ ὅγε κύρεται, ἄλλοτε δ' ἐοθλῶ
 ᾧ δὲ κε τῶν λυγρῶν δῶη, λωβητὸν ἔθηκε· 531
 καὶ ἑ κακῇ βούβρωστις ἐπὶ χθόνα δῖαν ἐλαύνει.
 Φοῖτ᾽ δ' αὐτὲ θεοῖσι τετιμένος, οὔτε βροτῶν.

528 Vulg. ἔτερος δὲ ἐάων.

532. ΚΑΙ .FE

521. σιδῆρειον νύ τοι ἦτορ, obduratum, imperterritum, quod nullo metu mouerint: vt iam. 205. —
 523. κατακείσθαι, nunc qui. *escere*. — 526. ἀχνυμένους, non tam semper contristatos, sed obnoxios sollicitudinibus, κήδεσι; ex opp. ἀκηδέες. — 527. Duo haec *dolia bonorum et malorum* (ἔτερος μὲν) καπῶν, ἔτερος δὲ ἐάων satis decantata sunt. Ex *doliq* bonorum nemo meracius accipit; (hoc memorare omisit) sed mixta ex viroque *dolio* alius accipit
 529. 530. vt Demodocus in Od. Θ, 63. 64 τὸν περ Μοῦσ' ἐφίλησε, δίδου δ' ἄγε θέν τε κακόν τε. ὀφθαλμῶν μὲν ἔμερσε, δίδου δ' ἡδύων ἀοιδίην. alius ex *dolio* malorum solo hausta aufert: 531—533 hic prorsus miser est. — 531. λωβητὸν ἔθηκε, ἄτιμον τίθησι, reddit aeternum et iniuriis expositum. Explicatur per 532. 533. Errat ille omnium rerum, egeus, inops, ἀλγῶν, nec a diis nec ab hominibus vlllo honore habitus, θεοῖς τετιμένος, quatenus constans hominum praestitum veterum opinio opes et

ὥς μὲν καὶ Πηλεΐ Τροί' ἄρσεν ἀνδραὶ δῶρα
 ἐκ γενετῆς· πάντας γὰρ ἐκ' ἀνδράποιν ἐκέκαστο 535
 ἄλβω τε, πλούτῳ τε, ἄγασσε δὲ Μυρμιδόνεσσι,
 καὶ οἱ θνητῷ ἔσθ' ἱερὸν κοίτησαν ἄκοκτον·
 ἀλλ' ἐπὶ καὶ τῷ θῆκε θεὸς κακόν, ὅττι οἱ οὔτι
 παίδων ἐν μεγάροις γονὴ γένετο κρείοντων,
 ἀλλ' ἕνα παῖδα τέκε παλαιώριον, οὗ δ' ἂν τὸν γε 540
 γηράσκοντα νομίζω, ἐπεὶ μάλα τηλοδὶ πάτρης
 ἦμαι ἐν Τροίῃ, σέ τε κήδων, ἠδὲ σὰ τέκνα,
 καὶ σε, γέρον, τὸ πρὶν μὲν ἀκούομαι ὀλβίαν εἶναι.

536 ΠΑΤΤΩΙ ΤΕ ΞΑΝΑΣΣΕ 537 ΦΟΙ 538
 ΙΟΤΙ ΦΟΙ

ὄλβον ad deorum favorem et studium refert: ut et reges sunt honorati, a Ioue. Ceterum haec in medio sermone ab Achille interposita redhibent indolem et usum antiquiorum hominum efferendi animi cogitata et sensus per symbola, tropos et allegorias.

534—542. Pelei varia fortuna poetarum memoratone celeberrima. v. c. Pindari Pyth. III, 154 sqq. Nem. IV, 188 sq. V, 46 sq. cum J. VIII, 83 sq.

540. παῖδα παλαιώριον. qui immatura more erit obiturus.

543—546. Priami pristinae opes: Vt verba consi-

tuta sunt, sententia esse debet: *Etiams te fama accipimus, olim fuisse fortunatum. Quantum* (hominum) *intra se continet Lesbus, Phrygia et Hellespontus, inter hos aiunt te opibus et progenis eminuisse.* At non ita habes, quorsum *ἄνω* referas; itaque ex grammatica ratione etiam durior et asperior, haec est sententia, ut etiam veteres haec acceperunt: quantum (terrarum) superius, (supra se, superius versus septentrionem positum) finit, ambit et includit Lesbus (ab austro sita), et ab altera, superiore, parte Phrygia et Hellespontus, adeoque omnis

ὅσσον Λέσβος ἄνω Μάκκαρος ἔδοτ' ἐντὸς ἔθρει,
καὶ Φρυγίῃ καὶ Δυπέρθε, καὶ Ἑλλήσποντος ἀπείρων 545
τῶν σε, γέρον, κλοῦτω τε καὶ νείσι Φαοὶ κεκασθαι,
αὐτὰρ, ἐπεὶ τοι πῆμα τόδ' ἤγαγον Οὐρανίωντες,
αἰεὶ τοι περὶ ὄντο μάχαι τ' ἀνδροκτασίαι τε.
ἄνσχεο, μηδ' ἀλίσστον ὀδυρεοῖσ' ἀνὰ κατὰ θυμόν.
οὐ γάρ τι πρήξεις ἀκῶχημένον υἱὸς ἦρος, 550
οὐδὲ μιν ἀνστήσεις, πρὶν καὶ κακὸν ἄλλο πάθῃσθαι.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρον, Πριάμος θεοειδής·
μή μὲν καὶ ἐν θρόνῳ ἴξῃ, Διοτρεΐδης, ὄφρα κεν ἔκτωρ
κεῖται ἐν κλισίῃσιν ἀκηδής· ἀλλὰ τάχιστα
λύσον, ἵν' ὀφθαλμοῖσιν ἴδω. σὺ δὲ δεξιὰ ἄποινα 555
πολλά, τὰ τοι φέρομεν, σὺ δὲ τῶνδ' ἀπόναια, καὶ ἔλθοις
ἀνὴρ ἐς πατρίδα γαίαν, ἐπεὶ με πρῶτον ἔασας
αὐτόν τε ζῶειν καὶ ὄρεῖν Φαίος ἠελίοιο.

Τὸν δ' αἶψ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλ.
μηκέτι νῦν μ' ἐρέδιζε, γέρον, νόεα δὲ καὶ αὐτὸς [λέυς].

544 ΕΡΕΡΓΕΙ 548 ΠΕΡΙ ΦΑΣΤΥ 552 ΘΕΟΦΕΛ
ΔΗΣ 555 ΟΦΘΑΛΜΟΙΣΙ ΦΙΔΩ 559 ΕΤΠΟ-
ΤΕΡΑ ΦΙΔΩΝ

divisio Troiana interiacens,
horum, hanc terrarum h.
e. eorum, qui eas incolunt,
(τῶν σε προ κείτω σε vel
ὄσσον προ ὄσαι, τῶν) opibus
et filiis aiunt te maxime
conspicuum floruisse.

551. πρὶν καὶ — ante-
quam id fiat, potes malum
malo addere: quandoqui-
dem nimio inquerere noua

malis aliquis sibi arcessere
potest: v. c. exacerbato in
alios animo, incuria alia-
rum rerum, debilitato cor-
pore ac mente. Non su-
tem respectus fit ad ea quae
post sequuntur 559 sq.

560—570. Priami preci-
bus iteratis offenditur Achil-
les. Quae Achillem exal-
perant, esse puta non mo-

Ἐκτορά σοι λῦσαι Διόδεν δέ μοι ἄγγελος ἦλθε, 561
μήτηρ, ἣ μ' ἔθηκε, θυγάτηρ αἰλίου γέροντος.
καὶ δέ σε ψήγαυσεν, Πρίαμο, φρεσὶν, οὐδὲ με λήθεις,
ἔττι θεῶν τις σ' ἦγε θύει ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
οὐ γάρ με πλάτῃ βροτὸς ἐλθέμεν, οὐδὲ μὲν ἄβωον, 565
ἐς στρατόν· οὐδὲ γὰρ ἂν Φυλάκους καὶ Δοί· οὐδὲ κ' ὀρχήας
θεῖα μετοχλίσσειε θυράων ἡμετερέων.
τῷ νῦν μὲν μοι μᾶλλον ἐν αἴχῃ θυμὸν ὀρίγῃς,
μή σε, γέρον, οὐδ' αὐτὸν ἐνὶ κλισίῃσιν εἶδω,
καὶ ἡνέτην περ ἔόντα, Διὸς δ' ἐλπίτωμαι φρεσὶν. 570
Ὡς εἶπαι· ἔδδενεν δ' ὁ γέρον, καὶ ἐπείθετο μῦθον.
Πηλεΐδης δ' αἶκοιο, λίπον ὧς, ἔλκετο θυράζε.

572. Δ. FOIKOIO v. Obfl.

do. tanta impatientiam, sed et quod diffidere videtur voluntati Achillis, quod hospitalem mentem recusat, quod non spatium dat abluendi corporis. Hectoris, cuius aspectu in nimia lamenta facile erumpere possit Priami dolor, iisque irritari ferocem Achillis animus, (hoc quoque Sch. B. memorat) Firmatur inf. 583 seqq.

561. Διόδεν δέ μοι — μήτηρ. sup. v. 122 sq. — 566. Nec fores mei tentorii claudas (ὑπὸ τῷ vespere) aperiat; vectem qui foribus praetenditur, remouendo.

v. sup. 453 sq. et Obfl. — 568. μή μοι μᾶλλον ἐν αἴχῃ γασθῇ θυμὸν ὀρίγῃς vel simpl. μᾶλλον, vel μάλα, vel quia dolorem ex Patrocli morte proclivem se reddere sentit ad iracundiam magis etiam quam antea. Multa alia memorantur; sed substituendum arbitror in his esse. — 569. ne te reliquam intactum, h. e. ne te a me malum accipias. v. Obfl.

571—595. Achilles munera accipit et ad se perferre iubet, et corpus Hectoris abluendum et velandum curat, ut Priamo reddi possit.

οὐκ οἶος· ἄμα τῷ γε δύναιθεράποντες ἔποντο,
 ἦρωες Ἀυτομέδων τε καὶ Ἄλκιμος, οὓς ἔα μάλιστα
 τί Ἀχιλεὺς ἐτάρων, μετὰ Πάτροκλόν γε θανόντα. 575
 εἰ τόθ' ὑπὸ ζυγῷ λῦον ἵππους ἡμίονους τε.
 ἐς δ' ἀγῶγόν κήρυκα καλήτορα τοῖο γέροντος,
 καὶ δ' ἐπὶ δίφρου ἴσαν· εὐσώτρου δ' ἐπ' ἀπήνης
 ἦσαν Ἐκτορέης κεφαλῆς ἀπερείσι' ἄποινα.
 καὶ δ' ἔλιπον δύο Φάρε', εὐνήτην τε χιτῶνα, 580
 ὄφρα νέκυν πυκῆσας δάκν' οὐκάνδε φέρεσθαι.
 δμῳαίε δ' ἐπικαλέσας λούσας κέλετ' ἀμφὶ τ' αἰεῖψαι,
 νόσφιν αἰεράσας, ὥς μὴ Πριάμοιο ἴδοι γόνυ·
 μὴ ὁ μὲν ἀχνυμένη κραδίη χάλον οὐκ ἐρύσσειε,
 παῖδα ἰδὼν, Ἀχιλῆϊ δ' ὀρνευθεῖα φίλον ἦτορ, 585
 καὶ ἐκατακτείνειε, Διὸς δ' ἀλϊότηται ἐφετμάς.
 τὸν δ' ἐπεὶ οὖν δμῳαὶ λούσαν καὶ χρίσαν ἐλαίῳ,
 ἀμφὶ δέ μιν Φάρος καλὸν βάλον, ἦδ' ἔχιτῶνα,
 αὐτὸς τόνγ' Ἀχιλεὺς λεχέων ἐπέθηκεν αἰέρας,
 σὺν δ' ἑταροὶ ἦσαν εὐξέστην ἐπ' ἀπήνην. 590
 ὤμωξεν τ' ἄρ' ἔπειτα, φίλον δ' ὀνόμηνεν ἑκαῖρον·
 Μῆ μοι, Πάτροκλε, σκυδμαινέμεν, αἴκε πύθηναι,
 εἰν Ἀϊδὸς περ εἶων, ὅτι Ἐκτορα δῖον ἔλυσαι

578 Vulg. εὐξέστου.

581 FOIKON

583 ΠΡΙΑΜΟΣ

FIDHI

584 OT FERTSAITO

585 ΠΑΙΔΑ

FIDON

586 FE

580. εὐνήτην τε χιτῶνα. αἰέρας (ἀπὸ) λεχέων ἐπέ-
 ad inuoluendum corpus He-
 ctoris; Φάρεα autem, pallia,
 alterum substernendum, al-
 terum superne iniciendum αἰεράσαι νόσφιν τὸν γε-
 — 589. 590. Iunge αὐτὸς κρόν.

πατρὶ φίλῳ· ἐπεὶ σὺ μοι αἰεὶ δῶκεν ἄποινα·
σὶ δ' αὖ ἐγὼ καὶ τῶνδ' ἀποδάσσομαι, ὅσσ' ἐπέοικεν. 595

Ἡ ῥα, καὶ ἐς κλισίην πάλιν ἦε δῖος Ἀχιλλεύς.
ἔζητο δ' ἐν κλισμῷ πολυδαίδαλῳ, ἔνθεν ἀνέστη,
τοίχου τοῦ ἐτέρου, πρὸς δὲ Πρίαμον φράτο μῦθον·

Τῖός μὲν δὴ τοι λέλυται, γέρον, ὥς ἐκέλευες,
κεῖται δ' ἐν λεχέσσ', ἅμα δ' ἡοῖ φαινομένηφι 600
ὄψαι αὐτὸς ἄγων. νῦν δὲ μνησώμεθα δόρυπαν.
καὶ γάρ τ' ἡνύκομος Νιόβη ἐμνήσατο οἴτου,
τῇ περ δώδεκα παῖδας ἐν μεγάροισιν ἔλοντο,
ἔξ μὲν θυγατέρες, ἔξ δ' υἱέες ἡβώοντες·
τοὺς μὲν Ἀπόλλων πέφνεν ἅπ' ἀργυρέοιο βιοῖο, 605
Χρόμης Νιόβη, ταῖς δ' Ἄρτεμις ἰοχέαιρα,

594 ΑΦΕΙΚΕΑ 595 ΙΟΣΣ ΕΠΕΦΟΙΚΕ. Bendl. ὅσσα
Feoica. potius ὅσσα Feoica.

595. Aliquam ei partem ad sensa animi efferenda.
munerum videri potest as- Fabulae Niobes hic est an-
signare voluisse; quo modo tiquissimus fundus; multo
id fieri posset, obscurum est; ornatior ille apud seniores;
rogo incenso id fieri potuif- hoc autem loco vni huic
set, aut inferendo in tumu- consilio inferuit, vt doceat,
lum. v. Obsl. etiam maxima calamitate

596 — 600. Achilles Pria- oppressos tandem ad cibum
mum solatur et cibum sp- sumendum adigi; pro gene-
mere iubet. rali sententia, vt poeta, po-

598. Sedit Achilles ex nit exemplum feminae c
Priamo aduerso ἐντίον. vt lemitotissimae; quae r
I, 218. 219. vna sobole, sed multis l

602. Iterum antiquus mos ris et vno tempore an
obseruandus: quod familia- iisque per plures dies
ri quoque sermone antiquis pulvis iacentibus, tar
factis et euentis utebantur latia admisit et cibum

οὐ γὰρ ἄρα Ληγεῖ ἰσάσκετο καλλιπαρήω.
 Φῆ δαίω τέκειν, ἢ δ' αὐτὴ γαῖατο πολλούς·
 τῶ δ' ἄρα, καὶ δαίω περ εἶντ', ἀπὸ πάντας ἔλεσσαν
 οἱ μὲν ἄρ' ἐννήμαρ κτάτ' ἐν Φόνῳ, οὐδὲ τις ἦε 610
 κατθάψαι· λαούς δὲ λίδους ποίησε Κρονίων·
 γούς δ' ἄρα τῇ δεκάτῃ θάψαν θεοὶ οὐρανίονες.
 ἦ δ' ἄρα σίτου μνήσας, ἐπεὶ κάμε δακρυχέουσα.
 νῦν δὲ που ἐν πέτρῃσιν, ἐν οὐρεσιν οἰσπόλοισιν,
 ἐν Σιπύλῳ, ὅθι Φασὶ θεάων ἔμμεναι εὐνὰς 615
 Νυμφαίων, αἵτ' ἀμφ' Ἀχελώϊον ἐβρώσαντο,
 ἄνδρα, λίθος περ εἰῶσα θεῶν ἐκ, κῆδεα κῆτος.
 ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ νῶϊ μεδώμεδω, δῖε γεραίε,
 σίτου, ἐπειτὰ κεν αὐτὲ φίλον παῖδα κλαίεισθε,
 Ἴλιον εἰσαγαγών· πολυδάκρυτος δὲ τοι ἔσται. 620

607 ΕΙΣΑΣΚΕΤΟ 620 ΕΙΛΙΔΩΝ

608. Ἐφη, αὐτὴν, τὴν Λη- pulta per tot dies relinque-
 τῶ, τέκειν, τετοκέναι, δύω. rent, ira exacerbati in Nio-
 — 610. ἐν Φόνῳ ἢ pro lo- ben; quae sua impietate
 co, ut veteres, seu in san- deorum vindictam et luem
 guine, ut erant caeli; sed non modo in suam domum,
 primaria notio est, quod sed in totam civitatem, de-
 infsepulti per IX dies erant; riuauerat. v. Obll.
 ut nunc Hector. Qua de 614—617. Niohe nunc,
 causa in saxa mutati fue- deorum voluntate, θεῶν ἐκ,
 rint homines, debuit in an- in saxum mutata, alicubi
 tiqua narratione, adeoque in Sipylō, *ἐκδηλῶται* dolori,
 ante Homerum, disertis dolet, κῆδεα κῆτος. Por-
 expostum esse; probabile ro: in Sipylō, *ad amnam*
 sit propter diffusum animo- *Ἰχελῶν*: Hoc ita expref-
 rum poëtam illatam esse, sit, ubi Nymphae (Naiades)
 quia tam inhumani fuerint habitant; quae ad Ache-
 Phryges, ut corpora iuse- loum choreas agere solent.

Ἦ, καὶ ἀναιδέως ὅν ἄργυρον ὡκυς Ἀχιλλεύς
σφάξ' ἔταρσι δ' ἰδερύατε καὶ ἀμφοτέρων εὖ κατὰ κόσμον.
μιστυλλόν τ' αἶε ἐπισταμένως, πειρῶν τ' ὀβελίσσῃ
ὤπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα.

Αὐτὰρ ἰδὼν ἔλων ἐπένειμε τραπέζῃ 625

καλοῖς ἐν καινέσι· αἶταρ κρέας νεῖμεν Ἀχιλλεύς.

οἱ δ' ἐπ' ὀνειψίδ' ἐτώμα προκείμενά χρεῖας ἰσάδον.

αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔργου ἔντο,

ἦτοι Δαρδανίδης Πρίαμος θαύμαζ' Ἀχιλλῆα,

ὅσους ἔην, ὅδ' οἱ τε· θεῶσι γὰρ ὄντα ἔοικεν. 630

αὐτὰρ Δαρδανίδην Πρίαμον θαύμαζεν, Ἀχιλλεύς,

εἰσορόων ὄψιν τ' ἀγαθήν, καὶ μῦθον αἰεούων.

αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ἐς ἀλλήλους ἔδδοντες,

τὸν πρότερος προσέειπε γέρον Πρίαμος· θεοειδής·

Λέξον νῦν με τάχιστα, Διοτρεφές, ὅφρα κεν ἦδη 635

ὑπνῷ ὑπὸ γλυκερῷ ταρπώμεθα κοιμηθέντες·

οὐ γάρ πω μύσαν ὅσπε ὑπὸ βλεφάρεσσιν ἐμαῖσιν,

ἐξ οὗ σῆς ὑπὸ χερσὶν ἔμους παῖς ὤλεσε θυμόν·

ἀλλ' αἰεὶ στενάχω καὶ κηδεὰ μυρία πέσσω,

αὐλῆς ἐν χόρτοισι κυλινδόμενος κατὰ κόπρον. 640.

621 ΟΦΙΝ 624 ΓΕΡΤΣΑΝΤΟ 630 ΑΝΤΑ ΓΕ-
ΡΩΙΚΕΙ 634 ΠΡΟΣΕΦΕΙΠΕ — ΘΕΟΓΕΙΔΗΣ

Nam his lufibus Nympharum otiofe ad alta mentem ad-
vita' declarari folet. De vertunt; et alter alterum
fingulis v. Obfl. intuenflo miratur. — 637.

621—648. Achilles Pria- 8. adeoque per XII noctes
mum roena excipit ei que — 640. αὐλῆς ἐν χόρτοισι
lectum florni iubet. κυλινδόμενος κατὰ κόπρον.

628. Stauiter, quod, re- in fepto aulae lumi pro-
creati fibe potaque, nunc ietius, doleo; nihil amplius.

νῦν δὴ καὶ σίτου πασάμην, καὶ αἰθόσκα οἶνον
λαυκανίης καθήκηαι· πάρος γε μὲν οὔτι σπαράσμη.

Ἡ δ' Ἀχιλεὺς δ' ἐτάρσιον, ἰδὲ δμαῖσι πέλευσε,
δέμνι' ὑπ' αἰθούσῃ θέμεναι, καὶ ῥήγεα καλὰ
πορφύρε' ἱμβαλέειν, στορέσαι τ' ἐφύπερθε τάπητας,
χλαίνας τ' ἐνθέμεναι οὐλας καθύπερθεν ἵσασθαι. 646
αἱ δ' ἴσαν ἐκ μαγάρου, δαός μετὰ χερσὶν ἔχουσαι·
αἵψα δ' ἄρα στέρεσαν δαῖω λέχε' ἐγκονέουσας.
τὸν δ' ἐπιερτομέων προσέφη πόδας ὠκύς Ἀχιλλεύς·
Ἐκτὸς μὲν δὴ λέξο, γέρον φίλε· μή τις Ἀχαιῶν 650
ἐνθαδ' ἐπέλθῃσι βουληφόρος, εἴ τί μοι αἰεὶ
βουλὰς βουλεύουσι παρήμενοι, ἧ θέμις ἐστί·

641 ΑΙΘΟΥΣΑ FOINON

646 ΚΑΘΥΠΕΡΘΕ FE

ΣΑΞΘΑΙ

648 Vulg. ἄρ' ἐστέρεσαν.

κόπος memoratur, quia au-
lam pecudes e stabulis edu-
ctae perambulant.

644. 5. 6. Haec ad vi-
tam heroicam notanda oc-
currunt aliquoties in Odyf-
sea. Sternitur lectus in por-
ticu ante aedes; sunt δέμνια,
stratum inferius, quibus
imponuntur ῥήγεα, *vestes*
stragulae, colore tinctae,
purpureae, et super his τά-
πητας, *molliores vestes stra-*
gulae. At χλαίνας induunt
decubituri. v. Obsl.

649—674. Achilles Pria-
mum decubitum mittit, caus-

lam, cur in porticu lectum
parauerit, exponit, inducias
XII dierum ad funus He-
ctori celebrandum pacifi-
tur.

649. ἐπιερτομέων. cum
lenem metus inceslere pos-
set, ex dicendis, subiden-
do et quasi leniter iocan-
do, verba enuntiat. v. Obsl.
— 650. Verendum scilicet
erat, ne repentino casu et-
iam per noctem adiret Achil-
lem aliquis principum at-
que, etsi dimissum ab Achil-
le, tamen pro hoste habe-
ret: disertius exposita haec

τῶν εἷς σε ἴδοιτο θοὴν διὰ νόκτα μέλαιναν,
αὐτίκ' ἂν ἐξείποι Ἀγαμέμνονι ποιμένη λαῶν,
καὶ κεν ἀνάβλησις λύσιός νεκροῖο γένηται. 655

ὦλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατὰλέξον,
ποσσῆμαρ μέμονας κτερεῖζέμεν Ἑκτορα δῖον,
ὄφρα τέως αὐτὸς τε μένω καὶ λαὸν ἐρύκω.

Τὸν δ' ἡμίβητ' ἔπειτα γέρον Πρίαμος θεοειδής·
εἰ μὲν δὴ μ' ἐθέλεις τελέσαι τάφον Ἑκτορι δῖῳ; ἦθ' οὐ
ὦδ' ἐκέ μοι ῥέξων, Ἀχιλλεῦ, πεχαρασμένον θείης;
οἶσθα γάρ, ὡς κατὰ ἄστυ ἐλέμεθα, τηλόθι δ' ὕλη
ἄξέμεν ἐξ ὄρεος; μάλα δὲ Τρῶες δέδιασιν.

ἐνῆμαρ μὲν κ' αὐτὸν ἐνὶ μεγάροις γοοῖμεν,
τῇ δεκάτῃ δὲ κε θάπτοισιν, διανυτό τε λαός· 665
ἐνδεκάτῃ δὲ κε τύμβον ἐπ' αὐτῷ ποιήσασιν,
τῇ δὲ δυωδεκάτῃ πολεμίζομεν, ἔπρεσ ἀνάγκη.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
ἔσται τοι καὶ ταῦτα, γέρον Πρίαμ', ὥς σὺ κελεύεις.
σχῆσω γὰρ πόλεμον τόσον χρόνον, ὅσον ἀνωγας. 670
Ὡς ἄρα φωνήσας, ἐπὶ καρπῷ χεῖρά γέροντος

653 ΣΒ ΕΙΔΟΙΤΟ 656 ΤΟΔΕ ΕΙΠΕ 659
ΘΕΟΦΕΙΔΗΣ 661 ΦΟΙΣΘΑ — ΚΑΤΑ ΦΑΣΤΤ
ΦΕΦΡΑΜΕΘΑ — ΙΤΑΦΗ. 668 ΠΡΟΣΕΦΕΙΠΕ
670 Vulg. τόσον πόλεμον.

inf. 683 sqq. — 657. No-
tandum quod Achilles sibi
sumit ius indutiarum paci-
ficandarum, τῆς ἀνοχῆς quod
aut Agamemnoni, aut con-
fessui principum conuenie-
bat. v. ad 671. Obsl. —

664. Etiam numerus die-
rum in luctu e more pe-
lamenta certis interuallis i-
randa, est notandus. — 6
ἐπὶ καρπῷ. debuit is
esse, non volam et
apprehendere, sed ca

ἔλλαβε δεξιτερὴν, μήτε τις φείσῃ ἐν θυμῷ.
οἱ μὲν ἄρ' ἐν προσόμοι δόμου αὐτόθι κοιμήσαντο
κῆρυξ καὶ Πρίαμος, πυκινὰ φρεσὶ μήδε' ἔχοντες·
αὐτὰρ Ἀχιλλεύς· εὐδὲ μυχῷ κλισίης εὐπῆκτον· 675
τῷ δὲ Βρισηΐς παρελέξατο καλλιπάρης.

Ἄλλοι μὲν ἔα θεοὶ τε καὶ ἄνθρωποι ἐκπορεύεσθαι
εὐδον ἀκωνύχιοι, μαλακῶ δαδμημένοι ὕπνῳ·
ὥλλ' ἔνυχ' Ἑρμείαν ἐριονύιον ὕπνας ἑμαρπτεν,
ὀρμαίνοντι· ἀνὰ θυμόν, ὅπως Πρίαμον βασιλῆα 680
νηὸν ἐκστάμψαιε, λαθραὶν ἱερῶς πυλαγρούς.

στῇ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς καὶ μιν φρεσὶ μῦθον ἔειπε·
ὦ γέρον, σὺ γὰρ τί σοὶ γὰρ μέλει κακόν· οἷός ἐσ' εὐδαίμων
ἀνδράσι· ἐκ δῆλόν σιν, ἐπεὶ δ' αἴεσεν Ἀχαιῶν.
καὶ νῦν μὲν φίλον υἱὸν ἐλύσας, πολλὰ δ' ἔδωκας· 685
σεῖο δὲ κε· βροῦ καὶ τοῖς τάσσε' δαῖτον ἄπειραι.

676 Vulg. τῇ δ' ἄρ' Bg.

EFFEITE

679 Vulg. Ἑρμείον.

681

Itc quoque Od. Σ, 257. δε-
ξιτερὴν ἐπὶ καρπῷ ἐλών. cf.
ib. Ω, 397. vbi Dolius et-
iam osculatur. Vlyssis ma-
nūm ἐπὶ καρπῷ.

677 — 694. Monitu Mer-
curii ante diluculum surgit
de litato Πρίαμος, et cor-
pore Ἡετογίς currui impo-
sito clam omnibus castra re-
linquit. Providendum enim
erat, ne aliq. ex Achiuis
eum animaduerneret.

681. λαθραὶν ἱερῶς πυλαγ-

ρούς, Φύλακας ἢ ἐκπύτους
ἢ omnino θείους eximίον
v. Obfl.

682. στῇ δ' ἄρ' ὑπὲρ κε-
φαλῆς vt Sopponium sup. B,
so vbi v.

683. οἷός ἐσ' εὐδαίμων. pro
eo quod, quia quodammodo
κατὰ τοῖον, καὶ οἷον κα-
δαίμων. — 684. ἐπεὶ δ'
ἔλασεν Ἀ. te dimisit inco-
luntiam vt 569. — 686. at
li Agamemnon et ceteri
Achiui te animaduernerint.

παῖδες τοὶ μετόπισθε λελειμμένοι, αἶψ' Ἀγαμέμνων
 ἄνοιη σ' Ἀτρεΐδης, γνῶναι δὲ πάντες Ἀχαιοί.

Ὡς ἔφατ'· ἔδδαισεν δ' ὁ γέρον, κήρυκα δ' ἀνίστη.
 ταῦσιν δ' Ἑρμείας ζευξ' ἵππους ἡμίονους τε. 690
 ῥίμφα δ' ἄρ' αὐτὸς ἔλαυνε κατὰ στρατὸν, οὐδὲ τις ἔγνω.

Ἀλλ' ὅτε δὴ πόρον ἶχον εὐρὺρεῖος ποταμοῖο
 Ξάνθου δινήεντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς,
 Ἑρμείας μὲν ἔπειτ' ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὀλυμπον.
 Ὡς δὲ κροκόπεπλος ἐκίθητο παῖσαν ἐπ' αἶαν. 695
 οἱ δ' εἰς ἄστυ ἔλιν οἰμῶντι τε στοναχῇ τε
 ἵππους, ἡμίονοι δὲ νέκυν' φέρον. οὐδὲ τις ἄλλος
 ἔγνω πρόσθ' ἀνδρῶν καλλιζώνων τε γυναικῶν·
 ἀλλ' ἄρα Κασσάνδρη, ἱκέλη χρυσῇ Ἀφροδίτῃ,
 Πέργαμον εἰσαναβᾶσα, φίλον πατέρ' εἰσενόησεν 700
 ἑσταότ' ἐν δίφρῳ, κήρυκά τε αἰστυβοώτην·
 τὸν δ' ἄρ' ἔφ' ἡμίονων ἴδε κείμενον ἐν λεχέεσσιν.
 κῶκυσέν τ' ἄρ' ἔπειτα, γέγονέ τε πᾶν κατὰ ἄστυ·

690 Vulg. τοῖσι δ' ἄρ.

696 ΕΣ ΦΑΣΤΤΑ ΕΛΩΝ

699 ΕΙΚΒΛΗ vulg. χρυσῇ

701 ΕΗΡΤΚΑ ΤΕ ΦΑ-

ΣΤΤΒΟΩΤΗΝ 702 ΕΙΑΕ 703 ΚΑΤΑ ΦΑΣΤΤ

non nisi ingenti pretio tu
 ipse redimendus fores a fi-
 liis tuis.

692. 3. Scamandrum tra-
 iiciendum fuisse in castris
 Illo profecturis iam vidi-
 mus sup. 350. 1. et ante
 aliquoties: v. ad Φ, 1. 2.

695—718. Mercurius dis-
 cesserat, et Priamus vrbi
 appropinquabat, cum a Cal-

landra prospiciente ex arce
 nuntiata re procedunt omnes
 obviam et lugent Hectorem.
 Iis cedere iussis domum
 suam inducit currum cum
 corpore Priamus.

698. οὐδέ τις ἄλλος ἔγνω
 πρόσθ' — ἀλλ' ἄρα. pro εὐ-
 πρόσθ' ἢ Κασσάνδρῃ. prae-
 ter quam Cassandra. vt to-
 ties οὐ πρὶν — ἀλλὰ pro
 οὐ πρὶν ἤ. v. c. II, 62. —

Hom. Il. Vol. II

T 1

Ὀψεσθε, Τρῶες καὶ Τρωάδες, Ἐκτορὶ ἰόντες,
 εἵποτε καὶ ζῶντι μάχης ἐν νοστήσαντι 705
 χαίρετ'· ἐπεὶ μέγα χόσρμα πόλει τ' ἦν, παντὶ τε δήμῳ.
 Ὡς ἔφατ'· οὐδὲ τις αὐτόνδ' ἐνὶ πτόλει λίπετ' ἀνὴρ,
 οὐδὲ γυνή· πάντας γὰρ αἰάσχετον ἵκετο πένθος.
 ἀγχοῦ δὲ ξύμβληντο πυλάων νεκρὸν ἄγοντι.
 πρῶται τόν γ' ἄλοχός τε φίλη καὶ πέτνια μήτηρ 710
 τιλλέσθην ἐπ' ἄμαξαν εὐκροχον ἀΐξασαι,
 ἐπιτόμεναι κεφαλῆς. κλαίων δ' ἀμφίσταθ' ὄμιλος.
 καὶ νῦν κε δὴ πρόπαν ἡμαρ ἐς ἥλιον καταδύντα
 Ἐκτορα δακρυχέοντες ὀδύροντο πρὸ πυλάων,
 εἰ μὴ ἄρ' ἐκ δίφροιο γέρων λαοῖσι μετηΐδα· 715
 Εἴξατέ μοι, εὐρεῦσι διελθέμεν· αὐτὰρ ἔπειτα
 ἄσσεσθε κλαυθμοῖο, ἐπὴν ἀνγάγαιμι δάμονδε.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δὲ διέστησαν, καὶ εἶξαν ἀπήνη.
 οἱ δ' ἐπεὶ εἰσάγαγον κλυτὰ δώματα, τὸν μὲν ἔπειτα

705. εἵποτε — χαίρετε pro
 ἐχαίρετε. ὄψεσθε — ἰόντες,
 εἴ ποτε. *Si olim laetati
 estis reditu Hectoris e pu-
 gna, ite nunc et videte
 corpus Hectoris.* Forma et
 alibi obuia εἵποτε pro ἐπεί,
 ἐπειδάν. *quandoquidem* et
 futurum ὄψεσθε pro impe-
 rativo. — 708. omnes enim
 summo luctu ex Hectoris
 morte tenebantur. — 710.
 711. πρῶται — ἀΐξασαι ἐπὶ
 ἄμαξαν τιλλέσθην (διὰ) τόν
 γε *euellabant sibi comas*
 prae dolore. v. Obll am-

plexae mortui caput. —
 719. Proposito nunc in lo-
 cto. Hectoris corpora, la-
 menta sollennia initium ha-
 bent, per nouem dies, vt
 supra vidimus. Obseruan-
 dus mos hic veterum, et
 multorum adhuc populo-
 rum, cum lamenta fun-
 modo a proximis cognatio-
 ne feminis, modo a conda-
 ctis feminis, vti Romae, et
 a iiris vt h. l. ab αἰδοῦν;
 et quidem ad certas formu-
 las, vt h. l. praesen te no
 vel ἴνα, et ea desinente ac-

τρητοῖς ἐν λεχέεσσι θέσαν, παρὰ δ' εἶσαν αἰοιδούς, 720
 θρήνων ἐξάρχους, αἶτε στονόεσσαν αἰοιδὴν
 οἱ μὲν ἄρ' ἐθρήνεον, ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες.
 τῇσιν δ' Ἀνδρομάχῃ λευκώλενος ἦρχε γόοιο,
 Ἕκτορος ἀνδροφόνου καὶ μετὰ χερσὶν ἔχουσα.

Ἄνδρ' ἀπ' αἰῶνος νέος ὦλεο, καὶ δὲ με χήρην 725
 λείπεις ἐν μεγάροισι. παῖς δ' ἔτι κήπιος αὐτῶς,
 ὃν τέκομεν σύ τ' ἐγὼ τε δυσάμμοροι, εὐδὲ μιν οἶα
 ἦβην ἵξεσθαι, πρὶν γὰρ πόλεος ἦδε κατ' αἶκρης
 πέρσεται, ἥ γὰρ ὀλωλας ἐπίσκοπος, ὅστε μιν αὐτὴν
 εὖσκευ, ἔχεις δ' ἀλόχους κεδνάς, καὶ κήπια τέκνα.
 αἱ δὲ τῇ τάχα νηυσὶν ὀχλήσονται γλαφυρεῖσι, 731
 καὶ μὲν ἐγὼ μετὰ τῇσι. σὺ δ' αὖ, τέκος, ἢ ἐμοὶ αὐτῇ
 ἔψαι, ἔνθα κεν ἔργα αἰεκέα ἐργάζοις,

732 Vulg. καὶ δὲ ἐγὼ.

733 ENΘA KE FEPΓ AP
 AΦEIKEA FEPΓAZOIO.

cinentibus ei ceteris, tan-
 quam choro; nec putandum
 verba fuisse per turbam mu-
 lierum repetita; sed sub can-
 tus finem eiulatus et lamen-
 ta promiscue edebantur: δ
 ε, vt in Tragicis. Nunc ita
 disposita est haec carminis
 pars, vt, post αἰοιδῶν θρή-
 νων:, prima sint lamenta
Andromaches 723. altera
Hecubae 747. tertia *Helē-
 nae* 760.

720. αἰοιδούς, θρήνων ἐξ-
 αρχούς. Nouum hoc, quod
 ἡρώδ. Troianos αἰοιδὸι me-

morantur; iidem θρήνων ἐξ-
 αρχοι. vt mox feminae: An-
 dromache ἦρχε γόοιο et He-
 cuba ἐξήρχε γόοιο 747. He-
 lena tandem 761.

723—746. *Andromaches*
 lamenta affectus muliebris
 plena; deplorat solitudinem
 et fata quae sibi et filio
 imminent. Dulcissimi sunt
 vsq. 742 vsq.

725. ἀπ' αἰῶνος νέος ὦλεο
 iuuenili aetate interiissi. v.
 Obll. — 730. ἔχεις δ' ἀλό-
 χους, seruabas, tuebaris mu-

ἀθλεύων πρὸ ἀνάκτορος ἀμειλίχου· ἢ τις Ἀχαιῶν
 εἴψει, χεῖρὸς ἔλων, ἀπὸ πύργου, λυγρὸν ὄλεθρον, 735
 χάόμενος, ὃ δῆπου ἀδελφεὸν ἔκτανεν Ἔκτωρ,
 ἢ πατὴρ, ἢ καὶ υἱόν. ἐπεὶ μάλα πολλοὶ Ἀχαιῶν
 Ἔκτορος ἐν παλαμῆσιν οὐδ' ἔλλον ἄσπετον οὐδας.
 οὐ γὰρ μείλιχος ἔσκε πατὴρ τοὺς ἐν δαΐ λυγροῖ.
 τῷ καὶ μιν λαοὶ μὲν οὐδύρονται κατὰ ἄστυ. 740
 ἀρητὸν δὲ τοκεῦσι γόον καὶ πένθος ἔθηκας,
 Ἔκτορ. ἐμοὶ δὲ μάλιστα λελείψεται ἄλγεα λυγρὰ.
 οὐ γὰρ μοι θνήσκων λελέωσ' ἐκ χεῖρας ἤρεξας·
 οὐδὲ τί μοι εἶπες πυκνὸν ἔπος, οὔτε κεν αἰεὶ
 μεμνήμην γύναιος τε καὶ ἡματὰ δακρυχέουσαι. 745
 ὣς ἔφατο κλαίουσα· ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες.
 τῆσιν δ' αὖθ' Ἐκάβη αἰδινοῦ ἐξήρχε γόοιο·
 Ἔκτορ, ἐμῷ θυμῷ πάντων πολὺ φίλτατε παῖδων,
 ἢ μὲν μοι ζωὸς περ ἐὼν, φίλος ἦσθαι θεῶσιν·
 οἱ δ' ἄρα σεῦ κήδοντο καὶ ἐν θανάτοιο περ αἴσῃ. 750
 ἄλλους μὲν γὰρ παῖδας ἐμούς ποδάσ' ὥκυν Ἀχιλλεύς

734 ΠΡΟ ΦΑΝΑΚΤΟΣ 735 Vulg. χάόμενος ὃ τιν
 δῆπου. 740 ΚΑΤΑ ΦΑΣΤΤ 744 ΦΕΙΠΕΣ
 ΠΥΚΝΟΝ ΦΕΠΟΣ

liebrem sexum. — 734. ἀθ-
 λεύων πρὸ ἀνάκτορος nunc πρὸ
 in commodum. in gratiam
 heri. v. Obfl. — 741. ἀρη-
 τὸν δὲ γόον. detestabilem
 dolorem. v. Obfl.

747—759. Hecubae ma-
 tris lamenta. Solatur se
 commemorando τὸ θεοφι-
 λές (commendatum iam sa-

pra vl. 425) filii, cum dii
 etiam post eius mortem,
 quam gratus ille sibi fuerit,
 testati sint eo, quod corpus
 incolūme seruatum est.

751. ἄλλους μὲν γὰρ —
 Cum Achilles in te crude-
 lius saeuisset quam in ce-
 teros meos filios, quos ca-
 ptivos perēgit in seruitu-

πέρινασχ', ὅττιν' ἔλεσκε, πῆρην ἑλὸς ἀτρυγέστοιο,
 ἐς Σάμον, ἐς τ' Ἰμβρον, καὶ Αἴημον ἀμυχθαλόεσσαν·
 σὺ δ' ἐπεὶ ἐξέλετο ψυχὴν· τὰνακὴν καὶ χαλκῶ,
 πολλὰ βυστάξεσκεν εὖ· περὶ σῆμ' ἐτάροιο, 755
 Πατρόκλου, τὸν ἔπεφνες· ἀνέστησε δὲ μιν οὐδ' ὅς.
 νῦν δὲ μοι ἐρῆεις καὶ πρόσφατος ἐν μεγάροισι
 κεῖσθαι, τῷ Ἰκελῳ, ὃν τ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
 εἰς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιοχόμενος κατέπεφνε.

Ὡς ἔφατο κλαίουσά, γόνυ δ' αἰλίστου ὄρινα 760
 τῆσι δ' ἐπειθ' Ἑλὴν τρίτάτῃ ἐξῆρχε γόοιο·
 Ἕκτορ, ἱμῶ θυμῷ δαέσων πολὺ φίλτατ' πάντων,
 ἧ μὲν μοι πόσις ἐστὶν Ἀλῆξανδρος θεοειδής,
 ὅς μ' ἀγαγὼ Τροίηνδ'· οἷς πρὶν ὠφελον ὀλέσθαι.
 ἦδη γάρ νῦν μοι τόδ' εἰκοστὸν ἔτος ἐστίν, 765
 ἐξ οὗ κείθεν ἔβην, καὶ ἱμῆς ἀπαλήλυθα πάτερ.

755. ΠΤΣΤΑΖΕΣΚΕ ΠΕΦΟΤ. 758. ΠΙΚΕΛΟΣ 759.
 ΠΟΙΣ 763. ΘΕΟΦΕΙΔΗΣ 765. ΤΟΔ ΕΦΕΙΚΟ-
 ΣΤΟΝ ΠΕΤΟΣ

tem abducendos, vendidit, hunc mirabili euentu tuum corpus incolume seruatum est. — 753. Lemnum ἀμυχθαλόεσσαν. non adeundam; inhospitalem v. Obfl. — 756. ἀνέστησε in vitam reuocauit. — 757. ἐρῆεις καὶ πρόσφατος. ruscidus et recens, succi plenus, vt supra vl. 419. — 758. τῷ Ἰκελῳ, ὃν τ' Ἀπόλλων — Manifeste h. l. apparet sensum mythicae formulae:

Apollinis sagittis aliquem esse necatum, de repentina morte fuisse acceptum, qua corpus non deformatur: hinc ἀγανὴ βέλη, mitia.

761 — 776. Helenae lamenta, quae memorat mite Hectoris ingenium et benevolentiam erga se.

765. τόδε εἰκοστὸν ἔτος. Locus memorabilis, aut illatus in Iliadem, aut constituta inde est tota res Ili-

ἀλλ' οὐκ αὖ σὺ ἀκούσας κακὸν ἔπος, οὐδ' ἀσούφην·
 ἀλλ' ἔκως με καὶ ἄλλος ἐνὶ μεγάροισιν ἐνίπτοι
 δαίρων, ἢ γαλῶν, ἢ εἰσατέρων εὐπέπλων,
 ἢ ἐκυρῇ, (ἐκυρὸς δὲ, πατρὸς αἶς, ἢ πῖος οἶαί,) 770
 ἀλλὰ δὴ τόνγ' ἐπέεσσι παραιφάμενος, κατέρυκες
 σῇ τ' ἀγανθοφροσύνῃ, καὶ σοῖς ἀγανθοῖς ἐπέεσσι.
 τῷ σέ γ' ὦμαι κλαῖα καὶ ἔμ' ἄμμαρσιν, ἀχνυμένη κῆρ.
 εὐ γάρ τίς μοι ἔσ' ἄλλος ἐνὶ Τροίῃ εὐρεῖν
 ἕπιος, οὐδ' ὁ φίλος· πάντες δὲ με πεφρίκασιν. 775

Ὡς ἔφατο κλαίουσ' ἐπὶ δ' ἔστανε δῆμος ἀπείριστος.
 λαοῖα δὲ γέρον Πρίαμος μεταῖ μῦθον εἶπεν·

Ἄξετε νῦν, Τρῶες, ξύλα ἄστυδε, μηδὲ τι θυμῷ
 δεισῆτ' Ἀργείων πυκινὸν λόχον· ἢ γὰρ Ἀχιλλεύς
 πέμπων μ' ὦδ' ἐπέτελλε μελαινώων ἀπὸ νηῶν, 780
 μὴ πρὶν πημανέειν, πρὶν δωδεκάτῃ μόλῃ ἡώς.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ὑπ' αἰμάξῃσι βόας ἡμίονους τε
 ζεύγυσαν· αἶψα δ' ἔπειτα πρὸ ἄστεος ἠγερέδοντο.
 ἐννῆμαρ μὲν τοί γε ἀγίνεον ἄσπετον ὕλην·

767 KAKON PEPHOS. 770 HEKTEPH HEKTEPHS

πατρὸς fms Bentl.

771 ΤΟΝΓΕ ΠΕΠΕΣΣΙ 772

ΑΓΑΝΘΟΙΣ ΠΕΠΕΣΣΙ 777 ΕΦΕΙΠΕ 778

ΕΤΛΑ ΦΑΣΤΤΑΕ 783 ΠΡΟ ΦΑΣΤΕΟΣ 784

ΕΤΑΡΗΝ corrig. τοῦ γ' ἡγήεον

ca. cum temporibus. — 767. οὐδ' ἀσούφην, probrosum, et omnino asperum. — 770. Mitem Priami animum vidimus sup. Γ, 161 sq. — 771. παραιφάμενος κατέρυκες, monendo, castigando verbis.

777 — 787. Priamus ligna ad rogam aduehi iubet;

consumtis hac cura nouem diebus; decimo die corpus Hectoris effertur et comburitur.

780. πέμπων με ἀπὸ νηῶν, ἐπέτελλεν ὦδε. μὴ (τινα τῶν Ἀχαιῶν) πρὶν πημανέειν (ἡμᾶς) πρὶν — dimittens me, ea desit. mandata: ne quis

ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτῃ ἰφάνῃ φασσίμβροτος ἦεν, 785
καὶ τότε ἄρ' ἐξέφερον θρασύν Ἑκτορα δακρυχέοντα,
ἐν δὲ πυρῇ ὑπὸ πύλῃ νεκρὸν θέσαν, ἐν δ' ἐμβαλὼν πυρ.

Ἦμος δ' ἡγεγένεα φάνη βοδοδάκτυλος ἦώς,
τῆμος ἄρ' ἀμφὶ πυρὴν κλυτοῦ Ἑκτορος ἔγχετο λάσσι
αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἦν γυγθεν, ἀπρηγέες τ' ἐγένοντο, 790
πρῶτον μὲν πατρὶά πυρκαϊὴν θβύσαν· αἰδοῦσθαι γὰρ
πᾶσαν, ὅπως αὖ ἐπέσχετο παρὰ μένος αὐτὰρ ἔπειτα
ὅστέα λευκὰ λέγοντο κασίγνητοι, θ' ἔταρει πύλιν
μυρόμαχον θαλασρὸν δὲ κατείβετο δάκρυ παρειῶν,
καὶ τὰ γὰρ χρυσεὴν ἐς λαίρνακα θῆκαν ἐλόντες, 795
πορφυρέοις πέπλοισι καλύψαντες μαλακῶσιν.
αἶψα δ' ἄρ' ἐς κοίλῃν κάπετον θέσαν· αὐτὰρ ὑπερθε

791 ΑΙΘΟΠΙ ΕΘΙΝΩΙ 793 Vulg. κασίγνητοι ἑταροὶ τε.

prius lacefferet Troianōs,
quam —

786. ἐξέφερον. ἢ ἐκ δώμα-
τος, ἢ extra urbem: hoc pro-
babile fit.

788 — ad f. Die postero,
qui erat vndecimus, et indu-
ciarum ultimus, fit ossile-
gium; ossa conduntur in ar-
cula; ea conditur humo, ter-
ra effossa; super ea educitur
tumulus. Tandem epulum
funebre celebratur.

792. Copiosius haec, quae
sequuntur, in Patrocli fune-
re erant exposita; et apparet
ritus funebres utriusque po-
puli fuisse fere communes.

— 795. χρυσεὴν ἐς λαίρνα-
κα, arca in qua ossa cum ci-
nere condebantur. — 796.
quod eam purpurea veste te-
gunt, non factum est, nisi
quamdiu in domo arca fuit
posita, donec tumulto condi
posset. Disces comparato
Ψ, 254 ἐν κλισίῃσι δὲ θέντες
ἐανῶ λιτὶ κάλυψαν. Sequi
debebat; inde confestim hu-
mo effossa τάφρον, fossam,
fecerunt, qua arcam repone-
rent: ad hanc obtegendam
magna saxa imposuerunt, et
super ea terra congesta tu-
mulum eduxerunt. Ita di-
gerenda est tota sepultura.

πυκνοῖσι λίσσσι κατεστόρεσαν μεγάλοισι.
 ῥίμφοι δὲ σῆμ' ἔχραυν, περὶ δὲ σκοποὶ εἶατο πάντα,
 μὴ πρὶν ἐφορμηθεῖεν εὐκνήμιδας Ἀχαιοί. 800
 χεύαντες δὲ τὸ σῆμα, πάλιν κλον' αὐτὰρ ἔπαυσε
 εὖ συναγχερόμενοι, δαίνυντ' ἐρικυδέα δαίττα,
 δαίμασιν ἐν Πριάμοιο Διοτρεφέας βασιλῆας.
 Ὡς αὖ ἀμφόλοπον τάφον Ἑκτορος ἐκποδόμεοι.

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΙΑΙΔΑΟΣ

802 Vulg. συναγχερόμενοι

— 798. κατεστόρεσαν Ic. exstu erant. Tum 802.
 τὰ κατέτεν. mos, notandus, praebandi e-
 800. μὴ πρὶν ἐφορμηθεῖεν. puli funebris; est is ὁ τάφος
 quia induciae XII dierum in de quo ad Φ, 29 vidimus.

ANIMADVERSA

IN VOL. I.

II. A. (I)

p. 5. 1—6. De argumento Iliados cf. Excurs. II ad Ω.

p. 6. Var. Lect. ad vl. 3. excidit ΑΠΙΔΙ.

Not. col. 1. l. 10. post „vt seriores“ inferre „pro-
fiteri“ furore p.

p. 11. V. L. vl. 24. FHNAANE leg. FAN.
ΔANE.

p. 13. V. L. vl. 33. forte fuit: ἔδδαισα δὲ γέγων.

vl. 35. videtur fuisse ἡρᾶτε γεραιός. non ἡρᾶθ' ὁ
γεραιός.

p. 16. V. L. ad vl. 55. v. Excurs. II. ad A.

p. 19. V. L. vl. 83. leg. FEFOIΣI.

p. 23. V. L. vl. 115. scribe ΟΤΤΕ ΤΙ.

p. 129. vl. 178. reliqui scriptum κατρεπός ἐσσι. quod
vbique videbam receptum in antiquis edd. cum alii scri-
bant κατρεπός ἐσσι. hoc si sequaris, seruanda erit haec
eadem ratio in alijs locis, quoties ἐσσι recurrit, vt vl.
280. Δ, 56. E, 645. 813. Z, 123. 215. 522. J, 53. 69.
98. et al. Verum in encliticorum exprimendorum ratio-
ne tanta est grammaticorum veterum inconstantia, vt ni-
hil nec auctoritate nec rationibus constitui possit; nisi

pro imperio agere te posse statuas. Interea satis est constantem esse in eo, quod semel adoptaueris.

p. 41. vñ. 287. scrib. *περὶ πάντων*.

p. 43. vñ. 318. οὐ δ' Ἀγαμέμνων. malim exaratum esse, οὐδ'.

In Nota col. 1. ad 310 interpunge: ἀνὰ δέ. *et inter ea*; vel, —

p. 44. vñ. 333. ὁ ἔγνω forte ὁ γ' ἔγνω.

In Nota col. 2. „Ernesti ait“ corrige: Clarke ait.

p. 47. Not. col. 2. lin. 7. scribe: amici, familiaris.

p. 49. V. L. vñ. 378. FANΔANE.

vñ. 380. *χωόμενος* δ' ὁ γέρων. lego: *χ.* δὲ γέρων.

p. 53. vñ. 426. pro *ποτὶ* scribe *ποτὶ*.

p. 56. Not. col. 2. penult. „expleto“ scribe, expletos.

p. 57. V. L. vñ. 482. FIFAXE

p. 59. Nota col. 1. ad vñ. 500. „*παρέξτε*“ corrige, *παρῑξτε*.

p. 62. V. L. vñ. 533. ΖΕΤΣ ΔΕ FEFON

p. 64. V. L. vñ. 568. ΠΟΤΝΙΑ FHPH

p. 65. V. L. „575. ΕΠΙ“ scribe 578. ΕΠΙ

p. 67. V. L. vñ. 602. ΔΑΙΤΟΣ ΕΦΙΣΗΣ.

Jl. B. (II)

p. 75. V. L. ad 22. MIN FEISAMENOS adde: vel MIN EFEISAMENOS.

p. 82. Not. ad vñ. 110 — 141. de artificio rhetorico: adde: Hermogenes de methodo eloqu. 22.

p. 85. V. L. l. 1. FΕΛΟΙΜΕΘΑ corrige FΕΛΟΙΜΕΘΑ

p. 88. Not. col. 2. 175 l. 5. „ad A, 823“ corrige A, 823.

p. 94. vl. 239. $\theta\epsilon\ \kappa\alpha\iota\ \mu\acute{\upsilon}\nu\ \text{'}\text{Α}\chi\iota\lambda\eta\acute{\alpha}\ \epsilon\omicron\text{'}$. ex meliore ratione (cf. Obfl. ad A, 114. et ad O, 165) scribe: „ $\text{'}\text{Α}\chi\iota\lambda\eta\acute{\alpha}\ \epsilon\omicron\text{'}$ “ Not. col. 2. adde: v. 250. $\tau\tilde{\omega}\ \sigma\acute{\upsilon}\nu\ \acute{\alpha}\nu\ \beta\alpha\sigma\iota\lambda\eta\acute{\alpha}\varsigma\ \acute{\alpha}\nu\alpha\ \sigma\acute{\omicron}\mu\text{'}\ \acute{\epsilon}\chi\omega\acute{\nu}\ \acute{\alpha}\gamma\alpha\rho\epsilon\acute{\upsilon}\omicron\iota\varsigma$. ex contexto apparet esse $\kappa\alpha\kappa\tilde{\omega}\varsigma\ \acute{\alpha}\gamma\alpha\rho\epsilon\acute{\upsilon}\omicron\iota\varsigma\ ,\ \lambda\omicron\iota\delta\alpha\rho\epsilon\acute{\upsilon}\omicron\iota\varsigma$. et ad v. 251. „captes praefens“ scribe: ne captes.

p. 96. V. L. ad vl. 269. add. $\acute{\epsilon}\pi\alpha\mu\acute{\omicron}\rho\acute{\epsilon}\xi\alpha\tau\omicron$. pro vulg. $\acute{\acute{\epsilon}}\pi\epsilon\mu\acute{\omicron}\rho\acute{\epsilon}\xi\alpha\tau\omicron$.

p. 99. vl. 306. $\acute{\epsilon}\rho\delta\omicron\mu\epsilon\nu$. cum aliis in locis praetulerim $\acute{\acute{\epsilon}}\rho\delta\alpha\iota\nu$, debebat et h. l. exaratum esse $\acute{\acute{\epsilon}}\rho\delta\omicron\mu\epsilon\nu$.

p. 100. V. L. 316. scribe ANFIFAXTIAN. et p. 101. V. L. vl. 333 $\alpha\pi\iota\text{f}\iota\text{f}\alpha\chi\omicron\nu$. cf. Excurs. III ad lib. XIX p. 757. To. VII.

Ead. p. 100. Not. col. 1. „Hottinger“ adde: cum Davisio.

p. 102. vl. 341. $\acute{\epsilon}\pi\acute{\epsilon}\pi\iota\theta\mu\epsilon\nu$ scribe, interrogative.

p. 106. vl. 371. post $\text{'}\text{Α}\kappa\alpha\lambda\lambda\omicron\nu$ comma ponitur. et vl. 377. $\kappa\acute{\omicron}\acute{\upsilon}\rho\eta\varsigma$.

p. 109. vl. 405 et 406. in fine comma. Contra in fine vl. 416. comma delendum.

p. 112. Not. col. 1. vl. 447. v. Obfl. ad 448.

p. 114. In Nota ad vl. 461. Praestat vl. 462 in medio positum, $\acute{\epsilon}\nu\ \kappa\alpha\rho\alpha\nu\theta\acute{\epsilon}\sigma\epsilon\iota$, leiungere, et $\kappa\rho\omicron\mu\alpha\theta\iota\zeta\omicron\nu\tau\omega\nu$ cum $\chi\eta\nu\tilde{\omega}\nu$ η $\gamma\epsilon\rho\acute{\alpha}\nu\omega\nu$ connectere.

p. 119. vl. 553. $\tau\tilde{\omega}\delta\text{'}$ melius $\tau\tilde{\omega}\ \delta\text{'}$.

p. 130. V. L. 732. FIHTHP delendum. v. de Digammo l. l. To. VII p. 756.

p. 132. V. L. 765. scribe EFISAS

II. Γ (III)

p. 151. V. L. 103. Icrib. OIΣETE

p. 152. V. L. vñ. 109. οἷς δ' ὁ γέρον leg. οἷς δὲ γέρον.

p. 160. V. L. ad vñ. 197. scrib. FEFISXΩ

p. 164. V. L. ad vñ. 259. leg. μέγας δὲ γέρον.

II. Δ (IV)

p. 193. Not. col. 2. l. extr. sc. τήν, corrige τόν.

p. 221. V. L. vñ. 456. FIFAXH sic et vñ. 506. FIFAXON

II. Ε (V)

p. 259. vñ. 343. scribe vt aliis in locis ἀπὸ εἰ. in V. L. FIFAXOTΣA.

p. 262. Not. col. 1. ad 374. „ (έν) παρωπῇ leg. (έν) ἐνωπῇ.

p. 263. V. L. 395. AFIDHΣ

p. 270. vñ. 476. κῦνας corr. κύνες.

p. 284. V. L. 638. ἀλλ' οἶον. praeferat ἀλλοῖον. 646 AFIDAO

p. 285. V. L. 654 AFIDI

p. 288. V. L. 703 lege vulg. ἐξενάριξεν.

II. Ζ (VI)

p. 311. Argumentum l. 6. 198 corr. 118.

p. 333. V. L. 468 FIFAXΩN.

p. 355. V. L. 487 AFIDI

II. Η (VII)

p. 369. vñ. 95. στεναχίζετο. reponendum erat, vt aliis in locis στεναχίζετο. cf. Obfl.

p. 374. V. L. 144. et 148 ΛΥΚΟΦΕΡΓΟΣ vt Z, 130.

p. 376. V. L. 161. fuit haud dubie: *δὲ νεύεσσα γέρων.*

p. 392. V. L. 345. „valgo line d“ corrige line ν. τοῖσι δ'. v. Obfl.

p. 396. V. L. 403 EFIFAXON

II. Θ (VIII)

P. 408. vfl. 16. V. L. AFIAEΩ

p. 414. vfl. 87. Leg. ὄφρα γέρων. 90. ἐνθα γέρων.

p. 431. V. L. 321. FIFAXΩN

p. 434. V. L. 367. AFIDAO

II. J (IX)

p. 468. V. L. vfl. 158 AFIDHΣ

p. 482. V. L. vfl. 312 AFIDAO

p. 494. vfl. 427. scrib. Φέρνξ.

p. 496. V. L. ad 440. forte ἐμυῖσφι προλέμω.

p. 512. vfl. 565. AFIDHN.

p. 515. vfl. 588. scrib. ἀλώγ. et V. L. FAΔΩHI

p. 524. vfl. 686. scrib. Φοίνξ et V. L. 683 XEIPA FEFHN

II. K (X)

p. 531. V. L. ad vfl. 33. vnice probandum EFA-
NΑΣΣΕ

p. 544. V. L. ad 190. Fuit haud dubie τοὺς δὲ γέρων.

p. 547. V. L. 224. praestat πρὸ δ τοῦ.

p. 548. V. L. 231. Fuit antiquius: ἤθελε δὲ τλήμων.

II. Λ (XI)

p. 577. Argumentum l. 4. „x—18“ scrib. x—238.

p. 584 in Notis. col. i. ad vñ 38. 39. 40. l. 6. , v. ad E, 191. " pro his scribe: v. ad Θ, 193 et ad Σ, 480.

p. 585. V. L. 47. scribe FEEΩI

p. 586. V. L. 55. AFIAI.

p. 618. V. L. 463 FIFAXONTOS

p. 638. V. L. 694. fuit ἐκ δὲ γέρων. et 702 τῶν δὲ γέρων.

II. M (XII)

p. 676. V. L. 274 FIEΣΘE.

p. 678. V. L. 292 FON.

IN VOL. II

II. N (XIII)

p. 10. V. L. 41. AFIEAXOI

p. 20. V. L. 144. leg. ῥῆα διαλαύσασθαι

p. 32. 299. in fine del. interpunctio: vt iungantur ἀταρβῆς ἔσπετο.

p. 39. V. L. 368. lege τῶ δὲ γέρων.

p. 75. V. L. 822. EΠIFIFAXE et 834.

II. Z (XIV)

p. 79. vñ i. V. L. FIFAXH

p. 91. vñ 148. V. L. EFIFAXON

p. 97. vñ 209. V. L. f. ἀνέσαιμ' ἂν, (antecefferat εἰ καὶ νῦν γ') ὁμωθῆναι φιλότῳ.

p. 99. 223. V. L. FEFΩI

p. 115. 421. V. L. FIFAXONTES

II. O (XV)

p. 139. V. L. vñ 183. AFIAHΣ et vñ 191.

p. 146. V. L. vñ. 275 FIFAXHΣ et vñ. 384. 396.

p. 175. V. L. 674. FANΔANE

II. Π (XVI)

p. 195. V. L. vñ. 127. ΔΗΙΟΙΟ FΙΩΗΝ.

p. 200. V. L. 192. τὸν δὲ γέρων.

p. 213. V. L. 366. FIFAXH. item 373 et 785
FIFAXΩN

p. 231. V. L. 625. AFIAI

II. Ρ (XVII)

p. 258. Not. col. 1. l. 5. εἰκόλος. corr. εἰσπόλος.

p. 270. V. L. vñ. 213 FIFAXΩN. sicque inf. vñ.
266. 317.

p. 299. vñ. 605. "Εκτωρα male exaratum; corr.
"Εκτορα.

p. 307. V. L. adde vñ. 713. forte ἤμην ὅπως νεκρόν
τε φερύσσομεν.

II. Σ (XVIII)

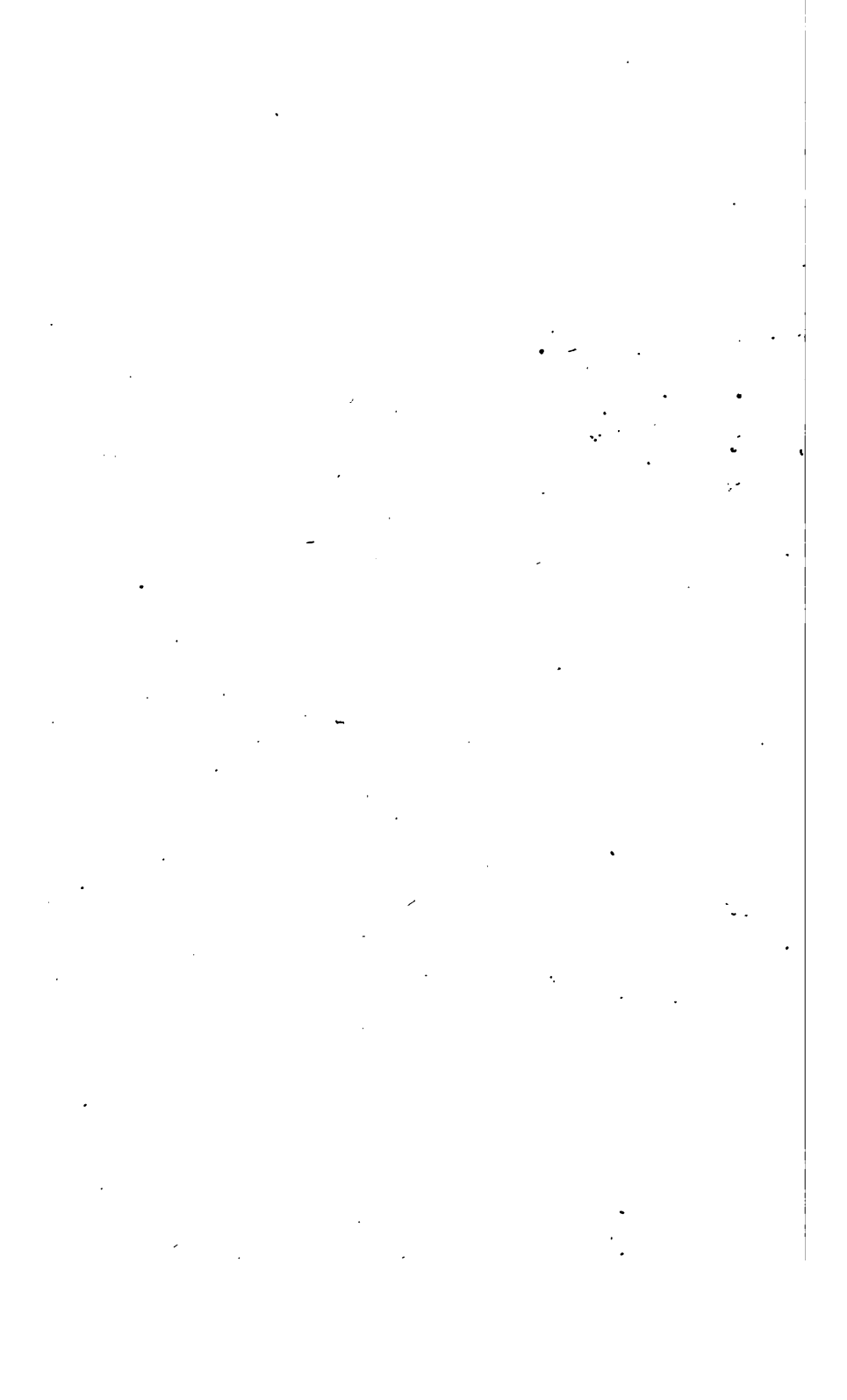
p. 323. vñ. 160. V. L. FIFAXΩN et vñ. 219. 228.

p. 354. vñ. 510. V. L. FANΔANE

II. Τ (XIX)

p. 372. vñ. 41. V. L. FIFAXΩN et 424.

543055

1 ()
...

[REDACTED]

